

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

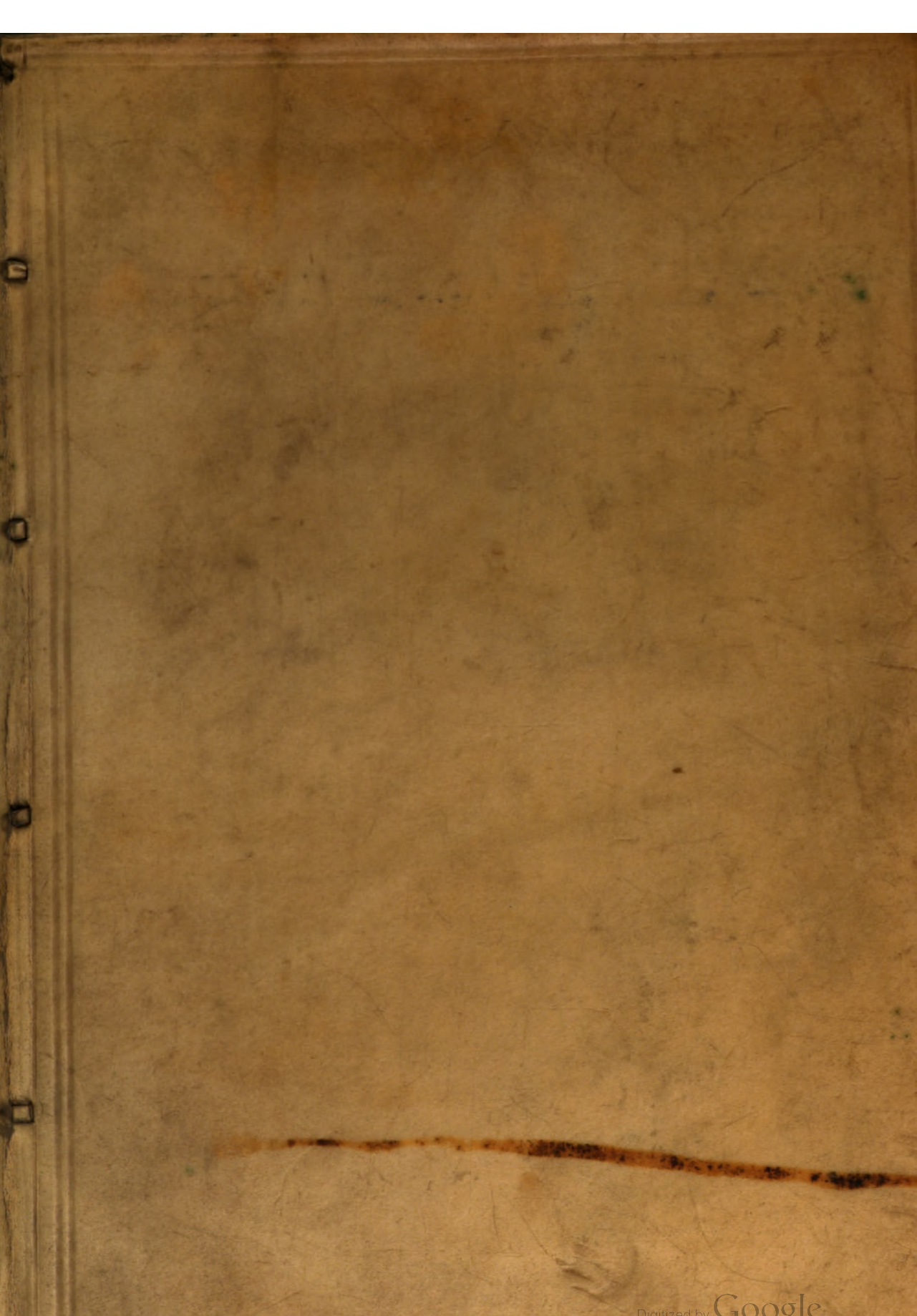
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

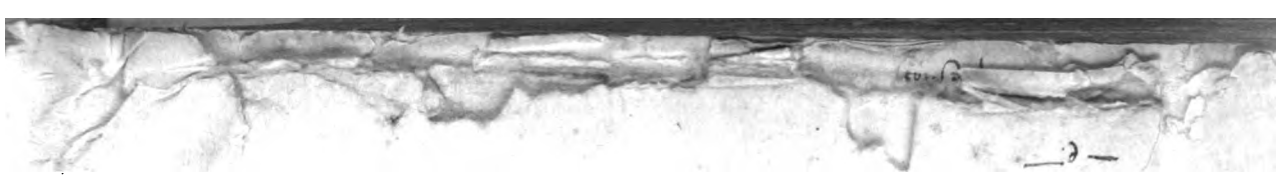

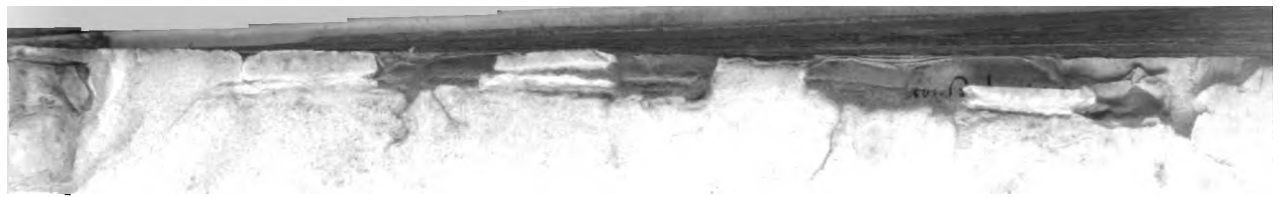
40

130

L. gr. 25

• Clenardus

1701. Dat. 3. 4.

INSTITVTIONES AC MEDITATIONES IN GRÆCAM LINGVAM, N. CLENARDO AVCTORE:

CVM

Scholii & Praxi P. Antesignani Rapiſtagneſis.

OPERA præfixi ſunt INDICES copioſiſſimi duo, rerum vnus, verborum alter: ex quibus facile quiuis perſpiciet quantum adiumenti ad intelligendos optimos quoſque Græcos authores, oratione ac ſtylo dialecticæ quantumvis diſſimiles, liber hic ſedulæ eius lectoribus ſit allaturus: maxime verò nouitiis, vt themata in verbis omnibus anomalis, ac vocabulis aliis ſubobſcuris, ſine magno labore aut longa diſquiſitione poſſint inuenire. SED & in eorundem gratiam LIBELLVS ad operis calcem annexus eſt, in quo pleniffimè tota huius argumenti difficultas exorbetur.

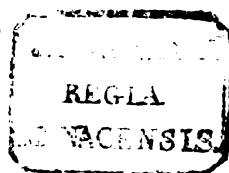
*Omnia à FRIDERICO SYLBVRGIO Heſſo recognita, locis propoſuimus innu-
meris emendata, noſiſque inſuper illuſtrata.*

HANOVIAE,
Typis Wechelianiſ, apud hæredes Ioannis
Aubrii.

M. DC. XVII.

Cum priuilegio Cæſaræ Maieſtatis.

P E T R V S
A N T E S I G N A N V S
P E T R O L A B A D E N S I ,

τῷ φιλοφιλήτῳ δ' πράττειν.

HABES à nobis, mi Labadenſis, munus forſitan leui-
denſe & paruum, ſed tamen non indignum iudicio
humanitatis & beneuolentiæ tuæ. Neque verò, licet
(vt inquit Fabius) operum ſaſtigia ſpectetur, lateant
autem fundamēta, minus qui in illis fideliter iacien-
dis occupati ſunt, videntur eſſe perhibendi, quàm
qui in alio genere ſe exercuerunt. Nam, vt tute ipſe
optimus es teſtis, in omnibus artibus pertractandis ferè natura aſſert, vt
in principiis maiores quàm in fine difficultates appareant: vnde euenit,
vt qui minus feliciter & auſpicatò ad aliquam diſciplinam acceſſerit,
neq; in iis quæ natura antecedunt, impenſe fuerit verſatus, ſæpiſſimè à
calce ad opus neceſſitate reuocetur. Quæ non à nobis dicuntur, quò
ad labore non tantum, maior commendationis tuæ fiat acceſſio: (ſcio e-
nim quantum pro incredibili illa ſuauitate tua nobis ſemper tribuas)
ſed vt Græcarum literarum ſtudio flagrantibus incitatione quadam in
hanc partem magnitudine vtilitatis impellamus, operamq; noſtram ali-
qua illorū gratia & erga nos voluntate ſolemur. Tibi verò homini & do-
ctiſſimo, & mihi etiam amantiſſimo, multò confidentius noſtra permit-
timus, quàm Lucilium poetam ſua Perſio narrēt conceſſiſſe: neq; enim
ii ſumus, vt noſtra illis offeramus, qui id in quo offenderimus, repre-
hendere, aut quod aptè & loco dixerimus. (ſi modò id à nobis præſti-
tum eſt) laudare nequeant: ſed limatulum & politulum iudicium tuum
libentes expectamus. cui ſi probamus noſt: a, verendum non eſt ne nō,
tamquam aliquo ſecurus caduceo, inter hoſtium tela libellus
iſte verſari poſſit. Vale. Lugduni quarto Idus
Aprilis, Anno M. D. LIV.

R E R V M I N D E X.

In argumentum & paucos versus primi libri Iliados Homeri. 250
 In argumentum tertii Idyllii Theocriti, ac in totū illud Idyllium: in quo, quamvis sit breuissimum, tamen totius formae Doricæ linguae usus perspicitur. 253
 In primam Strophem, prioremque Anisrophem, ac vnam Epodum prioris Odæ Olympiorum seu Olympicarum Pindari. 260
 SPIRITVVM RATIO. 263
 Abbreviationes & literarum perelegantes nexu. 270
 MEDITATIONES GRAECANICÆ, quæ quid in genere contineant, & in quem finem & vsum eas conscripserit CLENARDVS, ille ipse Epistola nuncupatoria & Præfatione abundè ac dilucidè demonstrat, atque pagina 293, versu 35, suum paucis his verbis propositum explicat: *Hæc, inquit, Meditatione in hoc tantum conscripsimus, ut verbum themata, & casum nominativum, grammaticè innixi præcipi, reperiamus.* Cæterum præter hunc scopum & alia multa scitu dignissima obiter inserit: quæ ut facilius inueniantur, utq; lectoris vsui sint magis accommodata, huc veluti in communes quosdam locos digesta sunt.
 Consilium CLENARDI in formandis discipulorum Græcæ linguae studiis. 275, 46. & 276, 41. & 277, 6
 Vocabulorum significationes vade & quomodo inquirenda. 284, 29
 De interpretis officio seu interpretandi ratione. 280, 21. & 283, 32 & 285, 56. & 286, 21, 50. & 287, 6. & 290, 24
 Thea a quomodo inquirendum, exemplis vbiq; demonstratur: sed & huius rei formula præscribitur 281, 13. & 314, 49. atque 316, 29. ac in verbis compositis 279, 41. & 288, 3
 Nominatiuis quoq; quo pacto sit perferendus passivum ostenditur, & præcipue 279, 42. vbi CLENARDUS explicat ordinem quem ipse sequutus est in quinta nominum declinatione.
De nominibus derivatis & compositis.
 Derivatiua vbiata à primitivis obsoletis. 316, 37
 Verbalia ducta à perfecti passivo (de quibus in Institutionibus 116, 1) nullibi non excutuntur in Meditationibus: & maxime 303, 22. vbi pluribus agitur de eorum penultima, de accentu finitum in *ui*, & quomodo formata à verbis sextæ nunc accipiant *e*, nunc verò minimè. Docetur etiam 314, 50. & 316, 31: qua ratione inuestiganda sint themata verbalium è quibus verbalia ducuntur, etiam si themata illa obsoleta fuerint.
 Verbalia in *per* à futuro primo activo. 296, 16
 In *ui* ab eodem futuro. 319, 37
 In *ui* ab aoristo sec. cum eiusdem & characteristica & penultima. 284, 25. & 294, 15
 In *ui* à sec. nuda persona præteriti passivi. 310, 3
 In *ui* ab eodem aoristo. 313, 27
 In *ui* & à præterito medio, siue à præteriti, conuersa per ultimam *e* in *a*. 280, 46
 In *ui* & *ui* à *ui* & eius compositis. 294, 14
 In *ui* ab *ui* & ab eo compositis. 281, 3
 Denominatiua substantiua in *ui* & *ui*, ab adiectiuis in *ui*. 278, 24
 In *ui*, *ui*, ab *ui*. 313, 35
 In *ui*, *ui*, ab *ui*. 312, 24
 In *ui*, *ui*, à nominatiuis & genitiuis in *ui*. 282, 25. & 285, 26. & 289, 27
 In *ui* ab adiectiuorum nominatiuis & genitiuis in *ui*: sed cum syncope literarum *e* & *u*, si ducantur ab *ui*. 302, 44
 In *ui* à nomine *ui*, præsidio præpositionum. 301, 25
 Adiectiva in *ui* à nominatiuis secundæ & tertie declinationis, & a genitiuis quintæ. 282, 42
 In *ui* à substantiuis in *ui* vel *ui*. 308, 11
 Adiectiva formata à diminulo præpositionum. 288,

7. Idem sentendum de *ui*, *ui*, & *ui*, de quibus 285, 25. & 292, 54 & 296, 1, 9, 30. & 298, 14
 Composita è *ui* mutare in *ui*, licet huic similia illud seruent. 306, 7
ui & *ui* in nominibus quorum compositionem ingrediuntur, septennumero esse contraria. 311, 40
 Composita ex *ui* mutare in *ui*. 300, 10. & 314, 16
De verbis derivatis & compositis.
 Finita in *ui*, *ui*, & *ui*, à primitivis in *ui*, *ui*, & *ui*. 316, 36
 In *ui* à nominibus: & quomodo vsurpentur. 311, 16
 In *ui* & *ui* passim à quouis deduci. 294, 21
 In *ui* à nominibus in *ui*. 302, 33
 In *ui* ab adiectiuis in *ui*. 306, 24
 Verba composita cum casu præpositionis. 278, 16
 In compositis facere ad auxilium. 293, 7
ui in compositione significare obiter quid fieri. 299, 52
De articulis.
 Articuli præpositivi vsus. 277, 17 & 20
 Articuli Græcorum quid Latine respondeat. 279, 9
 Quid intet articulum alicuius dictionis & ipsam dictionem seiscat collocari. 277, 35
 Articulus iunctus infinitivo nominis, gerundi aut supini vicem gerenti. 279, 6, 34 & 299, 31
 Articulus præpositioni iunctus quomodo reddendus. 280, 30. 284, 15. & 285, 14
 Adverbium cum articulo quomodo reddendum. 281, 51. & 292, 13
De pronomibus.
 Genitivos trium pronominum primitiuorum actiue & possessiue capi. 276, 32. & 281, 32
De verbis.
 Eadem significatio in voce eiusdem verbi actiue & passivæ. 286, 21
 Passiva actiue capi. 282, 10
 Passiva Græcorum crebro reddi per neutra Latini. *ui*, & contrà: vbi docetur, partium orationis: eadem non semper Latinis convenire cum Græcis. 278, 5
 Deponentia à passivis qui discernantur. 283, 23
 Tempora deponentium & communium quomodo excutienda, & à qua voce sumantur. 279, 35, 40
 Verba passiva cum dativo. 302, 39
 Imperfectum pro præteriti. 281, 9
 Imperfectum per *ui* aut *ui* *ui* reddendum. 297, 49
 De aoristorum significatione & vsu. 290, 21
 Infinitivus per optativum redditus. 290, 21
ui cum genitiuo & adverbio. 315, 34
 Constructio & interpretatio verbi *ui*. 295, 10
 Verbum substantivum intellectum. 287, 54
De participiis.
 Participia Græcorum quibus Latini deserviuntur quomodo interpretanda. 297, 32. & 281, 44. & 291, 40. & 297, 22
De partibus indeclinabilibus.
 Partes orationis indeclinabiles quomodo discende. 277, 29
 Præpositiones vbi & quomodo examinande. 277, 51
ui & *ui* qui differant. 278, 28
 Præpositioni *ui* adiuncta. 282, 22
ui pro præteriti. 282, 3
 Adverbia in *ui* aut *ui*. 289, 10
 Adverbia per præpositionem reddi. 291, 18
 Adiectiva neutra adverbis scere. 315, 35
ui vel *ui* crebro in genitiuis intelligi. 284, 5
ui & *ui* in diuisionibus. 289, 5
 Post *ui* poni aliam coniunctionem. 287, 51
ui abundans. 277, 27
ui adiectio syllabæ. 276, 35
 De dictionibus encliticis, & eorum accentu. 280, 8. 287, 43
 LIBELLVS De thematis verborum & participiorum inuestigandi ratione. 321
 IN SE-

Nora acule-

AD LECTOREM.

va, quæ indi- mo (ni fallor) compendio sit ob oculos propositurus id fere omne (dictionis inter-
 ei, quæ in- pretationem extipio) quod ex eo vocabulo in loco citato potest colligi. Nam vni-
 feruntur, quid cuique dictioni suum thema, quod tyronibus esset inuestigatu difficile, apposui-
 designans. mus: vocabulo autem deriuato literam *d*, ac deriuati primitiuum: composito, cuius com-
 d. positio est subobscura, literam *c*, ac vocabuli compositi partes: ei verò quod diale-
 c. cto, aut poetica licentia, aliave figura inuersum est, aut quod *anomalias* quandam cō-
 tinet, illam dictionem qua communis lingua vtitur, aut quæ eius analogiam seruet,
 inserta ea litera quæ huiusmodi dialectum aut figuram anomaliamve indicet; nem-
 A. I. D. E. pe A. idioma Atticum, I. Ionicum, D. Doricum, E. Eolicum, B. Bæoticum, p. poe-
 B. p. ticum tropum, vel duas pluresve linguarum proprietates vni vocabulo attributas, &
 a. f. *anomalias*, & f. reliquas in genere figuras quæ ex loco citato erunt colligendæ: sed &
 communi huiusmodi dictioni, quæ inuersæ apponitur, eius thema insuper, quum res
 ira postulat, annectitur. Quum autem vocabulum secundo aut tertio loco positum
 (siue illud primitiuum fuerit, siue thema, siue dictioni communi analogia formata) i-
 dem habuerit cum eo cui respondet, quodq; prima sede collocatur, initium, plerum-
 que (ne Index in volumen excrescat) è communi illo initio scribitur in posterioribus
 locis vnum aut alterum solum elementum terminationi variè adhaerens, præfixa pro
 reliquis principalibus ac primoribus literis hac nota, quæ dictionem prima sui parte
 truncatam demonstrat, & quod in ea deest è dictione priore loco posita supplendum.
 Contra si contingat vt finis siue terminatio posterioris dictionis sit eadem cum prior-
 i, è communi illo fine apponitur in posteriori vna aut altera tantum litera cum pun-
 ctuli nota, quæ illam postrema sui parte mancā significet, & quod in ea desidera-
 tur è priori mutuandum. Præterea quum duæ aut plures dictiones ad idem thema
 vel ad idem primitiuum referendæ, sese consequuntur, posterioribus thema non an-
 nequitur, neque etiam primitiuum, sed tantum litera *d*, quæ vocabulum cui adhaeret
 deriuatum esse designat. Mirabitur autem fortasse quispiam, quod & in hoc indice, &
 passim toto opere, videat adduci aliquis temporis non semper primam personam
 singularem, sed nunc hanc nunc illam culuis numeri, quamvis non raro ea in re
 propter quam adducitur, eadem sit & reliquarum omnium ratio. verum istud id eo
 factum est, quod satis constet huiusmodi personam apud probatum aliquem autho-
 rem inueniri. quod cum ita se habeat, non video cur ea potius quàm prima singularis
 non debeat proponi, cum ex ea reliquis non minùs quàm ex prima liceat colligere.

Nota cri-
 ptica.

Quod ad numeros huius Indicis attinet, primus semper libri paginam, alter vero ac
 sequentes, si diastole tantum separentur, pagina citata versum designant, præter-
 quam in Praxi, vbi parem numerum ex pagina adductæ utroque margi-
 ne referunt: qui & ipse interiori simili in contextu aut

Scholis posito respondet.

A in comp-

VERBORUM SINGULARIVM INDEX.

A in compositione,
pag. 126, versu
33. ὁ τῆς ψῆς παρτίμα
296, vers. 1. ὁ 9.

ἀ in -πυκνισί 250, 1

ἀ D. ἡ 115, 20

ἀαδρ. ἡδ, ἀδω 356, 30

ἀάδωρ. ἡδω, ἄω 169, 1

ἀασαρ. ἡσα, ἄτω 168, 41

ἀασάμωρ. ἡσ. 168, 42

ἀάδωρ. ἡδω *ibid.*

ἀάτω, ἀάμαι, ὀμαι 335,

28

ἀαται, ἀαμαι 104, 20

Α'α D. Α'ε 130, 14

ἀβάκπου I. ἡβάκπου, ἀβα-

κίω 377, 22

ἀβάλε, ἔβέλε 183, 19

ἀββαί p. ἀπβαί, ἀπο-

βάλλω 211, 31

ἀβόσαι, ἀβάζω 374, 19

Α'βιος c. αβιος 296, 21

ἀβλό, ἀβλόω 335, 1

ἀβόλπου I. ἡβόλπου, αβο-

λίω 377, 22

ἀβεάκπου I. ἡβεάκπου, ἀβε-

ακίω 377, 23

ἀβεαί, -αίω 372, 15

ἀβεαί I. ἡβεαί 351, 15

ἀβεαίχται, -χομαι 229,

18

ἀβείξαι, ἀβείξω 373, 19

ἀβροτῆσαι, -πίω 377, 29

Α'ράγαι I. ἀραγῶν A. ἀγῶν,

ἄγω 168, 8

ἄρα A. ἄρα, ἄγω 167, 24

ἀραγῶν A. ἀγῶν *ibid.*

ἀραγῶ A. ἀγῶν 361, 38

ἀραγῶν I. ἀγῶν 167, 24

ἀραγῶ A. ἀγῶν 168, 7

ἀράγ A. ἄγω 167, 24

ἀράγ A. ἄγω 167, 25

ἀράγω, ἄ-ω 392, 1

ἀράγω 382, 45

ἀράγω, ἄ-ω 122,

20. ὁ 124, 3

ἀραμα d. -δήω 307, 52

ἀραμα d. ἀραμαι 180, 39

ἀραπῶ A. ἀραπῶμι, ἀ-

ραπῶω 92, 1

ἀραπῶμι, ἀραπῶμαι ἀ-

ραπῶμαι 335, 49

ἀρασαι, ἀραμαι 180, 39

ἀρασαίμω 180, 42

ἀράσαι *ibid.*

ἀρασαίμω 180, 43

ἀράσαι I. ἡγ. 180, 42

ἀράσαι 180, 45

ἀραδαίη 181, 1

ἀραδαίη 181, 2

ἀράσαι 180, 40

ἀρασαίμω p. ἀρασαίμω

180, 43

ἀραται 180, 39

ἀγγελία d. ἀγγελοῦ 282, 26

ἀγγελῶν A. ἀγγελῶν

151, 1

ἀγγελος d. μω 236, 31

ἄρα D. ἡγ, ἄγω 258, 15

ἀραχά B. ἀγῶ. 145, 28

ἀραχάχῶ, -χῶ 333, 31

ἀράων I. ἄρῶν 168, 1

ἀρά D. ἄρῶν *ibid.*

ἀρά I. ἄρῶν 168, 2

ἀράμω p. ἄρῶν. 168, 3

ἀράμω p. ἄρῶν. *ibid.*

ἀράμω, ἀγῶν 189, 36

ἀράμω B. ἡγῶν 189,

35

ἀράμω I. ἡγῶν 189, 34

ἀράμω 189, 36

ἀράμω I. ἡγῶν 189, 38

ἀραπῶ, -πίω 334, 43

ἀραπῶ I. ἡγῶν 334, 43

ἀραπῶ 379, 12

ἀραπῶ A. ἄγω 168, 1

ἀραπῶ I. ἡγῶν 167, 37

ἀραπῶ I. ἡγῶν 145, 19

ἀραπῶ A. ἡγῶν 144,

13. ὁ 147, 39

ἀραπῶ A. ἡγῶν. *ibid.*

ἀραπῶ 380, 30

ἀρήας 380, 31

ἀρήω 380, 30

ἀρήω p. ἀραπῶν 248,

16

ἀρήω A. ἡγῶν 144,

26. ὁ 167, 23

ἀρήω ἀρήω 118, 9

ἀρήω d. 235, 8

ἀρήω I. ἡγῶν 119, 18

ἀρήω d. ἡγῶν 118, 9

ἀραπῶ p. αἰακ. 212, 15

ἀραπῶ p. αἰακῶν, αἰα-

κῶν 203, 13

ἀραπῶ p. αἰακ. 50, 27

ἀραπῶ p. αἰακ. 212, 21

ἀραπῶ p. αἰακῶν, αἰα-

κῶν 212, 16

ἀραπῶ p. αἰακ. 50, 27

ἀραπῶ d. ἡγῶν 212, 22

ἀραπῶ, ἀραπῶ d. *ibid.*

ἀραπῶ f. αἰακῶν 212, 21

ἀραπῶ f. αἰακῶν 212, 22

ἀραπῶ Macedonicè p

ὠλῶχαι, φέρω 218, 9

ἀραπῶ p. αἰακῶν 212,

19

ἀραπῶ p. αἰακ. 212,

20

ἀραπῶ p. ἡγῶν 190, 52

ἀραπῶ 190, 54

ἀραπῶ c. αἰακῶν 142, 19

ἀραπῶ, αἰακῶν 333,

48

ἀραπῶ d. ἡγῶν 186, 23

ἀραπῶ I. ἡγῶν, ἀ-

ραπῶ 142, 18

ἀραπῶ I. ἡγῶν, ἡγῶν 331,

36

ἀραπῶ D. ἡγῶν 167, 36

ἀραπῶ p. ἀραπῶ, ἀ-

ραπῶ 92, 27

ἀραπῶ I. ἡγῶν, αἰακῶν 181, 4

ἀραπῶ d. ἡγῶν 298,

27

ἀραπῶ *ibid.*

ἀραπῶ f. πῶν 17, 8

ἀράμω f. ἀράμω. 191, 1

ἀραπῶ p. αἰακ. 212, 23

ἀραπῶ D. ἀραπῶν,

ἀραπῶ 401, 16

ἀραπῶ 329, 12

ἀραπῶ d. ἡγῶν 281, 4

ἀραπῶ I. ἡγῶν 388, 43

ἀραπῶ D. αἰακῶν,

αἰακῶν 150, 26

ἀραπῶ d. ἡγῶν 302, 30

ἀραπῶ A. 149, 32

Α'ραπῶ d. κῶν 119, 5

ἀραπῶ c. αἰακῶν 303, 32

ἀραπῶ. ἡγῶν 377, 29

ἀραπῶ p. ἀραπῶ 191, 3

ἀραπῶ I. ἡγῶν 170, 5

ἀραπῶ 170, 6

ἀραπῶ c. ἀραπῶ 247, 13

ἀραπῶ. αἰακῶν 170, 8

ἀραπῶ I. ἡγῶν, ἀραπῶ 170, 5, 6

ἀραπῶ D. ἡγῶν, ἀραπῶ 49, 27

Α'ραπῶ d. -πῶν 123, 10

ἀραπῶ, ἀραπῶ 170, 6

Α'ραπῶ, αἰακῶν 104, 23

ἀραπῶ I. -δῶ, -δῶν 331,

20

ἀραπῶ, αἰακῶν 329, 2

ἀραπῶ I. -δῶ, -δῶν 336,

18

ἀραπῶ I. ἡγῶν, αἰακῶν 381,

28

ἀραπῶ 381, 33

ἀραπῶ 104, 23

ἀραπῶ 140, 22

ἀραπῶ, αἰακῶν 239, 2

ἀραπῶ p. αἰακῶν, αἰα-

κῶν 337, 20

ἀραπῶ αἰακῶν 329, 2

ἀραπῶ p. ἡγῶν, αἰακῶν 178, 45

ἀραπῶ p. ἡγῶν 178, 46

ἀραπῶ p. αἰακῶν 178,

47

ἀραπῶ p. αἰακῶν 178, 46

ἀραπῶ p. αἰακῶν *ibid.*

ἀραπῶ 178, 4

VERBORVM SINGVLARIVM

4, 78

ὄψιν, ὄψομαι 346, 11
 ὄψιν d. ὄψιν 306,
 23
 ὄψιν d. ὄψιν 306, 22
 ὄψιν d. ὄψιν 245, 79
 ὄψιν d. ὄψιν 177,
 50
 ὄψιν, ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν 340, 6
 ὄψιν f. ὄψιν 15,
 13
 ὄψιν, ὄψιν 340, 6
 ὄψιν f. ὄψιν, ὄψιν
 ὄψιν 179, 49
 ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν D. ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν 179, 39
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 179, 38
 ὄψιν 179, 37
 ὄψιν A. ὄψιν d. 178,
 34
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 74, 18
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 130,
 28
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν
 256, 76
 ὄψιν d. ὄψιν 292, 26
 ὄψιν, ὄψιν 394, 36
 ὄψιν d. ὄψιν 115, 29
 ὄψιν d. ὄψιν ibid.
 ὄψιν d. ὄψιν ibid.
 ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 144, 17
 ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 388, 9
 ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 145, 22
 ὄψιν, ὄψιν 103, 47
 ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 145, 24
 ὄψιν A. ὄψιν 144,
 18
 ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 145,
 23
 ὄψιν, ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν
 104, 2
 ὄψιν d. ὄψιν 103, 44
 ὄψιν, ὄψιν 358, 46

ὄψιν 104, 1
 ὄψιν I. ὄψιν, ὄψιν
 356, 47
 ὄψιν, ὄψιν 374, 20
 ὄψιν, ὄψιν 356, 41
 ὄψιν I. ὄψιν, ὄψιν
 356, 47
 ὄψιν, ὄψιν 137, 29
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 116, 32
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 25
 ὄψιν, ὄψιν 212,
 27
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν
 258, 23
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 300, 11
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 334, 15
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 372, 47
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 334, 4
 ὄψιν, ὄψιν 129, 21
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 334, 32
 ὄψιν, ὄψιν 315, 24
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 377, 30
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 24
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212, 25
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212, 24
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν f. ὄψιν
 191, 14
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 393,
 29
 ὄψιν, ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν 224, 55
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 172,
 19
 ὄψιν, ὄψιν 171, 15
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 191, 13, 14
 ὄψιν, ὄψιν 176, 36
 ὄψιν, ὄψιν 300, 2
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν
 172, 20
 ὄψιν 172, 19
 ὄψιν I. ὄψιν 400, 46
 ὄψιν I. ὄψιν ibid.

ὄψιν, ὄψιν 335, 46
 ὄψιν, ὄψιν d. 171,
 15
 ὄψιν d. 171, 14
 196, 29
 ὄψιν 171, 12
 ὄψιν d. 171, 14
 38
 ὄψιν D. ὄψιν d. ὄψιν
 113, 49
 ὄψιν d. ὄψιν 296,
 27
 ὄψιν d. ὄψιν 128, 18
 ὄψιν d. ὄψιν 128,
 17
 ὄψιν d. ὄψιν 309,
 49
 ὄψιν I. ὄψιν, ὄψιν 170,
 44
 ὄψιν 170, 44
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 113, 13
 ὄψιν, ὄψιν 212,
 27
 ὄψιν, ὄψιν 182, 33
 ὄψιν, ὄψιν 212, 29
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 183, 22
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 182, 23
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 182, 33
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212, 28
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212, 29
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 31
 ὄψιν, ὄψιν 398, 8
 ὄψιν, ὄψιν 378, 39
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 31
 25
 ὄψιν, ὄψιν 212,
 32
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν ibid.
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν

ὄψιν 212, 35
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 33
 ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 248, 56
 ὄψιν d. ὄψιν, ὄψιν 122, 18
 ὄψιν d. ὄψιν 142, 24
 ὄψιν, ὄψιν I. ὄψιν, ὄψιν
 142, 27
 ὄψιν D. ὄψιν 12, 37
 ὄψιν E. ὄψιν 13, 19
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 113, 9
 ὄψιν D. ὄψιν 113, 12
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 113, 48
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 292,
 17
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 333, 14
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 113, 12
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212,
 36
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 113, 13
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113, 15
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212,
 39
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113, 10
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212,
 39
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113,
 12
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113, 13
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212, 36
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 212,
 37
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113, 13
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 212, 37
 ὄψιν E. ὄψιν, ὄψιν 113,
 12
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν
 50 21 177, 54
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 116,
 36
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν 285, 27
 ὄψιν D. ὄψιν, ὄψιν 113, 48
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 124, 22
 ὄψιν, ὄψιν, ὄψιν A. ὄψιν, ὄψιν
 147
 b ij

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

αἰετοσ	357, 22	αἰετοσ	181, 45	354, 13	αἰετοσ f. αἰετοσ, αἰετοσ	159, 34		
αἰετοσ	358, 3	αἰετοσ, αἰετοσ	404, 4	190, 32	αἰετοσ f. αἰετοσ, αἰετοσ	161, 37		
αἰετοσ	411, 3	αἰετοσ	237, 74	αἰετοσ	98, 7	αἰετοσ	161, 12	
αἰετοσ, αἰετοσ	162, 37	αἰετοσ	181, 35	(56)	αἰετοσ	406, 32	αἰετοσ	161, 37
αἰετοσ	161, 34	αἰετοσ	361, 1	αἰετοσ	406, 10	αἰετοσ	373, 17	
αἰετοσ	161, 35	αἰετοσ	362, 1	αἰετοσ	50, 36	αἰετοσ	359, 1	
αἰετοσ, αἰετοσ	181, 34	αἰετοσ	181, 38	αἰετοσ	406, 23	αἰετοσ	171, 22	
αἰετοσ, αἰετοσ	407, 42	αἰετοσ	33	αἰετοσ	15	αἰετοσ	172, 19	
αἰετοσ	407, 38	αἰετοσ	413, 21	αἰετοσ	197, 33	αἰετοσ	162, 3	
αἰετοσ, αἰετοσ	181, 43	αἰετοσ	413, 19	αἰετοσ	349, 47	αἰετοσ	181, 24	
αἰετοσ	181, 33	αἰετοσ	162, 24	αἰετοσ	358, 47	αἰετοσ	413, 28	
αἰετοσ	361, 56	αἰετοσ	336, 23	αἰετοσ	352, 43	αἰετοσ	217, 17	
αἰετοσ, αἰετοσ	333, 39	αἰετοσ	310, 24	αἰετοσ	385, 47	αἰετοσ	181, 22	
αἰετοσ	405, 6	αἰετοσ	310, 24	αἰετοσ	354, 54	αἰετοσ	372, 2	
αἰετοσ	162, 30	αἰετοσ	310, 26	αἰετοσ	197, 51	αἰετοσ	355, 46	
αἰετοσ	162, 22	αἰετοσ	202, 16	αἰετοσ	144, 30	αἰετοσ	397, 44	
αἰετοσ	161, 6	αἰετοσ	364, 38	αἰετοσ	176, 1	αἰετοσ	384, 24	
αἰετοσ p. αἰετοσ, αἰετοσ	141, 15	αἰετοσ	32, 13	αἰετοσ	176, 3	αἰετοσ	271, 54	
αἰετοσ	141, 14	αἰετοσ	366, 35	αἰετοσ	161, 7	αἰετοσ	355, 50	
αἰετοσ	10	αἰετοσ	370, 8	αἰετοσ	176, 1	αἰετοσ	181, 31	
αἰετοσ	161, 25	αἰετοσ	370, 9	αἰετοσ	390, 55	αἰετοσ	395, 18	
αἰετοσ	361, 28	αἰετοσ	410, 42	αἰετοσ	392, 55	αἰετοσ	378, 4	
αἰετοσ	331, 13	αἰετοσ	162, 7	αἰετοσ	159, 11	αἰετοσ	355, 50	
αἰετοσ, αἰετοσ	400, 24	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	181, 31	
αἰετοσ, αἰετοσ	398, 37	αἰετοσ	162, 7	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	395, 18	
αἰετοσ, αἰετοσ	162, 23	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	378, 4	
αἰετοσ	159, 36	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	355, 50	
αἰετοσ	341, 45	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	181, 31	
αἰετοσ	405, 4	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	395, 18	
αἰετοσ	405, 1	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	378, 4	
αἰετοσ, αἰετοσ	347, 12	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	355, 50	
αἰετοσ, αἰετοσ	353, 18	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	181, 31	
αἰετοσ, αἰετοσ	355, 38	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	395, 18	
αἰετοσ, αἰετοσ	353, 17	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	378, 4	
αἰετοσ, αἰετοσ	212, 18	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	355, 50	
αἰετοσ, αἰετοσ	181, 36	αἰετοσ	162, 2	αἰετοσ	162, 17	αἰετοσ	181, 31	

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀπαθῆς δ. πάθος α. 295,	ἀπαγλυκασθῆ, ἀπογλυκασθῆ	ἀπαρτίσιος δ. ἀπαρτίσιος 128,	365,22
48	νύμα 392,26	43	ἀπμαίνω, ἀπμαίνομαι
ἀπαίδεια δ. ἀπαις ἀπαιδός	ἀπμακρῆς, ἀπμακρύνω α.	ἀπμακρύνω α.	351,4
293,46	402,13	400,18	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαίνω, -νμα 346 37	ἀπμακρύνω 402,14	ἀπμακρύνω 400,19	μα 392,25
ἀπαίρειναι I. ἀφαιρῶ, ἀ-	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ 350,10	ἀπμακρύνω 400,20	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
φαίρομαι α. 400,38	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ α.	ἀπμακρύνω 400,21	α. 408,25
ἀπαρρημένους I. ἀφρημέ-	186,30	ἀπμακρύνω 400,24	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
νοι, ἀφαίρομαι 396,14	ἀπιδῶ 186,31	ἀπμακρύνω 400,23	408,43
ἀπαρρῶμαι I. ἀφαιρῶμαι	ἀπιδῶ 186 30	ἀπμακρύνω 400,22	ἀπμακρύνω 408,42
12,29	ἀπιδῶ 186,32	ἀπμακρύνω 400,25	ἀπμακρύνω 393,
ἀπαις γ. ἀπαις 293,45	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω 285,28	35
ἀπαλάμνος γ. ἀπαλάμνη	δύμα 376,5	ἀπμακρύνω γ. ἀπμακρύνω 285,25	ἀπμακρύνω γ. ἀπμακρύνω
248,57	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω γ. ἀπμακρύνω 241,69	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάσσει, ἀπαλάσσει	13	ἀπμακρύνω α. 341,45	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
376,19	ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	413,7
ἀπαλάμνος I. ἀφρημένους	ἀπιδῶ	350,11	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀφαιρῶμαι 384,40	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω 377,	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος γ. ἀπιδῶ α. ἀ-	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	17	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
νομαι 174 23	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω 350,	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	39	12	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
174,25	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω	ibid.
ἀπαλάμνος γ. ἀπιδῶ α. 316,	41	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω 350,	ibid.
Υς	ἀπιδῶ	10	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος I. ἀφρημένους	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	81	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀφαιρῶμαι 181,50	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω 350,9	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	404,35	ἀπμακρύνω 369 12	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
182,6	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω 141,	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	9	29	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
334 44	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω 143,12	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω	ibid.
372 42	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω I. ἀφαιρῶ, ἀ-	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	φαίρομαι α. 181 45	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
379,38	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
374 52	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
182,24	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
374,	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
20	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
385,	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
54	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
183,3	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
362,	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
19	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
ἀπαλάμνος, ἀπαλάμνος	35	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω
362,	ἀπιδῶ, ἀπιδῶ, ἀπιδῶ	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω	ἀπμακρύνω, ἀπμακρύνω

INDEX

ἀπιστία, ἀπιστία	171, 1	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	396, 49	ἀπλῆ f. ἀπλῆ	131, 33
379, 52	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	413, 29	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	122, 10
ἀπιστία, ἀπιστία	180, 14	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	143, 31	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	ibid.
ἀπιστία	176, 7	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	174, 23	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	117, 22
ἀπιστία	176, 8	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	198, 29	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	346, 37
ἀπιστία	176, 7	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	311, 40	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	375, 21
ἀπιστία	384, 36	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	379, 27	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	374, 15
ἀπιστία	403, 3	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	373, 28	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	401, 53
ἀπιστία	410, 56	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	372, 42	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	363, 2
ἀπιστία	410, 54	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	394, 19	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	363, 6
ἀπιστία	310, 53	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	393, 47	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	363, 12
ἀπιστία	80, 45	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	182, 23	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	336, 13
ἀπιστία	98, 7	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	ibid.	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	186, 32
ἀπιστία	341, 10	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	395, 29	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	402, 46
ἀπιστία	353, 51	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	171, 1	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	336, 13
ἀπιστία	389, 33	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	170, 48	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	107, 15
ἀπιστία	197, 37	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	161, 24	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	186, 29
ἀπιστία	197, 39	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	365, 45	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	ibid.
ἀπιστία	354, 18	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	346, 47	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	186, 32
ἀπιστία	354, 24	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	342, 47	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	186, 33
ἀπιστία	411, 20	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	159, 21	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	340, 35
ἀπιστία	411, 22	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	161, 27	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	340, 32
ἀπιστία	351, 30	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	342, 51	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	340, 24
ἀπιστία	382, 28	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	341, 52	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	193, 5
ἀπιστία	31	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	202, 5	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	340, 36
ἀπιστία	393, 4	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	202, 7	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	402, 2
ἀπιστία	218, 19	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	197, 40	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	ibid.
ἀπιστία	355, 15	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	342, 12	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	100, 5
ἀπιστία	328, 44	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	131, 34	ἀπλῆ, ἀπλῆ α.	192, 41
ἀπιστία	171, 1	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι	131, 31		
ἀπιστία	170, 48	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι			
ἀπιστία	8160, 4	ἀπλωαίωσι, ἀπλωαίωσι			

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀποδιδῶν A. ἀποδίδωμι 391, 18	ἀπολάλα <i>ibid.</i>	μαι 354, 36
ἀποδίδωμι π. ἀποδιδρά- 241, 62	ἀπολάλεα 176, 6	ἀποπνιγθ 354, 33
σκω 92, 1	ἀπολάλως 176, 25	ἀποσπένει, ἀποσπένει α. 404, 50
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι 379, 36	ἀπολάμα 176, 29	ἀποσπένει μαν, ἀποσπένει 385, 40
ἀποδίδωμι π. ἀπιδίδωμι, ἀπαρ- 361, 11	ἀπολάμα I. ἀπιδίδωμι, ἀπο- 378, 30	ἀποσπένει, ἀφισπένει 201, 1, 202, 26
αἰδῶν α. 212, 1	ἀπομαθησις α. ἀπομαθησις α. 296, 50	ἀποσπένει 202, 24
ἀποδίδωμι A. -ζαῖ, -αῖω 336, 55	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 351, 51	ἀποσπένει I. ἀποσπένει 330, 41
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι α. 404, 37	ἀπομαθησις, -γος 378, 41	ἀποδίδωμι α. ἀποδίδωμι α. 186, 25
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι α. 364, 31	ἀπομαθησις, αἰδῶ <i>ibid.</i>	ἀποδίδωμι α. 400, 30
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι 358, 41	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 319, 47	ἀποδίδωμι α. 400, 28
ἀποδίδωμι 358, 35	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 395, 45	ἀποδίδωμι α. 295, 53
ἀποδίδωμι 358, 20	ἀπομαθησις, -ίζω 374, 21	ἀποδίδωμι α. 372, 56
ἀποδίδωμι α. 311, 44	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 408, 26	ἀποδίδωμι α. 397, 31
ἀποδίδωμι α. 304, 5	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 408, 23	ἀποδίδωμι α. 379, 9
ἀποδίδωμι A. ἀποδίδωμι 358, 14	ἀπομαθησις I. ἀπομαθησις, ἀπομαθησις α. 408, 42	ἀποδίδωμι α. 378, 42
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι α. 412, 19	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 409, 20	ἀποδίδωμι I. ἀποδίδωμι α. 330, 41
ἀποδίδωμι α. 252, 74	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 409, 12	ἀποδίδωμι α. 176, 9
ἀποδίδωμι α. 412, 36	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 409, 14	ἀποδίδωμι α. 176, 3
ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι α. 343, 24	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 341, 30	ἀποδίδωμι α. 374, 21
ἀποδίδωμι α. 377, 56	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 339, 49	ἀποδίδωμι α. 377, 31
ἀποδίδωμι α. 406, 41	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 340, 7	ἀποδίδωμι α. 183, 7
ἀποδίδωμι α. 380, 52	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 395, 46	ἀποδίδωμι α. 406, 45
ἀποδίδωμι α. 282, 30	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 124, 25	ἀποδίδωμι α. 359, 29
ἀποδίδωμι α. 343, 31	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 341, 25	ἀποδίδωμι α. 379, 13
ἀποδίδωμι α. 381, 5	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 365, 56	ἀποδίδωμι α. 359, 19
ἀποδίδωμι D. ἀποδίδωμι, ἀποδίδωμι 46, 6	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 352, 2	ἀποδίδωμι α. 405, 34
ἀποδίδωμι α. 258, 12	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 371, 35	ἀποδίδωμι α. 405, 22
ἀποδίδωμι α. 355, 39	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 368, 34	ἀποδίδωμι α. 97, 29
ἀποδίδωμι α. 379, 16	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις <i>ibid.</i>	ἀποδίδωμι α. 359, 19
ἀποδίδωμι α. 18, 12	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 408, 55	ἀποδίδωμι α. 356, 50
ἀποδίδωμι α. 176, 28	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 409, 2	ἀποδίδωμι α. 236, 46
ἀποδίδωμι α. 176, 5	ἀπομαθησις, ἀπομαθησις 476, 5	ἀποδίδωμι α. 355, 6
		ἀποδίδωμι α. 354, 2

INDEX

354.2	31	χημ α. 180, 14. 26.	δραστ p. ἥρω, αἶρω ἢ ἄρω
ἀποφάσκειν Α. ἀποφάσκει	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	Ϝ 219, 14	182, 9
380, 29	373, 19	ἀπχρὸν D. ἀπχρὸν, ἀπχρὸν ἢ ἀπχρὸν α. 180,	δράω p. ἥρω ἢ ἄρω, αἶρω
ἀποφάσκειν, ἀποφάσκει	ἀποφάσκει <i>ibid.</i>	28	195, 17
379.2	ἀποφάσκει p. ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	ἀπχρὸν 180, 15	ἀραστ p. δρῶν αἶρω ἢ ἄρω
ἀποφάσκει, ἀπχρ α. 197, 39	ἀποφάσκει 337, 21	ἀπχρὸν 180, 27	182, 11
ἀποφάσκει ἀποφάσκει 197, 16	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	ἀπχρὸν <i>ibid.</i>	ἀραστ p. ἥρω ἢ ἄρω, αἶρω
ἀποφάσκει 107, 38	ἀποφάσκει 333, 41	ἀπχρὸν α. 180, 30	195, 16
ἀποφάσκει 196, 16	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει α. 367, 22	ἀπχρὸν α. 180, 32	δρας, αἶρω 52, 25. Ϝ 182, 6
ἀποφάσκει 197, 38	ἀποφάσκει 367, 25	ἀπχρὸν α. 180, 31	δρας 182, 7
ἀποφάσκει 197, 40	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	ἀπχρὸν α. 180, 30	ἀράω 290, 1
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 391, 42	371, 42	454 8	ἀράω α. α. 33, 9
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 351, 24	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	ἀπχρὸν, ἀπχρὸν α. 378, 43	ἀράω α. α. 128, 49
ἀποφάσκει 351, 25	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει	ἀπχρὸν α. 378, 43	ἀράω α. α. 239, 8
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 352, 42	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 191, 27	ἀπχρὸν α. 205, 18	ἀράω α. α. 211, 32
ἀποφάσκει f. ἀποφάσκει	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 191, 24	ἀπχρὸν α. 296, 23	ἀράω α. α. 132, 7
ἀποφάσκει 411, 44	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 341, 27	ἀπχρὸν α. 309, 21	δράω α. α. 332, 3
ἀποφάσκει 411, 40	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 331, 37	ἀπχρὸν α. 176, 28	ἀράω α. α. 342, 34
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει α. 411, 55	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 217, 12	ἀπχρὸν Α. ἀπχρὸν 176, 26	ἀράω α. α. 345, 48
ἀποφάσκει 411, 54	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 21, 8	ἀπχρὸν α. 288, 30	δράω α. α. 181, 28
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 386, 43	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 38	ἀπχρὸν α. 158, 46	Λ' ρας p. Λ' ρας, Λ' ρας 136, 33
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 391, 34	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 218, 31	ἀπχρὸν α. 414, 23	δράω α. α. 122, 12
ἀποφάσκει 391, 30	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 413, 49	ἀπχρὸν α. <i>ibid.</i>	ἀράω α. α. 6, 7
ἀποφάσκει <i>ibid.</i>	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει <i>ibid.</i>	ἀπχρὸν α. 52, 25. Ϝ 182, 6	Λ' ρας, Λ' ρας 134, 25
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 394, 45	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 413, 48	δράω α. α. 182, 14	ἀράω α. α. 400, 54
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 412, 28	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει ἢ ἀποφάσκει	δράω α. α. 182, 14	ἀράω α. α. 480, 55
ἀποφάσκει 412, 27	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 332, 22, 32	δράω α. α. 240, 32	ἀράω α. α. 155, 14
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 394, 14	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 355, 19	δράω α. α. 182, 8	ἀράω α. α. 177, 4
ἀποφάσκει p. ἀποφάσκει	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 309, 23	δράω p. ἥρω, αἶρω ἢ ἄρω	ἀράω α. α. <i>ibid.</i>
ἀποφάσκει 411, 21	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 355, 3	182, 9. Ϝ 195, 18	δράω α. α. 90, 37. Ϝ 176, 11. Ϝ 178, 13
ἀποφάσκει 394, 17	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 346, 5	δράω p. ἥρω ἢ ἄρω, αἶρω	δράω α. α. 261, 24
ἀποφάσκει f. ἀποφάσκει	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 414, 1	195, 17	Λ' ρας D. Λ' ρας, Λ' ρας, Λ' ρας α. α. 136, 31
ἀποφάσκει f. ἀποφάσκει 411, 25	ἀποφάσκει, ἀποφάσκει α. 180, 28	δράω α. α. 182, 11	Λ' ρας, Α. Λ' ρας 136, 32
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει α. 215, 25	ἀποφάσκει f. ἀποφάσκει, ἀποφάσκει		c ij
ἀποφάσκει, ἀποφάσκει 351, α. 1			

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀρχαί I. ἀρχ., ἀρχω 182, 14
 Ἄρχος p. Ἀρχος, Ἄρχος 136,
 32
 ἀρχεα, ἀρχηρα, ἀρχηρ A. ἡ-
 ρα, ας, ε, ἀρχω ἢ ἀρω
 182, 20 & 195, 12
 ἀρχήν, ἀρχήρις, ἀρχή A. ἡ-
 ρήν, ρήσι 195, 14
 ἀρχόματ d. ἀρχεα 195,
 13
 ἀρχῶς A. ἡρώς, ἀρω 195,
 15
 ἀρχς, ἀρω 182, 5
 ἀρχτήρ, ἀρχτήροις d. ἀρχή ἢ
 ἀρω ἢ ἀρίστω 252, 68
 Ἄρχης, Ἄρχης 134, 25
 ἀρχίς, ἀρω 182, 18
 ἀρχίλω, ἀρχίς, ἀρχή I. ἡρχίλω,
 ης, η, ἀρω 182, 17
 ἀρχίλωαι, ἀρω *ibid.*
 ἀρχίσσεται - 182, 18
 ἀρχίω 182, 17
 ἀρχίζω, ἀρχίζω, ἢ ἀρχί-
 ζω 247, 13
 ἀρίστωναι, ἀρίστωμι τὸ ἀρίστω
 103, 25
 ἀρίστωμι d. ἀρίστω 103,
 24
 Ἀρισφάτωι, Ἀρισφάτης,
 ιος, α 134, 28
 Ἀρισφάτης *ibid.*
 Ἀρισφάτωι *ibid.*
 ἀρίστων, ἀρίστωι d. 333, 8
 ἀρίστωι, ἀρίστω 91, 8
 ἀρίστωις 91, 9
 ἀρίστωις, ας, αι 91, 6
 ἀρίστωφισσι, ἀρίστωφίω
 377, 31
 ἀρίστωφισσις 333, 15
 ἀρίστωις f. ἀρίστωις, ἀρω
 191, 27
 ἀρίστωι I. ἡρίστωι, ἀρίστωι
 388, 38
 ἀρίστωι, ἀρίστωι f. ἀρίστωις,
 ἀρίστωι, ἀρίστωι, ἀρίστωι 138,
 2. & 224, 5
 ἀρίστωι d. ἀρω 186, 26
 ἀρίστωι, ἀρω 182, 13
 ἀρίστωι *ibid.*

ἀρόμματα p. ἀρόν η α-
 ρών, ἀρώ 59,11
 ἄρον, αῖρω 52,24. & 185,
 5. & 290,1
 ἀροτήρ d. ἄρῶν 155,37
 Ἀ ρυ, Ἀ ρης 134,25
 Ἀ ρυς, Ἀ ρης, Ἀ ριος, Ἀ ρυς
 136,32
 ἄρπαιξάς A. ἄρπαιξά-
 ς d. ἀρπαξ 124,15
 ἄρπάζω d. ἀρπαξ 249,84
 ἄρπακλινών d. 119,28
 ἄρπαξ, ἄρπαξ 33,8
 ἄρπαξ d. D. ἄρπαξ d. ἄρ-
 παξ 207,26
 ἄρρης c. ἀρρης d. ἀρ-
 ρύς α. 181,13. &
 209,21 & 304,53
 ἄρρωστώ d. ἄρρωτος 304,
 54
 ἄρρωσθαι d. -σις 305,1
 ἄρρωτος & α. ῥωτός d. ῥών-
 νυμι α. 304,51
 ἄρσάμενος E. ἀρσάμενος,
 ἄρῶ 380,18
 ἄρως E. ἄρως *ibid.*
 ἄρων E. ἄρον 212,4
 ἄρω E. ἀρῶ 121,3
 ἀρχαῖστρος I. ἀρχαῖστρος
 d. ἀρχαῖος 124,25
 ἀρχή d. ἀρχω 300,31
 ἀρχμενος f. ἀρχόμενος, ἀρ-
 χμαι 191,28
 ἄω, αἶρω 52,24
 ἀρωγῆς A. ἀρηγῆς 209,5
 ἀρώνται αἶρω 182,14
 ἄσπ D. ἄσπας, ἄσπας 49,27
 ἀσπαφῆς c. ἀσπαφῆς 242,74
 ἀσβολανθῶν, ἀσβολόμαχ
 394,42
 ἰ ἀσβολοι A. ἰ 136,24
 ἀσίβια d. ἀσίβιος - 319,28
 πάλως c. ἀσίβιος *ibid.*
 ἀσπληγνών d. ἀσπληγῆς 142,
 29
 ἀσπληγῶν d. 142,30
 ἀσπιδμαχ D. ἄσπιδμαχ, ἄσπιδ
 258,11
 ἀσπιδόη, ἀσπιδόμαχ 394,31

ἀποθήκη, ἀποθήκη 394,36
 ἀνέμης, ἀνέμου 388,7
 ἀνέμης δ. ἀνέμων 142,
 33
 ἀνὴρ ἡ ἀνὴρ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος 168,
 44
 ἀποτίω δ. ἀποτις 142,35
 ἀποτις δ. ἀποτίω 299,7
 ἀπομνήσκει δ. ἀπομνήσκεις
 124,26
 ἀπομνήσκει; Ἰ. Α. ἀπομνή-
 σκει δ. ἀπομνος *ibid.*
 ἀπομνήσκεις Ἰ. Α. ἀπομνος
ibid.
 ἀπαύρω f. ἀπαύρω 199,6
 ἀπαύρω f. ἀπαύρω
 137,5
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω
 137,5. Θ 236,30
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 116,
 29
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 125,2,4
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 125,2
 ἀπαύρω δ. 125,1
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 142,35
 ἀπαύρω f. ἀπαύρω 199,5
 ἀπαύρω f. ἀπαύρω 133,13,
 Θ 284,20
 ἀπαύρω p. ἀπαύρω, ἀπαύρω
 224,9
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω
 362,38
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω δ. ἀπαύρω,
 ἀπαύρω δ. 362,37
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω δ. ἀπαύρω
 296,26
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω p. ἀ-
 παύρω ἡ ἀπαύρω, ἀπαύρω
 δ. 337,16
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω δ. 196,18
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 142,
 36
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 142,
 35
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 335,37
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω δ. ἀπαύρω
 δ. ἀπαύρω 306,14
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 292,19
 ἀπαύρω δ. ἀπαύρω 62,9

ἄπρος Α.οἱ ἴπροι 156,41
 ἄπρος Α.οἱ ἴπροι 156,40
 Ἀ' τρεῖς δ. Α' τρεῖς ἐς
 252,57
 αἴθερος, αἴθερος 199,4
 Αὐαῖθες αὐαῖθω 392,33
 αὐαῖθι Ι. ηὐαῖθι 392,24
 αὐαῖσθε ρ. αὐαῖς αὐαῖς-
 μαί 331,31
 αὐαῖσαι Ι. αὐαῖσι 373,42
 αὐαῖσπα ρ. αἶω 374,48
 αὐε Ι. αὐε, αὐω 344,34
 αὐήρ Δ. αἶρ 169,18
 αὐληται δ. αὐλητής 110,8
 αὐξάω δ. αὐξίω 178,43
 αὐξέ Ι. ηὐξέ, αὐξή ἡ-
 ξίω 178,42
 αὐξηθεῖς ἐβδ. 178,32
 αὐξησθω 178,32
 αὐξηται Ι. ηὐξηται 178,41
 αὐπτός ρ. αὐπτός 296,11
 αὐπτι Ι. αὐτι 114,7
 αὐπτι- ἐς- ἐν- ἐλευθέρων- ἐν-
 σιν- εἰς, Ι. αὐπτι ἡς- ἡ- ἐν-
 - ἐν- αἶς- αἶ 114,9
 αὐπτι αὐπτι- ἐν- ἐοισιν ἐνς
 Ι. αὐπτι- ἐν- ἐν- αἶς- ἐνς
 114,8
 αὐπτι δ. ἴπρι 110,28
 αὐπτι δ. αὐπτι 111,8
 αὐπτι δ. αὐπτι δ. αὐπτι δ. αὐπτι δ.
 τῶς βοῖ 116,28
 αὐπτι δ. αὐπτι δ. αὐπτι δ. αὐπτι δ.
 μάμα 313,42
 αὐπτι αὐπτι αὐπτι f. αὐπτι
 αὐπτι αὐπτι 111,28
 αὐπτι f. αὐπτι πῶ αὐπτι 290,
 3
 αὐπτι ρ. αὐπτι 15,1
 Α' φαμάξαρ, αἶθω 372,47
 αἶθω αἶθω. ἀπὸ αἶθω 153,
 22
 αἶθω ρ. αἶθω ἀπὸ αἶθω
 49,18
 αἶθω Ι. αἶθω ρ. αἶθω
 φαμάξαρ αἶθω 362,11
 αἶθω ρ. αἶθω 125,52
 αἶθω ρ. αἶθω ρ. αἶθω ρ. αἶθω
 247,9

ἀφῆν Λαφῆν, ἀφῆν,	ἀφῆναι	406,3	ἀφιλάτοις: α. ἀφιλάτοις	ἐχρησθῆναι - ρῖον	398,12
357,36	ἀφῆναι	162,29	α. φίλος ἐταῖρος 296,14	Λάφαι, ἀφῆναι	371,53
ἀφῆναι 162,39	ἀφῆναι	330,8	ἀφιλόποτος: α. φιλόποτος: α.	Λάφαι: α. ἄφαι	296,11
ἀφῆναι, ἀφῆναι 405,13	ἀφῆναι	161,7	φίλος: φίλος 309,52	ἀφαι: α. ἄφαι	182,16
ἀφῆναι ἀφῆναι: ἀφῆναι L. ἡ	ἀφῆναι	161,7	ἀφιλόποτος: α. φιλόποτος: α.	ἀφαι: α. ἄφαι	334,40
οῖον: α. ἡ ἀφῆναι: α.	ἀφῆναι	161,7	φίλος: φίλος 310,23	ἀφαι: α. ἄφαι	296,11
ibid. 161,11	ἀφῆναι	6	ἀφιματώσαι, - τῶ 378,44	B	
ἀφῆναι 161,11. 405,	ἀφῆναι	348,49	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι ἡμῶν	B	
12	ἀφῆναι	393,44	α. 201,28	B	
ἀφῆναι 160,16. 161,7	ἀφῆναι	160,19	ἀφῆναι 201,29	B	
ἀφῆναι 160,18	ἀφῆναι	404,47	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι 160,17	ἀφῆναι	380,	α. 202,24	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι α.	ἀφῆναι	34	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
181,43	ἀφῆναι	362,11	202,25	B	
ἀφῆναι 361,40	ἀφῆναι	343,18	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι α. 162,32	ἀφῆναι	384,39	202,25	B	
ἀφῆναι p. ἀφῆναι 162,4	ἀφῆναι	153,6. 181,52	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι 162,32	ἀφῆναι	404,40	202,25	B	
ἀφῆναι 160,34	ἀφῆναι	404,44	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι 161,5	ἀφῆναι	385,6	202,25	B	
ἀφῆναι 161,1	ἀφῆναι	124,27	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι 162,23	ἀφῆναι	ibid.	202,25	B	
ἀφῆναι 405,5	ἀφῆναι	161,23	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι α. 406,	ἀφῆναι	200,44	202,25	B	
36	ἀφῆναι	161,23	ἀφῆναι, ἀφιματώσαι	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι α. 405,2	ἀφῆναι	28, 180,17	202,25	B	
ἀφῆναι p. ἀφῆναι 160,33	ἀφῆναι	235,22	202,25	B	
ἀφῆναι α. ἀφῆναι 197,	ἀφῆναι	343,16	202,25	B	
48	ἀφῆναι	162,27	202,25	B	
ἀφῆναι I. ἀφῆναι α.	ἀφῆναι	343,1	202,25	B	
φαιρίομαι α. 361,54	ἀφῆναι	346,52	202,25	B	
ἀφῆναι 285,76	ἀφῆναι	343,10	202,25	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι 358,39	ἀφῆναι	180,18	202,25	B	
ἀφῆναι ibid.	ἀφῆναι	202,3	202,25	B	
ἀφῆναι: α. ἀφῆναι 249,61	ἀφῆναι	202,4	202,25	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι α. 150,	ἀφῆναι	202,7	202,25	B	
14	ἀφῆναι	200,45	202,25	B	
ἀφῆναι ibid.	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι, ἀφῆναι 160,28	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι α. 201,19. 27. 43	ἀφῆναι		202,25	B	
238,84	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι p. ἀφῆναι: ἀφῆναι	ἀφῆναι		202,25	B	
165,19	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι p. ἀφῆναι 165,	ἀφῆναι		202,25	B	
29	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι p. ἀφῆναι 165,20	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι f. ἀφῆναι 188,	ἀφῆναι		202,25	B	
15. 190,40	ἀφῆναι		202,25	B	
ἀφῆναι 406,4	ἀφῆναι		202,25	B	

VERBORVM SINGVLARIVM

βαλ, βάλωναι. 182, 147	βίλα, βαλῶναι. 154, 3	βελῶμενα, βελῶναι 391, 2	βέλμα, 168, 9. & 187, 25
βάσα. <i>ibid.</i>	βελαν, βελανῶναι. 107, 7	βελῶμενος, βελῶμαι 389, 9	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ D. βίσημα 182, 34	βίλατα 182, 37	βίβρωχα A. βίβρωχα, βίβρω 144, 6	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ D. βίσημα <i>ib.</i>	βίβρωχα L. βίβρωχα 182, 38	βίβρωχα, βίβρωχα 386, 5	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ D. βίσημα 119, 39	βίβρωχα, βίβρωχα 182, 38	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 178, 26	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ D. βίσημα 119, 40. & 127, 28	βίβρωχα, βίβρωχα 184, 5	βίβρωχα 178, 24	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 27, 27	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 39	βίβρωχα L. βίβρωχα 178, 25	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 37, 20	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 38	βίβρωχα 178, 28	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ 32, 15	βίβρωχα, βίβρωχα 153, 37. & 154, 23	βίβρωχα 178, 28	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ 33, 9	βίβρωχα, βίβρωχα 174, 31. & 173, 30	βίβρωχα <i>ibid.</i>	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 125, 15	βίβρωχα, βίβρωχα 154, 27	βίβρωχα, βίβρωχα 178, 24	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 125, 14	βίβρωχα, βίβρωχα 171, 5	βίβρωχα, βίβρωχα 397, 5	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 37, 22	βίβρωχα, βίβρωχα 397, 3	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 107, 7	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 37, 12	βίβρωχα, βίβρωχα 154, 26	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 44	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 37, 15	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 26	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 37, 19	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 183, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 119, 14	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 26	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 107, 30	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 119, 39	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βασιμαῖ, βίσημα 177, 31	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 26	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα <i>ib.</i>	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 182, 14	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 124, 46	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 183, 5	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 182, 43	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 183, 5	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 362, 48	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 154, 5	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 138, 3	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 107, 10. & 182, 40	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 108, 14	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 259, 15	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 191, 33	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 191, 35	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32
βέλμα, βίσημα 182, 41	βίβρωχα, βίβρωχα 183, 27	βίβρωχα, βίβρωχα, βίβρωχα 182, 45	βέλμα, 168, 9. & 177, 32

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

I N D E X.

διακρίσιμος, -ατος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος, -ατος 377, 33	διακρίσιμος, -ατος 377, 34	διακρίσιμος 100, 22 & 197
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 281,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 351, 23	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 411, 23	49
13	16	διακρίσιμος, -ατος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος 104, 38
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 392	διακρίσιμος, -ατος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος, -ατος 215, 26	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 193, 4
33	διακρίσιμος, -ατος 378, 44	διακρίσιμος, -ατος 351, 33	215 8
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 374, 49	διακρίσιμος, -ατος 377,	διακρίσιμος 351, 34	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 192,
διακρίσιμος, διακρίσιμος 352, 50	33	διακρίσιμος, διακρίσιμος 378, 1	36 & 193, 5 & 216, 11
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 392,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 386, 22	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 284,	διακρίσιμος D. διακρίσιμος
34	διακρίσιμος, διακρίσιμος 352, 49	24	κας p. διακρίσιμος c. δι-
διακρίσιμος, -ατος 377, 33	διακρίσιμος f. διακρίσιμος, δι-	διακρίσιμος, διακρίσιμος	δύμιος τίκτω 257, 3
διακρίσιμος, διακρίσιμος 381,	359, 15	-ατος, d. διακρίσιμος 296,	διακρίσιμος, -ατος 329 8
22	διακρίσιμος, διακρίσιμος 354	40	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 216, 8
διακρίσιμος, διακρίσιμος 366, 12	14	διακρίσιμος, διακρίσιμος 367, 14	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 199 10
διακρίσιμος, διακρίσιμος 368, 35	διακρίσιμος, διακρίσιμος 359, 41	διακρίσιμος, διακρίσιμος 412, 33	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 184
διακρίσιμος, διακρίσιμος 395, 47	διακρίσιμος 359, 29	διακρίσιμος, -ατος 301, 22	II
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 353, 15	διακρίσιμος, διακρίσιμος 390,	διακρίσιμος f. διακρίσιμος	διακρίσιμος p. διακρίσιμος 99 26
διακρίσιμος, διακρίσιμος 394 53	50	διακρίσιμος 414, 7	διακρίσιμος p. διακρίσιμος 99,
διακρίσιμος, -ατος 374, 22	διακρίσιμος 380, 45	διακρίσιμος 414, 8	25
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 294, 23	διακρίσιμος, διακρίσιμος 405 39	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 126, 16	διακρίσιμος p. διακρίσιμος <i>ibid.</i>
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 294, 25	διακρίσιμος, διακρίσιμος 405, 48	διακρίσιμος 193, 3	διακρίσιμος D. διακρίσιμος 95 34
διακρίσιμος, -ατος 377, 47	διακρίσιμος I. διακρίσιμος 252 55	διακρίσιμος 192 2	διακρίσιμος, διακρίσιμος 354, 41
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 294 43	διακρίσιμος, διακρίσιμος 352 14	διακρίσιμος 176, 37 & 192,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 362 19
διακρίσιμος, -ατος 333,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 374, 22	34	διακρίσιμος, διακρίσιμος 362 45
49	διακρίσιμος, -ατος 382, 47	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 296, 35	διακρίσιμος 378, 35
διακρίσιμος f. διακρίσιμος,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 405 34	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 179,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 173 32
διακρίσιμος 352 32	διακρίσιμος, -ατος 353, 55	7	διακρίσιμος, διακρίσιμος 402, 12
διακρίσιμος, -ατος 371, 32	διακρίσιμος, διακρίσιμος 364, 11	διακρίσιμος 179, 7	διακρίσιμος 402, 13
διακρίσιμος, διακρίσιμος 202,	διακρίσιμος, -ατος 316, 42	διακρίσιμος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος, διακρίσιμος 402, 25
14	διακρίσιμος, διακρίσιμος 354,	193 2	διακρίσιμος p. διακρίσιμος 402, 26
διακρίσιμος, διακρίσιμος 202, 15	18	διακρίσιμος I. διακρίσιμος 346,	διακρίσιμος, διακρίσιμος 378 12
διακρίσιμος 202, 23	διακρίσιμος, -ατος 310,	32	διακρίσιμος, διακρίσιμος 402,
διακρίσιμος, -ατος 202 12	45	διακρίσιμος d. διακρίσιμος <i>ibid.</i>	49
διακρίσιμος, -ατος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος, διακρίσιμος 411, 43	διακρίσιμος I. διακρίσιμος, διακρίσιμος	διακρίσιμος D. διακρίσιμος, διακρίσιμος 363, 20
διακρίσιμος, διακρίσιμος 381, 52	διακρίσιμος 411, 48	105 2	διακρίσιμος, διακρίσιμος, <i>vel</i> f.
διακρίσιμος I. διακρίσιμος, διακρίσιμος 395 23	διακρίσιμος, διακρίσιμος 391 34	διακρίσιμος d. διακρίσιμος 107, 13	διακρίσιμος 192, 38, 41
διακρίσιμος, διακρίσιμος 381, 55	διακρίσιμος, -ατος <i>ibid.</i>	διακρίσιμος D. διακρίσιμος 107, 12	διακρίσιμος 193 9
διακρίσιμος, διακρίσιμος 314 3	διακρίσιμος, διακρίσιμος 411, 18	διακρίσιμος 108 33	διακρίσιμος, διακρίσιμος 386, 22
διακρίσιμος d. διακρίσιμος 208, 33	διακρίσιμος, διακρίσιμος 381, 40	διακρίσιμος p. διακρίσιμος 99 29	διακρίσιμος, διακρίσιμος 404, 28
	διακρίσιμος, διακρίσιμος 384,	διακρίσιμος A. διακρίσιμος d. διακρίσιμος 106	349, 48
	4	12 & 108, 33	

d ij

VERBORVM SINGVLARIVM

διέδωκεν p. διέδωκεν, διέ- δωκεν ἢ διέδωκεν 345, 24	διέλασεν, διέλασεν α. 203, 32	διέσκαμα διέσκαμα α. 403, 3	διεκέλευμαι α. ibid.
διέδωκεν, διέδωκεν α. 404, 36	διέλασεν, διέλασεν α. 361, 48	διεσκαμμένη, διεσκαμμένο- μαι 397, 36	διεκέλευται, διεκέλευται α. 363, 24
διέδωκεν, διέδωκεν 163, 39	διέλασεν A. διέλασεν, διέ- λάσεν α. 369, 35	διεσκαμνέ p. διεσκαμνέ, διεσκαμ- νέ α. 146, 17	διεκέλευται, διεκέλευται 398, 16
διέδωκεν, διέδωκεν 358, 9	διέλασεν, διέλασεν 369, 39	διεσκαμνέ, διεσκαμνέ 390, 49	διεκέλευται, διεκέλευται 386, 49
διέδωκεν 357, 24	διέλασεν 369, 40	διεσκαμνέ, διεσκαμνέ 380, 39	διεκέλευται, διεκέλευται 377, 35
διέδωκεν α. - πω 411, 35	διέλασεν 363, 37	διεσκαμνέ, διεσκαμνέ 308, 54	διεκέλευται, διεκέλευται α. 218, 11
διέδωκεν α. - πω 411, 35	διέλασεν 363, 44	διεσκαμνέ 380, 55	διεκέλευται, διεκέλευται 250, 22
διέδωκεν α. 159, 19	διέλασεν α. 361, 50	διεσκαμνέ 358, 48	διεκέλευται, διεκέλευται 389, 39
διέδωκεν, διέδωκεν α. 363, 33	διέλασεν, διέλασεν α. 382, 48	διεσκαμνέ 405, 53	διεκέλευται, διεκέλευται 398, 40
διέδωκεν, διέδωκεν α. 409, 21	διέλασεν, διέλασεν 306, 11	διεσκαμνέ 405, 54	διεκέλευται, διεκέλευται 394, 3
διέδωκεν A. διέδωκεν, διέ- δωκεν 385, 28	διέλασεν, διέλασεν α. 413, 8	διεσκαμνέ 354, 38	διεκέλευται, διεκέλευται 348, 38
διέδωκεν, διέδωκεν A. διέδωκεν, διέδωκεν α. 407, 44	διέλασεν 413, 3	διεσκαμνέ, διεσκαμνέ 384, 12	διεκέλευται, διεκέλευται 355, 53
διέδωκεν A. διέδωκεν 407, 34	διέλασεν A. διέλασεν 217, 15	διεσκαμνέ ibid.	διεκέλευται, διεκέλευται 375, 20
διέδωκεν A. διέδωκεν 407, 43	διέλασεν α. 190, 24	διεσκαμνέ 107, 3	διεκέλευται, διεκέλευται 396, 5
διέδωκεν, διέδωκεν α. 374, 22	διέλασεν, διέλασεν α. 363, 37	διεσκαμνέ 406, 25	διεκέλευται, διεκέλευται ibid.
διέδωκεν, διέδωκεν α. 361, 40	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 30	διεσκαμνέ 29	διεκέλευται, διεκέλευται 395, 28
διέδωκεν, διέδωκεν α. 162, 32	διέλασεν, διέλασεν α. 190, 25	διεσκαμνέ 411, 42	διεκέλευται, διεκέλευται 354, 51
διέδωκεν, διέδωκεν α. 162, 33	διέλασεν, διέλασεν α. 379, 53	διεσκαμνέ 411, 43	διεκέλευται, διεκέλευται 173, 50
διέδωκεν, διέδωκεν α. 400, 11	διέλασεν, διέλασεν α. 392, 26	διεσκαμνέ 381, 36	διεκέλευται, διεκέλευται 173, 51
διέδωκεν 400, 10	διέλασεν, διέλασεν α. 373, 37	διεσκαμνέ 349, 47	διεκέλευται, διεκέλευται 173, 44
διέδωκεν 400, 9	διέλασεν, διέλασεν α. 353, 24	διεσκαμνέ 366, 47	διεκέλευται, διεκέλευται 173, 50
διέδωκεν 400, 10	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ α. 412, 32	διέδωκεν, διέδωκεν α. 136, 3
διέδωκεν I. διέδωκεν, διέδωκεν 331, 21	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 369, 12	διέδωκεν, διέδωκεν α. 161, 20
διέδωκεν, διέδωκεν α. 40, 16	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 413, 56	διέδωκεν, διέδωκεν α. 161, 21
διέδωκεν, διέδωκεν α. 400, 24	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 348, 53	διέδωκεν, διέδωκεν α. 342, 9
διέδωκεν, διέδωκεν α. 400, 23	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 104, 15	διέδωκεν, διέδωκεν α. 342, 41
διέδωκεν, διέδωκεν α. 162, 24	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 124, 29	διέδωκεν, διέδωκεν α. 250, 90
διέδωκεν, διέδωκεν α. 162, 33	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 333, 50	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 45
διέδωκεν, διέδωκεν α. 341, 45	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 302, 34	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 34
διέδωκεν, διέδωκεν α. 406, 36	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 302, 34	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 34
διέδωκεν, διέδωκεν α. 374, 23	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 302, 34	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 34
διέδωκεν, διέδωκεν α. 379, 19	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 302, 34	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 34
διέδωκεν B. διέδωκεν, διέ- δωκεν 391, 15	διέλασεν, διέλασεν α. 376, 26	διεσκαμνέ 302, 34	διέδωκεν, διέδωκεν α. 302, 34

VERBORVM SINGVLARIVM

δῶναι p. δῶναι 100, 18
 δῶναι p. δῶναι 360, 5
 δῶναι p. δῶναι 250, 89
 δῶναι p. δῶναι 402, 39
 δῶναι p. δῶναι 100, 15
 δῶναι p. δῶναι 207, 30
 δῶναι p. δῶναι 120, 12
 δῶναι p. δῶναι *ibid.*
 δῶναι p. δῶναι *ibi.*
 δῶναι p. δῶναι 100, 17
 Ε
 Εἶναι p. εἶναι 110, 15
 Εἶναι p. εἶναι *vel*
 pro εἶναι ab εἶναι 158,
 16. 140, 37
 εἶναι p. εἶναι *ibi.* 92,
 30
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 168,
 27
 εἶναι p. εἶναι 168, 29
 εἶναι p. εἶναι 168, 38
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι *ibi.*
 εἶναι p. εἶναι 168, 36. 170, 9
 εἶναι p. εἶναι 170,
 49
 εἶναι p. εἶναι 168,
 36. 170, 9
 εἶναι p. εἶναι 140,
 42
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι
 171, 13
 εἶναι p. εἶναι *ibi.*
 εἶναι p. εἶναι 171, 15
 εἶναι p. εἶναι εἶναι
 f. εἶναι εἶναι εἶναι
 169, 2
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι
 169, 5
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 168,
 28
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι f. εἶναι
 170, 3, 9
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 158, 14
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 140,
 38

εἶναι p. εἶναι, εἶναι 158, 44
 εἶναι p. εἶναι 140, 38
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι
 163, 12. 174, 49
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 163, 13. 174, 49
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι III,
 18. 26. 313, 42
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι III, 21, 25
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 169, 3
 Εἶναι p. εἶναι, εἶναι *vel*
 Laconicè pro εἶναι, εἶναι
 ab εἶναι 362, 23
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183, 21
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183,
 17
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 181, 21
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183, 18
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 193, 33
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 172, 34
 Εἶναι p. εἶναι, εἶναι 140, 39
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 362,
 48
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 154, 5
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 121,
 34
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 171, 6
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183,
 27
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 182, 25
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 182, 35
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 182, 43
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 182, 35
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 168, 9
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183, 40. 184, 6
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 154,
 24
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 154, 5, 23
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι βιβλίου

μα, βιβλίου 171,
 31. 173, 30
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 173, 51
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 171, 6
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 148, 29
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 154,
 27
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 148, 32
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183, 32
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 183, 28
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 179,
 45
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 390, 3
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 351, 15
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 178,
 29
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 178, 31
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 398, 1
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 2
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 397,
 53
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 108, 13
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 171,
 25. 173, 23
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 389, 24
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 123, 21
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 150, 21
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 123, 21
 125, 4
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 211, 5
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 171, 29
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 173, 18
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 123, 20
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 125,
 30
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 123, 20
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 125, 39
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 144, 2
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 3
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 26

εἶναι p. εἶναι, εἶναι 179, 3
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 184,
 26
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 242, 78
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 207, 29
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 19
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 24
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 184,
 29
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 184, 28
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 184, 24
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 185, 19
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 189, 34
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 189, 31
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 147,
 39
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι *ibi.*
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 179, 37. 184, 14
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 177, 2
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 261, 49
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 398, 54
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 203, 3
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 378, 9
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 137, 38. 224, 14
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 362, 47
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 364, 1
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 408, 10
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 372,
 44
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 410, 51
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 360, 20
 εἶναι p. εἶναι, εἶναι 404, 45
 εἶναι

INDEX.

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

உயிர்தொழில்

INDEX.

e

VERBORUM SINGULARIUM

εἰσάγωγι d. εἰσάγω 281, 4	εἰσάγω 342, 30	εἰσάγω 142, 3. ὅ	ἐκδιδόσθαι 340, 17
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 194, 12	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 397, 29	εἰσάγω 314, 23	ἐκδιδόσθαι 340, 14
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 174, 36	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 194, 10	εἰσάγω 142, 4	ἐκδιδόσθαι 360, 10
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 342, 13	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 193, 41	εἰσάγω 312, 50	ἐκδιδόσθαι 360, 2
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 385, 2	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 29	εἰσάγω 142, 40	ἐκδιδόσθαι 360, 1
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 401, 11	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 29	εἰσάγω 347, 32	ἐκδιδόσθαι 360, 14
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 194, 9	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 174, 46	εἰσάγω 202, 48	ἐκδιδόσθαι 360, 6
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 360, 21	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 139, 25	εἰσάγω 104, 14	ἐκδιδόσθαι 367, 9
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 341, 46	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 140, 38	εἰσάγω 142, 41	ἐκδιδόσθαι 367, 13
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 363, 38	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 169, 14	εἰσάγω 141, 46	ἐκδιδόσθαι 192, 42
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 363, 39	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 217, 19	εἰσάγω 142, 45	ἐκδιδόσθαι 281, 55
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 413, 1	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 218, 15	εἰσάγω 202, 48	ἐκδιδόσθαι 163, 22
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 413, 2	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 217, 21	εἰσάγω 202, 49	ἐκδιδόσθαι 113, 54
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 255, 24	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 194, 10	εἰσάγω 203, 11	ἐκδιδόσθαι 110, 33. ὅ 129, 23
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 413, 1	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 153, 30	εἰσάγω 351, 34	ἐκδιδόσθαι 111, 3
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 363, 36	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 261, 27	εἰσάγω 54, 32	ἐκδιδόσθαι 163, 23
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 366, 25	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 160, 8	εἰσάγω 352, 43	ἐκδιδόσθαι 389, 48
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 29	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 114, 32	εἰσάγω 125, 33	ἐκδιδόσθαι 389, 49
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 218, 14	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 139, 20. ὅ 148, 18	εἰσάγω 148, 11	ἐκδιδόσθαι 194, 41, 44
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 380, 42	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 158, 37	εἰσάγω 372, 47	ἐκδιδόσθαι 65, 29
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 403, 27	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 160, 32. ὅ 162, 16	εἰσάγω 374, 25	ἐκδιδόσθαι 255, 45
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 403, 24	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 31	εἰσάγω 402, 4	ἐκδιδόσθαι 380, 15
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 363, 24	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 140, 37	εἰσάγω 402, 2	ἐκδιδόσθαι 175, 3
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 412, 52	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 315, 117, 14	εἰσάγω 185, 17	ἐκδιδόσθαι 175, 3
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 413, 2	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 121, 19	εἰσάγω 394, 15	ἐκδιδόσθαι 212, 2
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 372, 33	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 351, 39	εἰσάγω 174, 19	ἐκδιδόσθαι 219, 18
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 31	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 389, 53	εἰσάγω 402, 2	ἐκδιδόσθαι 146, 26. ὅ 219, 18
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 162, 30	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 202, 37	εἰσάγω 142, 2	ἐκδιδόσθαι 146, 23
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 3	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 141, 23	εἰσάγω 142, 2	ἐκδιδόσθαι 146, 23
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 157, 19	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 163, 4	εἰσάγω 410, 55	ἐκδιδόσθαι 148, 2
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 159, 4	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 143, 35	εἰσάγω 340, 25	ἐκδιδόσθαι 340, 25
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 365, 38	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 142, 2	εἰσάγω 340, 29	ἐκδιδόσθαι 340, 29
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 342, 5	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 207, 28	εἰσάγω 340, 29	ἐκδιδόσθαι 340, 29
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 341, 52	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 207, 28	εἰσάγω 340, 29	ἐκδιδόσθαι 340, 29
εἰσάγωγι d. εἰσάγω 342, 25	εἰσάγωγι d. εἰσάγω 207, 28	εἰσάγω 340, 29	ἐκδιδόσθαι 340, 29

INDEX.

- ἐκβάλλω c. ἐκβάλλω 252,
 77. & 298, 23
 ἐκβάλλω p. 347, II
 ἐκβήθη, κηρύσσει 37, 6
 ἔκβη quid 247, II
 ἐκβήθη, ἐκβήθη α. 364,
 28
 ἐκβήθη, μιάθη d. κίω 347,
 II
 ἐκβήθη, κίω α. 103, 23
 ἐκβήθη, κίω α. 354, 29
 ἐκβήθη, κίω α. 376, 24
 ἐκβήθη, κίω α. 170, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 347, 31
 ἐκβήθη, κίω α. 121, 21
 ἐκβήθη, κίω α. 380, 50
 ἐκβήθη, κίω α. 407, 9
 ἐκβήθη, κίω α. 384, 27
 ἐκβήθη, κίω α. 395, 21
 ἐκβήθη, κίω α. 396, 56
 ἐκβήθη, κίω α. 203, 5
 ἐκβήθη, κίω α. 319, 43
 ἐκβήθη, κίω α. 377, 36
 ἐκβήθη, κίω α. 203,
 15
 ἐκβήθη, κίω α. 203, 16
 ἐκβήθη, κίω α. 365, 19
 ἐκβήθη, κίω α. 353,
 33
 ἐκβήθη, κίω α. 353, 32
 ἐκβήθη, κίω α. 364, 48
 ἐκβήθη, κίω α. 379, 49
 ἐκβήθη, κίω α. 399, 19
 ἐκβήθη, κίω α. 361, 2
 ἐκβήθη, κίω α. 365, 18
 ἐκβήθη, κίω α. 342, 3
- 385, 33
 ἐκβήθη, κίω α. 203, 10
 ἐκβήθη, κίω α. 379, 50
 ἐκβήθη, κίω α. 203, 39
 ἐκβήθη, κίω α. 382, 44
 ἐκβήθη, κίω α. 377, 36
 ἐκβήθη, κίω α. 353, 13
 ἐκβήθη, κίω α. 354, 48
 ἐκβήθη, κίω α. 336, 2
 ἐκβήθη, κίω α. 399, 7
 ἐκβήθη, κίω α. 105, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 314, 16
 ἐκβήθη, κίω α. 378, 44
 ἐκβήθη, κίω α. 351, 49
 ἐκβήθη, κίω α. 392, 4
 ἐκβήθη, κίω α. 398, 50
 ἐκβήθη, κίω α. 356, 39
 ἐκβήθη, κίω α. 378, 45
 ἐκβήθη, κίω α. 378, 27
 ἐκβήθη, κίω α. 413, 18
 ἐκβήθη, κίω α. 336, 2
 ἐκβήθη, κίω α. 347, 22
 ἐκβήθη, κίω α. 376, 25
 ἐκβήθη, κίω α. 347, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 374, 7
 ἐκβήθη, κίω α. 355, 37
 ἐκβήθη, κίω α. 175, 12
 ἐκβήθη, κίω α. 188, 3
 ἐκβήθη, κίω α. 374, 24
 ἐκβήθη, κίω α. 342, 3
- ἐκβήθη, κίω α. 252, 86
 ἐκβήθη, κίω α. 175, 15
 ἐκβήθη, κίω α. 410, 31
 ἐκβήθη, κίω α. 398,
 41
 ἐκβήθη, κίω α. 395, 29
 ἐκβήθη, κίω α. 317, 20
 ἐκβήθη, κίω α. 379, 20
 ἐκβήθη, κίω α. 395, 29
 ἐκβήθη, κίω α. 366, 22
 ἐκβήθη, κίω α. 410,
 34
 ἐκβήθη, κίω α. 195, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 366, 38
 ἐκβήθη, κίω α. 353, 17
 ἐκβήθη, κίω α. 175,
 II
 ἐκβήθη, κίω α. 195, 27
 ἐκβήθη, κίω α. 347, 25
 ἐκβήθη, κίω α. 110, 1
 ἐκβήθη, κίω α. 110,
 2
 ἐκβήθη, κίω α. 382, 5
 ἐκβήθη, κίω α. 54, 10
 ἐκβήθη, κίω α. 153, 13
 ἐκβήθη, κίω α. 154, 30
 ἐκβήθη, κίω α. 154, 32
 ἐκβήθη, κίω α. 395, 32
 ἐκβήθη, κίω α. 388, 53
 ἐκβήθη, κίω α. 359, 42
 ἐκβήθη, κίω α. 359, 30
 ἐκβήθη, κίω α. 103,
 28
 ἐκβήθη, κίω α. 395, 29
- 51, 35. & 139, 50
 ἐκβήθη, κίω α. 391, 41
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 25
 ἐκβήθη, κίω α. 121, 34
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 23
 ἐκβήθη, κίω α. 351, 24
 ἐκβήθη, κίω α. 391, 27
 ἐκβήθη, κίω α. 166,
 23
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 189, 51
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 24
 ἐκβήθη, κίω α. 381, 31. vel pro ἐκβήθη
 α. κίω α. 190, 33
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 24
 ἐκβήθη, κίω α. 189,
 50
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 21
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 28
 ἐκβήθη, κίω α. 41,
 49
 ἐκβήθη, κίω α. 412, 11
 ἐκβήθη, κίω α. 412, 10
 ἐκβήθη, κίω α. 166, 21
 ἐκβήθη, κίω α. 366, 48
 ἐκβήθη, κίω α. 297,
 50
 ἐκβήθη, κίω α. 197, 47
 ἐκβήθη, κίω α. 391,
 29
 ἐκβήθη, κίω α. 246, 100
 ἐκβήθη, κίω α. 41, 19
 ἐκβήθη, κίω α. ij

VERBORVM SINGVLARIVM

μῖνη, ὀκτρίπμαι 412, 12	10	ἐλεπολόγος c. ἐλεπὸς λόγος <i>ibid.</i>	ἐληλαμένοι A. ἐλαμένους 198,22
ὀκτῆλιν, κτάμαι 394,25	ἐλάσσκουσιν c. ἤλσαν αἱ ἢ ἤλαινεν c. 198,7	ἐλεπθῶσι, ἐλείομαι 396, 30	ἐληλάμην ἐλήλασ ἐλήλασ- το, ἤληλασ μὲν ἤληλασ- το, ἤληλατο A. ἤλαμην ἤλαθ ἤλατο 198,23
ἐκπῆμαι 127,7	ἐλαβε, λαμβάνω α. 204,3	ἐλεῖν, αἰρεῖν α. 181,36	ἐλήλγεται A. ἤλγεται, ἐλίγχομαι 386,11
ἐκπῶς d. ἐχῶ α. 305,31	ἐλαβῆμην ἐλάβου ἐλάβετο 204,6	ἐλείλω α. ἢ ἐλείπω, λαίπω 382,16,32	ἐληλωθῶς A. ἐληλωθῶς, ἐλχομαι α. 369,42
ἐκπῶς d. ἐκπῶς 305,32	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλείψασιν p. ἐλείψα, λείπω 371,30	ἐλήλυσεν A. ἤλυσεν 144, 19. ὅ 198,31
ἐκπῶς d. ἐκπῶς 305,34	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκπῶς, ὀκπῶ α. 4,2,1	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτίσθαι L. ἐξίπαστο <i>ibid.</i>	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτοχῶθαι c. ὀκτοχόμαι 398,16	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτυπῶσαι, -ύω 379,16	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκπῶς, ἐκπῶ 166,26	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτιζέω c. ὀκτιζέω d. ἡ- ξῶ 246,100	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτριχῶθαι, χῶ 398,16	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτριπῶσαι, πῶ 377,37	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκτυπῶν c. ἐκτυπῶ 356,18	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτυφῶσαι, -ύφωμαι 355,4	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκτυχῶν, -υγῶ α. 367, 26	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκπῶς, ἐκπῶ 355,13	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκπῶς α. c. A. ἐκπῶ α. c. κῶ 212,5	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκπῶς A. ἐκπῶ 212, 6	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκῦρσιν A. ὀκῦρσιν 212, ὀκῦρσιν ἢ ὀκῦρσιν, ὀκῦρ- σιν 382,22,32	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν p. ἐξίφῶσαι 189 51	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν L. ἐξίφῶσαι, ἐκφῶ 359,50	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκφλογῶν, ὀκφλογῶμαι 334,20	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκφλογῶν 336,2	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκφλῶσαι, -ύω 372,48	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν, ἐκφῶ α. 217,20	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ὀκφῶν, ἐκφῶ 355,19	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν 355,18	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν 355,20	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν 219,11	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶν <i>ibid.</i>	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
ἐκφῶ 91,46,48 ὅ 219 12	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
Εἰλά α. ἢ Εἰλά p. Εἰλά ἢ Εἰλά Εἰλά α. ὅ Εἰλά α. 198,9	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31
Εἰλά α. ὅ Εἰλά α. 198, Εἰλά α. ὅ Εἰλά α. 198,	ἐλαβον c. 54, 30. ὅ 204,2	ἐλεκτο p. ἐλέετο, λήχο- μαι ἢ λείγωμαι 147, 19. ὅ 386,20	ἐληλύθη A. ἤλυθη 144, 19. ὅ 198,31

I N D E X.

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

ροινῶν	174,21	ἐμωραίσθηται, μωραίνομαι	ἐνδοί, ἐνδῶ	336,16	ἐνέγκων, φέρω α.	28,2
ἐμπιπαίνω	174,20	392,29	ἐνδῶ	336,21	ἐνεδίδον, ἐνεδίδου Α.	ἐνεδί-
ἐμπολύκα, ἐμπολύω	172,6	Εν, εἰς, μία ἐν	ἐνδίσταται, -έχεται	329,20	δα ἐνεδίδω, ἐδίδωμι	350,24
ἐμπωρησμένοι, ἐμπωρήσομαι	358,15	ἀσπλῶν, ἀσπλῶμαι	ἐνδέχομαι	329,38	ἢ ἐνέδρα ας ὅτ' ἡ ἐνδρονου	137,10
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	207,42	ἀσπασαδ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,29	ἐνέδρα, ἐνδιδωμι α.	402,41
ἐμπισιν, ἐνέπισιν	ibid.	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,23	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	217,39
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	218,56	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,32	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,39
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	350,33	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	165,23	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	339,18	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	410,30	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	410,27	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	153,19	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	346,40	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	92,41	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	388,22	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	342,10	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	390,19	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	ibid.	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	88,26	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	367,15	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	372,15	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	240,107	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	360,39	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38
ἐμπισι, ἐνέπισι, ἐμπίστω α.	360,33	ἀσπασθ-, ἀσπασμαι	ἐνδιδόναι, ἐνδιδωμι α.	340,34	ἐνέδρα, ἐνέδρα ας, φέρω α.	162,38

INDEX.

ἀνέστη ἡ ἀνέστη f. ἀνέστη,	ἐνέφλωε, ἐμφλῶν 217, 31	ἐνιδίη, ἐνιδίω α. 365, 42	ἐνσκιρθεὶς, -ρίσμαι 398,
νοῖσμαι 192, 10	ἐνέφορι, ἐμφορίω α. 350, 34	ἐνίε, ἐνίημ. α. 159, 37	17
ἀνέστη, ἀνέστη 356, 40	ἐνέφορησεν 378, 13	ἐνίεις, ἐνίημ 162, 12	ἐνσπλάγχις, -λάξω 353, 27
ἀνέστη, ἀνέστη ibid.	ἐνέφω, ἐμφωμ 360, 19	ἐνίειπς 343, 1	ἐνσπλάγχις 387, 20
ἀνέστη f. ἀνέστη, νοῖσ-	ἐνέχαι, ἐνέχαι α. 413, 52	ἐνίειπ 162, 5	ἐνστάς, ἐνίστημ 359, 29
μαι 192, 11	ἐνέχουα ibid.	ἐνίζ, υχθεὶς, ἐνίζυγνυμι ἢ ἐν	ἐνστάς, ἐνστάς 359, 44
ἐνέχουα, νοέχουα 356, 19	ἐνέχουα ἡς ἡ, φέρω α. 218	ζύγνυμι α. 404, 32	ἐνσῶμα 359, 22
ἐνέπαξε, ἐμπάξω 387, 20	12	ἐνίστοι, ἐνίστημ 342, 42	ἐνστήσας 405, 39
ἐνέπαχθη 387, 19	ἐνέχουα 217, 16	ἐνικάτῃ p. ἐγκατάθου ἢ	ἐνστήσας 405, 49
ἐνέπαχθαι, ἐμπάχθαι	ἐνέχουα 218, 12	ἐγκατάθου, ἐγκατατί-	ἐνστήσας 405, 25
350, 32	ἐνέχουα 218, 11	θημι 249, 63	ἐνστακτομαι, τήκωμαι 351,
ἐνέπυσσα, ἐμπύω α. 410,	ἐνέχουα 218, 12	ἐνικελῶα p. ἐνικελῶα	25
29	ἐνέχουα, ἐνέχουα	ἐκρίνομαι 391, 19	ἐνπαφίς, ἐνπαφί α. 364,
ἐνέπρησεν, ἐνέπρησεν 373, 36	350, 29	ἐνίστοι, ἐνίστω α. 107, 22	24
ἐνέπρησται, -χόμα 334, 6	ἐνέχουα, ας ἐλ. ἐνέχουα	ἐνίστοι ibid.	ἐνπαγμένοι, ἐνπαγμοι
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται ἢ	σα, ἐνέχουα 173, 12	ἐνίστοι 107, 21	386, 43
ἐνέπρησται 371, 52	ἐνέχουα, ας ἐλ. ibid.	ἐνίσταμαι I. ἐνίστω, ἐνίστω	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται 378,	ἐνέχουα α. 341, 16	3, 1, 7	390, 40
29	ἐνέχουα, ἐνέχουα α. 158,	ἐνίσταμαι, αμαι 340, 11	ἐνπαγμοι 390, 52
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α.	17	ἐνίσταμαι 340, 1	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι 391,
370, 11	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνίσταμαι p. ἐνίστας 405,	35
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	329, 38	40	ἐνπαγμοι α. 391, 36
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνέχουα ας, ἐνέχουα α. 161, 39	ἐνίσταμαι p. ἐνίστας 405, 26	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι
389, 31	ἐνέχουα, ἐνέχουα 384	ἐνίσταμαι p. ἐνίστας Α.	397, 32
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται 371, 44	37	ἐνίσταμαι, ἐνίστας 384, 3	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α. 370,
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνέχουα, ἐνέχουα 348, 35	ἐνίσταμαι, ἐνίστας 121,	16
397, 5	ἐνέχουα, ἐνέχουα α. 74, 20	33	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α.	ἐνέχουα, ἐνέχουα α. 166, 8.	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 121,	411, 19
158, 36	ἐνέχουα, ἐνέχουα α. 217, 14. ἐνέχουα α. 218, 5	29	ἐνπαγμοι Α. ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται 358, 49	ἐνέχουα, ἐνέχουα 218, 8	ἐνέπρησται α. 121, 26	384, 2
ἐνέπρησται 405, 55	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 387, 49	ἐνέπρησται α. 121, 29	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
ἐνέπρησται 406, 11	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 158, 23	ἐνέπρησται p. ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	412, 24
ἐνέπρησται 406, 4	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 161, 39	247, 5	ἐνπαγμοι α. 412, 25
ἐνέπρησται α. 34, 52	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 395, 51	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 336, 31	ἐνπαγμοι D. ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
ἐνέπρησται α. 405, 45	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 161, 39	ἐνέπρησται I. ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	358, 13, 15
ἐνέπρησται α. 405, 45	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 372, 56	346, 38	ἐνπαγμοι α. 358, 14
ἐνέπρησται α. 405, 45	ἐνέπρησται, ἐνέπρησται α. 358, 17	ἐνέπρησται f. ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι 351, 31
ἐνέπρησται α. 404, 4	ἐνέπρησται α. 107, 24	185, 33	ἐνπαγμοι 351, 32
17	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 30	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι 394, 37
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται 381,	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 255, 30	ἐνπαγμοι I. ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι 344,
I	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 27, 17. ἐνέπρησται α. 120, 14, 15	35
ἐνέπρησται, ἐνέπρησται 351, 31	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι 397, 56
ἐνέπρησται p. ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	ἐνπαγμοι 372, 38
337, 30	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
ἐνέπρησται p. ἐνέπρησται, ἐνέπρησται	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	392, 34
408, 46	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
ἐνέπρησται ibid.	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	392, 34
15	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	ἐνπαγμοι, ἐνπαγμοι α.
	ἐνέπρησται α. 365, 36	ἐνέπρησται α. 341, 28	392, 34

VERBORVM SINGVLARIVM

03/04

INDEX.

ἐξέπαιπρ. ἐξέφλητ, ἐξέ- φάλαγμα 390, 54	ἐξέτρω. ὀκνηρώσκει α. 216, 20	ἐξέτρω ἢ ἐξήρα, ἐξάίρω 382 II 32	ἐξοίσωμεν, ἐκφέρω α. 412, 37
ἐξέπισιπρ. ἐξέπισαντ, ἐξέπισμα 347, 4	ἐξουξήστω, -νέω 377, 3	ἐξήραμαι ἢ ἐξήρασμαι, ἐραίνω 392, 5	ἐξοίσου. ται 412, 45
ἐξέπλωμα 360, 1	ἐξουημένος, ἐξουείκομαι α. 404, 9	ἐξήρασα 381, 43	ἐξοίσω 412, 36
ἐξέπλωτα ἐξέπλωσας, ὀκ- πλώω ἢ ἐκπλωμι ἢ ὀκ- πίπλωμι 379, 20	ἐξεφαύθηρ. ἐξεφαύθη, ὀκ- φάνομαι 392, 27	ἐξήραθην 392, 21	ἐξοιχεύει D. ἐξοιχεύοι ἐξοιχεύοι, ἐξοιχεύω 92, 16
ἐξέπρωθον f. ἐξέπρωθ- μεν, ὀκπίρω 351, 30	ἐξέφαιλω 351, 40	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 397, 44	ἐξοικέλας, κέλω 380, 50
ἐξέπλω, ἐξέπλωμι 358, 46	ἐξέφλω, ἐκφρω 360, 20	ἐξηρίμω ἐξήρου, ἐξέρομαι 355, 51	ἐξολή, ἐξολήω α. 408, 53
ἐξέρεν, ἐξέρομαι 336, 22	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 395, 51	ἐξολήν 408, 54
ἐξέρετων ἐξελπόντος, ἐξε- ρείπω 354, 49	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 389, 35	ἐξολή 408, 53
ἐξέρρηκτο, ὀκρέω α. 410 36	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 7. 9. 190, 26	ἐξολή A. ἐξολήκα 409, 8
ἐξέρρηκτο 410, 35	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 396, 8	ἐξομαι, ἵχομαι α. 197, 7
ἐξέρρηκτο 410, 33	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 385, 48	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο p. ἐξέρρηκτο, ἐξε- ρύω 345, 43	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 341, 50	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο α. ἐ, ὀκτώω π ὀκτώω 373, 55	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 342, 48	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 374, 4	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 160, 1	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 342, 43	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 342, 42	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 376, 45	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 341, 52	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 364, 35	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 160, 9	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 397, 10	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 378, 46	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 372, 21	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 403, 36	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 197, 44	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 340, 11	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 340, 2	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 346, 29	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 247, 118	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 377, 37	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 390, 21	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 369, 49	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 412, 36	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 412, 41	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 369, 51	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19
ἐξέρρηκτο, ὀκτώω α. 411, 6	ἐξέφω, ἐξέφω A. 33, 8	ἐξηραμένος, ἐξηραρόμαι 372, 33	ἐξομαρξομαι, ἐξομαρξυ- μαι α. 409, 19

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

Endorsement

I N D E X.

f ii

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

ἐχθίρως

I N D E X.

ἐχθίραι ἢ ἐχθίραι A. - ραῖ	ἐπιμαί, ἐπιμαί 140, 36	ἐσθραῖ α. ἐσθραῖ 147, 1	ζηλοῦ d. ζηλοῦ 249, 60
ἐχθίρω 382, 18, 32	ἐψύγλω, ψύγω ἢ ψύχω 155,	ἐσθραῖ α. ἐσθραῖ 147, 44	Zλωρ. Zδς 138, 2, 3
ἐχθίρω ἢ ἐχθίρω 382, 19,	4	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 145, 1	ζωῦ D. ζωῦ, ζωῦ 12, 40.
32	ἐψύγω <i>ibid.</i>	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 219	88, 3
ἐχθίσταται, ἐχθίσταται α.	ἐψύγω 372, 6	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 44	Zλωῦ d. Zλωῦ 128,
171 3	ἐψω A. ἐψω 180, 9	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 145, 8. 8 220, 5	24
ἐχθιστος d. ἐχθιστος α. 122,	Εὐθιστος ἐν I. ὧς ἦ, ἡμῶς α.	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 5	Zλωῦ, Zλωῦ Zῆτος, Zλωῦ
25	160, 32	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 7	Zδς Διὸς Διὸς Διὸς 138, 2
ἐχθιστὸν <i>ibid.</i>	Εὐθιστος ἐν I. ὧς ἦ, ἡμῶς α.	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 15	Zῆτος. Zδς 138, 4
ἐχθιστὸν f. ἐχθιστὸν, ἐχθιστὸν	158, 37	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 15	Ζῆτος D. Ζῆτος 90, 22
332 2	ἐψω A. ἐψω 144, 28	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 15	πῶ Ζῆτος, πῶ Ζῆτος α. 134, 12
ἐχθιστὸν ἢ ἐχθιστὸν α. 137, 11	ἐψω A. ἐψω 176, 18	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 15	Ζῆτος ἐντος, Ζῆτος α.
ἐχθιστὸν ἐλ. ἐχθιστὸν 197, 6	ἐψω A. ἐψω 145, 30	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 15	169, 30
ἐχθιστὸν, χράω 347, 14	ἐψω A. ἐψω 145, 29	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 6	Ζῆτος. Ζῆτος 136, 21
ἐχθιστὸν χρῆ 219, 14	ἐψω A. ἐψω 368, 50	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	Zωχράτος c. ζωχράτος
ἐχθιστὸν, χράωμαι 312,	ἐψω A. ἐψω 220, 3	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	307, 40
50	ἐψω α. ἐψω 147, 1	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 335, 1
ἐχθιστὸν, χράω α. 219 31	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος 396, 35
ἐχθιστὸν 219, 28	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 344 36
ἐχθιστὸν, χράω α. ἢ	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 345, 23
χράωμαι 175, 42	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 92 2
ἐχθιστὸν καὶ π. 175, 46	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175 33
Εὐχάλα, φάλα 73, 1	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 186, 17
Εὐχάλα 51, 13, 52, 5	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 334, 34
Εὐχάλα 63, 29, 64, 3	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 31
Εὐχάλα 373, 29	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 31
Εὐχάλα 373, 24	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 311
Εὐχάλα 388, 4	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 35
Εὐχάλα <i>ibid.</i>	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. <i>ibid.</i>
Εὐχάλα <i>ibid.</i>	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 34
Εὐχάλα 387, 54	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 33, 314,
Εὐχάλα 373 29	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	I.
Εὐχάλα 298, 17	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ζωχράτος ζωχράτος α. 175, 30. 314, 1
Εὐχάλα ἐντος, ἐψω α. 180,	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	H:
12	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	H ^f f. ἡφ, φημῶ α. 198,
Εὐχάλα <i>ibid.</i>	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	36. vel Attice
Εὐχάλα, φάλα 54, 1	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	prolew, ab ἡμῶ α. 158,
Εὐχάλα, ἐψω α. 180, 11	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	17
Εὐχάλα, 180, 10	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ἡφ, φημῶ α. 160, 23
Εὐχάλα, 180, 9	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ἡφ, φημῶ α. 158, 3
Εὐχάλα, ἐψω α. 180, 11	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ἡφ, φημῶ α. 114, 26. 315,
Εὐχάλα, 180, 10	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	29. vel ab ἡμῶ α. 160,
Εὐχάλα, ἐψω α. 180, 11	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	32
Εὐχάλα, 180, 9	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	ἡφ, φημῶ α. 158, 16
Εὐχάλα, ἐψω α. 180, 11	ἐψω α. ἐψω 146, 38	ἐσθραῖ A. ἐσθραῖ 220, 13	g iij.

[illegible]

VERBORUM SINGULARIVM

λωσάμενος. λωσά. 217,
 41
 λωσπ, αὐίσωτο ἀναγρύν
 141,15
 λωσπ, αὐίσωμαι α. 172
 3. & 174,7
 λωσπ, φέρω α. 218, 10
 λωμώμενος, αὐμώμαι
 297,39
 ἡνέπω, οἶπω 141,24
 ἡνέσα, αἶνω 400,30
 ἡνεχθῆ, αὐέχομαι α, 198
 I
 ἡνέχω 172, 2. & 174,4
 ἡνεχόμενος 141, 32, &
 197 30
 ἡνέχλω ἡνέχης ἡνέχθῃ,
 φέρω α. 217, 15. &
 218,10
 ἡνεχέσθαι α, αὐεχεσθῶ
 177,12
 ἡνεχεσμένον, ἐγχεσθῶ-
 μαί ἢ ἐγχεσθῶμαι 171,
 26. & 172, 40. &
 173,4:9
 ἡνέωγα. αὐέωγα. αὐέωθ
 145,30. & 176,17
 ἡνεωγμένος. αὐεωγμένος
 176,19
 ἡεωγός ὅπως. αὐεωγός
 176,17
 ἡνέωξα. αὐέωξα 176,15
 ἡνέωχλω. αὐέωχλω 176,
 20
 ἡνέωχθῃ. αὐέωχθῃ
 ibidem.
 ἡνέωμαι, αὐαλίνομαι α.
 172 28
 ἡνέλωται 171,22. & 172
 28
 ἡνέλωμαι, αὐαλίνομαι 181,
 24
 ἡνέλωμένος, αὐαλίνομαι; 89,
 39
 ἡνέωξας. ἡνέωξας 137,19
 ἡνέωπα. ἡνέωπα, αὐέωπα
 354,32
 ἡνέωπα α, ἡνέωπα, αὐέωπα 74,19
 ἡνέωγλω ἡνέωγης ἡνέωγῃ,

αὐέωγμαι 176,22
 ἡνέωφ. ἡνέωφ, αὐέωφ 191,52
 ἡνέωρ. ἡνέωρ, αὐέωρ 115
 39
 ἡνέωμαι, αὐέωμαι 163,3
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,49
 ἡνέωπ 347,50
 ἡνέωπ. ἡνέωπ, αὐέωπ, αὐ-
 πέωπ 141,23
 ἡνέωπ. ἡνέωπ, αὐέωπ, αὐ-
 πέωπ 141,26
 ἡνέωπ, αὐέωπ 163,12
 ἡνέωπ, αὐέωπ 39.9. & 51,2
 ἡνέωπ 53,4
 ἡνέωπ 48,30
 ἡνέωπ 53,18
 ἡνέωπ, αὐέωπ 188,35
 ἡνέωπ, αὐέωπ 188,33
 ἡνέωπ 188,34
 ἡνέωπ, αὐέωπ 396,53
 ἡνέωπ, αὐέωπ 397,37
 ἡνέωπ, αὐέωπ 188,36
 ἡνέωπ, αὐέωπ 141,32
 ἡνέωπ, αὐέωπ 174,30
 ἡνέωπ, αὐέωπ 174,31
 ἡνέωπ, αὐέωπ 397,7
 ἡνέωπ, αὐέωπ 173,53
 ἡνέωπ, αὐέωπ 171,34. & 173,
 51
 ἡνέωπ, αὐέωπ 141, 31. &
 173,53
 ἡνέωπ, αὐέωπ 372,19
 ἡνέωπ, αὐέωπ 168,
 28
 ἡνέωπ, αὐέωπ 341,52
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,
 53
 ἡνέωπ, αὐέωπ 160,
 16
 ἡνέωπ 160,5
 ἡνέωπ, αὐέωπ 136,15
 ἡνέωπ, αὐέωπ 378,16
 ἡνέωπ, αὐέωπ 362,
 16

ἡνέωπ, αὐέωπ 385,
 27
 ἡνέωπ, αὐέωπ 385,32
 ἡνέωπ, αὐέωπ 385,33
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,52
 ἡνέωπ, αὐέωπ 191,20
 ἡνέωπ, αὐέωπ 115,4
 ἡνέωπ, αὐέωπ 170,47
 ἡνέωπ, αὐέωπ 376,
 53
 ἡνέωπ, αὐέωπ 394,27
 ἡνέωπ, αὐέωπ 378,34
 ἡνέωπ, αὐέωπ 384,25
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,17
 ἡνέωπ, αὐέωπ 52, 23. & 182,
 4,19
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,
 56
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,41
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,30,43
 ἡνέωπ, αὐέωπ 134,6
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,37
 ἡνέωπ, αὐέωπ 43
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,
 39. & 223,4
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,33
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,37
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,
 34
 ἡνέωπ, αὐέωπ 133,33
 ἡνέωπ, αὐέωπ 239,45
 ἡνέωπ, αὐέωπ 182,6
 ἡνέωπ, αὐέωπ 182,7
 ἡνέωπ, αὐέωπ 392,47

ἡνέωπ, αὐέωπ ibid.
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,56
 ἡνέωπ, αὐέωπ 357,
 34
 ἡνέωπ, αὐέωπ 393,34
 ἡνέωπ, αὐέωπ 393,33
 ἡνέωπ, αὐέωπ 182,7
 ἡνέωπ, αὐέωπ 345,
 3
 ἡνέωπ, αὐέωπ 140,22
 ἡνέωπ, αὐέωπ 377,23
 ἡνέωπ, αὐέωπ 386,10
 ἡνέωπ, αὐέωπ 386,13
 ἡνέωπ, αὐέωπ 400,37
 ἡνέωπ, αὐέωπ 153, 7. & 196,
 22
 ἡνέωπ, αὐέωπ 144,21
 ἡνέωπ, αὐέωπ 347,55
 ἡνέωπ, αὐέωπ 145,26
 ἡνέωπ, αὐέωπ 345,1
 ἡνέωπ, αὐέωπ 400,
 41
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,26
 ἡνέωπ, αὐέωπ 177,3
 ἡνέωπ, αὐέωπ 373,55
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,
 27
 ἡνέωπ, αὐέωπ 376,23
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,29
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,30
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,31
 ἡνέωπ, αὐέωπ 181,
 47
 ἡνέωπ, αὐέωπ 195,14
 ἡνέωπ, αὐέωπ 145,28
 ἡνέωπ, αὐέωπ 388,2
 ἡνέωπ, αὐέωπ 182,16
 ἡνέωπ, αὐέωπ 144,9
 ἡνέωπ, αὐέωπ 354,39
 ἡνέωπ, αὐέωπ ibid.
 ἡνέωπ, αὐέωπ 354,40
 ἡνέωπ, αὐέωπ ibid.
 ἡνέωπ, αὐέωπ ibid.
 ἡνέωπ, αὐέωπ 373,54
 ἡνέωπ, αὐέωπ 193,24
 ἡνέωπ, αὐέωπ

INDEX.

b

VERBORUM SINGULARIVM

ἄχλυν ἄχλυν ἄχλυν, ἄχ- δανομαι α. ἄχλυνμαι α. 171, 4. 179, 43	παροισφ. παροισμα 335, 2 παροισφ. <i>ibid.</i> παροισμα p. ἵασαι, ἵαομαι 255, 47 δαρσων d. παρὺς α. 123, 6 παρῆρα A. παρῆρα 156, 42 παρῆρα D. παρῆρα 156, 43 παρῆρα A. παρῆρα 156, 41, 42 παρῆρα A. παρῆρα <i>ibid.</i> παρῆρα A. παρῆρα <i>ibid.</i> παρῆρα d. παρῆρα 262, 44 παρῆρα d. παρῆρα 398, 18 παρῆρα d. παρῆρα 154, 35. 154, 45 παρῆρα d. παρῆρα 292, 5 παρῆρα d. παρῆρα 119, 34 παρῆρα d. παρῆρα 255, 47 παρῆρα d. παρῆρα 240, 30 παρῆρα d. παρῆρα 107, 28 παρῆρα d. παρῆρα 107, 29 παρῆρα d. παρῆρα 106, 6 παρῆρα d. παρῆρα 107, 30 παρῆρα d. παρῆρα 296, 34 παρῆρα d. παρῆρα 96, 9 παρῆρα d. παρῆρα 107, 29 παρῆρα d. παρῆρα 532, 11 παρῆρα d. παρῆρα 200, 10 παρῆρα d. παρῆρα 235, 14 παρῆρα d. παρῆρα 200, 6 παρῆρα d. παρῆρα 149, 36. 200, 6 παρῆρα d. παρῆρα 201, 18 παρῆρα d. παρῆρα 59, 10 παρῆρα d. παρῆρα 59, 11 παρῆρα d. παρῆρα 97, 24 παρῆρα d. παρῆρα 378, 30 παρῆρα d. παρῆρα 109, 25 παρῆρα d. παρῆρα 332, 47 παρῆρα d. παρῆρα 12, 14	μαί 407, 14 δαρῆρα c. παρῆρα 303, 32 δαρῆρα d. παρῆρα 303, 27, 33 δαρῆρα d. παρῆρα 16, 5. 236, 48 δαρῆρα c. παρῆρα 246, 90 δαρῆρα d. παρῆρα 334, 20 δαρῆρα d. παρῆρα 333, 52 δαρῆρα d. παρῆρα 119, 13 δαρῆρα p. παρῆρα 119, 32 δαρῆρα p. παρῆρα <i>ibid.</i> δαρῆρα B. παρῆρα 330, 28 δαρῆρα d. παρῆρα 392, 35 δαρῆρα d. παρῆρα 126, 28 δαρῆρα d. παρῆρα <i>ibid.</i> δαρῆρα d. παρῆρα 382, 22, 32 δαρῆρα d. παρῆρα 95, 40 δαρῆρα d. παρῆρα 107, 20 δαρῆρα d. παρῆρα 357, 26 δαρῆρα d. παρῆρα 241, 54 δαρῆρα d. παρῆρα 201, 18 δαρῆρα d. παρῆρα 245, 51 δαρῆρα d. παρῆρα 11, 3 δαρῆρα d. παρῆρα 150, 32 δαρῆρα d. παρῆρα <i>ibid.</i> δαρῆρα d. παρῆρα 107, 28 δαρῆρα d. παρῆρα 334, 7 δαρῆρα d. παρῆρα 125, 17 δαρῆρα d. παρῆρα 96, 4 δαρῆρα d. παρῆρα 91, 21 δαρῆρα d. παρῆρα 92, 19 δαρῆρα d. παρῆρα 92, 22	ἡνῆρα I. ἡνῆρα 378, 9 ἡνῆρα I. ἡνῆρα 248, 48 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 304, 4 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 255, 58 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 334, 48 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 333, 34 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 156, 50 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 311, 34 ἡνῆρα d. ἡνῆρα <i>ibid.</i> ἡνῆρα d. ἡνῆρα 393, 39 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 311, 35 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 53 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 332, 1 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 337, 5 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 97, 15 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 194, 38 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 329, 39 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 173, 35 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 87, 20 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 335, 39 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 178, 38 ἡνῆρα d. ἡνῆρα <i>ibid.</i> ἡνῆρα d. ἡνῆρα 155, 31. 156, 37 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 97, 21 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 35, 30 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 376, 47 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 136, 25 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 177, 38 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 177, 37 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 356, 17 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 356, 43 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 378, 49 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 372, 49 ἡνῆρα d. ἡνῆρα 120, 2 ἡνῆρα d. ἡνῆρα

INDEX.

Θεός A. Θεός 120 3	θυράσαι, θυρών 378, 48	ιδέμεναι A. & D. ιδέν 179, 8	Γε, ἡμι α. 139 14
θεῖον, θείον 372, 49	θυρώσας 379, 4	ibid.	ἱάσι I. ἱάσι, ἡμι 160, 15
θεῖα σκευή p. "Θεῖα, πρῶτον α. 216, 21	θυράμηνος θυόν 379, 40	ιδέν D. ιδέν 194, 28	ἱεθί, ἱεθί, ἡμι 160, 26
Sp. ξω 149, 26, 215, 10	θυλά, θυλίω 371, 47	ἱέται I. ἱέ 194, 25	ἡ A. ἡ ἡ 161, 28, 162, 6
θεόφρων I. θεόφρων, πρῶτον α. 412, 15	Θω θη, θη, πῆμι 96 41	ἱεῖα 194, 27	ἱεῖω 160, 29
θεόφρων 412, 16	Θωμά D. Θωμά, Θωμάς 129 5, 140, 23	ιδέν d. 179, 8	ἱεῖς 160, 30
θεῖα I. θεῖα 412 8	Θωμιστ. f. ἡμι 156, 36	ιδέν A. & D. ιδέν 194, 28	ἱεῖς A. ἱεῖς 161, 28
θεῖα, ἡμι 150, 10	Θωρῆσαι, ἡμι 372, 49	ιδέν p. εἰδέν 194, 22	ἱεῖσι 160, 14
Sp. ἡμι 412, 17	Θωρῆσαι, ἡμι 387, 13	ιδέν D. εἰδέν 194, 22	ἱεμαῖ, ἱεμαῖ, ἡμι α. 159, 26
θεῖα, ἡμι 150, 10	Θωρῆσαι, ἡμι 388, 7	ιδέν d. ἱεῖς α. 282, 4	ἱεμαῖ, ἱεμαῖ, ἡμι 162, 45
θεῖον 150, 10	Θωρῆσαι, ἡμι 372, 50	ιδέν A. ἱεῖς d. 124, 37	ἱεμαῖ 160, 14
θεῖον 412, 17	Θωρῆσαι, ἡμι 372, 35	ιδέν A. ἱεῖς d. 124, 37	ἱεμαῖ I. ἱεμαῖ 162, 9
Θερίων d. Θερίον, πρῶτον 120 4	I	ibid.	ἱεμαῖ I. ἱεμαῖ ἡ 160, 10
πρῶτον 137 11	I	ιδέν A. ἱεῖς d. 124, 37	ἱεμαῖ A. & D. ἱεμαῖ ἡ 162, 9
Θερῶν d. ἡμι 333, 32	I	ιδέν D. ἱεμαῖ πρῶτον 200, 40, vel pro ἱεμαῖ πρῶτον 194, 30	ἱεμαῖ A. & D. ἱεμαῖ, ἡμι 162, 9
Θερῶν, πρῶτον 24 27	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 30	ἱεμαῖ, ἡμι 162, 28, 343, 14
Θερῶν, πρῶτον 396, 36	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 30	ἱεμαῖ, ἡμι α. 159, 28
Θερῶν, πρῶτον 396, 32	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 27	ἱεμαῖ, ἡμι 159, 27
Θερῶν, πρῶτον 199, 7	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἱεμαῖ, ἡμι 161, 3, 162, 46
Θερῶν, πρῶτον 177, 37	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι B. ἡμι 161, 32
Θερῶν, πρῶτον 25, 18	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι 160, 30
Θερῶν, πρῶτον 33, 13	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι α. 159, 20, 26
πρῶτον d. 16 12	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι A. ἡμι, ἡμι 107, 14
Θερῶν, πρῶτον 255, 48	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι D. 162, 9
Θερῶν, πρῶτον 393, 9	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι, ἡμι 346, 54
Θερῶν, πρῶτον 310 4	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι I. ἡμι, ἡμι 253, 91
Θερῶν, πρῶτον 382, 25, 32	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 309, 19
Θερῶν, πρῶτον 393, 30	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 246, 94
Θερῶν, πρῶτον 335 28	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 397, 2
Θερῶν, πρῶτον 397, 27	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 160, 16, 161, 32
Θερῶν, πρῶτον 256, 77	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 159, 27
Θερῶν, πρῶτον 337 38	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 345, 8
	I	ιδέν d. ἱεμαῖ 194, 26	ἡμι c. ἡμι 331, 29

VERBORUM SINGULARIVM

ἔσθ' d. ἔσθ' 312, 51	ἰλάσσομαι 177, 5	μῆ 262, 33	ἴσθ' A. ἴσθ' 106, 12
ἴσθ' 380, 26	ἰλνθι, ἰλνθι τὸ ἰλάσσομαι 107, 26. & 177, 8,	ἰλνθι 202, 10	ἴσθ' 183, 8. & D. ἴσθ' 109, 29
ἴσθ' 380, 30	II	ἴσθ' 202, 8	ἴσθ' 109, 10
ἴσθ' d. ἴσθ' ἢ ἴσθ' 159, 22,	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 202, 8	ἴσθ' 164, 4
23	ἴσθ' 251, 37	II	ἴσθ' 107, 12
ἴσθ' d. ἴσθ' 160, 11	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 110, 35	ἴσθ' 108, 20 32
ἴσθ' 160, 16	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 335, 29	ἴσθ' 98, 21
ἴσθ' 160, 14	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 335, 12	ἴσθ' 105, 10
ἴσθ' 159, 24	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 164, 1	ἴσθ' 164, 14
ἴσθ' 160, 2	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 124, 38	ἴσθ' 98, 4 & 105, 5
ἴσθ' 130, 18	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 124, 37	ἴσθ' 164, 14
ἴσθ' 159, 17	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 164, 8	ἴσθ' 164, 3, 4
ἴσθ' 248, 15	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 164, 8	ἴσθ' 197, 3 & 201, 11
ἴσθ' 379, 30	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 107, 27
ἴσθ' 379, 28	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 165, 10
ἴσθ' 379, 35	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 168, 16
ἴσθ' 379, 4	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 109, 14 15
ἴσθ' 128, 12	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 95, 34
ἴσθ' 202, 1	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 164, 2
ἴσθ' 202, 4	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 164, 2
ἴσθ' 201, 33	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 108, 20 32
ἴσθ' 202, 3	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 105, 10, 11
ἴσθ' 202, 4	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 164, 2, 3
ἴσθ' 200, 43	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 164, 3
ἴσθ' 201, 1	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 337, 13
ἴσθ' 202, 1	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 197, 43
ἴσθ' 335, 7	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 390, 22
ἴσθ' 134, 36	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 126, 28
ἴσθ' 405, 17	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 197, 44
ἴσθ' 202, 2	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 196, 16
ἴσθ' 177, 8 10	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 194, 10
ἴσθ' 177, 5	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 159, 3, 5 17
ἴσθ' 177, 8	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 127, 3 & 201, 15
ἴσθ' 177, 7	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 159, 5
ἴσθ' 177, 6	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 201, 5
	ἴσθ' 251, 37	ἴσθ' 163, 37	ἴσθ' 159, 3, 5 7

ἦν Α. ἴσω ἢ ἰσάτω, ἴσχυμι	καθίσταμαι p. κτ' ὁμοα-	καθίσταμαι, καθίσταται 355,	καθίσταται 141, 13. Θ
343, 54	μιν, διὰ μέντοι 213	55	406, 6
ἴστω ὁμοα.	31	καθίσταται, καθίσταται α. 255	καθίσταται ὡς Α. ὁ καθίστα-
ἴστων	ibid.	43	κός ὅπως καὶ τὸ καθίστα-
ἴστωσιν	ib. d.	καθίσταται Β. καθίσταται	κός 108, 10. Θ 406,
Ἰθά, ἴστω τὸ ἰσάτω 135, 15	213 26	361, 41	19
Ἰφθαίμης ε. ἰφθαίμης, 251,	καθίσταται p. καθίσταται, κα-	καθίσταται, καθίσταται α. 162,	καθίσταται ὡς Α. καθί-
46	παύω 213, 30	34	σκησά-ας 406, 24
Ἰχθυόα p. ἰχθυόα, ἰχθυόα	Καθίσταται α. Καθίσταται 208,	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 25	καθίσταται Α. καθίσταται,
337, 14	-8	καθίσταται, καθίσταται α. 171, 18	171, 18
ἰχθυόπαλαινα α. ἰχθυόπα-	Καθίσταται α. καθίσταται	καθίσταται, καθίσταται α. 372, 9	καθίσταται Α. καθίσταται
λαι	Καθίσταται p. Καθίσταται 128, 9	καθίσταται, καθίσταται 161, 1	καθίσταται 202,
ἰχθυόρροπος, ἰχθυόρροπος ὦ	καθίσταται, καθίσταται 374, 17	καθίσταται α. 405, 5	38
333, 17	Καθίσταται α. Καθίσταται 120, 5	καθίσταται, καθίσταται 159,	καθίσταται Α. καθίσταται
Ἰψα, ἰψίω τὸ ἰσάτω 345,	καθίς ἢ καθίς, καθίς	30	8.
46	351, 50	καθίσταται, καθίσταται ἢ κα-	καθίσταται 330, 9
Ἰψαο Ἰψαο 371, 48	καθίς 351, 48	θίσταται 141, 16	καθίσταται Α. καθίσταται, κα-
Ἰωῆς ἰωῆς α. 160, 2	καθίσταται 351, 54	καθίσταται Α. καθίσταται	θίσταται α. 348, 51
ἰω, ἰω 160 28	καθίσταται, καθίσταται 374, 28	σται 406, 35 38	καθίσταται Α. καθίσταται, καθίσταται
ἰωγα Β. ἰωγα 113 23	καθίσταται, καθίσταται	καθίσταται, καθίσταται α. 405,	151, 27. Θ 163, 14
ἰων ἰωνος, ἰω α. 159, 14,	373, 1	II	καθίσταται p. καθίσταται 163,
Θ 342, 11	καθίσταται, καθίσταται	καθίσταται α. καθίσταται α. 292.	13,
ἰωγα Β. ἰωγα 113, 23	α. καθίσταται 400, 40	50	καθίσταται α. καθίσταται
ἰωσι, ἰω α. 342, 29	καθίσταται 400, 30	καθίσταται, καθίσταται α. 255,	ἰωσι. 289 43
Κ	καθίσταται α. καθίσταται 153,	43	καθίσταται, καθίσταται 289, 22
Κάβασι p. καθίσταται,	22	καθίσταται, καθίσταται α. 361,	καθίσταται, καθίσταται 243,
καθίσταται 213, 22	καθίσταται, καθίσταται	45	96.
καθίσταται p. καθίσταται	329, 48	καθίσταται, καθίσταται α. 362, 6	καθίσταται, καθίσταται α. 404,
213, 24.	καθίσταται f. καθίσταται ἢ κτ'	καθίσταται ἢ καθίσταται 361, 46	49.
καθίσταται, f. καθίσταται	ἄνω 6, 39	καθίσταται, καθίσταται α. 361,	καθίσταται 404, 48
ibid.	καθίσταται f. καθίσταται 6,	45	καθίσταται, καθίσταται 303, 5
καθίσταται, καθίσταται α. καθίσταται	40	καθίσταται, καθίσταται α. 361,	καθίσταται 303 6, 17
213, 25	καθίσταται f. καθίσταται ibid.	51	καθίσταται α. καθίσταται 303,
καθίσταται p. καθίσταται, κα-	καθίσταται α. καθίσταται	καθίσταται, καθίσταται α. 140 15	7.
θίσταται 50 34	49, 18	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	καθίσταται, καθίσταται α. 163,
καθίσταται p. καθίσταται,	καθίσταται I. καθίσταται,	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	19.
καθίσταται α. 337, 25	καθίσταται: 393 8	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	καθίσταται f. καθίσταται
καθίσταται f. καθίσταται 155 30	καθίσταται, καθίσταται 390, 13	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	ἢ καθίσταται 318, 49
καθίσταται p. καθίσταται 213, 32	καθίσταται, καθίσταται 374, 36	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	καθίσταται α. καθίσταται
καθίσταται p. καθίσταται 33	καθίσταται α. καθίσταται 300,	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	319, 2
καθίσταται 213, 35	33	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	καθίσταται I. καθίσταται, καθίσταται
καθίσταται p. καθίσταται 307, 17	καθίσταται f. καθίσταται	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	143, 35
καθίσταται 213, 37	307, 17	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	h. iij,
καθίσταται p. καθίσταται, κα-	καθίσταται, καθίσταται 202,	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	
θίσταται α. 213, 36	43	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	
καθίσταται p. καθίσταται α.	καθίσταται 202, 32	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	
213, 38	καθίσταται 202, 43	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	
καθίσταται p. καθίσταται α.	καθίσταται, καθίσταται α. 361,	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	
213 40	42	καθίσταται, καθίσταται α. 160, 28.	

VERBORVM SINGVLARIVM

και

καλῶ A. καλῶσι, καλῶ
203, 13
καλῶς B. καλῶσι, καλῶσι
α. 136, 35
καλῶς A. καλῶς 130, 39
καλῶς d. καλῶς 116, 15
καλῶς ἐχθρῶν 304, 38
καί μιν ἴκαμε, κάμω 190,
18
κάμω f. ἐμίμω 157, 2
καμῶν, κάμω 190 20
καμῶται 190 11
καμῶσι 1. κάμω 190 19
καμινῶν, καμινῶν 399
31
κάμω p. ἴκαμε, κάμω
190, 18
καμῶν p. κῆμι 214, 5
καμῶσι p. κῆμι 214, 5
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι α. 213 53
καμῶσι 1. καμῶσι p. κα-
μῶσι 214 3
κάμω p. καμῶσι 214 4
καμῶσι f. καμῶσι 214,
1
καμῶσι f. καμῶσι *ibid.*
καμῶσι f. ἐμίμω 157, 2
κάμω καμῶσι καμῶσι 1. ἴκα-
μῶσι ε, κάμω 190 18
καμῶσι 190 21
καμῶσι καμῶσι καμῶσι
190 11
Καμῶσι Καμῶσι, Καμῶσι
130, 16
κάμω η, κάμω 190 19
καμῶσι 190 11
καμῶσι καμῶσι 190 20
κά f. ἐμ 156, 54. 3
313, 22
καμῶσι, καμῶσι 373 1
καμῶσι f. ἐμ 157 3
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214 8
καμῶσι f. ἐμ 408, 54
καμῶσι f. ἐμ 157, 3
καμῶσι p. κῆμι 214, 19

214, 11
κάμω p. καμῶσι, καμῶσι
πῶσι α. 207, 44
κάμω p. καμῶσι *ibid.*
30 35
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214
9
κάμω p. καμῶσι, κα-
μῶσι α. 214, 11
καμῶσι p. κῆμι 214, 14
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214, 13
κάμω f. καμῶσι ἡ καμῶσι
15, 8
κάμω 1. καμῶσι τὸ καμῶσι
15, 8
καμῶσι, καμῶσι α. 138, 8
καμῶσι, καμῶσι α. 333, 4
καμῶσι 333, 3
καμῶσι, καμῶσι 352 47
Καμῶσι d. Κῆμι 120, 5
κάμω 1. καμῶσι, καμῶσι
καμῶσι 344 36
καμῶσι, καμῶσι
340, 17
καμῶσι, καμῶσι 378,
48
καμῶσι p. κῆμι 214, 17
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214, 15
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214 17
καμῶσι p. κῆμι *ibid.*
καμῶσι p. κῆμι *ibid.*
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι α. 366, 29
καμῶσι d. καμῶσι ἡ καμῶσι
τὸν d. α. 122,
18 124 6
καμῶσι, καμῶσι
373, 41
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι 214, 22
καμῶσι p. καμῶσι, κα-
μῶσι α. 214, 19
καμῶσι p. καμῶσι τὸ κα-

τῶσι, καμῶσι τὸ κα-
μῶσι 50, 20
καμῶσι p. καμῶσι *ibid.*
κῆμι 13, 34
κάμω f. ἐμ 157, 3
καμῶσι f. καμῶσι ἡ καμῶσι
καμῶσι α. 182,
29
καμῶσι A. καμῶσι
182 27
καμῶσι, καμῶσι
353, 46
καμῶσι 353 56
καμῶσι p. καμῶσι
50, 33
καμῶσι 401 49
καμῶσι, καμῶσι α.
362, 39
καμῶσι A. ἡ καμῶσι 362,
30
καμῶσι, καμῶσι
313, 25
καμῶσι 401 33
καμῶσι, καμῶσι
368, 47
καμῶσι *ibid.*
καμῶσι, καμῶσι
401, 51
καμῶσι, καμῶσι α. 182,
28
καμῶσι 362 35
καμῶσι 401, 9
καμῶσι p. καμῶσι τὸ
καμῶσι, καμῶσι
τὸ καμῶσι 168, 8
345 9 353, 1
καμῶσι f. καμῶσι, κα-
μῶσι 333, 44
καμῶσι, καμῶσι α.
362, 46
καμῶσι 379, 5
καμῶσι, καμῶσι
α. 401, 47
καμῶσι 294, 15
καμῶσι, καμῶσι
377, 40
καμῶσι, καμῶσι
352, 15
καμῶσι, καμῶσι

α. 401, 54
καμῶσι 401 52
καμῶσι D. καμῶσι
α. 401, 54
καμῶσι, καμῶσι 361,
33
καμῶσι 361, 34
καμῶσι, καμῶσι
399 33
καμῶσι, καμῶσι α.
361, 8
καμῶσι, καμῶσι α.
400 31
καμῶσι, καμῶσι
374, 29
καμῶσι, καμῶσι α.
185 49
καμῶσι 185, 50
καμῶσι 185, 49
καμῶσι 185 50
καμῶσι 185, 48
καμῶσι 185, 45
καμῶσι 185 49
καμῶσι 1. καμῶσι
καμῶσι 331, 38
καμῶσι, καμῶσι α.
334 47
καμῶσι, καμῶσι
298, 13
καμῶσι A. καμῶσι
καμῶσι α.
171, 7
καμῶσι 171, 8
καμῶσι, καμῶσι
α. 402, 33
καμῶσι A. καμῶσι
καμῶσι, καμῶσι
α. 412, 22
καμῶσι, καμῶσι α.
402, 29
καμῶσι, καμῶσι
374 29
καμῶσι, καμῶσι α.
402 31
καμῶσι p. καμῶσι
καμῶσι 340, 26
καμῶσι, καμῶσι
α. 362, 1
καμῶσι 362, 4

VERBORVM SINGULARIVM

[illegible]

VERBORUM SINGULARIVM

μνησ.	411,19	376,41	378,33	κατεκλινόμενος, κατεκλινέ-
κατετίμηται	411,18	κατεψύχθη, κατεψύ-	κατεκλινάτω, καταδαίνομαι	ζομαι 389,2
κατετίμηθαι	411,26	χθ 298,18	399,12	κατείναι, κατείναι 341,
κατετίθεισθαι, κατετί-		πώ κατεψύσθαι, κατεψύ-	κατεκλινάτω, καταδαίνομαι 373	55
ζομαι	384,5	σ 335,21	24	κατεκλινάτω, καταδαίνομαι α.
κατετίθεισθαι	354,37	κατείναι, κατείνουμαι	κατεκλινάτω α. κατεκλινέ-	400,13
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		168,29	κατεκλινάτω 387,50	κατεκλινάτω 361,16
376,32		κατεκλινάτω 168,32	κατεκλινάτω 387,51	κατεκλινάτω 361,21
κατετίθεισθαι 376,34		κατεκλινάτω 168,38	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω 402,31	κατεκλινάτω 361,26
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω 169,22	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω	κατεκλινάτω, κατεκλινά-
σ 412,4		κατεκλινάτω 168,30	356,20	μαι α. 389,37
κατετίθεισθαι 412,3		κατεκλινάτω 169,23	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.	κατεκλινάτω 389,50
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω I. κατεκλινάτω, κα-	366,51	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.
σ 367,22		κατεκλινάτω 343,21	κατεκλινάτω 366,50	400,21
κατετίθεισθαι 367,26		κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω 360,23	κατεκλινάτω 400,26
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		169,25	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α. 379,
367,13		κατεκλινάτω, κατεκλινάτω 183,	α. 404,28	30
κατετίθεισθαι 367,15		18	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.	κατεκλινάτω 398,51
κατετίθεισθαι 367,16		κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.	369,27	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι 367,14		182,26	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω 349,49	398,52
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω 401,17	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω 358,	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
σ 10: 345,1		κατεκλινάτω α. κατε-	10	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι 413,39		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω 411,32	17,22
κατετίθεισθαι 345,8		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω 411,35	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατε-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω 411,34	43
κατετίθεισθαι 352,51		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α. 365,	κατεκλινάτω I. κατεκλινάτω, κα-
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	31	κατεκλινάτω α. 349,54
σ 218,35		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω 409,24	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α. 403,23	μα. 394,24
σ 60,38		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω α.	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	374,14	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
σ 386,1		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω I. κατεκλινάτω, κατε-	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι α. κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. 361,42	377,8
σ 170,35		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω, κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι 355,20		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. 342,50
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	385,35	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 355,8		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 335,7		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 376,3		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
14		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 414,15		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 414,22		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 378,19		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 171,7		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
κατετίθεισθαι, κατετίθει-		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω
σ 385,24		κατεκλινάτω α. κατε-	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω	κατεκλινάτω α. κατεκλινάτω

VERBORVM SINGVLARIVM

ब्रह्मविद्या -

κατ' ἑξῆς p. κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς	379, 33	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	377,	κατ' ἑξῆς A. κατ' ἑξῆς	150, 43
214, 23	κατ' ἑξῆς	379, 12	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	10	Κίαν, κατ' ἑξῆς	374, 47
κατ' ἑξῆς	157, 3	κατ' ἑξῆς κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	377, 19	κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς p. κατ' ἑξῆς	375, 13
κατ' ἑξῆς	157, 4	342, 16	κατ' ἑξῆς	396, 16	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 29
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	161, 21	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	396,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	347, 3
κατ' ἑξῆς	365,	35	κατ' ἑξῆς	12	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	278, 50
κατ' ἑξῆς	365, 43	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	389, 47	κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	407,
κατ' ἑξῆς	365, 40	42	348, 45	κατ' ἑξῆς	5	
κατ' ἑξῆς	355, 42	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 29
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	342, 43	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	397, 49	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	347, 3
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	342, 45	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	395, 24	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 21
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	341,	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	369,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	143, 44
49	16	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	369,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	347, 2
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	343, 15	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	390,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	113,
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	342, 5	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	390, 9	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 28
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	343, 2	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	390, 36	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	347, 3
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	342, 35	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	374, 51	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	407,
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	342, 32	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	412,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	3
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	344, 37	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	42	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	381, 37
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	399,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	369, 51	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 12
2	45	κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	330,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	ibid.
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	330, 44	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	330,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163,
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	342,	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	49	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	31
23	374, 16	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	302, 34	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	343, 38
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	374, 16	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	2, 38	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	399, 23
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	346, 26	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	330, 49	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163, 23
κατ' ἑξῆς	339, 16	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	330, 49	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	163,
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	344, 2	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	409	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	31
κατ' ἑξῆς I. κατ' ἑξῆς	331, 15	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	214	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	20
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	329, 21	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	29	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	347, 2
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	329, 1	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	114, 30, 34	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	184, 2
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	398, 1	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	110, 30	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	184, 3
κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	375, 35	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	214, 29	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	219, 40
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	70, 13	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	219, 41
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	397, 11	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	262, 43
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	345, 22	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	219, 39
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	2	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	219,
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	40
		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς		κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	κατ' ἑξῆς, κατ' ἑξῆς	31, 11, 1

VERBORVM SINGVLARIVM

κεκαδών I. χαδών *ibid.* 28
 κεκαδῶμαι καθίζω 142, 4
 κεκαλιεπτημένος, καλλι-
 πῶ 142, 43
 κεκαλιεπτημένος d. *ibid.*
 κεκαλιεπτηκα 142, 42
 κεκάλυφα, καλύψω α. 154
 28
 κεκάλυμαι 154, 29
 κεκαλυμμένος *ibid.*
 κεκάμμικα, κάμνω 190, 12
 κεκαμμένος, κάμψω 384,
 41
 κέκαμον p. ἔκαμον, κάμνω
 354, 17
 κεκάμω ης ηρ. κάμω 190,
 20
 κέκαρκα, κείρω 147, 28
 κέκαρκεν ἔ. I. ὀκέαρκεν
 ἔ. 147, 26
 κέκαρμαι 147, 28
 κεκαρμένος 393, 2
 κεκαρωμένος, καρίω 397,
 18
 κέκασμένος, κείω 389, 9
 κεκαφῶς I. κεκαφκῶς,
 καφίω 395, 10
 κέκαυμῶμαι, καίωμαι α.
 407, 7
 κεκαυμένος *ibid.*
 κέκερασμαι, κερᾶνυμαι α.
 175, 8
 κέκερασμένος 175, 9
 κέκευθα, κείω 368, 46
 κέκευθε *ibid.*
 κέκερα, κείω 154, 13
 κέκενῶται I. κέκηνῶται, κε-
 νῶμαι 395, 25
 κέκενημένος κέκενημένη κε-
 νημένος 308, 33
 κέκελᾶζω p. κέκλᾶζω, κέ-
 λω α. 203, 14
 κέκελασχα 203, 15
 κέκελασμαι, κέκλῶμαι α.
 152, 9
 κέκελασμένον 384, 30
 κέκελασμαι, κέλω 147, 29
 κέκελατμένος 389, 10
 κέκελας I. ὀκέλας 147,

28
 κέκελασται, κέκλωμαι α.
 150, 3. & 345, 2
 κέκελᾶται I. κέκλωται, κε-
 λῶ 203, 10
 κέκελκα, κέλω 166, 35
 κέκελμαι 66, 30
 κέκελμένος 399, 19
 κέκελσμαι 66, 30
 κέκελσμένος 399, 18
 κέκελμμαι κέκλῶ 152, 9
 κέκελτο I. ὀκέκλτο, κέκλω-
 μαί π. κέκλω 344, 47
 κέκελᾶται p. κέκελνται, κε-
 λῶ α. 203, 9
 κέκελᾶτο p. ὀκέκλῶ *ibid.*
 κέκεληκα, κέλω α. 74, 21.
 & 203, 17
 κέκεληγῶντος p. κέκεληγῶς
 74, 23. & 203, 18
 κέκεληγῆς 203, 17
 κέκεληγῆς I. κέκεληγῆς
 203, 18
 κέκεληγῶς 74, 22. & 203,
 17
 κέκεληκα f. κέκεληκα, κε-
 λῶ ἢ κέκεληκα α. 177,
 52. & 203, 2
 κέκελημαι *ibid.* & 203, 4
 κέκελῶται 202, 10
 κέκελῶμαι, κέκελῶ α.
 203, 38
 κέκελῶμένος 203, 39
 κέκελῶδᾶς 203, 38
 κέκελῶσται, κέκλω α. 407,
 19
 κέκελῶται, κέκλω α. 203, 5
 κέκελκα, κέκλω 319, 42
 κέκελκα 391, 6
 κέκελμαι 391, 7
 κέκελμένος 391, 10
 κέκελόμενοι, κέκλωμαι 329,
 48
 κέκελφα A. κέκελφα, κέκλω
 152, 9
 κέκελθῶ p. κέκελθῶ, κέκλω
 103, 7
 κέκελτο p. κέκλω *ibid.*
 κέκλω α. κέκλω 216, 14

10
 κέκελσμένον 388, 12
 κέκελσμένος *ibid.*
 κέκελμας D. κέκελμας ἢ
 κέκελμῶς, κέκλω 190
 12
 κέκελμα f. κέκελμα 188,
 5. & 190, 12
 κέκελμῶς f. κέκελμῶς
 190, 13
 κέκελῶ π. κέκελῶ π. ἢ κε-
 κελῶ π. 190, 84
 κέκελσμαι, κέκλωμαι 399
 10
 κέκελσόμενος, κέκελσῶμαι
 397, 18
 κέκελσόμενος, κέκελσῶμαι
 389, 10
 κέκελμῶς, κέκλωμαι 384,
 22
 κέκελόμενος 384, 27
 κέκελτο p. ἔκελτο, κέκλω
 166, 27
 κέκελσόμενος, κέκλω 157,
 7
 κέκελμαι, κέκλω 66, 19
 κέκελμῶς *ibid.*
 κέκλω σμαι *ibid.*
 κέκελσόμενος p. κέκελσῶ-
 νος, κέκλω ἢ κέκλω 157, 8
 κέκελσόμενος, κέκλω α.
 175, 22
 κέκελσόμενος 175, 21
 κέκελσόμενος p. κέκελσῶ-
 νος 249, 75
 κέκελσόμενος p. κέκελσῶ-
 νος 175, 22
 κέκελσόμενος f. κέκελσῶ-
 νος, κέκελσῶμαι 192, 3
 κέκελσόμενος p. κέκελσῶ-
 νος, κέκελσῶμαι 397, 19
 κέκελῶ I. κέκελῶ, κέκλω
 107, 42
 κέκελῶ I. κέκελῶ 190
 17
 κέκελῶ I. κέκελῶ *ibid.*
ibid.

42
 κέκελῶ, κέκλω 384,
 26
 κέκελῶται p. κέκελῶται,
 κέκλωμαι 392, 8
 κέκελῶ p. κέκελῶται,
 κέκλωμαι 66, 25
 κέκελῶ, κέκλω 194, 43
 κέκελῶ α. κέκελῶ ἢ κέ-
 κλω 194, 41, 44
 κέκελῶ, κέκλω α. 175,
 8. & 309, 27
 κέκελῶ κέκελῶ κέκελῶ
 175, 8
 κέκελῶ 175, 9
 κέκελῶ, κέκελῶ π.
 κέκλω 195, 30
 κέκελῶται *ibid.*
 κέκελῶ 194, 44
 κέκελῶ, κέκλω α. 175,
 11
 κέκελῶ f. κέκελῶ, κέ-
 κλω π. κέκλω 187
 23
 κέκελῶ, κέκλω ἢ κέκλω
 368, 54
 κέκελῶ, κέκλω 52, 14
 κέκελῶ 65, 3. & 314
 26
 κέκελῶ 391, 18
 κέκελῶ 138, 33
 κέκελῶ 68 π. & 138, 33
 κέκελῶ, κέκλω α. 154, 30
 κέκελῶ 154, 33
 κέκελῶ I. κέκελῶ
 αἰ 435, 48
 κέκελῶ π. κέκλω 139, 10
 & 172, 7. & 173,
 30
 κέκελῶ, κέκλω 541, 11
 κέκελῶ *ibid.*
 κέκελῶ, κέκλω 397, 3
 κέκελῶ p. κέκελῶ, κε-
 κλω α. 337, 31
 π. κέκελῶ, ἢ κέκελῶ α.
 134, 17
 κέκελῶ π. κέκελῶ, κε-
 κλω α.

I N D E X.

Digitized by Google

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

INDEX

κρίσις I. κρίσις, κρίσις 354, 31	41. σ 299, 42	κύριος A. κύριος, κύριος 212, 6.	λαγνήτριος d. <i>ibid.</i>
πικρίσις d. κρίσις, τὸ κρίσις 137, 41, 45	κτώ f. κτήν, κτώμαι 335, 33.	κύριος A. κύριος 212, 5	λαγνήτριος d. λαγνὸν 170, 32
πικρίσις d. κρίσις 137, 39	Κυαύφρος C. κυαυὶς φρύς 256, 62	κύριος L. κύριος, κύριος 379, 27	πικρία A. πικρία, πικρία 130, 1. σ 131, 1
κρίσις ἐν π. κ. κρίσις, κρίσις 153, 15	κυβασίς, κυβασίς 374, 30	κύριος L. κύριος <i>ibid.</i>	πικρία, πικρία 337, 3
κρίσις I. κρίσις 354, 31	κυβασίς, κυβασίς <i>ibid.</i>	κύριος 379, 33	λαγνήτριος I. λαγνήτριος, λαγνήτριος 338, 38
κρίσις 40, 5	κυβασίς, κυβασίς 376, 32	κύριος, κύριος 333, 5	λαγνήτριος, λαγνήτριος 336, 27
κρίσις, κρίσις 313, 11	κυβασίς, κυβασίς 249, 87	κύριος A. κύριος, κύριος 129, 31	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κρίσις d. 313, 6	κυβασίς, κυβασίς 381, 38	κύριος d. κύριος 253, 5	λαγνήτριος 204, 19
Κρονίδης d. Κρόνος 127, 39	κυβασίς, κυβασίς 394, 33	κύριος d. κύριος 243, 2	λαγνήτριος D. λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 13
Κρονίδης I. Κρονίδης 128, 2	κυβασίς, κυβασίς 337, 31	κύριος d. κύριος 125, 7	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κροτήριον, κροτήριον 333, 4	κύριος d. κύριος <i>ibid.</i>	κύριος d. κύριος 355, 6	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 19
κροτήριον, κροτήριον 154, 31	κύριος, κύριος 199, 11. σ 396, 37	κύριος, κύριος 355, 13	λαγνήτριος D. λαγνήτριος 204, 12
κροτήριον <i>ibid.</i>	κύριος, κύριος 355, 13	κύριος <i>ibid.</i>	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κροτήριον 154, 32	κύριος d. κύριος 177, 38	κύριος d. κύριος 177, 38	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κροτήριον d. κρίσις 154, 29	κύριος, κύριος 134, 11, 12	κύριος d. κύριος 134, 11, 12	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κροτήριον, κροτήριον 329, 22	κύριος, κύριος 134, 15	κύριος, κύριος 134, 15	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
Κρόνος, κρόνος τὸ κρόνος 103, 29	κύριος, κύριος 334, 16	κύριος, κύριος 334, 16	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 190, 34	κύριος, κύριος 398, 7	κύριος, κύριος 398, 7	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 166, 22	κύριος, κύριος 337, 45	κύριος, κύριος 337, 45	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι <i>ibid.</i>	κύριος, κύριος 398, 21	κύριος, κύριος 398, 21	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι <i>ibid.</i>	κύριος, κύριος 251, 52	κύριος, κύριος 251, 52	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 137, 44	κύριος, κύριος 116, 16	κύριος, κύριος 116, 16	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 381, 34	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 166, 20. σ 189, 50	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 372, 51	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 190, 35	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 249, 76	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 376, 53	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 302, 27	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 376, 17	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 127, 1	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17
κτώ I. κτώ, κτώ τὸ κτώμαι 278, 41. σ 299, 42	κύριος, κύριος 377, 3	κύριος, κύριος 377, 3	λαγνήτριος, λαγνήτριος 204, 17

VERBORVM SINGVLARIVM

Amphiprion

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

I N D E X

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

μετίζω 364,8
μετίζωμαι, μετίζομαι
441,49
μετίζωμαι, μετίζομαι
401,13
μετίζω 363,8
μετίζωμαι 401,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
402,54
μετίζω 401,42
μετίζωμαι, μετίζομαι
367,17
μετίζω 341,16
μετίζω 160,8
μετίζω, μετίζω 342,12
μετίζω 403,19
μετίζωμαι, μετίζομαι
414,53
μετίζωμαι, μετίζομαι
345,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
345,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
361,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
357,48
μετίζωμαι, μετίζομαι
341,46
μετίζωμαι, μετίζομαι
139,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
345,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
350,3
μετίζωμαι, μετίζομαι
345,30
μετίζωμαι, μετίζομαι
362,40
μετίζωμαι, μετίζομαι
354,30
μετίζωμαι, μετίζομαι
364,52
μετίζωμαι, μετίζομαι
404,1
μετίζωμαι, μετίζομαι
198,31
453,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
363,33
μετίζωμαι, μετίζομαι
363,39
μετίζωμαι, μετίζομαι
363,34
μετίζωμαι, μετίζομαι
363,45
μετίζωμαι, μετίζομαι
362,40

μετίζωμαι, μετίζομαι
350,1
μετίζωμαι, μετίζομαι
408,6
μετίζωμαι, μετίζομαι
350,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
367,35
μετίζωμαι, μετίζομαι
413,33
μετίζωμαι, μετίζομαι
415,24
μετίζωμαι, μετίζομαι
384,49
μετίζωμαι, μετίζομαι
354,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
376,27
μετίζωμαι, μετίζομαι
354,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
333,35
μετίζωμαι, μετίζομαι
331,23
μετίζωμαι, μετίζομαι
403,4
μετίζωμαι, μετίζομαι
356,21
μετίζωμαι, μετίζομαι
403,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
403,4
μετίζωμαι, μετίζομαι
359,22
μετίζωμαι, μετίζομαι
349,56
μετίζωμαι, μετίζομαι
406,34
μετίζωμαι, μετίζομαι
358,56
μετίζωμαι, μετίζομαι
359,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
341,3
μετίζωμαι, μετίζομαι
352,7
μετίζωμαι, μετίζομαι
142,84
μετίζωμαι, μετίζομαι
352,35
μετίζωμαι, μετίζομαι
164,25
μετίζωμαι, μετίζομαι
354,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
390,24

μετίζωμαι, μετίζομαι
403,28
μετίζωμαι, μετίζομαι
403,20
μετίζωμαι, μετίζομαι
386,28
μετίζωμαι, μετίζομαι
ibid.
μετίζωμαι, μετίζομαι
346,43
μετίζωμαι, μετίζομαι
412,53
μετίζωμαι, μετίζομαι
403,16
μετίζωμαι, μετίζομαι
341,50
μετίζωμαι, μετίζομαι
365,43
μετίζωμαι, μετίζομαι
341,44
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,45
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,34
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,48
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,20
μετίζωμαι, μετίζομαι
342,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
374,12
μετίζωμαι, μετίζομαι
389,54
μετίζωμαι, μετίζομαι
389,48
μετίζωμαι, μετίζομαι
113,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
256,86
μετίζωμαι, μετίζομαι
199,1
μετίζωμαι, μετίζομαι
27,30
μετίζωμαι, μετίζομαι
27,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
ibid.
μετίζωμαι, μετίζομαι
211,9
μετίζωμαι, μετίζομαι
27,31
μετίζωμαι, μετίζομαι
ibid.
μετίζωμαι, μετίζομαι
125,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
125,6
μετίζωμαι, μετίζομαι
384,43
μετίζωμαι, μετίζομαι
137,46

μετίζωμαι, μετίζομαι
24
μετίζωμαι, μετίζομαι
374,33
μετίζωμαι, μετίζομαι
284,42
μετίζωμαι, μετίζομαι
373,22
μετίζωμαι, μετίζομαι
130,6
μετίζωμαι, μετίζομαι
337,21
μετίζωμαι, μετίζομαι
261,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
223,7
μετίζωμαι, μετίζομαι
337,45
μετίζωμαι, μετίζομαι
374,48
μετίζωμαι, μετίζομαι
33,13
μετίζωμαι, μετίζομαι
25,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
337,33
μετίζωμαι, μετίζομαι
338,1
μετίζωμαι, μετίζομαι
376,53
μετίζωμαι, μετίζομαι
317,52
μετίζωμαι, μετίζομαι
27,17
μετίζωμαι, μετίζομαι
120,15
μετίζωμαι, μετίζομαι
225,5
μετίζωμαι, μετίζομαι
217,12
μετίζωμαι, μετίζομαι
67,24
μετίζωμαι, μετίζομαι
54,2
μετίζωμαι, μετίζομαι
169,36
μετίζωμαι, μετίζομαι
169,38
μετίζωμαι, μετίζομαι
169,37
μετίζωμαι, μετίζομαι
169,36
μετίζωμαι, μετίζομαι
217,12
μετίζωμαι, μετίζομαι
123,7
μετίζωμαι, μετίζομαι
ibid.
μετίζωμαι, μετίζομαι
299,31
μετίζωμαι, μετίζομαι
304,18
μετίζωμαι, μετίζομαι
308,19
μετίζωμαι, μετίζομαι
304,24
μετίζωμαι, μετίζομαι
304,24

μυήσασθαι 331,23	χρῶμαι 399,31	μυχαῖς d. μυχῖς 124,40	νυκίω 336,37
μυήσας d. μυήσας 177,54	μυχοῦμαι d. μυχοῦμαι 124,39	μυχῖς d. 124,41	νυκίσσας p. νυκίσσας, νυκίσσας 376,3
μυήσας d. μυήσας 166,45	μυχῖς, μύχας ἢ μύχας ἢ μύχας d. 90,48, 177,40	μυχοῦμαι d. 124,40	νυκίαι L. νυκίαι, νυκίαι 385,11
μύχας d. μύχας 154,7, 155,8	μυήσας d. μύχας 177,38	μύχας 331,24	νύχας d. νύχας 381,12
μύχας, μύχας d. 169,31	μυήσας d. μύχας 356,44	μυήσας d. 376,54	νύχας L. νύχας ἢ νύχας, νύχας 381,10
μύχας ἢ μύχας 113,24,35	μύχας d. μύχας 121,30	μυήσας d. 376,21	νύχας L. νύχας ἢ νύχας, νύχας 331,15
μύχας L. μύχας, μύχας 331,15	μύχας d. μύχας 398,23	μυήσας d. 392,36	νύχας p. νύχας 331,17
μύχας, μύχας 396,38	μύχας, μύχας d. 169,38	μυήσας d. 128,22	νύχας 387,10
μύχας, μύχας 379,16	μύχας, μύχας 372,32	μύχας d. 124,5	νύχας d. νύχας 237,73
μύχας, μύχας 169,34	μύχας, μύχας 378,51	N	νύχας d. νύχας 398,24
Μύχας p. μύχας ἢ μύχας 92,18, 337,15	μύχας, μύχας 110,10, 112,12, 28,33	νύχας d. νύχας 166,41	νύχας d. νύχας 376,3
μύχας d. p. μύχας 92,28	μύχας, μύχας 398,23	νύχας d. νύχας 376,3	νύχας d. νύχας 391,4
μύχας, μύχας 178,11	μύχας d. μύχας 12,38	νύχας d. νύχας 392,4	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 319,37	μύχας L. μύχας 13,53	νύχας d. νύχας 372,53	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 126,31, 296,17	μύχας L. μύχας 341,4	νύχας d. νύχας 145,3	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. L. μύχας 178,3	μύχας d. μύχας 398,33	νύχας d. νύχας 375,42	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,4	μύχας d. μύχας 378,52	νύχας d. νύχας 31,33	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 174,2	μύχας d. μύχας 47,14, 345,2	νύχας d. νύχας 336,50	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,4	μύχας d. μύχας 11,13	νύχας d. νύχας 27,11	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,7	μύχας d. μύχας 306,17	νύχας d. νύχας 379,14	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,8	μύχας d. μύχας 378,10	νύχας d. νύχας 378,27	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,7	μύχας d. μύχας 239,21	νύχας d. νύχας 250,2	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 408,38	μύχας d. μύχας 377,1	νύχας d. νύχας 128,25	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,5	μύχας d. μύχας 88,26	νύχας d. νύχας 285,56, 286,42	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 178,1	μύχας d. μύχας 337,46	N	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 331,27	μύχας d. μύχας 382,50	νύχας d. νύχας 32,2	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 334,41	μύχας d. μύχας 372,31	νύχας d. νύχας 308,29	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 345,2	μύχας d. μύχας 119,37	νύχας d. νύχας 395,26	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 110,12	μύχας d. μύχας 284,37	νύχας d. νύχας 253,107	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 375,32	μύχας d. μύχας 374,31	νύχας d. νύχας 345,31	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 124,39	μύχας d. μύχας 375,4	νύχας d. νύχας 345,31	νύχας d. νύχας 392,4
μύχας d. 375,5	μύχας d. μύχας 375,5	νύχας d. νύχας 345,31	νύχας d. νύχας 392,4

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

INDEX

ὀδὸν Α. ὀδόν	174 5, 8	οἰκδοχεῦντες, οἰκδοχία δ	167 32. 168, 23	μαὶ ὀλίγη	409, 3			
ὀδωδὼς Α. ὀδῶς	147 6	333, 20	οἰσμαι D. οἰσμαι, φέρω	ἐλῆ	408, 56			
Οἶ π' οἶ, ὅς ὅ οἶ	262 34	οἰμαῖf. οἰμαι	α.	217 33	ἐλαπαι L. ἐλα	205 47		
ὀῖ	110 6	οἰμωζόν α. ὀμωζόν, οἰμωζέω	οἰσάμενος p. οἰσμαι πὸ οἰμαι	205, 8	ἐλαγίαις d. ἐλίγας	116 34		
ὀα d. οἶος	242, 85	141, 15	οἰσάτω	ibid.	ἐλαττορχύμενοι, ἐλαττορχύμα	334, 8		
ὀα διηλύνῃ qm d	ibid.	οἰμωξήσαν	373, 18	οἰσίων d. φέρω α.	217 36	ἐλαττο d. ἐλίγας	124 11	
οἰησόμεαι, οἰσόμεαι	356 30	οἰμωξόμεαι οἰμωξῇ οἰμωξέ-	ταί	396,	39	ἐλαττο d.	124 12	
οἶδα, ὀδῶ	193, 42	141, 17	οἰσθηθείς, οἰσθήσομαι	39	οἰσθηθέντες	ibid.	ἐλαττο d.	356, 43
οἶδα μιν οἶδατε οἶδασι	194 16	οἰνήμενος Α. οἰνήμενος	130 37	οἰσθηθέντες	ibid.	ἐλαττο d.	377, 43	
οἶδαίνομαι d. οἶδῶ	170, 26	ἐνήμενος c. οἶνος μέλι	20 8	οἰσθηθέντες, οἰσθη-	πόμεαι ἔμαι	333, 55	ἐλαττο d.	377 51
ὀδῶ, ὀδῶ	194, 15	οἰνοποιήσομαι, οἰνοποιήσω	380 3	οἰσθήσομαι, οἰσθήσω	377 51	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶδῶν, οἶδῶν α.	177, 42	οἶνοχόω d. οἶνοχός c. οἶνος	χέω 251 33	οἶστω οἶστος οἶστος, φέρω α.	166 7. 167, 29. 217, 13	ἐλαττο d.	356, 45	
Οἶδῶν d. Οἶδῶν, οἶδῶν	135, 5	οἶνωδιν, οἶνωδιν	398 30	οἶστω D. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶδῶν d. οἶδῶν	177, 41	οἶνωδιν	ibid.	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται I. οἶσται ἢ οἶσται, οἶσται	151 37	οἶνωδιν	397, 13	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
α.	151 37	οἶνωδιν	ibid.	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται Α. οἶσται	151 32	οἶνωδιν	145 36	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	205, 10	οἶνωδιν	113 42	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	204 27	οἶνωδιν	205 8	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	145 4	οἶνωδιν	205 9	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	244 17	οἶνωδιν	304 11. 23	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	308 7	οἶνωδιν	307, 51	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	334 24	οἶνωδιν	382, 42	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	107, 13	οἶνωδιν	298 47	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	334, 11	οἶνωδιν	291 32	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	128, 54	οἶνωδιν	204 35	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	395 33	οἶνωδιν	329, 32	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	377 42	οἶνωδιν	32, 24	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	
οἶσται d.	395 21	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	374 32	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	390, 32	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	373 47	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	90, 46	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	334, 11	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	396 27	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	395 34	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45
οἶσται d.	150, 23	οἶνωδιν	οἶστω d. οἶστω	255, 46	ἐλαττο d.	356, 45	ἐλαττο d.	356, 45

VERBORUM SINGULARIVM

ἐμμεύω 205, 19	ὀκῶ 104, 9	ὀπμανός 396, 53	ἐρίσσει I. εἰσέσσει, εἰςέσσει 374, 44
ἐμμεύωσι 205, 16	ὀνήσει I. ὀνήσει 189, 9	ὀπταf. ὀπτασι 335, 35	ὀρεῶ A. εἰσέσσει, ὀρίσσει 150, 24
ὀμῶς 205, 193	ὀνήσει 376, 21	ὀπμάν I. ὀπμάν, ὀπμάν 331, 8	ὀρμασπ. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
40	ὀνήσει 376, 19	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς f. ὀμῶς, ὀμῶς 332, 48	ὀνήσει 42	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 278, 24	ὀνήσει I. ὀνήσει 103	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 396, 39	ὀνήσει 41. 163, 26	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 333, 55	ὀνήσει 103, 41	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 333, 56	ὀνήσει 172, 36	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 169, 49	ὀνήσει 382, 11, 32	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 169, 49	ὀνήσει 115, 39	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 204, 37	ὀνήσει 341, 35	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 205, 21, 26	ὀνήσει 115, 1	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 293, 41	ὀνήσει 281, 10	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 294, 40	ὀνήσει 315, 35	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 192, 12	ὀνήσει 307, 17	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 204, 38	ὀνήσει 32, 27	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 205, 29	ὀνήσει 116, 30	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 409, 17	ὀνήσει 396, 40	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 158, 6	ὀνήσει 20, 8	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 247, 8	ὀνήσει 306, 23	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 187, 27	ὀνήσει 221, 1	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 189, 12	ὀνήσει 373, 54	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 207, 34	ὀνήσει 390, 26	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 189, 12	ὀνήσει 115, 4	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 136, 14, 18	ὀνήσει 62, 9	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 240, 36	ὀνήσει 125, 54	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 150, 23	ὀνήσει 125, 53	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 137, 14	ὀνήσει 27, 38	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
ὀμῶς 125, 21	ὀνήσει 13, 26	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 18	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 329, 41	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 394, 8	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 376, 37	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 376, 41	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2
	ὀνήσει 125, 21	ὀπτα A. ὀπτα, ὀπτα 369, 55	ὀρμασπ. I. ὀρμασπ. ὀρμασπ. 354, 2

VERBORVM SINGVLARIVM

தமிழ்நாடு

INDEX.

παρεκτός. παρὰ αὐτῶν	παρεπιπλοῖς, παρεπιπλῶ	παρεπύπτω παρεπύπτω	προς. παρὰ φιλῶ φρε-
49,9	α. 410,10	παρεσύρομαι 355,8	νός 244,38
παρεπυρρῶν, παρεπρῶν	παρεπύπτω 366,14	παρεσφύρω 355,4	παρεσφλακτωρῶν, ρε-
399,41	παρεπλάττωμαι, παρ-	παρεσφύρω 374,16	μαι ὡμαι 334,9
παρεπυρρῶν 399,40	παρεπλάττω α. 410,14	παρεσφύρω α. 364,7	παρεσφύρω, νῶ 377,
παρεπύπτω, πῶ 378,54	παρεπλάττω, παρεπλά-	παρεσφύρω 364,9	σι
παρεπλάττω, παρεπλά-	ττωμαι 352,16	παρεσφύρω I. -χῶν ibid.	παρεσφύρω, παρεσφύ-
ττω α. 295,2	παρεπλάττω, παρεπλά-	παρεσφύρω 364,18	414,10
παρεπλάττω, παρεπλά-	α. 410,26	παρεσφύρω 364,11	παρεσφύρω, παρεσφύ-
ττωμαι 383,54	παρεπλάττωμαι 410,21	παρεσφύρω, παρ-	386,2
παρεπλάττω, παρεπλά-	παρεπλάττω, παρεπ-	πλάττωμαι 373,9	παρεσφύρω, παρ-
ττω 398,55	πλάττω 390,15	παρεσφύρω 387,11	πλάττωμαι 377,1
παρεπλάττω, παρεπλά-	παρεπλάττω, παρεπ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω p. παρ-
ττω 381,26	πλάττω 399,13	πλάττω 411,51	πλάττω 214,35
παρεπλάττω p. παρ-	παρεπλάττω, παρεπ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
πλάττω, παρεπλάττω	πλάττω 338,26	πλάττω 385,35	πλάττω, παρ-
209,43. 408,12	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω, παρ-	πλάττω 364,43	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
πλάττω α. 408,28	παρεπλάττω 364,39	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
πλάττω α. 345,3	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω 408,18	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. παρ-	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
πλάττω α. μῦθος 306,	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
17	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
πλάττω α. 378,15	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 306,18	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 363,10	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 400,43	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 402,16	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 395,45	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 372,24	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 373,	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
38	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 370,4	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω ibid.	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 386,47	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-
παρεπλάττω α. 388,32	παρεπλάττω, παρ-	παρεπλάττω, παρ-	πλάττω, παρ-

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

I N D E X.

παρίσταται 357,26
 παρίσταται, παρίσταται 403,9
 παρίσταται I. παρίσταται 389,51
 παρίσταται 389,31
 παρίσταται, παρίσταται 341,5
 παρίσταται 403,5
 παρίσταται 403,11
 παρίσταται, παρίσταται 381,30
 παρίσταται, παρίσταται 395,54
 παρίσταται p. παρίσταται η παρίσταται, παρίσταται 403,5
 παρίσταται 403,6
 παρίσταται I. παρίσταται η παρίσταται, παρίσταται 339,21
 παρίσταται α. παρίσταται. 339,26
 παρίσταται, παρίσταται α. 341,6
 παρίσταται p. παρίσταται, παρίσταται 406,31
 παρίσταται p. παρίσταται 406,30
 παρίσταται 358,51
 παρίσταται 406,1
 παρίσταται 496,7
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται 358,47
 παρίσταται 359,6
 παρίσταται 405,46
 παρίσταται 405,44
 παρίσταται 405,27
 παρίσταται παρίσταται α. 341,3
 παρίσταται A. παρίσταται, παρίσταται 406,19
 παρίσταται A. παρίσταται 406,21
 παρίσταται, παρίσταται 380,39
 παρίσταται παρίσταται α. 364,5
 παρίσταται, παρίσταται η παρίσταται 350,3
 παρίσταται, παρίσταται 404,16

παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται 364,4
 παρίσταται, παρίσταται 391,39
 παρίσταται, παρίσταται 372,39
 παρίσταται, παρίσταται 357,29
 παρίσταται, παρίσταται 351,32
 παρίσταται, παρίσταται 375,52
 παρίσταται, παρίσταται 404,10
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται 404,9
 παρίσταται, παρίσταται 385,47
 παρίσταται, παρίσταται 369,13
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται p. παρίσταται 345,36
 παρίσταται I. παρίσταται 341,13
 παρίσταται I. παρίσταται 341,22
 παρίσταται A. παρίσταται 393,24
 παρίσταται A. παρίσταται 393,20
 παρίσταται A. παρίσταται 414,28
 παρίσταται I. παρίσταται, παρίσταται 341,14
 παρίσταται A. παρίσταται 414,31
 παρίσταται, παρίσταται 357,34
 παρίσταται, παρίσταται η παρίσταται I. 393,43
 παρίσταται I. η παρίσταται 395,13
 παρίσταται 393,45
 παρίσταται, παρίσταται 380,42
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται, παρίσταται 376,29
 παρίσταται, παρίσταται 348,41
 παρίσταται, παρίσταται 355,44
 παρίσταται 385,41

παρίσταται I. παρίσταται 396,17
 παρίσταται α. παρίσταται 300,11
 παρίσταται, παρίσταται 403,29
 παρίσταται, παρίσταται 392,53
 παρίσταται, παρίσταται 403,22
 παρίσταται, παρίσταται 372,40
 παρίσταται, παρίσταται 160,21
 παρίσταται 404,52
 παρίσταται, παρίσταται 388,34
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται, παρίσταται 394,56
 παρίσταται 395,8
 παρίσταται, παρίσταται 403,37
 παρίσταται, παρίσταται 363,29
 παρίσταται 363,29
 παρίσταται παρίσταται, παρίσταται 356,23
 παρίσταται, παρίσταται 386,51
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται 372,43
 παρίσταται 372,10
 παρίσταται, παρίσταται 395,1
 παρίσταται 396,3
 παρίσταται α. 396,4
 παρίσταται 348,38
 παρίσταται, παρίσταται 343,18
 παρίσταται, παρίσταται 403,12
 παρίσταται 159,25
 παρίσταται 346,43
 παρίσταται 345,2
 παρίσταται p. 376,3
 παρίσταται, παρίσταται 413,31
 παρίσταται, παρίσταται

παρίσταται 372,2
 παρίσταται, παρίσταται 362,18
 παρίσταται 362,16
 παρίσταται, παρίσταται 400,37
 παρίσταται, παρίσταται 394,23
 παρίσταται, παρίσταται 346,45
 παρίσταται, παρίσταται 404,42
 παρίσταται A. παρίσταται, παρίσταται 204,32
 παρίσταται, παρίσταται 404,43
 παρίσταται 404,40
 παρίσταται 404,38
 παρίσταται, παρίσταται 348,56
 παρίσταται 378,5
 παρίσταται *ibid.*
 παρίσταται, παρίσταται 214,36
 παρίσταται p. παρίσταται, η παρίσταται 137,29
 παρίσταται, παρίσταται, παρίσταται 214,37
 παρίσταται, παρίσταται 341,50
 παρίσταται, παρίσταται 342,49
 παρίσταται, παρίσταται α. 365,41
 παρίσταται 365,46
 παρίσταται, παρίσταται, παρίσταται 342,50
 παρίσταται 342,56
 παρίσταται, παρίσταται η παρίσταται 342,654
 παρίσταται, παρίσταται 343,2
 παρίσταται 346,53
 παρίσταται 342,42
 παρίσταται παρίσταται α. 341,53
 παρίσταται 342,21
 παρίσταται, παρίσταται 334,26
 παρίσταται, παρίσταται 340,14

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

INDEX

πείσται 207, 4	πυπικαίδικας. πηπιδ	πείσσομαι 388, 50	πιπλήται, πλείομαι 395,
πείσις, πείδομαι 388, 23	κα 121, 21	πιπείσσομαι 389, 13	20
πείδωμαι 388, 22	πιπλήσας, πείδω	πιπείρημαι, πείσομαι 393,	πιπείσσει, πείσσει 399, 22
πείδης 388, 21	π, πείω 207, 11	54	πείλασθαι, πείλασθαι
πείδης 388, 26	πείδω 207, 10	πείρημένος 394, 12	394, 13
πείδισμα 388, 25	πείδω 142, 48	πείρησθαι 394, 5	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδισσι 388, 20	πείδω 142, 48	πείρησθαι 393, 55	385, 17
πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείδω 142, 48	πείδω, πείδομαι 68, 10	πείρησθαι, πείρησθαι 72, 15
205, 49. 206, 1	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 207, 4	πείδω 142, 48	63, 9	386, 34
πείδομαι 409,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι 68, 3	πείρησθαι, πείρησθαι
42	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	353, 10
πείδομαι I. πείδομαι, πείδομαι	πείδω 142, 48	389, 14	πείρησθαι, πείρησθαι
374, 5	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	368, 53
πείδομαι I. πείδομαι 374, 4	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι 368, 46
πείδομαι I. πείδομαι 390, 1	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 1390, 18	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	391, 48
πείδομαι p. πείδομαι, πείδομαι	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι 39, 10
πείδομαι 375, 9	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι 72, 14
πείδομαι p. πείδομαι 375, 11	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 328, 46	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	391, 12
πείδομαι f. πείδομαι, πείδομαι	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 335,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
30	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 396, 39	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι I. πείδομαι 377,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
13	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι I. πείδομαι 387, 18	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι I. πείδομαι 191,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
47	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 329, 33	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι I. πείδομαι 191, 48	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 249, 69	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 191, 51	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 329, 35	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 329, 30	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 121,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
32	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
* πείδομαι d. πείδομαι 121, 29	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 119,	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
40	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 116, 33	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
312, 38	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 121, 27	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 282, 6	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι 121, 25	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι
πείδομαι d. πείδομαι 121, 29	πείδω 142, 48	πείδομαι, πείδομαι, πείδομαι	πείρησθαι, πείρησθαι

[illegible]

INDEX

πεινή, πεινῶν α. 365
 33
 πεινῶν 365, 32
 πεινή, πείνω 341, 12
 πεινή, πεινῶν α. 361
 44
 πεινῶν, πεινῶν α. 396, 40
 πεινῶν Α. πεινῶν
 λημῶν, πεινῶν α. 407, 42
 πεινῶν 407, 46
 πεινῶν 497, 43
 πεινῶν, -λῶν 373, 3
 πεινῶν, πεινῶν α. 372
 20
 πεινῶν, πεινῶν α. 361, 41
 πεινῶν, πείνω α. 341, 18
 πεινῶν, πεινῶν α. 361, 18
 πείνω, πείνω α. 341, 8,
 47
 πεινῶν Α. πεινῶν
 θῶν, πεινῶν α. 349, 33
 πεινῶν ἢ πεινῶν,
 πεινῶν 382, 15, 32
 πεινῶν, πεινῶν α. 374, 13
 πεινῶν, πεινῶν 349,
 33
 πεινῶν, πεινῶν α. 364, 47
 πεινῶν, πεινῶν α. 361
 49
 πεινῶν, πεινῶν α. 369, 37
 πεινῶν ibid.
 πεινῶν 369, 38
 πεινῶν 369, 41
 πεινῶν 363, 41
 πεινῶν 363, 35
 πεινῶν 363, 46
 πεινῶν, πεινῶν α. 373, 5
 πεινῶν, πεινῶν α. 376, 48
 πεινῶν Α. πεινῶν

λήμῶν, -πεινῶν
 λήμῶν 384, 51
 πεινῶν, πεινῶν α. 362, 7
 πεινῶν 361, 52
 πεινῶν 361, 47
 πεινῶν 361, 52
 πεινῶν, πεινῶν α. 413, 3
 πεινῶν 367, 35
 πεινῶν 413, 32
 πεινῶν, πεινῶν α. 340, 15
 πεινῶν, πεινῶν α. 345, 2
 πεινῶν Α. πεινῶν
 πεινῶν 349, 33
 πεινῶν, πεινῶν α. 410, 38
 πεινῶν, πεινῶν α. 370, 9
 πεινῶν, πεινῶν α. 403, 10
 πεινῶν 403, 7
 πεινῶν, πεινῶν α. 384, 33
 πεινῶν α. 384, 34
 πεινῶν, πεινῶν α. 403, 53
 πεινῶν, πεινῶν α. 403, 6
 πεινῶν 403, 11
 πεινῶν, πεινῶν α. 375, 36
 πεινῶν 349, 32
 πεινῶν, πεινῶν α. 356, 21
 πεινῶν, πεινῶν α. 389, 30
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 403, 49
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 397, 1
 πεινῶν 358, 51
 πεινῶν 406, 1
 πεινῶν 406, 33

πεινῶν 406, 11
 πεινῶν 358, 56
 πεινῶν 359, 7
 πεινῶν 405, 28
 πεινῶν α. 341, 3
 πεινῶν, πεινῶν α. 352, 8
 πεινῶν, πεινῶν α. 354, 23 (33)
 πεινῶν, πεινῶν 351,
 πεινῶν, πεινῶν α. 413, 45
 πεινῶν, πεινῶν α. 384, 54
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 384, 52
 πεινῶν, πεινῶν 379,
 32
 πεινῶν α. πεινῶν 49, 13
 πεινῶν, πεινῶν α. 371, 29 (27)
 πεινῶν, πεινῶν 376
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 342, 22
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 348, 51
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 414, 30
 πεινῶν, πεινῶν α. 404, 34
 πεινῶν, πεινῶν α. 341, 16
 πεινῶν, πεινῶν 355
 49
 πεινῶν, πεινῶν α. 396, 46
 πεινῶν, πεινῶν α. 385, 37
 πεινῶν, πεινῶν α. 403, 25
 πεινῶν 403, 21
 πεινῶν 403, 22
 πεινῶν, πεινῶν α. 363, 30
 πεινῶν 363, 27
 πεινῶν, πεινῶν α. 348, 41
 πεινῶν, πεινῶν α. 346, 43
 πεινῶν, πεινῶν α. 412, 54
 πεινῶν 413, 28

πεινῶν, πεινῶν α. 348, 56
 πεινῶν 396, 6
 πεινῶν, πεινῶν α. 374, 11
 πεινῶν, πεινῶν α. 341, 15
 πεινῶν 346, 45
 πεινῶν, πεινῶν α. 396, 27
 πεινῶν Α. πεινῶν, πεινῶν α. 344, 41
 πεινῶν, πεινῶν α. 357, 48
 πεινῶν 357, 55
 πεινῶν 358, 37
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 358, 18
 πεινῶν, πεινῶν α. 341, 51
 πεινῶν, πεινῶν α. 365, 42
 πεινῶν, πεινῶν α. 342, 6
 πεινῶν, πεινῶν α. 390, 4
 πεινῶν, πεινῶν α. 342, 24
 πεινῶν, πεινῶν α. 329, 24
 πεινῶν, πεινῶν α. 339, 7
 πεινῶν, πεινῶν α. 342, 18
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 373, 48
 πεινῶν, πεινῶν α. 332, 53
 πεινῶν, πεινῶν α. 366, 9
 πεινῶν, πεινῶν α. 407, 51
 πεινῶν, πεινῶν α. 407, 52
 πεινῶν Α. πεινῶν α. 343, 26
 πεινῶν, πεινῶν α. 381, 35
 πεινῶν, πεινῶν α. 343, 35
 πεινῶν 343, 32
 πεινῶν, πεινῶν α. 390, 45
 πεινῶν, πεινῶν α. 407, 5

VERBORUM SINGULARIVM

περιελασμένοις, περιελασ-
 μαί 399, 18
 περιελασμένοις, περιελα-
 σμένοις 386, 48
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 414, 5
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 11
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 52
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 345, 5
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 40
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 373, 3
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 345, 5
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 395, 46
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 377, 43
 περιελασμένοις 377, 53
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 24
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 333, 22
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 379, 37
 περιελασμένοις c. περιελασ-
 αί 118, 13
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 369, 52
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 396, 44
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 333, 22
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 341, 2
 περιελασμένοις 341, 26
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 43
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 341, 28
 περιελασμένοις *ibid.*
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 409, 30
 περιελασμένοις 409, 31
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 357, 48
 περιελασμένοις A. περιελασ-
 αί 21, 54

περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 381, 35
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 410, 8
 περιελασμένοις 410, 10
 περιελασμένοις 366, 14
 περιελασμένοις 366, 12
 περιελασμένοις περιελασ-
 αί 336, 16
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 409, 48
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 41
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 379, 56
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 385, 21
 περιελασμένοις f. περιελασ-
 αί 192, 21
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 7
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 334, 50
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 31
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 390, 26
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 389, 7
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 373, 8
 περιελασμένοις 377, 53
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 366, 40
 περιελασμένοις 366, 36
 περιελασμένοις 208, 37
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 371, 47
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 388, 41
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 397, 31
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 394, 15
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 300, 41
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 393, 39
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 374, 37
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 388, 51

περιελασμένοις η περιελασ-
 αί 390, 26
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 50
 περιελασμένοις 221, 5
 περιελασμένοις 335, 42
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 399, 35
 περιελασμένοις 329, 33
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 50
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 377, 43
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 359, 34
 περιελασμένοις 359, 45
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 380, 51
 περιελασμένοις p. περιελασ-
 αί 107, 33
 περιελασμένοις 359, 16
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 359, 8
 περιελασμένοις 405, 36
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 405, 46
 περιελασμένοις 405, 42
 περιελασμένοις 405, 23
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 344, 42
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 344, 50
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 335, 42
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 355, 12
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 364, 10
 περιελασμένοις 364, 16
 περιελασμένοις 364, 19
 περιελασμένοις 364, 13
 περιελασμένοις *ibid.*
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 354, 19
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 411, 38
 περιελασμένοις *ibid.*
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 354, 23
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 398, 43
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 384, 3

περιελασμένοις 384, 4
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 41
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 339, 41
 περιελασμένοις 338, 48
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 381, 5
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 411, 24
 περιελασμένοις 411, 22
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 331, 33
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 344, 51
 περιελασμένοις p. περιελασ-
 αί 337, 46
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 367, 23
 περιελασμένοις 244, 14
 περιελασμένοις 367, 26
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 42
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 331, 26
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 329, 42
 περιελασμένοις 390, 18
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 382, 46
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 379, 8
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 367, 50
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 353, 7
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 378, 38
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 414, 1
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 333, 28
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 378, 54
 περιελασμένοις 379, 5
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 414, 2
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 219, 25
 περιελασμένοις 414, 9
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 338, 15
 περιελασμένοις I. περιελασ-
 αί 379, 1
 περιελασμένοις, περιελασ-
 αί 399, 29
 περιελασμένοις

I. N D E X.

περισσῶς, -δὶς 377, 44
 περισσῶς 377, 53
 περισσόμενος, περισσῶς α.
 409, 3
 περισσῶς, περισσῶς α. 341, 22
 περισσῶς, περισσῶς α.
 414, 33
 περισσῶς 414, 32
 περισσῶς, περισσῶς α.
 409, 34
 περισσῶς, περισσῶς 373, 38
 περισσῶς 373, 39
 περισσῶς, περισσῶς α. 207,
 45
 περισσῶς I. περισσῶς 207, 46
 περισσῶς I. περισσῶς 207,
 24
 περισσῶς 207, 46
 περισσῶς 207, 23
 περισσόμενος I. περισσῶς 366, 16
 περισσῶς 207, 45
 περισσῶς D. περισσῶς
 207, 23
 περισσῶς I. περισσῶς 366, 13
 περισσῶς I. περισσῶς 207, 41,
 42
 περισσόμενος 207, 47
 περισσόμενος D. περισσόμενος 206.
 7
 περισσόμενος I. περισσόμενος, περισσόμενος
 208, 27
 περισσόμενος, -ομαι 329, 43
 περισσόμενος, περισσόμενος α. 207,
 46
 περισσόμενος p. περισσόμενος, περισσόμενος
 137, 39
 περισσόμενος, περισσόμενος α.
 409, 44
 περισσόμενος p. περισσόμενος 175,
 14
 περισσόμενος 90, 32. & 175,
 13
 περισσόμενος περισσόμενος 339, 43
 περισσόμενος I. περισσόμενος, περισσόμενος
 το περισσόμενος
 356, 53
 περισσόμενος D. περισσόμενος, περισσόμενος
 331, 29
 περισσόμενος, περισσόμενος α.

175, 17
 πεπταμένος, πεπταμαι ἢ πεπα-
 ομαι τὸ πεπτανυμαι 329
 42
 πεπταμένος, πεπταομαι ὁμαι
 τὸ πεπτανυμαι 175, 20
 πεπταται I. πύθη, πεπύθηται
 τὸ πυπταίνουμαι 208, 13
 πεπύθε I. ἐπύθε 208
 14
 πεπύθατε I. πύθητε 208
 15
 πεπύθμενος *ibid.*
 πεπύσαι I. πεπύση, πυπταίνου-
 μαι ᾧ. 208, 5
 πεπύσαι A. πύση 247, 112
 πεπύσμαι 206, 22
 πεπύσμενος 208, 5
 πέφαγκα, φάτω 7, 18. *Θ*
 39, 23. *Ε* 51, 25. *Θ*
 52, 10
 πέφαμαι, φάω ἢ πέφημι 66
 21
 πέφαμμι, φάινουμαι 64,
 25 27
 πέφαιται 64 27
 πεφάρμένος f. πεφραγμέ-
 νος, φεάπομαι 386 40
 πεφάδω, φημι ᾧ. 413, 42
 πεφασμαι A. πέφασμαι,
 φάινουμαι 392, 5
 πεφασμένος A. πεφασμέ-
 νος 392, 17
 πεφασμένος d. *ibid.*
 πεφάσται, φημι ᾧ. 413, 40
 πέφισααι τε, φάινω 73, 4
 πεφινάω 322 32
 πεφίσαι I. πεφίσση, φάσμαι
 394 44
 πεφιστομαι *ibid.*
 πεφίθεαι, πητώ ᾧ. 409, 48
 πεφίθη 409, 49
 πεφίθησαι I. πεφίθηθαι 409
 50
 πεφίθηπται *ibid.*
 πεφιδόσαι I. πεφιδόση,
 φιδω τὸ φεῖδω 179, 14
 πεφιδόσται *ibid.*
 πεφιδόσμαι *ibid.*

τιφιδιθε p. φιδιδε 179,
 16
 τιφιλαμίνε D. τιφιλημί
 νε, φιλέω 255, 29
 τιφιλεμι B. ρίλημι 103,
 10
 τιφίλοσφνήω, φιλοσφέω
 143, 1
 τιφιλοτιμικα, φιλοζιμέω
 143, 2
 τιφίμωσ, φιμώω 397, 2
 τίφνε p. τίφνε π τίφνε
 φονέω 192, 23
 τίφνω π τίφνωσα τίφνωσ p.
 φονών φονούσα φονών ή
 τιφονών ήσιν 192,
 24
 τιφοβήκα p. έπιφόβωτα,
 φοβέω 147, 33
 τιφίβηκ L έπιφόβηκ 147
 32
 τιφονιγμίνοσ, φονιάσμαι
 386, 39
 τίφραδε, φράζω 72, 17
 τίφραδατα L. τιφρασμί-
 να ειπí 388, 46
 τίφραδε p. έφραδε ή φράδε
 353, 27
 τιφραδών p. φραδίω 353,
 28
 τιφραδέμιν p. φραδών ib.
 τιφραδίτω p. έφραδίτω
 353 27
 τίφραλημα D. τίφρασμα
 66, 17
 τιφραδμίνοσ D. πφρα-
 σμίνοσ 389, 17
 τίφραδον p. έφραδον 353,
 26
 τίφρασμαι 63, 19
 τιφρασμίνοσ 389, 16
 τιφρασαι ibid.
 τίφρακα, φρίστω 46 45
 τίφρινκ d. φρίστω 167,
 16
 τιφροζιχέσ, φροντίζω 388,
 33
 τιφροηπομίνοσ 389, 18
 τιφροηπομίνοσ d. ibid.

πεφυγμένος , φρύγμα
 385,32
 πεϋα ρ. πεϋκῃα, φία
 218,55
 πεφύας ρ. πρύασι 218,
 56
 πεφυγμένος α. πεφυγμένος,
 φεύω 345,2
 πεφυζοτε φ. πεφυζήκοτε,
 φυζέω 192,25
 πέφυκα, φύω 218,48
 πρύασι 218,49
 πίφυκα *ibid.* 301,6
 πφύκη Ι. επφύκη 218,
 50
 πεφυκίνα *ibid.*
 πεφυκώς πεφυκῃα πεφυ-
 κώς 218,51
 πεφυλαγμένος, φυλάττωμαι
 386,41
 πεφυλαγμένος α. 386,42
 πεφυεμένος α. πεφυε-
 σμένος, φυεόμαι 393,
 21
 πεφυρμένος, φύρομαι 392,
 48
 πεφυσήμένος , φυσιόμαι
 394,13
 πεφώς απς. ρ. πεφυκώς
 άπς, φύω 218,52
 πεφωδης ρ. πεφυκίτης
 218,53
 πεφωρεκώς, φερέω 393,
 15
 πεφωσμένος πεφωσμένη,
 φώρμαι 389,19
 πφας απς, πέπλω α. 208,
 26
 πφας *ibid.*
 Γηδωρ ρ. δω- δάω 92,
 31
 τήλας, πάλλω 380,31
 τήλας Ι. επηλας 380,26
 Γηλείδης φ. Γηλείδης α. Γη-
 λας έος έί 127,49
 Γηλείων Ι. Γηλείδης 128,
 3
 Γηληιάδωρ. Πηλείδης 127-
 53

VERBORVM SINGVLARIVM

Digitized by Google

I N D E X

παηγήσας 353, 16	παλίν 328, 56	παρορίω D. παροριών, πα-	πῆς πῆλός D. πῆλός, πῆλός
παηθωδία, παηθωδία 391, 56	παλίζεα L. παλίζεα, παλ-	ροριών D. παροριών	36, 35
παηθωδία 391, 57	ζω 345, 32	104, 9	τῷ πῆλῳ A. τῷ πῆλῳ 134, 22-
παηκτός d. παήτις 294, 20	παλόν f. παλόν 329, 4	παρορίω D. παροριών	παλύνται, παλύνωμαι 333, 41
παηκτός d. παήτις 294, 21	παλόν I. παλόν 344, 28	256, 60	παλύνται 336, 3
παηκτός d. παήτις 294, 25	παλόν 329, 9	παίεσθαι I. παίεσθαι, παίεσθαι	παλύνω d. παλύνωμαι 127
παηκτός d. παήτις 124, 17	παλόν 379, 21	δ 92, 15	27, 304, 17
παηκτός d. παήτις 314, 22	παλόν 329, 4	παίεσθαι I. παίεσθαι 48, 4	παλύνωμαι d. παλύνω 304, 16
παλύνω L. παλύνω, παλύνω 346, 34	Γενέσθαι d. παίεσθαι, 237, 60, 303, 26	παίεσθαι D. παίεσθαι 92, 16	παλύνω d. παλύνω 127, 19
παλύνω L. παλύνω, παλύνω 372, 35	παλύνωμαι D. παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 257, 2	παλύνω A. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 312, 42	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 153, 33	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 315, 50	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 395, 33	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνωμαι 373, 40	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 222, 4	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω 388, 23	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 222, 5	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 124, 41	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 377, 14	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 124, 4	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι I. παίεσθαι 151, 15	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω p. παλύνω, παλύνω 346, 34	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. 303, 20	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 387, 12	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. 237, 50	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 373, 3	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. 120, 7	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω f. παλύνω, πάλιν 332, 2	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. 336, 20	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 285, 23	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. 381, 39	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 285, 23	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι A. παίεσθαι 89, 5	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 285, 24	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 91, 53	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 238, 104	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι D. παίεσθαι 257, 96	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 244, 27	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 6. παίεσθαι 137, 29	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 243, 3	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 43, 44	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 391, 17	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι D. παίεσθαι 92, 5	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 345, 31	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 32, 21, 379, 12	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 344, 42	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι D. παίεσθαι 136, 11	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 315, 25	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 396, 41	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 315, 25	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι d. παίεσθαι 184, 17	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 315, 25	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 373, 11	παλύνω d. παλύνω 116, 35
παλύνω d. παλύνω 315, 25	παλύνωμαι 410, 28	παίεσθαι 261, 15	παλύνω d. παλύνω 116, 35

VERBORVM SINGVLARIVM

πρῶτα αὐθιγῶν, πρῶτα α-
 λίσκομαι α. 400, 49
 πρῶται, πρῶται α. 403, 30
 πρῶτα πλῶν, πρῶτα πρῶ-
 μαί α. 363, 47
 πρῶτα πάλιν, πρῶτα π-
 ελλομαι 254, 13
 πρῶτα πῶν, πρῶτα πῶ-
 μαί α. 363, 32
 πρῶτα σμῆναι, πρῶτα σ-
 μῆναι 386, 24
 πρῶτα πάλιν, πρῶτα πάλ-
 λωμαι 354, 15
 πρῶτα ζῆται, πρῶτα ζῶμαι
 130, 13
 πρῶτα φικτῶν, πρῶτα φικτῶν α.
 405, 7
 πρῶτα χεῖρ-ἀρμαί 383, 55
 πρῶτα χῆμα 385, 52
 πρῶτα ρ. πρῶτα ρῶν ἢ πρῶ-
 τῶν, πρῶτα ρῶν α. 363, 29
 πρῶτα βαλῶν, -άλα 353, 47
 πρῶτα βαλῶν 354, 9
 πρῶτα βαλῶν I. πρῶτα βαλεῖ ἢ
 πρῶτα βαλεῖ 353, 42
 πρῶτα βαλῶν II. πρῶτα βαλεῖ 354, 6
 πρῶτα βαλῶν 354, 5
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α. 362, 41
 πρῶτα βαλῶν ρ. πρῶτα βαλῶν
 πρῶτα βαλῶν 137, 39
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α.
 401, 15
 πρῶτα βαλῶν 401, 16
 πρῶτα βαλῶν 401, 23
 πρῶτα βαλῶν 401, 22
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν
 α. 401, 33
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α.
 369, 29
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α.
 401, 8
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α.
 401, 47
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α. 352, 16
 πρῶτα βαλῶν, πρῶτα βαλῶν α. 401,

VERBORVM SINGVLARIVM

ἦμα	334 17	προεβήναι	251, 49	προκαίμενος, προκαίωμαι	343, 46	προπτενής, προπτενής α.	
προεβήναι, προεβήναι		προεβήναι, προεβήναι	365, 43	προκαίμενος	343, 41	προπτενής, προπτενής α.	370, 6
388, 43		προεβήναι	365 49	προκαίμενος	304 26	προπτενής, προπτενής α.	370, 1
προεβήναι, προεβήναι	409, 26	προεβήναι	365 40	προκαίμενος, προκαίωμαι	389, 28	προπτενής, προπτενής α.	369 56
προεβήναι, προεβήναι	403, 30	προεβήναι	365 46	προκαίμενος, προκαίωμαι	407, 27	προπτενής, προπτενής α.	409, 56
προεβήναι, προεβήναι	404 53	προεβήναι	161, 28	προκαίμενος, προκαίωμαι	407, 17	προπτενής, προπτενής α.	221, 6
προεβήναι	404, 54	προεβήναι	9	προκαίμενος, προκαίωμαι	391, 23	προπτενής, προπτενής α.	413, 40
προεβήναι	404, 53	προεβήναι	343, 13	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 6	προπτενής, προπτενής α.	389 17
προεβήναι, προεβήναι	363 30	προεβήναι	342 6, 54	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 10	προπτενής, προπτενής α.	398, 41
προεβήναι	363, 32	προεβήναι	343 11	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 5	προπτενής, προπτενής α.	379, 7
προεβήναι, προεβήναι	362, 14	προεβήναι	344, 2	προκαίμενος, προκαίωμαι	368, 31	προπτενής, προπτενής α.	173, 21
προεβήναι, προεβήναι	400, 51	προεβήναι	36	προκαίμενος, προκαίωμαι	354, 48	προπτενής, προπτενής α.	400 29
προεβήναι, προεβήναι	162, 1	προεβήναι	340, 15	προκαίμενος, προκαίωμαι	240, 22	προπτενής, προπτενής α.	361, 38
προεβήναι, προεβήναι	395, 18	προεβήναι	340, 2	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 24	προπτενής, προπτενής α.	400, 31
προεβήναι	395, 19	προεβήναι	339, 41	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 27	προπτενής, προπτενής α.	400, 32
προεβήναι, προεβήναι	404, 44	προεβήναι	342, 18	προκαίμενος, προκαίωμαι	408, 27	προπτενής, προπτενής α.	362, 30
προεβήναι	404, 43	προεβήναι	390, 35	προκαίμενος, προκαίωμαι	354, 2	προπτενής, προπτενής α.	358, 38
προεβήναι, προεβήναι	358, 25, 27	προεβήναι	309, 26	προκαίμενος, προκαίωμαι	356, 45	προπτενής, προπτενής α.	358, 31
προεβήναι	404, 43	προεβήναι	312, 14	προκαίμενος, προκαίωμαι	301, 26	προπτενής, προπτενής α.	358, 18
προεβήναι, προεβήναι	375, 36	προεβήναι	365, 4	προκαίμενος, προκαίωμαι	334, 51	προπτενής, προπτενής α.	318, 17
προεβήναι, προεβήναι	389 36	προεβήναι	312, 13	προκαίμενος, προκαίωμαι	341, 34	προπτενής, προπτενής α.	378, 2
προεβήναι, προεβήναι	385, 29	προεβήναι	404, 10	προκαίμενος, προκαίωμαι	161, 16	προπτενής, προπτενής α.	400, 47
προεβήναι	385, 44	προεβήναι	296 53	προκαίμενος, προκαίωμαι	365, 51	προπτενής, προπτενής α.	379, 42
προεβήναι	ibid.	προεβήναι	προκαίμενος, προκαίωμαι	προκαίμενος, προκαίωμαι	ibid.	προπτενής, προπτενής α.	338 45
προεβήναι	ibid.	προεβήναι	προκαίμενος, προκαίωμαι	προκαίμενος, προκαίωμαι	38	προπτενής, προπτενής α.	358, 3
προεβήναι	364, 30	προεβήναι	402, 15	προκαίμενος, προκαίωμαι	409, 40	προπτενής, προπτενής α.	358, 11
προεβήναι, προεβήναι	357, 39	προεβήναι	προκαίμενος, προκαίωμαι	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	προεβήναι
προεβήναι	357, 45	προεβήναι	προκαίμενος, προκαίωμαι	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	
προεβήναι, προεβήναι	374 52	προεβήναι	407, 42	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	
προεβήναι, προεβήναι	358, 32	προεβήναι	407, 40	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	
προεβήναι	356, 44	προεβήναι	409, 31	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	
προεβήναι, προεβήναι	161, 22	προεβήναι	336, 27	προκαίμενος, προκαίωμαι		προπτενής, προπτενής α.	

INDEX

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

προσιτήσι, προσίλων 376	πρόσμι α. 188, 6.6	προσίτου ή προσίτου 403,	τω α. 365, 7
28	190, 25	16	προσιτιγής, -γηνιμι 338, 18
προσιτυχόν, προστυχίω α.	προσιών 346, 44	πρόσιτε 341, 53	προσιτιξά 408, 17
367, 20	προσιώνεκαπ, προσφίρω α.	προσιόν 342, 28	προσιτιξάπτε 408, 19
προσιφν, προσφνιμι α. 358,	412, 54	πρόσιόνε 342, 25	προσιτιξάε 408, 18
54	προσιώνεκα <i>ibid.</i>	προσίη α. προσίεα, προσί-	προσιτιξάε 408, 19
προσιφν, πρόσφνιμι 360,	πρόσιωνε, προσίονε εος	σημι 339, 11	προσιτιξάε, -λίω 356, 43
24	311, 44	προσιτιξάε 339, 56	προσιτιξάων 356, 48
προσιτήσσι, προσήζω 374,	προσιτιξάη, προσφίρω α.	πρόσιον, πρόσμι α. 341,	προσιτιμιθίς, προσίτιμομα
10	413, 30	54	391, 5
προσιχάδω p. προσκεχ-	προσιτιξάησσι 413, 31	προσιτω <i>ibid.</i>	προσιτιμιθί 391, 3
προσιώννιμι α. 414, 21	προσιτιξή σ. πρόσ αίνε 311,	προσιών 342, 19	προσιτισις, προσφίρω α.
προσιώξα Α. προσώξα,	42	προσιακήμενος, προσακή-	412, 38
προσιώξ 372, 3	προσιώξω, προσάξωμα	μαί 343, 27	προσιτισιτε 412, 40
προσιή, πρόσμι α. 341, 17	72, 13	προσιακήη L. προσακήη	προσιτισις 412, 39
προσιήζω, προσάξωμα α.	προσιήζω, προσάξωμα	347, 1	προσιτισιθί 412, 40
361, 36	προσιήζω, προσάξωμα	προσιακάθιλω, προσακά-	προσιτισιθί 412, 48
προσιή 355, 45	προσιήζω, προσάξωμα	τίημι 357, 30	προσιτισιμαί 412, 45
προσιήζω 355, 48	373, 23	πρόσιακαλιθίω, προσακα-	προσιτισιμινος 412, 49
προσιήζω 355, 45	προσιήζω, προσάξωμα α.	προσιακαλιθίωμαί 384,	προσιτισιω 412, 38
προσιήζω α. προσήζω η	349, 4	56	πρόσιον, πρόσμι α. 341,
αίρω 311, 30	προσιήζω <i>ibid.</i>	προσιακαλιθίω I. προσ-	33
προσιήζω α. 300, 11	προσιήζω Α. προσίωα-	καλιθίω, προσακα-	πρόσιον 341, 35
προσιήζω σ. πρόσ αίρω	αίω, προσίωαίωμαί 390,	λιθίωμαί 385, 49	προσιτισις 341, 27
311, 30	9	προσικίμενα, προσίκεμα	πρόσιον Α. πρόσσις, προσί-
προσιή, πρόσμι α. 403,	προσιήζω Α. προσίωα,	343, 48	μι 161, 16
26	προσιήζω α. 364, 3	προσικίμενος 343, 41	προσιχίω Α. προσίχισι
προσιήν <i>ibid.</i>	προσιήζω, προσίημι 357,	προσικίμινος α. <i>ibid.</i>	προσιχίω 373, 49
προσιήσσι Α. προσήσσι	55	προσιλάξ 343, 37	προσιχίω Α. πρόσσι α.
403, 34	πρόσιμινος 358, 38	πρόσιτα 343, 32	373, 48
προσιή 403, 22	πρόσις 357, 27	προσικαλιθίω, προσκαλι-	προσιχίω Α. προσίχισι
προσιήμα προσήξε προσή-	πρόσιμα 358, 30	μαί α. 407, 18	σιτε 373, 49
κτα p. προσήμα -ε-	πρόσιμα α. 311, 44	προσικρούως, προσκρούω	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
ξαι -εκτα, προσήμα	πρόσι 357, 33	399, 36	οξά α. 409, 29
385, 16	πρόσισις 411, 27	προσικρούως, προσκρούω	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
προσιήσσι ή προσήξ, πρόσ-	πρόσιτω <i>ibid.</i>	384, 20	οξά α. 409, 29
μι α. 403, 17	πρόσιτω Α. πρόσσι 358,	πρόσι α. 414, 20	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
προσιήμα. προσήμι α.	18	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
161, 13	πρόσισι, πρόσμι α. 159,	πρόσι α. 407, 17	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
πρόσιμα 162, 40	4. 161, 22	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
πρόσιμα, πρόσσι ή πρόσσι	πρόσισι 346, 48	πρόσι α. 407, 17	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
245, 59	πρόσισι 159, 22	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
πρόσιμα, ήνω 290, 15	πρόσιμα, πρόσσιμαί 343,	πρόσι α. 407, 17	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
πρόσιμα, πρόσσιμαί α.	8	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
363, 31	πρόσισι 343, 9	πρόσι α. 407, 17	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
πρόσιμα μινος, προσήλωμα	πρόσισι 346, 54	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
397, 14	πρόσισι 343, 6	πρόσι α. 407, 17	πρόσι α. Α. πρόσσι, προσ-
πρόσιμα α. 397, 3	πρόσισι 346, 54	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29
πρόσιμα f. πρόσσιμα, π-	πρόσισι, πρόσμι α. 342, 32	πρόσι α. 407, 17	οξά α. 409, 29

INDEX.

αρεσφύλας 398,36	α. 367,27	125,42	βελων 156,10
αρεσφύλας d. 398,42	αρεσφύλας ibid.	αρεσφύλας d. αρεσφύλας ibid.	αρεσφύλας A. αρεσφύλας
αρεσφύλας, ός 398,42	αρεσφύλας, αρεσφύλας 376,43	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,41	354,3
αρεσφύλας, αρεσφύλας 364,44	αρεσφύλας, αρεσφύλας d. 359,51	αρεσφύλας, αρεσφύλας 373,16	αρεσφύλας 349,42
αρεσφύλας l. αρεσφύλας 364,41	αρεσφύλας d. -φύλας 304,47	αρεσφύλας 374,1	αρεσφύλας 354,3
αρεσφύλας 364,42	αρεσφύλας, αρεσφύλας 355,20	αρεσφύλας 390,8	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,11
αρεσφύλας, αρεσφύλας 373,10	αρεσφύλας η αρεσφύλας, αρεσφύλας 360,29	αρεσφύλας, -τύλας 354,19	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας d. 400,30	αρεσφύλας 360,33	αρεσφύλας ibid.	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας d. 366,29	αρεσφύλας 12	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 25,10	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 197,22	αρεσφύλας, αρεσφύλας 332,49	αρεσφύλας I. -τύλας 248,45	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 359,32	αρεσφύλας, αρεσφύλας d. 364,19	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 123,26	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 359,45	αρεσφύλας, αρεσφύλας 376,54	αρεσφύλας, αρεσφύλας 368,44	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας d. 294,9	αρεσφύλας D. αρεσφύλας 337,5	αρεσφύλας, αρεσφύλας 311,1	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας d. ibid.	αρεσφύλας D. αρεσφύλας 337,3	αρεσφύλας, αρεσφύλας 412,27	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας d. ό αρεσφύλας 120,10	αρεσφύλας, αρεσφύλας 197,22	αρεσφύλας D. αρεσφύλας 89,23	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 387,14	αρεσφύλας, αρεσφύλας d. 414,18	αρεσφύλας 344,48	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 411,37	αρεσφύλας, αρεσφύλας 408,49	αρεσφύλας, αρεσφύλας 338,53	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 411,50	αρεσφύλας, αρεσφύλας 380,44	αρεσφύλας 338,43	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 411,52	αρεσφύλας, αρεσφύλας 397,1	αρεσφύλας I. πρύλας 346,20	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 398,26	αρεσφύλας, αρεσφύλας 341,23	αρεσφύλας 338,51	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας c. αρεσφύλας 313,53	αρεσφύλας, αρεσφύλας 137,39	αρεσφύλας 376,51	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 386,45	αρεσφύλας, αρεσφύλας 390,12	αρεσφύλας d. 310,40	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 391,28	αρεσφύλας, αρεσφύλας 378,17	αρεσφύλας, αρεσφύλας 378,17	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 397,32	αρεσφύλας, αρεσφύλας 378,17	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 378,17	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 368,36	αρεσφύλας, αρεσφύλας 137,46	αρεσφύλας, αρεσφύλας 344,49	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας ibid.	αρεσφύλας, αρεσφύλας 390,12	αρεσφύλας, αρεσφύλας 352,25	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 368,40	αρεσφύλας, αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας 371,34	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 412,31	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 43	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 405,37	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 405,52	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 338,46	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας 338,51	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12
αρεσφύλας, αρεσφύλας 398,42	αρεσφύλας d. αρεσφύλας 125,42	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12	αρεσφύλας A. αρεσφύλας 156,12

VERBORUM SINGULARIVM

πίνω d. 156, 20 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν μαί 343, 42 πρὸς πικρὸν 343, 37 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 359, 46 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 411, 51 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 155, 28 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 49, 38 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 50, 5 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 358, 52 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 156, 21 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 349, 42 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 156, 23 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 155, 27 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 152, 24 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 156, 25 πρὸς πικρὸν 341, 43 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 143, 37 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 156, 26 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 155, 43 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 156, 1 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 156, 2 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 155, 43 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 349, 41 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 345, 1 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 156, 6 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 156, 7, 8 349, 45	πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 156, 8 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 329, 30 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 156, 7 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 329, 9 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 49, 38 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 156, 8 πρὸς πικρὸν A. πρὸς πικρὸν 156, 26 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 367, 13 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 351, 53 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 129, 10 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 312, 41 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 120, 11 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 367, 45 πρὸς πικρὸν 2, 8, 19 πρὸς πικρὸν 413, 47 πρὸς πικρὸν 413, 44 πρὸς πικρὸν 413, 46 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 120, 1 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 355, 19 πρὸς πικρὸν 355, 21 πρὸς πικρὸν ibid. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 413, 51 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 414, 18 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 358, 22, 26 πρὸς πικρὸν 358, 24 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 358, 25, 27 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 396, 41 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 380, 1 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 291, 19	πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 125, 28 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν ibid. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 380, 2 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 333, 33 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 125, 18 πρὸς πικρὸν πρὸς πικρὸν πρὸς πικρὸν 202, 13 πρὸς πικρὸν πρὸς πικρὸν 202, 20 πρὸς πικρὸν 364, 45 πρὸς πικρὸν πρὸς πικρὸν 202, 15 πρὸς πικρὸν 201, 15 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 202, 17 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 379, 7 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 201, 2, 5 πρὸς πικρὸν 202, 14 πρὸς πικρὸν 200, 46 πρὸς πικρὸν 202, 11 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 390, 28 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 395, 36 πρὸς πικρὸν p. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 202, 20 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 387, 12 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 124, 32 πρὸς πικρὸν d. ibid. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 208, 11 πρὸς πικρὸν D. πρὸς πικρὸν 208, 9 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 366, 23 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 208, 11 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 208, 8 πρὸς πικρὸν ibid. πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 255, 55 πρὸς πικρὸν D. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν ibid. πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 374, 5 πρὸς πικρὸν 390, 29 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν 291, 19	πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 33, 42 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 170, 33 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν 208, 4 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 130, 33 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 332, 49 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 398, 16 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 388, 23 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 345, 3 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 207, 52 πρὸς πικρὸν syllabica 284, 42 πρὸς πικρὸν f. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 133, 13 πρὸς πικρὸν L. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 345, 32 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 345, 36 πρὸς πικρὸν D. πρὸς πικρὸν 336, 50 πρὸς πικρὸν D. πρὸς πικρὸν 13, 9 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 206, 15 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 394, 39 πρὸς πικρὸν P πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 209, 30 πρὸς πικρὸν 209, 30 πρὸς πικρὸν ibid. πρὸς πικρὸν 209, 31 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 209, 29 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν 124, 33 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 379, 41 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 399, 13 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 381, 49 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 372, 53 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 372, 45 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 125, 11 πρὸς πικρὸν p. πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 375, 10 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν d. 122, 26 πρὸς πικρὸν c. πρὸς πικρὸν 250, 1 πρὸς πικρὸν d. πρὸς πικρὸν d. 122, 26 πρὸς πικρὸν, πρὸς πικρὸν 209, 10 πρὸς πικρὸν 344, 4

I N D E X

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

Σκῆπτρον. σκῆπτρ. v 261, 21
 σκαμψυσεῖ, -σέω δ' 334, 52
 σκάπτω d. σκάφω 154, 38
 σκαλεφύσασμαι, -φύω 378, 18
 σκαπτήρ d. ἄσας, σκαπτήρ-
 δῶ 377, 50
 τῆ σκαπτός, τὸ σκαπρά. 26, 4
 σκαφθῆναι, σκάπτω 154, 40
 σκεδᾶ B. σκεδάσθαι, σκεδά-
 νυμαι δ'. 141, 2
 σκεδάννυται 338, 21
 σκεδαπτέως, I. ἐσκεδαπμέ-
 νος, σκεδαζομαι 389, 8
 τὸ σκέλει f. σκέλει τὸ σκέλος
 εὐς 36, 5
 σκέλλω σκέλλω 176, 36
 σκέλλω d. εἰ 176, 34
 σκέλη 176, 35
 σκληροποιῶμαι, σκληροποιῶ
 377, 40
 σκαμαχίεσθαι, -χέω 377, 54
 σκιδώντ' p. ἐσκιώ, τὸ, σκιδό-
 νυμαι δ' 346, 13
 σκιρτήσθαι, -ρήω 398, 27
 σκίρτω, σκίρταίνω 335, 12
 σκλήναι, σκέλλω δ'. 176, 32
 σκοπάζειν I. σκοπάζειν,
 σκοπάζω 331, 8
 σκοπάζομαι d. σκοπᾶ 256, 78
 σκοπῶν, σκοπέω δ' 306, 40
 ὁ σκόρπαντα ἢ σκωρπίς d. ὁ
 σκωρπίς 119, 37
 σκοτίω d. σκότος 294, 48
 σκώτῃσι d. σκοτίω 294, 49
 σκωθιῶντες, -ιάω 335, 18
 ὦ Σκύθα, ὁ Σκύθης 129, 11
 ἡ σκυθίς d. ὁ Σκύθης 120, 6
 σκυλήναι, σκυλλομαι 355, 5
 σκυλλομαι, -ιάω δ' 333, 9
 σκυλλομαι, -ιάω δ' 333, 24
 σκυλλομαι, -ιάω δ' 333, 24

Σμάττω, σμάτομαι δ' 335, 32
 σμυγῆναι, σμύγω δ'. 155, 4
 Σόη, σὺν τὸ σὺζω 214, 46
 σείω I. σῦ, σός 113, 41
 σῦ, σῦ 110, 12. σῦ 112, 13. v. f. σὺν, σῶμαι
 333, 45
 σόβει, σόβομαι 214, 48, 49
 σόβω ibid.
 σόβω, σός δ'. 214, 47
 σοφός d. σοφός 116, 14
 σοφώτερος d. 122, 5
 σοφώτερος d. ibid.
 Σπαδίζεσθαι, -δίσσω 373, 4
 σπαιότερος d. σπαιότες 124, 31
 σπαιώταται, -νόομαι 336, 5
 σπαιώται, σπαιώμαι 352, 49
 σπαιώμαι 74, 1
 σπαιώμαι, σπαιώμαι 393, 38
 σπαιώται f. σπαιώται 335, 31
 σπαιώ p. σπαιώ, σπαιώμαι 155, 16
 σπαιώ 16
 σπαιώ, σπαιώ δ'. 211, 29
 σπαιώσας ibid.
 σπαιώσας 211, 30
 σπαιώ I. σπαιώσας 211, 28
 σπαιώσας 211, 29
 σπαιώσας 211, 28
 σπαιώσας 210, 12. σῦ 211, 29
 σπαιώσας I. σπαιώσας 211, 27
 σπαιώ d. σπαιώ 303, 25
 σπαιώμαι 73, 30
 σπαιώ d. σπαιώ 210, 14
 σπαιώσας, σπαιώμαι 386, 24
 σπαιώ, σπαιώ 40, 4
 σπαιώ d. σπαιώ 45, 47
 σπαιώ, σπαιώ 196, 13
 σπαιώ f. σπαιώσας, σπαιώμαι
 τὸ σπαιώ 155, 16
 σπαιώ f. σπαιώ, σπαιώ 133, 36

σπαιώσας, -δίσσω 356, 48
 σπαιώσας f. σπαιώσας, σπαιώ-
 νυμαι τὸ σπαιώ 155, 17
 σπαιώσας, -αἶω 319, 47
 σπαιώσας d. σπαιώσας 124, 32
 σπαιώσας d. 124, 33
 σπαιώσας d. σπαιώσας, σπαιώ-
 νυμαι τὸ σπαιώ 334, 3
 σπαιώ d. σπαιώ 282, 5
 Σπαιώσας, σπαιώμαι 406, 48
 σπαιώ 486, 44
 σπαιώσας 406, 45
 σπαιώσας 406, 50
 σπαιώσας 406, 51
 σπαιώ D. σπαιώ, σπαιώ 98, 9
 σπαιώσι 406, 43
 τὸ σπαιώ, ὁ σπαιώ δ'. 134, 11, 13
 σπαιώ, σπαιώ 98, 15
 σπαιώ f. σπαιώσας 189, 25
 σπαιώ f. σπαιώσας 189, 26
 σπαιώ f. σπαιώσας ibid.
 σπαιώσας, σπαιώμαι 354, 14
 σπαιώ p. σπαιώ, σπαιώ 359, 26
 σπαιώ p. σπαιώ τὸ σπαιώ 188, 13
 σπαιώ D. σπαιώ 98, 20
 σπαιώ 98, 21
 σπαιώ p. σπαιώ ἢ σπαιώ 346, 27
 σπαιώ d. σπαιώ 237, 64
 σπαιώσας, σπαιώσας ibid.
 σπαιώσας, -δίσσω 398, 28
 σπαιώσας 379, 8
 σπαιώ, σπαιώ δ'. 136, 14, 17
 σπαιώ I. σπαιώ 380, 56
 σπαιώ 380, 49
 σπαιώ p. σπαιώ, σπαιώ 107, 31
 τὸν Σπαιώ A. Σπαιώ, Σπαιώ δ' 37, 26
 τὸ Σπαιώ A. -εἰώσας 37, 25

σπαιώσας, σπαιώ 398, 14
 σπαιώσας σπαιώ p. σπαιώσας, σπαιώ-
 νυμαι 107, 32
 σπαιώ, σπαιώ 52, 1
 σπαιώ d. σπαιώ 241, 51
 σπαιώσας d. σπαιώ 122, 16
 σπαιώσας ibi.
 σπαιώσας, -αἶω 378, 56
 σπαιώ p. σπαιώ, σπαιώ 107, 31
 σπαιώσας p. σπαιώσας, σπαιώ-
 νυμαι 177, 47
 σπαιώσας σπαιώ 177, 43
 σπαιώσας 177, 44
 σπαιώ p. σπαιώσας 396, 33
 σπαιώ d. σπαιώ 177, 43
 σπαιώ, σπαιώ 372, 11
 σπαιώσας 385, 56
 σπαιώ f. σπαιώσας, σπαιώμαι
 191, 22
 σπαιώ p. σπαιώσας 191, 21
 σπαιώ, σπαιώσας 333, 45
 σπαιώ, σπαιώ 371, 39
 σπαιώσας σπαιώ I. σπαιώσας, σπαιώ-
 νυμαι 107, 32
 σπαιώ 98, 17
 σπαιώ ἢ σπαιώ p. σπαιώ 107, 34
 σπαιώσας p. σπαιώσας 153, 9
 σπαιώ, σπαιώ 98, 9
 σπαιώ 98, 20
 σπαιώσας, σπαιώσας 379, 1
 σπαιώσας f. σπαιώσας 133, 11
 σπαιώσας, σπαιώ 373, 21
 σπαιώ I. σπαιώσας 373, 13
 σπαιώ, σπαιώ 405, 38
 σπαιώσας σπαιώσας 405, 31
 σπαιώσας 405, 44
 σπαιώσας 405, 43
 σπαιώσας 99, 17
 σπαιώσας 405, 24
 σπαιώ 97, 29
 σπαιώ 98, 11
 σπαιώ I. σπαιώ 378, 55
 σπαιώ p. σπαιώ 107, 33
 σπαιώσας p. σπαιώσας 107, 34
 σπαιώ d. σπαιώ 179, 14

अनुसूची

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

INDEX.

συνῆσι τὸ σωθεῖν 161, 25	364, 24	σωσάμενος, σωσάμενος α. 409	συχῆθι, συγχῆθι α. 404, 18
σωσάσθαι, σωσάσθαι 164, 11	σωσάσθαι <i>ibid.</i>	35	συχῆθαι <i>ibid.</i>
σωσάσθαι, συνίσταθαι 164, 12	σωσάσθαι, συνίσταθαι 411, 40	συσῆντες, σύρομαι 355, 7	σὺν p. ἐστὶν ἢ ἐστὶν σὺν, σὺν α. 211, 19
σωσάσθαι, συνίσταθαι 340, 16	σωσάσθαι 411, 50	330, 55	Σφά η σφῆ D. σφαιρεα α. 113, 49
σωσάσθαι, <i>ibid.</i>	σωσάσθαι, συνίσταθαι 334, 3	συσῆν D. συλῆν 331, 9	σφῆς 113, 49
σωσάσθαι 339, 16	σωσάσθαι, συνίσταθαι 354, 23	συσῆν D. συλῆν 330, 55	σφαγῆς, σφαγῆς ἢ σφαγῆς 353, 5
σωσάσθαι 346, 31	σωσάσθαι, συνίσταθαι 391, 36	35	σφαγῆ α. 239, 4
σωσάσθαι 339, 31	σωσάσθαι, συνίσταθαι 391, 37	54	σφαγῆναι 353, 4
σωσάσθαι 346, 30	σωσάσθαι, συνίσταθαι 368, 37	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 30	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 353, 53
σωσάσθαι, συνίσταθαι 344, 2	σωσάσθαι, συνίσταθαι 368, 41	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, λήθης λήθης 353, 51
σωσάσθαι, συνίσταθαι 161, 26	σωσάσθαι, συνίσταθαι 368, 40	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆς 353, 56
σωσάσθαι, συνίσταθαι <i>ibid.</i>	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 24	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 354, 1
σωσάσθαι, συνίσταθαι 345, 33	σωσάσθαι, συνίσταθαι 338, 46	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 353, 54
σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 28	σωσάσθαι, συνίσταθαι 338, 56	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 353, 55
σωσάσθαι, συνίσταθαι 313, 30	σωσάσθαι, συνίσταθαι 338, 50	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 354, 8
σωσάσθαι, συνίσταθαι 369, 50	σωσάσθαι, συνίσταθαι 338, 48	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 354, 11
σωσάσθαι, συνίσταθαι 333, 29	σωσάσθαι, συνίσταθαι 396, 31	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 352, 54
σωσάσθαι, συνίσταθαι 334, 13	σωσάσθαι, συνίσταθαι 376, 39	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι D. ἰσφαγε- 352, 54
σωσάσθαι, συνίσταθαι 333, 6	σωσάσθαι, συνίσταθαι 334, 54	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 345, 5
σωσάσθαι, συνίσταθαι 412, 40	σωσάσθαι, συνίσταθαι 392, 11	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 110, 16
σωσάσθαι 412, 42	σωσάσθαι, συνίσταθαι 392, 13	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 33, 242, 77
σωσάσθαι 412, 48	σωσάσθαι, συνίσταθαι 398, 46	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι I. σφαγῆ 113, 2
σωσάσθαι 412, 46	σωσάσθαι, συνίσταθαι 378, 34	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι p. σφαγῆ 113, 33
σωσάσθαι 412, 44	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι I. σφαγῆς 112, 47
σωσάσθαι 412, 46	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 110, 16
σωσάσθαι 412, 47	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι p. σφαγῆ 113, 1
σωσάσθαι 412, 49	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 335, 19
σωσάσθαι 412, 43	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι D. ἰσφαγε- 335, 19
σωσάσθαι, συνίσταθαι 409, 12	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 9
σωσάσθαι, συνίσταθαι 333, 35	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι p. ὑμέτερος α. 110 20, 35, 38
σωσάσθαι, συνίσταθαι 409, 39	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι I. σφαγῆ 113, 1
σωσάσθαι, συνίσταθαι 209, 37	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι D. σφαγῆ 113, 48
σωσάσθαι, συνίσταθαι 242, 88	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι I. ἰσφαγῆ, σφαγῆναι 380, 25
σωσάσθαι 351, 23	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι 380, 32
σωσάσθαι, συνίσταθαι 357, 36	σωσάσθαι, συνίσταθαι 395, 9	συσῆν α. σὺν ῥέω 210, 22	σφαγῆναι, σφαγῆναι, σφαγῆναι 333, 45

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀγίζαι, σφίγγω 372, II
 σφιν, ὅς II 0, 15. & II 3, 33
 33, 35
 σφίσι II 0, 16
 σφιπθῶμαι ε. σφιπθῶμαι,
 πθῆμι 411, 46
 σφός σφρ σφόν D. σφίπρος κ
 ου d. σφός ἢ σφίς II 3,
 48
 σφραγίσαι, -ράω d 335, 19
 σφῶ, σὺ ἢ ὅς II 0, 13. & II 3,
 32, 34
 σφῶς p. σφί, ὅς 252, 59
 σφῶς p. σφῶ, σὺ II 3, 31
 σφῶν p. σφῶν ibid.
 σφῶν p. σφῶν, ὅς II 3, 34
 σφῶν προς d. σφῶ σφῶν, σὺ
 II 0, 19
 σφῶν, σὺ II 0, 13. & II 3,
 32
 σφῶν, ὅς ἢ ὅς II 0, 16
 Σχαλιδῶμαι, -δῶ 379, I
 χαῖναι, χαίω 374, 34
 χασάμενος 374, 52
 χαῖναι I. χαῖναι 374, 5
 χαδῖναι 390, 15
 χαδῖναι 390, 14
 χαδῖς 390, 30
 χεῖναι d. 197, 8
 χεῖναι, χεῖναι πὲρ ἔχω 166,
 42
 χεῖναι, ἔχω d. 404, 18
 χεῖναι d. χεῖναι πὲρ ἔχω 166,
 41
 χεῖναι, ἔχω d. 197, 10
 χεῖναι I. χεῖναι ibid.
 χεῖναι I. χεῖναι 197, 37
 χεῖναι 107, 23. & 196, 12
 χεῖναι d. 196, 20, 29
 χεῖναι d. 196, 28
 χεῖναι 197, 14
 χεῖναι ibid.
 χεῖναι 197, 13
 χεῖναι, χεῖναι 390, 18
 χεῖναι I. χεῖναι, ἔχω α. 197,
 29
 χεῖναι χεῖναι χεῖναι A. χεῖναι χεῖναι
 -χεῖναι 197, 12
 χεῖναι χεῖναι χεῖναι 197, 28

χεῖναι 197, 29
 χαλῆπρος d. χαλῆς. II 5,
 50
 χέμνος, ἔχω d. 197, 29
 χέμνος 197, II
 χεῖναι 196, 16
 χέμνος χέμνος 197, II
 Σάισκος I. ἔστιν, σάω πὲρ σάω
 345, 33
 σάισκος p. ἔστιν 345, 22
 σάισκος I. σάισκος, σάισκος 321,
 26
 σάισκος d. σάισκος 316, 35
 σάισκος, σάισκος d. 152, 31.
 & 153, 12
 σάισκος ibid. & 345, 2
 σάισκος ibid.
 σάισκος ibid.
 σάισκος d. 316, 28
 σάισκος d. σάισκος αἰς 295
 44
 σάισκος d. -πῶς 295,
 49
 σάισκος, σάισκος πὲρ σάισκος 335,
 10
 σάισκος d. σάισκος 127, 10
 ὁ σάισκος, ὁ σάισκος α. 32, 13.
 σάισκος d. σάισκος 127, 10
 σάισκος d. σάισκος σάισκος
 289, 22
 σάισκος d. 127, II
 σάισκος d. ibid.
 σάισκος d. 127, 10
 σάισκος d. σάισκος σάισκος
 φρονος 122, 6
 σάισκος d. ibid.
 σάισκος d. 305, 18
 σάισκος d. 302, 49
 T
 Τ' αἰδρώπων quid
 300, 34
 πὲρ ἢ φίλων κινῶ quid
 300, 35
 τῶ D. τῶ, ὁ ἢ πὲρ II 5, 20
 τῶ d. τῶ πὲρ αἰδρῶ 156,
 37
 τῶ d. τῶ πὲρ αἰδρῶ. 155, 29
 τῶ d. τῶ πὲρ αἰδρῶ. 156, 44
 τῶ d. τῶ πὲρ αἰδρῶ ibid.

πῶς, πῶς 353, 6
 πῶς, τῶς 391, 41
 πῶς ibid.
 πῶς D. αἰ, ὁ ἢ πὲρ II 5, 17
 πῶς f. πὲρ αἰς 156, 38
 πῶς, τῶς 351, 23
 πῶς 351, 24
 πῶς, τῶς -ρῶς 398, II
 πῶς, τῶς 351, 22
 πῶς 351, 25
 πῶς d. τῶς αἰδρῶ, πὲρ αἰδρῶ
 αἰδρῶς 257, 94
 ἢ πῶς αἰδρῶ, ὁ πῶς 118, 25
 πῶς αἰδρῶς, πῶς αἰδρῶ
 396, 42
 ὁ πῶς αἰδρῶς 27, 3
 πὲρ πῶς, ὁ πῶς 118, 26
 πῶς αἰδρῶς d. 123, 30
 πῶς αἰδρῶς d. ibid.
 πῶς αἰδρῶς 156, 38
 πῶς αἰδρῶς ib. & II 0,
 18
 πῶς I. τῶς, τῶς 215,
 29
 πῶς 354, 21
 πῶς I. τῶς 215, 29
 πῶς ibid.
 πῶς ibid.
 πῶς 215, 2
 πῶς D. τῶς, ὁ ἢ πὲρ II 5, 20
 πῶς D. τῶς ibid.
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς 156,
 39
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς
 αἰδρῶς αἰδρῶς 156,
 46
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς 156,
 46
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς
 156, 47
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς ibid.
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς, πῶς αἰδρῶς
 345, 6
 πῶς αἰδρῶς 399, 3
 πῶς αἰδρῶς, πῶς αἰδρῶς 373,
 10
 πῶς αἰδρῶς d. πῶς αἰδρῶς
 φρονος 312, 18
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς φρονος

312, 17
 πῶς d. πῶς 306,
 13
 πῶς d. -αἰδρῶς 306,
 14
 πῶς αἰδρῶς αἰδρῶς 116, 32
 πῶς αἰδρῶς αἰδρῶς 116,
 31
 πῶς αἰδρῶς, -αἰδρῶς 387, 13
 πῶς αἰδρῶς p. ἰπῶς αἰδρῶς ἢ ἰπῶς
 αἰδρῶς, πῶς αἰδρῶς ἢ τῶς
 πῶς 149, 16
 πῶς αἰδρῶς I. ἰπῶς αἰδρῶς, τῶς
 αἰδρῶς 352, 9
 πῶς αἰδρῶς 352, 26
 πῶς αἰδρῶς, ὁ ἢ ἰπῶς αἰδρῶς
 αἰδρῶς 134, 18
 πῶς D. τῶς, ὁ ἢ πὲρ II 5, 20
 πῶς αἰδρῶς 310, 25
 πῶς αἰδρῶς 379, 38
 πῶς αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς, ὁ αἰδρῶς ἢ
 αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς 114, 19
 πῶς αἰδρῶς αἰδρῶς πὲρ II 0,
 29, 30
 πῶς II 0, 32. & 244, 49
 & 245, 62
 πῶς αἰδρῶς αἰδρῶς αἰδρῶς αἰδρῶς
 αἰδρῶς αἰδρῶς, I. αἰδρῶς
 αἰδρῶς αἰδρῶς αἰδρῶς
 αἰδρῶς 114, 7
 αἰδρῶς d. 282, 6
 αἰδρῶς A. αἰδρῶς 111, 5
 αἰδρῶς αἰδρῶς, αἰδρῶς αἰδρῶς
 αἰδρῶς 334, 54
 αἰδρῶς ἢ αἰδρῶς A. πὲρ αἰδρῶς, ὁ
 αἰδρῶς ἢ αἰδρῶς πὲρ αἰδρῶς 114,
 17. & 306, 41 41
 αἰδρῶς ἢ αἰδρῶς A. πὲρ αἰδρῶς
 114, 16
 αἰδρῶς ἢ αἰδρῶς A. πὲρ αἰδρῶς
 ibid. & 306, 42
 αἰδρῶς αἰδρῶς, αἰδρῶς αἰδρῶς
 154, 34. & 237, 66
 αἰδρῶς, ἡ πῶς αἰδρῶς αἰδρῶς
 154, 37
 αἰδρῶς αἰδρῶς 387, 8
 αἰδρῶς αἰδρῶς, -τῶς αἰδρῶς 333,
 34
 αἰδρῶς A. τῶς, ὁ ἢ πὲρ II 5, 21
 T d.

INDEX.

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

πλάσσειν p. πλάσσειν, πλάσσειν 333,
 19
 πλάσσειν, τέπειν 166,29
 πλάσσειν 391,27
 πλάσσειν 166,29
 πλάσσειν 391,33
 πλάσσειν 166,30
 πλάσσειν, πλάσσειν 386,30
 πλάσσειν 386,35
 πλάσσειν d. 386,36
 πλάσσειν p. πλάσσειν, πλάσσειν 352,27
 πλάσσειν d. πλάσσειν 121,34
 πλάσσειν, πλάσσειν 154,33
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν 386,31
 πλάσσειν, πλάσσειν 74,16
 πλάσσειν 154,10
 πλάσσειν B. πλάσσειν πλάσσειν 103,12
 πλάσσειν 394,45
 πλάσσειν 89,16
 πλάσσειν, πλάσσειν 52,28
 πλάσσειν 64,11
 πλάσσειν, πλάσσειν 216,46
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν 216,48
 πλάσσειν, πλάσσειν 368,39
 πλάσσειν 368,3
 πλάσσειν ἢ πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν 382,14,32
 πλάσσειν, πλάσσειν 395,45
 πλάσσειν 395,42
 πλάσσειν 395,24
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν 195,11
 πλάσσειν, πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν 192,26
 πλάσσειν 310,40
 πλάσσειν 192,27
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν ἢ πλάσσειν 165,25
 πλάσσειν 165,16
 πλάσσειν αἰνέειν αἰνέειν 165,17
 πλάσσειν L. πλάσσειν 165,

25
 πλάσσειν d. πλάσσειν 165,16
 πλάσσειν πλάσσειν ἢ πλάσσειν
 αἰνέειν, πλάσσειν 393,48
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν
 52,29. 188,4
 πλάσσειν 215,23
 πλάσσειν 411,20
 πλάσσειν 215,23. 411
 20
 πλάσσειν, πλάσσειν 72,10. 215,3
 πλάσσειν 370,16
 πλάσσειν, πλάσσειν, πλάσσειν
 394,14
 πλάσσειν, πλάσσειν 72,11
 πλάσσειν, πλάσσειν 166,30
 πλάσσειν, πλάσσειν 65,14
 πλάσσειν D. πλάσσειν 121,14
 πλάσσειν, πλάσσειν 369,20
 πλάσσειν D. πλάσσειν 121,14
 πλάσσειν D. πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν E. πλάσσειν, πλάσσειν
 211,42
 πλάσσειν D. πλάσσειν 121,14
 πλάσσειν, πλάσσειν, πλάσσειν
 395,43
 πλάσσειν d. πλάσσειν f. πλάσσειν
 116,33
 πλάσσειν, πλάσσειν 384,11
 II
 πλάσσειν, πλάσσειν 381,55
 πλάσσειν d. πλάσσειν f. πλάσσειν
 121,27
 πλάσσειν 282,6
 πλάσσειν d. 111,25
 πλάσσειν d. 121,30
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν
 66,2.
 354,2
 πλάσσειν p. πλάσσειν, πλάσσειν
 150,7
 πλάσσειν f. πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν
 192,28
 πλάσσειν f. πλάσσειν

192,30
 πλάσσειν, πλάσσειν 395,44
 πλάσσειν ἢ πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν
 πλάσσειν πλάσσειν 382,13,31
 πλάσσειν, πλάσσειν 286,6
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν
 192,31
 πλάσσειν, πλάσσειν 369,3
 πλάσσειν p. πλάσσειν 369,2
 πλάσσειν, πλάσσειν
 397,27
 πλάσσειν, πλάσσειν 396,55
 πλάσσειν, πλάσσειν ἢ πλάσσειν 150,8.
 384,1
 πλάσσειν A. πλάσσειν, πλάσσειν
 384,2
 πλάσσειν, πλάσσειν
 394,13
 πλάσσειν, πλάσσειν 200,18
 πλάσσειν, πλάσσειν 199,13
 πλάσσειν, πλάσσειν 216,17
 πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν
 216,45
 πλάσσειν p. πλάσσειν
 216,44
 πλάσσειν p. πλάσσειν 367,24
 πλάσσειν p. πλάσσειν 216,40
 πλάσσειν πλάσσειν 216,39
 πλάσσειν p. πλάσσειν 367,24
 πλάσσειν f. πλάσσειν 215,18
 πλάσσειν p. πλάσσειν 216,44
 πλάσσειν f. πλάσσειν 57,6.
 2,30. 157,16
 πλάσσειν f. πλάσσειν 75,2
 πλάσσειν L. πλάσσειν ἢ πλάσσειν

66,2
 πλάσσειν L. πλάσσειν
 147,13
 πλάσσειν E. πλάσσειν 60,14
 πλάσσειν, πλάσσειν
 f. πλάσσειν 57,5
 πλάσσειν, πλάσσειν 216,41
 πλάσσειν f. πλάσσειν, πλάσσειν
 216,45
 πλάσσειν f. πλάσσειν 216,44
 πλάσσειν p. πλάσσειν 216,39
 πλάσσειν D. πλάσσειν 113,6
 πλάσσειν 115,28
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν
 35,316,33
 πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν 216,16
 πλάσσειν 216,33
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν
 345,7
 πλάσσειν, πλάσσειν 336,5
 πλάσσειν 398,28
 πλάσσειν, πλάσσειν 215,33
 πλάσσειν 215,32
 πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν 215,33
 πλάσσειν ἢ πλάσσειν 215,32
 πλάσσειν L. πλάσσειν, πλάσσειν
 376,46
 πλάσσειν D. πλάσσειν 113,45
 πλάσσειν 115,29
 πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν, πλάσσειν d. πλάσσειν
 195,21
 πλάσσειν πλάσσειν *ibid.*
 πλάσσειν p. πλάσσειν 195,22
 πλάσσειν d. πλάσσειν 195,23
 πλάσσειν quid 256,87
 πλάσσειν, πλάσσειν, πλάσσειν

αλκαῖη παλικοῦτο II2,	109,30	αἴη 359,12	πὸν μὲν ἡμῶν βίον qm d 280
25	109,9 & 153,33	Τμαχίς, τίμα α. 215,28	27
αἱ παλικοῦται ibid.	πῆμιναι p. πῆμα 107,	τίμα p. B. ἐνμάχισαν ibid.	πὸν δ' f. πῆμα, ὅδε ἡδὲ πὸν
τὸ παλικοῦτος II2,24	40	τμηχίς p. τμαχίς ibid.	114,37
παλικοῦ δ' c. παλίκος ὅ II2,	πθῆμι p. πθῆμι. 97,7	τμηχίς τμηχίς 215,24	πῆμα δ' c. πῆμα 166,31. &
31	πθῆμι p. πθῆμι 107,41	τμηχίς 215,25	300,42
πὸ παλικοῦ π. ὁ παλικοῦτος II2,	πθῆμι I. πθῆμι 151,14	τμηχίς 215,25	ὁ πθῆμι, ὁ πθῆμι 129,10
23. & 129,21	πθῆμι D. πθῆμι 95,34	τμηχίς 215,21	ὁ πθῆμι qm d 245,64
οἱ παλικοῦτοι II2 25	πθῆμι A. πθῆμι 108,32	τμηχίς 215,21	ὁ πθῆμι f. πθῆμι 125,
παλικοῦτος c. παλίκος οὐτος	πῆμα δ' τίμα 154,8. &	τὸ πθῆμι qm d 279,28	28
II2 20	167,18	πῆμα ἢ πὸν δ' f. πῆμα c. πῆμα ἢ	πῆμα πῆμα, πῆμα πῆμα πῆμα
παλικοῦτοι A. παλικοῦτος	πῆμα, τίμα 256,68	δ' c. ὁ πῆμα 114,35	πῆμα πῆμα II2,25
ibid.	πῆμα πῆμα 390,55	πῆμα A. πῆμα 114,38	αἱ πῆμαται ibid.
πὸ παλικοῦτος II2 24	πῆμα δ' c. πῆμα 248,43	πῆμα D. πῆμα, πῆμα 113,20. vel	τὸ πῆμα πῆμα II2,24
τῆμα p. A. σῆμα p. 12 17	ἡμῆς f. ἡμῆς 27,40. &	pro oi, ὁ πῆμα 115,17	πῆμα πῆμα πῆμα II2,31
τῆμα f. τῆμα 11 33	133,9	vide qm d, 246,92	πῆμα πῆμα πῆμα II2,23.
τῆμα πῆμα πῆμα ἢ πῆμα πῆμα	ἡμῆς πῆμα I. ἐπῆμα πῆμα, π-	πῆμα πῆμα, ὁ πῆμα πῆμα 112,	& 129,22
να πῆμα D. ὁ πῆμα, ὁ πῆμα	μῆμα 376,49	33	οἱ πῆμα πῆμα, πῆμα πῆμα πῆμα
ὁ πῆμα 13,10. & II3,	ἡμῆς πῆμα 376,55	πῆμα A. πῆμα ibid.	πῆμα πῆμα II2 25
52	ἡμῆς πῆμα d. ἡμῆς 310,39	πῆμα πῆμα, πῆμα πῆμα 112,	πῆμα πῆμα 129,24
πῆμα δ' c. πῆμα 255,42	ἡμῆς πῆμα ibid.	25	πῆμα πῆμα c. πῆμα πῆμα 112,
πῆμα δ' c. πῆμα, πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα p. πῆμα, πῆμα 113 29	αἱ πῆμα πῆμα, ὁ πῆμα πῆμα ἢ πῆμα	19,20
πῆμα 333 46	πῆμα πῆμα I. πῆμα, πῆμα 218,	αἱ πῆμα πῆμα 112 25	πῆμα πῆμα A. πῆμα πῆμα 112,
πῆμα ἢ πῆμα ἢ πῆμα I. πῆμα, ὁ πῆμα	47	τῆμα πῆμα 112,23	19
πῆμα 115,21	πῆμα πῆμα 28,33	τῆμα I. πῆμα, ὁ πῆμα 115,23	πῆμα p. πῆμα 259,39
πῆμα, πῆμα πῆμα πῆμα 335,	πῆμα πῆμα 28,35	οἱ πῆμα πῆμα, ὁ πῆμα πῆμα 112,32	πῆμα πῆμα D. πῆμα, πῆμα 113 19
36	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα δ' c. πῆμα πῆμα 112,30	πῆμα πῆμα πῆμα 156,34
Tie I. πῆμα πῆμα 344,43	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 218,45	πῆμα δ' A. πῆμα πῆμα 112,31	πῆμα πῆμα πῆμα 156,30
ἡμῆς πῆμα πῆμα πῆμα 329,	πῆμα πῆμα 218,44	πῆμα πῆμα, ὁ πῆμα πῆμα ἢ πῆμα	πῆμα πῆμα ἢ πῆμα πῆμα f. πῆμα
26	πῆμα πῆμα 218,42	πῆμα 112,23. & 129,	ibid.
πῆμα I. πῆμα πῆμα, πῆμα 109,	πῆμα πῆμα p. πῆμα πῆμα, πῆμα	22	πῆμα πῆμα πῆμα f. πῆμα πῆμα πῆμα
31	πῆμα πῆμα 33,26	οἱ πῆμα πῆμα 112,24	156,31
πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα 105,2	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα 129,24	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 155,
πῆμα πῆμα p. πῆμα πῆμα 96,16	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 33,26	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 112,	30
πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα 107,27	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα πῆμα	19	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα
πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα ibid.	26	πῆμα πῆμα A. πῆμα πῆμα ibid.	πῆμα 156,47
πῆμα A. πῆμα πῆμα 106,11	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα D. πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα 112,23	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα
πῆμα πῆμα f. πῆμα πῆμα 153,28	πῆμα, πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα A. πῆμα πῆμα 112,	156,48
πῆμα πῆμα f. πῆμα πῆμα ibid.	165,26	27	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 156,
πῆμα πῆμα 104,37	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα ibid.	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	31
πῆμα πῆμα A. πῆμα πῆμα 103,13	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 165,27	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 12,23.
πῆμα πῆμα D. πῆμα πῆμα 107 11	πῆμα πῆμα 165,26	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	& 155,31
πῆμα πῆμα A. πῆμα πῆμα 107,12	πῆμα πῆμα 165,17.	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα
πῆμα I. πῆμα πῆμα 108,32	& 101,9	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα
πῆμα πῆμα I. πῆμα πῆμα 48,5	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα 242,	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	α. 156,49. & 159,
πῆμα πῆμα f. πῆμα πῆμα 106,8	89	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	13
πῆμα D. πῆμα πῆμα 109,32	πῆμα πῆμα 165,27	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα
πῆμα I. πῆμα πῆμα 107,27	πῆμα πῆμα 165,26	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	156,
πῆμα A. πῆμα πῆμα 108,16	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα πῆμα	152.

VERBORVM SINGVLARIVM

שְׁמִי זֶה הַשֵּׁם

INDEX

πύλαμα f. πύλαμα 256
45
πύλαμα f. πύλαμα
156, 46
πύλαμα f. πύλαμα
156, 45
πύλαμα f. πύλαμα 156,
34
πύλαμα D. πύλαμα 115, 23
πύλαμα p. πύλαμα, ο
πύλαμα 156, 49
πύλαμα I. πύλαμα η πύλαμα
114, 16
πύλαμα I. πύλαμα η πύλαμα
114, 17
πύλαμα I. πύλαμα η πύλαμα
114, 18

Υ

Υβλάμα p. Υβλάμα
50, 37
Υβλάμα η Υβλάμα, Υβλάμα
131, 21
πύλαμα 246, 107
Υβλάμα d. Υβλάμα 126,
29
Υβλάμα d. *ibid.*
πύλαμα, πύλαμα 25, 37.
πύλαμα 136, 4
Υβλάμα, Υβλάμα
336, 5
Υβλάμα η Υβλάμα, Υβλάμα
382, 32
Υβλάμα d. Υβλάμα 20,
8
Υβλάμα p. -χόμα 137, 21
Υβλάμα 344, 43
Υβλάμα α. Υβλάμα, Υβλάμα
37, 21
Υβλάμα p. Υβλάμα 137, 22
Υβλάμα α. Υβλάμα η Υβλάμα
33, 36
Υβλάμα D. Υβλάμα 113, 48
Υβλάμα, ο 110, 14
Υβλάμα I. Υβλάμα 113, 2
Υβλάμα I. Υβλάμα 112, 47
Υβλάμα 110, 13
Υβλάμα p. Υβλάμα 113, 1
Υβλάμα D. Υβλάμα 113, 9
Υβλάμα I. Υβλάμα 112, 47

Υβλάμα D. Υβλάμα 113,
48
Υβλάμα 110, 14
Υβλάμα p. Υβλάμα 113, 29
Υβλάμα A. Υβλάμα 113, 14
Υβλάμα A. D. Υβλάμα 113,
15
Υβλάμα D. Υβλάμα 113, 10
Υβλάμα A. Υβλάμα 113, 13
Υβλάμα A. Υβλάμα 113, 14
Υβλάμα A. Υβλάμα *ibid.*
Υβλάμα A. Υβλάμα *ibid.*
Υβλάμα A. Υβλάμα 113, 13
Υβλάμα A. Υβλάμα 113, 13
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
395, 27
Υβλάμα (Υβλάμα) Υβλάμα
D. Υβλάμα Υβλάμα Υβλάμα
113, 48
Υβλάμα, ο 110, 15
Υβλάμα f. Υβλάμα, ο Υβλάμα
33, 33
Υβλάμα, Υβλάμα 328, 51
Υβλάμα I. Υβλάμα
385, 39
Υβλάμα, Υβλάμα
329, 27
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
390, 1
Υβλάμα, Υβλάμα 373, 4
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
331, 27
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
373, 13
Υβλάμα, Υβλάμα α.
405, 10
Υβλάμα α. *ibid.*
Υβλάμα, Υβλάμα
340, 4
Υβλάμα A. Υβλάμα,
Υβλάμα d. Υβλάμα η Υβλάμα
α. 403, 35
Υβλάμα 342, 7
Υβλάμα 342, 21
Υβλάμα, Υβλάμα, Υβλάμα
374, 52
Υβλάμα, Υβλάμα 285,
56
Υβλάμα *ibid.*
Υβλάμα 386, 2
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα

341, 9
Υβλάμα, Υβλάμα 353,
41
Υβλάμα p. Υβλάμα, Υβλάμα
373, 26
Υβλάμα, Υβλάμα α. 186
37
Υβλάμα *ibid.*
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
350, 15
Υβλάμα I. Υβλάμα 350,
14
Υβλάμα p. Υβλάμα 386,
18
Υβλάμα p. Υβλάμα 386,
17
Υβλάμα, Υβλάμα 360,
24
Υβλάμα, Υβλάμα α.
404, 27
Υβλάμα 364, 20
Υβλάμα, Υβλάμα α.
404, 34
Υβλάμα, Υβλάμα 358,
8
Υβλάμα 58, 12
Υβλάμα 357, 25
Υβλάμα 411, 33
Υβλάμα 411, 36
Υβλάμα 411, 35
Υβλάμα A. Υβλάμα 358, 3
Υβλάμα, Υβλάμα α. 365, 33
Υβλάμα A. Υβλάμα
361, 24
Υβλάμα 361, 16
Υβλάμα 361, 29
Υβλάμα, Υβλάμα α.
388, 37
Υβλάμα p. Υβλάμα, Υβλάμα
α. 14, 11

Υβλάμα p. Υβλάμα 145,
12
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα 357,
50
Υβλάμα, Υβλάμα
360, 9
Υβλάμα, Υβλάμα α.
366, 54
Υβλάμα 367, 8
Υβλάμα 367, 1
Υβλάμα, Υβλάμα 360, 32
Υβλάμα, Υβλάμα 350, 16
Υβλάμα, Υβλάμα α.
406, 53
Υβλάμα, Υβλάμα
333, 35
Υβλάμα p. Υβλάμα, Υβλάμα
391, 15
Υβλάμα, Υβλάμα
355, 18
Υβλάμα, Υβλάμα α.
366, 40
Υβλάμα, Υβλάμα 359,
26
Υβλάμα, Υβλάμα
329, 31
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
344, 32
Υβλάμα I. Υβλάμα, Υβλάμα
355, 16
Υβλάμα, Υβλάμα α.
165, 2
Υβλάμα, Υβλάμα α.
363, 49
Υβλάμα 363, 48
Υβλάμα, Υβλάμα 381, 23
Υβλάμα η Υβλάμα
A. Υβλάμα, Υβλάμα πύλαμα
398, 38
Υβλάμα, Υβλάμα α.
408, 24
ibid.
Υβλάμα, Υβλάμα
334, 31
Υβλάμα, Υβλάμα 340, 31
Υβλάμα, Υβλάμα α.
367, 36
Υβλάμα p. Υβλάμα, Υβλάμα
α. 400, 40

VERBORVM SINGVLARIVM

ὑπερβαίνω, ὑπερβαί-
 ναι 340,8
 ὑπερβαίνει, ὑπερβαίνου-
 μεν 360,32
 ὑπερβαίνειναι, ὑπερβαίνου-
 μεν 358,26
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνου-
 μεν 358,13
 ὑπερβαίνειν 358,7
 ὑπερβαίνου, ὑπερβαίνου
 α. 379,33
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνου-
 μεν 350,21
 ὑπερβαίνειναι, ὑπερβαί-
 νου α. 362,5
 ὑπερβαίνειν, -ξίρχου α.
 363,42
 ὑπερβαίνειν 362,49
 ὑπερβαίνου, ὑπερβαίνου
 371,31
 ὑπερβαίνει, ὑπερβαίνει α.
 364,6
 ὑπερβαίνει, ὑπερβαίνει
 350,21
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 355,14
 ὑπερβαίνειν 355,16
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνει α.
 361,31
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνει α.
 403,18
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 α. 363,28
 ὑπερβαίνειν *ibid.*
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 373,15
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 342,7
 ὑπερβαίνειν, -σαι 346,
 32
 ὑπερβαίνειν 340,5
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 395,50
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 350,13
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν.
 ὑπερβαίνειν 395,37
 ὑπερβαίνειν f. ὑπερβαίνειν-
 ναι, ὑπερβαίνειν

331,52
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 406,16
 ὑπερβαίνειν 406,9
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 381,
 56
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν-
 ναι α. 401,5
 ὑπερβαίνειν. ὑπερβαίνειν-
 ναι, ὑπερβαίνειν 354,
 7
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 362,
 44
 ὑπερβαίνειν 401,17
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν-
 ναι α. 401,40
 ὑπερβαίνειν α. *ibid.*
 ὑπερβαίνειν, -βαιν α. 362,
 36
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 353,
 41
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 362,27
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν. ὑπερ-
 βαίνειν α. ὑπερβαίνειν 344,
 43
 ὑπερβαίνειν 344,52
 ὑπερβαίνειν α. ὑπερβαίνειν α.
 141,6
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 349,40
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 375,39
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 329,27
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 351,43
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 367,36
 ὑπερβαίνειν 367,41
 ὑπερβαίνειν 413,36
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 354,3
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 364,39
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 364,
 7
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν

333,25
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 351,44
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 382,15 32
 ὑπερβαίνειν 393,13
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 404,
 39
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 357,
 53
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν, ὑπερ-
 βαίνειν 356,38
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν
 356,48
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν 356,
 37
 ὑπερβαίνειν α. ὑπερβαίνειν
 124,53
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 365,
 44
 ὑπερβαίνειν 365,47
 ὑπερβαίνειν *ibid.*
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 343,6
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 343,
 36
 ὑπερβαίνειν 343,33
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 371,47
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 399,1
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 412,
 41
 ὑπερβαίνειν A. ὑπερβαίνειν, ὑπερ-
 βαίνειν α. 409,29
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 399,9
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 366,
 13
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 388,24
 ὑπερβαίνειν α. ὑπερβαίνειν 123,26
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 380,
 52
 ὑπερβαίνειν α. ὑπερβαίνειν 123,25
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 338,54
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 351,53
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 409,
 36

ὑπερβαίνειν. ὑπερβαίνειν
 217,7
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 380,55
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 358,54
 ὑπερβαίνειν 216,52
 ὑπερβαίνειν 405,45
 ὑπερβαίνειν 405,28
 ὑπερβαίνειν ὑπερβαίνειν
 ὑπερβαίνειν α. 411,
 13
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 364,6
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 216,50
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 404,15
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α.
 216,49
 ὑπερβαίνειν 217,1
 ὑπερβαίνειν 216,51
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 352,
 56
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 389,34
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 361,
 37
 ὑπερβαίνειν 385,39
 ὑπερβαίνειν 355,45
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 363,
 31
 ὑπερβαίνειν 363,24
 ὑπερβαίνειν α. 346,44
 ὑπερβαίνειν p. ὑπερβαίνειν, ὑπερ-
 βαίνειν α. 413,17
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 386,15
 ὑπερβαίνειν *ibid.*
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν 289,13
 ὑπερβαίνειν 289,14
 ὑπερβαίνειν 386,5
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 346,46
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 371,47
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 365,
 50
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 342,7
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν
 343,3
 ὑπερβαίνειν I. ὑπερβαίνειν 343,6
 ὑπερβαίνειν, ὑπερβαίνειν α. 342,21
 ὑπερβαίνειν

I N D E X.

ἔπαρ. ὑπὸν	117, 23	ἔπαρ. ὑπὸν	401, 30	πασιάν δ	337, 33	ἔπαρ. ὑπὸν	367, 45
ἔπαρ. ὑπὸν	333, 50	ἔπαρ. ὑπὸν	334, 57	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 10	ἔπαρ. ὑπὸν	ibid.
ἔπαρ. ὑπὸν	401, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	412, 36	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 48	ἔπαρ. ὑπὸν	390, 31
ἔπαρ. ὑπὸν	401, 25	ἔπαρ. ὑπὸν	358, 34	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 13	ἔπαρ. ὑπὸν	399, 3
ἔπαρ. ὑπὸν	ibid.	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 9	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 44	ἔπαρ. ὑπὸν	398, 56
ἔπαρ. ὑπὸν	386, 14	ἔπαρ. ὑπὸν	343, 27	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 37	ἔπαρ. ὑπὸν	399, 1
ἔπαρ. ὑπὸν	401, 50	ἔπαρ. ὑπὸν	333, 42	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 46	ἔπαρ. ὑπὸν	137, 30
ἔπαρ. ὑπὸν	312, 49	ἔπαρ. ὑπὸν	345, 3	ἔπαρ. ὑπὸν	381, 2	ἔπαρ. ὑπὸν	381, 51
ἔπαρ. ὑπὸν	339, 39	ἔπαρ. ὑπὸν	343, 43	ἔπαρ. ὑπὸν	217, 9	ἔπαρ. ὑπὸν	392, 32
ἔπαρ. ὑπὸν	373, 28	ἔπαρ. ὑπὸν	343, 33	ἔπαρ. ὑπὸν	359, 25	ἔπαρ. ὑπὸν	156, 27
ἔπαρ. ὑπὸν	331, 54	ἔπαρ. ὑπὸν	391, 22	ἔπαρ. ὑπὸν	405, 52	ἔπαρ. ὑπὸν	152, 17
ἔπαρ. ὑπὸν	402, 33	ἔπαρ. ὑπὸν	382, 49	ἔπαρ. ὑπὸν	405, 43	ἔπαρ. ὑπὸν	392, 11
ἔπαρ. ὑπὸν	402, 34	ἔπαρ. ὑπὸν	378, 21	ἔπαρ. ὑπὸν	216, 51	ἔπαρ. ὑπὸν	162, 34
ἔπαρ. ὑπὸν	186, 38	ἔπαρ. ὑπὸν	371, 42	ἔπαρ. ὑπὸν	405, 43	ἔπαρ. ὑπὸν	405, 9
ἔπαρ. ὑπὸν	186, 37	ἔπαρ. ὑπὸν	365, 9	ἔπαρ. ὑπὸν	217, 8	ἔπαρ. ὑπὸν	162, 35
ἔπαρ. ὑπὸν	334, 31	ἔπαρ. ὑπὸν	ibid.	ἔπαρ. ὑπὸν	352, 19	ἔπαρ. ὑπὸν	358, 21
ἔπαρ. ὑπὸν	315, 47	ἔπαρ. ὑπὸν	395, 3	ἔπαρ. ὑπὸν	411, 12	ἔπαρ. ὑπὸν	162, 25
ἔπαρ. ὑπὸν	303, 1	ἔπαρ. ὑπὸν	377, 45	ἔπαρ. ὑπὸν	364, 10	ἔπαρ. ὑπὸν	362, 5
ἔπαρ. ὑπὸν	394, 40	ἔπαρ. ὑπὸν	408, 25	ἔπαρ. ὑπὸν	217, 2	ἔπαρ. ὑπὸν	362, 5
ἔπαρ. ὑπὸν	367, 5	ἔπαρ. ὑπὸν	408, 40	ἔπαρ. ὑπὸν	217, 2	ἔπαρ. ὑπὸν	150, 17
ἔπαρ. ὑπὸν	337, 27	ἔπαρ. ὑπὸν	408, 22	ἔπαρ. ὑπὸν	216, 49	ἔπαρ. ὑπὸν	357, 18
ἔπαρ. ὑπὸν	272, 19	ἔπαρ. ὑπὸν	380, 6	ἔπαρ. ὑπὸν	217, 2	ἔπαρ. ὑπὸν	358, 33
ἔπαρ. ὑπὸν	404, 26	ἔπαρ. ὑπὸν	328, 48	ἔπαρ. ὑπὸν	364, 12	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 1
ἔπαρ. ὑπὸν	404, 25	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 50	ἔπαρ. ὑπὸν	353, 6	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 3
ἔπαρ. ὑπὸν	358, 9	ἔπαρ. ὑπὸν	202, 39	ἔπαρ. ὑπὸν	353, 8	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 16
ἔπαρ. ὑπὸν	357, 25	ἔπαρ. ὑπὸν	202, 39	ἔπαρ. ὑπὸν	353, 2	ἔπαρ. ὑπὸν	406, 25
ἔπαρ. ὑπὸν	358, 32	ἔπαρ. ὑπὸν	107, 46	ἔπαρ. ὑπὸν	286, 45	ἔπαρ. ὑπὸν	404, 46
ἔπαρ. ὑπὸν	239, 3	ἔπαρ. ὑπὸν	ibid.	ἔπαρ. ὑπὸν	338, 46	ἔπαρ. ὑπὸν	404, 49
ἔπαρ. ὑπὸν	358, 19	ἔπαρ. ὑπὸν	366, 15	ἔπαρ. ὑπὸν	338, 44	ἔπαρ. ὑπὸν	396, 8
ἔπαρ. ὑπὸν	304, 3, 5	ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	338, 49	ἔπαρ. ὑπὸν	404, 45
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	367, 28	ἔπαρ. ὑπὸν	404, 45
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	152, 18
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	343, 13
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	342, 55
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	343, 12
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	340, 17
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	339, 38
		ἔπαρ. ὑπὸν	338, 18	ἔπαρ. ὑπὸν	329, 7	ἔπαρ. ὑπὸν	340, 5

VERBORVM SINGVLARIVM

[illegible]

I N D E X:

φίλωνος. <i>ibid.</i>	φίλος 118, 14 & 119,	382, 24, 32	φύσις <i>ibid.</i> φύω 301.47
φίλαβρ. <i>ibid.</i> φιλία πη φιλία πη	24	φωρῶν. <i>d.</i> φώρος 310.43	φωτοδύμενος, φωτίζομαι <i>ibid.</i>
φίλημι η φιλῶ 140,	φίλας <i>ibid.</i> φίλος 128.36	φωγῆς, φωγῶμαι 353.7	335.46
12. & 179.21, 23	φιλοπείθει <i>d.</i> φιλοπείθεος. <i>c.</i>	φωδῆ. <i>ibid.</i> φράδδ, φράζω 353	φῶς, φως / 2.7.27
φίλημι <i>ibid.</i> φιλῶ 103,	φίλος πῆχη 307.46	23	φωτῶν. <i>d.</i> φωτῶν 249.58
13	φιλοπείθεμα <i>d.</i> φιλοπείθειω	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 331.30	φωτῶν. <i>ibid.</i> φωτῶν 376.46
φίλεισθε. <i>ibid.</i> φιλῶ 179, 25	<i>ibid.</i>	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 219	φωτῶν. <i>ibid.</i> φωτῶν 355.1
φίλος φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλῶν. <i>d.</i> φίλος 128.36	2	φωτῶν. <i>ibid.</i> φωτῶν 189,
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλονος. <i>d.</i> φίλος 143,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 387,	27
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	4	13	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 30.34
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλονος. <i>d.</i> φίλος 311,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 217,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 224,
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	27	14.17	25
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 122,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 18	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 359.17
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	28	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 107.23. &	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 335.15
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128.35	196, 14. & 217.19	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 393,
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 122, 29	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 217.21	30
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 372.42	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 359.18
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 46.44	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 224, 25
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 344, 32	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 413.51
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 345, 38	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 306, 15	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 302.51	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 217.18	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 219, 2	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 170.34	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 295.35	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 355.7	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 344.45	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 293.55	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 294.1	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 136.39	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 255, 1	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 186.28	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 189.5	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 328.50	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 393.31	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 375.30	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 219.3	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 318.31	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 318,	X
φίλωνος. <i>ibid.</i> φίλος φί-	φίλωνος. <i>d.</i> φίλος 128,	φωρῶν. <i>ibid.</i> φωρῶν 32	X

VERBORVM SINGVLARIVM

χαεδρωθῆναι, χαεδρώω	χαίρων d. κακός α. 122, 21	Χλαυίδιον d. ἡ χλαυίς ἰδὲς	χρήσμαι	306 46
398, 7	χαίσται, χῆω πὺ χῆω 345,	243, 104 (39	χρησόμενος	376, 23
χαεδρωθῆναι, -δρώω 398,	2	χλαιωθείς, χλαιώομαι 392,	χρήσται, χρήζω ἢ χρώω 374,	18
29	χῆον, χῆω α. 219, 11	χλοιούται, χλοιόομαι ὕμαι	χρήται D. Ὁ Α. χεῶται,	99, 17
χρακτῆρ d. χρεῖται 126,	χρηόπορος d. χρεῖων 125, 6	333, 42	χρεόμαι ὡμαι 99, 17	
13	χρεῖων d. κακός α. 122, 21	Χοιελώντης, χοιελώνω	χρῖον I. ἔχειον, χρω 344,	32
χρεῖν, χαίρω 219 16	πὺν χέρης p. χρεῖονα, ὅ ἡ χ-	335, 20	χρῖον I. ἔχειον, χρω 344,	32
χρεῖς, χρεῖται 219, 17	ρεῖωντος 124, 7	χολόομαι d. χολῆ 252, 63.	Χεῖος d. χεῖω 237, 52	
χρεῖω d. 179, 17	οἱ αἱ χέρης p. χρεῖνται 124,	χολωθείς, χολοομαι ibid.	χρσαθείς, χρσαίνομαι 392,	40
χρη I. ἔχει 219, 15	8	χολοῦμαι I. χολοῦν, χολ-	χρσιν d. χρῖω 344,	32
χρη 219, 16	πὺ τῇ χέρη p. χρεῖται 124,	λώω 378, 26	χρσιν d. χρῖω 344,	32
χρη 219, 17	7	χονδελωῖται, χονδελώνω	χρσιν d. χρῖω 344,	32
χρη 219, 16	ταῖν χερῶν, ἡ χερῶν χερῶν καὶ	333, 29	χρσιν d. χρῖω 344,	32
ω χεῖω, ὅ χρεῖς 32 10	χερῶν 135, 23	χονδελώντης, χονδελώνω	χρσιν d. χρῖω 344,	32
χρεῖς d. χεῖω 128 17	χρηῖται I. ἔχειται 371, 54	335, 19	χρσιν d. χρῖω 344,	32
πὺ ὅ χρεῖν, ὅ χρεῖς 32, 9.	πὺν χερῶν p. χερῶν, ἡ χερῶν 135,	χρηθείς, εἶναι 399 32	χρσιν d. χρῖω 344,	32
ἔ 118, 29	22	Χεσθείς, χραίνομαι 392,	χρσιν d. χρῖω 344,	32
ἡ χρεῖται 118, 28	χρῖος ἢ χερῶν Α. χερῶν	39	χρσιν d. χρῖω 344,	32
χρεῖται d. 122, 8	137, 25	πὺ χεῖα f. χεῖα, πὺ χεῖος πὺ	Χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρεῖται d. ibid.	χρεῖται, χρεῖται 329, 10	χεῖος 134, 3	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρεῖται d. 236,	ταῖς χερῶν, ἡ χερῶν χερῶν καὶ	πὺ χεῖω d. ὅ καὶ ἡ χεῖω d.	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
35	χερῶν 135 24	316, 18	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρεῖται χερῶν 381, 41	χρησθῆναι, χρσῖται	χρησθῆναι d. χρῖα ibid.	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρῶ ἡ 219, 16	398, 32	χρησθῆναι p. χερῶν, χῆω 366,	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν f. χρσῖν, χρ-	χρησθῆναι ibid.	38	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
σκαῖται ὡμαι 335, 35	χρσῖν, χῆω 374, 38	πὺ χεῖος πὺ χῆω 130, 2, ἔ	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χρσῖν 375, 42	18, 11	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χῆω 335, 17	χρησθῆναι D. χῆσθαι 375,	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	43	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆα I. χῆα, χῆω α. 219,	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	24	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆα πὺν ἡ. χῆα πὺν 219,	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	25	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆος πὺ I. ἔχειον, χῆομαι	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	πὺ χῆω 219, 23	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι, χῆω α. 148, 9	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι, χῆω α. 150, 31	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι p. χῆσθαι 184 4	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι D. χῆσθαι 91, 46, 48.	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	ἔ 219, 12	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	Χρησθῆναι ἡ χρσῖν, χρσῖν,	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι 382, 31, 32	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	ὅ χῆος ἡ χῆος qm d 331, 30.	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	ἔ 281, 51	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	Χῆσθαι d. χῆσθαι 121 31	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	χῆσθαι p. χῆσθαι α. 337,	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	34	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	
χρσῖν p. χρσῖν	πὺ χῆσθαι p. χῆσθαι 337, 41	χρησθῆναι, χερῶν 219, 13	χρσῖν d. Χρῖος 250, 4	

I N D E X.

[illegible]

VERBORVM SINGVLARIVM

NICO-

NICOLAUS
CLENARDVS

FRANCISCO HOVERIO, LV-
DI LITERARII. MODERATORI
apud Mechlinienses, S.

V M ante annos aliquot discipulis
meis, quos priuatim docendos susce-
peram, Græcas literas tradere vellem,
congressi in eam linguam breues ad-
modum Institutiones, vt rudimen-
torū candidaris instar enchiridii fo-
rent. Id opusculum anno superiore prælo committere
studui, partim vt auditoribus nostris expeditior via ster-
neretur, partim vt desiderio tuo satisfacerem, cui neces-
situdinis nomine plurimum deberem. Verum nec com-
moditas in præsentia dabatur typographi, & orium alio-
qui deerat, quantum lambendus ille partus requireret.
Itaque his proximis diebus, temporis partem nactus, &
Rescio nostro benignè operas præbente, libellum ad li-
mam reuocaui, iustoque auctario locupletatum reddi-
di. Meritò autem tibi dicandum duxi, vt hoc veluti te-
stimonio, Mechliniensium iuuentuti gratularer, quæ
tam diligentem sortita præceptorem, non ipsa modò in
Græcis literis strenuè promouet, sed exteros quoq; plu-
rimos studiorum fama in ludum tuum pellicit: adeò vt
non triuiali scholæ, sed celeberrimæ cuiusdam Acade-
miæ præesse videaris: industria paratis ædibus, quæ nu-
mero nostrorum Gymnasiorum sint æmulæ. Faxit Deus
vt iste auspiciatissimus cursus magis ac magis in dies pro-
speretur: & quemadmodum Latinos discipulos optimè
eruditos, ita iam incipias Græcanica literatura præditos
è portis istis Athenis ad nos dimittere. Vale. Loua-

nii decimo septimo Calendas Aprilis, Anno M. D.
XXX.

ALEXANDRI HEGII, MA-
GNI ILLIVS D. ERASMI ROTE-
rodami quondam præceptoris, de
vtilitate Græcæ linguæ
ὁμοιοτέλευτα.

Q Visquis Grammaticam vis discere, discito Græcè.
Vt rectè scribas, non prauè, discito Græcè.
Si Græcè nescis, corrumpis nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè scribis nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè profers nomina rerum.
Lingua Pelasga vetat vitiosos scribere versus.
Lectio quem Plinii delectat, discito Græcè.
Si libros sacros vis discere, discito Græcè.
Hieronymum vt teneas, vigilans tu discito Græcè.
Ne versus scribas vitiosos, discito Græcè.
Argumentari quisquis vis, discito Græcè.
Quisquis Rhetoricen vis discere, discito Græcè.
Scire Mathematicam quisquis vis, discito Græcè.
Artibus es Medicis qui captus, discito Græcè.
Morbis nam cunctis sunt indita nomina Græca.
Argolicum nomen cunctis liquet esse figuris.
Artes ingenuæ Graio sermone loquuntur,
Non alio; quibus haud nomen dat lingua Latina.
Ad summam, doctis debentur singula Gracis.

P. ANTESIGNANVS candido Lectori S.

MONENDVS es, Lector candide, in CLENARDI Institutionibus ple-
raque subobscura inueniri: quæ tamen iis sunt facillima, qui fideli memoria
quæ iisdem de rebus alibi dicta sunt, retinent. Nos verò vt rudiorum nondum
satis confirmatam memoriam aliquomodo reficeremus, plerunque ad loci v-
nius faciliorem intelligentiam, alium atque alium adducimus: in quo citando,
paginæ, ac versus seu linæ vocabulis, ne Lectori tædium ob frequentiam pa-
reteret, ferè semper omisissis, vel potius suppressis, solis arithmeticis notis vtimur:
prior itaque numerus paginam, alter paginæ versum designat.

GRÆ-

GRÆCORVM LITERÆ.

I

A	α	ἄλφα	Alpha	a
B	β	βῆτα	Vita	v
Γ	γ	γάμμα	Gamma	g
Δ	δ	δέλτα	Delta	d
E	ε	εῖλον	Epsilon	e
Z	ζ	ζῆτα	Zita	z
H	η	ἦτα	Ita	i
Θ	θ	θῆτα	Thita	th
I	ι	ιώτα	Iota	i
K	κ	κάππα	Cappa	kc
Λ	λ	λάμβδα	Lambda	l
M	μ	μῦ	My	m
N	ν	νῦ	Ny	n
Ξ	ξ	ξῖ	Xi	x
Ο	ο	ομικρόν	Omicron	o paruum
Π	π	πί	Pi	p
Ρ	ρ	ρί	Rho	r
Σ	σ	σίγμα	Sigma	f
T	τ	ταῦ	Tau	t
Υ	υ	υψίλον	Ypsilon	y
Φ	φ	φῖ	Phi	ph
X	χ	χῖ	Chi	ch
Ψ	ψ	ψῖ	Psi	pf
Ω	ω	ωμέγα	Omega	o magnum

S C H O L I A.

QUATUOR huius paginæ columnarum prima ad læuam, continet elementorum figuras, primo quidem loco maiusculas quibus uti solent in titulis siue inscriptionibus librorum, inque periodorum, versuum & propriorum nominum initiis. Deinde sequuntur minusculæ, quibus ubique vtuntur, etiam vbi maiusculæ locum habent, nisi in principiis orationum: » tamen & in fine tantum ponuntur. Secunda ac tertia columna continent nomina literarum: secunda quidem Græcis characteribus, tertia verò Latinis, in rudiorum gratiam. Porro quarta columna ad dexteram, elementorum potestatem siue valorem complectitur, quo pacto scilicet debeant enuntari. De qua re

*Maiuscularum
literarum usus.*

Litera minuscula.

*Figurarum
& sedes.*

A

DE LITERIS ET

variae sunt hodie ac multiplices Grammaticorum opiniones; dum quidam [†] cō-
tiosè nimis ad antiquam pronuntiandi rationem omnia volunt reuocare: cum
tamen ipsi prorsus incerti sint quo pacto prisci illi hæc pronuntiarint: & conie-
cturæ sint admodum ieiunæ. Illis itaque non est fides adhibenda, nisi prius prisco-
rum aliquem ab inferis excitarint. Quare adolescentes huiusce rei cupidos (cum
hæc omnia potius viua voce, quàm librorum lectione possint percipi) ad doctos.
Græcarum literarum professores remitto. Qui verò illis destituuntur, & proprio
Martelinguam Græcam discere coguntur, pronuntient elementa Græca more
Latinorum Græcis in hac tabella respondentium. Cæterum in quibus discre-
pent, paucis perstringam. *β* profertur vt *u* consonum: sed illius sonus magis ¹⁰
accedit ad *b*, quam ad *f*. *γ* hodie omninò profertur vt *g*: quidam tamen ante
ε, η, ι, & similes, efferunt vt Latini suum *g* ante *a, o, vel u*, aliquando pronuntiat
vt *n*, vt videbis apud *C L E N A R D V M* in sequentibus. *δ* profertur hodie à
doctis blæsius quàm *d* nostrum, nempe lingua posita inter dentes cum quodam
sibilo: ego malim vt *d* Latinum pronuntiare. *ζ* debet sonum literarum *δ* non ¹⁵
σδ, retinere; vt *ξ, ς*, & *ψ, ω*; non autem *σς, ωω, υ, ι*, & *υ*, atque diphthongi
ει, οι, η, ι, & *υ*, sonant hodie vt *i* vocale apud Latinos: consonantis verò nunquam
naturam induunt: proprie tamen vnicum *ι* deberet respondere nostro *i*:
υ verò & *η* magis accedere ad sonum *e*: sic *υ* & *η* ad sonum *u*, vt à Gallis pro-
fertur: in *ει* autem & *οι* debuerat vtrique vocalis aliquo modo audiri. *θ* debet ²⁰
prolatione à *τ* & *δ* discerni: nam magis sibilat & spumofiori spiritu effertur. *κ*
ante *ι, η, ι*, & c. sonat vt ante *α*, nempe vt *k* vel *q*. *ξ* vt *cs*, non vt *c* nostris quidam
profertunt *x* in *exercitus* & similibus, dicentes *egxercitus* pro *exercitus*. *ο* & *ω* ho-
die prolatione non distinguuntur, veluti neque *α* breue & *α* longum. *ο* vt *f* in
sum, etiam inter duas vocales, non vt nostri faciunt, qui *miser, miser* profertunt. ²⁵
φ effertur hodie vt *f*: tamen illius sonus ad prolationem *p* debet accedere. *χ* ante
ι, η, & c. vt ante *α*.

Literarum pro-
nuntiatio unde
petenda.

Potestas sine
pronuntiatio
quarundam li-
terarum.

β

γ

δ

ζ

ει, οι, η, ι, υ

θ

κ, ξ.

ο, ω.

φ

χ

Septem voca-
lum diuifio.

Vocales longæ, *η, ω*. Bræues, *ε, ο*. Ancipites, *α, ι, υ*,
quæ & Communes dicuntur, quòd, modò sint
longæ, modò breues.

D I P H T H O N G I.

Propriæ,

αι, αυ, ει, ου, οι, υι.

æ, av, i, ev, i, u.

Impropriæ,

α, η, ω, ηυ, υ, ωυ,

α, ι, ο, ιυ, ι, ου.

In *αι, ου, ηυ, ωυ*, pronuntiat *υ* ut *u* consonans. ³³

Vocales præpositiue *α, ε, η, ο, ω*, propterea quòd
in diphthongis præponantur: Subiunctiue au-
tem, *ι, υ*, quod subsequantur. Faciunt verò per se
syllabam, quoties duob. in apice punctis notan-
tur; *παῖς*, *païs*, *puer vel puella*, dissyllabum, *ἄπνους* ⁴⁰
aypnos, *insomnis*, trisyllabum. Cæterum in tribus,

Altera voca-
lum diuifio.

Annotatio de
ι & υ in diarefi.

α, η, ι, jota non ad latus² affigitur, sed infra sub-
scribitur.

Annotatio de
i. siue punctio
subscripto.

¹ Vt si ex dictione Latina *anne* reticiatur *a*, atque in *an*, retineatur pronun-
tatio quæ erat in integro *anne*. Rectius, meo quidem iudicio, faciunt, qui *u* hic
pronuntiant vt u in diphthongis Latinis *au*, *eu*, *au*, *eu*, *eu*, *eu*. Porro diphthongus
a non proferitur vt Galli proferunt u Latinum in dictione *dominus*, sed veluti *ou*
in dictionibus Gallicis *nona*, *vona*, aut vt u ab Italis effertur. ² Supple, quamuis
dictum sit dici subiunctiuam quod subsequatur.

u quomodo pro-
nuntietur in
diphthongu.

¹⁰ Tenuēs ω, κ, τ. ² ζ, σ, δ.
Mediæ ς, γ, δ, Duplices ξ, κσ, γσ, χσ.
Aspiratæ φ, χ, θ. ³ ψ, ωσ, βσ, φσ.

3. Consonantiū
diuisio.

⁴ Liquidæ, siue immutabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ.

¹ M v t æ appellantur aut Tenuēs, aut Mediæ, aut Aspiratæ quadam relatio-
ne, non quidem habita ratione vnus Tenuis ad alteram Tenuem: sed Tenuis ω,
ad Mediā ς, & Aspiratam φ. nam hæ tres magnam habent inter se affinitatem,
& facile vna migrat in alteram; quippe quæ eodem instrumento vocis proferan-
tur, nempe labiorum adminiculo, atque sola spiritus inuersione vel remissione
differant. nam in prolatione φ, maximam spiritus copiam, in ω, minimam, in ς
mediocrem adhibemus. Eadem est ratio secundi ordinis mutarum κ, γ, χ, quæ
palati ac tertii, τ, δ, θ, quæ dentium auxilio proferuntur. Quod dico, verum esse
deprehen-detur, si vniqueque ordini præponatur vocalis, hoc modo, ακ, αγ, αχ: &
ατ, αδ, αθ.

Muta quare
dicatur Tenuēs,
Mediæ, vel A-
spiratæ: & en-
tum affinitas.

² Hinc colligunt quidam, debere proferri blefius quàm d Latinum: & in
prolatione ζ, sonum σ debet aliquo modo retineri. adde quod Dores confun-
derent ζ cum σ, & verba in ζ per σ dū efferrent. Verum ego illis potius assen-
tior qui per literarum metathesin id fieri allēuerant, σ dū pro dū: atque idcirco
malim ζ valere dū quam σ. Æoles autem verba in σ dū efferunt per ζ: unde ζ
creditur valere n. n solum σ, sed etiam duplex σ. ³ æ magnam habet cognatio
nem cum secundo mutarum ordine κ, γ, χ. nam sæpe ex illis conflat, aut in eas
dissoluitur, vt satis constat ex verbis in αω, γω, χω, quorum futurum habet ξω, pro
κω, γω, χω: & ex nominibus finitis in ξ, quorum genitiuus est κω, γω, χω, non
ξω. Sic se habet ψ cum π, β, φ, primo mutarum ordiae. ⁴ Appellantur Liquidæ,
eadem ratione qua apud Latinos l, m, n, r: quod post mutam positæ, quasi lique-
scentes ac euascentes, vim consonantis interdum amittant, neque vocalem præ-
cedentem longam efficiant, vt aliæ consonantes. Immutabiles autem dicuntur
quod non tam facili mutentur quàm aliæ consonantes in inflexionibus nomi-
num & verborum, sicut planum fiet ex sequentibus.

Annotatio de
δ, ζ, σ, δ.
Dorism.
σ, pro ζ.
Æolism.
ζ, pro σ.
ξ

ψ
Liquidæ quare
sic vocentur.
Immutabiles
quoque cur di-
cantur.

DE ORTOGRAPHIA ET Consonantium nexu appendix.

⁴⁰ QVONIAM ex consonantium mutua quadam affinitate vel odio, vt ita
dicam, penè infinitæ literarum mutationes oriuntur, dum scilicet duæ aut
tres consonantes non possunt inter duas vocales, vel in principio dictionis
ante vocalem propter mutuum odium consistere, cum cognatæ propter mu-
tuam inter se affinitatem gaudeant coniungi & inuicem combinari, volui pau-
cis perstringere, quæ consonantes simul possint inter duas vocales, vel in
principio dictionis collocari, & quæ non: ac si inter duas vocales reperiantur,

Consonantium
mutatio vnde
oriatur.

Consonantium
nexus.

num ad præcedentem, an ad sequentem syllabam, illarum prior pertineat: vt in *πῶτω*, id est, *verboso*, num *ω*, syllabam præcedentem *πῶ*, an sequentem *τω*, sequatur. Quæ res profectò est animaduersione digna: cum ad veram orthographiam non parum conducatur, & ad intelligendas, tam in nominibus, quàm in verbis, varias consonantium inter se mutationes, penè necessaria videatur. 5

Primò itaque sciendum, quòd si duæ mutæ debeant simul poni, vt vna alteram consequatur, necessariò tenuis præcedet tenuem, vt *πῶτω*, *verborum*, est, pro *πῶτω*: vel propriam aspiratam, vt *Σαφῶ*, *Sapientia*, pro *Σαφῶ*: & media mediam, vt *ἑβδομος*, *septimus*, non *ἑπιδμος*, licet veniat ab *ἑπιδμος*, id est, *septem*; ὀκτώ, *octauum*, non *ἄπιδ*, ab *ἄπιδ*, *octo*: atque aspirata aspiratam, vt *πῶτω*, *verborum*, pro *πῶτω*. non tamen quæuis tenuis quamuis tenuem, aut media mediam, vel aspirata aspiratam antecedit. nam *τ*, *δ*, *θ*, nunquam primum inter affines, sed semper secundum locum occupant: vt, ex *τ*, *κ* quidem, inserto per pleonasmum *τ* ante *ω*, & mutato *τ* in *ι*, dicam *τίκτω*, id est, *pario*, vbi *τ* sequitur aliam tenuem *κ*: in *πῶτω* verò, posito *π* ante *ω*, non possum dicere *πῶτω*: (nam *τ* præcederet aliam tenuem; quod fieri non potest) itaque dicendum *πῶτω*, id est *cado*; vbi *τ* secundum locum occupat. Præterea vnaquæque tenuis, vel media, potest seipsam præcedere: vt *ἰπῶ*, *equum*: ἐκκλησία, *ecclesia*, αἶμα, *γλῶττα*, *lingua*: ἄββαλοι, pro *ἀπίβαλοι*, *abiecit*: ἄγχι, *nuntius*: ἄδω, *scis*. aspirata verò nunquam seipsam præcedit: non enim dicere possumus *Σαφῶ*, sed *Σαφῶ*. Hoc quoque sciendum, quaslibet duas mutas inter duas vocales positas (modò eadem non geminetur, vt *ἰπῶ*), aut tenuis aspiratam præcedat, vt *Σαφῶ*), ambas ad sequentem syllabam pertinere, vt *πῶτω*: præter *γ*, *δ*, vt quibusdam placet, qui aiuntur regula generali, quæ ait: Duas aut tres consonantes nunquam ad syllabam sequentem pertinere, nisi aliqua dictio Græca incipiat ab illis consonantibus: si verò illæ reperiuntur in principio alicuius vocabuli, quum erunt inter duas vocales, semper ad syllabam sequentem pertinebunt, nisi in compositione: vt in *πῶτω*, *verboso*, & *ἄσπονδρον*, *πῶ* & *σ* pertinent ad syllabas sequentes: quia multæ dictiones Græcæ incipiunt à *π*, & *σ*: vt *πῶτω*, *σῶτω*, & *σῶτω*, & *α*. 30

hæ multæ. In compositione verò, vt *ἐκκῆσις*, *officio*, ab *ἐκ* & *κῆσις*, *κ* pertinet ad præcedentem ratione compositionis: quamuis *κ* & *ε* inueniantur in principio multarum dictionum, vt *ἐκκῆσις*, *potans*, *sum*, &c. imò vnica consona ratione compositionis ad præcedentem syllabam pertinebit, quum inuenietur inter duas vocales vt in *ἐκκῆσις*, *educo*, *ε* pertinet ad præcedentem. nam dictio componitur ab *ἐκ* & *κῆσις*. Cæterum nullum vocabulum Græcum incipit à *γ*: ideo iuxta eorum sententiam, *γ* trahetur ad syllabam præcedentem. Et hæcenus de mutis: pergamus ad duplices, liquidas, & *σ*. Duplices nunquam inueniuntur in principio dictionis coniunctæ cum aliqua consonante. Itaque in medio dictionis positæ inter duas vocales cum aliqua consonante, non possunt coniungi, ita vt ad syllabam sequentem pertineant: vt in *ἰλξίς*, *tractus*, & *ἰλξίς*, *expedum*, *λξ* & *ξ* non possunt trahi ad syllabam sequentem: quare diuidantur necesse est *ἰλξίς*, *ἰλξίς*. Idem iudicato de aliis. Liquidæ *λ*, *μ*, *ν*, consonantem præcedentes, vt *ἄρτος*, *panis*, nunquam ad syllabam sequentem pertinent, præter *μ*, vt *μῆτις*, *mens*, *minis*: ἀμύδος, *agnus*. Quum verò consonantem sequuntur, illæ & consona præcedens ad syllabam sequentem trahuntur, vt *πατρίς*, *patrius*: modò non sequantur aliam liquidam: nam tum diuiduntur, præter *μ*, vt dictum est; veluti *ἄρτος*, *μῆτις*. Si verò sequantur duas consonantes quæ per se traherentur ad syllabam sequentem, cum liquida coniunctæ, ad sequentem quoque omnes trahuntur; vt *ἄσπονδρον*. nam *σ* & *τ* ad sequentem pertinerent, vt patet ex *τῶν*, *columna*. Quidam hinc excipiunt *δλ*, vt *ἰδὼς*, *bonus*: quia nullum vocabulum Græcum incipit à *δλ*: quamuis *δ* interdum in principio dictionis inueniantur, vt *δῖον*, *possum*; & ideo ad syllabam sequentem pertineant, quum inter duas vo-

Mutarū conne-
ctendarū ratio.

ω { φτ.
ωφ. { φφ.
βδ. { pro πδ.
γδ. { κδ.
φθ. { πθ.
τ, δ, θ, quo loco
ponantur.

πτ.
π. non π.

Quæ muta ge-
minetur, &
quæ non.

Dua muta in-
ter duas voca-
les ad quam
trahantur. γδ.

Regula gene-
ralis de conso-
nantium con-
nexioni.

π, τ.

Compositionis
vis in consonā-
tium aut conso-
nantis distin-
ctione, vt ἐκ-
κῆσις, ἰλξίς.
γδ, nunquam
dictionis initium.
Duplex cum a-
lia consonante
nunquam con-
nectitur.

Liquida cum
alia consonante
nectenda, aut
ab ea distin-
guenda ratio.
μ, ν, ξ, μ.

Α δλ nulla di-
ctio incipit.

CANONES PRONVNCIATIONIS.

cales solæ reperiuntur, vt ἀδύνης, *debilis*. Idem iudicium est de θμ, vt ἄθμα, *anhelitus, anhelatio*. nulla enim dictio incipit à θμ. Tamen regula illa generalis supra posita (quod bona illorum venia dixerim) eos qui illa nituntur, aliqua ex parte fallit. nam quamvis verum esse, sicuti est, fatear, consonantes quæ in principio coniunguntur, in medio quoque, nisi compositio obstat, debere coniungi: verumtamen regulæ conueriæ non possum assentiri, nempe consonantes in medio diuidendas, quæ in principio non inveniuntur coniunctæ. nam si hoc esset verum, (cum θμ nunquam in principio inueniantur) βαθμός *gradus*, & ἄθμος, necessariò sic diuiderentur, βαθ-μός, ἄθ-μος: quod & absurdum est, & omnium Grammaticorum canonibus contrarium, qui vno ore affirmant. Nullam syllabam in aspiratam desinere. Quare meo quidem iudicio γδ, δλ & θμ, poterunt coniungi, ἡ-γδθ, ἡ-δλθ, ἡ-θμθ. Nunc dicendum quas consonantes liquidæ possint præcedere ac sequi, & quas non: ac primò quidem vnaquæque liquida seipsam præcedit ac sequitur in medio dictionis: in principio verò aut fine, nulla profluens consona geminatur. Porro λ præcedit omnes consonantes, præter ζ, ρ, ψ: sequitur autem omnes mutas præter δ: sed duplices aut σ nunquam sequitur. μ præcedit tantum tres mutas, τ, β, φ; vnam duplicem ψ, & vnam liquidam ν: sequitur sex mutas, κ, γ, χ, τ, δ, θ, (sed χ non nisi rarissimè) duas liquidas λ, ρ, & σ: alias consonantes nunquam aut præcedit aut sequitur. ν præcedit tantum tres mutas, τ, δ, θ, & σ: alias consonantes nunquam; sequitur verò omnes mutas præter β, omnes quoque liquidas: duplices verò aut σ, nunquam. ρ præcedit omnes consonantes, præter ζ, λ: sequitur autem omnes mutas; at post alias consonantes nunquam inuenitur. Et hæc de liquidis. Porro σ tantummodo mutas & μ præcedit, atque cum eis ad syllabam sequentem trahitur: sequitur verò solum tres liquidas, λ, ν, ρ, idque rarò: cum aliis autem consonantibus nunquam connectitur: ipsum tamen læpe geminatur, γλῶσσαι, *lingua*.

Canones pronunciationis.

Accentus tres: Acutus, Θεός, Theós, *Deus*: λόγος, *lógos, sermo*: τυπτομεν, *typtomen, verberamus*.
 30 Grauis, τιμή, *timì, honor*, Circumflexus, ποιῶ, *piô, facio*: βοᾶτε, *voâte, clamatis*. Acutus & circumflexus, attollunt syllabam quam afficiunt; grauis deprimit.
 35 Spiritus duo: Asper siue densus, ἄμα, *háma, simul*: Lenis siue tenuis, ἐγώ, *egò, ego*. Semper autem vocalis aut diphthongus initio dictionis alterum possidet è spiritibus. * Consonans ρ in principio quidem aspiratur, ῥώμη, *rhómi, robur*: in medio verò si geminetur, priore loco leuigatur, posteriore aspiratur, πόρρω, *pórrho, longe*.

* Non semper in principio aspiratur, vt author ait. Nam † si secunda quo

A ii

θμ nunquā in principio dictionis.

Regula de consonantium nexu, pars altera confutatur.

A θμ dictio nō incipit.

Nulla syllaba in aspiratam desinit.

Liquida cum alia consonantibus.

Littera geminata non connectitur.

λ, μ

ν.

σ

σ cum alia consonantibus.

Accentus.
Acutus.

Grauis.
Circumflexus.

Spiritus.
Asper.
Lenis.
Spiritusum sedes
vocalis, diphthongi
in principio, ac ρ
geminu in medio
dictionis.

ρ initials quando leuigatur.

que syllaba incipiat à ρ in aliquo nomine, cum primum ρ leuigatur: ut *ῥαίσις*, *ῥά-
ελον*, *ῥάρϑ*, *ῥυρος*, *Rarius* (Cereis epitheton, Suidæ) *puer*, *ῥοβύλιον*, *vehemens*. Ve-
rùm nulla præter hæc 4 inuenies. Cæterum ρ simplex in medio dictionis (de
quo author nihil loquitur) nullo spiritu notatur, sed intelligitur habere tenuem:
tamen apud poetas in opt. exemplaribus interdum inuenies vnicum ρ cum spiri-
tu aspero in media dictione: sed id fit solum, dum poeta metri gratia ex gemino
ρ primum subtrahunt, ut *ἄρκελον*, pro *ἄρρκελον*, *infectum*: & sic de aliis.

¶ media dictio-
nis quem spiri-
tum habeat.

Vnicum ρ quā-
do aspiresur in
media.

Apostrophus.

Apostrophos, nota est reiectæ vocalis, *α, ε, ι, ο*:
aut diphthongi, *αι, οι*: quod fit ob sequentem vo-
calem: quæ si aspiresur, migrat præcedens te-
nuis in aspiratam, *πρότῃ ἐλεγον, omnia dixi, πρότ' ἐ-
λεγον*, pandelegon: (prolatio enim est in morem
vnicæ dictionis) *ἀπό εἰς, à quo, ἀφ' εἰς: χθ' εἰς, contra
quem, χθ' εἰς: νύχθ' ὅλῳ, noctem totam, νύχθ' ὅλῳ.*

¶ in {
x
z

Vocaliū per a-
postrophum re-
iectarum quā-
sitias, *αι, ε, ι, ο*
quando breues.

Consonantes
syllaba apostro-
phum passa, ad
quam vocalem
pertinent.

Quæ desinūt in
aspiratam, Gra-
eca non sunt.

ἔχ. pro ἔχ.
Apostrophus no-
ta abiectæ.

Typographi or-
thographia ob-
seruantes.

VOCALLES Quæ per apostrophum reiciuntur, aut sunt natura breues,
ut *ε, ι*: aut accipites correptæ, *αι, οι*: aut diphthongi, *αι, οι*, quæ in ratione accentuum
habentur in fine pro breuibus, & apud poetas sæpe corripuntur, dum sunt siva-
les: longa enim per apostrophum non eliditur. Si vocalis (inquit) sequentis
dictionis notetur spiritu aspero, & reiecta vltima vocali præcedentis dictionis,
remaneat in illius sine aliqua tenuium mutarum *σ, κ, τ*, migrabunt tennes in
proprietas aspiratas *φ, χ, θ*. Reddit rationem quare scripserit Iheris Latinis pande-
legon vnicæ dictione, cum in Græco sint duæ: quia, inquit, in huiusmodi a-
postrophis prolatio duarum dictionum est in morem vnicæ. imò (quod magis
mirabere) consona præcedentis dictionis vltima pertinet ad syllabam sequen-
tem, non ad præcedentem, ut *ἀφ' εἰς*: neque solum vltima, sed etiam penultima,
modò possit coniungi cum vltima, ut *νύχθ' ὅλῳ*. nam *χθ'* facile (ut in superioribus
dictum est) coniunguntur: sed in *πρότ' ἐλεγον*, trahitur ad præcedentem. nam
non coniunguntur. Ratio quare ad sequentem ita trahantur, est, quia prima
sequentis dictionis vocalis succedit in locum abiectæ. æquum est igitur ut con-
sonantes quæ ad vocalem abiectam referebantur, nunc ad vocalem sequentem
trahantur, & non ad præcedentem: ex hoc enim absurdum sæpe numero seque-
retur, syllaba in aspiratam desinente, ut in *ἀφ' εἰς* & *νύχθ' ὅλῳ*: quod nunquam in
purè Græcis potest contingere. nam *ἰωσήφ, ἐνώχ, & ῥουῆ, Ioseph, Enoch, & Rhush,*
Hebraica sunt, & non Græca: pro quibus Græci dicerent *ἰωσήφ, ἐνώχ, & ῥου-
ῆ, & Latini Iosephus, Enochus, Rhusha*. Porro in *εἰς* nonne ille: & similibus
trahitur ad syllabam sequentem, quamvis apostropho non notetur: re vera
tamen apostrophus nota intelligitur, & *εἰς* pro *εἰς* dictum est. solet enim inter-
dum apostrophus nota abiecti, ut *διὰ*, pro *διὰ*, *quapropter*: *καὶ γὰρ*, pro *καὶ γὰρ*,
omnino: *καὶ γὰρ*, pro *καὶ γὰρ*, *seu* *omnino*: *καὶ γὰρ*, pro *καὶ γὰρ*, *quæ*
admodum: *αὐτὸν*, pro *αὐτὸν*, *quod*: quæ exempla satis manifestè decla-
rant, consonantes syllabæ apostrophum passæ ad sequentis dictionis voca-
lem pertinere. nullus enim non videt in *αὐτὸν*, & nec enim cum *α*, *αὐτὸν*,
& non cum *α*, *αὐτὸν*. Dictiones quoque monosyllabæ, quod dicimus, neces-
sariò verum esse, per se satis indicant, ut *στῆ, τε, εἰς, τε*: ubi non po-
test, nisi ad syllabam sequentem trahi. Hæc propterea sunt profectus, quod vi-
deretur ab omnibus fermè typographis qui orthographiæ maxime student, id
aliter obseruari. Illis verò in omni compositionis regula perperam intell. ita. cum

enim

enim videant ab omnibus vno ore receptum esse, vt vltima consonans harum præpositionum, *ἐν, ἐίς, ἐξ, πρὸς, σὺν, ὑπὲρ*, in compositione ante vocalem positum, non ad sequentem, sed ad præcedentem vocalem ratione compositionis trahatur, (vt *ἐν-ἀλῶ, induco: ἐίς-ἀλῶ, introduco: ἐξ-ἀλῶ, educo: πρὸς-ἀλῶ, adduco: σὺν-ἀλῶ, conduco*, id est, simul duco: *ὑπὲρ-ἀλῶ, supero*) credunt eandem esse rationem in *παράλῶ, transuo: κατὰλῶ, deduco*, & similibus: & a fortiori in apostropho, vt *ἐπ' ἐμεῖ, in me*. Verum ratio non est eadem. nam in *ὑπὲρ-ἀλῶ*, coniungitur cum *ς*: quia ante compositionem cum eo iungebatur. in *παράλῶ* verò, *ρ* non adhæret cum *πα*, sed cum *α* finali: quare in compositione aut apostropho, non cum *πα*, sed cum vocali quæ in locum *α* succedit, connectitur. Et de his hactenus. Obiter tamen & illud addam, vocalem acutam quæ per apostrophum abiicitur, in hominibus quidem retrahere accentum in penultimam, *δὴνα δέιν' ἐπ' ἡμῖν, grana uerba*: in aliis verò dictionibus vna cum vocali acutus quoque abiicitur, *δάν. ἀπ' ἡμῖν*.

ρ in ὑπὲρ-ἀλῶ, cum præcedenti syllaba, in παρὰλῶ, cum sequenti non iungitur. Num accentus vocalis abiectæ abiicitur.

Gamma, γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde vt n: ἀγγεῖος angelos, nuntius: λυγξ lynx, singultus, vel lynx fera: ἔγχος enchos, hasta. sic ante κ; † sed ipsum κ sonandum vt g, πέφανκα pephanka, apparui.

1 Diuersa quorundam literarum pronuntiandi ratio.

γ vt n

κ vt g

Tau τ post ι, vt d: τὸν τάνταλον ton Dandalon, 20 Tantalum.

τ vt d

Ny ν ante β, μ, π, vt m: τὸν βίον tom vion, vitam: τὴν μερίδα tim merida, particulam, τὸν βίθον, tom bithon, per b, dolium.

ν vt m

Pi π post μ, vt b Latinum. πέμπω pembo, mit- 25 to. Idem post ι, in diuersis dictionibus, τὸν βίθον tom bithon, dolium.

π vt b

C R E D O Græcos olim non ita *γ* ante *κ, γ, χ, ξ*, protulisse; sed potius scripsisse *γ* pro *ν* ante has literas, quia, proferrent vt *γ*: vel certè quòd, natium sonum hic non retineret: est enim *ν* difficillimæ pronuntiationis, si ponatur ante aliam consonantem, vt licet ex præpositione Latina *con* in compositione conittere. Qui linguam Hebraicam callent, hoc apertius norunt: vix enim apud illos reperias *ν* ante aliam consonantem: sed ferè semper illud mutant in consonam quæ sequitur, vt faciunt Latini in collando. imò Græci (vt antea diximus) nunquā ponunt *ν* ante aliam consonantem in eadem dictione, nisi ante aliud *ν*, & ante tertium ordinem mutarum *τ, δ, θ*, & aliquando ante *σ*: sed mutant *ν* in aliquam aliam consonantem, vel illud omnino elidunt, vt poteris colligere ex *σύν, cum, & ἐν, in*, in compositis: de quibus copiosè CLENARDVS in tractatu de Inuestigatione theomatis in voce *συνήγησις, confringi*. Interdum verò aliam consonam inserunt, vt *αὐθός, viri, pro ἀνός. 2* Modò diuersæ illæ dictiones puncto non diuiduntur. nam si dictio periodum claudens desinat in *ν*, & prima litera alterius sententiæ sit *π*, hæc regula non habebit locum, neq; etiam præcedentes, si simile quidpiam contigerit. imò è doctioribus multi hodie diuersam hanc literarum *π, κ, γ, τ*, pronuntiandi rationem neque obseruant, neq; obseruandam censent.

1 γ pro ν positum, & quare. Hebraismus. Collando pronuntiendo, non præcedit ullam consonantem præter ν, τ, δ, θ, σ: ante aliam aut mutatur, aut eliditur, aut tertia consonans inseritur. Insuper literarum pronuntiatio ubi locum habent.

ARTIC. ET NOMIN. DECLIN.

in vno, adiectiuum in altero numero collocant. idem iudicato de relatiuo cum suo antecedente, ac de verbo cum suo nominatiuo. Cæterum confusus hic dualis ac pluralis numeri vsus, habet tantummodo locum quum de duobus sermo habetur. si enim de pluribus verba fiant, non possumus dualem admiscere, sed solo plurali erit vtendum. 3 Assignat hic generales quasdam regulas, communes omnibus orationis partibus, quæ per casus inflectuntur. his, si placet, adice sequentes: Genitiuus pluralis semper desinit in *or*: Accusatiuus pluralis in *e*, nisi in neutris: Genitiuus & Datiuus duales in *or*, vel *ay*; nisi in tribus pronominibus primitiuis, de quibus postea: & in quarta declinatione, quæ mutat *or* tertiæ in *u*. 10 *or*. Datiuus pluralis sit à Datiuo duali, migrante *r* in *e*, nisi in quinta declinatione, & tribus illis pronominibus. Accusatiuus singularis finitur in *r* cum vocali Nominatiui; nisi in quinta, & tribus pronominibus, ac neutris quibusdam, quæ Accusatiuum Nominatiuo similem habent, secundum regulam neutrorum, quam assignat CLENDARVS in tertia declinatione. Item ad cetera neutra suis masculinis sunt similia in Genitiuis & Datiuis singularis ac pluralis numeri, atque in toto duali. Cæterum de Datiuo singulari finito in *r*, aut in Diphthongum improprium, *æ*, *y*, *z*. vide Authorem in Annotationibus in declinationes simplices.

Annotation-
cula.

Latini inter declinandum vsurpant *hic*, *hæc*,

Articuli præ-
positiui.

20 *hoc*: Græci verò articulum, *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*: quem vocant *Præpositiuum*, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic: Mascul. Sing. Nominatiuus, *ὁ*, *hic*: G. *τοῦ*, *huius*: D. *τῷ*, *huic*: A. *τὸν*, *hunc*. Dual. N. & A. *τού*, *hi* & *hos*, de duobus: G. & D. *τού*, *horum* 25 & *his*, de duobus. Plur. N. *οἱ*, *hi*: G. *τῶν*, *horum*: D. *τοῖς*, *his*: A. *τούς*, *hos*.

Masculinus.

Fœmin. S. *ἡ*, *ti*, *τῇ*, *tlw*: D. *τῇ*, *tlw*: P. *αἱ*, *tlw*, *tlw*, *tlw*. Neut. S. *τὸ*, *tlw*, *tlw*: D. *τῷ*, *tlw*: P. *τά*, *tlw*, *tlw*, *tlw*.

Fœmininus.

Neuter.

Articuli Vocatiuum ignorant: pro quo in de-

Annotation
de *δ*.

30 clinationibus vtimur Aduerbio vocandi *ὅ*, *ὅ*.

De articulis vide plura post tractatum Pronominum.

DECLINATIONES

Nominum quinque.

35

PRIMA est in *as* masculinorum, *ὁ* *Αἰνείας*, *Aneas*: & in *es*, partim masculinorum, *ὁ* *Χρύσης*, *Chryses*: partim communium, *ὁ* *χρῆς*, *χρῆς*, *hic* & *hæc* latro: quorū ge-

Prima nominū
parisyllabicorū
declinatio.

as
es

B

nitius in ^οου, Datius in ^α vel ^η diphthongum
impropriam, Accusatiuus in ^α vel ^ω, ^α Vocati-
uus in ^α vel ^η, secundum terminationem Nomi-
natiui. ^α Dualia & pluralia conueniunt cum arti-
culo fœminino, ablato ^τ.

Encheus ter-
minationum
prima.
Exempla pri-
ma.

⁶ S. { ^ας, } ⁸, { ^α, ^δυ, ^α. }
⁷ S. { ^{ης}, } ⁸, { ^η, ^ω, ^η. }
⁸ D. ^α, ^αιν. P. ^αι, ^ωι, ⁷ ^ας, ⁸ ^ας, ^αι.

S. ^ο Αἰείας, ^{τῷ} Αἰείῃ, ^{τῷ} Αἰείῃ, ^{τὸν} Αἰείαν, ^ὡ Αἰεία.

D. ^{τὸν} Αἰείαν, ^{τὸν} Αἰείαν, ^ὡ Αἰεία.

P. ^{οἱ} Αἰείαι, ^{τῷ} Αἰείῃ, ^{τοῖς} Αἰείαις, ^{τῶν} Αἰείας, ^ὡ Αἰείαι. ¹⁹

^ο Χρύσης, ^{τῷ} Χρύσει, ^{τῷ} Χρύσει, ^{τὸν} Χρύσειον, ^ὡ Χρύσει.

^ο καὶ ἡ ληΐς, ^{τῷ} καὶ ἡ ληΐ, ^{τῷ} καὶ ἡ ληΐ, & ita deinceps.

Annotatio de
Dialectu.

Atticismus.

Quinq; Græcorum linguarū præcipuæ, Com-
munis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: ex quibus
Attici in omni declinatione Vocatiuum simi-
lem formant Nominatiuo, ^ο & ^ὡ Αἰείας.

De Dialectis
Appendix.

Lingua Græco-
rum præcipua.
Lingua minime
præcipua.

Gallici idioma-
tis exēplo Græ-
carum dialo-
gorum vario-
tas exponitur.

ANTEQUAM de varietate huius declinationis secundum varia idioma-
ta aliquid dicamus, prius videndum quid intelligant Græci per huiusmodi lin-
guas, siue dialectos, aut idiomata: de quibus CLENA RDVS in fine huius de-
clinationis nonnihil attigit. Quinque enim linguas præcipuas esse apud Græ-
cos ait, utpote quæ à magni nominis authoribus fuerunt celebratæ, & quibus
scripta penè infinita librorum volumina posteritati reliquerunt. Fuerunt verò &
aliæ multæ, tot scilicet quot fuerunt nationes quæ Græco-sermone uterentur;
veluti Bœotica, Thessalica, Chalcidica, Macedonica, Pamphilica, Argiua, Laco-
nica, Cypria, Cretica, Sicula, Syracusana, Rhegina, Tarentina: verum minus
præcipuæ meritò dici possunt, quòd illis nulli libri, qui ad nostra vsque tempora
peruenerint, scripti fuerunt. Itaque prorsus periissent, nisi alii authores suis libris
quædam ex illis dialectis admiscuissent: ut Aristophanes, qui in suis comædiis,
quamuis eas Attica lingua scripserit, inducit interdum personas alterius natio-
nis propria dialecto videntes: ut Bœotica Bœoticas mulieres. Alii quoque po-
tæ propria quædam harum linguarum usurparunt. Quare nonnulla adhuc illa-
rum vestigia apparent, sed non ut earum quas author hoc loco præcipuas vocat.
Ut autem totum huiusce rei negotiū tibi ob oculos proponatur, ac quid Gram-
matici per idiomata intelligant, penitus noscas, exemplo nostri Gallici sermo-
nis tibi paucis rem omnem aperiam. Quotquot hodie in foris iudicialibus di-
tioni Regi subditis versantur, neque solum ibi, sed passim inter omnes ferme
non omnino obscuros homines, Gallicè scribunt ac loquuntur: non tamen o-
mnes ita tenentur: sicut ii qui Regis ædes, aut Parisiense forum frequentant: ut iudi-
catu difficile non sit (si quis eos loquentes audiat, vel eorum scripta legat) ad
quod idioma illorum sermo accedat. Vix enim fieri potest, quia aliquid è pro-
pria

1 *pria* siue materna lingua retineant, etiam illis inuitis, ac Gallica lingua loqui n-
 tentibus. Sunt tamen aliqui maximo ingenii acumine præditi qui quasi vernac-
 2 *ula* linguæ obliui, terro ac puro sermone viuunt: imò peculiare quasdam
 phrasas ac dicendi modum ex facinororum, & in Gallico sermone magis probata-
 3 *rum* verbum dialectis veluti Atticis observant, quibus quasi quibusdam flo-
 sculis non raro sua scripta ornatiora reddunt. Eodem ferme modo in Græcia o-
 4 *lim*, omnes sermone quodam communi (cuius præcepta nunc in Grammaticis
 traduntur) loqui ac scribere nitebantur: sed in eis fere semper aliquid proprii ac
 5 *materni* idiomatis deprehendebatur: ut in Hippocrate Ionici, unde erat oriun-
 6 *us*. neque enim illi, cum in rebus magis quam in verbis laboraret, curæ erat
 omnes voculas linguæ communis, quæ ad Atticismum maxime accedebat, ob-
 7 *seruare*. At rursus aliqui verbis & phrasi non minus quam rebus addicti, (quales
 fuerunt Demosthenes, Plato & Lucianus) non solum ad vagum communis
 8 *linguæ* phrasim observabant, sed etiam, ut communem ditare viderentur, ex aliis
 9 *idiomatibus*, præcipue ex Attico, nonnullas loquendi formulas, vel etiam pecu-
 liares quasdam voces, aut vocum flexus, decerpabant: quæ omnia tandem tem-
 10 *poris* successu communi vñ recepta sunt. Hæc autem intelligo de his authori-
 bus qui prosa oratione scripserunt. nam poetas multo maiorem sibi licentiam
 11 *permiserunt*. Quum igitur audis Demosthenem Atticè locutum, & Aristophanem
 12 *Atticè* locutum, quorum stylus est longè dissimilis, quamvis eodem seculo
 13 *floruerint*, ne turberis. nam uterque communi lingua scripsit: sed Demosthe-
 14 *nes*, genere Atticus, quamvis communi sermone, ut ab omnibus Græcis intelli-
 geretur, loqui nitebatur; tamen certas quasdam voces ac dicendi formulas ex
 15 *Attico* sermone depromptas, sibi quæ familiares retinere gaudebat, quod facun-
 16 *dior* videretur. Aristophanes verò, ut populo Atheniensi gratus esset, sermone
 plebi infimæ ac mulieribus familiari uti studebat. ut hodie Lutetiæ videre licet
 17 *fabularum* actores, ut risum auditorum capterent, uti sermone muliercularum, à
 communi Gallico nonnihil degenerante. nam r in s non raro commutant, re-
 18 *liquasque* literas blæsè ac compressis labiis enuntiant. Patroni verò, qui in foro
 19 *causas* agunt, quamvis purè ac propriè loqui studeant, & aliquid ex Lutetiano
 sermone decerpant, nonnihil quæ ex Aureliano, ubi fortè legibus operam nau-
 20 *ruat*, ac rursus aliquid ex huius vel illius celeberrimi civitatis idiomate, præcipue
 21 *verò* è Regis domesticorum sermonum depromptum; cauent tamen maxime, ne
 muliercularum more loqui videantur. si enim illarum sermonem imitarentur,
 22 *fabula* omnibus essent, maximoque risu ab auditoribus exciperentur. Confes-
 23 *nunc* Demosthenis orationem cum ea qua utuntur hodie patroni in foro Pari-
 24 *fensi*: Aristophanis verò comedias cum fabulis illorum histrionum, qui a-
 gendo sermonem Lutetianæ plebeculæ familiarem repræsentant. Itaque, ut eò
 25 *unde* digressi sumus, nostra recurrit oratio, Grammatici per dialectos, Idio-
 26 *mata* siue Linguas, nihil aliud intelligunt, quam sermonis quandam proprie-
 tatem, qua distinguitur loquelæ varietas, quæ semper solet contingere inter
 27 *diuersos* eiusdem nationis tractus: cum hi paulò aliter loquantur quam illi, ac
 cuique proprium quidpiam è natali solo sit insitum: quod si bene auribus so-
 28 *nnare* videatur, alii quoque usurpare gaudent: & quod vni vrbi aut nationis
 29 *paruo* tractui proprium erat ac peculiare, aliquo temporis intervallo in com-
 munem linguam transfundunt: atque ita illam ditant ex diuersis variorum tra-
 30 *actu*um proprietatibus, quæ insigne quiddam & auribus gratum continebant.
 Ne igitur mireris, si videas C L E N A R D V M, qui de Dialectis nihil prorsus in
 suis Institutionibus præcipere decreuerat; sed tantum nonnullum communis
 31 *linguæ* vñ, non semel nunc Atticis, nunc Ionis, atque alias dialectos
 iaculare. annotat enim tantummodo quid ex quaque lingua decerpserint ii au-
 32 *thores* qui communi lingua scripserunt; veluti Demosthenes, Lucianus, Plato,
 33 *Aristoteles*, ac reliqui fere omnes qui soluta oratione scripserunt: quamvis Atticè

*Similitudinis
Dialecti.*

Hippocrates.

*Demosthenes.
Plato,
Lucianus.*

*Poeta licentiosus.
Demosthenes
& Aristophanes
Atticè & com-
muniter scri-
pserunt.*

*Clenardi insti-
tutum in tra-
ctandis Diale-
ctis. Demosthe-
nes, Lucianus,
Plato, Aristot-
eles, quæ dial-
ecto scripserunt.*

*Communia in
prima non in-
adueniuntur.*

*Genitiui sing.
Accusatiui.*

*Genitiui plur.
Datiui.
Accusatiui.*

*Secunda decli-
natio.*

*Elenchus ter-
minationum
secunda.
Exempla.*

Annotatio.

Genitiui plur.

*Paragoge syl-
la-
ba phi in secun-
da, tertia, &
quarta.*

Nullum aliud nomen primæ declinationis est communis generis præterquam ἀνὴρ: atque istud dicitur commune eadem ratione qua *lauro* & *homo* à Latinis; cum tamen vix vnquam, ac ne vix quidem, illa epitheto fœminino iuncta inueniantur, aut Græcè aut Latine. Itaque dicito omnia primæ esse masculina. ² Doricè α: Æolicè & Boeoticè αα: Ionicè ια, † accentu in antepenultima: ³ Poeticè verò ω, ex Ionico per crasim. ⁴ Ionicè interdum ια. ⁵ Si plura de vocatio desideras, vide Annotationes in declinationes simplices, circa principium. ⁶ Id est, si ex articulo fœminino dualis ac pluralis numeri auferas τ, habebis terminationes primæ declinationis in iisdem casibus & numeris: sed cum articulus careat vocatiuo, semenda erit nominatiui eiusdē numeri terminatio. ceteræ enim habent terminationem, vt iam ab autore dictum est. ⁷ Doricè αα: Æolicè & Boeoticè ααα, Ionicè ιαα. ⁸ Datiui pluralibus cuiuscunque declinationis in; desinentibus additur ι, Atticè, Ionicè & Æolicè. ⁹ Ionicè interdum ιαα.

SECUNDA declinatio tantum est fœmininorum, quæ desinunt vel in α, ἡ μούσα, *musa*: vel in η, vt πῆν, *honor*: genitiuus in ης, datiuus in η diphthongum, accusatiuus in αι vel ιω, vocatiuus in α vel η, iuxta terminationem nominatiui. Dualia & pluralia perinde se habent atq; in prima declinatione.

S. { α, } ης, η, { αι, α. } D. α, αι. P. αι, ὦν, αις, ας, αι.
{ η, } τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μούσαν, ὦ μούσα.
ἡ πῆν, τῆς πῆνης, τῇ πῆνι, τὴν πῆνι, ὦ πῆνι.

Finite in δα, θα, εα, & α purum, (hoc est, quod non subsequitur consonantem) faciunt genitiuum in ας, datiuum in α diphthongum: Ἀήδα, Ἀήδας, Ἀήδα, *Leda*: Μάρθα, Μάρθας, Μάρθα, *Marttha*: ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, *dies*: Φιλία, Φιλίας, Φιλία, *amicitia*.

VARIETATEM Dialectorum recipit omnino vt genitiuus pluralis primæ. In aliis casibus nulla est varietas, quam ex his quæ iam dicta sunt, non possis colligere. † Hoc tamen sciendum, multa huius declinationis nomina syllabæ φι vel φι, adiectionem apud poetas recipere: quod dum fir, quæ desinunt in α, modò illud retinent, modò Ionico more in η mutant, vt Οὐρανία, Οὐρανίαφι, *Vrania*: βία, βίαφι, *violencia*. quæ verò in η desinunt, nihil mutant: vt αἰών, αἰώνφι, *cubile*. Idem accidit quibusdam nominibus tertiæ: sed ex φ- & ον, & ε, prius abiiciuntur: vt τρεῖς, τρεῖςφι, εκατόν, εκατόνφι, ὅς, ὅςφι, ὅς, ὅςφι, sic in pro-

in pronomine αὐτός, αὐτή, ἑ. In quinta quoque declinatione neutra quaedam in Θ , & foemina in ω , idem patiuntur: sed in Θ , o prius vertitur in i, ut $\epsilon\eta\theta\eta\varsigma$, $\epsilon\eta\theta\eta\varsigma$; in foeminis vero in ω , prius facimus genitiuum in $\omega\Theta$, ac deinde migrante ϵ in Φ , fit nomen poeticum; ut $\epsilon\chi\theta\eta\lambda\eta\delta\omega$, genit. $\tau\eta\epsilon\chi\theta\eta\lambda\eta\delta\omega$, Θ , vnde $\epsilon\chi\theta\eta\lambda\eta\delta\omega\Phi$, $\alpha\epsilon\epsilon\iota\alpha\tau\iota\omega\mu$. Porro huiusmodi nomina poetica, sunt indeclinabilia. Patiuntur praeterea haec tres declinationes apocopen: ut in secunda, $\tau\gamma\lambda\omega$, pro $\tau\gamma\lambda\omega\eta$, $\rho\eta\pi\iota\lambda\lambda\iota$; in tertia, $\gamma\lambda\alpha\phi\omega$, pro $\gamma\lambda\alpha\phi\omega\rho\omega$, $\alpha\pi\tau\eta\gamma\mu$; ex $\epsilon\chi\theta\eta\lambda\omega$ vero Attice fit $\epsilon\chi\theta\eta$, & Ionice $\epsilon\chi\theta\eta$, $\epsilon\chi\theta\eta$; in quinta $\delta\omega$, pro $\delta\omega\mu\omega$, $\delta\omega\mu\omega$: quod non solum in nominatio. sed per omnes casus singulares huius declinationis fieri soler: ut $\tau\delta\Lambda\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, pro $\Lambda\omega\tau\omega\iota\delta\omega$, $\iota\delta\omega\tau\omega\iota\delta\omega$, $\Lambda\omega\tau\omega\iota\delta\omega$, id est, *Aiacis, sudori, Apollinem*. Huiusmodi apocope fit potius syllabae quam vnius tantum litterae. in paucis enim perditur sola littera, ut $\gamma\alpha\lambda\alpha$, pro $\gamma\alpha\lambda\alpha\epsilon$, $\lambda\alpha\epsilon$: $\alpha\lambda\eta\phi\alpha$, pro $\alpha\lambda\eta\phi\omega$, $\phi\omega$, $\nu\eta\gamma\mu\epsilon\tau\iota\omega\mu$ *adeps*: sic $\gamma\lambda\omega$, de quo supra.

*Apocope in tri-
bus declinationibus.*

TERTIA declinatio complectitur masculina, foemina & communia in $\omega\varsigma$, $\delta\lambda\gamma\varsigma$, *sermo*: $\eta\delta\delta\varsigma$, *uia*: $\delta\chi\eta\delta\omega\theta\eta\varsigma$, *homo*: & neutra in ω , $\delta\epsilon\lambda\omega$, *lignum*. vocatiuus in ϵ . genitiuus, datiuus & accusatiuus, item dualia & pluralia, sequuntur articulum masculinum & neutrum.

Tertia declinatio.

lina, foemina & communia in $\omega\varsigma$, $\delta\lambda\gamma\varsigma$, *sermo*: $\eta\delta\delta\varsigma$, *uia*: $\delta\chi\eta\delta\omega\theta\eta\varsigma$, *homo*: & neutra in ω , $\delta\epsilon\lambda\omega$, *lignum*. vocatiuus in ϵ . genitiuus, datiuus & accusatiuus, item dualia & pluralia, sequuntur articulum masculinum & neutrum.

S. $\left\{ \begin{matrix} \omega\varsigma, \\ \omega\iota, \end{matrix} \right\} \left\{ \begin{matrix} \epsilon, \\ \omega\iota, \end{matrix} \right\}$ D. $\omega, \omega\iota$. P. $\left\{ \begin{matrix} \omega\iota, \\ \alpha, \end{matrix} \right\} \left\{ \begin{matrix} \omega\iota, \omega\iota\varsigma, \\ \alpha, \alpha. \end{matrix} \right\}$

2. 3. 4. Elenchus terminationum tertia.

$\delta\lambda\gamma\varsigma$, $\tau\epsilon\lambda\gamma\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\omega\iota\delta\omega$.

$\eta\delta\delta\varsigma$, $\tau\eta\epsilon\delta\delta\omega$, $\tau\eta\epsilon\delta\omega$, $\tau\eta\epsilon\delta\omega$, $\omega\iota\delta\omega$.

$\delta\chi\eta\delta\omega\theta\eta\varsigma$, $\tau\epsilon\chi\eta\delta\omega\theta\eta\varsigma$, $\tau\epsilon\chi\eta\delta\omega\theta\eta\varsigma$, &c.

Exempla.

$\delta\epsilon\lambda\omega$, $\tau\epsilon\delta\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\tau\omega\iota\delta\omega$, $\omega\iota\delta\omega$.

Neutrorum tres casus similes: nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus: qui in singulari numero varias habent terminationes in quinta declinatione, pluraliter autem semper exeunt in α .

Annotatio de nominib. neutris.

LOCVS Hic exigit, ut de nominum genere aliquid dicamus, quod possidiscernere foemina aut communia in Θ , a masculinis. Ac primum generasles quasdam regulas subiiciemus, quibus sola significatione genus poterit dignosci, tam in quinta quam tertia declinatione. in aliis enim haec generum diuersitas non habet locum, nisi paululum in quarta, ut suo loco dicemus. Ceterum de Adiectiuorum genere nihil in his declinationibus a nobis expectes. nam in Annotationibus in nomina adiectiua, illorum genus demonstrabitur. Hic itaque tantum de substantiuis agemus; quae aut propria sunt, aut appellatiua. & propria quidem virorum siue decorum, mensium & fluuiorum, sunt masculina: propria vero mulierum siue decorum, urbium, insularum, nauium & foruū.

2. De nominu genere regulae generales. Genus substantiuorum hic solum traditur. Masculina propria. Foemina propria.

Appellatio
masculina,
feminina,
communis.

ſceminina. Appellatua verò, quæ ad ſolos mates pertinent, **maſculina ſunt, & cognitu facilia;** vt ὁ *πατήρ, pater*; quæ ſcilicet munus vel officiũ marium ſignificant. ſic quæ ad ſolas ſceminas pertinent, **ſceminina ſunt,** vt ἡ *μήτηρ, mater.* quæ verò ad vtrumque ſexum referuntur, ſunt communia, vt ὁ ἡ *παρθένος, virgo mas vel ſceminina;* ὁ *ἄρς ἡ θῆς, deus vel dea;* ὁ *ἄρς ἡ γένος, hinnulus mas vel ſceminina.* & ſic de ſ aliis, quoties vnica voce vtrum ad ſignificandũ vtrumque ſexum: quæuis in quibũſdam alia etiam ſit vox ad ſignificandũ ſceminam: vt θῆς; & θῆς. per ſceminam hic intelligo nõ ſolum mulierem, ſed omnium animalium ſcemininum ſexum. Præterea ſceminina ſunt arborum nomina: fructuum verò, neutra. Ab his omnibus regulis excipe finita in *or.* hæc enim, ſpreta ſignificatione, ſemper terminationis genus recipiunt, vt τὸ *κίονον, filius* vel *ἡ λίαντινὸς ἄρτος, ſiſola.* Inueniuntur & alia, præcipuè arborum & fructuum nomina, quæ hæc regulas non exactè ſeruant: ſed ea magis notanda quàm imitanda. Id verò accidit aut licentia poetica, aut propter quandam dialecti proprietatem. Reſtat nunc vt dicamus de genere ſubſtantiuorum in *os* huius declinationis tertiz, quum ſignificatione illud dignoſci non poteſt. Subiiciemus itaque ordine alphabetico primũ ſceminina: deinde communia, quæ paſſim legendis authoribus occurrunt. quæ verò hic non enumerabuntur, maſculina cenſeantur.

Arbores.
Fructus.
Exceptio.
Annotatio de
finis in or.
Alia exceptio-
nes.

F O E M I N I N A.

† αἰχολος, abscissus inter
nares & maiorem ap-
pulum oculorum.
αἰχλη, navis genus.
αἰλος, arena, pulvis.
αἰμος, arena, sabulum.
αἰφροδς, binis, circumitus.
αἰδοθ-, ascensus, vadisue.
αἰφωλιος, huc.
αἰσπαις, sunt αἰσπαπτις,
calli, semita trita.
αἰλιον, vestibulum.
βατον, rubus.
βυβλον, sive βιβλον, p-
pyrus, charta, liber.
ζεατον, grana.
διχος, trabs, tignum.
διχος, consideratio, expe-
ctatio: apparatus.
ειρις, remigatio; serui-
tium.
εισodus, introitus, ingres-
sus.
επιποδοθ-, reditus.

ἑρμ. *σπονδια, foliisudo.*
 ζυγός, *iugum libra.*
 ἑπερ. & Doricé, ἄπερ.,
contingens, id est, terra
firma.
 ἵππ., *equitatum, vel e-*
quis: pro equo masculi-
num est.
 ἡρδπ., *μαῖατα.*
 κιστωτ., *arces.*
 λαοφ., *vla publica seu*
regia.
 λαοφ., idem Atticé.
 μισθός, *pretia via.*
 μίσος, *stercus humanum.*
 νεός, *novale.*
 νῆς, idem.
 νῆσος, *insula.*
 νῆος, & Ionicé νοός,
morbus.
 ὥερ., *υχορ: pro confa-*
bulatione masculinum
est.
 ὀδός, *via.*

ἀειδόμενον, *circumitio.*
 ἀειδόμενον, *progressus.* 10
 ῥαδόμενον, *urgere.*
 σιτομεγες, *sestamum, frum-*
menti species.
 σπῆς, *loculus, condito-* 25
rium.
 σπῆς, *cinis sordidus.*
 σπῆς, *tormentum, dolor*
intestini orum.
 τήνιν, *toga.* 30
 τελεσμένη, *semita.*
 τελεσμένη, *trivium.*
 τερχιλατόν, *locum ubi a-*
gitatur rota.
 ἄμμος, *arena.* 35
 ἄμμος, *arena.*
 ἄμμος, *calculus.*
 ψάδος, *stora, soges, et*
ipse scirpus è quo con-
taxitur maita. Suidas 40
 Aristophanem & τῆς
 ψάδος, *masculinè di-*
cere scribit.

COMMVNIA, SIVE INCERT-
ti aut dubii generis.

† *abyssus*.
iter, gressus.
anus.
ferax.
issus.

κλήρ@, *sorts*.
 κέρ@ες, *profits*.
 λιμὸς, *fames* : Atticè ὀ,
 Doricè ἡ.
 μέγανθ@, *supercilium*.

ῥαμνός, *ramnus*, virgula-
 rum spinosum.
 ῥαφίος, *raphius*.
 ῥιός, *pellus*, scutum.
 ῥοπίς, *loculus*, conditoris 50.
 ῥαμνός

στῆμιν, *υπνα, cala-*
thna.
 στρατός, *exercitus.*

οὐός, *comes.*
 ἄλ, & Atticè *υι-*
 λ, *Vitrum.*

χῆλος, *arca loculus.*
 χῆδος, *pabulum.*
 ἄμμος, *arena.*

Inuenientur fortè quædam alia fœmininâ communiâve, quàm quæ hîc enu-
 5 merantur : sed certè paucissima, eaq̃ue præcipuè aut nomina herbarum, aut
 animalium : vt τὴ φλόμ, siue ἡ φλό, *verbascum herba* : ἡ φόν, *ατραβύλη,*
fusus agrestis : sic ἡ ἀμπελ, *uitis*, cum suis compositis : vt ἡ ἀγροάμπελ, siue
 per syncopen, *ἀγροάμπελ, labrusca, uitis agrestis* : sic ὁ vel ἡ γλαί, *glanum fe-*
 10 *ra*, quæ & hyena. quæ omnia recensere nolimus, quòd maxima ex parte m-
 mis essent incerta, neque illa fœmininis epithetis iuncta legissemus. sunt enim
 parum visitata. Inuenientur rursus quædam huc congesta, quæ in lexicis alte-
 rius generis esse deprehenduntur. Verùm illis hac in re non est omninò fides ad-
 hibenda. nam sunt plerunque deprauata. Idem iudicato in nominibus quin-
 15 tæ, quæ suo loco eodem modo enumerabimus. Porro genere variantia quære
 inter Heteroclitica. Atticè Ion. & Thesalicè *οι* : Doricè *ου*. Ionicè *οι*. Doricè
ας & *ου*.

Herba.
Animalia.

2.3 Genitivum sing.
 4 Genitivum dual.
 Accusativum plura.
 Quarta decli-
 natio.

ας.
ου.

QVART A Declinatio Atticorum est pro-
 pria, vertentium vocales præcedentis Declina-
 tionis in *ω*: alioqui genere consentit. nam conti-
 20 net masculina, fœminina & communia in *ας*, ὁ
 Μενέλεως, *Menelaus*: ἡ ἄλως, *area*: ὁ καὶ ἡ δῦρεως, *ferti-*
lis : & neutra in *ων*, τὸ δῦρεων, *fertile*. Omnes ca-
 sus² desinunt in *ω*: vertitur enim ὁ in *ω, οι* in *ω* sub-
 scribendo iota, & in *ω* abiecto *υ*. Neutrorum
 25 quoque *α* migrat in *ω*: hoc modo;

S. { *ας*, } { *ων*, ⁴ *ας*. }
 { *ων*, } { *ων*, *ων*. }
 D. *ω, ων*. P. { *ω*, } { *ων*, *ας*, }
 { *ω*, } { *ω*, *ω*. }

3 Elenchus ter-
 minationum
 quarta.
 4 Exemplar.

ὁ Μενέλεως, τὸ Μενέλεω, τὸ Μενέλεω, τὸ Μενέλεων, ὡ Μ-
 ἡ ἄλως, τὸ ἄλω, τὴ ἄλω, τὴ ἄλων, ὡ ἄλως. (ιέλεως.

30 ὁ καὶ ἡ δῦρεως, τὸ καὶ τὸ δῦρεω, τὸ καὶ τὴ δῦρεω.
 τὸ δῦρεων, τὸ δῦρεω, τὸ δῦρεω, τὸ δῦρεων.

Quatuor prædictæ declinationes appellan-
 tur parisyllabicae, quòd obliqui sint nominati-
 uo pares syllabis.

Declinationes
parisyllabicae.

85 Hæc Atticorum declinatio à communibus in quibusdam tantùm nomi-
 bus est recepta: nempe in iis quæ hîc & in Annotationibus in declinationes sim-
 plices à CLAUDIO recensentur, atque in his quæ sequuntur:

C

Atticorum de-
clinatio in qui-
bz nominibus
recepta sit ab iis
qui cōmuni lin-
gua scripserunt.

† αἰῶς, ὁ, ἡ, *mutuus*.ζάλος, ὁ, ἡ, *glos*, soror viri.ἰλῆς, ὁ, ἡ, *propitiuus*: vnde αἰλῆς, ὁ, ἡ, *inclemens*.ῥήλας, ὁ, ἡ, *funis*, rudens.ῥήφας, ὁ, ἡ, *orphus*, genus piscis.πλής, ὁ, ἡ, *plenus*: vnde ὁ, ἡ, αὐτόπλης, ἑκπλής, ὑπὸπλής, idem quod πλής.† σῶς, ὁ, ἡ, *saluus*, integer.ῥῆμας, τὸ, pro ῥῆμα, *debitum*: vnde ὁ, ἡ, ὑπὸ ῥῆμας, *debitor*: & ὁ, ἡ, ἀξιοῦ ῥῆμας, *fide dignus*.His adde quædam composita à γῆα, siue γαῖα, *terra*: quæ penultimam corripiunt, vt alia huius declinationis omnia; veluti

S V N T & alia in *us*, quæ per quartam vel quintam declinationem flectuntur: de quibus vide tractatum Heteroclitorum. Sunt præterea multa propria, quorum Attica declinatio est in vsu: præcipuè verò quæ communiter desinunt in α, α, vel ι, vt Μενέλαος, Ανδρόμαχος, pro Μενέλαα, Ανδρόμαα: & monosyllaba 2 circumflexa, vt Κῆς, *Cos*, insula. 2 Id est, habent in vltima syllaba α. 3. 4 3 Poëticè α, vel ι, puncto subscripto, ab Ionico tertiz οιο. 4 Vocatiuus est similis nominatiuo, more Attico, vt dictum est in prima declinatione.

*Finita in us
quarta vel
quinta.
Propria in α
α, α.
Monosyllaba
circumflexa.
Genitiuus sing.
Vocatiuus sing.
Quinta decli-
natio.*

*Elenchus ter-
minationum
quinta.*

Exemplum.

Genera:

QVINTA declinatio imparisyllabica com-
plectitur 1 omnia genera, & terminationes plu-
rimas. Genitiuus Nominatiuum superat, exiens
in *os*, Datiuus in *ι*, Accusatiuus in *α*: Vocatiuus
2 sæpe idem cum Nominatiuo. Dualis Nomina-
tiuus *ε*, Genitiuus *οιν*. Pluralis Nominatiuus *ες*, 30
Genitiuus *ων*, Datiuus *σι*, Accusatiuus *ας*. At neu-
trorum plurale in *α*.

S. { Nom. *ος, ι, α*, { Voc. D. *ε, οιν*. P. { *ες, ων, σι*, { *ας, ες*
varius, { var. *α*, { *α, α*.

S. ὁ Τιτῶν, τῶ Τιτῶνος, τῶ Τιτῶνι, τὸν Τιτῶνα, ὦ Τιτῶν. 31
D. τῷ Τιτῶνι, τοῖν Τιτῶνοι, ὦ Τιτῶνι. P. οἱ Τιτῶνες, τῶν
Τιτῶνων, τοῖς Τιτῶσι, τῶς Τιτῶνας, ὦ Τιτῶνες, *Titan*.

1 QVOMODO hæc genera significatione dignoscantur, satis abun-
dè diximus, quum de tertia declinatione ageremus. ea verò quæ autoritate
solum vel terminatione percipi possunt, in sequentibus indicabimus, singulas
terminationes eo ordine, quo ab Authore dispositæ sunt, discutientes, ac vnicuiq;
illarum suum genus assignantes. Quamvis autem hæc terminationes variz sint
ac multe

et multiplices possunt tamen ad nouem reduci; quatuor scilicet vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, γ, ξ, λ, ς, ψ nam nullum nomen Græcum definit in ε, ο, ζ, λ, μ, aut in aliquam mutam; exceptis Barbaris aut Hebræis, vt ἱεμψαλ, *Hierpsal*: ἄδμ, *Adam*, &c. quæ tamen reduci possent ad declinationem Græcam, nōpe ad tertiam, & finirentur in Θ, ἱεμψα-Θ, (vel ἱεμψας, vt αἰ-ας, αἰθρῆας) ἄδμ-Θ, &c. Porro ð finita in η non reperiuntur in quinta declinatione; sed omnia sunt secundæ. ² Circa finem huius declinationis indicabuntur ea nomina quæ vocatiuum nominatiuū simi em non habent, ibi etiam agetur pluribus de accusatiuo singulari, & datiuo plurali.

*Terminationes
quintæ nouem,
α, ι, υ, ω, γ, ξ, ς,
ψ.*

Vocatiuum.

10

Terminationes quintæ Declinationis.

¹ Finita in α formant genitiuum in αῖς: ὁ βῆ-
μα, τοῦ βήματος, *altare, tribunal, suggestum.*

*Genitiuus
quintæ.*

α, ατ-Θ.

Annotatio.

² Nomina literarum, sunt indeclinabilia, ὁ ἄλ-
φα, βῆτα, γέλτα.

15 ι, ἰς, ³ vnum substantiuum, ὁ μέλι, μελῖς, *mel.*

ι, ιτ-Θ.

Adiectiua in ι.

Adiectiua neutra communium legem seruant:
ὁ καὶ ὁ ἄρχεις ὁ ἄρχει ἀχάεις, *gratiosus, a, um*: ὁ καὶ ἡ
φιλόπαται, ὁ φιλόπαται, φιλοπάταιδος, *patria studio-*
sus, a, um. sic etiam ὁ πιπρὸς, vt commune ὁ καὶ ἡ πῖς,

20 πρὸς, *aliquis, aliqua, aliquod vel aliquid.*

ι, ἰος: ὁ σῖνπι, σινήπις, *sinapi*: de quo ⁴ aliās.

3. 4 ι, ιτ-Θ.

υ, ὕος: ὁ γένυ, γένυος, *genu, geniculum.*

3 υ, υτ-Θ.

υ, ὕος: ὁ ἄγρ, ἄγρος. *urbs*: ὁ πῶς, πώρος, *grex ouium,*

υ, υτ-Θ.

ouile. Sic neutra masculinorum in υ: ὁ ἡδύς, ὁ ἡδύς,

*Adiectiua non-
traiu υ.*

25 ἡδύος, *iucundus, um. suauis et suaue.*

ὦ, ὠος: ἡ Λατώ, Λητώος, *Latona*, ⁶ est declinationis

ω, ωτ-Θ.

contractorum.

¹ FINITA in α, vel υ, omnia sunt neutra absque vlla exceptione. Sic ¹
30 finita in ω, omnia sunt feminina. ² De finitis in α videtur author tantum ²
intellexisse, non autem in genere de omnibus literarum nominibus: quam-
uis locum quoque habeat in reliquis, exceptis quatuor, quarum nomen ad-
iectiuo indicatur; nempe ψαλόν, υ ψαλόν, μικρόν, ω μικρά, quæ declinantur mo-
re adiectiuorum ψαλόν, μικρόν, & μικρά, quod facit in genitiuo μικράς, vt habes
in tractatu Heteroclitorum circa finem. olim tamen harum vocalium nomi-
35 na erant, ι, υ, ω, vt Latinarum, e, i, o: verum postea his addita sunt epithe-
ta ad indicandum aliquod diferimen, vt ι vocatum sit ψαλόν, id est, *paruum*
vel *tenue*, ad differentiam η vocalis longæ, quæ vt e ferme proferebatur: veluti
diximus pag. 2. versu 19. sic υ dictum fuit ψαλόν ad differentiam diphthongi ου.

*Finita in α, ι, υ,
neutra sunt, in
ω femin.
Nomina lite-
rarum quatuor
declinabilia:
et quare desin-
untur.*

ι, ιτ-Θ.

υ, υτ-Θ.

o, m.

*Substantiua in
i, barbara sunt,
præter mīli-
cum cōpositis.*

*De diuersitate
terminationū
Genitiui cōtra
regula ubique
tradi non pos-
sunt, nisi veli-
mus per se satis
nota per minus
nota explicare.*

*Regula de fini-
tis in u non o-
mnino inuisilis.*

*Regula de fini-
tis in as, prorsus
inuisilis.*

*Vsu multa per-
cipienda.*

m, m̄.

m, m̄.

olim enim (vt loco citato attingimus) v & u proferebantur vt u Latinum; v qui-
dem, vt u hodie pronuntiantur à Gallis: u verò, vt u sonat hodie Italis. Cæte-
rum o & m, quæ eodem ferme modo proferebantur, varia epitheta sortita sunt
iuxta quantitatis differentiam: o quidem μικρόν, id est paruum, dictum est; quia
breuem facit syllabam: m verò μέγα id est, magnum, quod sua natura syllabam
3 producat. Rectè dicit, vnum, nam ea quæ faciunt i, vt σίγησι, barbara sunt,
& non propriè Græca. Inueniuntur tamen composita è mīli quæ etiam faciunt
i, vt σιρόμυλοι, vinum mulsum: ἔξυμειλι, aceti mulsum: ὑδρομειλι, aqua mul-
4 sa. In secunda declinatione contractorum. Proponuntur ab auctore in
hac declinatione multæ nominatiui terminationes, quarum singulæ varias Ge-
5 nitiui formas recipiunt, vt u, ū vel i: de quibus quidam Grammatici pro-
lixè tractarunt: nos tamen hæc curiosè persequi noluimus, quod & nimis lon-
gum esset, & quia in multis id fieri non possit, nisi adducatur syllabaria vocalium
incipitum quantitas, aut accentuum ratio, aut generum notio: quæ multò mi-
nus nota sunt, quàm ea propter quæ declaranda adducuntur. Quod quamuis
Grammatici vulgò facitare soleant, ego semper ridiculum existimaui: cum o-
mnis disciplina à facilioribus & magis notis ad obscuriora & minus nota pro-
gredi debeat. Quare nominum quorundam genus & accentum, vocaliumque
incipitum quantitatem, potius per Genitiui terminationes (quæ per se satis no-
tæ sunt, si quis nonnullum huius linguae vsum, aucthorum lectione sibi compa-
20 rarit) quàm contra Genitiui terminationes per illa, quæ multò sunt difficilio-
ra, censere esse explicanda. Velim tamen interdum, si commodè id fieri possit
& cum aliquo lectionum emolumento, adduci dictionum genus, accentum, &
quantitatem, ad designandam quandam terminationum notitiam: vt si hoc lo-
co dicam, Substantiua in u, penultimam corripientia, faciunt ū: quæ verò
25 penultimam produciunt, faciunt i, cum omnibus adiectiuis. hac quidem re-
gula non poteris facillè cognoscere quare τὸ δάκρυ, id est, lacryma, potius faciat
δάκρυ, quàm δάκρυσ: cum penultimæ quantitas non sit cuius cognita faci-
lis: in δῆρυ verò, id est, hasta, quiuis cognoscet penultimam esse breuem, cum
sit μικρόν: quare statim dicit δῆρυ. Itaque hæc regula non fuerit omnino
30 inutilis, sed non satis certa. Hanc verò inuilem prorsus iudicaui, Finita
in as acutitona, ad i in Genitiuo faciunt: quia nullo modo potes scire quæ fi-
nita in m̄ vltimam acuant, nisi ex Genitiui terminatione. cogèris enim in Ac-
centuum tractatu conuersam hanc regulam audire, hoc modo: Finita in as,
facientia in Genitiuo ad i, vltimam acuant. Ex quibus regulis nihil certi po-
35 tes colligere. Itaque, velis nolis, ad vsum alterutrius recurras necesse fuerit. Fa-
ciliùs verò vñs te docebit quæ nomina in as, ad i faciant (vnde acutitona esse
concludes) quàm nosse quæ in as acutitona sint, vt inde inferas, declinari per ad i.
Vides igitur esse multa vsu percipienda, nec posse omnia (nisi ridiculè penu-
mero velimus esse) regulis comprehendere. Quare ne mireris, si interdum ad hu-
40 iusmodi varium eiusdem terminationis Genitiuum indicandum regulis certis
vtamur, interdum verò nihil certi præcipiamus: ne scilicet facilia per difficilia, &
per tenebras lucem videamur indicare. Vide quænam Declinationem Nomi-
num contractorum.

αι, αἰος: ὁ παῖς, παῖς, παῖς, genus cantilenæ in
laudem Apollinis: ὁ Παι, Παις, Παις, deus pastorum: ὁ
μέλας, μέλας, nigrum, atramentum.

αι, αἰς, participia sunt: ὁ τύψαν, τύψαντες, ver-
berans, vel quod verberauit. Sic adiectiuum ὁ πῶν,
πῶντες,

παρὺς, omne, more masculini, πᾶς παρὺς, omnis.

D V O Hic notanda : primum, Omnia substantiua in *ω*, esse masculina: adiectiua verò siue participia (vt suo quoque dicitur loco) esse neutra: deinde, Participia in *ω*, & adiectiuum πᾶς, facere in genitiuo αὐτῷ : reliqua verò omnia αὐτῷ. Porro huiusmodi participia sunt aut aoristi primi vocis actiue quorumcumque verborum ; aut praesentis vel aoristi secundi eiusdem vocis, secundae coniugationis verborum in *μι*.

Annotata de finit in *ω*.

Participia in *ω* ubi innominantur.

εν, ενος : ὁ τέρεν, τέρενος, tenerum.

εν, ενῶ.
εν, εντῶ.

εν, ενος : ὁ χερίεν, χερίεντος, gratiosum, vt masculinum χερίς, gratiosus. sic participia, ὁ τυφθεῖς, ὁ τυφθεν, verberatus, verberatum.

O B S E R V A B I S Hic, omnia in *ω* esse neutra. atque adiectiua vel participia: & quae sunt ab *ω* facere *εν*, reliqua *εντ*. Cæterum hæc participia sunt vel alterius aoristi passivi ; vel praesentis siue aoristi secundi vocis actiue verborum primae coniugationis in *μι*.

Notio de finit in *ω*.
Participia in *ω* ubi innominantur.

λω, λωος : ὁ ἔλλω, ἔλλωος, Græcus: ἡ σφρῶ, σφρῶος, Siren apus seu volucris insecti genus, & Siren fabulorum mulierum una.

λω, λωῶ.

λω, ενος : ὁ ποιμῶ, ποιμῶος, pastor : ἡ φρῶ, φρενός, mens : ὁ χή τέρεν, τέρενος, tener, tenera : cuius neutrum ὁ τέρεν, τέρενος, tenerum.

λωῶ.

D I S Y L L A B A In *μω*, & adiectiua quæcunque in *ω*, cum his substantiuis ὁ ἀδῶ, glandula siue globosus sub cute tumor : ὁ ἀχῶ, barba : ἡ ἀρχῶ, cernix : ὁ ἀρῶ, adolescens : & ἡ φρῶ, faciunt *εν* : reliqua *λω*. atque hæc, quæ *λω* faciunt, foeminae sunt, præter ὁ κηφῶ, fucus, vespæ sterilis : ὁ σφῶ, cupæus : ὁ σωλῶ, capalis, tubus : atque ὁ κή ἡ χῶ, anser. nam alia masculina, significatione dignoscuntur, vt ὁ ἰδῶ, cum compositis. Quæ autem per *ω* dectuntur, masculina sunt, præter ἡ φρῶ, & adiectiua, de quibus suo loco.

Regula de *λω*.

ινῶ.
λωῶ.
Foemina.
Masculina.

ιν, ενος : ὁ δελφῖν, δελφῖνος, delphin piscis: ἡ ἀκτῖν, ἀκτίνος, radius : cuiusmodi nominatiuus etiam per *ιν*, δελφίς, ἀκτίς.

ιν, ενῶ.

ιν, vel εν.

C O M P O S I T A, † Masculina sunt, atque hæc tria, ὁ σῖν, litus vel acervus : ὁ κτῖν, miluus : ἡ γένω, mensura : quum verò significat fibram, aut vim, effeminini. reliqua simplicia, foeminae. δελφῖν, verò, quamuis ab *ω* dectuntur, masculinum ponatur, ab aliis tamen commune dicitur: ὁ κή ἡ δελφῖν.

Masculina.
Foemina.

ον, ενος : ὁ μῆζον, μείζονος, maior, à cōmunibus in *ων*.

ον, ενῶ.

ον, ενος : participia sunt; ὁ τύπτον, τύπτοντος, verberās.

ον, ενῶ.

οὐω, οὐδω.

οὐω, οὐωτος.

οὐω, οὐδω: ὁ δὲ ποιῶ, δὲ ποδω, vt cōmune δὲ ποι, *bipes*.οὐω, οὐωτος, participia sunt: ὁ τυποιῶ, τυποιῶτος, *verberaturum*.

ον, ου neutr.

ουος, ουδω.

ουτος, ουωτος.

Participia in

ον.

Participia in

ουω.

OMNIA In ον & ου, neutra sunt, atque vel adiectiua à communibus in ου & ους: vel participia. & in adiectiuis quod dem, ου facit ο, & ουω, ουδω: in participiis verò, ον, ουτος, & ουω, ουωτος. Ceterum participia in ον, sunt vel praesentis, vel aoristi secundi, vel futuri primi barytonorum vocis actiua: aut praesentis secundive aoristi eiusdem vocis verborum tertiae coniugationis in ου: finita verò in ουω, sunt & ipsa vocis actiua, sed vel futuri secundi in qualibet coniugatione, vel primi in quinta, vel praesentis in prima & tertia verborum circumflexionum. 10
reperiuntur etiam adiectiua neutra in ουω, contracta ex puris in ου: quorum masculina in ους, contracta sunt ex ους. hae eandem cum participiis flexionem habent: vt ποδωω, μελωω.

ου, ουος.

ου, ους.

ον, ουτος.

ουω.

Masculina.

Participia in

ουω.

ον, ουος: ὁ μούσω, μούσωος, *turris vel domus lignea*: ἡ Γόρτυω, *Gortyn, civitas Cretae*: quorum nominatiuus etiam in ους definit: ὁ Φόρκω, vel ὁ Φόρκυς, *Phorcys, Neptuni filius & Medusae pater*.

ον, ουτος, participia sunt: ὁ ζώνω, ζώνωτος, *iūges*.

FINITA In ου, omnia faciunt ουω, nisi sint participia: sunt quoque omnia masculina, nisi significatio impediat (vt in Γόρτω, quia est proprium verbis) aut participia fuerint: quae neutra sunt, atque praesentis temporis vocis actiua, quartae coniugationis verborum in ου. Hoc etiam declinatur per ουω, & Φόρκω: vel Doric ὁ Φόρκυς, & Φόρκυ, τῷ Φόρκυ, ablato, vt multa alia, de quibus in Annotationibus in declinationes simplices.

ον, ουος.

ον, ουος.

ον, ουτος.

ον, ουτος.

ον, ουος: ὁ κλών, κλώνος *ramus*: ὁ αἰών, αἰώνος, *aemum*: ὁ Πλάτων, Πλάτωνος, *Plato*: ἡ μήκων, *parauer*: ἡ Σιδώ, *Sidon, urbs Phœniciae*.

ον, ουος: ὁ ὄριων, ὄριονος, *serra*: ἡ χελιδών, χελιδόνος, *hirundo*. & communia, ὁ καὶ ἡ δαίμων, δαίμονος, *felix*: & ita comparatiua, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, κρείσσονος, *melior*: quorum neutra in ον, ὁ δαίμων, δαίμονος, *felix, beatum*: ὁ κρείσσων, κρείσσονος, *melius*.

ον, ουτος: ὁ Ξενοφῶν, Ξενοφῶντος, *Xenophon*.

ον, ουτος: ὁ δράκων, δράκοντος, *draco*: & participia, ὁ τῷ τῷ, τῷ τῷ, *verberans*.

In ου masculina.

Feminina.

NOMINA In ον, quorum genus significatione dignosci non potest, masculina sunt, praeter sequentia foeminina,
† ἡ κροχιδών, *ustitica*, ἡ λαν, *area* βουή, *custodia*, apud Ale-

35

CAN.

χάνδρεος.	fecto, masculinum est	περίων, columba.
εἰκῶν, imago.	vel commune.	πεύρων, iunior.
ἡνὶ, litus.	σηπιδῶν, rhincedo.	χελιδῶν, hirundo.
ληηδῶν, obliuio.	σαρῶν, maxilla.	χρῶν, terra solum.
5 μελιδῶν, cura: at pro cu- ratore, custode seu pre-	σινδῶν, linteam.	χρῶν, nix. (in ηδῶν.
	τηκεδῶν, tabes.	ἢν addde omnia finita

In ηδῶν, femin.

Genitimus.

ονος.

ονος.

Exceptio.

ονος.

οντος.

οντις.

οντος.

Participia in

ον.

ονῶντος.

οντός.

Nunc de genitui varietate, si non omnia, tamen aliquid dicamus: quamuis & hoc vsu potius quam præceptis discere præstabat. nihil enim certi de his potest præcipi, nisi (vt antea dixi) per se satis nota per difficillima velimus explicare. Faciunt igitur *ονος* per *ω μέγα* omnia ferè substantiua masculina, & fœminina vrbium, quæ non desinunt in *ηδῶν*. Nam omnia finita in *ηδῶν*, atque adiectiua & substantiua fœminina, faciunt *ονος* per *ο μικρήν*. Ex adiectiuis excipe *αἰών*, *αἰδώς*: & *εἰρων*, *cauillator*, *diffimulato*, *non vera dicens*; itemque composita ab *αἰών*, *χρῶν*, & similibus: ex fœmininis verò *ἄλων*, *βοών*, *μελιδῶν*, *μικων*, *περίων*: quæ faciunt *ονος* per *ω μέγα*. Porro pauca sunt quæ faciunt *οντος* per *ω μέγα*: eaque omnia sunt masculina, & maxima ex parte propria virorum circumflexa, quæ à Latinis per *ontis* declinantur: vt Xenophon, Xenophonis: sic Demophoon, &c. In *οντος* verò per *ο μικρόν* facientia, vix alia inuenias appellatiua quàm hæc quatuor, *δρακῶν*, *λέων*, *λέων*, *δρακῶν*, *δρακο*, *leo*, *senex*, *fatulus*: & participia actiua vocis in *ον*, non habentia circumflexum: quæ sunt vel præsentis temporis, vel futuri primi, vel aoristi secundi: priora duo genera barytona, posterius oxytonon. quæ verò accentu circumflexo notantur & habent neutrum in *ονῶν*, (quæ enumerauimus quum de *ονω* ageremus, vi. 8) ea *ονῶντος* faciunt. de illis autem nullam mentionem fecit hoc loco CLENARDVS. At quorum neutrum similiter in *ον* per *ω μέγα* circumflexum desinit, per *οντος* flectuntur, & *ω μέγα* seruiant: suntque præsentis temporis vocis actiua, secundæ coniugationis verborum circumflexorum. Id autem accidit propter crasim, quæ sit ex *α* & *ο* in *ω*, vt suo videbimus loco.

Ξ, in *κρς, γρς, χρς*: *ὀθώεαξ*, *θώεακς* *pectus*, *thorax*: *ῆ*
 30 *κύλιξ*, *κύλικς*, *calix*: *ὀαῖπαξ*, *αῖπαγρς*, *rapax*: *ῆ* *ἀλώ-*
πηξ, *ἀλώπεκς*, *vulpes*, mutat *η* in *ε*: *ῆ* *δριξ*, *τευχῆς*, *ca-*
pillus, pro aspirata sumit tenuem *τ* pro *θ*.
ὀαῖαξ, *αῖακς*, *rex*: *ῆ* *νύξ*, *νυκτῆς*, *nox*, interiecto *τ*.

Ξ in { *κρς*
γρς
χρς

Ξ κτς.

Genus finitorum
in ξ.Masculina.
Fœminina.

FINITA in ξ, masculina sunt, aut fœminina, aut communia: neutra
 35 verò nunquam. & fœminina quidem pauca sunt, ac communia paucissima, si cum infinita masculinorum multitudine conferantur. Itaque fœminina & communia siue incerta, quorum genus significatione cognosci non potest, hic enumerabimus: reliqua verò intelliguntur masculina. Hæc igitur sunt fœminina,
 40 *ἀλώπηξ*, *vulpes*. *μύαξ*, *mandibula*, *buc-*
αῖτος, *γρς*, *ambitus*, *orbiς*. *κα*, *brucius*: at *μύαξ*,
αῖλαξ, *sulcus*. *βατβα* *superioris labri*,
ῆ *πιδῶξ*, *laticula*. mascul.
κλίμαξ, *scala*, *senescala*. *μύαξ*, *γρς*, *flagellum*.
κύλιξ, *calix*. *ὀ* & *ῆ* *ὀαῖπαξ*, *una aiorba*
 45 *κλῖμαξ*, *clinus arduus*. *ῆ* *ιμματῶα*.
κρίξ, *casellus*, & *κρηκ-*
αῖς. *ῆ* *πληξ*, *galea*, *castris*: at
ἀαῖαξ, *υτῶα*, *arca*. *πῆληξ*, *Hecychio fissus*

τα.
ὀ & *ῆ* *πιδῶξ*, *fons*, *scatu-*
rigo.
πιδῶξ, *consilii locus apud*
Athenienses.
πιδῶξ, *γρς*, *ala*.
πιδῶξ, *γρς*, *placa*.
σμάδιξ, *siue σμάδιγξ*, *πι-*
βex, *liuor iunioris* *πα-*
perussione.

DECLINATIONES.

nens fericum: λατήρ, λατήρος, *peluis*: ὁ κῆρ, κῆρος, *cor*.

ηρ, εἶος: ὁ αἰθήρ, αἰθέριος, *ather*, id est, ignis *elementum*.

* in multis verò syncope: ὁ πατήρ, πατίεος, παῖς, πα-
ter: ἡ μήτηρ, μητίεος, μηῖς, *mater*: sic compositum
Δημήτηρ, *Ceres*: item, θυγάτηρ, *filia*: γαστήρ, *venter*: at
ὁ αἰήρ, *uir*, ἀνέρος, αἰδρός, * assumit δι.

10 *F*EMININA in ηρ, nulla sunt, quæ significatione cognosci non possint, præter
γαστήρ, κῆρ, *foris*. Neutra verò duo tantum, ἦρ, *ver*, & κῆρ, *cor*: quæ circumflectun-
tur, quia sunt ex ἰαρ & κίδη per crasim. Alia in ηρ, masculina sunt. Pauca sunt quæ
flectantur per ηρ, nempe quæ à CLENARDO recensentur, atque αἰθήρ, *astrum*:
Πίηρ, *Pier*, gentile: & φέρτης, *tribulus*, (pro quo vñtatiùs dicimus φέρτης φέρ-
ος) ὁ αἰήρ, *aer*, Eolicè inuenitur ἡ αἰήρ: sic ἡ αἰτήρ, ἦρ, apud Homerum & catē-
tos poetas. Cætera in ηρ, faciunt ηρ,.
15 Huiusmodi syncope habet tantum locum in iis quæ auctor enumerat. No-
candum autem, concisos casus ab oratoribus magis recipi, præter θυγάτηρ.
nam θυγάτηρ soli vsurpant poetæ, qui metri gratia indifferenter vtuntur concis-
is vel integris, duobus exceptis, de quibus fiet mentio in Annotationibus in de-
clinationes simplices. * Nunquam enim in eadem dictione, ponitur ante pr, vt 2
20 diximus §, 20. & 7, 33.

ορ, οεος: ὁ ἦτορ, ἦτορος, *cor, animus*: & inde compo-
situm, ὁ μεγαλήτωρ, μεγαλήτορος, *magnanimus*.

ὑρ, υεος: ὁ ψίδυρ, ψίδυρος, *susurro*: ὁ κῆρ, ἡ κῆρ, *testis*: & neutrum, ὁ πῦρ, πυρός, *ignis*.

25 *F*INITA in ηρ & ηρ, paucissima sunt: & illa quidem neutra, hæc verò
masculina, præter μέγας & πῦρ, quæ ponuntur in contextu, atque hæc in υρ, anti-
qua sunt, & penè exoleta. præter πῦρ: vtimur autem illorum loco finitis in ερ,
tertiæ declinationis, vt ψίδυρος, υρ, & μέγας, υρ, quod & μέγας, υρ.

30 ωρ, ωεος: ὁ φῶρ, φωρός, *fur*: ὁ ἰχῶρ, ἰχῶρος, *aquosa hu-
miditas vel sanies tenuior*: ὁ ἔλωρ, ἔλωρος, *captura, pra-
da*: ὁ τέκμων, τέκμωνος, *signum, finis*.

ωρ, οεος: ὁ Νέτωρ, Νέτορος, *Nestor*: ὁ Ἐκτωρ, Ἐκτο-
ρος, *Hector*: ὁ κῆρ, ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτορος, *carens patre*: ὁ κῆρ, ἡ
ἀμήτωρ, *carens matre*: πᾶν δαμάτωρ, *omnia domans*,
35 *vel omnidomans*. ὁ ὕδωρ, τῷ ὕδατος, *aqua*, * heterocli-
tum est.

ερ, υρ,.

Fæminina.

Neutra.

Masculina.

ηρ, αἰ,.

Eolism.

ηρ, ηρ,.

*De syncopen
passis notis.*

ορ, ορ,.

υρ, υρ,.

ορ neutra.

υρ masculina.

Finis in υρ

exoleta.

υρ vel υρ

pro υρ.

ερ, υρ,.

ωρ, ορ,.

D

αἰ, αἰ, αἰ.
αἰ, αἰ, αἰ.
Neutra.
Communium.

Masculina.

MONOSYLLABA in αἰ, & polysyllaba in λαι, atque ἰαι & πῑμας, seruant αἰ μέγα in obliquis: alia mutant in οἰακρόν. Cæterum neutra in αἰ pauca sunt: nempe quæ ab autore afferuntur, & τὸ ἰδωρ, siue ἰδωρ, desiderium. at τὸ σπῆδ, ὃ σπῆδος, sitis, heteroclitum, vt τὸ ὕδωρ. Communia verò sunt multa, quæ significatione facillè dignoscuntur, quæ scilicet utriusque sexui conueniunt: quæ uis tardò fœmininis adiectiuis aut articulis iuncta inueniantur. Reliqua in αἰ, masculina sunt: nulla verò fœminina tantùm, præter ἡ αἰσθητική, & ἡ ἀλκίτηρ, & ἡ ἰαγῆλη ἐκπερὶ νύμφη. Vide Heteroclitica.

αἰ, αἰ, αἰ.

1 αἰ, αἰ, αἰ: ὁ Αἴας, Αἴαντος, Αἴαχ: ὁ πᾶς, τῷ πᾶσι, ὁππῆς, συνῆς: ἡ πᾶς, τῇ πᾶσι, συνῆ: ὁ πᾶς, τῷ πᾶσι, ὁππῆς, συνῆ: sic ἁπας, ὁππῆς: σύμπας, ὁππῆς, ὁππῆς. Duo in αἰ: ὁ μέλας, niger: πᾶς, miser, μέλαιος, πᾶ-

αἰ, αἰ, αἰ.

λανος: quorum fœminina ἡ μέλαινα, πᾶλαινα: neutra, ὁ μέλαι, πᾶλαι.

αἰ, αἰ, αἰ.

1 αἰ, αἰ, αἰ, fœminina sunt: ἡ μοῖα, μονάδος, μοῖα, ὁππῆς, ὁππῆς: λαμπάς, λαμπάδος, λαμπάς, lucerna: aut communia, ὁ ὅς, ὁ φεγγάς, φεγγάδος, ἐχὼ, profugus.

αἰ, αἰ, αἰ.

1 αἰ, αἰ, αἰ, neutrum, ὁ γῆρας, γῆρας, senectus: ὁ ἄλγας, ἄλγας, sal.

αἰ, αἰ, αἰ.

2 αἰ, αἰ, αἰ, vnum fœmininum, ἡ δαῖς, δαῖς, conuiuium: & vnum neutrum, ὁ εἰς, εἰς, farina aqua sibiacta. Commune autem, ὁ ὅς, ὁ παῖς, puer, puella, facit παῖς. sic composita eius, ἁπας, sine liberis, carens filiis: ὅπας, liberis abundans, vel bonos habens filios, aut bona indole proles.

αἰ, αἰ, αἰ, vel ὅς, ὅς.

2 αἰ, αἰ, αἰ: ἡ παῖς, (Ionicè τῆς) παῖς, τῆς, † (Ionicè τῆς): sic γῆρας, γῆρας, vetula.

αἰ, αἰ, αἰ.

3 εἰς, εἰς, neutra communium in ης: ὁ ἀληθής, τῷ ἀληθῆς, verum.

αἰ, αἰ, αἰ, masc.
αἰ, αἰ, αἰ, fœmin.
αἰ, αἰ, αἰ, communia.

1 N I H I L facilius quàm posse quæ hinc in αἰ faciant αἰ, & quæ αἰ, δῶ, vel αἰ, nam vel mediocriter authorum lectio hæc tibi demonstrabit. Regulis autem hæc percipi facillè nequeunt. Hic tantùm notabis, flexa per αἰ, esse masculina: per αἰ, fœminina: (exceptis paucis communibus, quæ sola significatione facillè cognoscuntur) per αἰ, verò, esse neutra & quintæ declinationis contrahentium, modò declinant in εἰς vel αἰ purum: vt videbis in sequentibus. Sunt iterò etia masculina quæ non declinantur per αἰ, nempe

DECLINATIONS.

semper *μίλων, τέλων*, de quibus in contextu, atque ὁ *λάων*, ὁ *λάος*, & *εἰσὶν ἄνθρωποι*. Porro *Ἄεoles* masculina in *ας* per *ως* efferunt, dicentes *μίλωνας, τέλωνας*. Idem faciunt in participiis masculinis in *ας*, quæ per *ων* declinantur, vt *ὁ ψωνας* pro *ὁ ψωνος* interpretantur. Pro *Ἄιωνας* tamen non dicunt *Ἄιωνας*, ne diphthongus geminetur. Cæterum poetæ non raro Dorico more ex gentiliis in *ων* per apocopen reiciunt *τῶν*, τῶ *Ἄιων* pro *Ἄιωνων*, de qua apocope nonnihil attigimus, 15, 6. ² Finita in *ας* aut *ων* non inuenies alia ab his quæ hoc loco enumerantur, tantum itaque notato, finita in *ων* declinari quoque per *ωνας*, *ει*, &c. & nominationum monosyllabum *ων* apud poetâs diuidi in duas syllabas, *ωνος*, *ωνος*, atque † nominationum pluralem similem reperi in nominatione singul. *αἱ ναῦς*, *νῦν*; *χεῖρας*, *χεῖρος*. De horum autem accusatiuo singul. dicitur suo loco. ³ Hæc sæpe substantia reperiuntur, & per substantia Latinis redduntur: vt *πῶς ἄλλως*, *ποῦνος*, *ὡς ἴσθης* *ποῦνος*, & sic de alijs. Sunt autem primæ declinationis contrahorum, vt dicitur in sequentibus.

Æolismus ac.
pro ac.

Апогове пости-
ца.

045, 005.

PLUG, EMB.

ਅੰਤ, ਪਰੋ ਵਿਚ.

*Nominativus
plur. similis no-
minativo sing.*

eis, unus: ὁ πτεῖς, πτενός, *pecten*: sic adiectivum εἰς,
 ἐνός, unus: ᾠκῆ, ᾠκῆς: neutrum ἐν ἐνός: &
 inde composita, μὲνδεῖς, μὲνδεῖα, μὲνδεν: ᾠδῆς, ᾠδῆ-
 μῖα, ᾠδῆν, nullus, a. um.

॥५॥

eis, erτος: ὁ Σιμόδης, Σιμόεντος, Simois, Simoëntis, no-
 10 men fluiui in Phrygia: ὁ Ὀπόδης, Ὀπέντες, Opus, Opun-
 tis, ciuitas in Locris: itidem adiectiuū, ὁ ῥαείδης, ῥαεί-
 εντες, ἡ ῥαείεσσα, ὃ ῥαείων, graciosus, a, um: & partici-
 pia ὁ τυφθεὶς, τυφθεύς, verberatus: at ἡ χλαῖς, clauis,
 ἡ κλαδός, τῇ κλαδί, πῶς κλαδεῖ & κλαδί.

॥५॥

25 Δὲς, ἐός, communiter, ἦος, Ionicè, ἐός Atticè : ὁ
βασιλῶς, τῷ βασιλέος, βασιλῆος, βασιλέως, rex: de
hoc² postea.

Os Sios cõm m.
 ños Ionic.
 Clus Att.

FINITA in *us*, facientia *co*, non inveniuntur, præter *κτεῖς* & *εὖς* cum
30 compositis, quæ ponuntur in contextu, *μηδὲς*, & *ὑδὲς*, quasi *μηδὲ* vel *ὑδὲ*
εἰς, neque *τιμὸς*, ne *τιμὸς* quidem : idcirco Poëtæ in neutro sæpe dicunt *μηδὲν*,
ὑδὲν. † *Æoles* verò ponunt *ῖ* pro *ι*, *μηδῖς*, *ὑδῖς*, *μηῖν*, *ὑῖν*. Reliqua igitur
præter *κτεῖς*, faciunt *co* : & sunt vel propria, vel adiectiva, vel partici-
pia, quorum superius meminimus in *co*, *co*, 21, 13. Genus autem nomi-
35 num in *us*, facile pater. adiectiva enim & particippia, masculina sunt : pro-
prium genus significatione cognoscitur : quæ verò ponuntur in contextu,
articulo genus indicant. Notandum autem, propria & adiectiva in *us*, in-
terdum contractè efferi per *us*, abiecto *i*, & *us* contractis in *u* : vt ex *ἀπίος*, &
πλάγιος, dicimus *ἑωὺς*, *πλάγιος*, de quibus postea in *us*, *us*, 7. sic adiecti-
40 va in *us*, interdum contrahuntur in *us*, abiecto *i*, & *us* in *η* contractis : vt ex
πυθίος, & *δουρπίος*, dicimus *πυθῦς*, *δουρπίς* : itemque *ἀλλὰς* ex *ἀλλάνιος*, teste Eusta-
thio. de his vide in *us*, *us*, 7.

ନିଶ୍ଚୟ

முதல.

ἡδὲν.

*Æol. 9. pro d.
us, col@, pro-
pria, adiectivum,
participia.*

Masculina.

0645, 45.

● អ័ក្ខរាវិរុទ្ធ
ស័ក្ខរាវិរុទ្ធ

¹ In accusativo plurali ὅς κλειδῶν, & Doricè κλειδῶν. ² In tertia declinatione 1.2 Derisivum, contractorum.

ης, ητος.

ης, ητος: ὁ λέβης, λέβητος, *lebes, cacabus*: ἡ ἐσθής, ἐσθή-
 τας, *vestis*. & item substantiua foemina, quæ fi-
 unt ab adiectiuis in ος: κακός, *malus*, ἡ κακότης, κακώ-
 τητος, *malitia*: vel ab adiectiuis in ις, ὡς δριμύτης *acri-*
monia, ἀδριμύς, *acer*.

ης, ὡτος.

Ης, ὡτος: ὁ πηῆς, πηλῶτος, *honoratus*: ὁ δαφνής, δα-
 φνῶτος, *laureaceus*.

ης, ετος.

ης, ετος: ὁ Κλήμης, Κλήμης, *Clemens*: Οὐάλης,
 Οὐάλετος, *Valens*.

ης, ετος.

ης, ετος: ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένης, *Demosthenes*: ὁ ἱε-
 ρακλῆς, Ἡρακλῆος, *Hercules*: ἡ τεκίρης, τεκίρης,
triremis: ὁ κῆ, ἡ ἀληθής, ἀληθῆος, *verus, vera*.

ης, ητος.

foemina
 masculina.

ης, ητος, faciunt substantiua appellatiua: & foemina sunt,
 præter sequentia masculina.

ἄμης, *placenta* genus

λεβῆος.

ἱππολῆς, οὐκ, *possuius*.

πέλης, οὐκ, *singularis*.

ἑρμῆος, *πασιγῆτος*.

λεβῆος, *lebes, cacabus*.

μύκης, *fungus*.

πύλης, *raupar*.

ὁς, ετος: quidam ma-

lunt ἡ ὁς.

πίπης, *tapas*, *βραχυ-*

lunt.

ης, ὡτος.

ης, ετος.

ης, ετος.

ης, ετος.

P & ετος & ετος paucissima declinantur: & illa quidem sunt ex ἰοις, (ut
 diximus in ες, ετος) ac masculina sunt: hæc verò sunt virorum propria, deducta
 à Latinis habentibus formam participiorum in ens, entis, ut Clemens, entis; Va-
 lens, entis. Per ετος verò flexuntur infinita penè masculina composita virorum
 propria, & adiectiua communia, & foemina in ἴης, quæ tamen re vera adie-
 ctiua quoque sunt, & cum quibus subintelligendum substantiuum αὐτῶς: ut ἐν-
 ης, *triremis*, scilicet navis: sic ἐν ἴης, δῆρης, *υπογῆς, biremis*, &c.

ης, ετος.

ίς, ιος: ὁ κίς, κίος, *vermiculus qui in ligno vel fru-*
mento nascitur: ὁ ὄφης, ὄφιος, *serpens*: ἡ πόλις, πόλιος,
urbs.

ίς, ιος.

ίς, ιος: ὁ Πάεις, Πάειδος, *Paris*: ἡ κρητὶς, κρητῖδος,
crepida, basis: & communia, ὁ κῆ, ἡ ἀπόλις, ἀπόλιδος, *so-*
extorris, exul: ὁ κῆ, ἡ φυγόπολις, *profugus*.

ίς, ιος.

ίς, ιος: ὁ κῆ, ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, *avis, ales*: ἡ μέρμις, μέρμιθος,
funiculus.

ίς, ιος.

Nomen infinitum, ὁ κῆ, ἡ τίς, ὅ, ἡ, *aliquis, qui-*
dam, facit πῖος: interrogatiuum autem quis, *quis, quæ*, &
quid, τίς, τί, τίος, acuta penultima.

ίς, πῖος.

FINI

us, us.

us, υδός: ἡ χλαμὶς, χλαμύδης, *chlamys*, genus vestis.

ὅς, αὐτός.

ὁ χὲρ ἡνέηκε, καὶ ἤλυθες, qui nuper aduenit, adueniens.

ἔ, ὠῆς: ὁ ζῶν, ζῶντες, iungens: participia
 unt.

စာ, ပုဂံ

STUDY

† VNAM hic omisit genitiui terminationem, *υθ* : vt *η καμους, καμυθ*, *5 fasciculos, manipulos*. Existimo reperiri etiam *υς, υτ*, sed raro: quemadmodum praecedentis quoque generis nomina perrata sunt. Porro haec genitiuum varietas vsu percipienda est. notato tamen, omnia monosyllaba, atque bonam substantiuorum partem, facere *υθ* : adiectiua omnia *ιθ* : tria solum Attice *ις*, quae ponuntur in contextu : *υθ* omnia finita in *υλς*, cum paucis aliis: *10 υτ* vero sola participia praesentis & aoristi secundi, vocis actiuae, quartae coniugationis verborum in *μυ*. Ceterum facientia *υθ*, masculina sunt; nisi quae rem non subsistentem significant, quae foeminina sunt : vt *η αγορευς, υθ, αρεσκοντων, eloquentia* : his adde *η γαλς, υθ, & η κρης, υθ, galea* : (quia fatig quoque *της κρης*) ac *η ορης, υθ, supercilium* : atque *η οσφς, υθ, lumbricus*, quod & masculinum esse dicitur. Masculina quoque sunt facientia *ις, ις, & υς* *θ*. foemina vero reliqua : exceptis communibus in *υλς*, & paucis aliis masculinis, quae vsu deprehendes.

ਅੰਤਰਿ:

ως, ὡς: ὁ γέλως, γέλωτες, τῖς: ὁ φῶς, φωτός, *lux*,
lumen.

ὡς, οὐς: ἡ αἰδώς, αἰδώς, pudor: ἡ ἡώς, ἡ ὥς, αὐτοῖα.

၈၅၂၈၀၆

ως, ως: ὁ Τρῶς, Τρῶς, Τρῶς, vel Troianus: ὁ Μίνως,
Μίνως, Minos: ὁ ἥρως, ἥρως, heros.

பி. ஏ. சி.

●●●●●

د.م.م.

MS, NTU.

Participia in
αἰ, αῖτος, αῖτος.

subscutina.

Feminine.

Nauplius.

အိမ်မှ၊ နေထိုင်ရာမှ။

† Duo tantum sunt facientia $\delta\omega$, per α $\mu\epsilon\mu\epsilon\delta$, eaque foeminina; $\alpha\delta\delta\epsilon$, & $\eta\omega\iota$, quæ sunt quartæ declinationis contraectorum. nam $\chi\epsilon\omega\iota$, $\chi\epsilon\omega\iota$, $\chi\epsilon\iota\alpha$, sunt à nominatione $\chi\epsilon\omega\iota$, vt $\beta\omega\delta\epsilon$, $\nu\omega\delta\epsilon$. ut verò per α $\mu\epsilon\mu\epsilon\delta$ faciunt $\mu\iota\omega\iota$ & $\eta\mu\omega\iota$, & monosyllaba habentia vnam harum mutarum, τ , δ , ν , vt $\tau\rho\omega\iota$: $\delta\rho\omega\iota$, $\sigma\rho\omega\iota$; $\nu\omega\iota$, $\lambda\upsilon\mu\omega\iota$, $\kappa\omega\mu\omega\iota$; η $\delta\epsilon\iota\varsigma$ tamen, id est $\delta\alpha\varsigma\iota\omega$, indeclinabile est. Reliqua in $\alpha\varsigma$, si sint nomina, faciunt $\alpha\tau$: participia verò perfectæ vocis actiue & mediæ (quæ hoc loco omissa sunt) faciunt $\iota\tau$, per α $\mu\epsilon\mu\epsilon\delta$: vt $\pi\tau\upsilon\phi\tau\iota\varsigma$, $\pi\tau\upsilon\phi\tau\iota\varsigma$, $\eta\mu\iota\upsilon\tau\epsilon\tau\iota\varsigma$: quæ verò $\alpha\tau$ faciunt, syncopata sunt vel contracta; vt $\iota\omega\iota\varsigma$, $\delta\tau\omega\iota\varsigma$, $\gamma\omega\iota\varsigma$, $\sigma\tau\omega\iota\varsigma$, pro $\iota\gamma\omega\iota\varsigma$. Omnia autem nomina quintæ finita in $\alpha\varsigma$, masculina sunt, præter duo foeminina iam enumerata, & duo neutra, $\phi\omega\iota\varsigma$, $\phi\omega\tau\iota\varsigma$, $\lambda\upsilon\mu\epsilon\mu\alpha\tau$: & $\Delta\omicron\kappa\iota\mu\epsilon\mu\alpha\tau$, pro communibus $\tau\iota\omega\iota\varsigma$, $\alpha\iota\tau\iota\omega\iota\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\iota\omega\iota\varsigma$. Porro vnicuius foemininum, $\iota\phi\epsilon\tau\iota\varsigma$, id est, $\iota\mu\epsilon\mu\epsilon\delta$ $\alpha\iota\varsigma$ ignoscitur in $\kappa\alpha\tau\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma$, facit $\tau\iota$, $\phi\omega\delta\epsilon$. ³ Huius accusatiuus $\tau\iota$ $\eta\mu\omega\iota$, & per apocopen $\eta\mu\omega\iota$, vt \dagger Λ' $\omega\iota\omega\iota\mu\alpha$, pro Λ' $\mu\iota\omega\iota\mu\alpha$, 15, 10.

46, 100.

λς, λθς: ὁ ἄλς, ἁλὸς, ἡ ἄλς, ἁλὸς, mare.

75, 75.

ης, ὄρος: ἡ ἄλμυς, ἄλμυτος, *lumbriticus*, *tinea*: Τίρως,
Τίρωτος, *Tryns*.

15, 17, 19

ρ, ρος; ὁ μακάρις, μακάριος; quod & μακάρι, μακά-
ρος, beatus.

FINITA

DECLINATIONS.

FINITA in, præcedente consona, non reperies, nisi $\delta\mu\mu\epsilon\tau$, $\delta\mu\mu\epsilon\tau$, $\mu\mu\epsilon\tau$, quod & $\delta\mu\mu\epsilon\tau$, $\delta\mu\mu\epsilon\tau$, $\mu\mu\epsilon\tau$, & quæ ponuntur in contextu.

Note

†, ποῖς: ὡ†, ὡπὸς, *visus*: Κύκλω†, Κύκλωπος, *Cyclops*.
 †, βοῖς: ὁ Ἄρα†, Ἄρατος, *Arabs*: ἡ Φλέ†, Φλέβος, *ve-*
na, sanguinis conceptaculum.

५४०३

↓, Cont.

†, Φος: Κίνυ†, Κίνυφος, Cinyps, nomen fluvii: ἡ κα-
τῆλι†, scala: ὁ Σκίρα†, Sciraps.

ψ, φ

4, 60.

Deficientium in ψ , octo faciunt \odot , nempe,

Θάμνος Thámybs.

$\phi\alpha\psi$, phabs, palumbos, astis genus.

10 Δηλ, Libs, sine Afri-
tano versio.

χαλῦς, *chalybs*, genus ferri durissimi.

manuum ablutio, & vas ad lavandas manus;

NW, Nibs.

autumnium: nec non ipsa aqua.

atque duo posita in contextu : quibus addo omnia finita in *re*, composita à *re* & *ca*, tere ; vt *περὶ ἀρετῆς*, περὶ αἰσθητικῆς, πρᾶξις ποικίλης ἐν ἔργῳ.

85 Tria verò tantum faciunt φ, quæ ponuntur in contextu; è quibus κατὰ λψ, & κη λψ, Ionicè faciunt π. Reliqua in λ, faciunt π. Cæterum omnia

ψ, φ

$\psi, \pi \in$
Laplacian

Mafantina.

Feminina.

Compassionate

4.

20 *σθουμα vidgo.* at composita hinc adiectiva sunt omnis generis, vel communis:
νι αψ, νιςιυ expov: αψοψ, cui facies est vicia, νιγερ: οινψ, νιμι faciem gerens, νι-
ger. πινιλοψ, apud Hesych. (pro quo apud Aristot. est *πινιλοψ*) nomen am-
inceni est generis.

Et haftenus de genitiuo.

25. ACCUSATIVVS singularis exit in *a*, τὴν τι-
τῆνα, *Titanem* : sed nomina in *is* & *us*, quorum
genitiuus in *os* purum, faciunt accusatiuum per

*Accusatio
quinta.*

AC, CP.

25, 2004

1: ὁ ὄφις, ὄφις, ὄφιν, *serpens*: ὁ βόύς, βοῦρος, βότριν, *racemus*. ² *Barytona* in *ις* & *ις* *declinata* non pu-

15, 18, 21

உய்யுதல்:

re, fortiuntur vtramque terminationem: *n̄ eis,*

ἔειπας, τί νῦν ἔειδα & ἔειπεν, *lis, contentio* : ὁ ἐν ἡλίοις, νῦν ἡ-
 ἡλίου, τὸν νῦν ἡλίου & ἔειπεν, *qui nuper aduenit*. Etiam

αος, in ⁴ αω: ραῖς, ραός, ραῖν, ραῖς: γραῖς, γεγός, γραῖν,
anus, vetula. Finita in $\epsilon\varsigma$, sæpius in ν , ὁ βοός, βοός,

PLUG, AT 20

86, 87, 88

35 Ἰσχυρὸν αὐτὸν ἐν αὐτῷ, τὸν βόα, βοσ.

FINITA in us, per se quoque faciunt accusativum: ut *Fiducia*, &
Misericordia, ab eis qui dicuntur, autem *Barytona* vocat, quorum prima nullo

95, 96.

Larynx

accentu afficitur, sed intelligitur gravis, qui Græcè dicitur βαρύς; eadem ratione appellantur Gravitona. De huius vocabuli etymologia videbis plura in

Granitona.

diffusion.

40 sequentibus. Verum longe declinantur putē, non aliter quam 0.71, vel 0.72.

Abstract

- αυς. Itaque minimè mirum, si utramque terminationem recipiant in accusati-
 4 uo. * Poeticè verò per α quoque faciunt accusativum, τῶνάα, vel ῖα, vel ῖα,
 5 & ῖα. Doricè βῶν, 12, 44.

Vocativus quoniam
 64.

πρῶτῳ.

ἴω }
 αἶς }

ῥαείω.
 71, 72.

Accentus re-
 tractus.
 αἶς, αἶς.
 75, 76.

αἶς.
 75, 76.

Contracta.

Apocope poeti-
 ca.

Appendix.

Dativus plu-
 ralis quintæ.

δι, αἶ.
 δι, αἶ.
 αἶ, αἶ.
 αἶ, αἶ.

VOCATIVVS idem cum nominatiuo; ὁ

1 πτόν, ὦ πτόν. Excipe flexa per ῥες, quæ ablato ῥες formât vocativum: ὁ Αἶας, Αἶαςες, ὦ Αἶας, Αἶας:

λέων, λέωνες, λέων, leo. Adiectiua in ἴω & εις, quæ neutrum per ει, ea & vocativum per ει: τέλειω, ὁ

τέρειω, ὦ τέρειω, tener, α, um; ῥαείς, ὁ ῥαείων, ὦ ῥαείων, & ὦ ῥαείω, gratiosus, α, um.

2 Grauitona in ηρ, habent 10 ερ: μήτηρ, ὦ μήτηρ, mater: sic acuta quatuor, ἀνὴρ, πατήρ, δαήρ, σωτήρ, vir, pater, lenir, (id est, mariti frater)

3 fenerator, ὦ αἰτήρ, πατήρ, δαήρ, σωτήρ; vbi & accentus in penultimam retrahitur. Diphthongi αἶ & οἶς,

deponunt ε, ὦ βασιλεῦ, βοδ, πλαχεδ, o rex, bos, pla- 15 centa: præter ὦ πούς, & ὀδούς, o pes, dens.

4 Grauitona quoque in ια & ις, reiciunt ε, ὦ ὄφι, βόψυ, o serpens, raceme: sic παῖς, ὦ παῖ, quod fit à παῖς, ὦ παῖ, puer, puella.

1 HÆC Exceptio non habet locum in contractis, vt ὦ πούς, faciens, genitiu. 20 ὦ πριουόντες, vocat. ὦ πριουόν, non πριουόν. Hic notandum, poetas ex huiusmodi vocatiuis à genitiuis in πρῶτῳ formatis, per nouam apocopen abicere, modò

2 definant in αῶ. dicunt enim ὦ Αἶα, pro Αἶαω. Excipe: Πίηρ, ὦ Πίηρ, Pier. Huiusmodi autem grauitona, pauca sunt, vt videbis in accentuum tractatu. Grauitona quoque in ορ, declinata per αῶ, habent vocativum per ορ, formando à 25

3 genitiuο abiectione αῶ: vt ὦ Νίσωρ, Νίσωρ, ὦ Νίσωρ, Nestor. Idem faciunt adiectiua acuitona in ὦ, αῶ: vt ὦ ἔξω, ὦ ἔξω, acutus: atque apud poetas acuitona in ἔξω, ἔξω: ὦ Αἰμαρῶν, ὦ Αἰμαρῶν, Amaryllus.

S V N T Præterea quædam finita in ας, ας, & ο, quæ vocativum non habent similem nominatiuo, vt videbis in prima & quarta declinatione contracto- 30 rum.

1 DATIVVS pluralis fit à singulari, posito σ ante ι; πρὸς βότρυι, τοῖς βότρυσι, racemo, racemis:

& literæ δ, θ, γ, τ, sunt reiciendæ: λαμπάδι, λαμ-

πάδι, lucerna, lucernis: ὀρνίθι, ὀρνίθι, αὐς, auihus; πτόνι, πτόνι, Tisani, Tisanibus: λέβητι, λέβητι, lebert, lebe-

leberibus. ² Quod si tum penultima corripitur, fiet diphthongus: λέοντι, λέεσι, *leoni, leonibus*: πηξί, πηξι, *ponenti, ponentibus*: aut vocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hîc in plurali habetur longa. Αἰά, Αἰάσι, *Aiaci, Aiacibus*: ἱστά, ἱστάσι, *statuenti, statuentibus*. Quæ exeunt in ξ, ψ, aut ³ diphthongum, adiectione ι faciunt datium pluralem: ἀρπαξ, ἀρπαξι: Ἄραψ, Ἄραψι: βασιλῆς, βασιλεῖσι: βῆς, βεσι: *rapax, Arabs, rex, bos*:
¹⁰ at ὁ παῖς, τοῖς ποσὶ, *pes*.

αιη, εσι.

αη, εσι.

αιη, εσι.

ξ, ξι.

ψ, ψι.

δς, δσι.

υς, υσι.

⁴ Illa in η, quæ syncopen patiuntur, datium pluralem faciunt in άσι: πατήρ, πατέρος, πατρός, πατρει, τοῖς πατράσι, *pater*: sic μητέρα, θυγατέρα, αἰδρά, *matribus, filiabus, viris, & similia*.

η, ε, εσι.

¹⁵ ΡΟΞΑ formant hunc datium à nominatio plurali, addendo σι: sed in neutris prius mutant α in ε: ut οἱ Αἰάντες, τοῖς Αἰάνται, *Aiaces, Aiacibus*: τοῖς βήμοσι, τοῖς βήμοσι, *tribunalia, tribunaliis*. Id autem faciunt more Ionico & Æolico: atque interdum metri gratia eiiciunt alterum σ, τοῖς Αἰάνται, ² Penultima datii pluralis par est quantitate cæterorum obliquorum ²⁰ penultimæ, aut maior: quod non esset verum, si rectoris σ, vnicum σ poneretur. Itaque aliquo modo producenda est. Solent autem breues ι & ο tribus modis in vniuersum produci: aut enim mutantur in proprias longas, sin η, ο in ω: aut adfiscunt sibi subiunctiuas, ι, υ: ι quidem adfiscit ι, & ο adfiscit υ, ut in hoc loco: aut consona sequens geminatur, ut brevis præcedens fiat longa positione. hoc interdum accidit quibusvis datii pluralibus quinquæ; ut τοῖς πῦρσι, pro πῦρσι. *Titanibus*: Ionicè πτήσι, à sing. πτή, πτή. Porro ancipites, α, ι, υ, nulla facta mutatione possunt productæ censeri, vbi hoc exigit aliqua necessitas. ³ Hoc solum intelligendum de iis quæ habent diphthongum in vltima syllaba sequente, ut quæ desinunt in ας, ες, αυς, ηυς, δς, & ους: non autem quæ desinunt in υ, vel ερ. ⁴ A datiuo sing. πατρί, posito σ ante ι, dicendum esset πατρίσι: sed quia σ non potest poni post τ, interposito α breui, dicimus πατράσι. sic ab ὁ υἱς, *filius*, cuius genit. ὁ υἱός, & syncope (vel, ut alii malunt, contractione poetica) υἱός, & sic in aliis casibus: in datiuo plurali, cum non possimus efferre υσι pro υἱσι, ed quod υ (teste

Datiuus pluralis in εσι vel ισι Ionicè & Æolicè.

Penultima dat. plur. quanta, Breues quomodo producenda.

σ nunquam ponitur post duas consonantes, & non ponitur ante consonantem.

ηάσι.

³⁵ Herodiano) nunquam scribatur ante consonantem, inserto α dicimus ηάσι.

De nominibus contritiis.

ΑΤΩΥΕ hæc quidem declinationes appellantur simplices. Cæterum cum inter tam varia nomina quintæ declinationis, quædam ge-

nitium faciant in *os* purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit vt in multis accadat synæresis siue crasis, duabus syllabis in vnam contractis: vt $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\sigma\varsigma$, *mutus*, $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\sigma\varsigma$, & per crasim $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\iota\varsigma$: $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\iota$, & per synæresin $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi$: & similia. ideoque quædam sunt declinationes nominum contractorum.

Synæresis.

Synæresis, propriè est vocalium seruatarum in diphthongum contractio; $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\iota$, $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi$, *mura*, & in δ .

10

Crasis.

Crasis, quum alioqui duæ syllabæ commiscerentur in vnam, vt $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\sigma\varsigma$, $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\iota\varsigma$, eo in *ou*: $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\alpha$, $\tau\epsilon\tilde{\iota}\chi\eta$, ea in *n*. Sine discrimine tamen his vocibus pro eodem vtimur, Synæresis, Crasis, siue Contractio.

17

Vbi fiat contractio, & quomodo.

Præcedentibus
a, i, u.

Præcedentor.

Præcedente o.

Accus. plur. cōtractus, est similis nominatiuo plurali. Iota in contractionibus semper seruatur.

CONTRACTIO solum fieri solet, quum concurrunt duæ vocales, quarum prima sit anceps, *a, i, u*, eaque correpta: vel brevis, *a, o*: vel etiam longa, sed raro, idque sequente *i*, quod in contractione subscibitur, η, ι : ω , ϵ : vt ι $\eta\rho\alpha\iota\eta$, $\eta\rho\alpha\eta$, *Heroïna*, *semidea*: $\eta\rho\eta\delta\epsilon\varsigma$, $\eta\rho\eta\delta\epsilon\varsigma$, *Nereides*. Præcedente aliqua ancipiti: si crasis est facienda, ipsa anceps manet, sed iam producta, *20* (omnis enim syllaba contracta producit) & vocalis vel diphthongus sequens abiicitur. excipe cum præcedente *a*, sequitur *o* vel *u*, in diphthongo vel extra diphthongum: tum enim crasis fit in *u*. Præcedente autem breui *i*, & sequente vocali longa *a, u*, vel quavis diphthongo, si fiat crasis, fiet absorptio *i*, & remanente vocali aut diphthongo sequente: sed sequente aliero *i, u* fiet in *ei*, \dagger nisi in duali nominum, vbi in *u*: sequente *o*, fit in *ou*: adueniente *a*, fit in *a*. Si verò sequatur *i* vel \bar{o} , remanet vtrique vocalis: sed coalescunt in diphthongos *ai, oi*. Exterum præcedente *o*, & sequente vocali longa *a, u*, vel *a*, crasis fit in *u*: sequente vocali breui, *i, u*, vel diphthongo *eu*, fit in *ou*: adueniente \bar{i} , vel diphthongo in qua sit *i*, vt *ei, oi, u*, fit in *oi*. Atque hæc contractionum regulæ, generales sunt: & locum habent non solum in quinque nominum contractorum declinationibus, & tribus verborum circumflexorum coniugationibus, sed in vniuersum quoties facienda est contractio. Notanda tamen duo: vnum, accusatiuum pluralem habere eandem contractionem cum nominatiuo eiusdem numeri, cuius finalis sit ϵ : vt $\tau\epsilon\tilde{\iota}\varsigma$ *βασιλεις*, $\lambda\alpha\epsilon\varsigma$, *35* per diphthongum *ei*, vt in nominatiuo $\epsilon\iota$ *βασιλεις*, $\lambda\alpha\epsilon\varsigma$: non per *i*. De

hac re vide Annotationes in contractiones, circa finem illius tractatus. Alterum, iota nunquam perdi in contractionibus, sed retineri, vel saltem subscibi:

vt $\bar{\omega}\phi\iota\varsigma$, $\bar{\omega}\phi\iota\varsigma$, *serpentes*: $\beta\omicron\alpha\iota\varsigma$, $\beta\omicron\alpha\iota\varsigma$, *clamas*: & sic de aliis.

40

FRT.

RIMA declinatio contracto-
rum, est nominum ¹ masculi
norum, fœmininorum & com-
munium in *ης*: neutrorum ve-
rò in *ες* & *ος*: quorum genitiuus
definit in *εος*: ac fermè in omni-

bus casibus fiunt crases ex *ε* & vocali vel diph-
thongo sequenti: hoc modo:

ης, ες, η, η, οῖν. ες, ὦν, ες, ες.

10 *S. ης, εος, εἰ, εα, ες. D. εε, εοῖν. P. εες, ἑων, εσι, εας, εες.*

ες, ες, ες, η, η, η.

ος, ος, ος. εα, εα, εα.

*Prima contra-
ctorum.*

ες.

ες, ο.

*Elenchus ter-
minationū &
contractionum
prima declina-
tionis contra-
ctorum.*

οο οο.

οῖ οἱ.

οα η, αἱ.

αα η, αἱ.

εἰ, οἱ.

ἑω εἰ.

Contractio singularis genitiui est *εο*, ² *ου*: da-
tiui *εἰ*, *ε*: accusatiui *εα*, *η*: dualis nominatiui *εε*,
15 ³ *η*: genitiui *εοἰ*, *οἱ*: plural. nominatiui *εε*, *ε*: geni-
tiui *εω*, *ὦ*: neutri pluralis *εα*, *η*. Vocales *εα* nunc in
η, nunc in ⁴ *ε*: sic *εε*, & in ⁵ *η*, & in *ε*. Vocatiuus sin-
gularis in *ες*, ὦ *Δημόθνης*, ὦ *Demosthenes*. Datiuus
plural. in nulla contrahitur declinatione.

45 *Vocatiuus sin-
gularis in ες.*

Exempla.

20 *S. ὁ Δημοθένης, τῷ Δημοθένης, ἀνέης: ὦ Δημοθέ-
ναι, ἀνέη: τὸν Δημοθένα, ἀνέη: ὦ Δημοθένης. D. τῶ &
ὦ Δημοθέει, ἀνέη: τοῖν Δημοθένοι, ἀνεοῖν. P. οἱ & ὦ
Δημοθέεις, ἀνέης: τῶν Δημοθέων, ἀνεῶν: τοῖς Δημο-
ἀνέεσι, absq; contractione: τῆς Δημοθέας, ἀνέης.*

25 *ἡ τελέρης, triremis, τῇ τελέρεος, ἡρης: τῇ τελέρει, ἡρη.*

ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus, α, τῷ καὶ τῇ ἀληθέος, ἀληθεύς.

τὸ ἀληθές, verum, τῷ-θέος, θεύς: τῷ-θεί, θεῖ.

τὸ τεῖχος, murus, τῷ τίχeos, τείχης: & ita deinceps.

30 *MASCULINA sunt propria virorum: fœminina, desinunt in ἡρης: 1
& communia sunt adiectiua. Neutra quoque in ες, sunt adiectiua à commu-
nibus in ες: in ο verò, substantiua sunt omnia. 2 Doricè autem & Æolicè 2
ἀν, ἔ habes 12, 47. 3 Poëtici interdum ε, 4 In ε solum in accusatiuis plura-*

Masc. propria.

Fœm. in ἡρης.

Comm. adiect.

ες adiectiua.

ο substantiua.

E ij

ubi in 7.

libus non neutris ; ut sit eadem contractio cum nominatio, ut antea diximus.
 5 Crasis 4 in 7, tantum fieri solet in duali nominum : quamvis alibi quoque ita fiat, sed nunquam in declinationibus nominum contractorum, aut in conjugationibus verborum circumflexorum. in quibusdam quoque neutris dualibus sit in 6: τὸ σπάλον, τὸ σπάλιν, σπάλιν, σπάλιν.

Secunda declinatio contrahentium.

1 SECUNDA declinatio est masculinorum & foemininorum in 15, & neutrorum in 1.

Elenchus terminationum & contractionum secunda.

1, 15, 15, 15.
 S. 15, 105, 11, 11, 1. D. 15, 1011. P. 155, 1011, 101, 105, 155.
 1, 1, 1. 10, 10, 10.

in 1.

Crasis hinc tantum in 1 longum, eaque in paucis. singul. datiuo 11, in 1: plural. nominatio 155, in 15: accusatio similiter 105, in 15. reliqui casus sine contractione. Neutrorum plurale 10 in 1. Ac- 15
 cusatiuus sing. semper in 11: Vocatiuus in 1, ablat-
 to 5 nominatiui.

Accusatus in 11.
 Vocatiuus in 1.

Exempla.

S. ὁ ὄφις, τὸ ὄφις: τῷ ὄφει, ὄφι: τὸν ὄφιν, ὃ ὄφι. Et plural. οἱ & ὃ ὄφεις, ὄφεις: τὸς ὄφιας, ὄφιας, serpens. sic ἡ πόλις, πόλις, urbs, ciuitas.

Ionismi.

2 Neutrum ὁ σῖνπι, σῖνπιος sinapi. Plurale σῖνπια, σῖνπια. Iones hæc nomina flectunt per eos, 2 fitque crasis primæ declinationis: ὃ ὄφει, ὄφει: τὸ ὄφει, ὄφει: οἱ & ὃ ὄφεις, ὄφεις: τὸς ὄφιας, ὄφιας. 3 alii autem casus non contrahuntur.

Atticismus.

Atticus genitiuus singularis, εως, ὄφειως: Dual. εων, ὄφειων: Plural. εων, ὄφειων, accentu semper in antepenultima.

Crasis Attica, non Ionica. Genitiuus voc. Accusatus. pro ut Dor. ab 10. Ion.

1 P A V C A admodum sunt masculina huius declinationis, & significatione genus indicant, nisi ὁ ὄφις. Foeminina verò infinita sunt, & omnia ferme 30
 2 verbalia, finita in σπάλιν, 11: ut iam alias diximus. 2 Huiusmodi crasis fit atticæ, non Ionicæ. nam Iones respuunt contractionem. Porro poetæ interdum flectunt hæc nomina per 10, &c. atque tunc accusatiuus singularis definit in 3 10, non in 11, ut sit communiter, Ionicè. & Atticè. 3 Tamen inuenimus apud poetas τῆς πόλεως, ciuitatis, qui est genitiuus Doricus contractus, pro πόλεως, à πό- 3 5
 λι 10 Ionico, non aliter quam in prima.

T R A-

TERTIA est masculinorum in *δς*. geniti-
us communis in *έος* : vnde in quibusdam casi-
bus fit crasis more primæ declinationis : ¹ Ioni-
cus autem in *ήος*, ex quo non fit contractio.

*Tertia contra-
horum.
δς.*

εί, ή, είς, είς, είς.
S. *δς, έος, εί, έα, δς.* D. *έέ, έοιν.* P. *έές, έωι, δςι, έας, έές.*
ήος, ήι, ήα. *ήε, ήοιν.* *ήες, ήων, ήας, ήές.*

*Elenchus ter-
minationū &
contractionum
tertia commu-
niter & Ionicè.
Exemplum.*

S. *ὁ βασιλδς, rex, τῷ βασιλέος, & βασιλεί, λς.* D. *τῷ
βασιλέε, λῃ.* P. *οἱ βασιλίές, λς; τῶς βασιλέας, λς.*

Vocatiuus in *δς*, *ὦ βασιλδς*. ³ Datiius plural.
in *δςι*, *εἰς βασιλδςι*.

*Vocatiuus.
Datiius plur.*

Ionicè *τῷ βασιλῆος, & βασιλῆι, τῷ βασιλῆα, &c.*

Ionismus.

Atticus ¹ genitiuus singularis in *έως*, *τῷ βασιλέως*.

Atticismus.

¹ **I V X T A** Iones recentiores est quidem *ήος*, sed iuxta veteres est *είος*.
¹⁵ Boeoticè autem est *είος*, & Doricè ac Æolicè *είος*, facta crasi ex *είος* in *είος*: dein-
de verso *εί* in *εί*, vt diximus 12, 47. ² Et secundum veteres Atticos *βασιλῆς*,
per *ή* monophthongum. quidam tamen *ί* *ή* subscriptibunt, ducentes ex con-
tracto *βασιλείς*, et verso in *ή*, quod Atticis est familiare. ³ Et Ionicè *ήος*, à da-
tīuo singulari Ionico *ήι*, interposito *ο*: *τῷ βασιλῆι, τῷ βασιλῆσι*. Sic poetæ à da-
²⁰ tīuo singulari communi *ῶ*, formant *ήος*: *τῷ βασιλῆι, τῷ βασιλῆσι*; sic *ῶς*, *ή-
ίος, τῷ ήι, τῷ ήι, τῷ ήι*; *ήος*, *ήος*, *ήος*, *ήος*. neque verò inueniuntur *τῷ
ήος, τῷ ήος*. ⁴ Poeticè *βασιλῆς*, perditur enim *α* per apocopen, re-
manente eodem accentu: vel dicemus fieri per contractionem ex accusatiuo
²⁵ communi, *τῷ βασιλῆα βασιλῆ*. ⁵ Hic genitiuus contrahitur in *έως*, si termina-
tionem *ίως* præcedat alia vocalis: vt *ὁ Στράβωνος, Στραβωνίως, Στραβώνος, Στρίωνος*: at-
que huiusmodi nomina miscent accusatiuum in *ῶ* & *Στραβῶν*.

*Genis. singul.
είος, έος, έος.*
Nominat. plur.

*Atticismus.
Datiius plur.*

Accusat. sing.

Genitiuus sing.

Accusat. sing.

Q V A R T A est ¹ fœmininorum in *ῶ*, & *ῶς*: *ἡ
Λητώ, Latona: ἡ αἰδώς, pudor.* quorum ² genitiuus in
ῶος contrahitur in *ῶος*; *Λητώος, πῶς*. Datiius *ῶι, ῶι;*
³⁰ *Λητοῖ, τῷ*. ³ Accusat. *ῶα, ῶ;* *Λητώα, τῷ*. Vocatiuus in
ῶι, ῶ *Λητοῖ*. Dual. & plural. vt in tertia simplici
declinatione, *τῶ Λητῶ, αἱ Λητοῖ*.

*Quarta contra-
horum.
ῶς.
ῶς.*

¹ **F O E M I N I N A** in *ῶ* multa sunt, & omnia ferme mulierum propria. in
ῶς verò sunt tantum duo, *ἡνίς, αντονα, & αἰδώς*. ² Genitiuus Æolicus & La-
³⁵ conicus est *ῶς*. ³ Accusatiuus Ionicus *ῶα, &* Æolicus *ῶα*. Ceterum *α* ac-
cusatiui à nominatiuo *ῶ*, acuitur, vt nominatiuus, cui similis est; sed à nominā-
tīuo *ῶς*, circumflectitur, *τῷ αἰδῶ*.

*ῶ.
ῶς.
Genitiuus sing.
Accusat. sing.*

Q V I N T A declinatio continet neutra in *ῶς*

*Quinta contra-
horum.*

38 VERB. BARYTONORVM
 purum, & in *εας*. Genitiuus communis *αος*, Ioni-
 cus *αος*, ex quo fit *κρασις* Attica.

*Elenchus ter-
 minationū &
 contractionum
 quinta cōmu-
 niter, Ioni- &
 Attic.
 Exempla.*

*ως, α, α, ῶν. α, ῶν, α, α.
 αος, αῖ, αε, αῖον. αα, αῖον, αα, αα.
 S. ας, αῖος, αῖας, ας. D. αῖε, αῖον. P. αῖα, αῖων, ασι, αῖα, αῖα. 5
 ὁ κρέας, caro, τῷ κρέατος, κρέατος, κρέως : τῷ κρέατι,
 κρέατι κρέα : sic κέρας, cornu, κέρατος, κέρατος, κέρως : sem-
 perque contractio est ex α.*

Apocope.

ΟΜΝΙ : huius declinationis contractiones, sunt in *ω* in genitiuis, in re-
 liquis casibus in *α* longa. semper enim vocalis quæ remanet ex contractio-
 ne, longa est. interdum tamen in neutro plurali inuenimus *α* corruptum apud
 poetas : sed hoc fit per apocopen syllabæ *ω*, non per *κρασιν α* in *α*. 'Apud
 Herodot. 10 : vnde *χίμα* pro *χίμα*, à *χίμα*, *μῆμα*.

Et declinationes quidem sic habent: quæ au-
 tem præterea de nominibus dicenda, post tra-
 demus, vbi singulas orationis partes absolueri-
 mus. Nunc pergamus ad coniugationes verbo-
 rum.

CONIUGATIONES Verborum.

IN verborum coniugationibus
 Græci præcipuè habent ratio-
 nem futuri & præteriti perfecti;
 quando hinc cætera pendent
 tempora. Perfectum præteritū
 vocatur *ᾠκείμηνος*; futurum 25

μέλλον: quæ Grammatici notant literis *π.* & *μ.*

PRIMA coniugatio, est verborum in *βω, πω,*
φω, τω: quorum futurum in *ψω*, præteritū in *φα.*

<i>β λείβω</i>	{ <i>ψω</i>	{ <i>λείψω</i>	{ <i>φα</i>	{ <i>λείψα libo, fundo.</i>
<i>π τέρπω</i>		{ <i>τέρψω</i>		{ <i>τέρψα delecto.</i>
<i>φ γράφω</i>		{ <i>γράψω</i>		{ <i>γράψα scribo.</i>
<i>πι τύπιω</i>		{ <i>τύψω</i>		{ <i>τύψα verbero.</i>

SECUN-

SECUNDA, in γω, κω, χω, κτω: μ. in ξω, π.

in χα.

γ λέγω	ξω	λέξω	χα	λέλεχα	dico.
κ πλέκω		πλέξω		πέπλεχα	plūco.
χ ῥέχω		ῥρέξω		τίτρεχα	curreo.
κί πικτώ		πέξω		τίτιχα	pario.

TERTIA in δω, τω, θω: μ. in σω, π. in κω.

διδω	σω	ἄσω	κω	ἤκα	cano.
τ αὔτω		αὔσω		ῥύκα	perficio.
θ πληθω		πλήσω		πέπληκα	impleo.

QUARTA, in ζω, σω: futurum ξω, & præteritum χα, vt in secunda coniugatione: aut σω & κω, vt in tertia.

ζ παίζω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα	ludo.
ω ὀρύσσω		ὀρύξω		ῥρυχα	fodio.
ζ φεράω	σω	φεράσω	κω	πέφερα	dico.
ω πλάσσω		πλάσω		πέπλακα	fringo.

Attici pro gemino ω vsurpant geminum η: ὀρύσσω, ὀρύττω, fodio: πλάσσω, πλάττω, fringo: vt γλωσσοῦσα, γλωττῆα, lingua.

QUINTA in λω, μω, ιω, ρω: futurum λῶ, μῶ, ῖῶ, ρῶ: præteritum κω.

λ ψάλλω	λω	ψαλῶ	κω	ἔψαλκα	digitis pallo.
μ νέμω		νεμῶ		ἔνεμηκα	tribuo.
ν φαίνω	ω	φανῶ	κω	πέφαγα	ostendo.
ρ σπείρω		σπερῶ		ἔσπερα	sero, semino.
μν τέμνω	τω	τεμῶ	κω	πέτιμηκα	scindo, seco.

Liquida λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, q̄ in futuro nō mutantur, sed permaneāt vt in præsentī,

Cum liquida λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles.

Αννοτάσιον ἐν
futurū quintā.

α λ.
μ μ.
αι ι.
αι α.

3 In hac coniugatione, vltima futuri circum-
flectitur, penultima verò corripitur, abiiciendo
alteram immutabilem; $\psi\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\psi\alpha\lambda\tilde{\omega}$: aut voca-
lem subiunctiuam; $\alpha\pi\epsilon\acute{\iota}\rho\omega$, $\alpha\pi\epsilon\rho\tilde{\omega}$: $\Phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, $\Phi\alpha\iota\tilde{\omega}$: aut
breuiando ancipitem; $\chi\rho\acute{\iota}\nu\omega$, $\chi\rho\iota\tilde{\omega}$, iudico.

SEXTA, in ω purum, hoc est, præcedente vo-
cali aut diphthongo: μ . in $\sigma\omega$, π . in $\kappa\alpha$.

α γελᾶω	γελάσσω	γεγέλακα	rideo.
ε τελῶω	τελέσσω	τετέλεκα	finio.
ι τίω	τίσω	τέπηκα	honoro.
ο ὁμῶω	ὁμόσσω	ὠμόκα	iuro.
υ δύνω	δύσσω	δέδυκα	subeo.
ω ῥῶω	ῥώσσω	ῥῥώκα	roboro.
αι παῖω	παῖσσω	πέπαυκα	ferio.
αι ψάω	ψάσσω	ἔψαυκα	tango.
ει σίω	σίσσω	σέκηκα	quatio.
δ ἵππεύω	ἵππεύσσω	ἵππευκα	equito.
οι οἶω	οἶσσω	ῶκα	fero.
ου κρούω	κρούσσω	κέκρυκα	pulso. (ineo.)
υ ὀπύω	ὀπύσσω	ὥπηκα	uxorem habeo.

χαρακτηριστικὴν
σημαίνει, signi-
ficat.

Literam verò per quam formamus coniuga-
tionem aut tempora, nominant $\chi\alpha\rho\alpha\kappa\tau\eta\rho\iota\sigma\tau\iota\kappa\eta\iota$,
hoc est figuratiuam literam; vt characteristi-
con primæ coniugationis, est vna ex mutis, β , π ,
 ϕ : secundæ, γ , κ , χ : tertix, δ , τ , θ : quartæ, ζ , ω , aut
 η : quintæ, λ , μ , ν : sextæ, omnes vocales præter η ;
omnes diphthongi propriæ, & vna impropria
υ. Sic figuratiuæ literæ futuri, sunt ψ , ξ , σ , λ , μ , ν :
præteriti autem, ϕ , χ , κ : & ita de reliquis quoq;
temporibus dicendum.

In

In terminationibus $\omega, \iota, \mu, \nu, \omega$, prior consonans figuratiua censetur litera, nempe ω, κ, μ .

Atque hæc coniugationes dicuntur Barytone, quod verba sint $\epsilon\alpha\rho\upsilon\pi\nu\alpha$, h.e. graui tono pronuntietur vltima syllaba, $\lambda\epsilon\iota\beta\omega, \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, &c. Siquidem in omni syllaba quæ nō signatur accentu, intelligitur grauis; qui ob id vocatur accentus syllabicus.

IN deducendis formandisq; temporibus CLENARDVS alios secutus, illa veluti catena quadam connexit, ita vt vnum ab alio formet, & rursus illud ex alio atque alio, donec ad thema peruentum sit. Huius deductionis exemplum habes in fine tractatus de Inuestigatione thematis. Hanc ego rimandi rationem non reprobo: quia tamen molestum ac difficile videtur in vnoquoque vocabulo tot tempora percurrere, tibi aliam methodum trademus, qua omnia statim deduces ab ipso themate, aut ad illud referes. Quatuor igitur in vnoquoque tempore sunt consideranda; scil. Augmentum, Characteristica, Vocali: præcedens characteristica, (quæ a nobis doctrinæ gratia licet nō satis propriè, Penultima appellabitur) & id quod ponitur post Characteristicā, quæ terminatio à nobis dicitur.

Augmentum habet tantummodo locum in omnibus præteritis & aoristis indicatiuorum, atque in perfecto & paulò pōt futuro omnium modorum & participiorum: hoc modo; Si verbum incipit à vocalibus $\alpha, \epsilon, \iota, \omega$, vel diphthongis $\alpha\upsilon, \alpha\upsilon\upsilon, \upsilon\iota$, mutatur α & ϵ in η , ι in υ , ω in ν , $\alpha\upsilon$ in $\eta\upsilon$, $\alpha\upsilon\upsilon$ in $\eta\upsilon\upsilon$. si verbum incipit ab alia vocali vel diphthongo, nulla fiet mutatio propter augmentum. Quum verò incipit à consonante, præponitur vbique ϵ , ante quod (modò non sit longum positum) in perfectis, plusquam perfectis, & paulò pōt futuris repetitur consona quæ sequitur huiusmodi: sed pro aspiratis ϕ, χ, θ , repetuntur earum tenues, φ, κ, τ ; plusquam perfectum autem recipit aliud ϵ ante consonantem repetitam. & hæc de augmento.

CHARACTERISTICA præcipuè consideratur in præsentis, perfecti, & futuro primo indicatiuo vocis actiuæ. Characteristica præsentis primæ coniugar. sunt $\omega, \beta, \phi, \omega$: secundæ $\kappa, \gamma, \chi, \iota$: tertiæ τ, θ, ς : quartæ ζ, σ , vel τ : quintæ λ, μ, ν, ρ : sextæ, vocales & diphthongi. Characteristica perfecti primæ, ϕ : secundæ χ : tertiæ, quintæ & sextæ, κ . Characteristica futuri primæ, ψ : secundæ, ξ : tertiæ & sextæ, σ : quintæ, λ, μ, ν, ρ . verba verò quartæ sumunt omnia tempora (quod ad Characteristicam attinet) exceptis præsentibus & imperfectis, nunc à verbis in ω secundæ, nunc à verbis in ω tertiæ, vt pag. 45. v. 51. sumus dicturi. Reliqua tempora consentiunt characteristica cum horum trium aliquo: nempe omnia præsentia & imperfecta cuiuscunque vocis ac modi, cum præsentis indicatiuo vocis actiuæ, absque vlla exceptione eodem modo faciunt aoristi secundi, & futura secunda omnia, & perfecta ac plusquam imperfecta vocis mediæ: sed ex $\omega, \iota, \mu, \nu, \omega$, reicitur secunda, τ, λ, ρ . De characteristica aut penultima verborum in $\omega, \alpha\omega, \epsilon\omega$, nihil hic expecta, sed vide verba circumflexa & in $\mu\iota$. Porro omnia futura prima vocis actiuæ & med α , & omnes aoristi primi in eisdem vocibus, sequuntur characteristicam futuri primi. Perfecti verò characteristicam imitantur perfecta & plusquam perfecta in voce actiua sine exceptione. sic perfectum, plusquam perfectum. aoristus primus, futurum primum, & paulò pōt futurum vocis passiuæ. sed quia ante μ, σ, τ , (vt initio huius libri diximus) characteristica ϕ, χ , non possunt consistere, neque κ ante μ, σ, ς . varias mutationes recipiunt ϕ, χ, κ , quando illorum temporum terminationes incipiunt ab his quatuor consonantibus, $\mu, \sigma, \tau, \varsigma$, vt in $\mu\alpha\iota, \sigma\alpha\iota, \tau\alpha\iota, \mu\epsilon\varsigma\tau\iota, \theta\alpha\iota$, &c.

F

$\pi\iota. \omega.$
 $\pi\iota. \upsilon.$
 $\mu\upsilon. \mu.$

Quare hæc coniugationes dicuntur barytone. $\beta\epsilon\upsilon\tau\omega\varsigma$ quid?

Syllabicus accentus.

Nona inuestigatio thematis, & temporum à themate deducendorum ratio.

Augmentum, Characteristica, Penultima, & Terminatio ubique consideranda.

Augmento ubi sit locus.

α } η
 ϵ } ι
 ι } υ
 ω } ν
 $\alpha\upsilon$ } $\eta\upsilon$
 $\alpha\upsilon\upsilon$ } $\eta\upsilon\upsilon$
 $\epsilon\iota$ } $\upsilon\iota$

Augmentum syllabicum & Characteristica.

Præsentis, Perfecti, Futuri pri.

Tempora sequentia characteristicam præsentis.

Futuri, Perfecti.

μμ, ψ, ω, pro
φμ, φσ, φτ, γ, ε,
ξ, pro χμ, χσ,
χτ, σμ, ε, φ, pro
κμ, κλ, κδ, αlicu-
bi x decidi.

In quinta λμ,
λμ, λσ, λτ, λθ.
ρμ, ρμ, ρσ, ρτ, ρθ.
μμκ, μμμ, μμσ,
μμτ, μμθ. γμ,
μμ, νσ, ντ, νθ.

Penultima in
aor. sec. & fut.
sec. η, ω, α, α, ε, ε,
in α: α in ο: α in
ι: α in η.

In perf. & plus.
med. α, ε, α, in
η, α, α.

In quinta cōm.
α in η, α in α:

α. α. α.
α. α. α.
α. α. α.

Terminatio.

De barytonorū
terminationib.
præcepta gene-
ralia.

ac sic collocantur. αμ pro φμ, ψ pro φτ, ω pro φθ: & γμ pro χμ, ξ pro χσ, κλ pro
χτ: & τ pro σ: (euangelicit enim x ante σ) & τμ, ε, φ pro κμ, κλ, κδ. tamen in quin-
ta coniugatione, ac plerumque (vt alibi dicitur) in sexta, x deperditur ante μ & τ, non
aliter quam ante σ: atque etiam ante θ, nisi quum θ inuenietur in ter-
minationibus perfecti aut plusquamperf. cuiuscunque modi, vbi x, vt alias migrat
in τ. Notandum verò in quinta coniug. ante x characteristicam perfecti, retineri
figuratiuas præsentis λ & α. idem facit α, sed inter μ & x interponitur η, quia nun-
quam μ ponitur ante x: verò non seruatur, nisi in verbis in α ω, & poly. syllabis
in ω ω vbi migrat in γ. Atque vt λ, μ, γ, se habent in perfecto ante x, ita quoque
ante α, σ, τ, θ, in temporibus pass. sed γ redit in iūm γ, nisi ante μ, vbi mutatur in 10

μ. Hactenus de Characteristica, pergamus ad Penultimam.
PENULTIMA in quatuor primis coniugationibus & sexta non muta-
tur, nisi in aoristis sec. & futuris sec. vbi η & ω mutantur in α: diphthongi αι, αω,
x perdunt subiunctiuam: α & α, præpositiuam: i quoque præsentibus, λ, μ, γ, ε,
migrat in α: nisi in his verbis, βλέπω, εὐεργετῶ, φέρω, id est, uideo, fero, dico, 15
vtr. In perf. etiam & plusquamperf. vocis med. αι mutatur in η: atque ε & α, si
verbum sit dissyllabum, in ο & οι. In quinta verò coniug. Penultima non muta-
tur, nisi sit vna harum, α, α, ε, α: quæ sic mutantur, α, in η, sed id solum in aorist.
primis vocis act. & med. αι in perf. & plusquamperf. vocis med. mutatur in η: a-
libi semper perdit i, nisi in præsentibus & imperfectis. nam hæc duo tempora 20
nunquam mutant Penultimam, neque Characteristicam, cuiuscunque fuerint
coniugationis. i in dissyllabis mutatur in α, nisi in tribus locis, nempe in aorist.
primis vocis act. & med. vbi asciscit sibi i, vt sit α in futuris primis vocis: etiam act.
& med. vbi i retinetur: in perf. & plusquamperf. vocis med. vbi migrat in ο. in ver-
bis etiam desinentib. in μ vel μν, i non mutatur in α, nisi in aoristis sec. & futu- 25
ris sec. In poly. syllabis verò i semper retinetur, nisi in aoristis pri. vocis act. & med.
vbi etiam sibi asciscit i: & in aoristis sec. & futuris secundis, vbi mutatur etiam in
α. α in dissyllabis eodem modo se habet atque i in dissyllabis. nam semper muta-
tur in α, nisi in tribus illis locis, in quorum primo habet eodem modo α, in secun-
do i, in tertio ο, in poly. syllabis autem α semper amittit subiunctiuam i, nisi in aor- 30
istis prim. vocis act. & med. vbi retinetur α. Atque hæc dicta sufficiant de Chara-
cteristica & Penultima siue vocali quæ præcedit Characteristicam. Restat TER-
MINATIO, id est, illud omne quod ponitur post Characteristicam: quod eodem
omnino modo se habet in omnibus verbis barytonis, cuiuscunque sint coniugat.
De hac igitur Terminatione, vbi generalia quædam præcepta tradiderimus, 35
quod residuum erit, breuibus tabellis ob oculos proponemus. Præcepta sunt hæc:

Præsens & imperfectum, habent eandem prorsus vocem, nedum terminatio-
nem, nisi in indicatiuis: sic perfectum & plusquamperfectum.

Terminatio futurorum cuiuscunque modi ac vocis, est eadem cum termina-
tione præsentis eiusdem modi ac vocis: sed in futuris secund. vocis act. & mediz, 40
quum i & α primum locum in Terminatione occupant, asciscunt sibi subiuncti-
uas, i quidem: ο verò vt sint α, υ: quod etiam habet locum in futuris primis a-
ctiuis & mediis quintæ coniugation. vt, pro terminationibus præsentis ομῶς, εὐδαι,
&c hic dicemus ομῶς, εὐδαι, &c. Porro in voce passiuæ terminationi præsentis fu-
turum primum præponit ης, futurum secundum υς, & paulò post futurum σ, vt ex 45
ομῶς fiat ησομαι, ησομαι, σσομαι, &c.

In voce media præsens & imperfectum voce, nedum terminatione, prorsus ea-
dem sunt cum præsentis & imperfecto pass. Perfectum verò & plusquamperfect.
terminatione conueniunt cum perfecto & plusquamperf. act. Aoristus autem se-
cund. & in voce act. & in voce med. per omnes modos & participia eandem ha-
bet terminationem cum imperfecto eiusdem vocis ac modi. Itaque in voce me-
dia tantum remanet aoristus primus peculiarem habens terminationem: futura
enim (vt dictum est) cum præsentis terminatione conueniunt.

In voce passiuæ duo aoristi sunt terminatione similes: sed primus termina-
tione.

tionem utrique communi præfigit θ. nam dicit *ἔλκω*, *ἔλκω*, &c. ubi secundus dicit *λέω*, *λέω*, &c. ac in secunda persona imperativi dicit *ἔλκε*, pro *ἔλκε*, ubi notandum, in primo scribi π per *ἔλκε*, propter aliud θ semper præcedens.

In imperatiuis & subiunctiuis futura desunt: quorum locum suppleant aoristi.

1 Perfectum in optatiuo & subiunctiuis vocis passiuæ non inuenitur: sed circumloquimur illa tempora per participium præteritum eiusdem vocis, & per eiusdem modi præsens verbi *εἰμι*, id est, *ἵμιν*: cuius coniugationem habes apud CLAUDIUM in tractatu Anomalorum in *μιν*.

Participia feminina, sunt declinationis secundæ: masculina in *ον*, & neutra in *ον*, sunt tertiæ: reliqua, sunt quintæ; quæ siue masculina siue neutra fuerint, genitiuum à neutri nominatiuo formant, addendo τ: tamen ex *εἰ*, dicimus *εἶς*, non *εἷς*. Cætera de Terminatione, quæ his regulis non sunt comprehensa, tibi figuræ sequentes indicabunt.

PRIMARIÆ TERMINATIONES

Tempora vocis		Indicat. Imperat. Optat. Subiunct. Infin.					Participia.	
		<i>uniuscuiusque temporis.</i>						
10	Præf. & futura	actiuæ	1 α	12 ε	18 οἶμι	22 ω	ον	ῶν, ὄν.
	Imperf. & aor. 2.	actiuæ	2 ον					
	Perfectum	act. & mediæ	3 α	12 ε	18 οἶμι	22 ω	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.
	Plusquamperf.	act. & mediæ	4 ον					
	Aoristus prim.	actiuæ	5 α	13 ον	19 αἶμι	22 ω	αῶν, ὄν.	αῶν, ὄν.
25	Præf. & futura	pass. & med.	6 ομαι	4 α	10 οἶμι	23 ωμαι	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.
	Imperfectum	pass. & med.	7 ομαι					
	Aoristus sec.	mediæ						
	Perfectum	passiuæ	8 μαι	15 ον	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.
	Plusquamperf.	passiuæ	9 μαι					
40	Aorist. pri. & sec.	passiuæ	10 λω	16 ην	10 εἶμι	22 ω	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.
	Aoristus prim.	mediæ	11 αμω	17 α	21 αἶμι	23 ωμαι	ῶν, ὄν.	ῶν, ὄν.

TERMINATIONES PERSONARVM DVCTARVM A

primariis præcedentis figura, quib. respondent per notas arithmeticas, 1, 2, 3, &c.

SINGVLARIA.			DUALIA.			PLVRALIA.			Imperatiuorum terminatio- nes.	
Personæ 1, 2, 3.	1,	2,	3.	1,	2,	3.	1,	2,		
1 α	οἶς	εἷς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	SINGVLARIA.	Secunda. Tertia.
2 ον	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν		
3 α	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν		
4 ον	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν		
5 α	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν		
10 λω	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν		
18 οἶμι	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς		
19 αἶμι	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν		
22 ω	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν		
6 ομαι	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν		
7 ομαι	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν		
8 μαι	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν		
9 μαι	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν		
11 αμω	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν	οἶν		
20 οἶμι	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς	οἶς		
21 αἶμι	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν	αῶν		
23 ομαι	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν	ῶν		

Dualis & pluralis veluti singularis, carent prima persona: reliquæ verò, sunt à tertia singul. versò ω in ο, ων, pro duali ε, ου, pro plurali.

*Formationes.**Secunda sing. act.**Tertia singul.**Prima dualis.**Secunda dualis.**Tertia dualis**generativum.**Secunda plur.**generativum.**Prima plural.**Tertia plural.**Secunda inter-**sia singul. pass.**Prima dual. &**prima pluralis.**Secunda dual.**Tertia plural.**Vsus & exerci-*
tatio preceden-
tium in inue-
stigatione the-
*matis.**Vsus termina-*
tionis ad infle-
xionem verbo-
*rum utillissimus.**Quomodo ab*
indicativo, vel-
qui modi for-
mantur.

VIDES personarum terminationes in novem lineis prioribus eandem ferè semper analogiam servare. Secunda enim persona singularis ubique in τ definit. Tertia fit à secunda remoto ς : sed ex $\alpha\varsigma$ fit ι . Prima dualis in his omnibus desideratur. Secunda dualis, fit à secunda singul. verso ς in $\tau\omega$: sed ex $\alpha\varsigma$ & $\eta\varsigma$, quum veniunt ab ω , abiicitur ι atque punctus subscriptus. Tertia verò dualis (vt in genere loquar) in præsenti, perfecto, & futuris omnium indicativorum ac in quibusvis temporibus omnium subiunctivorum, est similis secundæ duali: alibi fit quidem ab eadem, sed mutat ω in $\iota\omega$, nisi in imperatiis, vbi in $\alpha\tau$. Sic in genere secunda pluralis fit à secunda duali, migrante ω in ι . Prima verò pluralis, fit à secunda sing. verso ς in $\iota\omega$, sed $\alpha\tau$ ab ω , atque ι , migrant in ω , & τ in ω . Tertia pluralis est varia: potest autem formari à prima plurali, mutando $\rho\omega$ nunc in τ , nunc in ν , nunc in $\sigma\omega$, & modò in $\sigma\omega$, vt melius ex schemate quàm præceptis colligitur: ab $\omega\rho\omega$ verò prioris lineæ dicimus non $\sigma\omega$, sed $\nu\tau$.

OCTO autem posteriores lineæ aliam servant analogiam & formandi rationem; nisi in tertia duali & secunda plurali. ac formationem quidem secundæ & tertiæ personæ singularis, vel ex ipsa tabella tibi expiscare, vel pete ex scholis nostris in præsens indicativi pass. Prima verò dualis, ac prima pluralis, sunt à prima singulari, mutando $\mu\alpha\iota$ aut $\mu\iota\omega$ in $\mu\omega\tau\omega$ pro duali, & in $\mu\iota\tau\omega$ pro plurali. Secunda dualis fit à tertia singul. verso $\tau\omega\iota$ aut $\tau\omega$ in $\sigma\omega$: sed in perfecto & plusquamperf. indicativi solum in $\sigma\omega$: vbi quoque characteristica, quæ præcedit $\tau\omega\iota$ aut $\tau\omega$, variè mutatur, vt satis constat ex his quæ diximus, quum de Characteristica ageremus. Tertia pluralis, fit à tertia singul. posito ante τ , & verso ι , quod reperitur ante τ , in ω : verum in perfecto & plusquamperfecto quum litteram τ præcedit alia consona, fit à prima sing. migrante $\mu\alpha\iota$ in $\rho\omega\tau\omega$ & $\mu\iota\omega$ in $\rho\omega\tau\omega$ & $\rho\iota\omega$, facta scilicet circumlocutione per participium præteritum & verbum 25 substantivum.

HÆC præcepta de Augmento, Characteristica, Penultima, & Terminatione, sunt ad verbum ediscenda, in praxim quæ & vsum traducenda: vt, dum in aliquod verbum incidis, in promptu possis dignoscere, cuius temporis & personæ habeat Terminationem: deinde inspecta Characteristica, noscas quotæ sit coniugationis: ac cernas num Penultima thematis alia esse possit ab eam quam vides: item num thema Augmentum vocalis accepit: vel num vocalis aut diphthongus mutabilis mutata sit propter Augmentum. Hac in re si paululum te exercueris, miraberis facilitatem quam experieris in inveniendis themate, atque in dignoscendis personis ac temporibus omnium verborum legendis authoribus obuiorum. Cæterum si hæc deducendi ratio nova cuiquam videatur, atque ided aliam malit sequi: per me quidem id illi licebit: non enim repugno: tamen neque illi infrugifera futura sunt hæc de Terminationibus præcepta: poterit enim ex his facillimè inflexionem verbi $\tau\omega\iota\omega$, atque aliorum omnium barytonorum ediscere; ac quid commune habeant inter se tempora, vel quid unicuique sit proprium, discernere. Adhæc, cognita semel ex CLENARDO formatione temporum trium indicativorum, his tabellis poterit formare reliquorum omnium modorum & participiorum tempora, ab indicativi eiusdem vocis temporibus homonymis, id est, idem nomen habentibus: nempe præsens aliorum modorum à præsenti indicativi eiusdem vocis: sic perfectum à perfecto, aoristum primum ab aoristo primo, secundum à secundo, futurum prim. à futuro primo, secundum à secundo, paulò post futurum à paulò post futuro; hoc modo formando: Mutentur terminationes temporum indicativi, scilicet ω , $\sigma\omega$, α , $\epsilon\iota\tau$, &c. in eas quæ in priori tabella unicuique tempori reliquorum modorum tribuuntur: (sed ex aoristis abiiciendum prius indicativi augmentum, si quod habuerint) vt, si præsentia aliorum modorum voluerit formare, sumet præsens indicativi, utpote $\tau\omega\iota\omega$, vel quodvis aliud: ex quo, mutando ω in ι , $\sigma\iota\mu\iota$, α , $\epsilon\iota\tau$, $\alpha\tau$, faciet $\tau\omega\iota\sigma\iota\mu\iota$, $\tau\omega\iota\alpha$, $\tau\omega\iota\epsilon\iota\tau$, $\tau\omega\iota\alpha\tau$. Sic ex $\tau\iota\tau\omega\iota$, mutando ω in reliquo-

sum

rum modorum terminationes perfecto respondentes, faciet $\pi\acute{\epsilon}\nu\phi\epsilon\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\nu\phi\alpha\iota\mu\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\nu\phi\omega$, $\pi\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\iota}\nu\alpha\iota$, $\pi\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\omega}\varsigma$. Eodem modo in voce pass. & med. ex præsenti $\pi\acute{\upsilon}\tau\theta\mu\alpha\iota$, mutando terminationem $\mu\alpha\iota$ in ν , $\sigma\acute{\iota}\mu\epsilon\nu$, $\omega\mu\alpha\iota$, $\epsilon\delta\omega\iota$, $\delta\epsilon\lambda\phi\theta$, faciet præsentia reliquorum modorum, $\tau\upsilon\pi\theta\upsilon$, $\tau\upsilon\pi\theta\acute{\iota}\mu\epsilon\nu$, $\tau\upsilon\pi\theta\omega\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\theta\epsilon\delta\omega\iota$, $\tau\upsilon\pi\theta\epsilon\delta\omega$: atque ita in reliquis omnibus. nunquam enim falleret analogia, nisi in duobus locis, nempe in perfecto imperatiui & infinitiui vocis passivæ. nam sibi servaretur analogia, ex perfecto indicatiui $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, dicendum esset in imperatiuo $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\mu\mu\epsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\nu\mu\mu\omega$, & in infinitiui $\pi\acute{\iota}\tau\upsilon\mu\delta\alpha\iota$, vbi dicimus $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\omega$, $\pi\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\omega$, $\pi\acute{\epsilon}\nu\psi\theta\omega$, alio igitur modo erunt formandæ hæc tres voces, nempe secunda singularis perfecti imperatiui à secunda singulari perfecti indicatiui, mutando $\mu\alpha\iota$ in ω , $\tau\acute{\epsilon}\nu\psi\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\nu\psi\omega$. tertia verò singularis eiusdem imperatiui (à qua deinde fiunt reliquæ personæ dualis & pluralis numeri) atque perfecti infinitiui, formantur à secunda dualis numeri perfecti indicatiui, migrante ω in α pro imperatiuo, & in α pro infinitiui, $\tau\acute{\epsilon}\nu\psi\theta\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\nu\psi\theta\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\nu\psi\theta\alpha\iota$, accentu in penultima. Observandum quoque quod diximus de futuro secundo vocis actiivæ & mediæ, nempe illud habere diphthongos $\epsilon\iota$, $\omicron\upsilon$, vbi præsens in terminationis initio habet ϵ & \omicron . dicimus enim $\tau\upsilon\pi\mu\omega$, $\tau\upsilon\pi\mu\epsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\acute{\iota}\theta\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\delta\omega\iota$, vbi. si analogia præsentis servaretur, dicendum esset habere circumflexum in vocali vel diphthongo quæ sequitur characteristicam: cuius accentus capaces non sunt vocales, ϵ , \omicron , natura breves: quare producuntur additis subiectivis ι , & υ , vt diximus quoque 33, 23.

¶ raro est characteristicum, & in Atticis tantum, vt $\alpha\delta\upsilon\tau\omega$ ex $\alpha\delta\iota\upsilon$, perficio: aut in poeticis, iisque paucis & ferè anomalis, vt $\pi\acute{\epsilon}\tau\omega$ pro $\pi\acute{\epsilon}\tau\omega\iota$, cado: $\lambda\acute{\iota}\tau\omega\mu\alpha\iota$ pro $\lambda\acute{\iota}\tau\omega\mu\alpha\iota$, supplico.

3 Si forte quispiam quærat, Quomodo corripietur penultima futuri, si in præsenti sit η vel ω ? Non est quod hic hæreat. nunquam enim penultima præsentis in quinta est η aut ω : neque etiam diphthongus, nisi $\alpha\upsilon$ vel $\epsilon\iota$: neque positione est longa, nisi propter duplex $\kappa\kappa$, aut $\mu\upsilon$. † \dagger $\rho\alpha\upsilon$ poeticum est verbum: thema vñtatum est $\rho\alpha\upsilon\upsilon\upsilon$ siue $\rho\alpha\upsilon\upsilon\upsilon\mu\epsilon$, vt dicitur suo loco in tractatu de inuestigatione thematis: poetica quoque sunt cætera omnia in $\alpha\upsilon$. fiunt enim à verbis in $\acute{\iota}\omega$, $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\omega$. \dagger \dagger $\acute{\epsilon}\pi\alpha\upsilon\sigma$ & $\acute{\delta}\pi\alpha\upsilon\sigma$ non inveniuntur. η enim (vt diximus 33, 35) ante consonantem non scribitur. Futurum propriè fit à præsenti, posito σ ante ω : sed quia σ (vt dictum est 5, 24) nunquam sequitur aliquam consonantem nisi aliud σ , aut tres liquidas λ , ρ , ϕ , idque raro, non potuit hæc formatio esse vera sine varia consonantium mutatione. Itaque in prima pro $\tau\epsilon$, $\beta\epsilon$, $\phi\epsilon$, positum fuit ψ , quod potestate illas consonantes omnes complectitur: eadem omnino ratione & locatum fuit in secunda pro $\kappa\omega$, $\gamma\omega$, $\chi\omega$. In tertia verò, cum nulla duplex æqualis esset simplicibus $\tau\omega$, $\delta\omega$, $\theta\omega$, expuæcerant priorem, quia σ in futuro magis necessaria videbatur: vel quia σ quoque potestate continet τ , δ , θ : quod cernitur in nominibus finitis in ϵ , quæ faciunt genitiuum in $\tau\epsilon\omega$, $\delta\epsilon\omega$, $\theta\epsilon\omega$. In quinta verò, utraque erat necessaria & præsentis & futuri characteristicæ: illa quidem, propter naturalem quandam vim immutabilibus insitam, vt nolint neque in nominibus neque in verbis perdi propter inflexionem: hæc verò, quod esset futuri characteristicæ. Itaque \mathcal{A} o-les utramque retinuerunt, dicentes $\alpha\omega\acute{\iota}\rho\omega$, saminabo, præterquam $\mu\omega$, quia nunquam σ sequitur μ . raro etiam σ ponitur post aliquam consonantem, vt diximus. quare Communes & Attici, vt asperum illum sonum evitarent, σ reiecerunt, vltimam circumflecentes. † Sicut etiam qui dicant σ non retineri ne ab ipsis quidem \mathcal{A} olis, nisi in verbis in $\rho\omega$ finitis. In sexta, nulla fuit faciendæ mutatio, quia σ vocales & diphthongos ritè sequitur. In quarta verò, deficiente in $\omega\omega$ (quæ pauca sunt) sumunt characteristicam verborum in $\gamma\omega$, idem significantium, sed iam maxima ex parte inusitatorum. Eodem modo finita in $\zeta\omega$, (quæ Doricè efferuntur per $\sigma\delta\omega$) à verbis in $\delta\omega$ characteristicam mutuuntur.

F iij

Perfectum imperatiui & infinitiui pass.

Nota de futuro secundo vocis act. & med. $\epsilon\iota$ } pro ϵ $\omicron\upsilon$ } \omicron .

2 raro characteristicum.

3 Notio de penultima quinta coniugationis.

4 Verba in $\alpha\omega$ poetica.

5 De futuri formatione & characteristicæ discursus.

ψ pro $\tau\omega$, $\beta\omega$, $\phi\omega$.

χ pro $\kappa\omega$, $\gamma\omega$, $\chi\omega$. σ pro $\tau\omega$, $\delta\omega$, $\theta\omega$.

De quinta coniugationis futuro.

\mathcal{A} olismos, $\alpha\omega\acute{\iota}\rho\omega$ pro $\alpha\omega\acute{\iota}\rho\omega$. $\mu\omega$.

In sexta.

In quarta.

$\omega\omega$ à $\gamma\omega$.

$\zeta\omega$ à $\delta\omega$.

Dorismum,
εἰρησ.

Doricè tamen à verbis in *ω*: saltim in futuro & aoristo primo vocis actiue & mediæ, vbi characteristica esset *σ*. nam Doris *σ* in *ξ* mutant, βαδίζω, *vado*, μ. βαδίσω, & Doricè βαδίζω. sic in aliis coniugationibus; vt κλείω, *claudio*, μ. κλείσω, & Doricè κλείζω, ei versò in *μ*, hinc aoristus primus κλέξα, imperatiuus κλέξοι, cum δῶν, δῶν κλέξοι, *excludo*. Cæterum quia non rarò variant (vt ait C L E N A R D V S in initio tractatus de Inuestigatione thematis) eiusdem verbi thesaurata, aut à diuersis omnino pendet formatio receptorum temporum, sit vt verba in *ζω* accipiant characteristicam à verbis in *ω*: & contrà, simita in *σω*, (quæ Æolicè per *ζω* efferuntur) sumant à verbis in *δω*. Rursus quædam & à *ω*, & à *δω*, characteristicam mutuuntur. Ne autem hæreas, dubitans quæ sint verba hoc modo variantia, ea omnia tibi subiiciam. ac primum collocabo verba in *ζω*, quæ sumunt characteristicam à *ω*, & non à *δω*: sed solum recensabo simplicia, vel composita quorum simplicia non sunt in vñ. nam composita seruant normam simplicium. Sunt itaque hæc:

Finita in ζω, à
desinensibus in
ω characteri-
sticam nominā-
tis.

αἰάζω, <i>eiulo</i> .	ἀψύζω, <i>idem</i> , Hesych.	δολοῦμαι, <i>ululo</i> .	15
ἀλαλάζω, <i>iubilo</i> .	ρεῦζω, <i>gymnatio</i> , <i>mutio</i> .	ρίζω, <i>facio</i> , <i>sacrifico</i> .	
ἀλαπαίζω, <i>populo</i> : vnde	ἔρυσμιζω, <i>præbeo</i> .	σίζω, <i>stillo</i> .	
compositum ἔκλα-	ἐκλιζω, <i>torqueo</i> , <i>quatio</i> .	ταλάζω, <i>idem</i> .	
παίζω, & metathesi apud Hesych. ἔκλαπα-	ἱρυμίζω, <i>contergo</i> .	τινάζω, <i>sufliro</i> .	
ζω, <i>depopulo</i> .	† καυάζω, <i>claudico</i> , Hesych.	τηλέζω, <i>firmitas</i> , <i>stabilio</i> .	10
ἀνύζω, <i>reddo assonitum</i> ,	κράζω, <i>clamo</i> .	τίζω, <i>pungo</i> .	
conferro.	οἰμάζω, <i>eiulo</i> .	τυφιλίζω, <i>quatio</i> .	
		σφύζω, <i>salio</i> , <i>palpito</i> .	

Hæc finita in *σω*, sequuntur sortiam, & sumunt characteristicam à verbis in *δω*.

σω à δω.

ἰήσω, <i>remigo</i> .	λάσω, <i>video</i> : de huius	λίω, <i>supplicio</i> , <i>placo</i> .	25
ἰάσω, <i>loris verbero</i> .	tamen futuro dubitat	πάω, <i>frango</i> .	
† ἰνάσω, <i>do fortitudinem</i> .	Eustathius.	πλάω, <i>frango</i> .	

Similiter ἀνύττω, *perficio*, & ἀνύττω, *haurio*; quæ tamen etiam simplici τ scribuntur, in *δ* & purè sine τ desinunt in *ω*.

Hæc finita in *ζω* sequuntur indifferenter secundam vel tertiam, & sumunt characteristicam vel à verbis in *ω*, vel in *δω*:

ζω à ω vel δω.

ἀεπάζω, <i>rapio</i> .	διάζω, <i>diuido</i> , <i>discorpo</i> .	σάλπιζω, <i>tuba cano</i> .	
ἀνίζω, <i>aspersor</i> , <i>ignominia</i>	νυσάζω, <i>nuso</i> , <i>dormito</i> .	τερίζω, <i>stideo</i> .	(<i>ω</i>).
vel deservienti afficio.	παίζω, <i>ludo</i> , <i>communiter</i>	πρύζω, <i>sufliro</i> , <i>murmu-</i>	35
βαπαίζω, <i>porto</i> .	ζω, Atticè <i>σω</i> .	φωπίζω, <i>dico</i> , <i> aio</i> .	

ζω εἰς ω à di-
uersis themati-
bus.

Sic & ἀφύζω & ἀφύσω reperitur in vna eademque significatiōe, nimirum hauriendi: sed illud ab ἀφύσω, hoc potius ab ἀφύω. Itemq; ἀλύζω, & ἀλύσω pro ἀλύξω nec temerè compositum esse: sed hoc ab ἀλύω, illud ab ἀλύζω, & ἀλύσω. at ἀλύξω fugere, ab ἀλύσκω: ἐμπάσκω infirmitate, ab ἐμπάσω, quum ἐμπάξω sit *curare*, *removet*.

ζω à diuersis
thematibus.

Sunt etiam quorum vnum futurum est in *ξω*, at duplex præsens: vt σφάζω, *ingulabo*, *maculabo*, & à σφάσω, & à σφάζω: φοινίζω, *rubefaciam*, & à φοινίσω & à φοινίζω: μύζω, *miscebo*, *subigam*, & à μύσω & à μύζω. at τμήζω, *secabo*, & à τμήσω, & à τμήζω.

φείω vel φεί-
ω, μ. ξω, π. κω.
Notio.

Porro φείω siue φείτω, id est *horreo*, in futuro sequitur secundam; in præterito verò tertiam. nam futurum est φείξω, perfectum πεφεικα, propter præcedentem aspiratam. Quando hic dico, Aliquod verbum sumere characteristicam aut tempora à *ω*, vel à *δω*, hoc non debet intelligi de characteristicâ præsensium vel imperfectorum, (vbi semper seruant proprias characteristicas, ζ, & σ siue τ) sed aliorum temporum. Sic in terminatione *ω* per duplex *ω*, vnicuique λ censetur figuratiua: alterum verò vbique abiicitur, extra præsens & imperfectum.

Εἰς ω alterum
abieciunt.

Verbi

Verbi actiui, modi indicatiui,

{ S. *τύπω, τύπεις, τύπῃς, verbero, as, at:*
 Præs. { D. *τύπῃς, τύπῃς, verberatis, ant, duo:*
 { P. *τύπομαι, τύπετε, τύπεσσι, amus, atis, ant.*

¹ *Paradigma à
 Eimi baryto.
 Præsens.*

^{2,3}

Annotatio.

³ Numeri tres, vt in nominibus. Personæ toti-
 dem: *τύπω, verbero; τύπῃς, verberas; τύπῃς, verbe-*
rat. ⁴ Prima pluralis in *ομαι* excludit primam dua-
 lem. ⁵ Secunda & tertia dualis similes, quando
 tertia pluralis exit in *ι*, aut *αι*: ⁶ alioqui dissimiles.

¹⁰ ¹ DORICE *τύπεις, τύπῃς*, remoto ex diphthongo *ει*, vt diximus 13, 12:

Æolicè verò *τύπῃς, τύπῃς*, posito *η* pro diphthongo *ει*, 13, 27. ² Doricè *τύπῃς*.
 Dore enim (vt diximus 13, 4) semper in prima plurali in *ομαι*, finale in *ς* mu-
 tant: quod bis admonuisse sufficit. ³ Doricè *τύπῃς*. nam tertia pluralis præ-
 sentis & futurorum indicatiui vocis actiuæ, apud Dore est similis datiuo singu-

¹⁵ lari participii masculini eiusdem temporis: *τυπῶν, τυπῶν*, pro *τύπῃς*, *τυ-*
πῶσι. Nec verò te moueat, quòd dixerim *τυπῶν*, cum datiuus singularis par-
 ticipii sit *τύπῃς*: communiter quidem verum est, sed Doricè dicitur *τυπῶν*,
 vt in futuro secundo *τυπῶν*. Dore enim in omnibus coniugationibus futu-
 rum primum circumflexum, ac variant omnino vt fut. secund. *τύπῃς, τύπῃς, τύ-*

²⁰ *πῶσι*, *τύπῃς*, &c. vt *τύπῃς, τύπῃς*, &c. ⁴ Hoc accidit in tota voce actiua, in aor-
 istis passiuis, in perfecto & plusquamperfecto vocis mediæ. Si autem volueris
 primam dualem in his locis signanter exprimere: accipe *ω* pronomen primæ
 personæ dualis numeri, id est *nos duo*, & adiunge primæ personæ plurali eiusdem
 modi & temporis, vt *ω τίπῃς, nos duo verberamus*. & sic in aliis. ⁵ Hoc fit in

²⁵ præsenti, futuris, & perfecto indicatiuorum, & in omnibus temporibus subiun-
 ctiuorum. nam ibi tertia plural. definit in *σι*, quum prima pluralis exit in *ομαι*, &
 alias in *τι*, quum scilicet prima pluralis finitur in *ομαι*. ⁶ Nam secunda
 semper definit in *αι*, & tertia in *ω*, nisi in impe-
 ratiuis, vbi tertia exit in *ω* per.

³⁰

ω μίσα.

{ *ἐτύπων, ἐτύπεις, ἐτύπῃς, verberabā, bas, bat:*
 Imperf. { *ἐτύπῃς, ἐτύπῃς, batis, bant, duo:*
 { *ἐτύπομαι, ἐτύπετε, ἐτύπεσσι, mus, tis, bant.*

² Datuius pluralibus, aut personis in *ι* desinen-
³⁵ tibus additur, sequente vocali: *ἔτις λέγουσιν ἐκείνους,*
leonibus illis: τύπῃσιν αὐτὸν, verberant ipsum. sic per-
 sonis in *ε*: *ἐτύπεν ἐκείνους, verberabat ille.*

IONES in hoc tempore, & in utroque aoristo vocis actiuæ omnium ver-
 borum, formant tertiam personam singularis à secunda, remoto augmen-

¹ *Doricè: προτι.*
² *Æol. η pro ει.*
³ *Do. μίσα pro ομαι.*
⁴ *Dor. οὐκ προτι:*
⁵ *ἔτις pro ἔτι.*

*Futurū primū
 Doricè termi-
 nationibus se-
 cundo simile.
 Prima plur. vbi
 definit in ομαι.
 Circumlocutio
 prima dualis, ω
 τίπῃς.
 Secunda & ter-
 tia dualis vbi
 similes:
 Quando diffi-
 miles, secunda
 in αι, tertia in
 ω.
 Imperfectum.*

² *Annotatio.*

{ }

¹ *Tertia singula-
 ri imperfecti.*

*Ionica ους sine
augmento.
Annotatio.*

α ι
ο ε
υ α
η ε
η α
ω ο

*Postice ουν,
ους, ους, in sin-
gulari; & in
tertia plurali
ουν.*

to, & addita syllaba *us*: vt ab ἑνπίης secunda, fiet τῷσι *us* tertia Ionica. † In verbis autem circumflexis, & in μι, vocalis siue diphthongus præcedens *o* corripitur, auferendo subiunctiuam ex diphthongo, & longam vocalem in suam breuē mutando; vt ἐπιίης, *faciebas*, πείσεις, *faciebat*; ἐπιήεις, *ponebas*, πείσεις, *ponebat*, & sic de aliis. Poetæ verò & Æoles eodem profus modo faciunt totum *s* singulare, desinens in *ουν*, *ους*, *ους*: atque primam pluralem in *ουον* (quæ tamen in rarissimo est vsu) ac tertiam eiusdem numeri in *ουον*, similem primæ singulari, sicuti fieri solet communiter in hoc imperfecto: similiter passiuum in *ουάμην*, *ουον*, *ουέ*, & in tertia plurali *ουοντο*: vt τῷσι *ουον*, τῷσι *ουον*, τῷσι *ουον*, *verberabam*, *verberabam*, *verberabam*; & in tertia plurali τῷσι *ουοντο*, *verberabant*.
in passiuo τῷσι *ουάμην*, τῷσι *ουον*, τῷσι *ουοντο*, *verberabar*, *verberabaris*, *verberabatur*: tertia pluralis τῷσι *ουοντο*, *verberabantur*.
² De hac re vide plura in Annotationibus in verba, circa initium: vade multa quoque alia sunt petenda, quæ huc congerere nolimus, quod ibi commodius tractari posse videbatur.

15

DE AUGMENTO.

*Augmentum
syllabicum.*

VERBVM à consonante inceptum, assumit *ε* in principio imperfecti; quod est augmentum siue incrementum syllabicum: crescente videlicet numero syllabarum, τῷσι *ε*, ἑνπίην.

20

*Augmentum
temporale.*

Temporale augmentum est eorum quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis ² anceps aut brevis, quæ vnum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora. Vocalium ac diphthongorum quædam mutabiles, quod mutantur in præteritis: ³ quædam immutabiles.

25

Vo- ca- les	Muta- biles	{ α ε ο	in	{ η ἀνύω, ἀνύον, perficio, bam. η ἐλθάνω, ἐλθάνον, venio, bam. ω ὀπάζω, ὀπάζον, præbeo, bam.	30
				{ η ἡχέω, ἡχέον, sono, sonabam. ι ἰξάνω, ἰξάνον, visco aues capto, bam. υ ὑβρίζω, ὑβρίζον, contumelia afficio.	
				{ ω ὠθώ, ὠθόν, impello, impellebam.	

Diphthong-

Diphthongi.	Mu-	{ αι }	in	{ η ἀίρω, ἦεν, tollo, tollebam.
	tabi-	{ αυ }		{ ηυ αὐξάω, ἤυξαιον, augeo, ebam.
	les	{ οι }		{ ω οἰκίζω, ὤκισον, condo, bam.
5	Im-	{ ει εἰσάζω, εἰσάζον, assimilo, assimilabam.		
	muta-	{ δι δύνω, δύνον, dirigo, dirigebam.		
	biles	{ υι ἔλζω, ἔλζον, comminus vulnero, bam.		

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus, ⁴ propriam vocalem ultimam abiiciunt ⁴ tam in præsentī & futuro, quàm in præterito:

10 ἀδύκω, perperam audio, ex ' ἀδύ & ἀκύνω, audio: 1 παρήμενον, manebam apud, à ἀδύ & imperfecto ἐ- μένον, manebam, à μένω, maneo.

Excipe ' ἀέ & ' ἀε: ἀείρω, contineo: ἀεγά- 1. 6 γω, produco vel procedo, præcedo, ab ἔχω, habeo, te- 11 neo, & ἀγώ, ago, duco, ago me, seu eo. Quòd si verbum incipiat ab aspirata vocali, præpositio mutabit suam ⁷ tenuem in aspiratam: καθάπιόμεν, 7 attingo: ἀφαρῆμεν, auferor, vel aufero, ex ἀπιόμεν, tan- go, ἀρῆμεν, capio, & ' ἔξ' ἄπ'.

10. ¹ DICTUM est 41, 19, in quibus temporibus sit augmento locus 1. Hic tamen notandum, poetas & Iones interdum augmentum omnino re- spuerunt: & rursus poetas nonnunquam perfecti augmentum (quod sit per re- duplicationem siue repetitionem primæ consonæ thematis, ut in τίτω) re- liquis cuiusvis modi temporibus, maxime verò aoristis secundis, tribuere: at- 25 que plusquamperfecti incrementum imperfecto concedere. Porro in ἀδύ, cæso, quod sit per contractionem ex ἀείδω, diphthongus impropria α mutatur in η, ἦδ, sed Doricè ἦδ, Aoristus primus ἦσε, & Doricè ἦσε. ² Vnica 2 anceps α, mutatur in longam α: altera duas, ι & υ, quæ in præsentī erant breues, hic propter augmentum longæ iudicantur. ³ Quòd non mutantur propter 3 augmentum. ob alias autem causas haud raro mutantur, præcipuè longæ, η, α in suas breues, ι, υ. ⁴ Apud poetas tamen illam sæpè, atque apud oratores ⁴ nonnunquam seruant: ut ἐπίπτεται pro ἐπίπτεται, sequor, ex ἐπὶ & ἵπτεται, se- quor: ἀμφιλλίσσω, in orbem verto, circumtorqueo, ex ἀμφι & ἵλλισσω, verto, tor- queo. ⁵ Præpositionis παρὰ & sequentium significationes varias quære in 5 tractatu de Ratione Syntaxeos. ⁶ ἀε tamen nonnunquam contractionem 6 patitur sequente augmento, ut πρὸδωκεν, prodidisti, pro πρὸδωκεν. Vide Annotationes in verba, circa finem. Idem interdum fit, quamuis non sit ex augmento, ἀείρω, ἀέγω, ἐμῖνω: atque etiam sequente α, ἀεσπῖ, πρὸπῖ.

Augmēta ver- borum compo- sitorum.

Præpositiones in compositis præfixæ vocali- bus, quomodo se habeant.

Exceptio. ἀέ. ἀε.

Muta tenues in aspiratas.

Poeta & Iones augmenta re- spiciunt. Poetarum in augmentis li- centia. ἀδύ.

αε ante α & ο contractionem.

αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἀ-
ποστροφὴν το-
ῦ αὐτοῦ.

τὸ in 9
ω in 9
Ionismos.
Mira poetarum
licentia in com-
positis à κτῖ.
παρὰ τὸ αὐτὸ.
κτῖς.
αὐτῶν.
παρὰ τὸ αὐτὸ.
κτῖς.

ἀμείβεσθαι.
Dorismos.

κακίστοις.
τὰ καὶ ὁμοῦ.

ἀγκυρίζω.
ἀγκυρῶ.
ἀμπνῶ.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.
ἀμπνύω.

Expositum.

Augmentum, siue
prima syllaba
perfectorum,
variata.

praefatus. Illud etiam hoc loco monendum, has duas praepositiones αὐτὸς & αὐτὴ in appositione per apostrophum non abicere ultimam vocalem, quamvis aliae omnes non raro propriam ultimam sequente vocali reiciant. neque enim dicimus αὐτὸς αὐτῷ, aut αὐτὴ αὐτῇ, sed αὐτὸς αὐτῷ, αὐτὴ αὐτῇ, ante ipsum. Dicimus tamen αὐτὸς αὐτῷ, pro αὐτὸς ἑαυτῷ, ante opus, scilicet aliud quodcunque, id est, ὅπερ operis pretium : sed per crasium. 7 Intellige de mutis tenuibus, σ, τ, quae abiecta vocali praepositionis finali, remanent in fine praepositionis, videlicet in his. κατὰ, μετὰ, ἀπὸ, ἐκ, & ἐν. Si enim componantur cum dictione incepta à vocali asperum spiritum habente, non solum abiciuntur vocales vltimae α, ε, ο, sed tenues quoque τ & σ, mutantur in aspiratas θ, φ. At id ab Ionibus minime observari diximus 12, 29. Illud etiam hoc loco monendum, poetarum praepositio onibus κτῖ, αὐτὸς & παρὰ, interdum in compositione abicere ultimam vocalem α, etiam sequente consona, vt κατὰ pro κατὰ, id est, deponens; aoristus secundus imperatiui mediū saepe obuius, à κατὰ, pro κατὰ, pro αὐτῷ, sursum tendo : vnde in aoristo primo imperatiui αὐτῷ, pro αὐτῷ, τῷ : παρὰ, pro παρὰ, transuersis seu limitis oculis aspicio, vel in transi- tu, & quasi per transennam aspicio. Interdum verò τ quoque & praepositionum κτῖ & αὐτὸς, aut deperduntur, aut mutantur in aliam consonantem, quod saepe cum sequenti consona non possint cohaerere : vt κατὰ pro κατὰ, desineo, inhibeo : in imperfecto κατὰ, ic, i, desinebam, α, α, pro κατὰ, τίς, sine augmento : † ἀμείβεσθαι, suggeres, pro ἀμείβεσθαι, futurum primum ab ἀμείβεσθαι : vbi quoque α penultima positum est pro α, idque Dorice. in his duobus exemplis, non solum α finale deperditum est, sed & consonantes τ & σ : in sequentibus verò mutantur : κακίστοις, decubitus, vel dormituri, non κατὰ, (nam τ & κ non cohaerent) pro κατὰ, participium praesens α κατὰ, quod pro futuro usurpatur : vel est ipsum futurum, abiecto σ, pro κακίστοις : ἀγκυρίζω pro ἀγκυρῶ, reperio : ἀγκυρῶ pro ἀγκυρῶ, re- cumbō : ἀμπνῶ & ἀμπνύω pro ἀμπνῶ, respicio : ἀμπνύω pro ἀμπνύω, re- spiro. Interdum verò in huiusmodi praepositionibus quae sequente augmen- to α, suas vocales vltimas communiter reiciunt, poetarum neglecto augmento, α, vel vocalem praepositionis suo loco relinquunt, vel eam abiciunt, variatis τ & σ eodem modo quo in superioribus exemplis : vt ἀμείβεσθαι, aoristus se- cundus ἔβαλον, cum κτῖ, communiter quidem κατὰ, poetice verò κατὰ- βαλον vel κατὰ βαλον, deseci : πίπτο, cado, aoristus secundus ἔπιπον, (vt alibi dicitur) vnde κατὰ πίπον, κατὰ πίπον, & κατὰ πίπον, corrui. Sic ab ἔστημι, sisto, aoristus secundus ἔστη, cum αὐτῷ, αὐτῷ, αὐτῷ, αὐτῷ : in duali αὐτῷ, surrexerunt, saepe occur- rit. Idem nonnunquam observatur in praepositione αὐτῷ, vt ὑπὸ βαλόν, subiicere, pro ὑπὸ βαλόν. De hac syncope fusiùs infra 212, 213, 214.

τίτῃ φα, τίτῃ φας, τίτῃ φε, verberavi, isti, ir.
Perfect. } τετύφαθ, τετύφαθ, isti, erunt duo.
{ τετύφαμε, τετύφατε, τετύφασ, us, isti, runt.
* Ultima syllaba praeteriti quae sit in singulis
coniugationibus, ante dictum est, pagin. 38, 39,
& 40.

Quod ad primam attinet, si verbum incipi-
tur à vocali aut diphthongo, idem initium per-
fecti

fecti & imperfecti:

- { αἰνώ, λῶνον, λῶνα, perficio, perficiebam, perfeci.
 { ὑβείζω, ὑβείζον, ὑβεία, cōtumelia afficio, ciebam, ci.
 { αἶρω, ἡρῶν, ἡρα, tollo, tollebam, sustuli.
 5 { εἰκάζω, εἰκάζον, εἰκάα, assimilo, labam, laui.

Si verbum in-
cipiat à vocali
vel diphthongo.

Idipsum fit in verbis inchoatis à consonan-
te, si modò ε augmentum syllabicum fuerit po-
sitione longum, nempe ante duas consonantes
aut duplicem ζ, ξ, ψ.

Si à duobus
consonantibus,
vel à ζ, ξ, ψ.

- 10 { σπείρω, ἑσπείρον, ἑσπαρκα, semino, abam, aui.
 { ζέω, ἑζέον, ἑζεκα, ferueo, feruebam, ferbui.
 { ξέω, ἑξέον, ἑξεκα, rado, radebam, rasi.
 { φάλλω, ἑφάλλον, ἑφαλκα, digitis pulso, abam, aui.

Nam si ε sit breue, aut anceps, iam in præteri-
to perfecto repetitur prima consonans præsen-
tis, hoc modo:

Si à consonante
simplici, vel à
mutæ cum li-
quida.

τύπω, ἑτυπιον, τέτυπα, verbero, abam, aui.
 γράφω, ἑγγραφον, γέγραφα, scribo, bebam, psi.

Ancipitem hîc dico siue Communem voca-
lem, quam sequitur muta cum liquida: ἑγγραφον,
ἑκλινον, ἑκρινον, scribebam, inclinabam, iudicabam.

Anceps vocalis
qua dicatur.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis
aspiratis substituunt tenues:

Repetuntur =
κ, τ, pro φ, χ, θ.

- { θείνω, ἑθεινον, τέθαινα, ferio, iebam, ii.
 25 { φαίνω, ἑφαεινον, πέφαηκα, ostendo, debam, di.
 { χαίρω, ἑχαιρον, χέχρηκα, gaudeo, debam, ius sum.

Penultima perfecti & futuri eadem: τύψω, ver-
berabo; τέτυπα, verberaui. At dissyllaba quintæ cō-
iugationis, ε penultimam futuri mutant⁶ in α: 6

Penultima
perfecti,
ε in α in dissyl-
labis quinta.

{τέλλω } μ. {τελώ } π. {ἐταλα, mitto, mittā, misi.
 {σπείρω } μ. {σπερώ } π. {ἐσπαρη, semino, abo, aui.

λσ, εσ.

Immutabiles λ & ρ, manent in præterito, vt in futuro:

{τάλλω, τάλω, ἐτάλα, digitis pulso, abo, aui.
 {σπείρω, σπερώ, ἐσπαρη, semino, &c.

μσ.

7 My μ seruatur quidem, sed ascito η: νέμω, νέμω, νειέμκη, pro νένεμκη, pascō, pascam, pavi: sic δέμω, βρέμω, αἰδίσκο, fremō, & alia.

γσ.

Ny, vertitur in γ: φαίω, luceo, φαιώ, πέφαλκη. 10

1, ante γ, π, χ, ξ, migrat in γ.
 οίνω, ἰνῶ, μῶω.

semper enim ν ante γ, π, χ, ξ, migrat in γ.

8 Dissyllaba in εῖνω, ἰνῶ, μῶω, abiciunt ν:

9 {κτείνω, κτενῶ, ἐκτελα, interimo, interimam, interemi.
 {κρίνω, κρινῶ, κέκρινα, accuso, accusabo, accusaui.
 {ῥύνω, ῥυνῶ, τέθυκα, impetu feror, &c. 11

* aptius exemplū est πολυώω.
 πᾶσι πύκνωσκέ
 ἀ ῥύνω formari
 πότατ; ἀ ῥύνω.
 Dor. πολῶ pro
 α σι.
 Visima perfecti
 φα, ῥα, κσ.

A futuro ερεῖ
 præteritum ἰ-
 μνησ.

τίτμνησ.
 Notio de finitū
 in οἶνω & ἰνῶ.

οἶνω, ἰνῶ.
 αἶνω, μῶω.

Plusquamper-
 fect.

Plusqu. {ἐτετύρην, ἐτετύρῃς, ἐτετύρῃ, verberarā, &c.
 perfect. {ἐτετύρῃ, ἐτετυφείτω, atis ant duo.
 {ἐτετύρῃ, ἐτετύρῃ, ἐτετύρῃ, atis, is, ant.

A peris-

A perfecto deducitur, conuerso α in ειυ. In fronte sumitur ε, si perfectum incipitur à consonāte; τέτυφα, ἐτέτυφον, *verberaui, verberaueram.* alioqui idem principium; ἔωυκα, ἔωυκον, *perfeci, perfeceram.*

Plusquam perfecti formatio.

Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod appellatur ἰσχυρός, hoc est, *indefinitum.* incerta est enim significatio, paulōne antè res præterierit, an multo: suntque aoristi duo.

ἰσχυρός, indefinitum tempus.

20 { ἔτυφα, ἔτυφας, ἔτυφε, *verberaui, sti, it.*

Indefinitum primum.

Aor. i. { ἐτύφατον, ἐτύφατ' ἑ, *istis, erunt duo.*

{ ἐτύφαμεν, ἐτύφατε, ἔτυφαι, *imus, istis erunt.*

Formatio aoristi primi.

Ultimam primi aoristi metimur è futuro, cuius seruetur caracteristicon; sed ω migrat in α:

25 τυφω, ἔτυφα, *verberabo, verberaui.*

Augmentum.

Augmentum vtriusque aoristi idem cum imperfecto:

{ αὐώ, ἔωυον, ἔωυσα, *perficio, perficiebam, perfeci.*

{ τυφώ, ἔτυφον, ἔτυφα, *verbero, abam, aui.*

30 Penultima eadem quæ in futuro, * ac semper * naturâ aut positione longa.

Penultima.

{ παίω, παίσω, ἐπάσω, *ferio, feriam, ferii.*

{ λέγω, λέξω, ἐλέξα, *dico, dicam, dixi.*

Quòd si futuri penultima corripitur, vt in quinta coniugatione, * producendæ erunt vocales hoc pacto: Si α penultima futuri extra diphthongum sit in præsentī, migrabit in η: veniens autem ex αι, Atticè quidem vertetur in η, communiter verò manebit; sed longum in aoristo cum breue sit in futuro:

Penultima mutatio in quinta coniugatione.

(a a η ψ α' μ ω, ψ λ ω, ε ψ η λ θ, fidibus cano, nam, ni.

ἄσπετος, ἀσπύς, ἀσπύς, ἀσπύς Atticè. πολλοί, αὐτ, τι.

За а а ми а ѿ, ми а ѿ, ѿ ми а а cōmuniter, ро ѿко, ѿ с.

Si penultima sit ϵ , aduocatur i , vt fiat di-
phthongus ie :

Σ δ ε εἰ σπείρω, σπέρω, ἔσπειρα, *semino, abo, aui.*

Ξεῖδ γέλλω, γεῶ, ἔγειλα, *mitto, mittam, mīsi*.

At, & breues in futuro, producuntur in hoc oris to:

Σκείνω, κεινῶ, ἔκεινα, indico, abo, ahi.

Ἰὸψυώ, ὀψυῶ, ὠψυα, hortor, abor, hortatus sum.

**A'elene
2010.**

I

¹ SUPPLE $\chi\rho\iota$, id est *tempus*; quod Græcè masculinum est: atque ideo dicimus, *Aoristus primus* vel *secundus*, non *primum*, &c. referentes ad substantium Græcum $\chi\rho\iota$, non ad Latinum, *tempus*: contra, dicimus *Indefinitum*, & *Futurum primum* vel *secundum*, non *primum*. &c. intelligi: *sed* enim substantium Latinum, *tempus*, non Græcum, $\chi\rho\iota$. ² Hanc universalem regulam Author retractat in Annotationibus in circumflexa.

2

mus enim substantivum Latinum, *tempus*, non Græcum, *χρόνος*. ² Hanc vniuersalem regulam Author retractat in Annotationibus in circumflexa.

3

³ Huiusmodi vocalium mutatio, habet solummodo locum in quinta coniugatione, non autem in tertia, quarta vel sexta; quamvis futuri penultima esset brevis. imò apud poetas, si versus exigit ut eiusmodi penultima brevis, fiat longa, alia ratione produceretur, nempe geminato σ; ut ἵφρεσσον pro ἵφρεσσιν, à φρεσς, dico, futurum φρεσσω.

Indefinitum secundum.

1

¹Aoristus 2. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
 ἐτύπειν, ἐτύπέτω.
 ἔτυπον, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Augmentum.

Augmentum hic vt in aoristo primo ; ἐνψα,

ἔτι πον.

Penultima praesentis quo pacto mutetur in noriste secundo.

Penultima brevis, ac ferme vna ex ancipitibus,

a, i, u: proinde vocales præsens ita mutantur:

η	{	{	λήβω, ἔλαβον, capio, cepi.
ω			βώγω, ἐτράχην, comedo, comedi.
αι			ina { αιώ, ἔκαον, tro, vñi.
αυ			παύω, ἔπαον, sedo, sedavi.
ε			δίρω, ἔδαρον, excorio, excoriani.

817

ου } { ο ἀκούω, ἤκουσιν, *audio, audiui.*
 α } in } υ φεύγω, ἔφυγον, *fugio, fugi.*
 ει } { λείπω, ἔλιπον, *linquo, liqui.*

Disyllaba quintæ coniugationis, pro ει capi-
 unt α: σπείρω, ἔσπερον, *semino, aui*: trisyllaba per-
 dunt ι, ὀφείλω, ὠφελον, *debeo, debui.*

Figuratiua eadem quæ præsentis: λήβω, ἔλα-
 βον: τύψω, ἔτυπον. nam in ψω, κω, μω, prior litera
 est figuratiua.

10 In quarta verò coniugatione futurum ξω for-
 matiua habet γ: ὀρύσσω, ὀρύξω, ὠρυξεν, *fodio, fo-*
diam, fodi. Vbi autem futurum in σω, erit figura-
 tiua δ: φεῦξω, φεῦσω, ἔφραδον, *dico, dicam, dixi.*

In quinta

α }
 ει }

Figuratiua.

πλ

αλ

μν

σικλ

In quarta

γ }
 α }
 ζ }

ξ }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

¹ PLURA de hoc aoristo vide in Annotationibus in verba, & in Inue-

25 stigatione thematis, in verbo τίξιμι, *pario*. Cæterum significatione non differt
 ab aoristo primo, veluti neque futurum secundum à primo. quando autem al-
 terutro sit utendum, bonorum authorum lectio docebit. ² ἤκουσιν, in usu non
 est. nam in finitis in ούω, δέω, & ψω, aoristus secundus, futurum secundum, &
 præteritum medium, desiderantur. ³ Compositum ex ἔφραδον, & φρε-
 20 τίς, ἔφραδον, *reliquis, vel reliquerunt.*

Significatio aor-

isti secund.

futuri sec.

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

ε }
 α }
 ζ }

Futurum Græci duplex habent.

{ τύψω, τύψεις, τίψι, *verberabo, abis, abit.*
 Fut. 1. { τύψεθ, τύψεσθ, *verberabitis, abunt duo.*
 { τύψομεν, τύψετε, τύψετε, *abimus, abitis, abunt.*

Fut. primum.

25 De hoc in singulis coniugationibus dictum
 est prius, pag. 38 39. & 40.

{ τυπῶ, τυπῆς, τυπῆι:
 Fut. 2. { τυπῆτον, τυπῆτον:
 { τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Futurum se-
cundum.

30 ¹ Fit à secundo aoristo, ablato incremento, &
 20 vertendo in ῶ circumflexum; ἔτυπον, τυπῶ.

Formatio futu-
ri secunda.

*Futurum secundum
vocalis aethi-
na & media,
inusuatum.
Ioniſmus.*

- 1 QVVM scilicet dixit illius caracteristicam in prima coniugatione esse ψ: in secunda & quibusdam quartæ, ξ: in tertia, sexta, & quibusdam quartæ, 2
3: in quinta, λ, μ, ν, ρ. 2 Ideo deficiente aoristo secundo, desideratur etiam futurum secundum. Futurum autem secundum vocis actiue & mediæ, in rarissimo est vsu; nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis. Grammatici tamen quædam adducunt; ut ἀγῶν, & in voce media ἀγῶμαι, ab aoristo secundo ἀγῶν verbi ἀγῶν, audio: sed hæc exoleuerunt. Cæterum Iones qui syllabas circumflexas ubique ferè diuidunt, hoc futurum secundum per omnes modos & participia vocis actiue & mediæ, atque futurum primum quintæ coniugationis, variant eodem modo quo præsens eiusdem modi, retracto accentu, & inserto ι: utpote pro terminationibus α, εῖς, ῶ, ῶτον, ῶτον, ὁμῶν, &c. dicentes ἰα, 10
ἰα, ἰα: ἰα, ἰα, ἰα, ἰα, ἰα, ἰα. sic in reliquis modis.

IMPERATIVI.

- ἀ τὴν α. Præsens & { τὴν πῆ, τυπῆτω, verbera, verberet:
imperfe- { τὴν πῆτον, τυπῆτων, verberate, erent duo: 15
ctum { τὴν πῆτε, τυπῆτωσαν, verberate, berent.
Perfect. & { τέτυφε, τετυφέτω, verberaueris, verit:
plusquam { τετύφεθι, τετυφέτω, raueritis, int duo:
perfectum { τετύφετε, τετυφέτω, raueritis, uerint.
ἀ τὴν ψ. Aorist. I. { τὴν ψον, τυψάτω, verberato tu, ato ille: 20
{ τὴν ψαθι, τυψάτω, verberatote, anto duo:
{ τὴν ψατε, τυψάτωσαν, verberatote, anto.
ἀ τὴν π. Aorist. 2. { τὴν πῆ, τυπῆτω:
{ τὴν πῆθι, τυπῆτω:
{ τὴν πῆτε, τυπῆτωσαν. 25

*Modi reliqui
ab indicatio
formati.*

Ab indicatio cæteri omnes pendent modi & participia, in quibus vox semper est eadem præsentis & imperfecti: sic perfecti & plusquamperfecti.

*Annotation-
cula.*

Præteritum perfectum ubiq; seruat augmen 30
tum; Aoristi verò extra indicatiuum minimè.

Primam personam imperatiuus nō agnoscit.

Futurum quoque nec hic reperitur, nec in
• subiunctiuo, sed in illius vicem subeunt aoristi.

A P V D

¹ A P V D Syracusanos τύπων. sic εἰπὶ pro εἰπὶ, *dicito*. ² In subiunctiuo tamen 1.2 *Futurum subiunctiuum per circumlocutionē.*
actiuo illud nonnunquam circumloquimur per participium perfectum actiuum
& per præsens, subiunctiuum, siue futurum indicatiui, verbi substantiuum εἰμι, *sum*:
videlicet ᾶ, ῆς, ῆ, *sim, sis, sit, &c.* & ἴσμαι, ἴση, ἴσαι, *ero, eris, erit, &c.* vt πετυφᾶς ᾶ,
5 vel πετυφᾶς ἴσμαι, *verberaui* in voce passiuā circumloquimur, vt apud Latinos,
per participium perfectum passiuum & futurum ἴσμαι : vt πετυμφῶ, ἴσμαι,
verberatus ero vel fuero.

O P T A T I V I

Præsens &	τύποιμι, τύποις, τύποι, <i>verberarē, es, et</i> :	ἀ τύπων.
10 imperfe- ctum,	τύποιθι, τυποίτω, <i>etis, ent duo</i> :	
Perfect. &	τύποιμῃ, τύποιτε, τύποιεν, <i>emus, etis, ēt.</i>	
plusquam- perfectū,	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, <i>ssēm, ses, set</i> :	ἀ τίτωφα.
	τετύφοιθι, τετυφώτω, <i>etis, ent duo</i> :	
	τετύφοιμῃ, τετύφοιτε, τετύφοιεν, <i>us, is, nt.</i>	
15 Aoristus 1,	τύψαμι, τύψας, τύψα, <i>erauerim, is, it</i> :	ἀ ἴτωψα.
	τύψαθι, τυψάτω, <i>ritis, rint duo</i> .	
	τύψαμῃ, τύψατε, τύψαεν, <i>imus, eis, nt.</i>	
Aoristus 2,	τύποιμι, τύποις, τύποι:	ἀ ἴτωπει.
	τύποιθι, τυποίτω:	
20	τύποιμῃ, τύποιτε, τύποιεν.	
Futurū 1,	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, <i>verberem, res, ret</i> :	ἀ τίψω.
	τύψοιθι, τυψώτω, <i>retis, rent duo</i> .	
	τύψοιμῃ, τύψοιτε, τύψοιεν, <i>emus, etis, ent.</i>	
	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ:	ἀ τίτω.
25 Futurū 2,	τυποῖτον, τυποίτω:	
	τυποῖμῃ, τυποῖτε, τυποῖεν.	

Omnium Optatiuorum¹ penultima est diphthongus: in actiuis primi aoristi, *αι*; in cæteris, *οι*. Annotatiuncula.

Secundum futurum² circumflectitur: alio-
30 qui vox eadem cum secundo aoristo.

Vsitatissimus est & apud Atticos Optatiui primus aoristus Æolicus: Aoristus prim. Atticus & Æolicus.

S. τύψα, τύψας, τύψε: D. τυψείαθι, τυψάτω:

P. τυψείαμῃ, τυψείατε, τύψαι: *verberauerim, is, &c.*

H

1 INTELLIGE de penultima primæ personæ numeri singularis.

2 Hoc tamen per omnes personas verum esse non potest, propter duas generales regulas de circumflexo: una est hæc, Vltimâ longâ naturâ, penultima non circumflectitur: vt *τυπίζω, verberem? άωο*. Altera, Antepenultima nunquam circumflectitur: vt *τυπίζω, άωο* *τυπίζω, verberem? άωο*, in optatio vocis mediz; vbi quoque locum habet CLENARDI regula.

S V B I U N C T I V I

ἀντίω,

Præs. & imperf. *ἐάν* { *τύπιω, τύπιης, τύπιη, si verberē, vel ver-*
τύπηντον, τύπηντον: (berarem, es, &c.

ἀντίω.

Perfect. & plusqu. *ἐάν* { *τέτυφα, τέτυφης, τέτυφη, si verberaue-*
τέτυφον, τέτυφον: (rim vel ssem:
 perfectum { *τέτυφωμ, τέτυφητε, τέτυφωσι.*

ἀντίω.

Aorist. 1. *ἐάν* { *τύψω, τύψης, τύψη, si verberaui, is, it,*
τύψον, τύψον: (sc. 12

ἀντίω.

Aorist. 2. *ἐάν* { *τύπω, τύπης, τύπη:*
τύπητον, τύπητον:
τύπωμ, τύπητε, τύπωσι.

Annotatiuncula:

Inflectioni Subiunctiuorum adhibent con- iunctionem *ἐάν*: vt *ἐάν τύπιω, si verberem.*

In secunda & tertia singulari est η diphthongus impropria: in duali & plurali, vocalis tantum η.

1 OMNIA tempora subiunctiuorum, in tertia plurali pro ωσι habent ων 25
 Doricē, vt in indicatio ων pro ωσι, & ων pro ωσι.

I N F I N I T I V I

ἀντίω.

Præsens & imperfectum, *τύπιειν, verberare.*

ἀντίω.

Perfect. & plusquamperf. *τέτυφέναι, verberauisse.*

ἀντίω.

Aoristus primus, *τύψαι, verberauisse.*

ἀντίω.

Aoristus secundus, *τυπῆναι.*

ἀντίω.

Futurum primum, *τύψειν, verberaturum esse.*

Futu-

à TV2005

1 INFINITIVIS quibuscunque in, vel, vel desinentibus, Attici, Doræ & Ionæ aare, & *ay*, syllabam *mu* inferunt, ex diphthongo (si fortè aliqua ipsum *mu* præcedat) subiunctivum, vel, v. subtrahendo. tum verò Ionæ ex *ay* auferunt *ay* : † Attici & Doræ contra *ay*, si fortè non addit, ad, adiciunt : vt ex *δῆναι*, posuisse, Ionæ faciunt *ἴδῃ*, sicut *πρωτῶν*, & *δῆρῃ* ex *πρωτῶν* & *αἴρῃ* : Attici verò & Doræ, vt *ἴδῃ*, sic etiam *πρωτῶν*, *δῆρῃ*. Poëtæ autem interdum mettri gratia *mu* geminant, vt vocalem præcedentem positulongam faciant. Cæterum quum *ay* ex aoristi primi vocis act. (quod tantum accidit verbis quintæ coniugat. in *ω*) has idiomaticum differentias non recipit. Præterea Doræ ex infinitivis in *ay*, auferentes, per *ay* efferunt : Æoles verò, & nonnulli ipsi Doræ, *ay* mutant in *ω*. Ionæ, qui syllabas circumflectas dissolvunt pro *ay* aoristi secundi & futuri secundi, dicunt *έω*. Hodum, Græcos Gerundia & Supinâ ignorare. ea tamen circuticulum neutrum & infinitivum, aduocata etiam sapientia fictione: vt *αἰῶς*, τὸ πρῶτον, causa verberandi, ad verberandum, *πρῶτον*, verberando.

Communitar

§ Doricè cu:
 Æol. & Dor. lu:
 (Ion. iqu pro eiv.

$\begin{array}{l} \text{Cvay} \\ \text{avac} \\ \text{buay} \\ \text{avac} \\ \text{av} \\ \text{buay} \\ \text{av} \\ \text{avac} \\ \text{avac} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \\ \\ -y \\ \\ \\ -v \\ \\ \end{array} \right\}$

{ Ionicè
 { ἰσφ.
 { Atticè
 { & Dor.
 { ἰσφασ.
 { Poeticè
 { μῦσφασ.

Notio de Gerundis & Sumpis.

51	Præsens & imperfectum	ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ἢ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ.
	Perfectum & plusquam- perfectum	ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ἢ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ.
30	Aoristus 1,	ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ἢ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ.
35	Aoristus 2,	ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ἢ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ.
	Futurum 1,	ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ἢ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ. ὁ τῦπῳ, τῷ τῦπῳ.

ଶେ ମା'ଜୀୟ.

1. ἡ πέτυφα.

αβ'ετοψα

ab "ετυπην.

à τὴν ψα.

ἀ τυπῶν.

ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.
Futurum 2, ἡ τυπῶσα, τῇ τυπῶσης.
τῷ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

Annotatiuncula.

1 Omne tempus habet suum participium : τυπῶν, verberans, qui verberat aut verberabat : τυπῶσας, qui verberauit, aut verberauerat. Sic aoristi, τυπῶσας ac τυπῶν, qui verberauit aut verberauerat : & futura, τυπῶν ac τυπῶν, verberaturus.

Aoristus secundus acuitur, τυπῶν, τυπῶντος : Secundū futurum circumflectitur, τυπῶν, τυπῶντος.

Participia masculina & neutra, pertinent ad quintam nominum declinationem : foemina verò, ad secundam.

Æolismus.

Participia Graeca, quomodo Latine reddantur.

Perfectum & aoristi vocis aß.

Per praesens :

Per nomen :

Per circumlocut.

Per ablat. particip. perfecti pass. absoluti positi :

Per gerundium :

Per particulas & subiunct.

Per particip. di-

ctū à verbo de-

pon. vel comm.

Præs. pass. per

circumlocut. per

partic. prae-terit.

Particip. vocis

med. quomodo

interpretanda.

1 ÆOLICE πτόρων. cætera participia, cuiuscunque sint vocis, recipiunt 15
varietatem dialectorum, ut nomina secundæ, tertiæ, vel quintæ declinationis,
2 per quam videlicet & ipsa participia declinata fuerint. 2 Idque tam in voce
actiua, quàm passiuæ aut mediæ. LATINI verò, cum participiorum penuria
laborent, Græcorum participia nunquam non obuia variis modis redde-
re coguntur, ut præteritum atque aoristos vocis actiue (quæ Latini deside-
rant) aut per præsens, neglecto scilicet tempore; (quamuis id fiat mihius pro-
priè) πτωφῶς, τῶφας, τυπῶν, feriens, verberans : aut per nomen, præsertim ver-
bale, verberator, percussor : (hoc fit rarius : tamen in nonnullis non omnino
malè cedit; πτωῶν, genitor, parens : est autem aoristi secundi à πτω, pario)
aut periphrasi videntur, sumentes relatiuum qui, quæ, quod, per omnes ca-
sus, & verbum præteritum per omnes personas, ut locus exigit; ὁ πτωφῶς, qui
verberauit, verberauisti, verberauit : ὁ πτωφῶς, mei qui verberauit, tui qui
verberasti, eius qui verberauit, & sic in reliquis casibus : aut mutant partici-
pium actiuum in passiuum, illud atque casum quem regit, per ablatiuum con-
secuentiæ efferentes; ut, τῶφας λίθον, λίθον τὸ πῶρ, percussit lapide inuani ignem :
aut per gerundium, percussiendo lapidem, &c. aut per particulas Quum, quan-
do, postquam, posteaquam, & similes, & per subiunctiuum ; quum vel post-
quam percussissim lapidem. Sic præsens τῶφας, verberans, vel cum verbo-
rarem : ὦν, existens, vel cum essem, esses, esset. Cum verò idem verbum Græ-
cum potest Latine reddi per actiuum siue neutrum, atque etiam per deponens,
vel commune, (ut κλέψω, compilo vel furor : λαλέω, garris vel loquor : κλέ-
φιλῶ, basio vel osculor) in reddendis horum participiis præteritis, vtuntur
participio præterito, ducto à verbo deponenti aut communi; κλέψας, fura-
tus : λαλήσας, locutus : κλέφιλῶν, osculatus. Porro participium præsens
passiue vocis (quo Latini destituuntur) circumloquuntur quoque : ut πτωφῶ-
ν, qui caditur vel cadebatur : aut mutato tempore, percussus, casus : aut per
participium neutro passiuum, vapulans. Participia verò mediæ, quum actiuam
habent significationem, actiue ; quum passiuam, passiuè interpretantur, vel
circumlocutione vtuntur, ut dictum est de præteritis actiuis & de præsentibus pas-
siuis

fuis. Cæterum multa sunt apud Græcos verba deponentia sub voce passiva & media, quorum quædam per actiua verba redduntur; vt *δύχμαι, capie*: quædam per neutra; vt *μυχομαι, pugno*: & quædam per deponentia; vt *ἑπομαι, sequor*. nouissimorum horum participia cum Latinis congruunt. ducunt enim Latini à verbis deponentibus participia cuiusvis temporis: *sequens*, præsentis; *secutus*, præteriti; *secutusurus* & *sequendus*, futuri: priorum verò præterita, reddenda sunt vt præterita participiorum vocis actiua.

*Deponentia
Græcorum, va-
riè à Latinis
redduntur.*

VERBI PASSIVI

Indi- { *τύπῃ, τῷπῃ, τῷπῃ* }, *verberor, ris vel re:* 1
catuiui { *τυπώμενον, τυπείσθον, τυπείσθον, ur, ni, ur duo.*
præf. { *τυπώμεθα, τυπείσθε, τῷπῃ, τυπώμεθα, τυπείσθε, τυπώμεθα, τυπείσθε, τυπώμεθα, τυπείσθε.* 2

*Paradigma
pass. barytoni.
Præfens.*

1 Prima pluralis non definit in *μεν*; & ideo in- 3
teger habetur dualis; in quo secunda & tertia si-
miles, quòd tertia pluralis exeat in *αι*.

Annotatio.

Im- { *ἐτυπώμεθα, ἐτυπείσθε, ἐτυπείσθε, verberabam:* 4
per { *ἐτυπώμεθα, ἐτυπείσθε, ἐτυπείσθε, τυπώμεθα, τυπείσθε, τυπείσθε.*
fect. { *ἐτυπώμεθα, ἐτυπείσθε, ἐτυπείσθε, ur, ini, antur.*

Imperfectum.

1 Cuiuscunque generis sint verba, tamen idem 5
habent augmentum.

*Annotatio de
augmento.*

20 1 IN voce passiva & media barytonorum, quoties pri-
ma persona definit in *μαι* aut *μεν*, secunda propriè definit
in *σαι* aut *σθ*, veluti tertia in *ται* vel *τω*, vt secunda & tertia
sint similes; nisi quòd hæc habeat *τ*, illa *σ*, & formantur à
prima, mutando *μαι* in *σαι* & *ται*; *μεν* verò in *σθ* & *τω*; sed

*A primis personis μαι &
μεν secundarum & tertia-
rum singularium deductio.*

25 vocales præcedentes *μαι* aut *μεν* interdum mutantur,
nempe *ο* monophthogum in *ι*, *ω* in *η*, *υ* in *ει*, reliquæ ma-
nent inuariatæ; vt ex terminationibus *ορμαι, ωμαι, εμαι*,
sunt *ισται, ησαι, ηται, εσαι, οἱται*; ex *έμεν* sunt *εσθ, ιτω*; ex

Secunda
Ter tia
Contracta
Ionica
Immutata
Exoluta
in η vel ω
in ου.
in α vel α.
sine crasi.
sine crasi.

30 huiusmodi secundæ personæ exoleuerunt, nisi in paucis
verbis (vt aliàs dicitur) & in perfecto & plusquamper-
fecto indicatiui passivi, vbi etiam formæ di ratio est pau-
lò diuersa, vt suo loco explicatur. Porro Iones à secun-

35 hæc duæ postremæ *οι* & *αο* (quæ in solis optatiuis inueniuntur) communiter
receptæ sunt: alia verò priores, à solis Ionibus & poetis celebrantur. Antici
autem & communes his non videntur, nisi prius facta contractione, *σαι* in *η*
vel *ει*, *σθ* in *ου*, & Doricè in *δσ*; *αο* in *ω*, & Syracusanè in *α*: in *σαι* verò & *εσαι*
(cum crasi non possit fieri ex vocalibus aut diphthongis quarum prior sit lon-

40 ga) *η* & *ει* corripientes, in *ι* prius commutant, ac deinde contrahunt, *ηαι*
quidem in *η*, *ει* verò in *η* vel *ει*. Cæterum communes non videntur contra-
ctionibus factis in *α* ab *σαι* vel *εσαι*, nisi in tribus *βούλαι, οἶναι, ὄψαι*, id est, *uis,*
præparas, videbis: de quibus vide in Annotationibus in verba. Horum verò o-

Ionisimus 2
ἰωνισμός
μεθ' αὐτοῦ pro *μεθ' αὐτοῦ*.

Æolisimus,
ἠολισμός pro *μεθ' αὐτοῦ*
ἠολισμός pro *μεθ' αὐτοῦ*.
Imperfecti for-
matio.

2 aut mediis barytonorum, in *μαι* aut *μω* desinentibus. 2 Ionice & Dorice *πρω-*
πρω *μεθ' αὐτοῦ*. Idem observant, quoties prima pluralis desinit in *μεθ' αὐτοῦ*, dicentes *με-*
μεθ' αὐτοῦ: nempe in tota voce passiva & med. præterquam in aoristis passivis, & in per-
 fecto ac plusquamperfecto vocis mediz: ibi enim prima pluralis desinit in *μεθ' αὐτοῦ*,
 veluti in tota voce activa. Perfectum quoque optativi & subiunctivi passivi
 quum sit per circumlocutionem habet primam pluralem in *μεθ' αὐτοῦ*. Æolicè huius-
 modi persona in *μεθ' αὐτοῦ*, desinit in *μεθ' αὐτοῦ* vel *μεθ' αὐτοῦ*; vt *λεγόμεθ' αὐτοῦ* pro *λεγόμεθ' αὐτοῦ*, dici-
 tur: *φίρομεθ' αὐτοῦ* pro *φίρομεθ' αὐτοῦ*, *ferimur*: vt contra iidem Æoles pro *ἐπιθεῖν* dicunt:
 3 *ἐπιθεῖν*, id est, *τοῖνδ' αὐτοῦ*, *ρονδ' αὐτοῦ*: & *ἀπὸ τοῦ* pro *ἀπὸ τοῦ*, *sine*, *factum*. 3 De hac re
 4 5 vide plura 47, 7. & 20. 4 Fit ab activo *ἐν τῷ*, mutando *οῖ* in *ὀμω*. 5 Id
 est, siue activa, siue passiva, siue media: atque vel barytona, vel circumflexa,
 veliu *μω*.

Imperfectum.

τέτυμμα, τέτυψαι, τέτυπλαι, verberatus sum.
 Perf. *τίτιμμεθ' αὐτοῦ, τέτυφθον, τέτυφθον, αὐτοῦ sumus, &c.*
πτιμμεθ' αὐτοῦ, τέτυφθε, πτιμμεθ' αὐτοῦ εἰσὶ, αὐτοῦ sumus. 15

Imperfecti passivi
formatio.

Fit ab activo, extrema litera aut syllaba con-
 uersa in *μαι*, Secunda persona in *σαι*, actu aut po-
 testate, nempe *ψαι* aut *ξαι*. Tertia in *ται*.

In prima con-
iugatione:

μμαι,
ψαι,
πται,
μαι,
φται,
μμαι,
φται.

In prima coniugatione mutatur *α* activi in
 1 *μαι*, & *φ* aspirata in *ψ* mediam: *τέτυφα, τέτυβμαι*: 20
 sed ob euphoniā dicitur *τέτυμμα, μ* pro *ψ*.

In secunda ac tertia persona est *π* tenuis, *τέτυ-*
ψαι, τέτυπλαι: nam *ψ* valet *πσ*.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis,
 fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante *αι* 25
 in proprias aspiratas, idque in omni coniugatio-
 ne; *τέτυπλαι, τέτυφθον, τέτυφθε*.

Tertia plural.

Tertiam pluralem circumloquimur per par-
 ticipium præteriti temporis, & verbum substan-
 tiuum, quoties tertia singularis non desinit in *ται* 30
 2 purum; *τέτυπται, τέτυμμεθ' αὐτοῦ εἰσὶ*.

In secunda
in μμαι, ξαι, πται,
γμεθ' αὐτοῦ, χμεθ' αὐτοῦ,
χμεθ' αὐτοῦ, χμεθ' αὐτοῦ.

Secunda *λέλεγμα, λέλεξαι, λέλεκται, dicti sum, es:*
 coniug *λελέγμεθ' αὐτοῦ, λέλεχθον, λέλεχθον, dicti sumus:*
λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσὶ.

Eadem

Eadem hic ratio literarum γ, κ, χ, & duplicis ξ, qualis in prima coniugatione mutarum μ, β, π, φ, & duplicis ψ: ut ἀλέγω, *dico*, präteritum actiuum ἔλεξα, *dixi*, passiuum ἐλέγμαι, *dixus sum*, mutant α in μαι, aspiratam χ, in mediam γ.

In secunda & tertia persona est tenuis κ, ἐλέξαι ἐλέκεται, nam ξ est κσ.

Reliquarum coniugationum κσ migrat in μαι.

10 Tertia { πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται, *persuassus sum*:
cōiug. { πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον:
 { πεπείσμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι εἰσίν.

In tertia,
σμαι,
σαι,
σαι:
σμειθον,
θον, θον:
σμειθα,
θε.
Annotatio.

Ante μαι collocandū σ, πείθω, πέπεικα, πέπεισμαι, *persuadeo*, *persuasi*, *persuassus sum*.

Secunda persona πέπεισαι, per vnum σ tātūm, 15 etiamsi in prima fuerit σ, πέπεισμαι.

Quar- { ὠρυγμαι, ὠρυξαι, ὠρυκεται, *fossus sum*:
ta con- { ὠρύγμεθον, ὠρύξθον, ὠρύξθον:
iug. { ὠρύγμεθα, ὠρύξθε, ὠρυγμένοι εἰσίν.
 { πέφραμαι, πέφρασαι, πέφρασται, *dixtus* 3
 { πεφράσμεθον, πέφρασθον, πέφρασθον: (*sum*:
 { πεφράσμεθα, πέφρασθε, πεφρασμένοι εἰσίν.

In quarta nota
ut in secunda,
notis ut in ter-
tia.

Annotatio.

Quorum actiuum präteritum in χα, ea sequuntur coniugationem secundam; χ in γ, α in μαι: ὠρυχα, ὠρυγμαι. *fodi*, *fossus sum*. Si autē actiuum 25 in κε, formatio est ut in tertia⁴ assumpto σ, φράξω, πέφρακα, πέφρασμαι, *dico*, *dixi*, *dixtus sum*.

Quinta coniugatio etiam in passiuo präterito seruat immutabiles λ & ρ, ut in actiuo: ψάλλω, ἑψάλλεα, ἑψάλλμαι, *digitis pulso*, *amī*, *atus sum*,

In quinta, λαι,
λαμαι, λαι,
λαται: λαιθον,
λθον, λθον: λαιμε-
θον, λθι.

{ ῥμμαι,
 ῥσαι,
 ῥται:
 ῥμαιθον,
 ῥθον, ῥθον:
 ῥμαιθον,
 ῥθον.

vel *pulsatum mihi est*: ἀπειρώ, ἑσπαρχα, ἑσπαρμαι, *semino*, *seminavi*, *seminatus sum*.

{ ἑψαλμαι, ἑψαλσαι, ἑψαλται:
 ψάλλω, { ἑψάλλμεθον, ἑψαλθον, ἑψαλθον:
cano { ἑψάλλμεθα, ἑψαλθε, ἑψαλμῶοι εἰσι.

{ ἑσπαρμαι, ἑσπαρσαι, ἑσπαρται:
 ἀπειρώ, { ἑσπάρμεθον, ἑσπαρθον, ἑσπαρθον:
semino. { ἑσπάρμεθα, ἑσπαρθε, ἑσπαρμῶοι εἰσι.

In μω ὁ μω
 finita,

{ ἡμμαι,
 ἡσαι,
 ἡται:
 ἡμαιθον,
 ἡθον, ἡθον:
 ἡμαιθον,
 ἡθον.

Finita in μω, αὐτ μων, αἰτιῶν habent in ηκα,
 passivum in ημαι: νέμω, νενέμηκα, νενέμημαι, *rasco*, *ra-*
ui, *rastus sum*: τέμνω, τετέμηκα, τετέμημαι, *caedo* seu *se-*
co, *cecidi*, *caesus sum*. nam interponitur η.

{ νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται:
 νέμω, { νενεμήμεθον, νενέμηθον, νενέμηθον:
rasco. { νενεμήμεθα, νενέμηθε, νενέμωται.

Sic τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται, &c.

Annotatio-
 culæ.

Secunda & tertia dualis, ac secunda pluralis,
 interferunt σ, quoties tertia singularis exit in ται
 purum; νενέμηται, νενέμηθον, νενέμηθε.

Tertia singulari finita in ται purum, citra cir-
 cumlocutionem fit tertia pluralis, interponen-
 do ν ante ται, νενέμηται, νενέμωται.

Finita in αίνω.
 ὁ polysyllaba
 in ωωι:

{ ῥμμαι,
 ῥσαι,
 ῥται:
 ῥμαιθον,
 ῥθον, ῥθον:
 ῥμαιθον,
 ῥθον.

Verba in αίνω αἰτιῶν faciunt in γκα, passivum
 autem primæ personæ in μμαι: φαίνω, πέφαγκα,
 πέφαμμαι, *ostendo*, *ostendi*, *ostensus sum*, vel *manife-*
stus sum. nam in cæteris manet γ.

{ πέφαμμαι, πέφαισαι, πέφαιται:
 φαίνω, { πεφάμμεθον, πέφαιθον, πέφαιθον:
ostendo. { πεφάμμεθα, πέφαιθε, πεφαιμῶοι εἰσι.

Difyl-

Diffyllaba in *ίνω, είνω, & ωώ*, ⁶ abiiciunt *ν*, vt in ⁶ actiuo, nec tamen assumunt *σ* ante *μαι*:

κείνω, iudico. { *κέειμαι, κέεισαι, κέειται*:
κεκείμενον, κέεισθαι, κέεισθαι:
κεκείμεθα, κέεισθε, κέειται.

κτείνω, interficio. { *έκταμαι, έκτασαι, έκταται*:
εκτάμενον, έκτασθαι, έκτασθαι:
εκτάμεθα, έκτασθε, έκταται.

** θύνω, im- petu feror* { *τέθυμαι, τέθυσαι, τέθυται*:
πηθύμενον, τέθυσθαι, τέθυσθαι:
τεθύμεθα, τέθυσθε, τέθυται.

⁷ Sexta coniugatio nunc accipit *σ*; *ἀκέω, ήκω, ήκωμαι, audio, audiui, auditus sum*: nunc non accipit; *πτόξω, τετόξω, πτόξωμαι, iaculis peto, iaculis petii, iaculis petitus sum*.

ἀκέω, audio, { *ήκωμαι, ήκωσαι, ήκωται*:
ήκωμενον, ήκωσθαι, ήκωσθαι:
ήκωμεθα, ήκωσθε, ήκωσθαι.

πτόξω, sagitto. { *τετόξωμαι, τετόξωσαι, τετόξωται*:
τεπέξωμενον, τεπέξωσθαι, τεπέξωσθαι:
τεπέξωμεθα, τεπέξωσθε, τεπέξωται.

Plusquā-perfect. { *έτετύμην, έτετύψο, έτετύπθω, verberatus*
έτετύμμενον, έτετύψθαι, έτετύπθαι: (*eram*:
έτετύμμεθα, έτετύψθε, τετυμμενοι ήσαν.

²⁵ Perfecti prima persona vertit *μαι* in *μην*, *τέτυμμαι, έτετύμην*: secūda & tertia *αι* in *ο*, *τέτυψαι, έτετύψο*; *τέτυπθαι, έτετύπθω*. Tertia pluralis exit in *ω*, *έτετύπθω*, si singularis desinat in *ω* purum; *έκέειω, accusatus erat, έκέειω, accusati erāt*: alioqui circūloquimur ³⁰ per verbum substantiuū; *έτετύπθω, τετυμμενοι ήσαν*.

Finis in ίνω, είνω, & ωώ, ⁶ diffyllaba in *ίνω*.

{ *μαι, σαι, ται*:
μας, σας, τας:
μασ, σασ, τας:
μασ, σασ, τας.

** Arrius exco- plū est παύω: πᾶ τίθυμαι πο- test aquē for- mari à θύνω, at- que à θύνω. In sexta.*

Plusquamper- fectum.

Plusquamper- fecti formatio.

Annotatio.

Ionice.
 { πται, φται.
 κται, χται.
 { δπται,
 σπ { σπται,
 { δπται.
 { ηται, ιεται.
 ωται, υται.
 { πται, { επται.
 λται, { ιπται.
 ρται, { ρπται.
Poëticè.
 { ιται, { επται.
 ηται, { ηπται.
 { ωται, { ωπται.
 { οται, { οπται.
 { αται, { απται.
Dorismis.
Atricismis.
 πφκται.
 κικροται.

*Qua verba sex-
 ta accipiunt σ,
 & qua non.*

Aorismus prim.

*Formatio aori-
 si primi.*

Aorismus sec.

*Formatio aori-
 si secundi.*

- 1 ¹ QVARE fiant huiusmodi consonantium mutationes, diximus 3, 41.
 2 ² Ionice verò ππφχται absque periphrafi. Iones enim & hanc, & plusquam-
 perfecti tertiam pluralem à tertia sing. formant, ante ται vel τη, α breue inferen-
 tes, & tenues σ vel κ, præcedentes α, mutantes in aspiratas φ, χ, & σ in cha-
 racteristicam aoristi secundi: præterea vocalem longam aut diphthongum, 5
 quæ ipsum α præcesserit, corripunt vocalem longam in propriam breuem ver-
 tendo, ex diphthongo verò alteram vocalem subtrahendo. Caterum in quinta
 coniugatione non inuenitur hæc Ionica persona; nisi verbum desinat in λω,
 aut ρ; ubi λ & ρ manent ante α & ρ aspiratur, ut quibusdam placet: ut ἐωά-
 ρται, *semitasi sunt*. Herodotus in plusquamperfecto pro ἐπύλατο, dixit ἐπύλα-
 δατο, per pleonasmum syllabæ δα. Neque etiam inuenitur in verbis sextæ, quæ
 ante ται habent σ. Poëtæ autem eodem modo formant tertiam plural. à tertia
 sing. in reliquis temporibus indicatiui & optatiui: sed in optatiuo antepenulti-
 mam, ut hic, non corripunt. nam ex τίπτετο, id est, *verberatus*, faciunt τπτετα-
 ται, id est, *verberatus*. In perfecto etiam & plusquamperfecto eam non corri-
 3 piunt, si versus id exigat: neque etiam in aliis temporibus. ³ Doricè πφκ-
 δαται pro σ posita aoristi secundi characteristicæ: quod fit & in aliis eiusdem ge-
 4 neris. ⁴ Attici interdum huiusmodi σ excludunt: ut τὰ χροίχ, in *pulvere exerceo*,
 est non tantum χροίχσται, sed etiam χροίχμαι, vnde particip. χροίχμεθ. nisi
 5 hæc à χροίχ formare malis. ⁵ Inuenitur etiam τὰ πφκται in tertia plurali præsen-
 tis, id est, *occisi sunt* à πφκαμαι, *interfecti sunt*; secundæ coniugationis verborum
 in μι, à themate φάω, πέρημι, id est, *occido*, per σ facta reduplicatione Ionice.
 6 Idem accidere putatur quibusdam in αίω: ac κικροτάω, pleonasmò τσ α, detra-
 ctio augmento, pro ἐκίκαρον, est tertia singularis, non pluralis; à verbo κράνω,
 perficio, ut ἐπίφωτο à φάω. vnde Eustath. etiam singulariter exponit ἀπέρητο, 25.
 7 πππλοίω. itemque Helych. ⁷ Sunt qui existiment τὰ hæc tantum verba, μύω,
 claudio, ἰλκύνω, traho, κίω, scio, ρυγγο, κελεύω, ἰμβέω, ἀκούω, audio, recipere σ cum
 verbis circumflexis in ἰω, αω & ὦω, quæ non mutant penultimam breuem in lon-
 gam: de quibus copiose sumus dicturi in Annotationibus in verba circumflexa.
 Porro κλέω, laudo, πλοῖον, facit κελεύω & κελύσμαι. 30

Aoristus 1, { ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθῃ, *verberatus*
 { ἐτύφθητον, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν. (*fui:*

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus
 ante α, in proprias aspiratas; τέτυπται, ἐτύφθην, 35.
verberatus est, verberatus fui: λέλεκται, ἐλέχθην, δι-
 ετύς est, dictus fui: πέπεισαι, ἐπείσθην, *persuassus est,*
persuassus fui, &c.

Aoristus 2, { ἐτύπηω, ἐτύπησ, ἐτύπη:
 { ἐτόπητον, ἐτόπηται: 40
 { ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Mutat ον actiui in ἄω, ἐτύπον, *verberavi*, ἐτόπω,
verberatus fui, vel vapulavi.

Caret

Caret vterq; aoristus prima duali. nam inflexionem habet actiuorū, siquidem plurale in *μι*.

Annotatio.

Futurum 1, { *τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται* :
τυφθήσονται, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται :
τυφθήσεσθε, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται .

Futurum primum.

A primo aoristo *ἐτύφην, τυφθήσομαι, verberatus fui, verberabor.*

Formatio futuri primi.

Futurum 2, { *τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται* :
τυπήσονται, τυπήσεσθε, τυπήσονται :
τυπήσεσθε, τυπήσεσθε, τυπήσονται .

Futurum secundum.

A secundo aoristo *ἐτύπην, τυπήσομαι, verberatus fui, verberabor.*

Formatio futuri secundi.

Est Græcis tempus in verbis passiuis, quod vocatur *ματ' ὀλίγον μέλλον*, hoc est, paulò pòst futurū,² quoties actio iam mox ad futura signatur.

Paulò, ὀλίγον futurum.

Paulò pòst futurum, { *πετύφμαι, πετύφῃ, πετύφεται* :
πετύφονται, πετύφεσθε, πετύφονται :
πετύφεσθε, πετύφεσθε, πετύφονται .

Id est quum quid impendere videtur.

Fit à secunda perfecti, interposito *οι*; *πέτυφα, verberatus es, πετύφωμαι, mox verberabor, ἔτι πενὲ iam verberatus sum*: seruatque augmentum in omni modo.

Paulò, ὀλίγον futuri formatio.

¹ Βοιωτικῆς & Ἰωλιδέων, nam Boeoti tertiam pluralem vtriusque aoristi passiuī formant à prima singulari, mutando *ω* in *οι*. At *μυῖδ' ἄμφω* ² *μυῖδ' ἄμφω* sunt *sanguis femora*, Iliad. 8. non mutat *υ*: vel est syncope, pro *μυῖδ' ἄμφω*, reiecto augmento à *μυῖδ' ἄμφω*, *polluo, contamino*.

Boeotismum.

Imperatiui { *τύπῃ, τυπείτω, verberare, beretur* :
τύπείσθω, τυπείσθω, ramini, entur duo :
τύπείσθε, τυπείσθε, ramini, rentur .
 Perfectū & { *πέτυφο, πετύφω, verberatus esto, ἔτι* .
 plusquam- { *πέτυφον, πετύφον* :
 perfectum { *πέτυφθῃ, πετύφθω* .

Imperatiuum.

Formatio per-
fecti.

Secunda persona fit à secunda plusquamperfe-
cti; ἐπέτυψο, τέτυψο, *verberatus eras, verberare*: ἐλέλε-
ξο, λέλεξο, *dictus eras, dicere*: ἐπέπεισο, πέπεισο, *persua-*
sus eras: persuadere: ὤρυξο, ὦρυξο, *fossus eras, fodere*.

πῶ φη.

πῶ χη.

πῶ θη.

λῶ λη.

ρῶ ρη.

πῶ ρη.

πῶ θη.

3 Tertia verò à tertia eiusdem temporis, mi-
grante π in θω; & reliquis item tenuibus in aspi-
ratas; ἐπέτυπιο, τέτύφθω, *verberatus erat, verberetur*:
ἐλέλεκθω, λελέχθω, *dictus erat, dicatur*: ἐπέπειτο, πεπέ-
ατο, *persuafus erat, persuadeatur*. Quòd si π sit pu-
rum, assumitur σ; ἐκέκειτο, κεκείατο, *accusatus erat, ac-*
cusetur.

ab ἐτύφθω.

Aoristus 1, { τύφθητι, τυφθήτω, *verberator tu, tor ille*:
τύφθητι, τυφθήτω, *raminor, ntor duo*:
τύφθητε, τυφθήτωσιν, *eraminor, antor*.

ab ἐτύπω.

Aoristus 2, { τύπητι, τυπήτω:
τύπητι, τυπήτω:
τύπητε, τυπήτωσιν.

151

Αυτονομία.
θη, non θηθ.

Aoristi desinunt in η: sed prior hîc in π pro-
pter alterum θ præcedens, τύφθη, non τύφθηθ.
sic tertia singularis vtriusque, & reliqui numeri: ο
per τ, non θ; τυπήτω, τύπηθ, &c.

Formatio pra-
sentis imperati-
ui, eiuσq; in
dialecτu varie-
tas:

Atticisimus.

1 FIT à τύπμαι, mutando ομαι in ου: vel à secunda imperfecti ἐτύπην,
cui similis est hæc secunda imperatiui, reiecto augmento: ideoque dialecto-
rum varietatem eodem modo recipit, nempe Ionicè τύπε, quasi à τύπισ, ab-
iecto σ: vnde facta est communis & Attica τύπε per crasim ο in υ, & Dorica 25
2 τύπε. Idem iudicium de reliquis temporibus imperatiuorum in υ finitis. 2 At-
ticè τυπέσθω. nam Attici in hoc præsentis, atque in vitroque aoristo imperatiui
medii, tertiam pluralem eandem cum tertia duali faciunt, syllaba σ per synco-
pen detracta. 3 Vel breuius, à secunda duali eiusdem temporis indicatiui, migran-
te ο in υ, vt diximus 45, II.

30

Optatiuus press.
à τύπμαι.

Optatiui { τυπώιμην, τύπιοι, τύπιοιθ, *verberarer*:
præsens & τυπώιμεθον, τυπώιαθον, τυπώιαθω:
imperfectū { τυπώιμεθα, τύπιοιθε, τύπιοιθ.

Omnium

Omniū optatiuorum penultima est di- *Annotatio.*
phthongus.

Perfectū & { τετυμμένος εἶμι, εἶς, εἶη, verberatus esse: à τίτυμαι.
plusquam } τετυμμένος εἶημι, εἶημι.

perfectum { τετυμμένοι εἶμεν, εἶητε, εἶησαν.

In verbis barytonis semper opus est periphrasi per participium & verbum substantiuum. *Annotatio.*

Aorist. 1, { τυφθείμι, τυφθείς, τυφθείη, verberatus sim ab ἐτύφην.
10 τυφθήσομαι, τυφθήσῃς, τυφθήσῃσι: (vel fuerim: τυφθήσῃμι, τυφθήσῃτε, τυφθήσῃσι.

Aorist. 2, { τυπέμι, τυπέης, τυπέη: ab ἐτύπην.
τυπέσῃς, τυπέσῃσι: τυπέσῃμι, τυπέσῃτε, τυπέσῃσι.

15 Futurū 1, { τυφθησόμεναι, τυφθησῶ, τυφθησῶς, verberer: à τυφθήσομαι.
τυφθησόμενοι, τυφθησῶν, τυφθησῶν, τυφθησῶναι: τυφθησόμενα, τυφθησῶδε, τυφθησῶτε.

Futurū 2, { τυπησόμεναι, τυπήσῃς, τυπήσῃσι: ab τυπίσομαι.
τυπησόμενοι, τυπήσῃς, τυπήσῃσι: τυπήσῃμι, τυπήσῃτε, τυπήσῃσι.

20 Paulo { τετυφοίμεναι, τετυφοίῃς, τετυφοίῃσι, mox verberer: à τετύφομαι.
postfu } τετυφοίμενοι, τετυφοίῃς, τετυφοίῃσι: τετυφοίῃμι, τετυφοίῃτε, τετυφοίῃσι.
turum { τετυφοίμενα, τετυφοίῃδε, τετυφοίῃτε.

¹ INTELLIGE in prima persona numeri singularis, ut iam diximus in voce actiua.

25 Subiunctiui { τυπώμεναι, τυπώῃς, τυπώῃσι, si verberer vel Su¹ iunctio
passiua.
præf. & ἐὰν } τυπώμενοι, τυπώῃς, τυπώῃσι: (rarer: à τυπώσομαι.
imperfectū { τυπώμενα, τυπώῃδε, τυπώῃσι.

Perfectū & { τετυμμένος ὤ, ἦς, ἦ, si verberatus sim vel à τίτυμαι.
plusquā- ἐὰν } τετυμμένος ἦτον, ἦτον: (esset:

30 perfectum { τετυμμένοι ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Et hīc & in optatiuo circumloquimur hoc, *Annotatio.*

perfectum, ut tertiam pluralem indicatiui.

ab ἐπιφθλω.

Aoristus 1, $\left\{ \begin{array}{l} \text{τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ, si verberatus sim vel} \\ \text{ἐδῶ τυφθῆς, τυφθῆς: (fuerim vel fuero:} \\ \text{τυφθῶμαι, τυφθῆτε, τυφθῶσι.} \end{array} \right.$

ab ἐπιφθλω.

Aoristus 2, $\left\{ \begin{array}{l} \text{τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ:} \\ \text{ἐδῶ τυπῆς, τυπῆς:} \\ \text{τυπῶμαι, τυπῆτε, τυπῶσι.} \end{array} \right.$

I N hoc tamen differunt, quod tertia pluralis perfecti indicatiui sit extra circumlocutionem, quoties tertia singularis definit in τυ purum, 64, 10. quod accidit quibusdam verbis quintæ & sextæ: at perfectum in optativo aut subiectiuo non sit extra circumlocutionem, nisi in verbis in μι & quibusdam circumflexis, ductis à verbis sextæ in τυ, δα, ῶ & ῶμαι, ut suo dicitur loco.

Infinitiuus pass.

ἀ τυφθῆμαι.
ἀ τυπῆσαι.
secunda duali.

ab ἐπιφθλω.

ab ἐπιφθλω.

ἀ τυφθῆσαι.

ἀ τυπῆσαι.

ἀ τυφθῆσαι.

Formatio infinitiuorum in
δαι.

Infinitiuus præf. & imperf. τυπῆσθαι, verberari.

Perfectum & plusquamperfectum, πετύφθαι, accentu in penultima, verberatum esse vel fuisse.

Aoristus primus, τυφθῶμαι, verberatum esse.

Aoristus secundus, τυπῶμαι.

Futurum primum, τυφθήσεται, verberatum iri.

Futurum secundum, τυπήσεται.

Paulopostfut. πετύψεται, mox verberatum iri.

Infinitiuus in δαι, fiunt à secunda plurali indicatiui, verso ε in αι, τυφθεῖσθε, τυπθεῖσθε.

V E L à prima singulari, mutando εαι in εδαι. at perfectum infinitiuus (quod tamen non tantum definit in εδαι, sed etiam in φδαι, χδαι, ρδαι & ρδαι) commodius formatur à secunda duali, verso ο in αι: vel, ut author ait, in εδαι finitis in εδαι, à secunda plurali, verso ε in αι.

Participia pass.
ἀ τυφθῆσαι.

ἀ τυπῆσαι.

ab ἐπιφθλω.

Participii $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τυφθῆς, τῷ τυφθῆς, 'qui'} \\ \text{ῆ τυφθῆς, τῇ τυφθῆς, 'quæ'} \end{array} \right\}$ verberatur.
imperfect. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τυφθῆς, τῷ τυφθῆς, 'quod'} \\ \text{ῆ τυφθῆς, τῇ τυφθῆς, 'quod'} \end{array} \right\}$

Perfect. & $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ πετυφθῆς, τῷ πετυφθῆς, verberatus:} \\ \text{ῆ πετυφθῆς, τῇ πετυφθῆς, verberata:} \end{array} \right\}$
plusquamperfectum, $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ πετυφθῆς, τῷ πετυφθῆς, verberatus:} \\ \text{ῆ πετυφθῆς, τῇ πετυφθῆς, verberata:} \end{array} \right\}$

Aoristus 1, $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τυφθῆς, τῷ τυφθῆς, verberatus:} \\ \text{ῆ τυφθῆς, τῇ τυφθῆς, verberata:} \\ \text{ὁ τυφθῆς, τῷ τυφθῆς, verberatum.} \end{array} \right.$

Aoristus

- Aor. 2, { ὁ τυπείς, τῷ τυπέϊς:
 ἡ τυπείσα, τῇ τυπείσῃς:
 ὁ τυπών, τῷ τυπέϊς.
- Fut. 1, { ὁ τυφθησόμενος, ὃ τυφθησόμενος, *verberādus*:
 ἡ τυφθησόμενη, τῇ τυφθησόμενῃς, *verberanda*:
 ὁ τυφθισόμενος, ὃ τυφθισόμενος, *verberandū*.
- Fut. 2, { ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησόμενῃς:
 ἡ τυπησόμενη, τῇ τυπησόμενῃς:
 ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησόμενῃς.
- 10 Paulo - { ὁ τετυφομένος, τῷ τετυφομένῃς, { *-dus*:
 postfu- { ἡ τετυφομένη, τῇ τετυφομένῃς, *-da*:
 turum { ὁ τετυφομένος, τῷ τετυφομένου, { *-dum*.

ad ἐν πύλῳ.

ad τοφθισόμενος.

ad τυπείσῃς.

ad τετυφομένῃς.

Annotatiuncula.

- Accentus perfecti in penultima: reliquorum in μένος in antepenultima: at aoristi acuiuntur.
- 15 Cæterum μένος & μένον ad tertiam pertinent declinationem, εἰς & ἐν ad quintam: omnia autem fœminina ad secundam.

1 Q u o m o d o Latine reddi debeant participia verborum passiuorum ac deponentium, diximus 69, 38.

10 VERBUM MEDIUM.

- Medium verbum siue Cômune, 'quod nunc actiuè capitur, nunc passiuè; βιάζομαι τῷ φίλῳ, violo amicum: βιάζομαι ὑπὸ τῷ φίλῳ, violor ab amico: sic ἄγωμαι, duco, ducor: κηρύττομαι, porto, portor.
- 25 Ab actiuis autem non tantum passiuia deducuntur, sed etiam media; quorum & inflexio & significatio partim actiua, partim passiuia.
- Præsens & præteritum imperfectum, nō tantum inflectendi ratione, verum & voce penitus eadem sunt cum verbo passiuo. Perfectum &

Medium: & cur ita dicatur.

In vocem mediam annotatiuncula.

plusquamperfectum, sortita sunt terminationem actiuam: aoristi ac futura, passiuam.

Perfectum medium.

Indica- { τέτυπα, τέτυπας, τίτυπε, verberauis vel ver-
tiui per- { τετύπαθι, τετύπαθι: (beratus sum:
fectum { πετύπαμην, πετύπατε, πετύπασι.

Formatio perfecti medi.

Medium præteritum formatur ab actiuo, collocata figuratiua litera præsens pro figuratiua præteriti actiui; τέτυπα, τίτυπα, à τύπω. Nam desinentium in πω, κω, μω, formatiua litera est prior consonans; τίκω, τίτεχα, τίτοκα, pario, pepererim, pepererim: 10 τίμιω, τίμιμικα, τίτιμα, incido, incidi, incidi, ut dictum est supra pag. 41. vers. 1. ε' 55. 8.

Annotatiuncula imperfecti medium.

Præterea quartæ coniugationis futurum ξω, caracteristicon facit γ; πλήσω, πλήξω, πέπληχα, πέπληχα, percutio, percutiam, percussi vel percussus 15 sum: σω autem δ, φράξω, φράσω, πέφραξι, πέφραδα, dico, dicam, dixi: ut etiam notatum est in secundo aoristo verbi actiui.

Trium verò temporum eadem est figuratiua, secundi aoristi, secundi futuri, & præteriti medii. 20

In sexta coniugatione caracteristicon est 2 vocalis aut diphthongus; λύω, λέλυκα, λέλυα, soluo, solui, solui vel solutus sum: ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουα, audio, audiui, audiui vel auditus sum: quamquam hoc tempus hîc rarum. 25

Penultima eadē quæ in actiuo, τέτυπα, τίτυπα.

*in o.
αι η οι.*

3 Disyllabi futuri penultima ε migrabit in ο; λέξω, λέξω, λέλεχα, λέλογα, dico, ε' c. at diphthongus ε in οι; πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπειδα, persuadeo, ε' c.

Vocalis α præsens, interdum seruat; ψάλλω, 30

λω, ἔφαλα, ἔφαλα, *fidibus cano*, &c.⁴ interdum ver-
titur in η, θαλλω, τέθαλα, τέθηλα, *germino*, &c.
diphthongus autem αη in η diphthongum im-
propriam; φαίνω, πέφηνα, *ostendo, ostendi vel ostensus*
sum, visus sum.

Plusq. { ἐτετύφα, ἐτετύπη, ἐτετύπη, *verberauerā, vel*
perf. { ἐτετύπηθον, ἐτετυπέτω: (*verberatus eram*:
{ ἐτετύπηδάμ, ἐτετύπητε, ἐτετύπηθον.

*Plurquamper-
fectum.*

10 Aor. I. { ἐτυφάμην, ἐτύφα, ἐτύφαθ:
{ ἐτυφάμην, ἐτύφαθον, ἐτυφάσθην:
{ ἐτυφάμην, ἐτίφαθε, ἐτύφανθ.

Aoristus prim.

Additur μιν ad actiuum; ἔτυφα, *verberaui*, ἐτυ-
φάμην, *verberaui, vel verberatus sum*.

*Formatio aori-
sti primi.*

11 Aorist. 2. { ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπηθ:
{ ἐτυπόμην, ἐτύπεθον, ἐτυπέσθην:
{ ἐτυπόμην, ἐτύπεθε, ἐτύποθ.

Aoristus sec.

Mutatur ον actiui in όμην: ἔτυπον, ἐτυπόμην.

*Formatio aori-
sti secundi.*

Futurum 1. { τύφομαι, τύψη, τύψεται:
{ τυφόμεθον, τύψαθον, τύψαθον:
20 { τυφόμεθα, τύψαθε, τύψονται.

Futurum p. im.

Actiuum α barytonum in ομαι, τύψω, *verbera-
bo, τύφομαι, verberabo, vel verberabor*.

*Formatio fu-
turi primi.*

Futurum 2. { τυπόμεμαι, τυπή, τυπέται:
25 { τυπόμεθον, τυπήσθον, τυπήσθον:
{ τυπόμεθα, τυπήσθε, τυπένται.

Futurum sec.

Etiā hoc fit ab actiuo, vertendo α circum-
flexum in έμαι: τυπώ, τυπόμεμαι. Ideoque in quinta
coniugatione primum quoque futurum desinit
in έμαι: nam actiuum in α circumflectitur: vt à
30 σπείρω, *semino*, primum futurum actiuum σπεράω,
medium autem σπερέμαι: secundum verò acti-

*Formatio fu-
turi secundi.
Futurum pri-
mum quinta
coniugationis
έμαι.*

H o c singulare in raro est usu; sed † vitimur circumlocutione per participium perfectum medium, & imperativum verbi substantiui *οἶμι sum*: *νε τετυμένος* id est: quasi *verberatus es*bo.

Annotatio.

Optativi { *τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, verberauisē,*
perfect. & { *τετύποιτον, τετυποίτω: (vel tus essem:*
plusq̃perf. { *τετύποιμην, τετύποιτε, τετύποιεν.*

Optativus medius. δ τετυποι.

Aor. 1, { *ἔτεταξα, ἐτέταξα, ἐτέταξ, verberauerim, vel*
{ *ἐτέταξαν, ἐτέταξαν, ἐτέταξαν: (us fuerim:*
{ *ἐτέταξα, ἐτέταξε, ἐτέταξε.*

ab ἐτετάξα.

Aor. 2, { *ἐτεπόμην, ἐτέποιον, ἐτέποιτο:*
{ *ἐτεπόμεθα, ἐτέποιδε, ἐτέποιτο.*

ab ἐτεπόμην.

Fut. I. { *ἐτεποίμην, ἐτέποιον, ἐτέποιε, verberem vel ver-*
{ *ἐτεποίμεθα, ἐτέποιδε, ἐτέποιτο.*

δ ἐτεποίμαι.

Fut. 2, { *ἐτεποίμην, ἐτέποιον, ἐτέποιτο:*
{ *ἐτεποίμεθα, ἐτέποιδε, ἐτέποιτο.*

δ ἐτεποίμαι.

Cum aoristo secundo consentit voce, sed dif-

Annotatio.

fert accentu.

Subiunctiui { *τετύπων, τετύπῃς, τετύπῃ si verberauisē*
perf. & *ἐὰν* { *τετύπητον, τετύπητον, (velatus essem:*
plusq̃perf. { *τετύπωνμην, τετύπητε, τετύπωνσι,*

Subiunctivus medius. δ τετυπων.

Aor. I, *ἐάν* { *ἐτέταξα, ἐτέταξε, ἐτέταξε, si verberauiro vel*
{ *ἐτέταξαν, ἐτέταξαν, ἐτέταξαν: (tus fuero:*
{ *ἐτέταξα, ἐτέταξε, ἐτέταξε.*

ab ἐτετάξα.

Aor. 2, *ἐάν* { *ἐτέποιον, ἐτέποιον, ἐτέποιον:*
{ *ἐτέποιμεθα, ἐτέποιδε, ἐτέποιτο.*

ab ἐτεπόμην.

Infinitivi perfectum & plusquamperfectum
πετυπέναι, verberauisse, vel verberatum esse. Aoristus

Infinitivus medius. δ τετυπων.

ab ἰνυμένω.

ab ἰνυμένω.

ἀ νύμεται.

ἀ νυμέται.

Annotatio.

Participia
media.

ἀ νύμεται.

ab ἰνυμένω.

ab ἰνυμένω.

ἀ νύμεται.

ἀ νυμέται.

primus, τυλάσθαι, verberauisse, vel verberatum fuisse. Aoristus secundus, τυπέσθαι. Futurum primum, τυφέσθαι, verberaturum, vel verberandum esse. Futurum secundum, τυπέσθαι, per ε̄ circumflexum: at secundus aoristus per ε̄ acutum, τυπέσθαι.

Participii { τέλυπός, τέλυπός, qui verberauit vel perfectum & { τέλυπῆς, τέλυπῆς: (verberatus est: plusquāperf. { τέλυπός, τέλυπός.

Aoristus 1, { τυλάμενος, τυλάμενος, qui verberauit
{ τυλάμενη, τυλάμενης: (vel ratus est. 10
{ τυλάμενον, τυλάμενόν.

Aoristus 2, { τυπόμενος, τυπόμενος:
{ τυπόμενη, τυπόμενης:
{ τυπόμενον, τυπόμενόν.

Futurū 1, { τυφέμενος, τυφέμενος, verberaturus vel 15
{ τυφέμενη, τυφέμενης: (verberandus:
{ τυφέμενον, τυφέμενόν.

Futurū 2, { τυπέμενος, τυπέμενος:
{ τυπέμενη, τυπέμενης:
{ τυπέμενον, τυπέμενόν. 20

Atque haecenus de verbis barytonis.

CONTRACTIONES VERBORVM.

Vnde & quo-
modo fiant ver-
ba circumflexa.

Barytonis sextæ coniugationis in έω, άω, όω, fiunt per cōtractionem verba quæ vocantur Cir- 25 cumflexa, ob id quòd duab. syllabis in vnā contractis, accentū possideant circumflexum: ποιέω

ποιάω, facio, βοάω, βοάω, clamo: χρυσάω, χρυσάω, in auro: 30 έω, άω & όω coalescentib. in ᾱ: siquidem ex accētū acuto

Regula.

acuto & graui nascitur circumflexus. itidem in reliquis personis; ποιές ποις, *facis*: βοάς βεας, *clamas*: γευός γευς, *inauras*: de quibus postea. Neque hic est quicquam peculiare, nisi quòd ex tribus illis caracteristicis, α, ε, ο, & vocali aut diphthongo sequente, certo quodam modo fiat crasis, haud aliter atq; in contractis nominibus, quæ, exceptis cōtractionibus, planè quintæ sunt declinationis.

Quid habeant commune circumflexa cū barytonis, & quare ab illis dissentiant.

- 10 Et quemadmodum illic non in omnibus casibus semper fit cōtractio, licet genitiuus desinat in ος purū, ita hīc non omne tēpus est capax contractionis, sed tantūm præsens & imperfectum, idq; in omnibus modis ac participiis: quia, cū
 15 illæ terminationes quæ sequuntur π in τῷ πῶ, τῷ πῆς, τῷ πῆ, in sexta coniugatione his locis reperiuntur puræ, ποιέω, ποιέεις, ποιέει, recepta est in quibusdam contractio; nempe in iis quæ ante ω habent vnam è figuratiuis α, ε, ο: pro quarū numero
 20 redduntur coniugationes circumflexorum, vbi crases ex istis vocalib; ad hunc fiunt modum:

Qua tempora contrahantur.

	Prima,		Secunda,		Tertia,
	ε εἰ		ε α		ε υ
	ο υ		ο ω		ο υ
25	η η		η α		† η ω
Figura-	ω ω	Figura-	ω ω	Figura-	ω ω
tiua ε	ι ι	tiua α	εἰ α	tiua ο	ι οἰ
	οι οἰ		οι ω		οι οἰ
	υ υ		υ ω		υ υ
30	η η.		η α.		η οἰ.
				K	iiij

Ceporino & quibusdā aliis quæ contrahitur in οἰ, υ & υ.

De circumflexorum inflexione & formatione annotatio.

Inflexio verò & formatio istiusmodi verborum per omnia genera, modos & participia, se habet ut præscriptum est in barytonis. Futurum enim omnium circumflexorū definit in *σω*, præteritum in *κα*; à quibus reliqua deriuantur tempora, iuxta canones barytonorum.

Paradigma verborum circumflexorū primæ coniugationis.

PRIMA coniugatio circumflexorum, fit à verbis sextæ cōiugationis barytonorum in *έω*; *ποιέω*, *ποιῶ*. Futurum in *ήσω*, vertendo *ε* in *η*, *ποιήσω*: vnde præteritum in *ηκα*, *πεποίηκα*.

VERBI ACTIVI

Præsens.

Indica- { *ποιέω ὦ, ποιέεις εἰς, ποιέεις*
tiui præ- { *ποιέεις ὦν, ποιέεις ὦν*
sens, { *ποιέομαι ὦμαι, ποιέετε ὦτε, ποιέετε ὦσι.*

Imperfectum.

Imperf. { *ἐποιέουν ὦν, ἐποιέεις ὦς, ἐποιέεις*
 { *ἐποιέουν ὦν, ἐποιέεις ὦν*
 { *ἐποιέομαι ὦμαι, ἐποιέετε ὦτε, ἐποιέουν ὦν.*

Imperatiuum.

Perfectum, *πεποίηκα, πεποίηκας, &c.* vt *τέτυθα, τέτυθας*. Plusquamperfectum, *ἐπεποίηκα*. Aoristus primus, *ἐποίησα*. Futurum primum, *ποιήσω*.
Imperatiui { *ποιέεις, ποιέετω εἴτω*
præsens & { *ποιέεις ὦν, ποιέετων εἴτω*
imperf. { *ποιέετε ὦτε, ποιέετω ὦν εἴτωσαν.*

Perfectum & plusquamperfectum, *πεποίηκε*. Aoristus primus, *ποίησον*. Secundus aoristus, secundum futurum, & præteritū medium quando reperiantur, dicetur *postea.

* In Annotationib. in vocab. circumflexa, 88. 15.
Optatiuum.

Optatiui { *ποιέοιμαι οἶμι, ποιέοις οἶς, ποιέοι οἶ*
præsens & { *ποιέοιτον οἶτον, ποιέοιτ' ὦν οἶτω*
imperf. { *ποιέοιμαι οἶμαι, ποιέοιτε οἶτε, ποιέοιεν οἶεν.*

Perfe-

Perfectum & plusquamperfectum, πεποίηται.
Aoristus primus, ποιήσαμι. Futurum primum,
ποιήσοιμι.

Subiunctiui { ποιέω ω, ποιέης ης, ποιέη η:
5 præsens ἐδω } ποιέητον ἦτον, ποιέητων ἦτων:
& imperf. { ποιέω μω, ποιέω μω, ποιέετε ἦτε, ποιέετε ωσι.

Subiunctivum.

Perfectum & plusquamperfectum, πεποίηκα.
Aoristus primus, ποιήτω.

Infinitivum.
* Et Doricè,
ποιῶ, 13, 12.

Infinitiui præsens & imperfectum, * ποιέειν.
10 Perfectum, πεποίηκα. Aoristus primus, ποιήσω.
Futurum primum, ποιήσων.

Participiū { ποιέων ὢν, ποιέοντες ὄντες:
præsens & { ποιέοντα ὄντα, ποιέοντες ὄντες:
Imperfect. { ποιέον ὄν, ποιέοντες ὄντες.

Participia a-
ctiva.

15 Perfectum & plusquamperfectum, πεποίηκώς.
Aoristus primus, ποιήσας. Futurum primum,
ποιήσω.

VERBI PASSIVI

20 Indi- { ποιέομαι ἔμει, ποιέη η, ποιέεται ἦται: (αἰον:
catiui { ποιέομεθον ἔμεθον, ποιέεσθον ἔσθον, ποιέεσθον εἴ-
præf. { ποιέομεθα ἔμεθα, ποιέεσθε ἔσθε, ποιέονται οὐνται.
Im- { ἐποιέομην ἔμην, ἐποιέεσθον ἔσθον, ἐποιέεσθον ἔσθον: (αἰον:
perfe { ἐποιέομεθον ἔμεθον, ἐποιέεσθον ἔσθον, ἐποιέεσθον εἴ-
ctum { ἐποιέομεθα ἔμεθα, ἐποιέεσθε ἔσθε, ἐποιέοντο οὐντο.

Passivum pri-
ma circumfu-
xionem.
Præsens.

Imperfectum.

25 Perfect. { πεποίημαι, πεποίηται, πεποίηται:
{ πεποίημεθον, πεποίησθον, πεποίησθον:
{ πεποίημεθα, πεποίησθε, πεποίησθον.

Personam.

Plus- { ἐπεποίημην, ἐπεποίησθον, ἐπεποίησθον:
quæper- { ἐπεποίημεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποίησθον:
fectum { ἐπεποίημεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίησθον.

Plusquamper-
fectum.

Aoristus primus, ἐποίησεν. Futurum primum, ποιήσεισθαι. Paulopostfuturum, πεποιήσεσθαι.

Imperativum.

Imperativi { ποιέτω, ποιέτω εἰδώς:
præfens & { ποιέτωσαν ἑαυτοὺς, ποιέτωσαν εἰδώς:
imperfectū { ποιέτωσαν ἑαυτοὺς, ποιέτωσαν εἰδώς.
Perfect. & { πεποίησθαι, πεποίησθαι:
plusquam { πεποίησθαι, πεποίησθαι:
perfectum { πεποίησθαι, πεποίησθαι.

Aoristus primus, ποιήσῃ.

Optativum.

Opt. { ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον: (αἶμα: 10
præf. { ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον:
imperfectū { ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον, ποιέοιμι οἶκον:
Perfectū & { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι:
plusquam { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι:
perfectum { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι. 15

Aoristus primus, ποιήσῃ. Futurum primum, ποιήσῃ. Paulopostfuturum, πεποιήσῃ.

Subiunctivum.

Subiun. { ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς: (ἑαυτοὺς
præf. εἰς { ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς:
& imper. { ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς, ποιέτωμαι ὡς: 20
Perfectum { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι:
& plus- εἰς { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι:
quamperf. { πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίημαι.

Aoristus primus, ἐὰν ποιήσῃ.

Infinitivum.

Infinitivi præfens & imperf. ποιέειν, ποιέειν. 25
Perfectum & plusquamperfectum, πεποίησθαι, per ἢ
circumflexum. Aoristus primus, ποιήσῃ. Futurum
primum, ποιήσῃ. Paulopostfuturum, πεποιήσῃ.

Parti-

Participii { ποιέμενος ἔμενος, ποιέμενός ἔμενός:
 præsens { ποιέμενη ἔμενη, ποιέμενης ἔμενης:
 & imperf. { ποιέμενοι ἔμενοι, ποιέμενός ἔμενός.

*Participia pas-
 siva.*

Perfectum & plusquamperfectum, πεποιημένος.
 Aoristus primus, ποιήσας. Futurum primum ποιή-
 σόμενος. Paulò post futurum, πεποιήσόμενος.

VERBI MEDII

Præsens & imperfectum eadem cum passivis.
 Perfectum, plusquamperfectum, aoristus secun-
 10 dus, & futurum secundum, quando reperiantur,
 dicemus * postea. Restant igitur in verbis cir-
 cumflexis duo tantum tempora, primus aoristus,
 & primum futurum, quæ legem sequuntur ba-
 rytonorum; hoc pacto:

*Medium prima
 circumflexorum.*

* In Annota-
 tionibus in hæc
 verba circum-
 flexa, 88, 15.

15 Primus aoristus indicatiui, ἐποίησάμεν: Impe-
 ratiui, ποιήσας: Optatiui, ποιησάμεν: Subiunctiui,
 ποιήσωμεν: Infinitiui, ποιήσασθαι: Participii ποιησά-
 μένος. Primum futurum indicatiui, ποιήσωμεν: Opta-
 tiui, ποιησόμεν: Infinitiui, ποιήσαθαι: Participii, ποιη-
 20 σόμενος. Eadem ratio in cæteris coniugationibus.

*Aoristus pri-
 mus medi per o-
 mnes modos.*

*Futurum pri-
 mum medium
 per omnes mo-
 dos.*

SECUNDA coniugatio circumflexorum, fit
 à verbis in αῶ, βοῶν βοῶ. Futurum in ῆσω, βοήσω:
 Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante α in η.

*Paradigma
 verborum cir-
 cumflexorum
 secunda coniu-
 gationis.*

VERBI ACTIVI

25 { βοῶ, αῖ, βοῶς, αῖς, βοῶν, αῖν:
 Indicatiui { βοῶντι αἶντι, βοῶντες αἶντες:
 præsens { βοῶμεν ἡμεν, βοᾶτε ἅτε, βοᾶσι ὅσι.
 { ἐβόων ὡν, ἐβόαες ας, ἐβόαε α:
 Imperf. { ἐβόωντο ατον, ἐβόαοντο ἄτλω:
 30 { ἐβόωντο ὡμεν, ἐβόατε ἅτε, ἐβόαον, ὡν.

Præsens.

Imperfectum.

L

VERE. CIRCUMFLEXORVM

Perfectum, βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε, vt τέτυθα.
Plusquamperfectum, ἐβεβόηκην, ἐβεβόηκεις, &c. Aoristus primus βόηκα. Futurum primum, βοήσω.

Imperatiuum.

Imperatiui { βόαε α, βοάετω άτοι:
præs. & im- } βοάετον άτοι, βοάετων άτοι:
perfectum { βοάετε ατε, βοάετω και άτοι και.

* Et contrahēdo ut in α, βόων, βοώτω, Optatiuum.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκε.
Aoristus primus, * βόησον.

Optatiui { βοάοιμι ὦμι, βοάοις ὦς, βοάοι ὦ:
præsens & } βοάοιτον ὦτον, βοάοίτω ὦτω:
imperfect. { βοάοιμην ὦμην, βοάοιτε ὦτε, βοάοιεν ὦεν.

Subiunctiuum.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκειμι.
Aoristus primus, βόησταιμι. Fut. prim. βόησταιμι.

Subiunctiui { βοάω α, βοάης ας, βοάη α:
præsens & } βοάητον άτοι, βοάητον άτοι:
& imperf. { βοάωμην αμην, βοάητε ατε, βοάωσι ασι.

Infinitiuum.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκα.
Aoristus primus, βόησω.

Infinitiui præsens & imperfectum, βοάειν, βοάειν.
Perfect. & plusquamperfectum, βεβόηκεναι. Aoristus primus, βόησαι. Futurum primum, βόησειν.

Participia adiectiua.

Participii { βοάων ὦν, βοάοντος ὠντος:
præsens & } βοάοντα ὦτα, βοάοντος ὠντος:
imperfect. { βοάον ὦν, βοάοντος ὠντος.

* Et contrahēdo ut in α, βόων, βοώτω, Passiuū secunda circumflexorū.

Præsens.

* Ionice βοῶμαι: Dorice βοῶμαι & βοῶ.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκας.
Aoristus primus, * βόησας. Futurum prim. βόησων.

VERBI PASSIVI

Indi- { βοάομαι ὦμαι, * βοάη α, βοάεται άτοι:
catiui { βοάομην ὦμην, βοάεσθαι ασθον, βοάεσθαι ασθον:
præs. { βοάομην ὦμην, βοάεσθε ατε, βοάονται ὦνται.

Imper-

Im- { ἐβόαόν μιν ὡμιν, ἐβόα' αὖ, ἐβόατο αὐτοῖς: (αὐτω.
per- { ἐβόαόντων ὡμντων, ἐβόαεον αὐτων, ἐβόαέντων ἀ-
fect. { ἐβόαόντα ὡμντα, ἐβόαεντες αὐτες, ἐβόαόντο αὐτοι.

Imperfectum.

Perfectum { βεβόημα, βεβόησα, βεβόηται:
βεβόησθαι, βεβόησθαι, βεβόησθαι:
βεβόημεθα, βεβόηθε, * βεβόηται.

Perfectum.

* Ionicè βεβόηται, 66, 2.

Plusquam- { ἐβεβόημιν, ἐβεβόησθαι, ἐβεβόητο:
perfectum, { ἐβεβόημεν, ἐβεβόησθαι, ἐβεβόησθαι:
ἐβεβόημεθα, ἐβεβόηθε, ἐβεβόητο.

Plusquamperfectum.

10. Aoristus primus, ἐβόησθαι. Futurum primum, βεβόησθαι. Paulò pòst futurum, βεβόησθαι.

Imperatiui { βόα' βόα', βόαέντω βόαέντω:

Imperativum.

præsens & { βόαέντων βόαέντων, βόαέντων βόαέντων:
imperfect. { βόαέντες βόαέντες, βόαέντων βόαέντων.

11. Perfectum & { βεβόησθαι, βεβόησθαι:
plusquam- { βεβόησθαι, βεβόησθαι:
perfectum { βεβόησθαι, βεβόησθαι.

Aoristus primus, βόησθαι.

(βόητο:

Optatiui { βοαοίμιν βοήμιν, βοάοιο βοή, βοάοιο

Optativum.

12. præsens { βοαοίμιν ὡμντων, βοάοιαν ὡντων, βοάοιαν
& imper- { ὡντων:

fectum, { βοαοίμεθα ὡμεθα, βοάοιαν ὡντες, βοάοιαν

Perfectum & { βεβόημιν, βεβόησθαι, βεβόητο:

plusquam- { βεβόημεν, βεβόησθαι, βεβόησθαι:

13. perfectum, { βεβόημεθα, βεβόησθαι, βεβόησθαι.

Aoristus primus, βοήσθαι. Futurum primum,

βοήσθαι. Paulò pòst futurum, βεβόησθαι.

Sub { βοάωμεν ὡμεν, βοάη αὖ, βοάηται αὐται: (αὐτων:

Subjunctivum.

14. ἐάν { βοάωμεν ὡμεν, βοάησθαι αὐτων, βοάησθαι αὐ-

15. præs. { βοάωμεθα ὡμεθα, βοάησθαι αὐτες, βοάησθαι αὐται.

Perfectum & { βεβῶμαι, βεβῆ, βεβῆται :
 plusquā { ἐδῶ { βεβῶμεθον, βεβῆθον, βεβῆθον :
 perfectum { βεβῶμεθα, βεβῆθε, βεβῶνται.

Aoristus primus, ἐδῶ βοηθῶ.

Infinitivum.

Infinitivi praesens & imperfect. βοάεσθαι βοᾷσθαι. 5

Perfectum & plusquamperfectum, βεβῆσθαι.

Aoristus primus, βοηθῶμαι. Futurum primum, βοηθήσασθαι. Paulò post Futurum, βεβήσασθαι.

*Participia pas-
 siva.*

Participii { βοαόμενος ὠμέμος, βοαομένης ὠμένης :
 praesens & { βοαομένη, ὠμένη, βοαομένης ὠμένης :
 imperfect. { βοαόμενοι ὠμένοι, βοαομένης ὠμένης. 10

Perfectum & plusquamperfectum, βεβοημένος.

Aoristus primus, βοηθείς. Futurum primum, βοηθή-
 σόμενος. Paulò post futurum, βεβοησόμενος.

VERBI MEDII

15

Aoristus primus, ἐβοησάμην, βόησαι, βοησάμην,
 βοήσωμαι, βοήσασθαι, βοησάμενος. Futurum primum,
 * βοήσωμαι, βοησάμην, βόησασθαι, βοησάμενος : de qui-
 bus in prima coniugatione.

TERTIA coniugatio circumflexorum for-
 matur à verbis in ὦω, χευσῶω, χευσῶ. Futurum in
 ὦσω, χευσῶσω. Praeteritum in ὦκα, κεχρυσάμην.

VERBI ACTIVI

Indi- { χευσῶω χευσῶ, χευσός, χευσός, χευσός σθι.
 cat. pra- { χευσέειν χευσέειν, χευσέειν χευσέειν : 25
 sens, { χευσόμεν ὦμεν, χευσέετε ὦτε, χευσέειν ὦσι.
 { ἐχεύσοι ὦ, ἐχεύσες ὦ, ἐχεύσει ὦ :
 Imper- { ἐχευσέειν ὦτον, ἐχευσέειν ὦτιν.
 fectum, { ἐχευσόμεν ὦμεν, ἐχευσέετε ὦτε, ἐχεύσοι ὦν. 30

Imperfectum.

Perfect. κεχρυσάμην. Plusquamperf. κεχεύσάμην 30
 Aoristus

*Medium se-
 cunda circum-
 flexorum.
 Aoristus prim.
 medius per o-
 mnes modos.
 Futurum pri-
 mum med. per
 omnes modos.
 * & cōtraçtio-
 ne ωη in ω, βῶ-
 σμαι.
 Paradigma
 verborum cir-
 cumflexorum
 tertia coniuga-
 tionis.
 Praesens.*

Aoristus primus, ἔρυσσασα. Futur. I. ἔρυσσάσθαι.

Imperatiui ἔρυσσε, ἔρυσσέτω ἕτω:

Imperativum.

præfens & ἔρυσσέτω ἕτων, ἔρυσσέτων ἕτων:

imperfect. ἔρυσσέτε ἕτε, ἔρυσσέτωσασα ἕτωσασα.

Perfectum & plusquamperfectum, κεἔρυσσασα.

Aoristus primus, ἔρυσσασον.

Optatiui ἔρυσσοίμι οἶμι, ἔρυσσοίς οἷς, ἔρυσσοί οἷ:

Optativum.

præf. & ἔρυσσοίτω οἷτον, ἔρυσσοίττω οἷττω:

imperf. ἔρυσσοίμην οἷμην, σόοιτε οἷτε, σόοιεν οἷεν.

Perfectum & plusquam perfectum, κεἔρυσσάσθην.

Aoristus I, ἔρυσσάσθην. Futur. I, ἔρυσσάσθην.

Subiunct. ἔρυσσάω ᾧ, † σόης οἷς, σόη οἷ:

Subiunctivum.

præf. & ἔρυσσάτω ᾧτον, ἔρυσσάτην ᾧτον:

imperf. ἔρυσσάωμην ᾧμην, σόητε ᾧτε, σόησι ᾧσι.

Perfectum & plusquamperfectum, κεἔρυσσάσθην.

Aoristus primus, ἔρυσσάσθην.

Infinitiui præfens & imperfectum, ἔρυσσάσθην.

Infinitivum.

Perfectum & plusquamperfectum, κεἔρυσσάσθην.

Aoristus primus, ἔρυσσάσθην. Futurum I, ἔρυσσάσθην.

Participii præfens & imperfectum ἔρυσσάσθην.

Participia a-
ctiva.

ἔρυσσάσθην οὐκ ὄντος. Perfectum & plusquamperfectum, κεἔρυσσάσθην.

Aoristus primus, ἔρυσσάσθην. Futurum primum, ἔρυσσάσθην.

VERBI PASSIVI

35 Indi- ἔρυσσομαι ἔμην, ἔρυσσέσθην ἔσθην:

catiui ἔρυσσομένην ἔμην, σόεσθαι ἔσθην, σόεσθαι ἔσθην:

Passivum tar-
tia circumfle-
xorum.
Præfens.

præf. ἔρυσσομένην ἔμην, σόεσθε ἔσθε, σόονται οὐκ ὄντος.

Im- ἔρυσσομένην ἔμην, σόεσθε ἔσθε, σόονται οὐκ ὄντος.

Imperfectum.

perfe- ἔρυσσομένην ἔμην, σόεσθαι ἔσθην, σόεσθαι οὐκ ὄντος.

30 ctum, ἔρυσσομένην ἔμην, σόεσθε ἔσθε, σόονται οὐκ ὄντος.

Perfectum.

Perfectum { κεχρησάμην, ὑσώσασαι, ὑσώσται:
κεχρησάμην, ὑσώσας, ὑσώσας:
κεχρησάμην, ὑσώσας, ὑσώσας.

Plusquamperfectum.

Plusquamperfectum { ἐκεχρησάμην, ὑσώσας, ὑσώσας:
ἐκεχρησάμην, ὑσώσας, ὑσώσας:
ἐκεχρησάμην, ὑσώσας, ὑσώσας.

Imperativum.

Aoristus primus, ἐχρησάτω. Futurum primum, χρησάτω. Paulopostfuturum, κεχρησάτω. Imperativum { χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
ui præs. & χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
imperfectum. χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
Perfectum & κεχρησάτω, κεχρησάτω:
plusquamperfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω:
perfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω.

Optativum.

Aoristus primus, χρησάτω. Optat. { χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
præs. & χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
imperfectum. χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
Perfectum & κεχρησάτω, κεχρησάτω:
plusquamperfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω:
perfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω.

Subiunctivum.

Aoristus primus, χρησάτω. Fut. primum, χρησάτω. Paulopostfuturum, κεχρησάτω.

Subiunctivi præsens & imperfectum.

{ χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
ἐὰν χρησάτω, χρησάτω, χρησάτω:
κεχρησάτω, κεχρησάτω, κεχρησάτω:
Perfect. & κεχρησάτω, * κεχρησάτω, κεχρησάτω:
plusquamperfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω, κεχρησάτω:
perfectum κεχρησάτω, κεχρησάτω, κεχρησάτω.

* vel, ut quidam volunt, κεχρησάτω.

Aoristus

Aoristus primus, ἐὰν χρευσθῶ.

Infinitivi præf. & imperf. χρευσσέας χρευσσάσθαι.

Infinitivum.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρευσάσθαι.

Aoristus primus, χρευσθῆναι. Fut. primum, χρευσ-

σῆσθαι. Paulopostfuturum, κεχρευσάσθαι.

Particip. { χρευσσόμενος ἔμμενος, χρευσσομένης ἑμμένης:

Participia pas-
siva.

præf. & { χρευσσομένης ἑμμένης, χρευσσομένης ἑμμένης:

imperf. { χρευσσόμενον ἑμμενον, χρευσσομένης ἑμμένης.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρευσάμενος.

¹⁰ Aoristus I, χρευσθῆς. Futurum primum, χρευσσῆ-
σόμενος. Paulopostfuturum, κεχρευσάμενος.

VERBI MEDII

Aorist. primus, ἐχρευσάμην, χρεύσασαι, χρευσά-
μην, χρευσάσμαι, χρευσάσαι, χρευσάμενος. Futurū

¹⁵ primum, χρευσάσμαι, χρευσσοίμην, χρευσάσαι, χρε-
υσάμενος: de quibus dictum est in ποιέω.

Medium tertio
circumflexorū.

Aoristus pri-
mus per omnes
modos & par-
ticipia.

Futurum pri-
mū per omnes
modos & par-
ticipia.

ANNOTATIONES IN CIR- CUMFLEXA.

Monosyllaba circumflexa, in secunda repe-
²⁰ riuntur coniugatione; δρῶ, θλῶ, κλῶ, facio, tundo,
frango: In prima verò minimè: nec in prima plu-
rali, nec tertia; πλέω, πλέμεν, πλέοισι, nauigo, naui-
gamus, nauigant: non autem πλῶ, πλέμεν, πλέοι.

De monosylla-
bis circumflexis.
notio.

Quædam verba in duabus coniugationibus
²⁵ reperiuntur eadem significatione: vt † ξυρέω &
ξύρεω, rado: συλάω & συλέω, spolio, compilo: γηρέω &
γηρέω, seneo.

Ad duas con-
iugationes per-
tinentia.

Craſis α & ε in α, βοάς, βῆς, clamas: Doricè au-
tem in η, γαλάς, γῆς, rides: διψάς, διψῆς, sitis, per
³⁰ n̄ monophthongum, hoc est, nudam vocalem.
quem morem in quibusdam Attici quoque

Dorismum,
αειν.

πίνῃς, διψῇς,
ζῇς, ἔζη, ζῶ.

seruarunt, dicentes πίνῃς, διψῇς, ζῇς, *esuris, sitis, uiuis:*
vnde imperfectum, ἔζη, *uinebat*, & infinitiuus ζῶ,
uiuere.

In futurū pri-
mū annotatio.
Characteristi-
cas praesentis α,
ε, ο, in omnibus
temporibus ser-
uantur.

De penultima
aoristi primi.

Duplex futu-
rum, ἵσω, ἵσσω:
ἴσω, ἴσσω.

Qua circumfle-
xa habeant aor-
istum secundū,
futu- uum secū-
dum. & praeter-
itum medium:
αἶψα, αὐτίκ tem-
porum forma-
tore.

- ³ Futurum in ἵσω vel ὥσω. ¹ Quaedam figurati-
uam retinent; τελέω, τελέσω, τετέλεκα, *perficio, perfici-*
am, perfeci: γαλέω, γαλέσω, γεγάλακα, *rideo, ebo, si: ὁ-*
⁴ μός, ὁμόσω, ὥμοκα, *iuro, abo, aui*: ¹ & haec penulti-
mam aoristi primi corripunt, ἐτέλεσα, ἐγάλασα,
perfeci, risi: poeticè autem ἐτέλεσσα, producta pen-
⁵ ultima per positionem ¹ geminiώ. In nonnul-
lis duplex futurum, αἰνέω, αἰνέσω & αἰνήσω, *laudo*. sic
⁶ καλέω, καλέσω & καλήσω, *uoco*: κηρέω, ποιέω, φορέω,
φρονέω, *saturo, laboro, fero, sapio*: & in secunda, ἀ-
λάω, ἀλάσω & ἀλόησω, *uervero*.

Secundum aoristum, secundum futurum, & ¹⁵
praeteritum medium, tertia coniugatio non ag-
noscit. At in duabus prioribus ita demum re-
periuntur, si thema iam affectum contractione
desinat in ω non purum; idque ad hunc modum:
Ex primo aoristo, primo futuro, & praeterito a-
ctiuo, eliditur penultima vocalis cum cōsonan-
te sequente, δαπέω δουπῶ, *sono*: futurum primum,
δδουπησῶ: secundum, δαπῶ: aoristus primus, ἐδού-
πησα: secundus, ἔδουπον: praeteritum actiuum, δε-
δούπηκα: medium, † δέδουπα. sic μυκάω μυκῶ, μυ-
²⁵ κήσω μυκῶ, ἐμύκησα ἔμυκον, μεμύκηκα, μέμυκα, μι-
γιο, & c.

- ⁷ ¹ Monosyllaba verò circumflexa, his tempo-
ribus carent, praeter duo: χέω χῶ, *habeo, teneo*:
σπάω σπῶ, *vello, traho, sorbeo*. vnde formantur aor-
³⁰ istī

risti secundi, ἔχον, ἔχεις, ἔχει à primo ἔχῃ & ἔατον, ἔασις, ἔασι, ab ἔασις.

Optatiuum præsentis ¹ circumflexi, solent Attici etiam per *ω* purum inflectere, hoc pacto:

¹ Optatiuus } ποιῶ, ποιῶς, ποιῶν, facerem:
Atticus } ποιῶτον, ποιῶτήν:
 } ποιῶμεν, ποιῶντε, ποιῶσαν.

Infinitivi barytoni, ποιέειν, βοάειν, χευσέειν, primum abiiciunt *ι*, ac deinde fit crasis; ποιέειν ποιῖν,
¹⁰ βοάειν βοᾶν, χευσέειν χευσῶν. Quamquam in secunda coniugatione quidam subscribunt *ι*, βοᾶν, ποιῶν: ² quidam non subscribunt, βοᾶν, ποιῶν, *clamare, esurire.*

Infinitivorum
vocis activa
contractio:

εί ει αῖ
αί αῖ ᾱ
οί οι ῖ
ᾱ vel ᾰ.

Præteritum perfectum passivum, fit ab activo, mutando *κ* in *μ*: sed adsciscitur *σ*, si penultima sit brevis; τέλεικ, τέλεισμαι, *perfecti, perfectus sum.* In tertia quoque plurali ac reliquis modis, utimur periphrasi, ut in barytonis. Si autem penultima sit longa, *η* vel *ω*, ¹⁰ non assumitur *σ*:
²⁰ πεποίηκ, πεποίημαι, βέβηκ, βέβημαι: κεχρύστωκ, κεχρύστωμαι. Verum quia *ται* tertiæ personæ singularis est purum, πεποίηται, βέβηται, κεχρύσται, ideo
¹¹ locis aliquot interponitur *σ*, quemadmodum scriptum est in quinta coniugatione barytonorum.
²⁵

Perfecti passivi
formatio.

Optatiua præterea in huiusmodi præterito fiunt sine periphrasi, per diphthongum impropriad *η* & *φ*, πεπαιήμεν, βεβόημεν, κεχευσόμεν. Sic & subiunctiva legitimè formantur per *ῶ* circumflexum, πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κεχευσῶμαι. In

Perfectum *ο*.
passivi passivi.

Perfectum sub-
iunctivi passivi.

utroque autem modo circumflectitur secunda & tertia persona, $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\theta\omicron$, $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\omicron$: $\epsilon\alpha\delta\ \pi\epsilon\pi\omicron\iota\omega\ \mu\upsilon\theta\iota$, $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\omega$, $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\iota$; & ita in cæteris coniugationibus.

Cur Doræ non
subscribantur
ita.

$\alpha\iota\sigma\tau\iota$.

$\zeta\iota$.

$\zeta\iota\tau\omega$.

$\zeta\iota\theta\iota$.

$\pi\alpha\iota\delta\iota$.

Figuratiuam
resistentiam
prima & secun-
da, quæ coinci-
dunt cum ver-
bis in $\nu\upsilon\mu\iota$ vel
 $\nu\upsilon\mu\iota$, $\iota\omega$, $\sigma\omega$, $\zeta\omega$.

Figuratiuam
resistentiam
prima.
A nominibus
sunt verba in
 $\iota\omega$, $\alpha\omega$, $\iota\omega$, $\iota\omega$,
 $\alpha\zeta\omega$ $\sigma\omega$, $\alpha\iota\omega$,
 $\alpha\omega\omega$, $\upsilon\omega$ & $\delta\omega$.

¹ Hoc de ipso themate debere intelligi, exempla præcedentia & sequentia satis indicant, ut sit hic sensus: In secunda quidem coniugatione reperitur themata monosyllaba, ut $\theta\upsilon\lambda\delta$, $\theta\lambda\delta$, &c.: in prima verò minimè, non autem reperiuntur themata $\pi\alpha\lambda\delta$, $\rho\iota\delta$, $\pi\omega\delta$, $\chi\omega$, &c. sed $\pi\lambda\iota\omega$, $\rho\iota\omega$, $\pi\tau\iota\omega$, $\chi\omega$, id est, *nanigo, fluo, spiro, fundo*. Sic etiam in primæ coniugationis prima plurali ac tertia, huiusmodi verba non inveniuntur contracta. ² Doræ enim (ut diximus 13, 12. & 12, 37.) ex diphthongo α primùm abiiciunt ι , ac deinde α longum (in 10 quod crasis erat facienda) suo more in η vertunt. Meridè itaque $\iota\omega\tau\iota$ non subscribunt. Sic in subiunctiuo pro $\beta\omicron\alpha\eta\eta\epsilon$, $\beta\omicron\alpha\eta\epsilon$, $\beta\omicron\alpha\eta\eta$, $\beta\omicron\alpha\eta$, dicunt $\beta\omicron\eta\epsilon$, $\beta\omicron\eta$, per η monophthongum. Nam Doræ (ut diximus 13, 13) punctum subscriptum negligunt. Cæterum hæc voces Doricæ, quæ à C L E N A R D O hic enumerantur, Atticis etiam, & communibus qui pro oratione scripserunt, sunt vitatæ. In-
 $\upsilon\tau\iota\tau\upsilon\tau$; & $\chi\epsilon\eta\delta\iota$ pro $\chi\epsilon\eta\delta\iota$, $\upsilon\tau\iota$, à $\chi\epsilon\alpha\delta\iota$, $\upsilon\tau\iota$: $\alpha\iota\sigma\tau\iota$, $\mu\iota\sigma\tau\iota$: sine augmen-
to, pro $\alpha\iota\sigma\tau\iota$, à $\mu\iota\sigma\tau\iota$, $\mu\iota\sigma\tau\iota$: $\delta\psi\iota\omega$ pro $\delta\psi\iota\omega$ vel $\delta\psi\iota\omega$, $\mu\iota\sigma\tau\iota$, à $\delta\psi\iota\omega$: $\pi\tau\iota\theta\iota$
pro $\pi\tau\iota\omega$ vel $\pi\tau\iota\omega$, $\mu\iota\sigma\tau\iota$, à $\pi\tau\iota\omega$. Sic $\zeta\eta$ pro $\zeta\eta$, $\upsilon\tau\iota$, ex $\zeta\alpha\iota$: $\zeta\eta$ pro $\zeta\eta$
ex $\zeta\alpha\iota$: idque vel in secunda singulari præsentis imperatiui, vel in tertia singu-
lari imperfecti indicatiui, detracto Ionicè augmento. similiter & tertia singula-
ris præsentis imperatiui, $\zeta\iota\tau\omega$, $\upsilon\tau\iota$, pro $\zeta\alpha\tau\omega$, ex $\zeta\alpha\tau\omega$ contracta iudicatur:
cuius secunda est non solum $\zeta\eta$. (ut modò dictum est) apud Euripidem & So-
phoclem: sed etiam $\zeta\eta\theta\iota$, per pleonasmum syllabæ $\theta\iota$, qui in alios etiam impe-
ratiuos, præsertim monosyllabos, cadit: sicut à verbo $\pi\lambda\iota\omega$, *nanigo*, affertur im-
peratiuus $\pi\lambda\iota\theta\iota$, pro $\pi\lambda\iota\omega$ seu $\pi\lambda\iota\omega$, *nanigo*. Sunt tamen qui ut $\iota\zeta\omega$, $\iota\zeta\omega$, $\iota\zeta\omega$, sic
etiam $\zeta\eta\theta\iota$, $\zeta\eta\tau\omega$, malint à $\zeta\eta\mu\iota$, quàm à $\zeta\alpha\omega$ formare, sicut $\iota\zeta\omega$, $\iota\zeta\omega$, $\iota\zeta\omega$, & $\beta\eta\theta\iota$
 $\beta\eta\tau\omega$, à $\beta\iota\theta\eta\mu\iota$, *gradior*: quibus Etymologus non assentiunt.

³ Nempe illa primùm quæ per pleonasmum $\nu\upsilon$, formant ex se verba in $\alpha\omega\upsilon\mu\iota$ & $\iota\omega\upsilon\mu\iota$, siue in $\alpha\omega\iota\omega$ & $\iota\omega\iota\omega$: † quæ futurum sumunt à verbis in $\alpha\omega$ & $\iota\omega$. vi. 30
de $\alpha\omega\upsilon\mu\iota$ in tractatu de Investigatione thematis.

Retinent quoque figuratiuam: aut α , finita in $\iota\omega$ & $\alpha\omega$, quæ reiecto ν , for-
mant ex se tempora: † ut $\phi\theta\eta\iota\omega$, *praenitio*, futurum $\phi\theta\eta\iota\omega$, à $\phi\theta\eta\iota\omega$ vel $\phi\theta\eta\iota\omega$. De
his quæ in $\phi\theta\eta\iota\omega$, *corrumpo*, in Investigatione thematis.

Eodem modo quæ recipiunt pleonasmum, $\alpha\omega$; ut $\delta\eta\iota\omega$, $\delta\eta\iota\omega$, *placoo*, futurum 3 s
 $\delta\eta\iota\omega$: sic $\gamma\eta\eta\iota\omega$, *senescio*, fut. $\gamma\eta\eta\iota\omega$. quæ in $\delta\eta\iota\omega$.

His adde quæ eadem significatione habent indifferenter in themate $\iota\omega$ vel
 $\iota\zeta\omega$, quæ pauca sunt: & $\alpha\omega$ vel $\alpha\zeta\omega$, quæ plura occurrunt.

Atque hæc quidem sunt in genere finita in $\iota\omega$ & $\alpha\omega$, quæ seruant characteri-
sticam inuariatam. In specie vèd verba in $\iota\omega$, quorum antepenultima est ι vel α ,
sequeunte consona simplici, & quoque retinent: & præterquam $\pi\tau\iota\omega$, $\alpha\phi\iota\iota\omega$,
id est, *perforo, iungo*: mutant vèd in τ , quæ sunt à masculinis in σ , (à nomi-
nibus enim quibuscumque præcipue vèd ab adiectiuis compositis in σ , dicun-
tur. saepenumero verba cuiusvis coniugationis contractorum, atque finita in
 $\iota\zeta\omega$, $\alpha\zeta\omega$ $\sigma\omega$, $\alpha\eta\omega$, $\upsilon\omega$, $\upsilon\omega$ & $\delta\omega$ passim occurrentia) ut $\iota\sigma\theta\eta\iota\omega$, $\mu\epsilon\iota\sigma\omega$, 45
 $\delta\iota\sigma\theta\eta\iota\omega$, ab $\iota\sigma\theta\eta\iota\omega$, *diffusor*: & quæ barytona quoque sunt: ut $\mu\epsilon\lambda\iota\omega$, δ ,
vel $\mu\epsilon\lambda\omega$, *uenio*, fut. $\mu\epsilon\lambda\iota\omega$: tamen $\pi\lambda\iota\omega$, δ , vel $\pi\lambda\omega$, *perfo*, retinet ι . π -
 $\lambda\omega$: sic $\mu\epsilon\lambda\eta\iota\omega$, *ruino*, fut. med. $\mu\epsilon\lambda\eta\iota\omega$, tanquam à $\mu\epsilon\lambda\eta\iota\omega$, $\eta\mu\iota$.
Retinent præterea, $\alpha\iota\omega$, *cubo*: $\alpha\iota\delta\iota\omega$, *ad venerationem iudico*: $\alpha\iota\omega$, *medior*:
& $\delta\eta\iota\omega$, *suavis*. nam ab $\alpha\iota\omega$ inuenitur $\alpha\omega\iota\sigma\tau\iota$ primus $\alpha\omega\iota\sigma\tau\iota$ sine augmen-
to pro

io pro

ζῶνός, ζῶνυμι, iungo : ideoque desinentium in μι quatuor sunt coniugationes, pro numero vocalium ε, α, ο, υ, quæ sunt indices ac figuratiuæ coniugationum.

*Figuratiua,
ε, α, ο, υ.*

5 Quod ad principalem attinet syllabam, tres primæ coniugationes fiunt per ἀνὰ διπλασιασμόν, hoc est, *reduplicationem*: quarta non item. Reduplicatio propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur i breue; δῶ, δίδωμι: in vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis; γέω, γίγνημι, murando θ in τ, non θίθημι.

*ἀνὰ διπλασια-
σμός.*

*Reduplicatio
propria.*

Reduplicatio impropria, ubi tantum præfigitur i; ut si verbum incipiatur à vocali; ἔω, ἵημι, mitto; aut à literis σί, τάω, ἵστημι. Ultima verò & penul-

*Reduplicatio
impropria.*

*Ultima syllaba
& penultima
formatio.*

15 tima syllaba, sic habent: Migrat ω purum in μι, vocales autem characteristicæ in proprias longas; ε & α in η, γέω, γίγνημι: τάω, ἵστημι: ο in ω, δῶ, δίδωμι. Cæterum υ cum sit anceps, hîc longum censebitur; ζῶνός, ζῶνυμι. Quæcunque igitur in his verbis sortita sunt reduplicationē, 20 tribus opus habent syllabis; reduplicatione, penultima longa, & syllaba μι. Nec est reduplicatio nisi in præsentis & præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

*ω } in
α }
ο }
υ }*

*Reduplicatio in
quibus tempo-
ribus.*

25 Trium quoque temporum hic solum habenda est ratio; præsentis, imperfecti, & secundi aoristi. Præsens peculiarem sibi vindicat inflexionem: at imperfectū & secundus aoristus, reguntur legibus aoristi passivi barytonorum; excepta 30 penultima, de qua postea. Perfectum, plusquamperfectum, aoristus primus, & futurum, cōsuetō

*Qua tempora
hic consideran-
da, & alia ven-
do petenda.*

more formantur ab iis verbis siue circumflexis, siue barytonis, vnde manant ipsa verba in μ ; vt $\pi\eta\mu$, futurum $\theta\eta\sigma\omega$, à $\theta\eta\omega$ vel $\theta\omega$. sic $\epsilon\gamma\mu$, aoristus primus $\epsilon\gamma\sigma\alpha$, à $\epsilon\gamma\omega$: item $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu$, perfectum $\delta\acute{\iota}\delta\omega\kappa\epsilon$, plusquamperfectum $\epsilon\delta\epsilon\delta\omega\kappa\epsilon$, à $\delta\acute{\iota}\omega$. Proinde hæc tempora, quòd sint ad barytonorum canones exigenda, parum prosequemur in istis coniugationibus; nisi quid interuenerit quo defleant à præscriptis verbis.

Annotatiuncula.

Medio præterito carent verba in μ , & item secundo futuro, perinde atque circumflexa.

Secundum aoristum passiuum quidem ignorant; at medium ritè formant, vt & actiuum.

Verborum in μ formationes. Verbis in μ qua sint peculiaris.

Vt fecimus in formandis verbis barytonis (quibus similia sunt circumflexa, excepta contractione, de qua satis abundè diximus, quum de nominum contractionum declinationibus ageremus; 34, 16) ita nunc quoque verborum in μ formationes volo paucis perstringere. Trium verò duarum temporum hic habendus est sermo, præsentis, imperfecti, & aoristi secundi; sed hoc destituitur vox passiuæ. Actria in his consideranda, Reduplicatio, Characteristica, & Terminatio.

De reduplicatiõne.

Reduplicatio habet tantummodo locum in præsentis & imperfecti aoristum priorum coniugationum: sed id per omnes modos & participia. Hæc fit præpositio, themati barytono, vnde hæc verba deducuntur; ante quod, modò non sit longum & positum, repetitur prima consona thematis, si à consonante incipiat; sed pro muta aspirata repetitur illius tenuis, vt pote π , κ , τ , pro ϕ , χ , θ : vt ex $\eta\mu$, $\epsilon\mu$, $\delta\mu$, $\iota\mu$, per reduplicationem facies $\eta\eta\mu$, $\epsilon\epsilon\mu$, $\delta\delta\mu$, $\iota\iota\mu$.

De characteristica & terminatione. Primaria verborum in μ terminatiõnes.

Hæc tunc de reduplicatiõne; nunc de Characteristica & Terminatione simul agamus. sic enim fiet commodius ac facilius. Atque hæc quidem sunt primariæ Terminatiõnes horum trium temporum.

Indic. Imper. Optat. Subiunct. Infinit. Participia. 30

Tempora	vocis								
Præsens	actiuæ	μ	η	$\lambda\omega$	α	$\nu\alpha$	ϵ	$\sigma\omega$	ν
Imperf. & aor. 2.	pass. & mediz	$\mu\alpha\gamma$	$\sigma\alpha$	$\mu\lambda\omega$	$\delta\mu\alpha\gamma$	$\delta\mu\omega$	$\delta\mu\epsilon\gamma$	$\delta\mu\omega$	$\delta\mu\omega$
Imperf. & aor. 2.		$\mu\lambda\omega$							

Characteristica, & quomodo mutantur. in η , α in α , ϵ in ϵ , ante $\lambda\omega$ & $\mu\lambda\omega$ optat. Characteristica abj. batur ante δ & $\delta\mu\alpha\gamma$ subiu. & notū.

Characteristice sunt quatuor, ϵ , α , ϵ , ν , pro quatuor coniugationum numero: ex quibus ν quidem nunquam mutatur nisi quantitate: cæteræ verò, ϵ , α , ϵ , ante μ & ν mutantur in suas longas, α , α , ϵ , ν : vt $\pi\eta\mu$, $\epsilon\gamma\mu$, $\delta\acute{\iota}\delta\mu$: in $\delta\mu$, $\epsilon\lambda\omega$, $\delta\delta\mu$. & $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\delta\mu$: idem fit ante η & $\nu\alpha$, sed solum in aoristo secundo: vt $\epsilon\eta\delta$, $\epsilon\lambda\omega$: ante $\lambda\omega$ & $\mu\lambda\omega$ optatiuorum afficiunt sibi ϵ , vt fiant diphthongi $\epsilon\alpha$, $\epsilon\alpha$: vt in voce act. $\eta\epsilon\lambda\omega$, $\eta\epsilon\lambda\omega$; $\epsilon\alpha\lambda\omega$, $\epsilon\alpha\lambda\omega$; $\delta\delta\epsilon\lambda\omega$, $\delta\delta\epsilon\lambda\omega$: in passiuæ & med. $\eta\delta\mu$, $\eta\delta\mu$: $\epsilon\alpha\mu$, $\epsilon\alpha\mu$; $\delta\delta\mu$, $\delta\delta\mu$: ante δ & $\delta\mu\alpha\gamma$ prorsus deperunt; vt $\pi\eta\delta$, $\eta\delta$: $\epsilon\delta$, $\epsilon\delta$; $\delta\delta$, $\delta\delta$: & $\pi\eta\delta\mu$, $\eta\delta\mu$, $\epsilon\delta\mu$. $\epsilon\delta\mu$; $\delta\delta\mu$, $\delta\delta\mu$: ante ϵ & $\sigma\alpha$ participiorum, duæ & ϵ aduocant sibi subiunctiuas;

Activa; illa quidem, hæc vero *υ*; vt *πῆνις πῆνις, ἦνις ἦνις*: διδύς διδύς: δις, δις. Alibi verò characteristica *ι, α, ε*, retinentur ante terminationes, qualescunq; sint.

A primariis autem personis formantur reliquæ cuiusvis numeri: in voce quidem activa per omnes modos & participia, eodem prorsus modo quo dictum est in aoristis passivi barytonorum, veram coniugationis characteristica per omnes personas servanda, vt in primariis; nisi in duali & plurali præsentis & imperfecti indicatiui, vbi longæ redeunt in suas breves. Porro præsens indicatiui non omnino sequitur terminationes aoristi passivi barytonorum, sed has: Singul. *μι, ε, σ*: Dual *τον, τιν*: Plural. *ον, ον, σ*. Ac notandum, 10 pro *ον & ον*, dicendum *ειν & ειν*: vt *πῆνιν, διδύνιν*, veluti in participiis *ῥῆνις, διδύνις*, vt diximus. In voce verò passiva & media, à primariis ducuntur alie personæ cuiusvis numeri, sequendo analogiam similium temporum & modorum, verborum barytonorum vocis mediæ; verum secunda persona singularis indicatiui formanda erit à tertia eiusdem numeri, verso *τ* in *σ*: & secunda singularis imperatiui, similis est secundæ singul. imperfecti & aoristi indicatiui, remoto augmento: quod etiam in ipsis barytonis quondam observatum fuit: verum tones reicientes *σ*, & in barytonis & sæpe in his verbis contractioni Atticæ locum dederunt; vt facile ex CLENARDI contextu poteris intueri.

Hoc quoq; notandum, in terminationibus subiunctiui actiui, passivi & medii, loco *η & α*, secundam coniugationem habere *α & α*, tertiam verò *η & ω*.

PRIMA coniugatio in *μι*, fit à verbis in *έω*, per reduplicationem; *ῥέω, ῥέωμι*. Futurum in *ήσω*, *ῥήσω*, vt in prima circumflexorum.

VERBI ACTIVI

25 Indicatiui præsens. Imperfectum,
 { *πῆμι, πῆνις, πῆνσι*: { *πῆμι, πῆνις, πῆνσι*: 1
 { *πῆτον, πῆτε*: { *πῆθεν, πῆτε*: 2
 { *πῆμεν, πῆτε, ῥῆσι*: & Ionicè { *πῆμεν, πῆτε, πῆσι*: 2

Indicativus.

Ionismus.

Bæotismus,
 { pro *η*.

Perfectum, *πῆκα, κας, κε*, per diphthongum
 30 ei. Plusquamperfectum, *ἐπῆκα, κας, κε*. Aoristus primus, *ῥῆκα, κας, κε*, per *κ* scribitur.

Aoristus 2, S. *ῥέω, ῥῆνις, ῥῆνσι*. D. *ῥέτοι, ῥέτε*. P. *ῥέτω, ῥέτε, ῥέσαι*. Fut. I, *ῥήσω, ῥήσας, ῥήσει*.

1 DORICE *πῆνις*: sic *ῥῆνις, διδύνις*, pro *ῥῆνσι, διδύνσι*. 2 DORICE & Bæoticè *ῥῆνις*: sic in tertia plurali aoristi sec. *ῥῆνις, ῥῆνις, ῥῆνις*, formando à prima sing. longa in suam breuem versa sic in quarta coniugatione si hoc tempus habeat: vt *ῥῆνις*, vltimà longâ, *ῥῆνις sunt*: vltima breui, *ῥῆνις sunt*, à *ῥῆνις*, orior: sic *ῥῆνις*, *subi*: & *subierunt*, à *ῥῆνις*, *subeo*. Cæterum ex *ῥῆνις*, reiecto augmento, sic compositum *ῥῆνις, ῥῆνις sunt*, ab *ῥῆνις* præfixo *πῆνις*, 50, 11.

1.2 Dorismus.
 Bæotismus,

40 Imperat. { *πῆμι, πῆτε*: { *ῥέ, ῥέτω*:
 præf. & { *πῆτον, πῆτε*: Aor. 2. { *ῥέτον, ῥέτε*:
 imperf. { *πῆτε, πῆτεσαι*. { *ῥέτε, ῥέτεσαι*.

Imperativus.

Optativum.

Opt. { πθείλω, πθείης, πθείη: { θείλω, θείης, θείη:
 præf. { πθείητο, ὑποθήτην: Aor. 2, { θείητο, ὑπόηττω:
 & imp. ὑποθήσασθαι, ὑποθήης, ὑποθήη. { ὑποθήσασθαι, ὑποθήης, ὑποθήη.

Subiunctivum.

Subiun. { πθῶ, πθῆς, πθῆ: { θῶ, θῆς, θῆ:
 præf. εἰδὼ { πθῆτο, πθῆτο: Aor. 2, εἰδὼ { θῆτον, θῆτον:
 & imp. { πθῶμεθα, πθῆτε, πθῶσι. { θῶμεθα, θῆτε, θῶσι.

Infinitivum.

Infinitivi præsens, πθέναι. Aoristus 2, θῆναι.

Participia.

Participii { ὁ πθῆς, πθέντος: { ὁ θῆς, θέντος:
 præsens & { ἡ πθῆσα, πθείσας: Aor. 2, { ἡ θῆσα, θείσας:
 imperfect. { ὁ πθῆν, πθέντος. { ὁ θῆν, θέντος.

Passivum pri-
 ma verborum
 in mi.

Indicativum
 passivum.

VERBUM passivum, fit ab activo, corripien-
 do penultimam; πῆμι, πῆμαι.

Indicativi præsens; Imperfectum;

{ πῆμαι, πῆσαι, πῆται: { ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο:
 { ὑπέμι, ὑπέσθαι, ὑπέτο: { ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο:
 { ὑπέμι, ὑπέσθαι, ὑπέτο: { ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο:
 { ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο: { ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο:

* Poeticè, π.
 ῆται. ut de
 barytonis di-
 ctum est 66, 2,
 & 12.

Anotatio.

Perfectum, Singularit. πῆμαι, πῆσαι, πῆται:

Dual. πῆμεθα, πῆσθε, πῆσθαι: Plural. πῆμεθα,

πῆσθε, πῆσθαι. per penultima, perinde atque a-

ctivum πῆμι. Plusquamperfectum, ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο, &c. Aoristus 1, ἐπῆμι, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο, ut in bary-

tonis. Futurum primum, πῆσομαι. Paulopost-

futurum, πῆσσομαι. Imperativi præsens & imperfectum, Singul.

πῆσθαι, πῆσθαι. Dual. πῆσθε, πῆσθαι: Plural. πῆσθε, πῆσθαι.

Optativum.

Opt. præf. & imperf. Perfect. & plusquamperf.

{ πῆμι, πῆμι, πῆμι: { πῆμι, πῆμι, πῆμι:
 { πῆμεθα, πῆμεθα, πῆμεθα: { πῆμεθα, πῆμεθα, πῆμεθα:
 { πῆμεθα, πῆμεθα, πῆμεθα: { πῆμεθα, πῆμεθα, πῆμεθα:

Subiun-

Subiū. præf. & imperf. ἐδὺ Perf. & plusquāperf. ἐδύ

Subiunctiuum.

{ πῶμα, πῆ, πῆται : { πῶμα, πῆ, πῆται :
 { πῶμεθον, πῆαθον, ῆαθον : { πῶμεθον, πῆαθον, ῆαθον :
 { πῶμεθα, πῆαθε, πῶνται : { πῶμεθα, πῆαθε, πῶνται.

Infinitiu præsens & imperfectum, πῆσθαι, ab
 indicatio πῆσθαι. Participii præsens & imperfe-
 ctum, ὁ * πῆμενος, ἡ πῆμένη, ὃ πῆμενον.

Infinitiuus.

Participium.

* Poetica celsi
 πῆμενος.
*Medium prima
 coniug. verbor.
 in μι.*

VERBI MEDII

Præsens & imperfectū eadem sunt cum passi-
 uis: Perfectum & plusquamperfectum, & secun-
 dum futurum, desiderantur. Reliqua sunt tria
 tempora, primus aoristus, secundus aoristus, &
 futurum primū. Aor. prim. ἐπῆμεν: sed parum
 vsitatus. Futurum primum per omnes modos ac
 participia, ἐπῶμα, ἐπῶμεν, ἐπῶσθαι, ἐπῶμενος.

Secundus autem aoristus inflectitur sic;

Indi- { ἐπῆμεν, ἐπῆσθαι, * ἐπῆτο: Impe- { ῆσθαι, ῆσθαι:
 cati- { ἐπῆμεθον, ἐπῆαθον, ἐπῆαθαι: rati- { ῆαθον, ῆαθαι:
 uus { ἐπῆμεθα, ἐπῆαθε, ἐπῆνται, uus { ῆαθε, ῆαθαι.

Optatiuus Subiunctiuus, ἐαῶ

{ † ἐπῆμεν, ἐπῆσθαι, ἐπῆτο: { ἐπῶμα, πῆ, πῆται:
 { ἐπῆμεθον, ἐπῆαθον, ἐπῆαθαι: { ἐπῶμεθον, πῆαθον, πῆαθον:
 { ἐπῆμεθα, ἐπῆαθε, ἐπῆνται. { ἐπῶμεθα, πῆαθε, πῶνται.

Infinitiuus, ῆσθαι. Participium, ὁ * ῆμενος, ἡ ῆ-
 μένη, ὃ ῆμενον. Et in sequentibus quoque coniu-
 gationibus eodem modo se habent hæc tempo-
 ra, vt postea videbitur.

SECUNDA coniugatio in μι, fit à verbis in
 αἰσῶ, εἰσημι. Futurum in ῆσω, * ῆσθαι, vt in secunda
 coniugatione circumflexorum.

*Aoristus secun-
 dus med. per o-
 mnes modos &
 participia.*

* Hinc αἰσῶ, pro αἰ-
 σῶ, reiectio
 augmento, ab
 αἰσῶμι pro αἰ-
 σῶμι, 50. II.

† Dicimus
 quoq; ἐπῆμεν,
 ἐπῆσθαι, tam-
 quam à ῆσθαι, cu-
 ius aoristus sec.
 medius esset
 ἐπῆμεν, &.

* Hinc αἰσῶμι,
 αἰσῶ, pro αἰσῶ-
 μι, 50. II.

* Cū δὲ αἰσῶ,
 αἰσῶ, αἰσῶμι.
*Paradigma
 verborū secun-
 da coniugatio-
 nis in μι.*

N

VERBORUM IN MI
VERBI ACTIVI

Indicativus { ἔστημι, ἔστης, ἔστησι: { ἔστω, ἔστης, ἔσθι:
catus { ἔσταν, ἔσταν: Imperf. { ἔσταν, ἔσταν:
præs. { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν. { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν.

* Cum δὲ, ἀ-
πίστω, defitii:
sum ἀποφί, ἀπε-
φίστω, circum-
stitti.

* Compositū
ex ἀνά, ἀνίστα-
surrexist. cre-
brum apud
Homerum.
Imperativus.
* Doricē εἰσθι.

Optativus.

Perfectum, ἔστακα per a: Plusquamperfectum, ἔστακον. Aoristus primus, ἔστησα.

Aoristus sec. S. * ἔστην, ἔστης, * ἔστη: D. ἔστητον, ἔστητων:

P. ἔστημι, ἔστητε, ἔσθω. Futurum primum, ἔσθω.

Imperat. { ἔσθω, ἔσταν: { * ἔσθω, ἔσταν:

præs. & { ἔσταν, ἔσταν: Aorist. 2, { ἔσταν, ἔσταν: 10

imperf. { ἔσταν, ἔσταν. { ἔσταν, ἔσταν.

Optativus præs. & imp. Aorist. 2,

{ ἔστω, ἔστω, ἔστω: { ἔστω, ἔστω, ἔστω:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν: { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν. { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν. 15

Subiunctivus.

Subiunct. præs. & imperf. Aorist. 2,

{ ἔστω, ἔστω, ἔστω: { ἔστω, ἔστω, ἔστω:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν: { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν. { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν.

Infinitivus præsens, ἔσταναι:

Aoristus 2, * ἔσταναι: 20

Particip. { ὁ ἔστας, ἔσταντος:

{ ὁ * ἔστας, ἔσταντος:

præs. & { ἡ ἔσταντα, ἔσταντος: Aor. 2, { ἡ ἔσταντα, ἔσταντος:

imperf. { ὁ ἔσταν, ἔσταντος. { ὁ ἔσταν, ἔσταντος.

VERBI PASSIVI

Indicativus præsens, Imperfectum. 25

{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν: { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν: { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν:
{ ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν. { ἔσταν, ἔσταν, ἔσταν.

Perfectum, ἔσταμαι, ἔστασαι, ἔσταναι. Plusquamperfectum, ἔσταναι, ἔστασαι, ἔσταναι, more cōsueto. Aoristus primus, ἔσταναι. Futurum primum, ἔσταναι.

Paulo.

Infinitivus.
* Doricē εἰσταναι.
Participia.
* αἰστας, qui sur-
rexit, pro αἰσ-
τας, 10, 11: & α-
στας, qui de-
fuit.
Passivum secū-
da coniug. ver-
borum in μι.
Indicativus.

CONIUGATIO SECUNDA.

Paulò pòst futurum, ἐξάσσομαι.

Imperatiui præsens & imperfectum, Σ. ἴστασθ, ἰστάσθω: D ἴστασθον, ἰστάσθων: P. ἴστασθε, ἴστασθωτε.

Imperatiuum.

Optat. præf. & imperf. Perf. & plusquamperf.

Optatiuum.

9 { ἴσταίμην, ἴσταῖο, ἴσταῖτο: ἴσταίμην, ἴσταῖο, ἴσταῖτο:
 { ἴσταίμην, ἴστασθον, ἴστασθω: ἴσταίμην, ἴστασθον, ἴστασθω:
 { ἴσταίμην, ἴστασθε, ἴστασθω. ἴσταίμην, ἴστασθε, ἴστασθω.

Subiunct. præf. & imperf. Perf. & plusquamperf.

Subiunctiuum.

10 { ἴσταίμην, ἴσταῖο, ἴσταῖτο: ἴσταίμην, ἴσταῖο, ἴσταῖτο:
 { ἴσταίμην, ἴστασθον, ἴστασθω: ἴσταίμην, ἴστασθον, ἴστασθω:
 { ἴσταίμην, ἴστασθε, ἴστασθω. ἴσταίμην, ἴστασθε, ἴστασθω.

Infinitiui præsens & imperfect: ἴστασθαι, ab indicatiuo ἴστασθε. Participii præsens & imperfectum, ἰστάμενος, ἰστάμενη, ἰστάμενον.

Infinitiuum.

Participiium.

VERBI MEDI

Aoristus primus, ἐξήσαίμην, ἐξήσαο, ἐξήσαίμην, ἐξήσαομαι, ἐξήσαομαι, ἐξήσαίμενος. Futurum primum, ἐξήσομαι, ἐξήσῃ, ἐξήσῃ, ἐξήσῃ.

Medii secunda coniug. verborum in μι.

Secundus aoristus. S. ἐξήσαίμην, ἐξήσαο, ἐξήσαο: D. ἐξήσαίμεθον, ἐξήσαοθον, ἐξήσαίμεθω: P. ἐξήσαίμεθα, ἐξήσαθε, ἐξήσαντο. Sed in hoc verbo non est hoc tempus vsitatum.

Aoristus secundus.

TERTIA coniugatio in μι, fit à verbis in ὄω; δίδω, δίδωμι. Futurum in ὄσω, δώσω, perinde ut in tertia circumflexorum. Præteritum, δέδωκε.

Paradigma verborum tertia coniug. in μι.

25 ¹ Poëticè seruata reduplicatione, δίδωσι: prima pluralis δέδωκε, δέδωκε.

VERBI ACTIVI

Indicatiui præsens, Imperfectum.

Indicatiuum.

30 { δίδωμι, δίδως, δίδωσι: * δίδωμι, δίδως, δίδωσι:
 { δίδωμι, δίδωμι: (δίδωμι.) δίδωμι, δίδωμι:
 { δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι: Ionice δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

* Poëticè δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

Ionismum.

N ij

Perfectum, ἐδωκε. Plusquamperfect. ἐδεδωκεν.
Aorist. prim. ἐδωκε, per κ. Aor. sec. S. ἐδων, ἐδως, ἐδω:
D. ἐδδον, ἐδδτω: P. ἐδδμεν, ἐδδτε, *ἐδδσαν. Futurum
primum, δώσω.

* Re'cto aug-
mento δειν,
dederunt.

Imperativum.

* Cum δαί, ἀ-
πιδε, redde:
cum δαί, ἀδ-
δε, distribue.
Optativum.

Imperat. { δίδωθι, δίδωτω: { * δός, δώτω: 5
præf. & { δίδδον, δίδδων: Aor. 2, { δέδον, δέδω:
imperf. { δίδδτε, δίδδτωσαν. { δέδτε, δέδτωσαν.

Optativi præf. & imperf. Aoristus 2,
{ διδίδω, διδίδης, διδίδη: { δίδω, δίδης, δίδη:
{ διδίδων, διδίδων: { δίδων, δίδων:
{ διδίδμεν, διδίδτε, διδίδσαν. { δίδμεν, δίδτε, δίδσαν. 10

Subiunctivum.

Subiunct. { δίδω, δίδως, δίδω: Aor. { δέω, δέως, δέω:
præf. & { δίδωτον, δίδωτον: { δέωτον, δέωτον:
& im- { δίδωμεν, δίδωτε, δίδωσι. 2, & { δέωμεν, δέωτε,
perfect. { δέωσι. 15

Ionismum.

* ἰονισμὸς.

1 IONICIS δέω. Iones enim tertiis personis singul. subiunctiuorum vocis
actiuæ, sæpe addunt σι, vel σι sequente vocali. quidam scribunt δέωσι, absque pun-
2 ctio subscripto. * Ποιῶν δέωσι. sic γράφουσιν, non γράφουσιν, ἀ γράφω, ποιῶ: ut pro δέω, δέωσι, δέωσι
dicatur δέω, δέωσι, δέωσι, & Ionicè δέωσι.

Infinitivum.

Infinitivi præsens & imperfectum, δίδδναι. 20

* Doricè δίδ-
ναι, Ionicè δίδ-
ναι, 19. 4.
Participia.

Aoristus secundus, * δέδναι.
Particip. { δέδς, δέδων: { δέδς, δέδων:
præf. & { δέδων, δέδων: Aor. 2, { δέδων, δέδων:
imperf. { δέδον, δέδοντος. { δέδον, δέδοντος.

VERBI PASSIVI

Passivum ter-
tia coniug. ver-
borum in μι.
Indicativum.

Indicativus præsens, Imperfectum, 25

{ δίδωμαι, δίδωσαι, δίδωται: { ἐδίδωμην, ἐδίδδοσ, ἐδίδδο:
{ δίδωμεν, δίδωσιν, οαδον: { ἐδίδωμεν, ἐδίδδοσιν, οαδω:
{ δίδωμεθα, δίδωσθε, δίδων. { ἐδίδωμεθα, ἐδίδωσθε, ἐδίδωτο.

Perfectum, δέδωμαι. Plusquamperfectum, 30
ἐδεδόμην. Aoristus primus, ἐδίδω. Futurum pri-
mum, δέδωμαι. Paulò post futurum, δέδωμαι.

Imperat.

Impat. præf. & imperf. Perfect. & plusquâperf.

Imperativum.

{ ἰδοὺ, ἰδὲναι: { ἰδού, ἰδού: }
 { ἰδού, ἰδού: { ἰδού, ἰδού: }
 { ἰδού, ἰδού: { ἰδού, ἰδού: }

Optatiui præf. & imperfect. S. ἰδοίμην, ἰδοί, ἰδοίτο: D. ἰδοίμεθον, ἰδοίμεθον, ἰδοίμεθον: P. ἰδοίμεθα, ἰδοίμεθα, ἰδοίμεθα. Perfectum & plusquamperfectum, ἰδοίμεθα, ἰδοίμεθα, ἰδοίμεθα: vt præfens.

Optativum.

Subiunctiui præfens & imperf. S. ἴδω, ἴδωμαι, ἴδω, ἴδωμαι: D. ἴδωμεθον, ἴδωμεθον, ἴδωμεθον: P. ἴδωμεθα, ἴδωμεθα, ἴδωμεθα. Perfectum & plusquamperfectum, ἴδωμεθα, ἴδωμεθα, ἴδωμεθα: vt præfens.

Subiunctivum.

Infinitiui præfens & imperfectum, ἴδω, ἴδω, ab indicatio ἰδοί. Participii præf. & imperfectum, ὁ ἰδόμενος, ἡ ἰδόμενη, ὁ ἰδόμενος.

Infinitivum.

Participium.

VERBI MEDI

Aoristus primus, ἴδωμαι, parum vñtatus.

Aoristus vero secundus sic inflectitur:

Indicativus, Imperativus,

{ ἴδωμαι, ἴδω, ἴδω: { ἴδω, ἴδω: }
 { ἴδωμεθον, ἴδωμεθον, ἴδωμεθον: { ἴδωμεθον, ἴδωμεθον: }
 { ἴδωμεθα, ἴδωμεθα, ἴδωμεθα. ἴδωμεθα, ἴδωμεθα.

Modum tertium coniug. verborum in μι.

Aoristus secundus modum per omnes modos & participia.

Futurum primum per omnes modos & participia, ἴδωμαι, ἴδωμαι, ἴδωμαι, ἴδωμαι.

Optativus, Subiunctivus, ἴδω

{ ἴδωμαι, ἴδω, ἴδω: { ἴδωμαι, ἴδω, ἴδω: }
 { ἴδωμεθον, ἴδωμεθον, ἴδωμεθον: { ἴδωμεθον, ἴδωμεθον: }
 { ἴδωμεθα, ἴδωμεθα, ἴδωμεθα. ἴδωμεθα, ἴδωμεθα.

Infinitivus, ἴδω. Participium, ὁ ἴδόμενος, ἡ ἴδόμενη.

μὴ, ὁ ἴδόμενος.

*Paradigma
verborū quartæ
coniug. in μι.*

QVARTA coniugatio in μι, fit à verbis in
ύω; ζῶνύω, ζῶνυμι.

VERBI ACTIVI

Indicativus.

Indicatiui præsens, Imperfectum,

{ ζῶνυμι, ζῶνεις, ζῶνουσ: { ἐζῶνῳ, νῳ, νου: 5
ζῶνυτον, ζῶνυτον: { ἐζῶνυταν, νύτῳ:
ζῶνυμεν, ζῶνυτε, ζῶνουσ. ἐζῶνυμεν, νυτε, νουσ.

Imperativus.

Imperatiui præsens & imperfectum, S. ζῶνυ-
θι, ζῶνύτω: Dual. ζῶνυθι, ζῶνύτω: P. ζῶνυτε,
ζῶνύτωσαν. 10

Infinitivus.

† Infinitivi præsens & imperfect. ζῶνύσθαι.

Participium.

Participii præsens & imperfectum, ὁ ζῶνεις, ζῶ-
νυτός: ὁ ζῶνύσας, ζῶνύσας: ὁ ζῶνύς, ζῶνύς.

VERBI PASSIVI

*Passivū quartæ
coniugationis
verborū in μι.
Indicativus.*

Indi- { ζῶνυμαι, ζῶνυσθαι, ζῶνυται: 15
catiui { ζῶνύμεθον, ζῶνυσθον, ζῶνυσθον:
præf. { ζῶνύμεθα, ζῶνυσθε, ζῶνυσθαι.

{ ἐζῶνύμεθω, ἐζῶνυσθε, ἐζῶνυσθον:
Imperf. { ἐζῶνύμεθον, ἐζῶνυσθον, ἐζῶνύσθω:
{ ἐζῶνύμεθα, ἐζῶνυσθε, ἐζῶνυσθον. 20

Imperativus.

Imperatiui præsens & imperfect. S. ζῶνυθι,
ζῶνύσθω: D. ζῶνυσθον, ζῶνύσθω: P. ζῶνυσθε, ζῶ-
νύσθωσαν. Infinitivi præf. ζῶνυσθαι, ab indicati-
uo ζῶνυσθε. Participii præsens & imperfectum,
ζῶνύμεθός, ζῶνυσθόν, ζῶνύσθον. 25

Infinitivus.

Participium.

ANNOTATIONES IN
verba in μι.

*Iota ante ra-
spiratur:
Reduplicatio in*

REDUPLICATION in ῖσθαι aspiratur: nam a-
spirum spiritum habet iota ante σ.

Quarta coniugatio reduplicationem igno-
rat, 30

rat; ἔδυνυμι, iungo: ὁμόρυνυμι, abstergo: ὀρέγνυμι, ex-
tendo: κτεράνυμι, misceo: πετάνυμι, pando: δύνυμι, ingre-
dior: φέδμι, nascor: id quod in aliis quoque accidit,
δίζημι, quaero: ὄνυμι, iungo: ² φίλημι, amo: ἱλημι, propitius ²
sum: Φημι, dico: γνῶμι, nosco: ³ & multis aliis apud
poetas.

quarta semper,
in aliis saepe de-
sideratur.

- ¹ IN VENIT VR tamen † κέλυδι pro κλῶδι, κλῶδι: & κέλυτι pro κλῶ-
τι, κλῶδι, à κλῶμι facta per reduplicationem: quæ & in quibusvis barytonorum
temporibus, nedum verborum in μι, locum haber. ² Boeoticè dicitur πείλει-
10 μι, facta per reduplicationem, & penultima in ο mutata, ut in πείλει pro πεί-
λει, 95, 29. sic à τοίω, τόημι, τοίωμι, cogito: ἰσπύω, ratiuus πείθει: πλείω, τέλημι, πείλ-
μι, finio, perficio. Aoles verò mutant π in multiplam in ι, geminato π, πῆμι, π-
θημι, ποπ: ἱλημι, φίλεμι, ἀμι: πῆμι, πῆθημι, desidero, cuius infinitivus πῆ-
μι, Doricè πῆθημι, 59, 4: ἐστα¹ poetica πῆθημι, desiderare: potest tamen
15 etiam esse aoristi secundi pro πῆμι. sic à φίλημι, φιλήθημι, vocare: & à φίλη-
μι, φιλήθημι, dilexisse: cuius participium est φίλεις, ἐντ, & Aelice retracto ac-
centu φίλεις, φίλιντ, ἀπ, ἀπς sic τοίω, τοίωτ, ἀντ, ἀντς. ³ Vt in prima
αἰνέμι, laudo: διπνέμι, cæpo, à διπνέω, vel quasi à διπνέω secundæ. vade infiniti-
vius διπνέω: quod etiam invenitur cum Ionica reduplicatione, διδιπνέω:
20 atque prima pluralis præsentis, † διδιπνέμεθα. Exempla secundæ, γήρημι, senes-
co: vnde participium, γήρης, ἀντ, ἀντς, senescens: dativus pluralis poeticus γήρι-
πας: vel γήρης, est syncope pro γήριπας, à γήριω. κιδνέμεθα, dispergor, in imperfe-
cto κιδνέω, dispergebatur. κέρμεμα, pendeo, γίλημι, video. ῖνημι, vinco. ἀρίστημι,
prædeo: in imperfecto ἡρίστημι, prædebat: infinitivus ἀρίστημι, κτήμι, inter-
25 ficio: infinitivus κτήμι, Ionicè κτήμι, Doricè κτήμι, cum κτῆμι, κτῆθημι, &
κτῆσθαι, interficere: participium aoristi secundi κτῆς, vnde κτῆσθαι, qui κτ-
tescit: & in indicativo ἐκτῶ, ἡτ, η, Doricè ἐκτῶ, ἐκτῶς, ἐκτῶ, cum κτῆμι, κτῆθημι,
ἐκτῆμι, in voce media ἐκτῆμι, participium κτῆμι, ἐκτῆσθαι, interficere.
ὑπνέμι, vulnero: infinitivus ὑπνέω, Ionicè ὑπνέω, Doricè ὑπνέω, vulnerare:
30 participium passivum ὑπνέμεθα, vulneratus. Exempla tertiæ sine reduplicatio-
ne, δοκίμωμι, probe: ἰλάττωμι, libero. Nam poetæ metri gratia reduplicatio-
nem non aliter quàm augmentum vel apponunt, vel abiiciunt. Interdum hu-
iusmodi reduplicatio, quæ sua natura est brevis, siue fiat per ε, siue per ι positi-
one produciunt, inserto μ: ut πείω, πείμι & πείμην, combuo: futurum
35 πείμην, incendam, servat reduplicationem, ut διδῶμι, 99, 25: præsens passi-
vum πείμην, ardeo: πλῆμι, πλῆμι & πίμπλημι, impleo: tertia persona πί-
μπλησι, implet: participium πίμπλησθαι, implens: foeminiuum πίμπλησαι, nomina-
tivus pluralis πίμπλησαι, implens. Interdum etiam à vocali incepta, redup-
licationem habent in secunda syllaba: ut † οἶω, σείδω, ὄνυμι, & οἶνυμι, iun-
40 go: tertia persona οἶνυσι, prodess: passivum οἶνυμαι, tertia pluralis οἶνυται,
iungunt: & in imperfecto οἶνυτο, iungabantur, sine augmento. Interdum
duas primas litteras thematis repetunt reduplicationis loco: ut ἄλῶμι, ἄλῶμι &
ἀλάλῶμι, erro: ἀλύττωμι, ἀλύττωμι & ἀλλυττωμι, in angustias redigo: ἀλῶμι, ἀ-
λῶμι & ἀλῶμι, ardeo: vbi tenuis κ repetitur pro aspirata χ, ut dictum est
45 de augmento perfecti, 51, 22: & de reduplicatione propria, 93, 10. hæc in
voce pass. characteristicam longam habent: ἀλλήλημι, (quod & ἀλλήλημι,
velo & in η) ἀλλυττωμι, ἀλῶμι, quæ sunt in crebro usu apud poetas. at-
que ab ἀλλήλημι, fit infinitivus ἀλλήλημι, errare, participium ἀλλήλημι, errans:

Reduplicatio
per ε etiam in
quarta coniug.
Boeoticè ε pro η.

Aelice ιμμι
ημ.

Aelice accen-
tuit tetractis.
Reduplicationē
ignorantia.

Mira poetarum
in reduplicatio-
nis varietate.
Licentia.

Passiva chara-
cteristicam pro-
ducentia.

in infinitiuo vocis actiuæ sine reduplicatione, sed seruata longa, ἀλλῶμαι, & Doricè ἀλλήρωμαι, *uagari*: aoristus primus pass. ἡλάθην, & participium ἀλάθεις, *uagatus*, tanquam ab ἡλάν. ab ἀνέχωμαι in tertia plurali imperfecti ἀνέχωντο, & Ionicè ἀνέχοντο, 66, 2, & 12; augetur in medio: sine augmento ἀνέχοντο, & addito: ad s, ἀνέχοντο, *ristabantur*. Sunt & quædam alia quæ in voce pass. 5
vocalem longam seruant; quod Æolico, Attico & Ionico more fieri dicitur; vt ὀρήμαι, ὀρηται, ὀρηται, ab ὀρέω ὀρημι, *video*: cum præpositione Dorica ποπ, id est, ποπός, ποπῶρημαι, à ποπῶρῶ, infinitiuus actiuus ποπῶρῶ pro ποπῶρῶ siue ποπῶρῶ Doricè, vt ζῶ pro ζῶν, 88, 3. ὄνημι, ὄνηται, ὄνηται, pro ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνε-
ται, *fructum capio*. φίλημαι pro φίλαμαι, vnde imperfectum ἐφίλημαι, ἐφίλη- 10
ται, ἐφίληται, pro ἐφίληται, (quod & ipsum in vfu habetur) & sine augmento φίλα-
ται, diligebat, à φίλημι, *amo*; quod & in duali & plurali seruatur longam Æolicè: φίλητον, φίλησθαι. κέλλημαι pro κέλλημαι, imperfect. ἐκέλλημαι, ἐκέλληται, ἐκέλληται, à
κέλλω, κέλλημι, *uoco*. δίζημαι, δίζηται, δίζηται, pro δίζωμαι, ἐσται, ἐσται, *quaero*: vnde
participium διζήμενος, *quærens*: sic βλήμενος, *percuttus*, pro βλίμενος, à βλίω 15
βλήμι, id est, βάλλω, *percutio*. ἀήμι: verò quod fit ab αἴω primæ, id est, σπῖτο, v-
bique longam seruatur tam in voce actiua quam passiuæ: vnde in tertia duali ἀή-
τον, σπῖρανται: in infinitiuo αἴωμαι, & Doricè αἴωμαι, *spirare*; in imperfecto passi-
uo αἴωτο, σπῖρατο, sine augmento. At ex ἀήμι, quod fit ex αἴω secundæ, fit
passiuum αἴωμαι, αἴωται, αἴωται, id est, *expletur, satiat*: cæterum ab ἀήμι primæ 20
fit ἀήσται, σπῖραται; tertia pluralis αἴωσι, σπῖραται, pro αἴωσι: imperfect. αἴω-
σται, sine incremento: magis vsitatum est αἴω, à circumflexo αἴω, αἴω, αἴω, αἴω,
crasi αἴει: participium, αἴει, αἴει, σπῖρανται, *spirans*. Illud quoque scias velim,
verba in 4a quartæ coniugationis esse multa, tot fermè quot verba barytona
in 4a: aliarum verò trium coniugationum paucissima inueniri. Hoc enim au- 25
sim affirmare, nullum ex his simplex in vfu haberi, cuius mentio non
fiat in hoc libro vel à C L E N A R D O vel à nobis. Proin-
de omnia simplicia in Indicibus inuenies, com-
posita verò regulas simplicium se-
quantur.

Notio.

Figuratua cō-
iugationum, ε,
α, ο, υ, ubi ser-
uentur: ac ubi,
& quomodo
producantur.

Tertia pluralis
indicatiui præ-
sentis.

Notio.

Præsentis & imperfecti singularia actiua, pen-
ultimam producant η, ω, υ; πίνωμι, ἵστημι, δίδωμι,
ζῶνυμι; ἐπίνω, ἵστω, ἐδίδω. Dualia autem & plu-
ralia, corripunt; πίνων, πίνωντο: ἵστων, ἵστωντο. Sic &
passiuum præsens & imperfectum in quouis nu- 35
mero, ἵπταμαι, ἵπτεσθαι, ἵπτεσθαι, ἐπίνεμαι, &c.

Tertia pluralis indicatiui præsentis, πίνσι, ἵσ-
σι, δίδουσι, ζῶνσι. semper enim in præsentis & fu-
turo omnium verborum, similis est datiuo plu- 40
rali participii eiusdem temporis: vt τῶντων, τῶ-
ντωντο, τοῖς τῶντωντο, sic τῶντωντο, τῶντωντο: vt πίνεις, π-
θένεις, τοῖς πίνεις, sic ἵπτεσθαι, ἵπτεσθαι: vt ἵσας, ἵσας, 45
τοῖς ἵσας, sic ἵστωντο, ἵστωντο. In quarta autem rece-
ptum

ptum est* non ζαγνῦσι, sed ζαγνύσσι, à barytono ζαγνύω. Ionicè verò πηΐασσι, διδῶσσι, ζαγνύασσι. expungunt enim subiunctiuam vocalem, aut ancipitem brēviant, & interponunt α; πηΐσι, πηΐασσι; διδῶσι, διδῶσσι: ζαγνύσσι, ζαγνύασσι: at ιζᾶσι, tantum, non ιζᾶασσι, bb cacophoniam.

Imperfectum singulare trium coniugationū raro est in usu, sed vtimur personis circumflexo; runt; à πηΐω, πηΐω, ἐπιθῶ, ἐπιθῶ, ἐπιθῶ: ab ιζᾶω ιζᾶω, ιζᾶω, ιζᾶς, ιζᾶς: à διδῶ διδῶ, ἐδίδω, ἐδίδω, ἐδίδω. Idem iudicium de tertia plurali, ἐπιθῶν, ιζᾶν, ἐδίδω.

Perfectum, πηΐκα, Bæotorum more, pro πηΐκα, à futuro θήσω. mutant enim Bæoti in 4. At perfectum ἔστακα per α, pro ἔστηκα, à futuro ἔσσω: ad differentiam ἔστηκα, permansi; præteriti medii ab ἔστηκα, permaneo: servatque ε spiritum præsentis ἔστημι.

Aoristi primi, ἔστηκα & ἔδωκα pro ἔθησα & ἔδωσα. deflexerunt enim à communi lege, nec retinuerunt consonantem futurorum suorum, θήσω, δώσω.

Aoristi secundi fiunt à primo futuro, vertendo σω in ι, & præposito augmento: θήσω, ἔθην. ἔστην, ἔδωσα, ἔδωκα. At quarta coniugatio nec futurum habet, nec secundum aoristum, nisi in verbis dissyllabis: κλύμι, audio, δύνμι, ingredior: futurum κλύσω, δύνσω: aoristus ἔκλυω, ἔδυνω, idem cum imperfecto. Servat autem hoc tempus eandem vocalem in omnibus numeris, ἔστημι, ἔστης, ἔστην, ἔστημι, ἔσθω, ποιεῖ, ἔργαται, ἔργαται.

ὅσσι pro ὅσι.

Ionismos:

ἄσσι, ἄσσι:

ἄσσι, ἄσσι:

ἄσσι, ἄσσι.

Imperfectum.

Circumflexa
pro verbis in μι.

Perfectum.

Bæotismos,

α pro η.

α pro η.

aspiratum.

Aoristus primus.

α pro ου.

Aoristi secundæ
formatio.

ἔκλυω, ἔκλυω.

ἔδυνω, ἔδυνω.

subii, subii.

subii.

ἔργαται, ἔργαται.

& participium ἐσῶς: " deinde per crasim, ἐσῶς, ἐ-
 σῶτος: ἐσῶτα, ἐσῶσης: ὁ ἐσῶς, ἐσῶτος: " à quo compo-

ο ὁ ἐσῶς.
 διῶτα à διῶ-
 12 μ.

tum διεσῶτα, *disita, discreta*: vtrumque verò, &
 masculinum & neutrum, habet accentum acu-

tum, & per ω μέγα scribitur. Idem dicendum in

γῶς, *natus: μεμῶς, paratus, cupiens: βεβῶς, gressus, vel*
nixus: à γῶς, μεμῶς, βεβῶς, quorum " themata 13

γῶς.
 μεμῶς.
 βεβῶς.

sunt γῶω, *nascor: μῶω, quero, cupio: βῶω, gradior, vn-*

de γῶω, γέγηκα, " γέγαα: μῶω, μέμνηκα, μῆμαα: βῶω, βῆ-

10 βέβηκα, " βέβαα.

15

¹ DORICE verò datiuo singulari, (vt dictum est 47, 15.) πῆν, ἐσῶν, cum
 spiritu tenui, διδῶν. sic οἰκῶν, *habitant*, ab οἰκῶν: φίλῶν, *amans*, à φίλῶν:
 ἰκῶν, *mittunt*, cum tenui spiritu, Doricè ἰκῶν, ab ἰκῶν. ² Herodotus tamen Io-

Doricism.
 Æolism.
 13, 28. & 35.

³ nicus scriptor dixit ἀποδυνάμει, *demonstrans*, pro Ionice ἀποδυνάμει, ab ἀπο-
 δύνειμι. ⁴ Vtutur personis circumflexorum etiam in præsentī: vnde πῶν-
 πῶν, & poetice (50, 11.) πῶν, *appetit*, tamquam à πῶν, διδῶν, pro
 διδῶν, à διδῶν, ὡς, οἷς, ἐσῶν. ⁵ Sic ἰπῶν, *urobat*, pro ἰπῶν, non à ἰπῶν-
 πῶν, sed à πῶν, ὡς.

ἀποδυνάμει.

πῶν, διδῶν.

ἰπῶν.
 Bæoti ubi m-
 tens in ἰ.
 οἷας, ἰπῶν.
 ὡς, φῶν, ἰ.
 Æolism.

⁶ Dorēs mutant π in α, illis Bæoti seruant π. ⁷ Pro πῶν, διδῶν. horum for-
 mam sequuntur οἷας, *dicito, refer*, ab οἷαν, sed tamquam ab οἷαν ημι:
 (at ἰπῶν, *dixisti*, & ἰπῶν, *dixis*, sunt aoristi secundi, ab eodem οἷαν, si-
 ue ab οἷαν ημι) ὡς, *habeto*, ab ὡν ημι: φῶν, *fero*, à φῶν ημι: ἰς, *mittito*, ab
 ἰς ημι. sed de his altius. à πῶν cum ὡ sit ἰπῶν: ἰπῶν. ⁸ Æoles & poetæ me-

⁹ tri gratia retinent vocalem longam in præsentī imperatiui: vt in prima φίλῶ-
 ν, *cogita*: ἰπῶν, *cogita*: in secunda, ἰπῶν, *propitius esto*: πῶν, *imple*: in ter-
 tia, διδῶν, *da*. ¹⁰ Ionicè πῶν, πῶν, πῶν: & ἰπῶν, ἰπῶν, ἰπῶν. Vide 56, 8
 7. & 59, 18. & 74, 18. & 100, 15. sic in aoristo secundo πῶν, πῶν, πῶν: πῶν,
 πῶν, &c. pro πῶν, πῶν, πῶν. Poetæ ad π apponunt π, πῶν, πῶν, πῶν &

Ionism.

¹¹ πῶν: prima plural. πῶν, & systole πῶν, *ponamus*. sic βῶν, *eamus*
 vel *inoramus*: pro, βῶν, & hoc pro βῶν, à βῶν. & in secunda coniuga-
 tione πῶν, & πῶν, *steterimus*: pro πῶν, à πῶν, πῶν: Ionicè πῶν, πῶν,
 πῶν: poetice πῶν, πῶν, πῶν: tertia plural. πῶν, cum πῶν, πῶν, πῶν, cir-
 cumstant: & rursus verò π in πῶν, πῶν, πῶν vel πῶν, *steteris*: tertia plural. πῶν-
 πῶν, *steteris*. Idem interdum obseruatur in aoristis subiunctiui passiuī bary-

tonorum 70, 2. nam pro terminationibus ὡ, ῶ, ῶ, &c. Iones dicunt ἰπῶν, ἰπῶν,
 ἰπῶν, &c. & poetæ οἷαν, οἷαν, οἷαν: atque in prima plurali οἷαν. hinc πῶν, *versamus*,
 pro πῶν, ἰλ. πῶν: à πῶν, cuius aoristes secund: ἰπῶν. & rur-
 sus ἰπῶν, ἰπῶν, ἰπῶν. pro οἷαν. hinc φῶν, siue φῶν, *videamus*, pro φῶν, à φῶν, aori-

¹² stus secund. ἰπῶν. ¹³ Poeticè, vt sæpe iam dictum est, interdum metri gratia
 seruat longa, vt πῶν, pro πῶν, & Doricè πῶν, participium ὁ κῶν-
 τῶν, *gaudeo*, perfectum κῶν, κῶν, vnde ὁ κῶν-
 τῶν, *gaudeo*: sic ἰπῶν, ex ἰπῶν, *stans, perfians*. nam ab ἰπῶν præteritum pro-

10 Notio.

ὁ κῶντῶν.
 κῶντῶν.
 ἰπῶν.

¹⁴ prie est ἰπῶν: ἰπῶν verò Doricum est, verò π in α. his simile est ἰπῶν, *actio-*
 ἰπῶν, pro ἰπῶν, *actio-*, *percussio*: in plurali οἱ ἰπῶν, à πῶν

ἰπῶν, ἰπῶν.

τελείμω, πηθο, τελίτο : ἐς αἰμω, ἐς αῖο, ἐς αῖτο : δεδό-
μω, δεδόο, δεδόω. in vtroq; penultima diphthon-
gus continens figuratiuam coniugationis, δ, α, ο, ι,
vt & in actiuo. Duæ autem personæ circumfle-
ctuntur, si optatiuus actiuus sit in vsu : alioqui
accentus est acutus in antepenultima : δυνάμω, δυνάω, δυνάωτο, possem, posses, posset : δυνάμαι enim
receptum est, non δυνάμι.

Notio de opta-
tiniorm accen-
tu.

Subiunctiu præsens, πηδωμαι, πηθῇ, πηθήται, per
10 ῆ : ἰσῶμαι, ἰσῶ, ἰσῶται, per ᾶ : διδῶμαι, διδῶ, διδῶται, per
ῶ, quorum accentus circumflexus. At εἰ δὲ δυνάμαι,
si possem, acuitur in antepenultima, quòd actiuū
δυνήμι non sit vsitatum, vt modò dictum est in
optatiuo. Alii, εἰ δὲ ἰσῶμαι, ἰσῇ, ἰσῇται : & actiuum
25 ἰσῶ, ἰσῇς, ἰσῇ : dicitur enim εἰ δὲ δυνάμαι, δυνή, δυνήται,
per η. Perfectum πηδῶμαι, πηθῇ, πηθήται : ἐς ῶμαι, ἐς ᾶ,
ἐς ᾶται : διδῶμαι, διδῶ, διδῶται. prima persona in ῶ-
μαι, secunda & tertia per ῆ, ᾶ, ῶ.

Subiunctiuum.

ῶμαι } ῆ, ῆται,
 } ᾶ, ᾶται,
 } ῷ, ῷται.

Notio de sub-
iunctiuorm
accentu.

Perfectum.

Medii verbi aoristus secundus fit ab actiuo,
30 mutata longa in breuem, & interiecta syllaba μη;
ἔθλω, ἐθέμω : ἔδω, ἐδόμω : sed ab ἔς-λω, ἐς αἰμω non
est in vsu. Secunda persona ἔθες, ἔδδω, & Ionicè
ἔθω, ἔδω : deinde per crasim Atticam ἔθες, ἔδω. Iri-
dem in imperatiuo, θες, ἔω, ἔω : δδω, δδω, δδω. 3
7

Annotationes
in vocem me-
diam.

Aoristi secundi
formatio.

Ionismos.

Atticismos.

6. 3 Imperatiuum.

25 Et hæc quidem de verborum coniugationi-
bus præcipienda duximus, reliqua suo postea lo-
co dicturi. Nunc interim absoluamus cæteras
partes orationis.

¹ DORIC ἔω, relecto i subscripto, 12, 36. & 13 13.

² Supple, mo-

12 ἔω pro ἔω.

30 re secundatum personarum præsentia, πηθῶμαι, ἰσῶμαι, quæ Ionicè abiciunt, πη-
θω, ἰσῶμαι : ac deinde Atticè contrahuntur, πηθῇ, ἰσῇ. ³ Doricè ἐθῶ, 12, 46. sic 3
in imperatiuo, τῷδω pro ἔω : & in aoristo secundo medio ἔωδω pro ἔω : at-

Doricè δω pro ω.

ἐγώ, ἐγώ.
ἐπίπλω, ἐπίπλω.

4 que in imperatiuo ὁ αὖ pro ὁδ. 4 Sic ἀ κρέμαμαι, *pendeo*, imperfectum κρέμα-
μι, ἐκρέμασθαι, ἐκρέμασθαι, ἐκρέμασθαι *pendebas*, tertia persona ἐκρέμασθαι, *pendebas*: ἐπίπ-
5 πλω, *implebas*, ἀ πέρω λαμῶ: ἐπίπλω, *volabas*, ἀ πέρω λαμῶ. 5 Hinc cum αὐτῷ, αὐ-
6 τῷ, *surgit*. 6 Cum κατὰ, κατὰ, & poeticè κατὰ, 50, 11, & 13. cum σὺ, σὺ-
7 θῆ, & contractè σὺ, *compono*. 7 Cum αὐτῷ, αὐτῷ, *reddo*: cum αὐτῷ, αὐτῷ, 1
depono, seu depono pignore corsa, tonum retrahunt.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina pri-
mitiua.
ἐγώ.

PRONOMINA primæ personæ,
Sing. ἐγώ, *ego*, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ: &
per aphæresim, μῦ, μοί, μέ: D. ἐγώ, 10
ἐγώ: P. ἐμῆς, ἐμῶν, ἐμῶν, ἐμάς.

σὺ.

Secundæ personæ, S. σὺ, τι, σὺ,
σοί, σε: D. σφῶ, σφῶν: P. ὑμῆς, ὑμῶν,

ὑμῶν, ὑμάς. hīc u, illic n.

ὅς, ὅς.

Tertiæ personæ, Sing. ὅς, ὅς, *suus*, οἱ, ἑ: D. σφέ, σφί: 15
P. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφας. hæc tria sunt primitiua.

Possessiua.

Possessiua octo: ἐμὸς, ἐμῇ, ἐμὸν, *meus*, mea, *meum*:
σὸς, σῇ, σὸν, *tuus*, tua, *tuum*: ὅς, ὅς, *suus*, sua, *suum*: ἰωίτε-
ες, *noſter duorum*: σφωίτεες, *veſter duorum*: at de
pluribus, ἡμέτεες, *noſter*: ὑμέτεες, *veſter*: σφέτερος, 20
suus. Quorum omnium masculina declinantur,
vt λόγος, *sermo*: neutra, vt ξύλον, *lignū*: fœminina triū
in n, vt τιμή, *honor*: reliquorū quinq; in εα, inflectē-
da, vt ἡμέρα, *dies*: ὁ νωίτερος, ἡ νωίτέρα, & ita de reliquis.

Pag. 15, v. 23.

15, 26.

14, 21.

14, 30.

Demonstratiua.

* ὁ ὅς, *hæc*
tu, secundæ est
personæ, veluti
& omnes vo-
cativi.

Demonstratiua duo, ὁδῶ, *hic*: ὁ κείνος, *ille*. 25

Mascul. S. ὁδῶ, τέτῳ, τέτῳ, τέτῳ, * ὁδῶ: D. τέτῳ,
τέτῳ, ὁ τέτῳ: P. ἔτοι, τέτῳ, τέτοις, τέτοις, ὁ ἔτοι.

Fœm. S. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, ὁ αὐτῇ: D. αὐτῇ,
αὐτῇ, ὁ αὐτῇ: P. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, ὁ αὐτῇ.

Neut. S. τέτῳ, τέτῳ, τέτῳ, τέτῳ, ὁ τέτῳ: D. τέτῳ, τέ- 30
τῳ, ὁ τέτῳ: P. αὐτῇ, τέτῳ, τέτοις, αὐτῇ, ὁ αὐτῇ.

Mascul. ὁ κείνος: Fœm. ὁ κείνη: Neut. ὁ κείνος, *line*,
decli-

declinandum vt ὁ λόγος, ἡ πηλὴ, ὁ ξύλον.

² Attici demonstratiuis addunt iota acutum, ἐπὶ τῶν τε τοῦ, τε τῶ, τῶνι: ἐκ τοῦ, ἐκ τῶ, ἐκ τῶνι, &c. In neutro autem singulari, τῶ, & sæpius τῶν: in plurali, verò pro αὐτῶν dicunt αὐτή.

Atticis.

Relatiuum vnum, αὐτός, ἑρσε, omnium personarum, αὐτός: ἐγώ, ἑρσε ego: αὐτό: σὺ, ἑρσε tu: αὐτός: ἐκεῖνος, ἑρσε ille. Masc. αὐτός: Fœm. αὐτή: Neut. αὐτό: vt ὁ λόγος, ἡ πηλὴ, ὁ ξύλον. Neut. αὐτό sine ν, vt τῶ & ἐκεῖνο.

Relatiuum
αὐτός.

¹⁰ Composita tria, ἐμαυτῶ, *mei ipsius*: σῆμαυτῶ, *tui ipsius*: ἐαυτῶ, *sui ipsius*. carēt autem nominatiuo. Primæ personæ masc. ἐμῶν, ἐμῶν, ἐμαυτόν: Fœm. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῶ: Neutrum, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτόν. Secundæ personæ, σῆμαυτῶ, σῆμαυτῶ, σῆμαυτόν: σῆμαυτῆς, σῆμαυτῇ, σῆμαυτῶ: σῆμαυτῶ, σῆμαυτῶ, σῆμαυτόν: &c. Tertiæ personæ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ, ἐαυτόν: ἐαυτῆς, ἐαυτῇ, ἐαυτῶ: ἐαυτῶ, ἐαυτῶ, ἐαυτόν.

Composita.

¹¹ cumque duo præcedentia tantum habeant singularem, hoc declinatur etiam pluraliter, & coniunctim & diuisim; ἐαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἐαυτοῖς, & σφῶν αὐτοῖς: ἐαυτοῖς, & σφῶν αὐτοῖς. Sic ἐαυτῶν, ἐαυταῖς, ἐαυτῶν: ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς, ἐαυτῶν. Et huius quidem plurale in omnes quoque personas quadrat; ἐαυτῶν, *nostrum*, *vestrum*, *sui ipsorum*: ἐαυτοῖς,

Notio.

²⁰ *nos*, *vos*, *seipsos*. Sic & interdum singulariter ἐαυτῶ, *tui ipsius*, ἐαυτόν, *te ipsum*. Quum reperiuntur aspirata, αὐτῶ, αὐτῶ, αὐτόν, & similia, crasis est pro ἐαυτῶ, ἐαυτῶ, ἐαυτόν.

Notio.

αὐτῶ pro ἐαυτῶ.

Infinitum pronomen vocant ὁ δεινός, *quidam*; & sic declinatur:

Infinitum
δεινός.

poëtæ ἡμεῖων, ὑμεῖων, σφέων: in accusatiuis pro ἡμῶς, ὑμῶς, σφῶς, dicunt ἡμέας, ὑμέας, σφέας. Illa quoque Ionica videntur εἰς pro οἱ, sibi, & ἐς pro ἐ, se: poëtice quoque ἔην. Est etiam Ionum σφί vel σφιν, pro σφίσιν, sibi, in datiuo plurali.

- Dores genitiuos in ἑ per αῶ suo more efferunt, quod etiam faciunt Æoles, pro ἡμῶ vel μῶ, σφῶ vel πῶ, & dicentes, ἡμῶ μῶ, σφῶ τῶ, αῶ. Nominatiui plurales in ες desinunt Doricè & Æolicè, more nominum quintæ declinationis; atque η initiale mutatur in α, quod Æolicè notatur spiritu tenui, & positione produciuntur, geminato μ sequente: eodem modo υ & leuigatur & produciuntur: vt pro ἡμέας, ὑμέας, σφέας. Dore dicunt ἄμεις, ὕμεις, σφές, geminato μ, ἄμεις, ὕμεις: & Æoles, ἄμεις, ὕμεις, σφές. quod verò hic diximus de η & υ, habet eodem modo locum in reliquis casibus pluralis numeri. nam Dore dicunt, ἄμεις, ὕμεις vel ἄμειων, ὕμειων, ἄμεις: Æoles verò ἄμεις, ἄμειων vel ἄμειων, ἄμειων vel ἄμει, reiecto η, ἄμεις. sic in secunda persona Æolicè ὕμεις, ὕμειων vel ὕμειων, ὕμειων vel ὕμει, ὕμεις. Porro in nominatiuo & accusatiuo dualis numeri, & Dore & Æoles dicunt ἄμεις, ὕμεις & σφέ, à nominatiuis plural. Æolicè ἄμεις, ὕμεις, σφές, reiecto ε: poëtæ verò vtuntur interdum his dualibus pro accusatiuis plural. atque σφέ pro ἐ accusatiuo singul id est, se, vel ipsum. Præterea Dore in singul. secundæ personæ, τ pro σ ponunt, pro σῶ, σῶς siue σῶ, σῶι, σῶ, dicentes τῶ, & siue τῶ, τῶι, τῶι, & τῶ, vt in nominatiuo: & in accusatiuo quidem est è numero dictionum encliticarum, in nominatiuo verò non item. Addunt etiam Dore nominatiuo singul. primæ & secundæ personæ, per paragonem syllabam η, ἑῶν, τῶν: & ἑῶν pro ἑῶν (Æolicè ἑῶν): addunt etiam particulam expletiuam γα, vt Attici γε, ἑῶν γα, τῶν γα: Bæoticè ἑῶν γα. & ἑῶν γα, pro ἑῶν γα. Dicunt quoque Dore ἑῶν pro ἑῶν: & μιν siue ἡν, pro ἐ, ducunt à nominatiuo inusitato τῶ pro δέ, cuius accusatiuus est ἡν: vnde præpositis μ & υ fiunt μιν & ἡν in maximo vsu apud poëtās: atque non solum sunt numeri singularis, sed etiam pluralis, & omnis generis: tamen habent alium accusatiuum plural. nempe ψῖ pro σφῶς. Poëtæ quoque dicunt τῶν & τῶν pro σφί, & pro ἡμῖν & ὑμῖν correpto, dicunt ἡμῖν & ὑμῖν, vltimam acuentes: Atticè verò re-
trahitur accentus, ἡμῖν. Vsurpant quoque poëtæ casus duales incontractos, à quibus facti sunt communes: vt poëtice νῶν, νῶν: σφῶν, σφῶν: & communiter νῶν, νῶν: σφῶν, σφῶν: vbi notandum νῶν & σφῶν neque circumflecti neque habere ἰδιῶτα subscriptum. Porro σφί & σφιν communiter, fiunt per syncopen à poëtis σφέ (quod & σφῶν & σφῶν) σφῶν, acuta vltima. Pro datiuo plural. σφίσιν, poëtæ usurpant dualem σφιν, & per apocopen σφί, & per aphæresim φιν. Hoc quoque notandum, primitiuum tertiar personæ δέ, quocunque modo varietur, siue per casus, siue per dialectos, sæpenumero habere significationem relatiui αὐτός, id est, ipse; & possessiuum ab eo deductum σφίτις, sumi pro δέ, atque datiuum οἱ usurpari pro genitiuo εἰ.

- Attici & Iones genitiuos in ἑ per αῶ, & Dore per αῶ efferunt, non aliter quàm in nominibus tertiar declinationis: vt ἡμῶ, pro ἡμῶ, mei: σφῶ pro σφῶ, tui: οἶο pro εἰ, & εἶο pro εἰ, d. sui. Dore autem & poëtæ in possessiuo σός (vt diximus de primitiuo σὺ) mutant σ in τ, & interserunt ε: quod etiam faciunt in δέ, dicentes πός, τῶς, πόν: πῶς, πῶς, πῶς, &c. pro σός, σή, σόν: sic εὖς, εἴ, εἶν, pro δός, δόν. Æoles articulum cum pronomine miscunt, ὁ σός, ὁ σός, τῶς: ἡ σή, ἡ σή, τῶς: τὸ σόν, τὸ σόν, τῶς, cum spiritu tenui, & retracto tono. vide 13, 28, & 35. Ducunt quoque Dore alia possessiua à nominatiuis pluralibus propriis: nempe ἄμεις, ὕμεις, & ἄμει, ὕμει: ὕμεις, ὕμει, & ὕμει, ὕμει: σφῶς, σφῶ & σφῶ, σφῶν, à nominatiuis plural. Doricè ἄμεις, ὕμεις, σφές: his vtuntur pro ἡμῖν, ὕμῖν, & σφίτις. Dicunt etiam ἡμῶ pro ἄμεις vel ἡμῖν, ab ἡμῖς. Ab ἐκείνῳ, poëtæ & Æoles auferunt ε, κείνῳ, κείνῳ, κείνῳ. Dore verò, vertentes κ in τ, & ε in υ diphthongum impropiam, dicunt τῆνῳ, τῆνῳ, τῆνῳ: tamen quidam per η monophthongum malunt scribere, τῶνῳ, &c. Ab ἐκείνῳ fit apud Aristotelem ἐκείνῳ, sicut Cicero Epistolarum famul lib. 3. ex Lentulo formauit Lentulian-

ἡμῶν, σφῶν.
ἡμέας, σφέας.
εἰ, εἶ, εἶν.
σφί, σφιν.
Doricè &
Æolicè.
ἡμῶ, σφῶ, τῶ, εἶ.
ἄμεις, ὕμεις, σφές.
ἄμεις, ὕμεις:
ἄμεις, ὕμεις.
ἄμει, ὕμει.
αὐτῶν, ἄμει.
ἄμειων, ἄμειων.
ἄμει, ἄμει.
ἄμει.
ἄμει, ὕμει.
σφί, σφί pro εἰ.

τῶ, σφῶ, τῶ, τῶ,
τῶ.

ἑῶν, ἑῶν, ἑῶν
ἑῶν γα.
ἑῶν, ἑῶν γα.
τῶν, τῶν γα.
μιν, μιν, ἡν.

ψῖ, τῶ, τῶν.
ἡμῖν, ὕμῖν.
ἡμῖν.
νῶν, νῶν, σφῶν,
σφῶν.
σφῶν, σφῶν.
σφῶν, σφῶν, φιν,
pro σφῶν.

De alijs prono-
minibus.

ἡμῶ, σφῶ.
πός, τῶς, πόν.
ἰός, ἰή, ἰόν.
ὁ σός, ἡ σή, τῶς.
ἄμεις, ὕμεις.
ὕμεις, ὕμει.
σφῶς, σφῶ & σφῶ.
ἡμῶ, ὕμῶ.
κείνῳ, κείνῳ,
κείνῳ: τῆνῳ,
τῆνῳ, τῆνῳ:
τῶνῳ.
ἐκείνῳ.

ἀρετήρου.
Λαοίπνοια.

tem & ex Appio Appetatem. sic ab ἡμέτερον fit ἡμετέρεον, apud Anacreontem. In demonstratio ἡ τοῦ, & relatio τοῦτος, & ab eo compositis; Iones ante diphthongos & vocales vltimæ syllabæ longas (præterque in duali & nominatiuo plurali) præponunt αἰ, dicentes αἰ & ἰος pro η & ις: αἰ & ἰος pro ης, ις: ἰω & ἰωιν pro φ, ου: ἰω pro ους: ἰοις, ἰοῖς, (& addito ἰοῖσι, ἰοῖσι, ubi quoque αἰ in η, ις, 52. & 14. 13.) 5 pro οἷς, αἷς: hoc modo: ἡ τοῦ gen. τῆς: dat. τῇ: αἰ gen. plur. τῶν. dat. τῶσι, accusat. τῶς. sic fœmin. αὐτῆς, τῶν τῆς, τῶν τῆς, τῶν τῶν: in plural. τῶν, datiu. τῶσι, accusat. τῶς. Idem iudicium de αὐτῶς, genitiuus αὐτῶς, datiuus αὐτῶν: gen. plural. αὐτῶν, dat. αὐτοῖσι, accusat. αὐτούς, fœmin. αὐτῆς, αὐτῆς, αὐτῆς, αὐτῆς, αὐτῶν: gen. plural. αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν. sic & eius composita ἡμῶν, σὺν αὐτῶν, ἰωντῶν, & crasi Attica ἡμῶν, σὺν αὐτῶν, ἰωντῶν, & Ionice absque crasi, & verso αἰ in αὐ, ἡμῶν, σὺν αὐτῶν, ἰωντῶν, datiu. ἡμῶν, σὺν αὐτῶν, ἰωντῶν. in plural. tertiæ performæ genitiu. ἡμῶν, datiu. ἡμῶσι. Idem ferè sentiendum de relatiuo αὐτῶς dum componitur cum articulo præpositiui, qui efficit ut significet idem, eandem, idem: ὁ αὐτῶς, Ionice αὐτῆς: in genitiuo & datiuo pro mascul. & neutr. 15 αὐτῶν, & contractè τῶν, & Ionice τῶν, eisdem: τῶ αὐτῶν & τῶν, Ionice τῶν, eisdem. neutrum in nominatiuo & accusatiuo τὸ αὐτῶν, τῶν, assumpto: 3 Ion. τῶν, idem, in plural. τῶ αὐτῶν, τῶν, eadem. 3 Declinatur etiam in singulari diuisim, præcipue apud Homerum, ὁ αὐτῶς, (si ipsius: ὁ αὐτῶς, sibi ipsi: ἔειπεν αὐτῶν, se ipsum.

Articoli.

ARTICVLVS DVPLEX.

Fraxinifolius.
Paq. 9. vers. 23.
Subinfructum.

Praepositiuus, ^{o, n, d}, quem antea declinaui-
mus: Subiunctiuus, ^{o, s, n, d}, valens relatiuum,
qui, quae, quod.

Mañc. S. ॐ, ॐ, ॐ, ॐ: D. ॐ, ॐ: P. ॐ, ॐ, ॐ, ॐ.

Fœm. S. \tilde{h} , $\tilde{h}s$, \tilde{h} , \tilde{w} , D. \tilde{d} , $\tilde{a}\tilde{h}$: P. \tilde{a} , \tilde{w} , $\tilde{a}s$, $\tilde{a}s$.

Neut. S. \acute{o} , \acute{s} , \acute{u} , \acute{v} : D. $\acute{\omega}$, $\acute{o}\acute{i}\acute{n}$: P. \acute{a} , $\acute{\omega}\acute{n}$, $\acute{o}\acute{i}\acute{s}$, \acute{a} .

Datius & aspiratur: aduerbium autem vocan-
di & lenem habet spiritum, nec subscriptum.

Articuli propo-
sitius sumpti
pro interrogari-
nis, infinitis, &
pronominibus
demonstrativis.

Præpositiui articuli pro interrogatiuis sumun-
 2 tur, τῷ pro τίῳ, cui? & pro infinitis, εἴτῳ pro εἴτῳ,
 3 si cui. Capiuntur & pro demonstratiuis pronominibus, τῷ pro τούτῳ, hunc: τὴν pro ταύτῃ, hanc.
 id quod creberrimum est adiectis coniunctionibus δὲ
 4 & γάρ, ὅδε, ἥδε, τόδε: ὅγάρ, ἥγάρ, τόγάρ, pro ὅσῳ, αὐτῷ, τῷ. Idem in reliquis casibus, τῷδε, ταύτῃδε, τίνιδε, pro τούτῳ, ταύτῃ, τίνι. Attici pro ὅδε & τόδε dicunt ὅδ' & τοδ'.

Atticiferae.
Attic. subin-
clini compositi
am n. 10.

Subiunctivi articuli componuntur cum no-
mine.

DE ARTICVLIS.

mine infinito, *πῆς, πινός*: Masc. *ὅς, ὅς, ἔπινος, ὅς, ὅς, ὄντινα*: F. *ἡπῆς, ἡπῆς πινός*: N. *ὅ, π, ἔπινος*. scribitur autem *ὅ, π* per distinctiunculam, vt differat à coniunctione *ὅ, π*, quòd. Additur & *ὅς, ὅς, ἔπινος, ὅς, ὅς, qui, quæ, quod*.

Notio de *ὅ, π* & *ὅς*.

Præpositiui articuli officium est rem certam significare, *ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον*, redde mihi librum, nempe istum certum, de quo inter nos constat. quamquam Attici ornatus gratia nunc addant articulum, nunc rursus auferant. Habent præterea locum in diuisionibus, adiuncta coniunctione *μὲν & δὲ*, vt *ὁ μὲν, ὁ δὲ*, hic quidem, ille autem: *τὸ μὲν, τὸ δὲ*, hunc quidem, illum verò.

Officiū articuli præpositiui.

Atticisimæ.

Aliud eiusdem officium.

ARTICVLI subiunctiui sunt à præpositiuis, abiecto *τ*: vbi verò in præpositiuis deest *τ*, additur accentus in subiunctiuis: atque masculinò subiunctitur *ς, ῥ*. Apud poëtas tamen interdum inuenitur sine *τ* pro *ὅς*. Præterea præpositiui plurales *οἱ, αἱ*, inueniuntur Doricè & poëticè cum *τ*, & accentu, *τοῖ, ταῖ*. Cæterum articuli & præpositiui & subiunctiui recipiunt varietatem dialectorum, non aliter quàm secunda nominum declinatio, per quam inflectitur articulus fœmininus: & tertia, per quam masculinus & neuter variantur: vt Doricè *αἱ μέντοι, τῆς μέντοι, τῶν μέντοι*, 13, 50. *τῶν & Æolicè τῶν*, pro *τῶν* genitiuo plurali fœminino, 14, 12, & 32. *τῆς, τῆσι*, sine *τ* ἥσι, pro *τῶν*, Ionicè, 13, 53, & 14, 13. sic *τοῖσι* siue *τοῖσιν* pro *τοῖς*. In genitiuo singulari masculino & neutro *τοῖ* Ionicè, & *τῷ* Doricè pro *τῷ*, & *τῷς* pro *τῷς*, 17, 16. tamen non rarò inuenies apud poëtas articulum iuxta dialectum communem, licet casus illius alia dialecto efferatur, vt *τῷς λογίσις, & τῷς οἰκίσις*, apud Aristophanem. Idem iudicatio de reliquis. Sic *τῷ & poëticè τῷ* atque *τῷ*, pro *τῷ*, cuius? Idem nonnunquam faciunt articuli postpositiui, vt *ὅς* pro *ὅς*. Articulus autem fœmininus datiu singularis tam præpositiuis quàm subiunctiuis aduerbiat, *τῇ, ῇ, ἐὰ, quæ*: & *τῇδε, huc, hic, hac*. idem facit *τῷ* apud poëtas. Ponuntur etiam interdum apud poëtas articuli præpositiui pro subiunctiuis: vt *τὸ* pro *ὅς*, &c. Datius pluralis *τοῖςδε* recipit appositionem syllabæ *σι*: *τοῖςδεσι*, vel poëticè *τοῖςδεσσιν*, sequente vocali *τοῖςδεσσιν & τοῖςδεσσιν*. Attici pro *ὅς* & *ὅς* dicunt *ὅς, ὅς*: & Iones facta solutione, *ὅς, ὅς*, in genitiuo plurali *ὅς, ὅς*, in datiuo *ὅς, ὅς*: Dores verò *ὅς* pro *ὅς*: & Æoles ac poëte *ὅς, ὅς* pro *ὅς*. Atque in *ὅς, ὅς, ὅς, &c.* initiale non variatur: at in *ὅς, ὅς, ὅς, &c.* utraque pars compositionis declinatur, *ὅς, ὅς, &c.* ac *πῆς, πινός, πινός, &c.* sed accentus manet tantum in prima parte compositionis. nam *πῆς, πινός*, est dictio enclitica, vt dicitur in Accentuum tractatu. In *ὅς, ὅς, ὅς, &c.* consonans *ν* manet ante *ω* contra regulas Grammaticorum, iuxta quas debet mutari in *μ*: verum retinetur *ν*, quia re vera sunt duæ dictiones. *ὅς* enim est coniunctio expletiva & enclitica: quapropter accentus destituitur. quòd fit vt pro vnicâ dictione habeantur. *ὅς* cum similibus, refertur ad propinquius: *ὅς* ad remotius. interdum tamen contrario modo se habent; idque non solum apud poëtas, sed & apud Oratores, sicut apud Latinos

Articulorum subiunctiuorū formatio.

ὅ pro ὅς.

ὅς, τῶν, pro οἱ, αἱ.

Varia dialectorum in articulis.

αἱ, τῶν, τῶν, τῶν.

τῆς, τῆσι, τῆσι.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

τῶν, τῶν, τῶν.

De partibus
indeclinabilibus.

RES reliquas orationis partes, Aduerbum, Coniunctionem, & Prepositionem, breuiter perstringemus : nam authorum lectione præstat eas discere, quàm præceptionibus grammaticis.

Aduerbia.

ADVERBIORVM significationes sunt variae. ¹ Temporis, νῦν, nunc : τότε, tunc. ² Loci, ἐνταῦθα, hîc : ἐκεῖθεν, illinc : δευ, huc. Qualitatis, βί bene : κακῶς, malè. Quantitatis, ἀπαλ, semel : ¹⁰ δις, bis : & cætera omnia, quemadmodum apud Latinos.

Formatio &
varia termina-
tio aduerbiorum
qualitatis.

Qualitatis aduerbia plurima fiunt à genitiuo plurali, τῶ σοφῶν, sapientum, σοφῶς, sapienter : καλῶν, ² pulchrorum, καλῶς, pulchrè. ³ Alia in δὲν exeunt κυ- ¹⁵ νιδὲν, caninè : βορυσδὲν, racematim. Quædam in εἰ, ἑλλη- ²⁰ νισί, Græcè : ῥωμυῖσι, Romanè.

Interiectiones.

Cum aduerbiis numerantur quas vocamus Interiectiones, ἰὲ, hei : οἱ μοι, heu mihi : βαβαί, papa.

Localia.

δι, σι, χῦ, χῶ, in
loco.

θεν, η, ὅθεν, ὅθεν
de loco.

δι, σι, ζι, ad lo-
cum.

δῶ, λῶ.

ι, η, η, εἰ.

Notio.

Adiectiua neu-
tra pro aduer-
biis sumpta.

ἀκίς, ἀνί.

δις.

¹ LOCALIA finita in σι, δι, χῶ & χῦ, significant in loco : vt ὑγρονίσι, in ²⁰ celo : Ἀθηνῶσι, Athenis : πανταχῶ & πανταχῦ, ubique, ubique. Finita in ²⁵ θη, siue η significant de loco : vt ὑγρονίθη, ὑγρονίη, de celo. Sunt etiam in τῷ θεο siue ὅθεν : vt ὁ θεός, siue ὁ θεός, à priorè sine anteriore parte : deriuatum à ὁ θεός, pro, ante. In δι, σι, ζι ad locum : vt ὑγρονίδι & ὑγρονίσι, in celum : Ἀθηνῶν, ³⁰ Athenas. ² Alia in δῶ, συλλήδῳ, comprehensim. Alia in λῶ : αὐτῶν, contra, ³⁵ ex opposito. Alia in ι, παντοίῃ, cum tota domo, nullo relicto : πανταχῶ & πανταχῦ (Ionice πανταχῶ) cum toto exercitu : nam multa formam datiu singularis secundæ declinationis habent. Alia in εἰ, ἑταί, sine deo, sine deorum numine : ἀπειθα, ⁴⁰ sine fœdere aut libatione : αὐτοβοί, cum ipso clamore, primo impetu. Præterea adiectiua neutra tam singularis quàm pluralis numeri, sæpè pro aduerbiis ⁴⁵ sumuntur : vt ὅθεν pro ὅθεν, acutè : πανταχῶ (ubi etiam præponitur articulus) pro πανταχῶ, primum. sic πανταχῶ pro πανταχῶ, sæpè : ἀπῶ pro ἀπῶ, ⁵⁰ al ter. Quædam etiam exeunt in ἀκίς, quæ quantitatis dicuntur : vt πετῶν, ⁵⁵ πετῶν, ἑκακίς, ἑκακίς, ὀκτώκίς, ὀκτώκίς, quater, quinque, sexies, septies, octies. sic ὀκτώκίς, ⁶⁰ paucies, raro : πολλὰκις, multoties, sæpè. Poëtæ hîc per Æolicam apocopen τῶς, ⁶⁵ dicunt πολλὰκις. Nonnulla quoque poetice in δις, ἀμυγδαῖς, vicissim, aliter- ⁷⁰ natim.

Coniun-

Coniunctiones sunt, Copulatiuæ, καὶ, *quidem*:
 δὲ, *verò*: τε, *que*: ἔ, *et*. Dissiunctiuæ, ἢ, *vel*: ἢτοι,
sive. Continuatiuæ, εἰ, *si*: εἴπερ, *siquidem*. Subcon-
 tinuatiuæ, ἐπεὶ δὲ, *postquam*: ἐπεὶ δὲ καὶ περ, *simulatque*.
 Causales, ἵνα, *ut*: ὅπως, *quò*: ὥς, *enim*: ὅτι, *quòd*: διότι,
propterea quòd. Dubitatiuæ, ἀεὶ, *an*: μή, *num*: μή,
numquid. & quæcunque præterea de significatio-
 nibus coniunctionum dici solent.

Conjunctions.

PRæpositiones monosyllabæ sunt sex, ¹ ἐν, ² ἐνί, ³ 10
vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, ⁴ παρ, ⁵ παρά, ⁶ σὺν, pro quo At-
rici ξὺν in compositis.

Proposiciones.
Monoſyllaba.

Disyllabæ duodecim, αἰά, κῆ, ἀγέ, μέ, ἀνέ, αἰ-
τι, βῆτι, ἀμφι, ὅτι, ἀπο, ὑπο, ὑψι.

Disyllable.

Consonantem præcedit $\dot{c}\kappa$,⁴ vocalem $\dot{\iota}\xi$: $\dot{c}\kappa$

⁴ in a different mode.

15 γῆς, ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς.

PRAEPOSITIONVM varia significata quære in fine Syntaxeos.

¹ Poetae pro $\alpha\delta$ dicunt $\epsilon\omega\iota$, & mutato accentu $\iota\omega\iota$: sed tum vel postponitur suo ca-
sui, vel sumitur pro composito $\iota\omega\iota$. licet: sic $\mu\iota\omega\iota$, pro $\mu\iota\tau\omega\iota$, est copia vel partici-
patio, $\pi\alpha\iota\omega\iota$ pro $\pi\alpha\iota\tau\omega\iota$, adest, lecor: $\iota\omega\iota$, pro $\iota\omega\tau\omega\iota$, inest, adest, potestas & arbitrium
20 est: $\eta\iota\omega\iota$, pro $\eta\epsilon\iota\omega\iota$, superses: sed sumitur $\eta\iota\omega\iota$ etiam adverbialiter, pro $\eta\iota\omega\iota$
est, supra modum: $\alpha\pi\omega\iota$ pro $\alpha\pi\tau\omega\iota$, abest, deest: & adverbialiter procul: $\upsilon\omega\iota$ pro
 $\upsilon\tau\omega\iota$, subest. ² pro $\alpha\omega\iota$ Dores $\pi\omega\iota$ dicunt: $\pi\omega\iota$ $\tau\omega\iota$ $\Delta\mu\omega\iota\omega\iota$ pro $\alpha\omega\iota$ $\tau\omega\iota$
 $\Delta\mu\omega\iota\omega\iota$, ad *Amaryllidem*. sic in compositione $\pi\omega\iota\omega\iota$ pro $\alpha\omega\iota\omega\iota$, adione:
 $\pi\omega\iota\chi\omega\iota$, appropinquatum, pro $\alpha\omega\iota\chi\omega\iota$ & $\alpha\omega\iota\chi\omega\iota$: $\pi\omega\iota\omega\iota$, adhibe, pro
25 $\alpha\omega\iota\omega\iota$: $\pi\omega\iota\tau\omega\iota$, oleo, pro $\alpha\omega\iota\tau\omega\iota$, 3, 2, 4: $\pi\omega\iota\omega\iota$, officio, pro $\alpha\omega\iota\omega\iota$: $\pi\omega\iota\omega\iota$,
 $\pi\omega\iota\omega\iota$, pro $\alpha\omega\iota\omega\iota$, admissio, attingo: $\pi\omega\iota\omega\iota$, officio, pro $\alpha\omega\iota\omega\iota$: vbi r
mutatum fuit in η , quodd α in simplici $\epsilon\omega\iota$ notetur spiritu aspero, 4, 9, 16. ³ $\epsilon\omega\iota$
lice $\alpha\mu\omega\iota$: hinc $\alpha\mu\omega\iota$, induo: $\alpha\mu\omega\iota\omega\iota$ & $\alpha\mu\omega\iota\omega\iota$, induor, pro $\alpha\mu\omega\iota$,
 $\alpha\mu\omega\iota\omega\iota$, ex $\alpha\mu\omega\iota$, & $\iota\omega\iota$, & $\iota\omega\iota\omega\iota$, habeo. ⁴ Tamen in fine versus ponitur
30 $\iota\epsilon\iota$ etiam sequente consona in principio sequentis versus, ut apud Theocritum
Idyllio 27,

'ॐ, मित्र, पाद,
 'ॐ, मित्र, पाद,
 'ॐ.

*παρὰ τοὺς αὐτοὺς
Doricè.*

ἀμπὶ πρὸ ἀμφὶ
Æolicæ.
iç ante conso-
nantem.

Τοιχων ἀφ' ὧν ἔσαντες, ————— ἀμφοτέρων ἐξ
 forsan quia coniungenda est cum verbo, ut sit pro ἰστέμουν.

35 Haftenus de partibus orationis ea conscrip-
psimus, quæ Græcas literas auspicantibus, om-
nino putamus necessaria, & citra quorum co-
gnitionem frustra legendis authoribus operam

impendant. Nunc quæ præterea dicenda sunt de nomine & verbo, carptim & breuiter annotabimus.

ANNOTATIONES IN

nomina adiectiua.

5

ERTIÆ declinationis masculini in *os* puri aut *ος*, foemininum est *α*: non puri *η*: neutrū semper *ον*: ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, *sanctus, a, um*: ὁ αἰθιγός, ἡ αἰθιγιά, τὸ αἰθιγόν, *floridus, a, um*: ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν,

Ⓢ, Ⓜ, Ⓞ, Ⓡ.
Ⓢ, Ⓜ, Ⓞ, Ⓡ.

Exceptio.

Atticismus,
Ⓢ, Ⓞ.

bonus, a, um. Excipe ὁ ὄγδος, ἡ ὄγδῃ per *η*, ὁ ἔταυς, *a*.
Attici *ος* communiter accipiunt, ² maximè in compositis & deriuatis, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, *sapientiae studiosus, a*: πᾶμφιλος, *omnibus amicus, a*: τὸ φιλόσοφον, ¹⁵ πᾶμφιλον: ὁ καὶ ἡ χέσμιος, τὸ χέσμιον, *moderatus, a, um*.

Ⓢ, Ⓞ.

Quartæ declinationis cōmune *ως*, neutrum *ων*: ὁ καὶ ἡ β' γας, τὸ β' γων, *fertilis, fertile*.

Ⓢ, Ⓞ.

Quintæ commune *ω*, τὸ ἐν: ὁ καὶ ἡ τέρω, τὸ τέρεν, *tener, a, um*.

Ⓢ, Ⓞ.

Communè *ων*, neutrum *οι*: ὁ καὶ ἡ β' δάμων, τὸ β' δαμων, *felix*: sic comparatiua, ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *maior, maius*.

Ⓢ, Ⓞ, Ⓡ, Ⓜ, Ⓞ.

Masculinum *ας*, foemininum *αινα*, neutrum *αι*: ὁ μέλας, *niger*: τᾶλας, *miser*: ἡ μέλαινα, τᾶλαινα: τὸ μέλαι, τᾶλαιν. Sed ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis, omne*, sic composita, ἅπας, *omnis*: σύμπας, *uniuersus*.

Exceptio.

Ⓢ, Ⓞ, Ⓡ, Ⓜ, Ⓞ.

Mascul. *ας*, ἡ εἶσα, τὸ ἐν: ὁ χεῖρας, ἡ χεῖραινα, τὸ χεῖρεν, *gratiosus, a, um*.

Ⓢ, Ⓞ.

Commune *ης*, τὸ ἐς: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus*.

Com-

ησα, *pauper*: αὐφρον, ἡ αὐφρονα, *propterea*, *benivolus*, α: φῶν, φάσα, *salut-*
bui, *mau* ὁ *facina*: & pleraque gentilia: vt ὁ Θράξ, ἡ Θράσσα & Atticè Θράκη,
Thrax, *Thraissa* vel *Thressa*: (pro quibus Ionicè & poeticè dicitur Θρήξ.
 Θρήσσα) Κρής, Κρήσσα, *Cretensis*: Λίβυς, Λίβυσσα, *Libys*, *Libyssa*, *quis* vel *qua* est
 ex *Libya*: Φοίνιξ, Φοίνισσα, *Phoenix*, *Phoenissa*: α: ὁ Κάρ, ἡ Κάρειν & Κάριον, *quis* aut
 7 *qua* est à *Caria*. & ὁ Σκυθίς, ἡ Σκυθίς, *Scythia*. 7 Sic ἡ ποιήτρια, *poetria*, αὐ: ποιη-
 τής, ἡ, *poeta*. Sunt & finita in *της*, vt ὁ αὐλητής, ἡ αὐλητής, ἰδῶ, *tibicen*, *tibicina*.
 8 Sic ὁ ἱργάτης, ἡ, *orgetarius*, ἡ ἱργάτις, ἰδῶ, *orgetaria*, *orgetatrix*: ὁ αὐτοπάτης, ἡ, *pra-*
ses, *prafectus*, ἡ αὐτοπάτις, ἰδῶ, *mulier* *qua* rei alicui *prafides*, *mulatrix*: ὁ αὐτοφύτης, ἡ,
propheta, ἡ αὐτοφύτις, ἰδῶ, *prophetissa*. at hæc poetica sunt: ὁ δότης, ἡ, ἡ δότης, *da-*
tor, *atrix*: dicitur pro eodem ὁ δότηρ & δωτήρ, ἡρῶ & δώτωρ, ἡ δώτρεα.

NUMERALIA CARDINALIA.

- Singularia.* 1 S. Masc. εἷς, ἐνός, ἐνί, ἓνα. *unus*, *unius*, *uni*, *unum*.
 Fœm. μία, μιᾶς, μιᾷ, μία. Neut. ἐν, ἐνός, ἐνί, ἐν.
- Dualia.* 2 Dual. δύο, *duo*: & δύω Atticè: δύοιν, & δύω pro fœ-
 minino.
- Pluralia.* P. communia, τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, *tres*, *trium*, *trib*.
 Neutra, τρία, τριῶν, τρισί, τρία, *tria*, *trium*, *tribus*.
 3 Sic οἱ αἱ τὰ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *quattuor*: τῶν τεσσά-
 ρων, τοῖς ταῖς τοῖς τέσσαρσι, τοῖς, τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα. 10
- Indeclinabilia.* 4 A quatuor vsque ad centum sunt indeclina-
 bilia; πέντε, *quinq*: ἕξ, ἐπὶ, ὀκτώ, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα, *decem*: ἐν-
 6 δεκα, δώδεκα, δεκαβέτε, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαεξέ,
 7 δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, εἴκοσι, *viginti*: εἰκοσίδε, εἰκοσιδύο, &c. τεράχοντα, τεσσαράχοντα, πενήχοντα, ἑξή- 25
 8 χοντα, ἑβδμήχοντα, ὀγδοήχοντα, ὀκτωήχοντα, ἑκατὸν, *cen-*
tum. hinc iam declinātur, οἱ δεκάχοι, αἱ δεκάχοι, τὰ
 δεκάχοι, *ducenti*, *ta*, *ta*: τεαχόχοι, τεσσαραχόχοι, πεν-
 30 *ta*χόχοι, ἑξαχόχοι, ἐπιαχόχοι, ὀκταχόχοι, ὀκταχόχοι, ὀκταχόχοι, χί-
 λιοι, *mille*: δεσχίλιοι, τρισχίλιοι, πεσχακίλιοι, πεσχακί-
 λιοι, ἑσχακίλιοι, ἐπιακίλιοι, ὀκτακίλιοι, ὀκτακί-
 λιοι, μύριοι, *decies mille*: δεσμύριοι, τρισμύριοι: & ita 35
 in reliquis.
- Ordinalia.* Ordinalia, πρῶτος, *primus*: δεύτερος, δεύτερος, τῆ-
 τάρδος,

παρς, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὄγδος, ἕνατος, δέκατος, *decimus*: ἐνδέκατος, δικοχιδέκατος, τρισχιδέκατος, &c. εἰς-
 τος, *viceſimus*: εἰςτος ἑξήκτος, εἰςτος ὀδύπερος, &c. *τριαχς*, *τεσσαρ*χς, *πεντη*χς, *ἑξη*χς, *ἑβδομη*χ-
 ς, *ὀγδο*χς, *ἐννε*χς, *ἐκα*τος, *centesimus*: *ἑξα*χςιο-
 ς, *τρια*χςιος, &c. *χιλ*ιος, *millesimus*: *δισ*χιλςιος, *μυ*-
 ςιος, *decies millesimus*: *δισ*μυςιος: & sic deinceps.

ΟΥΔΕΙΣ & μηδεις ex εἰς composita. (27, 18, & 30.) declinatur etiam in plurali, μηδεις, μηδεις, nulli, μηδεις, μηδεις, nullos. ² Δυσιν est omnis generis: 2
10 δυσιν verò plerumque femininum, & Atticum. at δύν vt omnium generum, sic etiam omnium est casuum; in prosa quoque. Hoc reperitur etiam genitius pluralis δυνδ, & datius δυνι. Ac notandum hoc nomen re vera duali, iungi substantiis & articulis ac verbis non solum dualibus, sed etiam pluralibus.

³ Ionicè πῶσιν; Doricè τῇ τῇ τίθεις, πτόμω, πτόμω, (33, 5.) τίττω; τῇ
 15 τίττω. poetice αἰήπισυρς, τῇ πῶσιν, τῇ πῶσιν, τῇ τῇ τῇ πῶσιν, τῇ
 τῇ πῶσιν, τῇ πῶσιν; Æolicè οἱ αἰήπισυρς, &c. ⁴ Invenitur tamen δι-
 20 κῶδιν pro δῶδιν vel δινακῶδιν; & τελεμῶ; τῇ pro τελεμῶ; quod Ionicè dic-
 tur τελεμῶ; verò x in η: sic πῶσιν; pro πῶσιν; & διησῶ; pro δι-
 25 κῶσιν; ⁵ ἔξ in compositione præpositum consonanti, sic ἐκ, vt ἐκκῶδιν, sede-
 30 cim. ⁶ Vel δινακῶδιν, inferta conjunctione copulativa ἐ, & præposito mi-
 nori numero: sic τεκῶδιν, πῶσιν; κῶδιν, πῶσιν; &c. vt una dictio
 composita: vel etiam vt tres dictiones, διὰ ἐ δινῶ, τεκῶ κῶ δινῶ. ⁷ Doricè κῶδιν.
⁸ Ionicè ἐκκῶδιν; &c.

Derivantur & alia numerativa ab his numeralibus, finita in πλῆς, πλῆσθι, &
 25 ας: vt διπλῆς, τετραπλῆς, πενταπλῆς; πνευπλῆς; ἑξαπλῆς; ἑπταπλῆς; ὀκταπλῆς; ἐννεα-
 πλῆς; δικοπλῆς; &c. id est, duplex, triplex, &c. διπλάσιον, τετραπλάσιον, πενταπλά-
 σιον, πνευπλάσιον, ἑξαπλάσιον, ὀκταπλάσιον, ἐννεαπλάσιον, δικο-
 πλάσιον, &c. id est, duplex, triplex, &c. Finita in ας, feminina sunt, ἡ μηνάς,
 ὁνας, τρεάς, πτεάς, πινάς, ἑτάς, ἑπτάς, ὀγδάς, ἐνιαυτός, δεκάς, ἑκατοβίαις, χιλιάς, μυριάς,
 30 ντισάς, διστάς, τριντίς, quatuordecim, quinquaginta, sexaginta, septuaginta, octoginta,
 novemaginta, denarij, centenarij, millenarij, decies millenarij. Et illa
 quæ dierum spatium significant, τεταρτῷ, πτεταρτῷ, πικταρτῷ, ἑκταρτῷ, ἑπδο-
 ματῷ, ὀγδοματῷ, ἐννεατῷ, δικοεννεατῷ, τρικοεννεατῷ, quatuordecim,
 35 quinquaginta, &c. id est, erumpens aut aliquando agens die tertio, quarto, quinto, sex-
 to, &c.

ἰδιώτης.
 μετ' ἰδιώτης.
 δουρ, δουρ.
 δου, δου.

τίουςτες.
τίουςτες.
πίουςτες.
πίουςτες.
δυσκαίδητες.
τῶν τῶν τῶν.
ἐξ ὧν.
Annotatio.

Ναπηεατσία in
παλῆς, παλαιοῦ
ἐν κεί.

*Dialia in
tay.*

GRADVS COMPA-
RATIONIS.

COMparatiuus in *προς*: Superlatiuius in *ταῖς*.
Quæ verò terminationes adiectiuorum ad-
mittāt comparationem, & qua ratione aut litera
tollatur aut vocalis permutetur, planum est ex

ଆମ୍ଭ, ଆମ୍ଭ:

sequentibus exemplis, quæ in singulis terminationibus collocauimus loco præceptionum.

• Ζήτης.
Σάπης.

Εἰδοξος, εἰδοξότερος, εἰδοξότατος, *gloriosus*.

οξος, ωρεῖος, ωρεότερος, ωρεότατος, *mitis*.

σοφος, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens*.

αν οἰσῖς.

1 ων σωφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, *modestus*.

ας ἀντιπρ.

2 ας μέλας, μελαίντερος, μελαίντατος, *niger*.

ας ἑστῖς.

4ς ῥαίης, ῥαίεστερος, ῥαίεστατος, *gratiosus*.

ας ἑστῖς.

ης διπλής, διπλέστερος, διπλέστατος, *pius*.

ας ὑπῖς.

8ς ἀπλῆς, ἀπλῆστερος, ἀπλῆστατος, *simplex*.

ας ὑπῖς.

υς διρὺς, διρύτερος, διρύτεστατος, *latus*.

Annotation.

3 Ex os, præcedente vocali longa vel natura vel positione, fit όπερος & όπατος per ο μικρόν: vt ἐνδοξος, ωρεῖος: alioqui si præit brevis, per ώτερος & ώτατος, vt σαφός. At καιός, καιότερος, καιότατος, υακμῖς: γεινός, γεινό- τερος, γεινότατος, *angustus*.

Comparationes
ἀποσπασμαί.

Irregulariter comparantur ἀγαθός, *bonus*: comparatiuus, ἀμείνων, ὑπερίων, βελτίων, κρείττων, λώϊων, *melior*: superlatiuius ἀειστος, βέλπιστος, κράτιστος, λῶϊστος, & quandoque, ἀγαθώτατος, *optimus*.

1 Κακός, *malus*: comparatiuus, κακίων, χείρων, χε-
6 ρείων, *peior*: superlatiuius, καίκιστος, χείριστος, *peßimus*.

7 καλός, καλίων, κάλλιστος, *pulcher*.

αἰσχρός, αἰσχίων, αἰχρῖστος, *turpis*.

ἐχθρός, ἐχθίων, ἐχθρῖστος, *inimicus*.

ῥαδίος, ῥαίων, ῥαῖστος, *facilis*.

8 λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax*.

9 φίλος, φίλτερος, φίλτατος, per syncopen pro-
10 φιλώτερος, φιλώτατος, *amicus*.

11 μέγας, μείζων, μέγιστος, *magnus*.

παλὺς.

πολις,¹² πλείων, πλείους, *multus*.

12

Ἦχος,¹³ βαθύς, *profundus*: βαθύς, *cardus*: γλυκύς,¹⁴ *dulcis*: ἡδύς, *suauius*: παχὺς, *crassus*: παχὺς, *celer*: ὠκύς, *velox*, habent ὑπερὸς & ὑπέρ, vt ὀρεῖ: vel ἰων & ἰσος, βαθύων, βαθύς: cæterum παχὺς facit etiam
¹⁴ θάσσων.

14

μικρὸς, μικρότερος, μικρότατος, *parius*: vel compara-
tius,¹⁵ ἐλαττών, ἡττών, μείων: *superlatius*, ἐλαττωτός.

15

Comparatio etiam ex¹⁶ substantiuo, κερδός, λι¹⁶ *Comparatio in substantiuo.*
¹⁶ *crum*; κερδίων, *lucrosior*; κερδιστός, *lucrosissimus*.

Sed & in verbis locum habet,¹⁷ βάλλω, *mitto*,¹⁷ *In verbis.*

βέλτερος seu βελτίων, βέλπτος, *melior*, *optimus*: φέρω, fe-
ro, φέρτερος, *præstantior*, φέρτατος, φέρπτος, & φέριςτος,
præstantissimus.

¹⁸ In aduerbiis; αὔω, *suprà*, αὐώτερος, αὐώτατος, *super-*
rior, *supremus*; κατώ, *infra*, κατώτερος, κατώτατος, *infer-*
rior, *infimus*: μάλα, *valde*, μάλλον, μέγιστα, *magis*, *ma-*
ximè: πόρρω, *longè*, πόρρωτερος, πόρρωτατος, *remotior*, *re-*
motissimus:¹⁸ ὄρα, *ultrà*, ὄραιτέρω, ὄραιτάων, *ulterior*,¹⁸

In aduerbiis.

¹⁹ *ultrimum*: ἐχί, *propè*, ἐχίυτερος, ἐχίύτατος, vel ἐγγίων, ἐγ-
γιστός, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extrà*, ἔξώτερος, ἔξώτατος,
exterior, *extimus*.¹⁹

19

In participio; ἔρρωμένος, *validus*, ἔρρωμένετος, ἔρ-
ρωμένεσσι, *validior*, *validissimus*.

In participiis.

²⁰ In præpositionibus; ὑπέρ, *suprà*, ὑπέρτερος, ὑ-
πέρτατος, *superior*, *supremus*: πρὶ, *ante*, πρὶτερος, *prior*,
πρὶτατος, & ἐπιστά, *facta*; ἐπὶ, *crasi*, ἐπὶατος, ἐπὶστος,
primus.

In præpositionibus.

¹ TAMEN ὁ ἐν πέντε, οὐ, *maius*, *molli*, facit *πιπώτερος*, *mauior*,
²⁰ *mollior*. ² Sic πάλαι, *miser*; (16, 13, & 118, 25.) sic πάλαι, *παι*, *πάλαι*, *παι*,
senior, *miserrimus*. his duobus similia non inueniuntur. ³ Tamen ex ὑπέρ, *3*

ratiuis, nunc à superlatiuis ducuntur : ἄσων, *proximius*, ἀσπετέρω, *proximijs*, ἀσ-
 πότεν, *proximè* : est autem ἄσων, comparatiuum pro ἴσων, verso in α longum, à
 positiuo ἴσως, *prope*. nam videtur βαδῶς est βαδῶντι & βαδῶν βασιάν, sic ab ἰσῶν, ἰ-
 γῶντι, ἰσῶν ἴσων, neutrum ἴσων, vnde ἄσων. ἰσχυρός, *existens* : superlatiuium
 sine positiuo : hinc ἰσχυρότατος, *amplius existens*. κακός, *malus*, κακίω, *propius*.
 hinc χαριώτερος, *multi d prior* : superlatiuium χαρίεστος, *peffimus* : vnde χαριώτε-
 ρος, *multi d prior*. κυδρός, *clarus*, gloriosus, κύνδης, *clarissimus* : hinc κύνδιστος, *o-*
 ππῖσις *clarissimus*. ἀγαθός, *bonus* : λατίω, *melior* : hinc λατίτερος, *multi d melius*.
 ἀνθρ, ἀσπερος, *ante*, *anterior*, ἀσπεραιότερ, *multi d anterior*, *multi d prior*. ῥάδι, *facile*.
 10 ῥάδιον, *facilius*, *facilior* : hinc ῥαδίτερος, & ἰονικῇ ῥάδιον, *facilissimus*, & ἰονίτιον, *fa-*
cilior. dicuntur lones etiam ῥήϊδες, & poetæ ῥήϊος, pro ῥαδίος, difoluta diphtho-
 ngo, & verso α in η : hinc ῥήϊδιος pro ῥαδίος, *facile* : & ῥήϊος pro ῥαίος, *facilissimus* :
 vnde ῥήϊος pro ῥαίος, *facillime*. 16 Sic ὁ βασιλεύς, *rex*, βασιλεύτερος pro βασι-
 λυϊότερ, id est, *qui maiori est regno præditus* : βασιλεύτατος, *inter reges primus*,
 15 *regnoque primissimus*. ῥῶς, *domus*, ῥωτέρω, *diminior*. τὸ μέγας, *et*, *longitudo*, μέ-
 γιστος, *longissimus* : vnde μέγιστον, *longissimè*. sunt qui malint referre ad ὁ μέγας,
 ὁ, *prolixus* : alij ad μέγας, ὁ, *longus*. τὸ πῖος, πῖον, *pinguis*, πῖοτατος, *pinguis-*
simus. τὸ ὕψος, *et*, *altitudo*, ὕψιτερος, *altior*, ὕψιστος, *altissimus* : vel ab aduer-
 bio ὕψι, *alidè*. 17 Sunt qui malint βέλτερος & βέλτερος ducere à βούλομαι, *volo*,
 20 *cupio*, vt ab opto *optimus* : sic à θέω, siue poetici δέω, *indigeo*, δέωτατος, *infe-*
rior, *posterior*, *secundus* : δέωται, *infimus*, *postremus*, *ultimus*. 18 πῖος ante
 consonantes, & πῖον ante vocales. Porro ἀσπετέρω & ἀσπείτατον aduerbia à
 nominibus ἀσπείτω & ἀσπείτατος facta esse, haud inconuenienter dicere po-
 terimus. Nam sæpenumero aduerbia ducuntur à nominibus comparatiuis
 25 & superlatiuis : ac modò quidem similia sunt neutro vel singulari vel plura-
 li : modò formantur à genitiuo plurali in ων, abiecto, vel in, mutato : vt
 ἀσπείτω, ἀσπείτα, vel cum articulis τῷ ἀσπείτω, τῷ ἀσπείτῳ, & ἀσπείτως, *primus*, à ἀσπεί-
 τος, *primus*. sic ἀληθέστερος, ἀληθέστερος, ἀληθέστερος, *ut*, ab ὁ ἀληθής, ἀληθέστερ,
 30 *uerus*, *uerior*, atque sine s, ἰσχυτέρω, *propius*, ἰσχυτάτω, *proximè*, ab ἰσῶς, ἰσῶντι, *et*
 ἰσῶντι, *prope*, *propior*, *proximus* : ἐυδότης, *interius*, ἐυδότης, *intimè*, ab ἐν-
 δότης, *conditor*, ἐυδότης, *intus*, *interior*, ἐντιμῶν (seu penitissimus) : ἐκσῶν, *longius*,
 ὑλτεριω, *incausata*, *longissimè*, ab ἐκσῶν seu ἐκσῶν, *de longè*, *procul* : à ἐκσῶν, *ex-*
timè, ab ἐκσῶν, ἐκσῶντι, ἐκσῶντι, *exterior*, *extimus* : ἐκσῶντι, *infertius*, ἐκ-
 35 σῶντι, *infimè*, à ἐκσῶν, ἐκσῶντι, ἐκσῶντι, *infra*, *inferior*, *infimus* : μέγρο-
 τῶν & μακρότερος, *longius*, *ulterior*, à μέγρος, *longus*, μακρότερος, *longior*,
 quod & μακρίω & μέσσω, *longior* : sed μέσσω significat *inter maior*, ac tum
 refertur ad μέγας. προπῶντι & προπῶντι, *prius*, ὑλτεριω, à πῶν, *et*, *propius*,
 40 *propius*, *antea*, *prior*, *primus*. προπῶντι & προπῶντι, *longius*, προπῶντι &
 προπῶντι, *longissimè*, à προπῶν, προπῶντι, *longè*, *longior*, *longissimè*
 45 *siue*. ἀσπείτω, *ulterior*, (vnde τῷ ἀσπείτῳ, *ulterior*) ἀσπείτω, *et* ἀσπεί-
 τῶν, *longissimè*, à ἀσπείτω, ἀσπείτω, ἀσπείτω, *ultra*, *ulterior*, *ultimus* seu
longissimè remotus. Sic ἀσπείτω & ἀσπείτω, à nominibus, ἀσπείτω & ἀσπεί-
 τῶν, *ulterior* & *ultimus* : hæc verò sunt à positiuo ἀσπείτω, id est, *qui est ul-*
ter, *ulterior*. Autici enim à quibusdam positiuis in αῖω formant comparatio in
 45 αῖω & superlatiua in αῖωτα : πρὸ αῖωτος & αῖωτατος, *syncopato* videlicet :
 vnde sunt illa, γαῖος, γαῖωτατος, γαῖωτος, *senex* seu *antiquus*, *ior*, *istius* :
 παλαιός, *uetus*, *ipse*, παλαιότερ, *antiquior* (hinc παλαιότερος, *improbatum*, *an-*
 50 *teus*) παλαιώτα, *antiquissimus*, παλαιώτα, *qui sunt etate prouetissima* : χολ-
 αῖω, *cholaiotus*, *ardius*, *ardior*. 19 His, atque illis quæ præcedenti scholio c-
 numerata sunt, adde ἄσπαστος, *continuo*, ἀσπαστέρος, *celerior* : ὀπι-
 αῖω, *retrò*, ῥόνδ, *opisthor*, *posterior*, *qui magis est à*
tergo, ὀπιστάτω, *postremus*, *ultimus*.

& superlativis:

*Aduerbia da-
da à nominib.
cōparatiuis &
superlatiuis.*

Atticismus:
α, αἰ, αἴτις, αἶσα.

Verbalia proficiscuntur à 'personis perfecti passivi, ablato augmento, *et mutata terminatione*

Formatio ver-
balium in

μῆ-
μῆ-

15.

16.

της.
τῆς.
τις.
τις.
τις.

τις.

Annotatio.

αἰνῶμαι.
αἰνῶ, αἰνῶμαι, αἰνῶ
αἰνῶ, αἰνῶμαι, αἰνῶ

μῆν.

μῆν.

πῆν.
πῆν.
πῆν.
πῆν.
πῆν.

πῆν.
πῆν.
πῆν.

² A prima persona fiunt finita in *μα & μος*; *πῆ-
πραγμα, egi, rem gessi*: *τῶραμα, factū, negotium, res.*

⁴ *ἔψαλμαι, cantatus sum*: *ὁ ψαλμός, cantus, psalmus.*

⁵ A secundā. *15*; *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

^{6.7} *16*; *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

⁸ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

⁹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁰ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹¹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹² *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹³ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁴ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁵ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁶ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁷ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁸ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

¹⁹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁰ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²¹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²² *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²³ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁴ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁵ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁶ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁷ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁸ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

²⁹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁰ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³¹ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³² *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³³ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁴ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁵ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁶ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁷ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

³⁸ *ἔλεξα, dictus es*: *ἡ λέξις, dictio*: &

[illegible]

Deducuntur præterea infinita penè verbalia à perfectò medio , ablato quo-
 que augmento. & versò in Θ aur in κ vt à λέγω, dico, perfectum medium λέλογα,
 vnde ἡ λέξις, *formo* : sic ab ἐπιστάω, *mitto*, perfectum medium ἐπέστακα, vnde ἡ ἐ-
 πιστάλη, *effudit*. Porro quæ sunt à βάλω, *iacio*, & compositis, penultimam per o
 efferunt ; ὡς βάλω, & ἡ βολή, *iactus*.

Fiunt quoque plurima verbalia à verbis in *δύω*, migrante *δύω* in *εία*: βασι-
λέω, βασιλεία, βασιλεύω, βασιλίσκος, δουλέω, δουλεία, δουλεύω.

30 Appendix de quatuor residuis nominum derivatorum formis:
nempe Patronymicorum, Possessiuorum, Designati-
vorum & Demonstrativorum.

Cum ē septem nominum derivatorum formis, tres tantum CIRCUM NOMINARIUM attigerit; nempe nomina comparativa, superlativa, & verbalia, 35 videtur hic locus exigere, ut de aliis quicunque aliquid dicamus: ac primum quidem de Patronymicis. deinde verò de Possessivis, Diminutivis ac Denominativis. Patronymicum igitur nomen est, quod deducitur à patris nomine, & filium significat; ut à Κερκῶ, Κροῖδης, Σαturnus, Σαturnides vel Σαturnεύς, id est, Σαturni filius. Interdum etiam, sed raro ab aui nomine formatur, præcipuè si à Iove 40 originem traxerit; ut Αἰαχῆς, Αἰακίδης, Ἐπειῶς, Ἐπειδης, id est, Ἐπει nepos. Aliquando etiam, sed rariùs, à matris nomine; ut Ἡ Αντῶ, τῆ Αντῶ, ἡ Ἀντιδῆς, Λατοῖα, Λατονίδης, nempe Apollo Λατοῖα filius. Ducuntur verò patronymica masculina à tribus declinationibus: à prima quidem, verso α vel ε in αδης; Αἰνῶας, Αἰνῶαδης, Ἐπειῶς, Ἐπειδης: Ἰππότας, Ἰπποπιδης, Hippotis, Hipπο- 45 τας, à tertia verò verso ῶ in ιδης: Πριάμῳ, Πριάμειδης, Πριάμῳ, Πριάμειδης; vel etiam in αδης, quomodo scilicet terminatione ῶ præcedit, Ἡλῶς, Ἡλιδῶς, Sol, Solis filius, à quinta autem, mutando ῶ genitivum in ῶν: ὁ Παλλῶν, τῷ Παλλῶν, ἡ Παλλῶν, & crasi Παλλῶν. quomodo enim terminationem ιδης præcedit vel α, vocales α & ῶ coalescunt in diphthongos αῶ. Cæterum in Παλλῶς, & reliquis 50 in ῶς, genitivus ionicus est ῶν, à quo itidem formatur patronymicum, τῷ Παλλῶν, ὁ Παλλῶν, & epenthesi τῶα poetis in patronymicis familiari, ὁ Παλλῶνιδης, τῷ Παλλῶνιδῶν, & ionice Παλλῶνιδῶν, apud Homerum primo versus Ἠλιδος. Utuntur etiam interdum poetæ in patronymicis syncope, epenthesi con-

Annotatio.

အိဉ္ဇာဉ္ဇာယ.

Appendix.
Verbalia in Θ
Θ η δὴτα ἀ
πρᾶτεριτο med.
βόλΘ Θ βολή
ἀβούκω.
οία ab Δ'ω.

Patronymicum
quid & unde
ducatur:

Address:

Abas:

Aimable.

Patronymicon

П. АСНИНОВИЧ

formatio.

Annotais.

Ab α's, 50, 51, 52
 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 8

Επειθεσις τῷ α.

Syncope.

IN DECLINATIONES simplices.

129

Primæ declinationis nomina in *as* quædam ¹ recepto more genitium faciunt in *a*; *Θωμάς*, *Θωμά*, *Thomas*: sic *Ἀννίβας*, *Annibal*: *Πυθαγόρας*, *Pythagoras*: *Ἀρχύτας*, *Archytas*. *παρὰ λείας*, *parricida*: & item alia consimiliter.

Annotationes in primam declinationem simplicium.

² Vocatiuus nominū in *της*, exit in *a* breue: *ὁξότης*, *sagittarius*: *ἱππηλάτης*, *equitator*: *προφήτης*, *propheta*: *ὦ πξότα*, *ἱππηλάτα*, *προφήτα*. sic gentilia, *Σκύθης*, *ὦ Σκύθα*, *Scythæ*: & poëtica in *της*, *κινώπης*, *impudēs*, *ὦ κινώπα*: & cōposita ex verbis *μεῖω*, *metior*: *πωλῶ*, *uendo*: *βίβω*, *tero*: *γεωμέτρης*, *geometra*: *βιβλιοπώλης*, *bibliopola*: *παδοτρέτης*, *pædotriba*: *ὦ γεωμέτρα*, &c.

Vocatiuus a, à nominatio 25.

¹⁵ Secundæ declinationis nomina *Ἀθωᾶ*, *Pallas*: *Ναυπηᾶ*, *Nausicaa*: & *μνᾶ*, *mina*, seruant *a* in genitiuo & datiuo, *Ἀθωᾶς*, *Ἀθωᾶ*, &c. fiunt enim per crasim à desinentibus in *a* purum, *Ἀθωᾶα*, *Ναυπηᾶα*, *μνᾶα*.

In secundam.

²⁰ Tertiæ declinationis neutra in *ον*, abiiciunt ¹ more Attico, *ἄλλο*, *aliud*: *τῆλικῶτο*, *tantum*, *tam grande natu*: *τοῖστο*, *tale*: *ποῖστο*, *tantum*. sic pronomina *τῶτο*, *hoc*: *ἐκεῖτο*, *illud*: *αὐτό*, *ipsum*. interdum tamen habent *ν*, *τοῖστον*, *ποῖστον*.

In tertiam.

²⁵ Quartæ declinationis nomina deducta ex *ος* tertiæ, mutant *a* penultimam ³ longam in *ε*; *ναός*, ³ *νεώς*, *templum*: *λαός*, *λεώς*, *populus*.

In quartam.

⁴ Quinque etiam accusatiuum faciunt sine *ν*, ⁴ *Ἀθως*, *Ἀθω*, *Athos* siue *Athon*, *mons Græciæ*: *ἔως*, *ἔω*, ³⁰ *aurora*: *Κέως*, *Κέω*, *Ceos* siue *Cea* in *sula*: *Κῶς*, *Κῶ*, *Cos*

R

insula: λαγῶς, λαγῶ, lepus. Vnum quoque in ω, neutrum est, ὁ χεῖω, τῷ χεῖω, *debitum.*

In quatuor declinationibus simplicibus.

In quintam.

1 'Datius singularis declinationum simpliciū, semper est diphthongus impropria, α, η, vel ω.

6 'Quintæ declinationis nomina, ὁ πατήρ, *pater*, τῷ πατρός & πατρὶς, τῇ πατρίδι, tantum; ἡ μήτηρ, *mater*, τῇ μητέρος & μητρὶς, τῇ μητρίδι tantum: ad differentiam nominum ἡ παῖς, *patria*: ἡ μήτρα, *matrix*.

Composita quædam polysyllaba in ων, faciunt vocativum per ον 7 accentu retracto in antepenultimam; ὁ Ἀπόλλων, ὦ Ἀπὸλλον, *Apollo*.

Monosyllaba circumflexa in ῆς, genitivum formant ablato ε; ὁ Δῆς, τῷ Δῆι, *Dres*: ὁ Τῆς, τῷ Τῆι, *Tres*, sic † Ποδῆς, Πεδῆ, *Podes*, *solea*.

Idem faciunt diminutiva circumflexa in ῦς: ὁ Κάμυς, τῷ Καμῷ, ὦ Καμῷ, τὸν Καμῷ, *Camylus*: ὁ Διοῦς, *Bacchulus*: ὁ Κλαυῦς, *Clausylus*.

Nomen ὁ Ἰησοῦς, τῷ Ἰησῷ, τῷ Ἰησοῦ, τῇ Ἰησοῦν, *Iesus*.

Quæ nomina Doricam declinationem vocantur.

Vocativum pro nominativo.
Annotatio.
Vocativus α, à nominativo ης.
Vocativus in τι.
Notio.
Annotatio.

Atticismus.

1 Hæc sunt Dorica; sed eorum declinatio est in communi usu. Porro huiusmodi nomina, magna ex parte sunt propria, eaque innumera. nam huic regulæ subiiciunt primum nomina monosyllaba, Γεῖς, *Gras*: Θαῖς, *Thas*: sic παῖς, *pater*; diminutivum ex παῖς παῖς: & polysyllaba, quæ ante α habent aliquam consonantem; Θωμάς, ὦ, *Thomas*: Κυφάς, ὦ, *Cophas*: Κοσμάς, ὦ, *Cosmas*: Λουκάς, ὦ, *Lucas*: Μωαῖς, ὦ, *Menas*: Χρυσολοῖς, ὦ, *Chrysoloras*: † Ἀῖς, α, gentile nomen: πᾶσις, α, *pater*. Præterea tam propria quam appellativa finita in α purum, modò deriuntur aut à verbis circumflexis, aut à nominibus femininis; ut παστέλλας, *parricida*, ab ἀλοιᾶ, *percussio*: Πανσιπύς, *Pansipus*, τὰ ἡνία, *tristitia*. Dorica quoque sunt ὁ Ἀλῆς, τῷ Ἀλῆι, *Alenus*: ὁ Λαῖς, τῷ Λαῖι, & λαῖν, *lapis*. 2 Huiusmodi vocativus à poetis pro nominativo usurpatur: cui & præponitur nominativi articulus ὁ. Latini quoque ex his vocativis suos nominativos fecerunt, *Scythæ*, *propheta*, *geometra*, *bibliopola*, *padotriba*, &c. Hæc quoque vocativum per α faciunt; ὁ Λάγης, *lascivus*: ὁ Πορᾶχης, *Pygæchæ*: ὁ Λάγης, *Πυρᾶχης*. Contra sequentia in τῆς, per η, non per α faciunt; ὁ Αἰῆς, *Æta*: Αἰνῆς, *Æneta*: Καλλιπῆς, *Callipeta*: Φιλοφρόνης, *Philofrastes*: ὁ Αἰῆς, Αἰνῆς, &c. 3 Non abs re dicitur longam. Si enim penultima tertia sit brevis, non mutatur in quarta; ut ex Οἰνόμας, *Oenomamus*, non dicitur Οἰνόμας, sed Οἰνόμας. Illud quoque notandum, CLENA RDI regulam habere tantummodo locum in nominibus finitis in α. nam ex καλῶς non dicimus κέλας, sed κέλας, *funis*, *rudens*. 4 Hoc fit imitatio- ne Atticorum antiquorum, qui in omnibus huius declinationis accusa- tiva

tius reiciebant. Inuenitur tamen & ἡ λαγόν. ⁵ Hinc excipiuntur ea quæ ab-
lato, formant genitiuum; de quibus in fine huius capituli verba facit C L E-
N A R D O S. Præterea Æoles datiuus in φ non subscribunt iota. Dores verò
sæpe huiusmodi iota subscriptum negligunt, 13, 13. In quinta quoque declina-
tione non subscribitur ι. Quare vel legendum *parisyllabicarum*, ubi habetur
simplicium; vel supplendum. Si desinat in vnam harum trium vocum: quasi di-
ceret, Datiuus singularis declinationum simplicium, communiter nunquam est
α, η, ω, per nudas vocales: sed semper est diphthongus impropria, α, η vel φ. ⁶ Vi.
de 25, 4, & 16. In horum etiam duali & plurali, syncope locum non habet; ei πω-
10 τήρις; non πωτήρις. Idem omniò iudicium de γαστήρ, γαστήρ, γαστρίς, τλήν γαστή-
ρος tantum. sic in duali & plurali. ⁷ Non retrahunt tamen ἡ Λακεδαιμόν, *Lacedæ-*
mon: ἡ Παλαίμων, *Palæmon* *denu* *monis*; quamuis habeant vocatiuum per ο, ἡ Λα-
κεδαιμόν, Παλαίμω: neque etiam composita à φηώ, id est, *mens*, vt ἡ δαίφρων, ἡ
15 δαίφρων, *prudens*, *bellicosus*: neque etiam Æoles vnquam retrahunt, quamuis
omnia finitorum in ω vocatiuus per ο, efferant.

Exceptio.

Æolismus.
Dorismus.

Exceptio.

Æolismus.

IN CONTRACTIONS.

Primæ declinationis contractorum accusati-
uius ea, & per crasim η. sed quorum nomina-
tiuus desinit in ης purum, etiam contrahuntur in
20 α; ὁ φύης, ὁ φύέα, ὁ φύῃ vel ὁ φύᾶ, *ingeniosus*: ὁ γήης, ὁ
γέα, ὁ γῆ vel ὁ γᾶ, *sanus*.

Annotaciones
in nomina con-
tracta.
in m̄ vel &

Contrahuntur etiam nomina in οος in omni-
bus casibus:

Nomina ἰσο-
παθῆ, quæ per
omnes casus co-
trahuntur, fi-
nita in οο.

Singul. ὁ νόος ἰῆς, *mens*, τῷ νόῳ ἰῶ, τῷ νόῳ ἰῶ, τὸν νόον
25 ἰῶν, ὦ νόε ἰῶ:

D. τῷ νόῳ ἰῶ, accentu acuto, τοῖν νόῳ ἰοῖν:

P. οἱ καὶ ὦ νόοι νοῖ, τῷ νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τῶς νέας ἰῆς.

Sic ὁ ῥόος, *fluxus*: πλόος, *navigatio*: & adiectiua
ἀπλόος, *simplex*: διπλόος, *duplex*: quorum fœmini-
30 nā & neutra similiter vbique contrahuntur.

Fœm. ἡ ἀπλόη † ἀπλῆ, τῇ ἀπλόης ἀπλῆς, τῇ ἀπλόῃ
ἀπλῇ, τῷ ἀπλόῳ ἀπλῶ: & ita deinceps.

Neut. τὸ ἀπλόον ἀπλῶν, τῷ ἀπλόῳ ἀπλῶ, &c. vt in
masculino: τὰ ἀπλόα ἀπλᾶ.

Neutra verò in εον, sic inflectuntur per crasim.
Sing. τὸ καὶ ὦ ἰτέον ὅς-ῃ, os, οῖβις, τῷ ὅς-εα ὅς-ῃ, τῷ
R ij

ωι.

ὀρέω ὀρέω: D. τὸ ὀρέω ὀρέω acuto accentu: πῖν ὀρέοιν ἰσοῖν:
P. τὰ ὀρέα ὀρέα: Genit. & datiuus vt in masculino.

Sic χρυσῆς, aureus: ἄργυρῆς, argenteus: χαλκῆς, a-
reus, à finitis in εος, χρύσεος, ἄργυρεος, χαλκεος, pro
χρύσεος, ἄργυρος, χαλκός. irregulariter enim accen-
tus locum suum non seruat. Fœm. χρυσῆ, ἄργυρῆ,
χαλκῆ. Neut. χρυσῆν, ἄργυρῆν, χαλκῆν.

Neutra in υ, δ ἄς υ, ἄς υς, urbs: δ πῶν, πῶεος, grex,
licet flectantur per εος, nusquam tamen contra-
huntur.

Acuta in ὕς, τῷ εος, crasim patiuntur in datiuo
singulari; nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo
plurali: ὁ ἡδὺς, συναίς: τῷ ἡδέος, ᾧ ἡδέϊ ἡδέϊ: οἱ & ᾧ ἡδέες
ἡδεῖς, τῶς ἡδέας ἡδεῖς.

Sed υς υος contrahitur in nominatiuo, accusa-
tiuο & vocatiuo plurali: ὁ βόρϋς, racemus, τῷ βό-
ρϋος, οἱ & ᾧ βόρϋες, βόρϋς, τῶς βόρϋας βίρϋς, semper
facta crasi in υ. Sic σάχϋς, σπica: ἰέκϋς, mortuus.

Imparisyllaba in υς similiter contrahuntur in
tribus illis casibus pluralis: ὁ βῆς, bos, τῷ βοός, οἱ &
ᾧ βοές βῆς, τῶς βοάς βῆς. accusatiuus quoque singu-
laris reperitur τὸν βῆν, vt ἰῆν ab ὁ ἰῆς, τῷ ἰῆ, τὸν ἰῆν,
mens.

Comparatiua in ων, contrahuntur in accusa-
tiuο singulari communis generis; tribus casibus
pluralibus in omni genere, nominatiuo, accusa-
tiuο, & vocatiuo: prius autem eliditur ν, ac dein-
de fit crasis ex ο & sequente vocali: ὁ καὶ ἡ μείζων, ma-
ior: τῷ καὶ τῷ μείζονος, τὸν καὶ τὴν μείζονα, μείζονα, μείζονα: οἱ αἱ
& ᾧ μείζονες, μείζονες, μείζονες: τῶς καὶ τὰς μείζονας, μεί-
ζονας.

Nomina ὀλίγα
παρὰ, quæ in
præteritis casibus
contrahuntur,
finita in

υ, ἰ.
υς, ἰ.

υς, υ.

υς, ο.

Comparatiua
in ων.

οἷα, οἷα, οἷα.
οἷα, οἷα } υς.
οἷα, οἷα

ζωας μείζους, (non μείζως, vt τῆς βίας, βοῦς, non βῶς, quòd accusatiuus pluralis quintæ declinationis semper contrahatur vt nominatiuus:) τὰ & ὁ μείζονα, μείζονα, μείζω.

Notio.

Sunt & aliæ terminationes in quinta declinatione per crasim factæ; ὁ πλαγχῖς, πλαγχῖς, ex πλαγχίς, πλαγχίς, placenta. sic ὁ Σιμῖς, Simois fluius: ἡ Ὀποις, Opus, ciuitas in Locris: ἡ Ἀμαθοῖς, Amathus, ciuitas Cypri. Et ὁ Ἰμῖς, Ἰμῖς, ex Ἰμής, Ἰμή, μῆνις, honoratus. Et in ἡρ circumflexa facta ex ἑαρ: ὁ κῆρ, κῆρ, cor: ὁ τῆρ, τῆρ, adeps, sebum, fermentum: ἡ κέαρ, κέαρ, γέαρ, γέαρ. Et παῖς, παῖς, ἀπαῖς, παῖς, puer.

ἑως, οὐκ.

ἑως, ἡς.

ἑαρ, ἡρ.

αἰς, αἰς.

¹ PRÆTER QVAM in datiuo singulari, τῷ αἰῖ, ἡ, τῷ ποίῃ, ποίῃ.

² Inuenitur quidem τῷ βῶς apud poetas: & in accusatiuo singulari τὸν βῶν, & in datiuo plurali τοῖς βῶσι: sed Doricè. ³ Idem faciunt reliqua finita in ἑως, 27, 37. ⁴ Huiusmodi crasis habet locum in adiectiuis finitis in ἑως, 27, 40. Sic 4-5 τὸ ἡρ, ἡρ, ab ἑαρ, ἑαρ, quod & poeticè ἑαρ, ἑαρ, ver.

ἑως, ἡς.

ἑως, ἡς.

ἡρ, ἡρ.

Appendix de poetarum licentia in contrahendis nominibus.

20

INVENIUNTUR & multa alia nomina apud poetas contracta: ex quibus quædam duplici contractione afficiuntur: vna quidem, per omnes casus, vt de ἑός & similibus dictum est, 131, 24 altera verò, per eos tantum casus, in quibus ex declinationes contractæ, per quas variantur, contrahi solent: vt in ἑως, 25 οἷς, τῆς οἷς, οἷς, οἷς, &c. ο & i per omnes casus facta synæresi coalescunt in diphthongum οἷ, οἷς, οἷς, οἷς, οἷς, &c. Ac rursus ex altera parte, in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali, ο & ια contrahuntur in ι, vt in secunda declinatione contractorum; αἰ ὁ οἷς, & παῖς οἷς, & crasi οἷς, & per priorem synæresin οἷς. dicitur & ὁ οἷς, aries. Eodem modo declinatur ὁ φῶς, placenta. Inueniuntur præterea hæc duo flexa per ἑός: vnde sunt illa, τῶν οἷδων, αἰ ὁ οἷδων, τῶν οἷδων, trisyllabæ. Bifariam quoque contrahuntur propria quædam finita in κλῖς, composita ex τὸ κλί, ἑός κλί, gloria; idque propter tot vocalium concursus: vt ὁ Ἡρακλῖς, Hercules, ἑός Ἡρακλῖς, si ἑός spectes, contrahes in οἷς, Ἡρακλῖς: & rursus ἰον in ὁδ contractis; ἑός Ἡρακλῖς: quomodo etiam in nominatiuo ἑός contrahitur in ἑός, ὁ Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς: si verò aduertas ad duplex ἑός, constringes in ἑός, ἑός Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς: hoc modo à τὸ αἰῖ, τῶν αἰῖ, τῶν αἰῖ dicimus αἰῖ, id est spelunca. à genitiuo Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς, lones suum formant, ex ἑός circumflexo: ἑός barytonum facientes; τῶν Ἡρακλῖς. Eadem varietas seruat in reliquis casibus: sed in vocatiuo singulari duplex, 40 ἑός vel contrahitur in diphthongum ἑός, ἑός Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς: vel alterum ἑός per syncopen abiicit, ἑός Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς: quæ syncope in aliis quoque casibus habet locum; vt τῶν Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς, τῶν Ἡρακλῖς, Ἡρακλῖς. Sic in.

Duplex contractio in eodem nomine.

οἷς.

φῶς.

Propria finita in κλῖς.

αἰῖ.
Ionismus.
in pro ἡ.

Syncope.

R. iij

τὴν κλίαν.
τὸν δυσκλίαν.
τὴν χρίαν.
τὸν ὄον.
Διότις μὲν

quibusdam aliis nominibus habentibus duplex *is*, interdum unam syncope-
tur; ut τὴν κλίαν κλία, à τὸ κλί, *gloria*: τὴν δυσκλίαν δυσκλία, ab ὁ κὶ ἡ δυ-
κλῆς, *ignobilis, infamis*: τὴν χρίαν, χρία, à τὸ χρί, *debitum*: τὸν ὄον ὄον, *oculus*, à
τὸ ὄον: quamvis quibusdam masculinum esse magis probetur, ὁ ὄον, *s*, & ὄ-
ον, dictum pro ὄον, per declinationis metaplasmum. invenitur enim τὸν ὄον-
σις. Cæterum Ἡρωκλῆς facit quoque Atticè in accusativo τὸν Ἡρω-
κλίαν, ut ὁ Χρύσης τὸν Χρύσαν, quasi esset primæ declinationis
simplicis, ut ὁ Ἀεισφοβῆς, *s*, τὸν Ἀεισφοβῆαν,
de quo postea, in sequenti Hetero-
clitorum tractatu.

10

HETEROCLITA.

Nomina hetero-
clita in gene-
re.

Singulariter masculina sunt, *δισμός, vinculum*:
ἑρέμιός, remus: *ζυγός, iugum*: *κύκλος, circulus*: *λύχιος, lucerna*:
μοχλός, vectis: *ἰώβης, dorsum*: *σαθμός, statio*, sta-
tera: *ῥάχνηλος, collum*: pluraliter neutra, *δισμά, &c.* *s*
reperimus tamen etiam *κύκλεις, λύχεις*.

² Sic *foeminina* *† δίφρος, biga*: *κέλευθος, via*: &
commune ὁ ἡ *τάρταρος, tartarus*: pluralia, *δίφρα, κέ-
λευθα, τάρταρα*.

Hæc *foeminina*, ἡ *γυναιξ, mulier*: ὁδός, *via*: πόλις, *ciuitas*:
χεῖρ, manus: in nominativo & accusativo dualis numeri, sunt generis
masculini, τὴν *γυναιξ, ὁδὼ, πόλιε, χεῖρε*.

Declinatione
variantia.

³ Declinatione variant, *Δάρης, Dares*: *χέμης, Comes*, *Princeps*:
μύκης, fungus: τῷ *Δάρεσσι & Δάρητος*, *s*
⁴ &c. *Ἀρης, τῷ Ἀρου, Ἀρηός vel Ἀρεός, Mars*.

Composita à τὸ
ἦ, *s*.

⁵ Propria nomina primæ contractorum habent interdum casus parisyllabicos; ὁ *Ἀεισφοβῆς*,
eos, Aristophanes, τὸν *Ἀεισφοβῆαν*: & οἱ *Ἀεισφοβῆαι*,
τὸς Ἀεισφοβῆας. Sic *† composita* ab ἔτος, *annus*: ὁ *ἐ-
πιαέτης, eos, οἱ ἐπιαέται, τὸς ἐπιαέτας, septennii*.

Quædam in *ω*, quartæ vel quintæ; ἦρος, *heros*,
⁶ *Μίνως, Minos*, τῷ *ω* *ω* *ω* aut τῷ *ω*: sic *ῥῆος, risus*: ἔρος, *a-*
mor: τῷ *ω* *ω*, vel τῷ *ω*.

Etiam

Etiam ὁ ῥοῦς, τῷ ῥοῦ: vel ὁ ῥοῦς, τῷ ῥοῦς, *mens*: vt βοῦς,

βοῦς, *bos*.

Composita à ποις, habent οδός vel υ; δίποις, δίπο-
δος, δίπου, *bipes*: sic τρίποις, *tripes*: ἐπίαποις, *septripes*:
Οἰδίποις, *Oedipus*, quod & Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου.

Composita ab
ὁ ποις.

⁷ Sæpe namq; à genitiuo imparisyllabico for-
matur nominatiuus qui declinatur parisyllabi-
cè: ὁ ἐπίαποις, τῷ ἐπίαποδός; vnde ὁ ἐπίαποδός, ἐπίαπό-
δου: ὁ μαρτυρ μαρτυρός, ⁸ & ὁ μαρτυρὸς μαρτύρου, τε-
¹⁰ στίς: ὁ ψίθυρ ψίθυρος, ὁ ψίθυρος ψύθου, ψύθου.

Annotatio.

⁹ Et alioqui diuersus est nominatiuus; ὁ μάκαρ, ⁹
μάκαρος: vel μάκαρς, μάκαρτος: vel μακάριος, μακαρίς,
beatus. & alia quoque, ὁ δάκρυ, δάκρυος: & ὁ δά-
κρυοι, τῷ δακρύς, *lacryma*.

Nominatiui
diuersi.

¹¹ ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ: vel ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσέως: quod
etiam per ὁ scribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσῆς.

ὁ γένυ, τῷ γένυος, & metathesi γυνώος: & ὁ γένας,
γνάτος, *geni*: ¹⁰ ὁ δόρυ, δόρυος & δαρός: & ¹¹ ὁ δόρας, δό-
ρατος, vel δοδρας, δ' ἔρατος: etiam δόρος, δόρεος, & crasi
δόρος, *hasta*.

²⁰ Genitiuus quoque interdum varius est eiuf-
dem nominatiui; ὁ χεῖρ, ¹² χεῖρς, & poeticè χερός, ¹²
manus: vnde receptus datiuus pluralis ταῖς χερσὶ,
& genitiuus dualis ταῖν χερσῶν. λὺγξ, λυγξός, *singultus*:
λὺγξ, λυγξός, *lynx*.

Genitiui va-
rietas.

ταῖς χερσὶ.

ταῖν χερσῶν.

²⁵ Quandoque diuersa nomina eiusdem rei; ²³
sed casus partim sumuntur ab vno, partim ab a-
lio: ἡ γυναιξ inusitatum, pro quo ἡ γυνή, *mulier*, τῆς
γυναικός, τῇ γυναικί, ¹⁴ γυναικα, ὡ γυναι, sine ξ: vt ¹⁴
quādoq; ὡ δῦα ab αἰαξ, *rex*, ὁ γάλα, γάλας, τῷ γάλακτος,
³⁰ ab inusitato γάλαξ. nam tria, δῦαξ, ἰὺξ, & γάλαξ,

Eiusdem rei ca-
sus à diuersis.

ὡ γυναι.

δῦα.
γάλα, γάλακτος

¹⁵ genitium faciunt in κτος, " pleonasmō literæ τ, αἶακτος, νυκτός, γάλακτος.

Ζεύς.

ὕδωρ.

πτελός:

πολλή:

πυλὺ.

¹⁶ ¹⁶ Ὁ Ζεύς, τῷ Διὶ, τῷ Δία, ὦ Ζεῦ, *Iupiter*.

Ἵδωρ, ὕδατος, ab ὕδας: etiam Ἵδδος, ὕδεις, *αἷμα*.

¹⁷ ¹⁷ ὁ πολὺς, *multus*, τὸν πολλὸν, & neutrum ὁ πολὺ: reliquos omnes casus in quovis genere ac numero sumit ab ¹⁸ inusitato nominatio πολλός, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ: ἡ πολλή, τῇ πολλῇ, & sic deinceps.

μέγας:
μεγάλη:
μέγα.

ὁ μέγας, *magnus*: τὸ μέγα, & neutrum ὁ μέγα: cetera omnia per tria genera & totidem numeros accipiuntur ab inusitato nomine μέγας, τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῇ μεγάλῃς: & reliqua.

αἶς, κτος.

Neutra quædam in αρ, genitium habent in ατος, ab inusitatis nominibus in ας; ὁ ἥπαρ, ἡ πατος, ¹⁹ *hepar*, *iecur*, ab ἥπας: sic ἡ ἡμέρα, *dies*: εἶδαρ, *εἶσα*: φρέαρ, *puteus*: εἶσαρ, *adeps*: δέλεαρ, *εἶσα*, *illecebra*: οἶσαρ, *vitilias*.

Et hæcenus de nomine: pergamus ad verba.

- ¹ ¹ A nominatiuis singularibus neutris in ον, qui iam exoluerunt, inuenitur tamen τὸ νότον & τὸ ζυγόν, Eustath. A δισμός inuenitur τὸν δισμὸς, ut κύκλος, λύχνος: at ἰώτους rarius. ² Reperitur δίφρος masculini generis in singulari: Plutar. διφρὸς ἡ γαμινός, *fellæ cuniculus*: nec mirum. † nam sæpe genus dialecto variatur, ut ὁ ἀσβαλός, ὁ βάλος, ὁ γόλος, & Atticè ἡ ἀσβαλός, *fuligo*: ἡ βάλος, *gleba*: ἡ γόλος, *testudo templi*: ὁ κίων, & Ionicè ἡ κίων, *columna*. Atque Attici dualibus quæ communiter fœminina sunt, † tamquam masculinis utuntur; τὸ κεφάλαιον, *duo dies*, ab ἡ κεφαλὴ, ἡ μέγας. CLENARDVS quatuor tantum enūmerat: quæ ii authores vsurpant qui communi lingua scripserunt.
- ³ Hæc varietas præcipuè locum habet in genitio & accusatio singulari; ὁ Δάρις, τοῦ Δάρου & Δάριος, τὸν Δάριον & Δάριον: sic τὸ γένος, *dentis*, *pars* ἀναιτός: Μήγας, *Meges*: Πύδης, *Pydes*: Θελῆς, † *Thales*: Φαλῆς, *Phales*.
- ⁴ Et crafī Ἀρούς, Doricè verò Ἀρούς. facit etiam τὸ Ἀρεῖον & Ἀρεῖον & Ἀρεῖον. ⁵ Id est, declinantur per primam declinationem simplicium: sed tantum in vsu habentur nominatiuis, accusatiuis & vocatiuis in singulari & plurali. ⁶ Atque ὁ κεῖλος, *supra*, *γυμνασιον*, ἡ κεῖλος & κεῖλον. ἔς, verò facit etiam Æolicè τοῦ ἔρου per tertiam. ⁷ Sic ab ὁ δμῶς, τοῦ δμῶος, est ὁ δμῶος, ὦ, *seruus*: vnde ἡ ἔμω, ἡς, Ionicè pro δμῶα, ἄς, *serua*: ὁ ἡγμῶν, ἰός, ὁ ἡγμῶνός, ὀδ, *dux*, *princeps*: & ἡ ἡγμῶν, ἡς, *interpreuit*: ὁ Τρώς, τοῦ Τρώος, ὁ Τρώος, ὀδ, *Troianus*: ὁ φύλας, τοῦ φύλακος, ὁ φύλακος, ου, *cuius*. Item fœminina, ἡ κεῖλος, κεῖλος, ἡ κεῖλος, καὶ καὶ, καὶ καὶ.

[illegible]

*Accusativus &
nominativus
instructus.
Dativus plura-
les quinta in α',
pro eis tertia.*

Darini plumbi
les in tuis pro
apud Aesol.

minatur, *ρίτω*, *proiicio*, *ῥρίπτον* : & *ρ* posterius aspiratur, prius lenem habet spiritum. siquidem nulla syllaba definit in aspiratam : sed si litera geminetur, prior est tenuis ; vt *Ἀττίς*, *Σαπφώ*, *Βάκχης*, *Attica*, *Sappho*, *Bacchus*.

Regula.

Quorum principium est *γ*, aut *γῆ*, non repetunt primam consonantem ; *γνώω*, *ἐγνώκα*, *nosco*, *γῆγρῶ*, *ἐγῆγρῆκα*, *uigilo*.

γῆ.
γῆ.

Hæc verò repetunt ; *μνάομαι*, *μémνημαι*, *memini* : *κτάομαι*, *κέκλημαι*, *possideo* : † *πτάομαι*, *πέπταμαι*, *volo*, *ἀσπίω*, *πέπιωκα*, *cado*. Nam apud poëtas *κίμυ*, & *πί*, communem faciunt syllabam.

μν.
κί.
πί.

In incremento temporali quatuor *α* seruant ; † *ἄω*, *ἄον*, *spiro* : *αἴω*, *αἴον*, *audio* : *ἀνθήσσω*, † *ἀνθήσων*, *insuescens sum* : *ἀνδίζομαι*, *ἀνδίζομην*, *tadio afficior*, *fastidio*.

α in incrementum.

Vocalem *ε* quædam non in *η* mutant, sed *α* augment addito ; *ἔχω*, *habeo* : *ἔπω*, *dico* : *ἔλω*, *capio* : *ἔλκω*, *ἔλκω* siue *ἔλκύνω*, *traho* : *ἔρπω*, *ἔρπύνω*, *serpo* : *ἔσχω*, *sto*, *permaneo* : *ἔπομαι*, *sequor* : *ἔρέω*, *dico*, *interrogo* : *ἔσιάω*, *coniugio excipio* : *ἔάω*, *sino* : *ἔω*, *induo*, *mitto* : *ἔρῶ*, *traho* : *ἐθω*, *consuesco* : *ἐθίζω*, *consuefacio* : *ἐργάζομαι*, *operor* : *ἔχω*, *ἔχον*, non *ἤχον* : & ita in reliquis : quib. ex Herodiano adde *ἔζω*, *sedeo vel pono*.

ε augmentum additum.

ἔπω, *εἶπον*, *dixi* ; *εἶπε*, *dic* ; *εἶπών*, *qui dixit*, in omnibus ⁷⁷ modis seruat augmentum. *ἔσχω*, *sto*, *ἔεισῆκν*, *steteram*, plusquamperfectum medium : nam perfectum, *ἔστηκα*, sine augmento : licet id veriùs sit actiuum ab *ἔστημι* ; & *ἔστακα* dictum per *α* more Dorico. *ἔω*, *induo vel pono*, *εἶμα* præteritum passiuum. *ἔρέω*, *dic* : *ἔειρηκα*, *dixi* ; *εἶρημαι*, *dictus sum* : vnde *εἰρήδην*, & *ἐλίσω*, *ἐρήδην*, *dictus sum* : *ἔθω*, *consuesco*, *ἔωθα*, *con-*

εἶπον, εἶπε,
εἶπών,
εἰσῆκν.

ἔσχω.

ἔστακα.

εἶμα.

εἰρήδην.

ἴληξα.
ἰγύνηται.

prim. ἴληξα, & geminato λ, ἴληξα, à διπλό, sonium de, aorist. prim. ἰγύνηται, & poetice ἰγύνηται, aduocato externo γ.

De personis.
in o.

πίπομφα.
βίβρεχα.

μειδύηται.

Reduplicatio
Attica in pra-
terito inchoato-
rum ab ε, ο, α.
ἐρήεκα.
ἐρήεσμαι.
ἀγήγεκα.
ἀγήγεσμαι.
ὄλωλα.
Atticis finem.

ἀλήλεκα.

ἐρηρότηκα.
ἀλήλιφα.
ἐλήλυθα.
ἐπητόμακα.
ἀκήκα.
ἐρηρεκα.
ἐρηρεσμαι.
ἐρηρεδα.

ἰδήδω.
ἰδήδωμαι.

ἀγήγεχα.

in o {

ἰάσσομαι.
ἰάσσομαι.

ἰάσσομαι: ἰάσσομαι.

Perfecto Attici penultimam ε disyllabi pri-
mæ & secundæ coniugationis vertunt in ο: πίμ-
πω, mitto, πέπεμφα communiter, πίπομφα Atticè: ὅ
βρέχω, βέβρεχα, βέβρεχα, irrigo.

1 Verbum μένω facit μεμύνηκα, tamquam à με-
νέω, maneo.

2 Attici inchoatorum ab ε, ο, & α, breui, præteri-
to communi præfigunt duas priores litteras præ-
sentis: ἐείζω, contendo, ἤεικα, ἐρήεικα, passiuum ἐρή-

3 εισμαι: ἀγείρω, congreco, ἤγεκα, ἀγήγεκα, ἀγήγεσμαι:
ὄλω, perdo, ὤλα, ὄλωλα, præteritum medium est.

4 Corripitur autem præteriti Attici tertia syl-
laba, si trium syllabarum numerum excesserit: hoc
modo; vertitur η in ε, ω in ο, ι & δ abiciunt

5 ε, ο, ι & υ subiunctiuam: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo:

6 ἐρωῶ, ἠρώηκα, ἐρηρότηκα, interrogo: ἀλείφω, ἤλιφα, ἀλή-

7 λιφα, ungo: ἐλθῶ, ἤλθω, ἔληλυθα, venio: ἐτοιμάζω,
ἐτοίμακα, ἐπητόμακα, paro: ἀκέω, ἤκα, ἀκήκα, audio.

8.9 At ἐρείδω, firmo, fulcio: ἠρέκα, ἐρήρεκα, ἐρήρεσμαι, ἐ-
ρήρεδα; vt differat ab ἐρήεικα verbi ἐείζω, contendo.

Verbum ἔδω, edo, ἤκα, ἔδηκα, & interiecta syl-
laba δδ, ἐδῆδωκα: passiuum ἔδῆδωμαι. sic ἄγω, duco, as-
sumit γε, ἤχα, ἀγηχα, ἀγήγεχα: sed euphonia tollit γ,

10.10 ἀγήγεχα.

Inceptis ab ο vel ω, præteritū Atticum præfigit

11 ε: ὄραω, video, ὤρακα, ἔωρακα: οἶγω, aperio, ὄγα, ἔωγα;

12 vnde fit ἄιέγα, aperui seu apertus sum: ὠθω, impel-
lo, ὠσμαι, ἔωσμαι: ὠνέομαι, eto, ὠνήμαι, ἔώνημαι. Idem
fit

fit in præterito imperfecto; ἑώραν, *videbam*: ἑώνε-¹³ ἑώραν.
 μλω, *emebam*,¹⁴ & consimilibus.

¹⁴ ἑώνεμω.

Sic εἶκω, *assimilo*, item *similis sum*: medium præteritum facit οἶκα, vnde ἑοικα, *similis sum, congruo*.¹⁵ οἶκα.
 ; Accidit hoc & in aoristis aliorum quoque verborum; ἦκα, ἔηκα, *misī*: vnde ξωέηκα, *commisī*: item, *intellexi*: εἶπα, ἔειπα, *dixi*: παρῳέειπα, *allocutus sum*:¹⁶ ὠσαύμω, ἑωσαύμω, *impulsi*: sed huiusmodi magis poetarum sunt.

ἦκα, ξωέηκα,
 ab ἦμι, ξυνήμι.
 ἔειπα, παρῳέειπα,
 ab ἔειπα, παρῳέειπα.
 ὠσαύμω,
 ab ὠσαύμω.

¹⁷ Cæterum augmentum Atticum, spiritum fortitur præsentis: ὀρέω, ὤρεκα, ἑώρεκα, *vidi*: ὠρέομαι, ὠνέμαι, ἑώνεμαι, *emi*.

Σπρίστου augmenti Attici.

Attici præterea pro incremento λε & με, ponunt & diphthongum: λήβω, *sumo*, λέληθα, εἴληθα:

Attici sumo.
 λη, με.

¹⁸ μείρομαι, *partior, sortior*, μέμρομαι, εἰμρομαι.

¹⁸

¹ F V T V R V M tamen ὡς regularē est, 3, 9, 2, 4: & aoristus primus ἡμεῖς, 5, 4, 4: participium μέντας, αἰσῶ.² Huiusmodi reduplicatio non solum habet locum in præteritis, sed etiam interdum in præsentibus: præcipue verborum in με. vide 10, 3, 4, 3.

Attica reduplicatio etiam in præsentibus.
 ἀνῆλθονται.
 Dorismi.
 Notio.

³ Hinc tertia pluralis Ionica ἀνῆλθονται, *congregati sunt*, 6, 6, 3. & 8. ⁴ Doricē verò nonnunquam manet longa: at quæ sola positione producit, ne Atticē quidem aut communiter corrigitur, ut patet ex ἀνῆλθονται.

Ἀττικῶς ἀνῆλθονται.
 ἀλλῆλως.
 εἰλήλθονται.
 εἰλήλθονται.

⁵ Passivum ἀλλῆλως: particip. ἀλλῆλως, *solis*. ⁶ Passivum ἡλῆλως. Atticē ἀλλῆλως, ἀλλῆλως, ἀλλῆλως, non ἡλῆλως: particip. ἀλλῆλως, aorist. secund. est ἡλῆλως, 1, 5, 3. ⁷ Et poetice εἰλήλθονται, *veni*: ubi producit aduocato ι, & tertia syllaba Doricē manet longa: prima plur. εἰλήλθονται, & syncopē εἰλήλθονται.

ἡλῆλως.
 εἰλήλθονται.
 εἰλήλθονται.

⁸ Hinc particip. ἡρεῖσας, ἑτῶ, *qui fixis*. ⁹ A tertia singul. ἡρεῖσας fit tertia plural. Ionice ἡρεῖσονται, *fixi sunt*, 6, 6, 2, & 5. plusquamperfect. sumit aliud incrementum. ἡρεῖσόμεν, *inhabebant*. ¹⁰ Bæoticē ἀνείρομαι, η in ε mutato 10, 5, 14. ¹¹ Præteritum est medium: participium ὀϊσῶς, ἡ ὀϊσῶς, *aperui*, *aperui*. ¹² Et rursus augmentum.

ἡρεῖσονται.
 ἡρεῖσόμεν.
 ἀνείρομαι.

¹³ Tertia plural. ὀϊσῶς, ὀϊσῶς, *emebant*, ab ὀϊσῶμαι. ¹⁴ Vt ab ὀϊσῶμαι, ὀϊσῶμαι, *fundō*, imperfect. ὀϊσῶν, ὀϊσῶν, ὀϊσῶν, & ὀϊσῶν, 1, 4, 7. Cæterum his quæ hoc loco à C L E N A R U O recensentur, non vtuntur doctiores qui prosa oratione scripserunt, nisi cum appositione huius augmenti ι, at poetæ illud non raro detrahunt: vnde ὤρεα pro ὤρεα, *inhabebatur*, tertia imperfect.

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

¹⁵ Et ab ὀρεῖω. sic ab εἶρω. εἶρω: aoristus prim. ὤρεα pro ὤρεα & soluta diphthongo ὤρεα, ὤρεα, ὤρεα: perfect. ὤρεα, pass. ὤρεμαι: plusquamperfect. ὤρεμαι, ὤρεα, ὤρεα. vnde tertia plur. Ionice (6, 6, 2.) ὤρεται, cum ἡ, ὤρεται, clausi erant. 1, 4, 15. Atque hinc vltimissimum illud participium ὀϊσῶς, ὀϊσῶς, *similis*, at ὀϊσῶς, ὀϊσῶς: *similis*, *conueniens*: & neutrum τὸ εἶδος, ὀϊσῶς, *par, consentaneum*, vero proximum, signum necessarium.

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

¹⁶ rium, ducuntur ab εἶρω pro ὀϊσῶς, quod formam habet præteriti medii ab εἶρω, recte ε, non in η mutato: sunt qui velint, Bæoticum esse pro aoristo primo

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

¹⁷ Tertia plural. ὀϊσῶς, ὀϊσῶς, *emebant*, ab ὀϊσῶμαι. ¹⁸ Vt ab ὀϊσῶμαι, ὀϊσῶμαι, *fundō*, imperfect. ὀϊσῶν, ὀϊσῶν, ὀϊσῶν, & ὀϊσῶν, 1, 4, 7. Cæterum his quæ hoc loco à C L E N A R U O recensentur, non vtuntur doctiores qui prosa oratione scripserunt, nisi cum appositione huius augmenti ι, at poetæ illud non raro detrahunt: vnde ὤρεα pro ὤρεα, *inhabebatur*, tertia imperfect.

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

¹⁹ Et ab ὀρεῖω. sic ab εἶρω. εἶρω: aoristus prim. ὤρεα pro ὤρεα & soluta diphthongo ὤρεα, ὤρεα, ὤρεα: perfect. ὤρεα, pass. ὤρεμαι: plusquamperfect. ὤρεμαι, ὤρεα, ὤρεα. vnde tertia plur. Ionice (6, 6, 2.) ὤρεται, cum ἡ, ὤρεται, clausi erant. 1, 4, 15. Atque hinc vltimissimum illud participium ὀϊσῶς, ὀϊσῶς, *similis*, at ὀϊσῶς, ὀϊσῶς: *similis*, *conueniens*: & neutrum τὸ εἶδος, ὀϊσῶς, *par, consentaneum*, vero proximum, signum necessarium.

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

²⁰ rium, ducuntur ab εἶρω pro ὀϊσῶς, quod formam habet præteriti medii ab εἶρω, recte ε, non in η mutato: sunt qui velint, Bæoticum esse pro aoristo primo

ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.
 ὀϊσῶμαι.

ἔξω.
ἦξω. ἦκω.
Annotation.

ἦκον.
Regula.
ἔμφορται:
ἔμφορβ. εἰ-
μορρδφ. ©.
ἦμβεσμαι:
ἦμβεσρδφ.
ἔμφορρδφ.
ἦμμορρ.
ἰοσυρμυ.
ἰοσυρμυς.
ἰπίοσυται.
διόσυται.
ἰοσυται.

ἔξω, *similis sum*: in cuius plural. reperitur ἔξωσι pro ἔξαν, ab ἔκω: cuius futur. ἔξω: perfect. ἔκω: pass. εἰγμαι, ἔξω, & soluta diphthongo, verisōque in η, ἦξω, *similis es*: sic in plusquamperfecto ἦγμαι, ἦξω, *similis erat*: tertia perfecti ἔκτω, cum augmento s, ἰεκτω, *similis est*. Hæc præterita præsentis significationem habent, & plusquamperfectum imperfecti. Sic in aoristo 16 secundo ἔπει, ἔειπον, ab ἔπω, dē o, quod per e augetur. 17 Hoc fit contra regulam generalem, quæ vult s augmentum syllabicum notari semper spiritui tenui. 18 Tertia persona ἔμφορται, *factum est*: tertia plusquamperfecti ἔμφορβ, *facto, decretum erat*: participium ἔμφορδφ, *fatalis*. Pro ἔμφορμυς reiecto & metathesi, dicitur ἦμβεσμαι, *fatalis sum*: inferitur β. quod μ ante e non ponatur, s, 17. hinc ἦ μβεσρδφ, ut ab ἔμφορμυς ἦ ἔμφορρδφ, id est, *factum, sortis fatalis constitutus*. sunt qui scribant cum spiritu aspero ἔμφορμυς ἢ ἔμφορρδφ. Ab eodem μείρομυς præteritum med. est μίμρεσ, *sortitus sum*, & poetice ἦμρεσ facta metathesi: qua etiam in quibusdam aliis præteritis tuncitur: ut ἰοσυρμυς, *potius sum*, pro ἰόσυρμυς, ἀσδω, *tonos*: particip. ἰοσυρδφ, *properans*: hinc adverb. ἰοσυρμυς, *studiosè, caritativè, propere*, tertia perfecti ἰόσυται, cum ἰπι, ἰπίοσυται, *impetum fecit*: plusquamperfect. ἰοσύμω, ἰοσυσθ, ἰοσύθω, *veniat*: cum διγ, διόσύθω, *permeabas*: potest tamen etiam censeri imperfectum à σύ- μω: aor. prim. ἰοσύθω, tertia plur. ἰοσύθηται, & Boeotice ἰοσυται, *genuit*, 67, 23.

10

De plusquamperfecto Attico
et medio.
Atticismus.
ἀκνηχέω.

ἦδν.

ἰπιτόφισαν, ἦδ-
σαν, ἀκνηχέσαν,
ἀττόφισαν, εἰδω, ἦ-
κω.

πρὶν μιλιώτω.

Plusquamper-
fectum cum tri-
plici augmento:
ἠγνέχην, αἰ-
γνέχην, ἠκνηχέην,
ἀκνηχέην, ὀρυσ-
σαι, ἀκνω.

ἐώλπην, ἐ-

- 1 Plusquamperfecti & prima & tertia singularis, Atticè per η sine ν: ἐπέτύφη ἐγώ, *verberaveram*
- 2 ego: ἐπέτύφη ἐκείνος, *verberaverat ille*: 2 vnde ἐκεχήμε plusquamperfectum medium à χαίνω, *dehisco*:
- 3 & ἦδν pro ἦδν ab εἶδω, *video, scio*.
- 4 Tertiam pluralem ἔσαν Atticus effert per εαν elidendo subiunctivam; ἐπέτύφεσαν, ἦδεσαν, ἀκνηχέσαι, *verberaverant, noverant, audiuerant*.
- 6 Est quandoque hoc tempus contentum incremento perfecti: περὶ μελίωτο, *fundatus erat*; plusquamperfectum passivum ἀπρμελιόμην, *fundor, aris*.

Atticum plusquamperfectum temporaliter
7 initio augetur: ἀγήγερχα, ἠγνέρχην, *congregavi, congregaveram*: ὀρώρχα, ὀρώρχην, *fodi, foderam*: ἀκήχσα, ἠκνηχέην, *audiui, audiueram*. Excipe ἐληλύχην & ἐληλύθην, *veneram*, ab ἐλήλυχα & ἐλήλυθα, ab ἐλθῶ, *venio*. At ἔολπα, *speravi*, ἐώλπην: ἔοργα, *feci*, *πα-
τραν*.

tres vltimi, minimè.

⁷⁷χ⁷⁷α, ⁷⁸χ⁷⁸ου.
⁷⁹σ⁷⁹α. ⁸⁰λ⁸⁰α.
⁸¹κ⁸¹α.

² Quatuor scribuntur purè: *χέω*, *ἔχω* vel *ἔχθω*,
³ *fundo*: *σθώω*, *ἔσθω*, *μoueo*: *ἀλθώω*, *ἥλθω*, *υιτο*: *ῥέω*
 vel *ῥέω*, *ἔκνω*, *accendo*, sublata futuri consonante.

Дуѣла аб ѣпп.
Ѣ ѡ ѣппа.

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ.

ἔκαστος.
ἐν κείνῳ.
κῆα, κῆας.
κῆαντο.

1 A ἡ πᾶ imperatiuus ἔπει, ἐπείτω: optat. ἔπειμι: particip. ἔπας, αὐτ. Ab ἡγήκη imper. ἡγήκη, ἡγήτω: optat. ἡγήαμι: infinit. ἡγήσῃ: particip. ἡγέας, αὐτ. 2 ὁί in voce med. ἡγήσῃ, tertia plur. ἡγήσασθαι, & Ionicè reiecto augmento ὁίῃσασθαι: infinit. ὁίῃσῃ: particip. ὁίῃσθαι. 3 Dicitur & ἡγήσῃ, à fut. ἡγήσῃ: hinc infin. ἡγήσῃ, cum ἤ, ἡγήσῃσθαι, & poetice ἡγήσῃσθαι, ἡγήσῃσθαι, 30, 11, & 17. 4 Καίῃ siue ἡγίῃ facit in futuro καίῃσθαι, pro καίῃσθαι vel καίῃσθαι: hinc aliis aoristus ἡγίῃσθαι: & in aor primo pass. ἡγίῃσθαι, succensus sum. at ἡγίῃσθαι à καίῃσθαι. sublati futuri consonante; non autem à καίῃσθαι: hinc infin. καίῃσθαι: part. καίῃσθαι: aorift. prim. med. ἡγίῃσθαι: tertia plur. reiecto augmento καίῃσθαι, accendunt: particip. καίῃσθαι, qui accendit vel vssit.

De aoristo 2. I

१२५२१.
 १०००.
 ११. १०००.

Aoristus secundus dissyllabus in multis non
corripit penultimam, quod in eandem cadat
augmentum: ἄδω, ἦδδιν, *cano*: ἔλκω, εἴλκην, *traho*: ἔλω,
² εἴλῳ, *capio*: ἔπω, εἴποι, *dico*: ἔχω, εἴχην, *habeo*: ἤκω, ἤκην,
venio: ἄγω, ἦγον, *ago*, & Atticè ἦγαγον, interposito γα:
εἶδω, εἶδον, *video*: nam ἴδον poeticum est: ἐλάβθω, ἦλ-
θον, *venio*: sed est syncope ab ἦλυθον.

[illegible]

3 Etiam trisyllabus ¹ penultima longa: *ἐπέκω,*
ἠέκων, *fero:* *ἐπάρθω,* *denasto:* *δέρκω,* *ἐδαρχην,* *τι-*
4 *s deo:* & ⁴ metathesi poetica, *ἐδεαθον,* *ἐδραχην,* *πλήσ-*
σω, *ἐπληθον,* *percutio,* ad corpus pertinet: *ἐπλαθην,* ⁵
perculsi, ad animum.

Notio.

In sextæ coniugationis circumflexis nihil ob penultimam mutabitur: ἔχω, ἔχον, habeo: ἀνέω, ἀνέον, inuenio: βλάπτω, ἐβλάπτον, germino: δισπείω, ἐδίσπον, sono: ὀλιγιεύω, ὀλιγιέον, labor.

^γελισσιν.
^δελισσιν.
^εελισσιν.
^ςελισσιν.
^τελισσιν.
^θελισσιν.

• Τρία, λέγω, dico: φλέγω, urō: βλέπω, video: non mutantur in α, ἔλεγον, ἔφλεγον, ἐβλέπον: αὐτὴ τὴν αὐτῇ, ἔταμον & ἔτεμον, feci.

Tertia pluralis, par primæ singulari, ἑταίροι: sed

circumflexis facere barytona.

ἐν, ἄνω.
αἶν, αῶν.

Sic πλέω, *naui*go:ρέω, *flu*o: χέω, *fundo*: πνέω, *spiro*:
in ὄσω, πλῶσω, &c. Itidem κλάω, κλάωσω, *fleo*: κείω
vel κείω, κείωσω, *vro*.

πτεράειν.

πτεράμμαι.

τρίφειν.

ἀφίξομαι.

ἀφίξω.

ἰφίξω.

κρηξίω.

μεθίξομαι.

ὀφίξω.

Futura *aeterna*
in ἰω & media
in ἰεμαι, ab ἰζω,
&c. corum ter-
minationes.

Dorismus.

ἀπρο α.

ἀγωνισμαι.

ἀνδραποδισ-
μαι.

Futura in ὄσω
à monosyllabis
in ἰω.

ἰω, ἰόσω, &
κίω.

Æolismos.

Atticismos.

De imperativo.

τυπῶντων.

τυψάμετων.

- 1 In aoristis secundis & præterito medio servatur τ vt in præsentibus : in reliquis temporibus retinetur θ futuri : aoristus igitur secundus est ἔτερον, 1, 1, & poeticè τέτερον, 1, 1, 49, 22 : vnde infinitiuis Ionicus τ τέτερον, 59, 4. passiuam habet significationem, *nutritum* : sse : præteritum med. τετρου, *nutritum* : at præterit. act. τέτερον : pass. τήτερον, *nutritum*, & Atticè τήτερον : aor. prim. τήτερον : actiuus ἔτερον : imperat. ἔτερον : med. ἔτερον : part. ἔτερον : 10
10, *qui educantur*. à τήτερον optatiuis τήτερον, & με in ἰω verso Atticè vt in cir- cumflexis, 89, 3, τήτερον, *syncope* τήτερον, *alerem*. 2 Hinc in compositis muta- tio tenuium in aspiratas : ἀντίχομαι, fut. med. ἀντίχομαι, *mibi vindicabo*. ἀπί- 2
χω, *abstineo* : futur. ἀπίχω : med. ἀπίχομαι, *inhibeo* : fut. ἰφίξω : infin. ἰφίξων, *obstineo* : futur. κρηξίω : *bene habebis, bene succedet*. μετιχω, 15
cum aliquo habeo, *particeps sum* : fut. μεθίξω : med. μεθίχομαι, *partem capiam*.
- 3 ἰπύχω, *sustineo, submitto* : fut. ὀφίξω. 3 Huiusmodi fut. circumflexa termina- tionibus conueniunt cum futur. secund. eiusdem vocis ac modi. atq; in maximo sunt vsu apud quosvis oratores : vnde ἀκούω, ἀκούεις, ab ἀκούω, *audire facio* : ἀνδραποδίζω ab ἀνδραποδίζω, *demonstro* : βαδίζω ἀ βαδίζω : *genuo*, ἀ γυμνάζω, *po- 20*
tatem facio : ἰσχύω ab ἰσχύω, *appropinquo* : ἐλπίω ab ἐλπίω, *spero* : κρηδύω & medium κρηδύω, *sedabo*, ἀ κρηδύω, *sedeo* : κρημύω ἀ κρημύω, *porro* : κρανύω ἀ κρανύω, *basium dico* : οἰκίζω ab οἰκίζω, *misereor* : οἰκίζω ab οἰκίζω, *exprobro* : ἐρδύω ab ἐρδύω, *mane surgo* : ἐρδύω ἀ ἐρδύω, *definio* : ποδίζω ἀ ποδίζω, *compede vincio* : σα- 25
φύω ἀ σαφύω, *potum facio*. Dores in horum terminationibus ponunt ἀ pro suo more, 12, 48 : vt ἀγωνισμαι, *decertabo*, pro ἀγωνισμαι, ab ἀγωνίζο- μαι. ἀνδραποδίζω, in *seruitutem trahō* : futurum medium ἀνδραποδίσωμαι, 3
Atticè ἀνδραποδίσωμαι, Doricè ἀνδραποδίσωμαι, & tertia plural. ἀνδραποδίσονται, pro ἀνδραποδίσονται, in *seruitutem trahent*. communis esset ἀνδραποδίσονται.

- 4 Vide Investigationem thematis in verbo αἶψα. 5 Hæc futura πλάσω, ἰδί- 30
σω, χέσω, πνέσω, sunt ab Æolicis πλάω, ἰδίω, χέω, πνέω, sic ἔτερον, ἔτερον, & medium ἔτερον, ἀ ἔτερον : & τ. ἰω, ἰόσω, ἀ ἰόσω, *quo*. quum autem significat pro, *patro, vado*, facit in futuro ἰόσω. Cæterum κλάω & κείω sunt ab Æolicis κλάω, κείω, quæ ab Atticis κλάω, κείω addito υ sunt facta : Attica verò à com- 35
munibus κλάω, κείω, subtrahito υ.

1 Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt
similem genitiuo plurali participiorum eiusdem
temporis ; τυπῶντων, τυψάμετων, pro τυπῶντων, τυ-
ψάμετων.

Secundus aoristus vltimam grauat, τυπῶ : sed
acuuntur tres, ἐλθέ, *venito* : ἔρε, *inuenito* : εἰπέ, *dicito* : sic Atticè λαβέ, *accipito* : ἰδέ, *videto* : cum
communiter dicant λαβέ, ἰδέ.

μελόντων.
παιδώντων.

- 1 Hinc μελόντων, *intra sint*, pro μελόντων, ἀ μέλω, *creno*. παιδώντων, *fa- 3*
ciunt.

είπαι, pro πεινῶμαι, 78, 23. ἀγχιμένον, πεινῶμαι. pro ἀγχιμένον, ab ἀγχιμένον, πεινῶμαι. ² Ab ἐλδῶ. Vide 148, 21, & Inuestigationem thematis in verbo 2. ³ Vide 148, 28, & Inuestigationem thematis in verbo δέισμα. ⁴ Vi- 3. 4 de 139, 25. ⁵ Vide Inuestig. thematis in verbis λαχάω, λαμῶμαι, &c. & 54, 5. ⁶ Vide 148, 20, & Inuest. thematis in verbo εἶδω.

¹ Oportatiou Æolico non vtuntur Attici nisi in secunda & tertia singulari, τύψας, τύψας, & tertia plurali, τύψαν.

¹ DIXERAT 57.31, vñtissimum esse apud Atticos oportatiui primum aoristum Æolicum.

Subiunctiuī secunda & tertia persona tam barytonorum quàm circumflexorum & verborum in μι, continet diphthongum impropriad, εἰ τὴν, τὴν: ποιῆς, ποιῆ: ἔθῃς, ἔθῃ.

¹ PRO τὴν, ποιῆ, ἔθῃ, Iones dicunt, τὴν, ποιῆ, ἔθῃ. Vide 100, 1. ¹⁵ Illud etiam hoc loco monendum, poetas primam personam pluralem subiunctiuorum in μι efferre per μι: vt ἀδύμι, ἀδύμι. fut. δύνω: aor. prim. ἰδύμι, 54, 4. hinc in subiunctiuo, δύνω, prima plur. δύνωμι, & poeticè δύνωμι, ἀδύμι.

²⁰ Passiuī secunda persona præsentis & futuri in η; τύπῃ, τυφθήσῃ, τυπήσῃ, τετύψῃ: perfecti autē in σαι, πεποίησαι, vt & præsentium à verbis in μι, πίττω, πίττω: quem morē & in barytonis quibusdam cernimus, φάσμαι, edo, φάσσαι, pro φάγη: & in circumflexis, καυχάμαι ὦμαι, gloriar, καυχάσαι, καυχᾶσαι, pro καυχῇ, καυχᾷ. Et contrà quædam à verbis in μι desinunt in η more barytonorum, κάθμαι κάθη, sedeo: ἑτίσμαι, ἑτίσῃ. scio: δυνάμαι, δυνῇ, ποσῇ, pro κάθουσαι, ἑτίσασαι, δυνάσαι. sic perfectum μέμνημαι, μέμνη, pro μέμνησαι, memini.

² Quatuor Attici finiunt in ι, βέλομαι, βούλι, τοιο: οἶομαι, οἶδ, ρυτο: ὄψομαι, ὄψι, videbo: ἔομαι, ἔδ, & facta crasi; † εἶ, sum, es.

¹ VIDE quæ de hac re copiosè diximus, 61, 20. ² Hæc quatuor Com- 1. 2 munes ab Atticis acceperunt. Verùm Attici idem observant in omnibus ferè præsentibus & futuris vocis passiuæ & mediæ: quod non negat CLENDARVS. ³ Et Ionicè οἶω, 61, 20 & 33. ⁴ Futurum primum indicatiui mediū ab ὀπτομαι, 3. 4 οἶω, videro & vider.

De optatio.

De subiunctiuo.

Notio.

De imperio.

De indicatiuo vocis passiuæ.

εσαι pro η.
φάσσαι.
καυχάσαι.
καυχᾶσαι.
η pro ησαι.
υδῆσαι.

καθῃ.
ἑτίσῃ.
δυνῇ.
μέμνη.

Atticis finio.
βέλι.
οἶδ.
ὄψι.
ἔδ.

De perfectis passivis.

Attici σται.

μεμίσσμαι.
μεμύλουμαι.

μεμύρηκα.
μεμύρημαι.

1 Perfectum passivum à verbis in *ιω*, per *σμαι* faciunt Attici; *μιάνω*, *μεμίσσμαι*, *φάδο* : *μολύω*, *μεμύλουμαι*, *inquino*.

Verbum *μύω*, *μεμύρημαι*, vt *μεμύρηκα*, velut à *μύω*, *maneo*.

Disyllaba primæ & secundæ coniugationis, quæ Attico præterito mutant² in *ο*, hîc repetunt

3 *ε*, λέγω, dico, 3 λέλεχα, λέλεγμαι; 3 *η*, έπηω, *φυο*, κέκλοφα, κέκλεμμαι : invenitur verò & κέκλαμμαι, *furto sublatius sum*.

πύλαμμαι.

ετραμμαι.

βεερεμμαι.

Notio.

υφασμαι.

ελεχα.

ελεγεμμαι.

ετραφε.

βεερεγμμαι.

Quæ habent *pe* cum aliqua consonante, ver-

4 tunt *ε* in *α*; *ερέφω*, 4 *ερεφα*, *ετραμμαι*, *verto* : sed *βρέχω*, *βεερεχα*, *βεερεμμαι*, *irrigo*.

1 Hoc tantummodo observatur in primis personis perfecti & plusquamperfecti. & in participio perfecto, *μίσσμαι*, *μύω*, *μύω*, *μύω* : *μίσσμαι*, *μύω*, *μύω*, *μύω* : non autem *μίσσμαι*, *μύω*, *μύω*, *μύω*, sed *μίσσμαι*, *μύω*, *μύω*, *μύω*. quidam tamen ab *υφασμαι*, *subtexo*, ducunt *υφασμαι*, *υφασμαι*, *υφασμαι*, & reduplicatione poetica *υφασμαι*, *subtexo* est : ego malim deducere ab *υφασμαι*, quod est idem atque *υφασμαι*, eadem tamen formæ di ratione. in secunda syllaba substitutum fuit *π* pro *υ*. sic in *επαινω*, *verus*, (quod sit ex *επαινω* per poeticam reduplicationem, quæ & in nominibus locum habet) substituitur *π* pro *υ*. 2 Vt dictum est 144, 1. 3 Atticis receptiora sunt *ελεχα*, *ελεγεμμαι*, 4 145, 1. 4 Atticè *ετραφε*. vt perfectum pass. *ετραμμαι*, mutat in *α*, ita & plusquamperfectum, *ετραμμαι*, *ετραφε*, *ετραφε* : hinc tertia pluralis Ionica (66, 2) *ετραφε*, *verſi etatis*. 5 Hinc participium *βεερεγμμαι*, f. *οίω*, *υπομαδίδω*, non planè *εβριν*, 144, 4.

De aor. i. pass. *εἰρώδην*, *ἀρώ* : *εἰρήνω*, *ἀρώ* à *νείω*μαι.

εἰρώδην.

εἰρώδην : *εἰρώδην* : *εἰρώδην*.

Aoristi primi passivi *εἰρώδην*, *valeo*, & *εἰρήνω*, *memini* assumpserunt *σ*, cum non insit præterito, *εἰρώται*, *μέμνηται*. Contrà *εἰρώδην* perdidit *σ*, nam præteritum *σεφασμαι* à *σάω*, *feruo*.

Cæterum *εἰρώδην* regulariter fit à barytono 2 *γνώω*, *nosco*, *γνώω*, *π. έγνωκα*, *έγνωμαι*, vnde 2 *εἰρώδην*. Etiam *εἰδωλόδην*, & Atticè *εἰδωλόδην*, à *δυναίω*, *valeo*, *possum* : sed *εἰδωλόδην*, & Atticè *εἰδωλόδην*.

ἔλεω, à δυνάω, μ. ³ δυνήσω, possum.

Penultima huius temporis eadem cum perfecto: at ἔπρεδεν & ἐπηνέδεν per systolen, ab ἔρημην, inuentus sum, & ἐπὴνμην, laudatus sum.

Sic composita ab αἰρέω, αἰρῶ, capio, ⁴ καθερέδεν, ⁴ destructus sum: ἀφῆρέδεν, ablatus sum: & simplex ἠρέδεν, à præteritis ἤρημην, καθήρημην, ἀφῆρημην.

Sic ἐρρέδεν ab ἔρρημην, quod & ἐρρηδεν, dictus sum; vnde ῥηθεῖς, dictus.

¹⁰ Illa quæ verterant præterito ε in α, hîc rursus per ε scribuntur; ἐρέφω, verito: ἔγραμμην, ἐσρέφδεν.

¹ S i c apud poëtâs verba in α quæ in præterito perdebant, illud interdum i in hoc aoristo recipiunt: νεκλήδην & ἐκλήδην, à κλίνω, inclino, & κείνω, indico: in quorum tertia persona perfecti passivi non erat ν, κέκλιται, κέκεται, vt habes

¹⁵ 65, 3. ab ἐκλήδην, part κείνους, εντΘ: in plurali οἱ κείνους, cum ἀφ, ἀφῆκείνους, discreti. Sic à πνύω, σπύρω, aoristus prim. ἐπνυῖδην assumit ν, quamvis non desinat in α: sine augmento πνυῖδην, πνυῖτης, πνυῖτη, cum αὐτῶ, αὐτῶν πνυῖτη, & ποττικῶ ἀμπνυῖτη, respicitur, refertur ad ἀμπνυμην, 50, 11 & 29, dicitur etiam ἐπνυῖδην, πνυῖτης, ἐπνυῖτη sine: hinc cum ἐκ, ἐμπνυῖτη, sine augmento, pro ἐκἐμπνυῖτη, respicitur.

²⁰ ² Hinc part. γυνώσκεις, εντΘ, cognitus. sic ab ἐσθῖδην, σθώδεις, σθναται. ³ Medium fut. δυνήσωμαι, poterō: perfect pass δυνήσωμαι, potui. ⁴ A thematibus καταφάω, defuncto: ἀφάωμαι, aufero. quæ componuntur ex præpositionibus κατ & ἀφ: sed ultimæ vocales perduntur, & tenues τ & θ migrant in suas aspiratas θ, φ. quare id fiat vide 49, 7. & 15.

²⁵ Optatiuorum prima pluralis in εἶημεν, patitur syncopen in omnibus verbis: τυφθεῖημεν, τυφθεῖμεν: vnde formatur tertia τυφθεῖεν. consimiliter à verbis in μι, πηθεῖημεν, πηθεῖμεν, πηθεῖεν. sic εἶεν, essent, pro εἶημεν, ab εἶημεν.

³⁰ ¹ A T Q V E secunda τυφθεῖται. ² Et syncope δῖμεν, essetis: secunda εἶηται, εἶηται, essetis. thema est εἶμι, sum: cuius coniugatio habetur in tractatu anomolorum in μι.

Subiunctiui secunda persona singularis, diphthongus est impropria; τύπη, ποιῇ, πηθῇ, similis tertiæ actiuorum.

Quæ in subiunctiuum anothauimus, vide 100, 15. & 107, 17. & 34.

¹ Medium præteritum à βλάτω, laedo: καλύπω, ¹ tegeo: κρύπτω, abscondo, definit in βα, βέβλαβα, &c.

V

ἐπρέδεν; ab ἐ-
είσω, quare ab
ἐ. δ. ε.

ἐπηνέδεν, ab ἐ-
πηνέω.

καθερέδεν.
ἀφῆρέδεν.
ἠρέδεν.

ῥηθεῖς, ῥ
είω, ῥθ.
ρηθεῖς.

Notio.

ἐκλήδην.
ἐκείδην.

ἀφῆκείνους.
ἐπνυῖδην.
ἐπνυῖδην.
ἐμπνυῖτη.
ἐμπνυῖτη.

De optat. pass.

τυφθεῖμεν.

τυφθεῖς.

πηθεῖμεν, πηθεῖς.
εἶεν, ab εἶμι,
sum.

τυφθεῖται.
εἶηται, εἶηται.

De subiunctiuo
passiuo.

De præterito
medio.

[illegible]

ὁρῶντες αὐτὸν φωνάζοντες.
 ἡ δὲ πόλις αὐτοὺς ἀκούσασα
 ἐκείνην τὴν ᾠδὴν,
 σάλευσε καὶ ἐκείνην τὴν πόλιν.
 ὑψώθη δὲ ἐκείνη ἡ πόλις.
Annotatio.

Diagramma literarum pleonasmu.

21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 54

Notanda de cō-
tractionib. At-
ticorum.
αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν,
IC5, 19.
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν, IC5, 9.

Notio.

1892.

δράμα.
δρότης.
δομος.

ante o ϕ i.
 πρὸ λίγυ.
 πρὸ φείλω.

[illegible]

പ്രശ്നം: 1.
 പ്രശ്നം: 2.

ANOMALA IN MI.

10 **P**Lurima fiunt ab *εω*: quod vario spiritu varia
significat. Verbum substantivum *εἰμι* fit ab *ἐω*,
pro *ὑπάρχω*, hoc est, *sum*: reduplicationem nō ha-
bet: penultima non *ex ε*, ne idem sit cum *ἡμι*, di-
co; sed additur *ι*, vt penultima sit longa, & acui-
tur vltima, cūm dicendū foret *εἰμι*. nam disyl-
11 laba penultimam circumflectunt, vt *γινώμι*, *nosco*:
δύμι, *ingredior*: *αὐδομι*, *audio*.

*De cipi quod
est sum.*

Indicatiui præfens; S. ³ειμὲ, ⁴εἶ, ⁵ἔσθι: D. ¹ἐσθόν, ²ἐσθόν: ³. ⁴Indicativus.

Р. 60⁶м¹, 7²ε¹ε¹, 8¹ε¹.

20 Imperfectum; S. $\omega\tilde{\nu}, \eta\tilde{\nu}$, $\omega\tilde{\nu}$: D. $\eta\tilde{\nu}\tau\omega, \eta\tilde{\nu}\tau\omega$: P. $\eta\tilde{\nu}\mu\tau, \eta\tilde{\nu}\tau\tau, \eta\tilde{\nu}\sigma\alpha\iota$.

¹⁴ Personis in ε, Aeoles addunt ρα; ης ρα, eras: ¹⁵ ε- ¹² In additio Eo- ¹³ licet.

φηςθα, dicebas vel dixisti: "εἴπηςθα, dixeris.

⁷Plusquamperfectum passivum, ἤμην, ἦσθε, ἦτε,

25 &c.

Futurum, ¹⁸ἐσται, (νετύπομαι) ¹⁹ἔσῃ, ἔσται: & ²⁰syncope, ἐσται.

Imperatiui præsens; Singul. 'ဝါ, vel 'ေစ, 'ငှမ: 19. Imperativus.

Dual. ἔσονται, ἔσονται. Plural. ἔσονται, ἔσονται. Inuenitur etiam

30 ἦτω pro' ἔτω, à barytono ἔω, ἦε, ἔίτω, & crasi duo-
rum ἔε in ἦτῳ.

Optatiui præfens; Sing. ²² εἶλω, εἶης, εἶη: D. εἶητον, ²² εἶητελω: Plur. εἶημεν, εἶητε, εἶησαι, & εἶεν, de qua synco-

est, eo vel ibo : ² nam futurum εἶναι non est in usu.

Indicativi praesens, S. εἶμι, ³ εἶς, vel εἶ (vnde ⁴ ἀ- ^{3.4} ἀπ, ab ἀπμ
πλ, abis vel abibis) εἶσι : D. ἱόν, ἱόν : P. ἴδω, ἴτε, εἶσι, &
Ionicè ἴασι : ἀγγίσσασθαι, adire : εἰς ἴασι, ingrediuntur.

Imperf. S. εἶν, εἶς, εἶ : D. ἱόν, ἱόν : P. ἴδω, ἴτε, εἶσι.

Perfectum inusitatum εἶρε, vnde plusquam-
perfectum εἶρεν, & Atticè ἦρεν.

A perfecto medio εἶα, fit ἦα, & solutione ἦια,

ἦιας, ἦιε.

Plusquamperfectum, ἦεν : tertia pluralis, ἦεν-
σαι, & ἦσαν : ἀνήσαν, redierant : ἔξησαν, exiuerant.

Ab aor. pr. εἶσαν, fit ἦσαν, & inde ἦσαν & ἦσαν.

Aoristus 2. ¹⁰ ἴον, ἴες, ἴε, &c. ab εἶω.

Participium, ἴων, alii tria dicunt praesentia

acuta, ἴων, iens : κίων, vadens : & εἴων, existens, pro ὢν ab
εἶμι, sum.

Imperatiuus S. ἴθι, ἴτω : D. ἱόν, ἱόν : P. ἴτε, ἴτωσθω.

Pro ἴθι dicitur etiā εἶ, ab εἶω. Imperatiuus, εἶε, crasi

εἶε, ἔξε, exi : εἶε, percurre. Infinitivus, ἴσαι : etiā εἶναι,

vnde ἀπῆναι, abire : παρῆναι, accedere : per metathe-
sim ab ἴναι, recepto infinitiuo, vnde ἀπέναι, ab-
ire : μελέναι, persequi : ἀγγίσσεναι, adire : ab ἴναι, quod fit
ab εἶω, eo.

¹ E τῆς βήτα φθόγῃ, ἴω, ἴω. Dicitur etiam per reduplicationem ἴωμι : vnde
25 tertia singularis ἴω, vadit : & imperfectum, vel potius aoristus secundus ἴω, at-
que huius compositum ἴωμι, adueniens, praeteribam : hinc et-
iam infinitivus ἴωμι, atque praesens medium, ἴωμι, ἴωμι, ἴωμι, imperfectum
ἴωμι, ἴωμι, ἴωμι : imperatiuus ἴωμι, ἴωμι : secunda pluralis ἴωμι, ἴωμι participium
ἴωμι. cetera vltus neglexit. ² Invenitur tamen ἴω, ἴω, ab ἴω. atque me-
30 dium ἴωμι, ἴωμι, ἴωμι, vnde, at, ab actiuo exoleto εἶω. at εἶωμι, εἶωμι,
εἶωμι, cum spiritu aspero, vnde & εἶωμι, εἶωμι, fit ab inusitato ἴω.

³ Eolicè εἶω. ⁴ S. εἶω, εἶω, προδίδωμι, prodidi. Ceterum ἴωμι : est etiam im-
peratiuus pro ἴθι, ἴτω, ab ἴω, ut simplex εἶω, εἶω : atque secunda persona praesens in-
dicat. verbi εἶω, εἶω, ab ἴω, abes : quod componitur ex εἶω & εἶωμι. ⁵ Vi-
35 de 142.3. ⁶ Cum εἶω, εἶω, ἀσπένω, ἀσπένω. ⁷ Ionicè εἶω, 147.3. ⁸ Vide 146.26. ⁹ Vi-

Atque tertia dualis εἶωμι, & cum Attico augmento (145, 5) ἴωμι, &
in voce med. εἶωμι, inueniunt duo. ex εἶω, cum αἶω, fit εἶωμι, ἀσπένω.

¹⁰ Vt εἶωμι, ἀσπένω, 55,3. ex ἴω, cum εἶω, fit ἴω, inuit. Ab ἴω imperatiuus is, 10

Participium εἶς, ἔντος: ¹⁴ ἀφείς, *qui dimisit*: καθεῖς, ⁴¹ ἀφείς, καθεῖς. *qui submisit*, &c.

Passivi præsens ¹⁵ ἔμην. Imperfectum ἔμελν: Ο. ³⁵ *omnia* vt ἤμεν. Perfectum, ¹⁶ ἔμην per δ, vt πέθμεν: ¹⁶ *Pag. 108. vers.* ²⁶ *tertia pluralis*, ¹⁷ εἶν, *missi sunt*: ἀφείν, *dimissi sunt*: ¹⁷ ²⁶ ἀνείν, *remissi sunt*: pro quibus Attici ἀφείωνται, ἀνείωνται, vt ἀφείωνται pro ἀφείωνται, tollendo subiunctivam, & interponendo α.

Aoristus primus, † ἔδην, à tertia perfecti εἶται, ¹⁰ corripiendo penultimam, vt ἐπέδην: dicimus tamen etiam εἶδην, & ¹⁸ ἀφείδην pro ἀφείδην, *dimissus sum*. Medius aoristus primus ἤνέμεν: ἀνέμεν, *remisi*. ¹⁹ ἀνέμεν, *admissi*, &c. Aoristi secundi ¹⁹ indicatiuus, ἔμελν, ²⁰ ἔσο & ἔο & ἔ, ἔτο. Imperatiuus ²⁰ ¹⁵ ²⁰ ἔσο & ἔο & ἔ: vnde καθεῖς, *submittito*, *demittito*: ²¹ ἀνέμεν, *admittito*: ἀνέμεν, *premittito*, *emittito*. Optatiuus, εἶμεν, εἶο, εἶτο. Subiunctiuus ²¹ ²¹ εἴμεν, εἴο, εἴτο. Infi-

ἀφείωνται.
ἀνείωνται.
ἀφείωνται.

ἀφείδην,
ἀφείδην,
ἀνέμεν:
ἀνέμεν.

καθεῖς,
καθεῖς,
καθεῖς.

nitiuus, εἴμεν. Participium ἔμελντος,

- ¹ H o c fit per crasim Atticam ἀνέμεν ab ἀνέμει, 159, 3. sic composita, ἀνέ- ¹ ²⁰ σιν, *ascendunt*, ab ἀνέμει: ἀνέμει, *sursum mittunt*, ab ἀνέμει, *diāσιν*, *percurrunt*: *διάσιν*, *transmittunt*. καθεῖς, *descendunt*: καθεῖς, *demittunt*. μετάνειν, *indagant*: μετάνειν, *mittunt*. † ἀνέμεν, *accedunt*, *non ἀνέμει*: sed cum ἀνέμει, *non ἀνέμει*. σιν, *concurrunt*: σιν, *intelligunt*. ἀφείν, & Ionicè (12, 29.) ἀπείν, *dimittunt*. Sumitur quoque tertia pluralis à circumflexo ἔω, ἔω, ἔω. ²⁵ σιν, *ἔω*: cum σιν, *σιν, intelligunt*: sic in particip. τῶν σιν, *intelligentibus*, ἀνέμεν, *ἔω*, *intelligunt*: at σιν, *ἔω*, *concurrunt*: à σιν, 159, 13. Eodem modo imperfectum singulare, & illius tertia pluralis, capiuntur ab ἔω, 105, 7: ἔω, ἔω, ἔω, *mittentem*, *at*: cum δὲ, ἀφείν, *dimittentem*: cum δὲ, ἀφείν, *premittebat* & *premittebat*: (nam capitur etiam pro præsenti) cum σιν, σιν, *intelligebat*, & Atticè *ἐμειν*, 117, 10 tertia pluralis *ἔω*, similis primæ singul. cum σιν, σιν, Atticè *ἐμειν*, pro σιν, *intelligebant*. rursus pro tertia plurali ἔω, dicitur Boeoticè (95, 15.) ἔω: cum μετάνειν, *pretermittentem*. Dicunt quoque pœtæ in hoc imperfecto ἔω, ἔω, ἔω, &c. secunda pluralis εἶν: cum εἶν, εἶν, *demittentem*. ² Vide 05, 14. ex εἶν cum παρ, *premittebat*, *dimissi*: cum ἀνέμει, ἀνέμει. ³ ³⁵ καθεῖς, *remissi*: tertia pluralis εἶν, *missi sunt*: ἀνέμει, *remissi sunt*: partic. ἀνέμει, ἀνέμει, *qui remissi*. ³ Ionicè (12, 29.) ἀπείν, ἀπείν, ἀπείν, ex eodem ἔω cum ἀνέμει, ἀνέμει, ἀνέμει, ἀνέμει: cum Attico incremento (145, 6) ἀνέμει, ἀνέμει, ἀνέμει, *remissi*, *est*: cum δὲ, ἀνέμει, *premittebat*: cum μετάνειν, *dimissi*: cum εἶν, ἀνέμει, *at*, *emittenti*, *est*. huius futuram εἶν, in finitiuus εἶν, ³

ἀνέμει, ἔω, ἔω, *atque ex eis composita*.

σιν, ἔω.

ἔω, ἔω, ἔω.

ἔω.
ἀνέμει, ἔω, ἔω.

ἀνῆμρ.

ἰοι. ξωίει.
ἀπης.
ἰοίμει.

Ionismos.

ἀνῆμρ.

ἀνῆμρ.

ἀνῆμρ.

ἀνῆμρ.

Δαῖμρ. quod
est concupisco.

ἰφίμρ.
ἰφίμρ.

ἰμρ concupi-
sco, qui differas
ab ἰμρ mit-
tor.

4 immisurum esse. 4 Prima singul. ἀνῆμρ, pramissi. ut ἀνῆμρ. sic cum ἀνῆμρ, 5
5 οὐδὲ οὐκ incitatur: cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, remiserunt, aperuerunt. 5 Repertur tamen
prima pluralis ἀνῆμρ, longa penultima, pro ἀνῆμρ, remissimus. sic ἀνῆμρ, pro
6 ἀνῆμρ, omisimus. 6 Cum ἀνῆμρ, οὐκ ἔστιν: in secunda plurali οὐκ ἔστιν, immittitur:
cum οὐκ, οὐκ ἔστιν, intelligite. Pro ἰμρ dicitur etiam ἰμρ, a circumflexo ἰμρ, ἰμρ, impe-
7 ratiuus ἰμρ, ἰμρ, 10 6, 10. cum οὐκ, οὐκ ἔστιν, Atticè (117, 10) ξωίει, intellige. 7 10-
nicè ἀπης, 12, 29. componitur ex ἀπης: cum ἀπης, ἀπης, omittitur. Vide 10 6, 5, &
8, 9 107, 20. 8 Poëtice ἰοίμει, ἰοίμει, ἰοίμει, &c. à barytono ἰοίμει. 9 Atticè & Doricè (59,
4) ἰοίμει: Ionicè ἰοίμει, vnde cum οὐκ, οὐκ ἔστιν, pramittere. A communi-
10 cum οὐκ, ἀνῆμρ, cessare, omittere: cum οὐκ, οὐκ ἔστιν, intelligere: est etiam
10 οὐκ ἔστιν, & Ionicè οὐκ ἔστιν, vnde ire, congregari, a οὐκ ἔστιν, 119, 20. 10 Sic compo-
11 sita, ἀνῆμρ, ἰμρ, remittens: οὐκ ἔστιν, immittens: οὐκ ἔστιν, intelligens. 11 Hoc fit per
pleonasmum ἰμρ, ut producat. Vide 107, 29. & 34. Nam Iones syllabas
circumflexas dissolunt, præposito ε, ἰμρ, ἰμρ: secunda pluralis ἰμρ, mi-
seritis: deinde poëtice arrepta occasione, suo more producant aduocato ἰμρ, ἰμρ,
12 εἰμρ, εἰμρ. Præterea non rarò Attico more εἰ in η mutant, ἡμρ, ἡμρ, ἡμρ. è poste-
riori η tollitur punctum subscriptum. hinc ἀνῆμρ pro ἀνῆμρ, dimiserit. in præfenti
reperitur ἀνῆμρ, cesset, ab ἰμρ, ἰμρ, de quo paulò antè. ἰφίμρ, immisso, ut ἀφίμρ,
quod communiter ἀφίμρ, & rursus cum ἰμρ, ἰμρ, immisso: tertia pluralis ἰμρ,
12 ἀφίμρ, ἰμρ, 12 Atticè & Doricè ἰμρ, Ionicè ἰμρ: vnde cum ἰμρ, ἰμρ,
13 ἰμρ, dimisisse, pratermisisse: ἰμρ, emisisse: ἀνῆμρ, pramississe. 13 Sic ἀνῆμρ,
14 ἰμρ, omittit vel omisisse. 14 Fœmininum ἰμρ, derelinquens, vel qua di-
misit. sic & alia composita, cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, qui omisit: in plurali ἀνῆμρ,
remittentes, indulgentes: cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, madescentes: cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, qui im-
misit: cum ἰμρ, ἰμρ, qui emisit: cum ἰμρ, ἰμρ, submittens, vel qui submisit. 25
15 15 ἰμρ, ἰμρ, ἰμρ: cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, euascent: tertia pluralis ἰμρ, cum ἀνῆμρ,
ἀφίμρ, & Ionicè (12, 29) ἀφίμρ, dimittunt. particip. ἰμρ, cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ,
16 ἰμρ, licenter agens & vagabundus. 16 ἰμρ, ἰμρ, ἰμρ, sine augmento ἰμρ:
vnde cum ἀνῆμρ, verbale ἀφίμρ, dimittendum, 12 6, 17. infinitiuus ἰμρ, missum esse:
ἀνῆμρ, solutum esse: particip. ἀνῆμρ, dissolutus, venerens: hinc aduerb. ἀνῆμρ, 30
17 ἰμρ, remisse. Ex ἰμρ, & alia multa componuntur, cum ἀνῆμρ, ἀφίμρ, dimissus sum:
participium ἀνῆμρ, dimissus: cum ἀνῆμρ, ἀνῆμρ, infinitiuus ἀνῆμρ, transmis-
sum esse. part. ἀνῆμρ, & poëtice ἀνῆμρ, traiectus, dilutus, 49, 31 cum ἰμρ, ἰμρ,
ἀνῆμρ, dimissus sum: part. ἰμρ, dimissus: cum ἰμρ, ἰμρ, part. ἰμρ, 35
18 18 Sic ἀνῆμρ, dimissus sum. ab ἰμρ subiunctiuus ἰμρ, ἰμρ, ἰμρ, tertia plural.
ἰμρ, mittantur: ἀνῆμρ, remittantur: infinitiuus ἰμρ, & ἰμρ: (hinc ἰμρ
& ἀνῆμρ, immisum esse) part. ἰμρ, ἰμρ, missus: vnde ἀνῆμρ, absolutus, ve-
nia donatus: ἀφίμρ, dimissus: ἀνῆμρ, dilutus: ἀνῆμρ, immisus, infusus: παρ-
19 ἰμρ, labefactus. 19 Tertia persona ἀνῆμρ, admisit. 20 Communiter 40
20 quidem ἰμρ, Ionicè verò ἰμρ: & contractione Attica ε. Idem iudicium de imperati-
21 uo ἰμρ, ἰμρ. vide 61, 33. & 109, 23. 21 Hinc ἀνῆμρ, deseram, remittam: prima
plur. ἀνῆμρ.

ἰμρ, δὲ ἐπιθυμῶ, concupisco, vñtatum est in passi-
uo præfenti; ἰμρ, ἰμρ, ut ἰμρ: & imperfecto, 45
ἰμρ: à quo compositum ἐφίμρ, desidero: & ἐφίμρ,
μρ, desiderabam.

1 Voce non differt à passiuo superioris ἰμρ, quod est, mitto: sed significa-
tione ab eo discernitur, atque constructione: nam hoc, infinitiuum vel genitiuum
postulat: illud verò, verborum passiuorum constructionem recipit, nempe geniti-
uum cum præpositione ἀνῆμρ vel ἰμρ.

ἰμρ.

Ἦμαι & κάθημαι, *sedeo, fiunt* ab ἔω, ἔέω, ἔημι, ἔε-
μαι, *crasi ἦμαι, ἦσαι, ἦται*: Dual. ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθον: Plu-
ral. ἦμεθα, ἦσθε, ἦσαν. sic κάθημαι, κάθησθε, &c.

1. 2 De ἦμαι, quod
est *sedeo*.

3. 4 κάθημαι.

Imperf. ἦμι, ἦσθε, ἦτο: c. καθήμι, καθήσθε, καθήτε.

Imperat. ἦσθε, ἦσθον: κάθησθε, κάθησθον. Etiam καθύ, *sede*,
ἀκάθησθε, Ionicè κάθητο, & systole κάθο, *crasi* καθύ.

κάθο.

1 Pro ἦμι, ἦσαι, ἦσαι, per reduplicationem Ionicam: Iones enim per ε, ἦ
non per ι, reduplicant. Porro in ἦμαι, *crasi ἦμαι*, duplex se contrahitur in η, non in
ε, ne coincidat cum ἦμαι, *crasi ἦμαι*, perfectio passivus verbi ἦμαι.

*Ionica reduplica-
tio per ε.*

ἦμαι,
ἦσαι.

10 2 Hinc imperf. ἦμι, sine augmento: tertia pluralis ἦσαν & ἦσαν, *sedebant*. 2
Potest tamen censerī plusquamperfectum ab ἦ, perf. pass. ἦμαι, 39, 30. plusquam-
perfectum. ἦμι, ἦσαι, ἦσαν. 3 Ionicè ἦται, & c. ἦται poetica ἦται: sic tertia plur.
imperfecti ἦσαν: Ionicè ἦσαν, & Poeticè ἦσαν vel ἦσαν: vnde καθήσθε, *sedebant*.
Vide 66, 1. & 12. 4 Pro καθήσθε, dicitur etiam καθήσθε, ut habes 151, 27.

ἦται, ἦται.
ἦσαι, ἦσαι.
ἦσαι: καθήσθε.

15 5 Tertiam personam c. ἦται Demosthenes sex numero efficit sine augmen-
to, καθήσθε, *sedebat*, penultima circumflexa. & pro ἦται poetae dicunt ἦται, compo-
situm καθήσθε, *sedebat*. potest tamen censerī plusquamperf. ab ἦ: ἦσαι: ἦσαι: ἦσαι.
passivum ἦμαι: plusquamperfectum ἦσαι, ἦσαι, ἦσαι. sic ἦ καθήσθε ἀ καθήσθε: sed
in eo desiderabitur augmentum Ionicè. Infinit. ἦσαι, καθήσθε: participium ἦσαι,
20 καθήσθε, fut. med. ἦσαι, καθήσθε.

καθήσθε.

καθήσθε.
Appendix.

Κέμαι, *iaceo*, ἀκέω, κέω, κέμαι, κέμαι, & *crasi*
κέμαι, κέσαι, κέται. Imperfectum, κέμι, κέμι, κέμι,
ἐκέτο. Futurum medium, κέσομαι, κέσση, κέσσειται.

De κέμαι,
quod est *iaceo*.

Composita sunt, ἀνάκειμαι, ἐπικέμαι, διάκειμαι:

ἀνάκειμαι.
ἐπικέμαι.
διάκειμαι.

2, *recumbo, adiaceo, dispositus sum*.

1 In κέω huc κέμαι ἀ κέω, reduplicatio Ionica non ponitur in principio, 1
sed in medio, nempe post primam consonantem κ. sic ἐπικέμαι in secunda syllaba
reduplicationem habere diximus, 103, 40. 2 Hinc tertia pluralis κέται, & Ionicè
κέται, poetice κέται, 66, 12. & 15. Dicitur quoque κέται, & in imperfecto κέται
30 τ, *iacebant*, pro κέται, detracto augmento, a barytono κέμαι: vnde & subiun-
ctivus κέμαι. 3 Doricè κέμαι, & κέται.

κέται, κέται.
κέται.
κέται.

1 ἴσθμι, *cognosco, scio*, ab ἰσάω: ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι: ter-
tia pluralis, ἴσθσι, 2 accentu in antepenultima, ut
participium ἴσθς, ἴσθσαν, τῶς ἴσθσι, non ἴσθς, ἴσθσαν,
3, ἴσθσι: non enim servat legem verborum in μι, quæ
exigit ἴσθς acutum.

De ἴσθμι, quod
est *cognosco*.
ἴσθσι.
ἴσθς.

Imperfectum, ἴσμι, ἴσθς, ἴσθσι: tertia pluralis, ἴσ-
θσαν, syncope ἴσθσαν.

ἴσθς.

X ij

Imperatiuus, Sing. ἴσαθι, ἴσάτω: D. ἴσατον, ἴσάτων:

ἴσθι, ἴσθι.
ἴσθι, ἴσθι.

4. ἴσατε, ἴσάτωσαν. Syncope ἴσθι, ἴσθω: ἴσθον, ἴσθων, ἴσθε, ἴσθω, ἴσθω, sic in praesenti, ἴσαμην, ἴσμεν, ἴσατε, ἴσθε.

ἴσμεν, ἴσμεν.
ἴσμεν.

7 Passiuum, ἴσαμαι, unde ἴσαμαι: compositum, ἴσαμαι, ἴσαμαι, ἴσαται, scio. Imperfectum, ἴσαμην, ἴσαται, (Ionicè ἴσαο, crasi ἴσθω) † ἴσθω, ἴσθω. Futurum, ἴσθω.

ἴσθω.
ἴσθω.
ἴσθω.

1 DORICE ἴσθω, 12, 36. sic in imperfecto ἴσθω pro ἴσθω. cum † augmento Attico ἴσθω: & rursus verso augmento syllabico: in temporale ἴσθω, intelligi-
2 gebant. 2 Sic ἴσθω, ἴσθω, pro ἴσθω, ab ἴσθω, ἴσθω, 10, 4, 21. Ex ἴσθω cum συν-
3 sit συνίσθω, ἴσθω, scilicet, sunt consci. 3 Sumitur etiam ἴσθω pro ἴσθω, ἴσθω, ἴσθω, 10, 4, 21. 4 Cum συν, συνίσθω, sic consci. 5 Et per
4 5 bant, ab ἴσθω, de quo supra, 159, 4. 4 Cum συν, συνίσθω, sic consci. 5 Et per
6 pleonasmum τῶ, † ἴσθω, scilicet, vos duo. 6 Capitur Atticè pro tertia plural.
7 ἴσθω, 68, 28. 7 Per pleonasmum scilicet literæ τ. sic ἴσθω, ἴσθω, &c. pro
8 ἴσθω, ἴσθω, scilicet, scit. Pro secunda persona ἴσθω, dicitur etiam ἴσθω: sic compositum ἴσθω, pro ἴσθω, 151, 27. 8 Coincidit cum futuro medio verbi ἴσθω, quod componitur ex ἴσθω & ἴσθω: huius futurum actiuum ἴσθω, medium ἴσθω, compositum ἴσθω, ἴσθω, praesens, es: vel sciam, scies.

De φημί, quod
est dico.
φασί:
φασί.

1 Φημί, dico à φάω. S. 1 Φημί, φης, (per η diphthongum) φησί: D. φάτον, φάτον: P. φάμεν, φάτε, 2 φασί, acuta ultima, 3 licet participium sit φάς, φάτος, τοῖς φάσι, per α circumflexum.

Annotation.

4 Imperfectum ἴσθω, ut ἴσθω. Aoristus primus, ἴσθω, ex futuro ἴσθω. Aoristus secundus, ἴσθω, in singulari similis est imperfecto: quod fit quoties non est reduplicatio: τλήμι, ἔτλην, tolero: γινώμι, ἔγνων, nosco. In duali autem, ἴσθον, ἴσθων: & plurali, ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον, feruatur longa penultima; at imperfectum eam corripit, ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον: ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον.

φάσιν:
φάσιν.

7 Infinitiuus 7 φάσιν acutum α, ut ἴσθω. nam φάσιν, apparuisse, per α circumflexum, est aoristus primus à φάσιν, appareo.

8 Medius aoristus secundus, ἴσθω, ἴσθω, &c.

DORI-

¹ DORICE φαμί, φῆς, φαπί. φῆς accentu acuto, & per η diphthongum; 1
ut differat à φῆς pro ἴφης, aoristi secundi. ² Doricè φανῆ. ³ Vide 104, 38. 2. 3
⁴ Et sine augmento φῶ, φῆς, φῆ: & per aphæresim ῶ, ῆς, ῆ. sic in præsentī 4
ἡμι, ῆς, ἡσι & ἡπ, pro φημι, φῆς, φησί. ⁵ Doricè φασῶ, φασῆς, φασεῖ, 12, 36, &
47, 12. ⁶ Et syncope ἴφην, & rursus reiecto augmento φῶ dicebani vel dice- 5
runt. ⁷ Φάω præsentis est temporis: in aoristo secundo dicimus φῶα, di- 7
xisse. est etiam Atticè φῶα, αρραγῆσσε, pro φῶα, 53, 28. ⁸ Hinc infinitivus 8
φῶσαι, dixisse: participium φάμεν: cum παρῶ, παρῶμεν, & poetice (50,
11) παρφαμεν, παρῶμεν.

φαμί. φαπί.
φῆς: φῆς.
φανῆ. φῶ.
ῶ. ἡμί.
φασῶ, εἰς, σῶ.
ἴφην: φῶ.
φῶα, φῶ-
α, φῶα.
παρφαμεν.
Ἀποροσίου-
cula in verbis
ἴφην. ἴφην.

¹⁰ ἴφην, pro ἴφην, *siste*. quādoq; imperatīvius verbo-
rum in μι, fit à tertia imperfecti; ἴφην, *imple-*
bat: πῖμπλη, *imple*.

τέθ. ημι, *morior*, reduplicatur per ε more Ionico,
ἀθιάω, τέθ. ημι: tertia pluralis τεθῶσι, ut ἴφῶσι. Im-
¹¹ peratīvius est † τέθιαι: Optatīvius τεθῶμαι: Infī-
nitivus, τεθῶμαι. Sic τέτλημι, *tolero*: ² τέτλαθι, *tole-*
ra: τετλήω, *tolerarem*: quod & τλήμι, ἀτλάω.

¹ πῖμπλη à πῖμ-
πλημι.
Ionica redupli-
catio.
πῖμπλημι.
πῖμπλησι.
πῖτλημι.
τλήμι.
ἴφην pro ἴ-
φην.
ἀφιστάω.
ἀφιστάω.

ἴφην, quoque per ε reduplicatum: ³ vnde ἴφην ³
ἴφην, ἴφῶσι: & optatīvius ἴφῶμαι, ἀφιστάω, *desisterem*:
¹⁰ Infinitivus, † ἴφῶμαι, ἀφιστάω, *desistere vel deficere*: 4
penultima per ᾶ acutum.

¹ ABSQVE μ. πῖμπλη: dicimus enim πῖμπλημι & πῖτλημι. 103, 34, & 37. 1
hinc cum ἐν, ἴφην, *imple*, pro ἴμπλημι. sic à δαίνυμι, coniuviunt praeterito,
imperfectum ἰδάνυμι, ἰδάνυς, ἰδάνυ: vnde δαίνυ pro δαίνυθι. ² Et apocope πῖ-
²⁵ τλα. huius infinit. πῖτλαι, Doricè πῖτλάμεν, & Ionicè πῖτλάμεν, 59, 4. AOR.
sec. ἴτλην, à futuro τλήσω: imperat. τλήθι, & Dor. τλάθι: optat. τλάμην: infinitivus
τλήω: participium τλάω, τλάω. ³ Sic in tertia plurali imperfecti ἴφῶσαν pro ³
ἴφῶσαν, ἴφῶσαν, ἴφῶσαν. imperat. ἴφῶθι, βῆ: in plurali ἴφῶτε, *siste*. ⁴ Dor. ἴφῶ- 4
μεν, & Ion. ἴφῶμεν, cum δὲ, ἀφιστάμεν, *desistere*, Ὀδυσ. α.

ἴμπλημι.
δαίνυ.
πῖτλα.
ἴφῶσαν. ἴφῶθι.
ἀφιστάμεν.

INVESTIGATIO THEMATIS.

LETRA imperfectum non con-
iugantur finita in ² αῖω, ³ εἰω, ⁴ εἰω, ⁵
⁶ αῖω, ⁷ εἰω, ⁸ εἰω, ⁹ εἰω, ¹⁰ εἰω, ¹¹ εἰω,
ω: & alia item plurima vel hoc
vel illo tēpore carēt. Sed quia va-
riāt crebro eiusdē verbi thema-

τα, ut κύω, κύνω, *concupio*: ⁸ οἶμαρ, οἶμαρ, *concupio*: ⁸ θήσκω, ⁸ θήσκω.

θίω, θνάω, τέθνημι, *mori*or: aut à diuersis omnino pendet formatio receptorum temporum, vt
 8³ φέρω, οἶω, ἐρέκω, ἐρέχω, *fero*: ideo huiusmodi tempora referemus ad thema proprium, licet inusitatum, vnde regulariter deduci queant. φέρω in vsu habetur, non tria reliqua: tamen futurum οἶσω ab οἶω, aoristi ὤεκα & ὤεκειν ab ἐρέγκω: perfectum Atticum ἐλώχα ab ἐρέχω: & ita in cæteris. quæ verò themata versentur in vsu, docebit lectio.

10

οἶσω.
 ὤεκα: ὤεκειν.
 ἐλώχα.

Notia.

αἰω.
 αἰω.

Tempora à
 πείνω.

πένη.
 à πείνω.

αἰω.

αἰω, εἰω, οἰω.
 αἰω.

εἰω.

οἰω.

αἰω.

1¹ R A R V M apud Græcos verbum est, quod omnibus suis temporibus absolute solutum, non indigeat aliquo tempore ab alio themate mutuando. 2² Vnde verò finita in αἰω mutuuntur tempora, videbis in sequentibus in verbo αἰεδαίνωμαι & in λαγχάνω. 3³ Hoc quidem verum est in hyperdisyllabis in εἰω, vt φαίνομαι, *luco*, quæ deriuata sunt & poetica. at disyllaborum, quæ septem tantum apud Græcos inueniuntur, tria quidem, βεῖω, *per vim in eo*: εἰω, *tego*, vestio, (denu. ab εἰω, teste Eustat.) & σείνομαι, *ludo*, vltra imperfectum non coniungantur: reliqua verò quatuor, θένω, *percutio*: κτείνω, *occido*: εἰρω, *arceo*: τείνω, *tedo*, formant futurum in εἰω, aoristum primum in εἰω, secundum in αἰω: & perfectum in αἰω, passiuum in αἰωμαι, medium in οἰω, vt, à κτείνω, futurum κτενέω, 20 *cidam*: aoristus primus ἐκτείνω: secundus ἐκτείνω: futurum secundum κτενέω, medium κτενομένη: infinitiuus κτενέειν, & dialysi κτενέειν. perfectum ἐκτείνω, poeticè ἐκτείνω, 2, 35: passiuum ἑκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι: infinitiuus ἐκτείνωμαι: participium ἐκτείνωμεν, & ἐκτείνωμεν, (poeticè ἑκτείνωμεν) *intemperius*. aoristus primus ἐκτείνω, & ἐκτείνω: ab 25 ἐκτείνω, tertia pluralis ἐκτείνωται, & Bæoticè ἐκτείνω, *occisi sunt*, 67, 23. perfectum medium ἐκτείνω, pro quo sublato τ & præposito κ, poetæ usurpant κτείνω, *occidi*. plusquamperfectum pass. ἐκτείνωμαι, ἐκτείνω, ἐκτείνω. Sic à πείνω futurum πένω, aoristus primus ἐπείνω: perfectum πέπεικα: passiuum πέπειμαι, πέπεισαι, πέπειται: tertia pluralis πέπειται: aoristus primus ἐπείνω. perfectum medium 30 πέπεικα: vnde τίω, *tonus*, *tenor*, *consentio*. 4⁴ Verba in εἰω ferè omnia ducuntur vel à præsentī vel à futuro aliorum verborum: de quibus vide in verbo γαίω: atque hæc quidem vltra imperfectum non coniungantur, sed sua tempora à primitiuis mutuuntur. quæ autem ab aliis verbis non deriuantur, ea in aliis quoque temporibus coniungantur: vt κλέω, *celebre*, *laudo*, μ. κλέω, π. κλέω, 35 5⁵ sic σείω, *quatio*, μ. σείω, π. σείω. 5⁵ Finita in αἰω εἰω, εἰω, deriuata sunt omnia. à suis igitur primitiuis tempora mutuuntur. Finita in εἰω ducuntur à verbis barytonis quæ penultimam habent longam: vt αἰεω, ab αἰεω, *defendo*, *ulcor*: διω, ab διω, *persequor*: εἰρω, ab εἰρω, *arceo*: κτείνω, ab κτείνω, *tedo*, *accido*. Finita in εἰω, ducuntur ab iis quorum penultima est brevis: vt 40 μείω, ab μείω, *pasco*, *defascor*: αἰω, ab αἰω, *habeo*, *ioneo*: imperatiuus αἰε, *habe*: φλεγω, ab φλεγω, *congrego*: ηἰρω, ab ηἰρω, *congrego*, *aiollo*, *suspendo*, ab αἰρω & αἰρω: sed detracto ε, corripitur prius penultima, atque α mutatur in η. Finita in εἰω, sunt à verbis sextæ in εἰω, interposito θ: vt μείω, ab μείω, *circumflexis*. 45 6⁶ Finita in εἰω barytona, facta sunt Atticè à 45 circumflexis. Vide 149, 33 & 38: atque hunc tractatum in verbo αἰεω. Idem iudicato

iudicato de finitis in ψ , ac breviter de omnibus barytonis quæ à circumflexis facta sunt, de quibus in locis citatis. ea enim ultra imperfectum non coniugantur, sed sumunt reliqua tempora à circumflexis vnde ducta sunt. 7 De finitis in $\sigma\omega$, vide in verbo $\delta\psi\sigma\omega$, & 90, 36, & 155, 14.

ψ .
Barytona facta
à circumflexis.
 $\sigma\omega$.

Appendix de quibusdam aliis verbis, quæ ultra imperfectum non coniugantur.

- A CLENARDO enumeratis adde finita in $\epsilon\omega$, $\mu\epsilon\omega$, $\rho\epsilon\omega$, $\eta\omega$, $\alpha\omega$ desideratiua, (vt $\mu\epsilon\theta\eta\lambda\epsilon\alpha\omega$ d, *discere cupio*) $\lambda\omega$ per simplex λ , atque polysyllaba in ω , quæ formant ex se verba in μ : de quibus vide in verbis $\alpha\gamma\mu\iota$, $\alpha\mu\phi\iota\sigma\tau\iota\mu\iota$, $\delta\alpha\kappa\tau\iota\omega$, $\delta\mu\iota\omega$, $\rho\eta\gamma\tau\iota\omega$, $\rho\alpha\tau\iota\omega$, $\sigma\theta\epsilon\tau\iota\omega$. Adde quoque verba quintæ coniugationis habentia primam syllabam ex reduplicatione definitam in liquidam; vt $\mu\epsilon\mu\alpha\iota\sigma\tau\iota\omega$, *mico*: atque alia quæcunque reduplicationem habent, de quibus in verbo $\pi\tau\acute{\rho}\iota\sigma\kappa\omega$: & quæ ante ω habent mutam cum liquida; vt $\delta\alpha\kappa\tau\iota\omega$, *mordeo*: de quo suo loco. & grauitona quæ à futuro fiunt: de quibus in verbo $\alpha\gamma\omega$. & quæ fiunt à præteritis; vt $\phi\epsilon\lambda\tau\iota\omega$, *horreo*, $\pi\epsilon\phi\epsilon\lambda\kappa\alpha$, inde $\pi\phi\epsilon\lambda\kappa\omega$, $\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\iota$, *horresco*: de his videbis nonnihil in verbo $\sigma\mu\iota\chi\epsilon\tau\alpha$. & quæ per pleonasmum sunt facta, præcipuè quæ mutarunt in ι ; vt $\tau\acute{\iota}\kappa\omega$, $\tau\acute{\iota}\chi\iota\omega$, $\rho\alpha\tau\iota\omega$: de quibus 155, 6. (hæc verò sumunt tempora à primitiuis, vt $\tau\acute{\iota}\chi\iota\omega$ à $\tau\acute{\iota}\kappa\omega$, $\mu\epsilon$, $\tau\acute{\iota}\xi\omega$, &c.) & complura in $\iota\omega$, de quibus in verbo $\phi\theta\iota\omega$. 8 Vide in verbis $\sigma\iota\epsilon\mu\alpha\iota$, $\theta\acute{\iota}\sigma\tau\iota\omega$, $\phi\theta\iota\omega$.

$\epsilon\omega$, $\mu\epsilon\omega$, $\rho\epsilon\omega$,
 $\eta\omega$, $\lambda\omega$, $\alpha\omega$.

$\mu\epsilon\mu\alpha\iota\sigma\tau\iota\omega$ &
 $\delta\alpha\kappa\tau\iota\omega$ cum sy-
nclibus.

A futuro &
præterito du-
ctæ.

Mutantes in ι
ob pleonasmum.
Multæ in $\iota\omega$.

- 20 ¹ $\alpha\gamma\omega$, *duco*: Futur. $\alpha\acute{\xi}\omega$: Præteritum $\eta\chi\alpha$, ² $\alpha\tau\tau\iota\kappa\epsilon$ $\alpha\gamma\eta\chi\alpha$, & pleonasmum $\tau\acute{\upsilon}\sigma$, $\alpha\gamma\eta\sigma\chi\alpha$. Aor. secundus $\eta\chi\epsilon\iota$, & ³ pleonasmum syllabæ $\chi\alpha$, $\eta\chi\alpha\chi\epsilon\iota$: vnde $\alpha\gamma\alpha\chi\alpha$, $\alpha\gamma\alpha\chi\iota\mu\iota$, $\epsilon\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\chi\omega$, $\alpha\gamma\alpha\chi\epsilon\iota\iota$, participium $\alpha\gamma\alpha\chi\omega\iota\varsigma$. Imperatiuus autem $\alpha\acute{\xi}\epsilon$, $\alpha\acute{\xi}\epsilon\tau\iota$, *duc*, *ducite*, præ-
sentis est temporis. 7 Nam quorundam futu-
ra pro præsentibus usurpantur; vt ab $\alpha\gamma\omega$, *duco*: $\delta\acute{\upsilon}\omega$,
ingredior: $\sigma\iota\omega$, *fero*: $\delta\acute{\rho}\omega$, *concito*; futura, $\alpha\acute{\xi}\omega$, $\delta\acute{\upsilon}\sigma\omega$, $\sigma\iota\omega$,
& $\delta\acute{\rho}\omega$ ⁸ $\alpha\epsilon$ olicè pro $\delta\acute{\rho}\omega$; & vsque ad imperfec-
tum solum coniugantur. itaque $\delta\acute{\upsilon}\sigma\omega$, imperfe-
ctum $\epsilon\delta\upsilon\sigma\sigma\iota$, medium ¹⁰ $\epsilon\delta\upsilon\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$. $\sigma\iota\omega$, imperfe-
ctum $\sigma\iota\omega\sigma\iota$. Imperatiuus $\sigma\iota\omega\sigma\epsilon$, $\sigma\iota\omega\sigma\epsilon\tau\omega$. $\delta\acute{\rho}\omega$, passiuum
 $\delta\acute{\rho}\theta\mu\epsilon\alpha\iota$: Imperfectum, ¹¹ $\omega\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$, $\omega\sigma\sigma\epsilon$, & ¹² $\omega\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$:
 $\omega\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$: Imperatiuus, $\delta\acute{\rho}\omega\sigma\epsilon$. Sic $\alpha\acute{\xi}\omega$: Imperatiuus,
 $\alpha\acute{\xi}\epsilon$, $\alpha\acute{\xi}\epsilon\tau\omega$.

A

$\alpha\gamma\omega$.
 $\alpha\gamma\eta\sigma\chi\alpha$.
 $\eta\chi\alpha\chi\epsilon\iota$.

$\alpha\acute{\xi}\epsilon$, $\alpha\acute{\xi}\epsilon\tau\iota$.

Futurum pro
præsentibus.

$\alpha\acute{\xi}\omega$, $\delta\acute{\upsilon}\sigma\omega$.
 $\sigma\iota\omega$, $\delta\acute{\rho}\omega$.

$\epsilon\delta\upsilon\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$.

$\sigma\iota\omega\sigma\epsilon$, $\sigma\iota\omega\sigma\epsilon\tau\omega$.

$\omega\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$.

$\omega\sigma\sigma\epsilon$.
 $\omega\sigma\sigma\iota\mu\epsilon\omega$.

- 35 ¹ A $\alpha\gamma\omega$, imperfect. & aorist. sec. $\eta\chi\epsilon\iota$, (Dor. $\alpha\gamma\omega$: cum $\alpha\gamma\epsilon$, $\alpha\gamma\epsilon\sigma\iota$, $\epsilon\varsigma$, $\delta\epsilon$.
 $\xi\iota$, $\theta\eta\iota\iota$) $\eta\chi\epsilon\iota$: hinc tertia persona Ionicè $\alpha\gamma\alpha\sigma\iota$, *ducebat*, 47, 39. præsens im-

$\alpha\gamma\alpha\sigma\iota$.
 $\alpha\gamma\alpha\sigma\iota$.

ἀγας, ἀγάμην,

ἀγην.

ἀγιο.

ἀγάμην. 2

ἡγμαι. ἡχθίλω. 3.

ἡσυχον.

ἀγάγας. 6.

ἀπιθήσθ.

λίξι.

τίρσι.

Ἀελίσμην.

ἐνδρην.

ἄρση.

δύσει.

δύσει.

εἶπον.

ἄρσην, εἶς, εἶ.

perat. ἀγας, & poeticè ἀγας, age: infinit. ἄγειν, Ionicè ἀγάμην, Doricè ἀγην, 59, 4. & 16. præsens pass. ἀγασμαι: imperat. ἀγην, Ionicè ἀγιο, duc, 68, 25. part. ἀγόμενος, pro quo inuenitur ἀγάμην, & pleonasmò τῶν: οἱ ἀγάμην, qui diuinitur ἐς ad mirantur. 2 Passiuum ἡγμαι, ξει, κλει, αἴτις sum: part. ἡγόμενος, αἴτις: aor. pr. ἡχθίλω: part. ἡχθίλος, ἐστ: ἡχθίλως, αἴτις. 3 Vide 144, 9. & 25. 4 Medius ἡχθίλω, sic ab ἀχθίλω, maiore afflicto, aorist. sec. ἡχθον, & pleonasmò syllabæ χθ, ἡχθον. vide quoque 148, 10. 5 Et apud poetas Syracusano more ἀγασθον, duc, 57, 1. 6 Pro ἀγασθον inuenitur Ionicè ἀγάγας, qui ducit. 7 Sic ἀβάν, eo, μ. βαν: vnde præsens βήσω: pass. βήσομαι: imperfectum, ἐβήσμεν, ἐβήσας, ἐβήσας: compositum ex ἀπὸ, ἀπὸ ἐβήσας, ab: it, Iliad. α. Item διδάξω vel διδάξω, δολιχ. το, μ. διδάσκω: præsens διδάσκω: pass. διδάσσομαι: imperfectum, ἐδιδάσκμεν, ἐδιδάσκας, ἐδιδάσκας, & poeticè διδάσκας, reiecto augmento, & geminato σ. λήγω, dico, fut. λήξω: vnde præsens pass. λήξομαι: imperatiuus λήξω, & Ionicè λήξω, & Latine, infesto: futur. πρήξω, & Ionicè πρήξω: vnde præsens pass. πρήσσομαι: imperfectum, ἐπρήσσομεν, ἐπρήσσας, ἐπρήσσας, de tracto augmento πρήσας, sicabatur. lege scholion sequens. 8 Nam Æoles futurum primum quintæ coniugationis verborum in ρω, per son efferunt, seruata præsens characteristica, & retracto accentu 45, 46 & 50. Ab ἄρω, μ. ἄρω, π. ἄρω, pass. ἄρμαι, plusquamperfectum ἄρμεν, ἄρσας, cum cō, ἐνδρην, ἡσυχον. 9 Dicimus tamen in aor primo ἄρσας, concipiamus: non quidem à præsenti ἄρσας, sed habentes rationem futuri Æolici ἄρσας. 10 Tertia persona ἐδύσει, sublato augmento δύσει: & rursus poeticè geminato σ, ἐδύσας, subebat. 11 Pro ἄρσας: nam augmento destituitur. Inuenitur quoque hæc vox in aor. pr. imperatiui, εἶπον, εἰσάτω, fer, ferat: sed ab οἷν. 12 Et imperfectum actiuum ἄρσας, ἄρσας, ἄρσας, σι, concipitabam, as, at. 13 Vide 61, 33. & 68, 25. atque 108, 18 & 31.

ἄγνυμι ab ἄγω.

Augmentum η

resoluitur in

α.

Ἀγνυμι, frango: Præteritū medium ἦγα sumit ab 25

1.2 ἄγω, & ἔαγα pro ἦγα, 3 solutione η in εα. Aoristus

3 primus, ἦξα & ἔαξα. Aoristus secundus pass. ἦγλω

4 & ἔαγλω. 4 Sic in composito, κατέαγα, fractus sum:

κατέαξα, fregi: κατέαγλω, fractus sum.

Annotatio de

finis in γνύω

ἐν γνυμι.

Definentium in γνύω aut γνυμι, tempora for-

mabis à finitis in γω; ἄγνυμι tamquam ab ἄγω: sic

5.6 ἔδῳ γνυμι, iungo: 6 μιγνύω, misceo: 7 μοργνύω, abstergo:

8.9 πηγνύω, figo: 9 ρηγνύω, rumpo.

ἄδω.

Solutio η in α.

10 † ἄδω, placeo: Præteritū med. ἤδα, 10 & solutio-

11 ne ἔαδα. Participiū, ἐαδὼς, 11 vt ἐάγλω pro ἦγλω, fra-

12 ctus sum: 12 ἐάλω pro ἦλω, captus sum, & similia.

Solutio diphthong.

gi aut vocalis

longe in duas

breues.

ἄσπε, ἀσπόμεν

ἀσπόμεν, ἀσπόμεν.

1 HINC participium ἐαδὼς, cum αἶ, κατὰ γω, fractus. 2 Nam poetæ vnicam vocalem longam aut diphthongum in duas breues resoluunt, præcipue in augmento. sic αἶτω, noiceo, lado: aoristus primus αἶτω per α longum Doricè, pro ἦτω, & solutione α longi in duplex breue, αἶτω: in aoristo primo medio αἶσπόμεν, ἐατῶταμ, fecti: in passiuo ἀσπόμεν, laesus sum. sunt qui interpretentur siccatus sum, ab ἄζω, siccus: tamen eadem semper erit ratio solutionis. pro ἀσπόμεν, remoto augmento poetæ dicunt ἀσπόμεν, ἀσπόμεν, ἀσπόμεν. In eodem

- dem aoristo τὰ δὲ λω pro ἡδύλω, *deceptus fui*, ab αὐτῷ siue ἀπ' αὐτοῦ, vt ἐπὶ δὲ λω, ab ἱσθημ, 98, 31, & 108, 27. ἐαυδωνον, 55, 5, & ἐλιδωνον, 55, 5, pro λω ἡδωνον, 55, 5, *placebam, es, at*, imperfectum ab ἐαυδωνον, ἐαυδῶν, *accensus sum* : item *connexus sum* : ἐαυδῶν, *connexum est*, pro ἡδῶν, ἡδῶν, aoristus primus pass. verbi αὐτῶ, *accendo, connexi*, ἡδῶν, *eram*, Ionice pro λω reiecto, ab εἰμι, 158, 16. *εἰσται, sedent*, quod & εἰσται Ionice pro λωται, ab ἡμῶν, de quo 163, 3. ἐπὶ λω, *nexius seu confectus erat*, plusquamperfectum passivum pro εἰσται, ab εἰσται : sic & perfectum passivum ἐπρῆμι pro εἰσται : vnde participium ἐπρῆμι. sunt qui dicta putent per syncopen pro ἐπρῆμι & ἐπρῆμι & ab ἐπρῶ sine augmento : vel ab ἐπρῶ, dissoluta diphthongo εἰ in εἰ. † ἐπρῆμι.
- 10 vero alii ex ἐπρῆμι factum volunt, ab εἰσται, *include* : alii ab εἰλῶ, *voluo*, siue *involuo* : alii ab ἐλῶν siue ἐλῶ, *pello, compello*. hinc participium ἐλῶν, *compulsus, conclusus*. (tamen & aorist. prim. a. & ἡμῶν λῶν ἐλῶν intra muros populū claudere.) In aliis quoque & dissoluitur in εἰ : vt ἐπρῶν, ἐπρῶν, ἐπρῶν, *arcebam* : ἐπρῶ, *indatus erat*, plusquamperfectum passivum pro εἰσται, ab εἰσ, quod augetur.
- 15 per εἰ, 139, 21 & 30. hinc & in aoristo primo med. εἰσάμην, *indatus*, pro εἰσάμην, σ ἄolicē geminato. His similia & alia quædam apud poetas inuenies. ³ Hinc 3 imperatius ἀξον, *frange* : optat ἀξομαι, ἀξομαι, *frigerim, is* : cum ἡμῶν, ἡμῶν, pro quo Hesiodus dixit καυάξας, sublato τ, & inserto σ ἄolicē, vt in αὐτῶ pro αὐτῶ, *aer* : sic in infinitivo ἀξω, ἡμῶν, *conferam, frangam*. sunt tamen qui fingant themata
- 20 καυάξω μ. ἀξω, *contero, frango*. ⁴ Sic etiam σπυλάξω, Atticē ξυλάξω, *confregi*. ⁴ 117, 10. Notandum aorist. sec. ἡμῶν, *seruare* : εἰ in reliquis etiam modis : vnde in tertia plural. sub iunctiui ἡμῶν, pro ἡμῶν, *fracti fuerint*. inuenitur etiam cap xij. Euang. Matth. futurum ἡμῶν, *confringeret*, pro ἡμῶν. nam simplicis ἀγνῶν futurum est ἀξω, εἰς, *perfectum* ἡμῶν, *pass.* ἐπρῆμι, *εἰσται*.
- 25 vnde aoristus prim. ἐαυδῶν, ἐαυδῶν, ἐαυδῶν : cum ἡμῶν, ἡμῶν, *fracti est*. ⁵ Tamquam a ἡμῶν, futur. ἡμῶν : aorist. prim. ἡμῶν : imperat. ἡμῶν, ἡμῶν, perfect. ἡμῶν : pass. ἡμῶν, *hinc verbale τὸ ἡμῶν, at, iunctura, & figura zeugma*, quæ Latinē *ligatio vel adnexio* dicitur. 126, 1. & 4) ἡμῶν, *copulatus*. Aoristus secundus ἡμῶν, 55, 1 : ἡμῶν, hinc particip. ἡμῶν, *iunctus sum* : particip. ἡμῶν, *εἰσται*. ⁶ Tamquam a ἡμῶν, fut. ἡμῶν : aor. prim. ἡμῶν, 55, 1, tertia plur. ἡμῶν, perfect. ἡμῶν : pass. ἡμῶν, *εἰσται* : infinit. ἡμῶν, *εἰσται* : part. ἡμῶν, *εἰσται* : plusquamperfect. ἡμῶν, *εἰσται* : poetice ἡμῶν, 147, 15. aorist. prim. ἡμῶν, *εἰσται* : tertia plural. ἡμῶν, & Boeotice (67, 23) ἡμῶν : particip. ἡμῶν, *copulatus*. Aorist. sec. ἡμῶν : pass. ἡμῶν, & Ionice detracto augmento ἡμῶν, *εἰσται* : (hinc fut. sec. ἡμῶν, optatiuus ἡμῶν, subiuunctiuus ἡμῶν, ἡμῶν : tertia plural. ἡμῶν, & Ionice ἡμῶν, 107, 35, infinit. ἡμῶν, & Atticē (59, 4) ἡμῶν, *miseri, rem habere* : particip. ἡμῶν, *εἰσται*. ⁷ Quasi a ἡμῶν, futur. ἡμῶν. ⁸ A † ἡμῶν, cuius futur. ἡμῶν, *figam* : aorist. prim. ἡμῶν, *εἰσται*, 55, 5, *conpregeri* : ἡμῶν, *naues coagmentauit* : partic. ἡμῶν : aorist. prim. med. ἡμῶν, *εἰσται* :
- 40 subiuunctiuus ἡμῶν, *prima plural. ἡμῶν* : participium ἡμῶν, *qui compegit*. Perfectum actiuum ἡμῶν : pass. ἡμῶν, *εἰσται* : aorist. prim. ἡμῶν, *εἰσται* : tertia plur. Boeotica detracto augmento, ἡμῶν, pro ἡμῶν, *εἰσται*. Perfect. med. ἡμῶν, *concreui* : in plusquamperfect. ἡμῶν, *defixum erat* : part. ἡμῶν, *εἰσται*, *congelatus* : Aorist. secund. actiuus ἡμῶν : pass. ἡμῶν, *concreui* :
- 45 *sum* : subiuunct. ἡμῶν, ἡμῶν, *prima plur. ἡμῶν, defigamur* : particip. ἡμῶν, *concreui*. ⁹ De ἡμῶν, vide hunc tractatum de Inuestigatione thematis suo loco inter verba quæ a ἡμῶν incipiunt. Sunt & alia quædam in ἡμῶν aut ἡμῶν finita : sed omnia a definitibus in ἡμῶν tempora mutantur : vt ἡμῶν, *abstergo* : ab ἡμῶν, futurum ἡμῶν : aorist. prim. ἡμῶν : med. ἡμῶν, *part. ἡμῶν* : in duali ἡμῶν, *detergentes*, sic ἡμῶν, ab ἡμῶν, *porrigo, praebeo* : futurum ἡμῶν : aorist. prim. ἡμῶν, infinit. ἡμῶν : aorist. prim. med. ἡμῶν, *εἰσται*, *deposito augmento ἡμῶν, porrectis manibus cepit vel captauit* : tertia plural. ἡμῶν, *apprehenderunt* : imperatiuus ἡμῶν, *εἰσται*, *εἰσται*, *prehende, prehendas* : futur. med. ἡμῶν.

ἐαυδῶν.
ἐαυδωνον :
ἐλιδωνον.
ἐαυδῶν.
ἐα. ἐαυται.
ἐπρῶ.

ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι :
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.
ἐπρῆμι.

καυάξας :
καυάξας.
ξυλάξας.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἡμῶν.
ἡμῶν.

ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ: & sine augmento ἀπὸ τοῦ ἴσου: ἰνφιν. ἀπὸ τοῦ ἴσου: parti-
cipium ἀπὸ τοῦ ἴσου. perfectum pass. ἀπὸ τοῦ ἴσου, odio fui. Sic simplex ἐχθρὸς ἐστίν: ab
ἐχθρὸς ἐστίν: fut. med. ἐχθρὸς ἐστίν: perfectum pass. ἐχθρὸς ἐστίν, exosus
fui: aorist. secund. med. ἐχθρὸς ἐστίν, odio fui. Vide infra in verbo αὐξάνω. nam utrumque;
idem significat, & ab αὐξάνω tempora mutuatur. Futur. βλάσσω perfect. βέβλα-
σα: in plusquamperfecto ἔβλασαν: aorist. secund. ἔβλασαν, ἔβλα-
σαν, ἔβλασαν: particip. βλάσων, ὄντων. Aorist. secund. ἐβλάσαν: ἰνφιν. ἐβλά-
σαν. Atticē ἐβλάσαν, acuta penultima: aor. sec. pass. ἐβλάσαν, unde part.
ἐβλάσαν, ὄντων, comparativus, ὀντων. Sic simplex βλάσσω, ὄντων: à βλάσσω:
fut. med. βλάσσω, ὄντων: aorist. secund. βέβλασαν, & metathesi poetica
(148, 2.) ἐβλάσαν: ἰνφιν. βλάσων & βλάσαν.

ἀπὸ τοῦ ἴσου
ἐχθρὸς ἐστίν.

βλάσσω &
βέβλασα.
ἐβλάσαν &
ἐβλάσαν.
βλάσων.
ὄντων.

Ἀλώωμαι, capior: Fut. ἄλωσμαι. Præter. ἤλωκα,
& ἔαλωκα: passivum ἔαλωμαι, unde verbalia, ἄλωσις,
captivitas: ἄλωσις, captivus, ab ἄλω. Aorist. sec. ἤλων,
ἔαλων: Infinit. ἄλῃν: Particip. ἄλῃς, ἄλῃς, ab
ἄλωμαι: quæ sunt omnia vocis ætivia, sed signifi-
cationis passivæ: id quod frequentissimum est in
compositis verbi ἵστημι, ut ἐκτετακται, constituta.

ἀλίσσωμαι ab
ἀλῃς & ἄλωμαι.

For ἀλίσσω
significatio
passiva.

ἐκτετακται
ἀλίσσωμαι.
Augmentum
in quibusdam
compositis
videtur.

Compositum ἀναλίσσω, consumo, valde variat
in augmento præteriti: dicitur enim ἀνᾶλωκα,
consumpsi, sine augmento; & ἀνᾶλωται, consumptus
est: etiam ἀνᾶλωκα, ὑπᾶλωκα, ὑπᾶλωται. At-
que hæc incrementorum diuersitas in multis
præterea contingit. ἐφᾶσμαι, despondeo, promitto:
Imperfectum, ἠφᾶτο: Perf. æt. ἐφᾶσμαι. ἐφᾶσμαι.
ζωμαι, orrighero: Perfectum, ἐφᾶσμαι. ἐφᾶσμαι.
ζωμαι: quod tamen fieri possit ab ἐφᾶσμαι.
ζωμαι: utrumque enim inuenitur. ἐφᾶσμαι, do fidem,
ἐφᾶσμαι, ἐφᾶσμαι: sed ἠφᾶτο &

ἐφᾶσμαι.

ἐφᾶσμαι.

ἐφᾶσμαι.

ἐφᾶσμαι.

παρεβύσσει, fideiussit, spondit, sine augmento Βλα-
νδύμαι, torreo: ἔβλανδύμαι & βέβλανδύμαι torpore
dissolutus sum. Et composita à λέγω, per λε aut
ει: συλλεγέμενοι & συλλεγέμενοι, collecti. Διατίω, iudi-
co ut arbiter, διδωτημένος, ut ὑπᾶλυσαι, τιβαίνω.

παρεβύσσει.
βλανδύμαι.

Composita à
λέγω.
συλλέγω.
ἀφᾶσσει.

ἀμπίχρησι.

αὐίχρησι.

παροίω.

ἐπιδημία.

ἐπιτομία.

ἐπιστήμη.

ἐμπόλησι.

αὐτομία.

15 per duplex augmentum. Ἀμπίχρησι, ἡμπεχόμεν,

16 induor, circumdo. 16 Ἡνέσχετο, sustinuit; & ὠνέσχετο,

17 sustinebat. Παερινέω, debacchor, 17 πεπαρώνηται, debac-

18 chatum est. 18 Ἐπιδήμῃ, ἐπιδεδήμηκα, peregre dego.

Ἐπιτομάω, ἐπιτόκηκα, peiero. Ἐπιστάω, ἐπεσάτηκα, praesum. Ἐμπόλῃ, ἐμπεπόληκα & ἡμπόλησα, emo, lucror.

21 κτάρωσι, κέκτημαι & ἔκτῃμαι, possideo: & plurima

item alia generales canones augmenti non ex-

actè seruauerunt: de quibus copiosè Budæus in

Commentariis linguæ Græcæ.

ἀμφιένυμι &

ἀμφιέμαι, ab

ἀμφιένω.

ἀννοίω de

φύτῃ in νύω

ἐννύω.

29 Ἀμφιένυμι & ἄμφιέμαι, induo: Fut. ἄμφιέσω:

Præter. pass. ἡμφιέσμαι, ab ἀμφιένω. siquidem νύω &

20 νύω habenda sunt ut ω, 20 quæcunque præcedat

20 vocalis: 21 ζώνω, cingo: 20 κερώνω, misceo: 20 κερώνω, saturo: 20 πετανύω, expando: 22 ῥώννυμι, valeo: 23 ῥώννυμι, sterno: 20 σπρέννυμι, sterno, sopio: 24 ῥώννυμι, aggere

20 munitio: tamquam ζώνω, &c.

24

ἀνάλωσι.

ἀλάω.

ἀλάω.

ἀλάω.

ἀλάω.

ἀνάλωσι:

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

μεμελοποιή-

ται.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

ἀνάλωσι.

1 P R O ἀλάωσι doctiores usurpant ἀνάλωσι, futurum primum passivum

2 verbi obsoleti ἀλάω, à quo etiam λαμβάνω sua capit tempora. 2 Imperativus

3 ἀλάω, capiat, ut γράφω, 106, 1. optativus ἀλάω, capiat, ut δίδω, 10

3 100, 9: & Doricè ἀλάω, ut γράφω, 9, 2, 3. 3 Est partici-

4 pium perfectum. Vide 106, 28. & 107, 2. 4 De huiusmodi augmentorum

varietate in verbis compositis, vide quoque 141, 23. & 142, 4. Hæc autem

in quadruplici sunt differentia. nam aut augmento prorsus destituuntur, ut per-

fectum actiuum ἀνάλωσι, & tertia persona perfecti pass. ἀνάλωται: vel augmen-

tur solum in medio, id est, in principio verbi simplicis & non initio compositi;

ut ἀνάλωσι: vel tantum initio, id est, in principio verbi compositi, & non sim-

plicis; ut ἀνάλωσι, pass. ἀνάλωται, ἀνάλωται, ἀνάλωται: vel utrinque, id est, & ini-

tialio primo actiuo ἀνάλωσι, ἀνάλωσι, & ἀνάλωσι, in sumptis, consumptis: vnde

30 infinitivus ἀνάλωσι, à futuro ἀνάλωσι: in aoristo primo pass. ἀνάλωται, absumptus

est. sic μεμελοποιήται, in tertia perfecti passivi, à μελοποιέω d, carmina modulator

3 rapgo; quod componitur è το μέλω, eσ, capius, modulator, carmen: & ποιέω,

facio. sic etiam ἀνάλωται, ab ἀνάλωται d, vocabula facio seu fingo:

è nomine το ὄνομα ατ, nomen. † at ἐβαρύνθησαν ὀφθαλμοί, grauari sunt 3

3 caligant oculi, non est aor. sec. pass. verbi βαρύνωμαι, quod non reperitur; sed

3 aoristus prim. actiuus verbi βαρύνωμαι, ut ἐβαρύνωμαι, & similia. 5 Est ter-

6 tiaz personæ singul. per crasim ab ἡχέω. augetur initio. 6 Tertia perfecti singu-

7 laris: in medio augetur. 7 Sunt participia neutra perfecti passivi. Atque ἡχέω

quod in themate ἐγγυροζομαι ponebatur pro ὁ προpositiois & propter ἡ se-
quens, in ὡς ἐγγυροζομαι rediisse in ὁ, cum iam non sequatur ἡ neque *, sed s.
Vide q. 20. & 7. 27. atque hunc tractatum in verbo συγγινωσθαι. Aduerten-
dum quoque hoc loco, in ὡς ἐγγυροζομαι augmentum medium factum esse ab-
que reduplicatione, quamvis sit breue, pro ἡ ἐγγυροζομαι. sic ἀσπασπιπάλδμ,
affixi, appingo, perfect. pass. ἀσπασπιπάλδμμαι, pro ἀσπασπιπάλδμμαι. atque
ἀσπασπιπάλδμ, fabrico seu fabricor, fit ἐξάλδμμαι pro ἐξάλδμμαι. & ἀ
νωζάλδμ, delictor, ἐνωζάλδμμαι pro ἐνωζάλδμμαι. Sed quia hoc rarum est, ma-
lim dicere ὡς ἐγγυροζομαι fieri ab ἐγγυροζομαι, cum id & inueniatur, & signifi-
cet idem quod ἐγγυροζομαι. atque hoc modo ὡς ἐγγυροζομαι augetur tantum
initio. sic ab actiuo ἐγγυροζω, ῥιγοτα capio, (cuius futurum ἐγγυροζω, ἐγγυροζω) fit aorist. prim. ἐγγυροζω, ας, ε, & sine augmento ἐγγυροζω, ας, ε.
ἐγγυροζω augetur in medio: ἐγγυροζω, utrumque est tertia per-
sona singul. aorist. primi actiui. ἐγγυροζω, est aorist. primi medi. & au-
getur in medio, ut ἐγγυροζω. ubi notandum γ ob euphoniā geminatum
esse, pro ἐγγυροζω, ἐγγυροζω. sic ἐγκωμιάζω, ἐγκωμιάζω, pro ἐγκωμιάζω:
de quo 143. 13. malim tamen scribere ἐγκωμιάζω sine γ: ac dicere ἡ ἐγγυροζω
& ἐγγυροζω, ἐγγυροζω, ας, ε, & ἐγγυροζω, ἐγγυροζω, quae augmen-
to destituuntur, pro ἐγγυροζω, ἐγγυροζω, ut παρεγγυροζω, pro παρεγγυροζω.
Verum thema ἐγγυροζω videbitur compositum ē geminata praepositione ἐν ἐν
& inusitato γω: quod Graecis non omnino nouum: dicunt enim ἀσπασπιπάλδμ,
supplex ad pedes deuolutus. ἐγγυροζω simplex uideri potest quibus-
dam: sed perfectum ἐγγυροζω, ας, ε, arguit esse compositum. Per crasim
pro ἐγγυροζω, tertia imperfecti pass. Dicitur & ἐγγυροζω, ut iam dictum est. ex
ἐγγυροζω cum ἐν, fit ἐγγυροζω. lege praecedens scholium. Tertia singularis
aorist. primi ἀσπασπιπάλδμ, quod componitur ex παρὰ & ἐγγυροζω, με, ὡς.
Duo tantum uerba simplicia hoc loco a CLENARDO enumerantur,
quae augmenti varietatem recipiunt ueluti composita: nempe βλάσσω, &
κίπτω, in quorum perfecto prima thematis nunc ante s anceps reduplicatur,
βέβλασσω, κέκμηται: nunc non reduplicatur, ἐβλάσσω, ἐκμηται. Sic ἀ
βλάσσω, ludo, poto, perfectum passiuum βέβλασσω & ἐβλάσσω, danto af-
fectum sum. ἀ ἀσπασπιπάλδμ, insculpo, tertia perfecti pass. ἀσπασπιπάλδμ & διτ-
πάλδμ, insculptum est. ἀ βλάσσω, frango, tundo, με, βλάσσω, 91. 26: perfectum pass. τέ-
βλασσω & ἐβλάσσω, fractus sum. ἀ τέβλασσω, partic. τέβλασσω, fractus: aor-
ist. prim. ἐβλάσσω, in tertia plur. ἐβλάσσω, sunt castrati aut elisi: infinitiuus
βλάσσω, collisum esse. Per λε quidem communiter: per εi uero Atticē,
145. 13. συνειλεγμένοι autem & συλλεγμένοι, sunt nominatiui plurales participii
perfecti passiuī, ἀ συλλέγω siue συλλέγωμαι, colligo. componitur ex συν & λέγω
in λ (ut dicitur in verbo συγγινωσθαι) & λέγω, lego: unde perfectum λέλεγα
& Atticē ελλοχα, 152. 23: infinitiuus ελλοχάναι: cum συν, συνειλεχάναι, collegisse:
particip. ελλοχώς, συνειλοχώς, qui collegit. perfectum pass. λέλεγα & ελλοχα:
unde ελλοχα, lecti, id est, delicti, &c. In aoristo secundo pass. ελλοχάναι: cum
ευν Atticē pro συν, ευνελλοχάναι, collecti sunt. Est participium perfecti pas-
siui. perfectum actiuum est διδίκηκα, ut arbitet iudicauit: aorist. prim. διδίκηκα,
& deperdito priori augmento, διδίκηκα: infinit. διδίκηκα: aorist. prim. pass.
διδίκηκα: unde particip. διδίκηκα, ἐν τῷ: τὸ διδίκηκα, ea qua arbitri statu-
runt. Legitur apud Lucianum διαγὰρ διαγίγῃ, uiam debebant: quod est im-
perfectum pass. Ionicum sine augmento, & habet significationem uerbi διαγίγῃ,
uino: ueluti & ἡ διαγίγῃ nonnunquam sumitur pro διαγίγῃ, ut arbitet iudico.
διαγίγῃ augetur in medio: imperfect. pass. διαγίγῃ, διαγίγῃ, διαγίγῃ, uinebam,
ας, ατ: in aoristo primo pass. διαγίγῃ, diuersatus est. H' ὡς λέγει, ας, ε, est
aorist. prim. act. ab ὡς λέγει, δ, με, ὡς. augetur in principio & medio, ut im-
perfect. ὡς λέγει, ὡς λέγει, ὡς λέγει, turbabam, ας, ατ. de quo 141. 36. repe-
ritur tamen aoristus prim. pass. cum uino tantum incremento, ὡς λέγει, ὡς λέγει, ὡς λέγει.

ὡς λέγει
λέγει
ὡς λέγει
ὡς λέγει

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

ἐγγυροζω
ἐγγυροζω
ἐγγυροζω

- 15 *lestia sum affectus.* 16 Imperfectum passivum: augetur initio. vtrinq̃ue etiam
auctum invenitur, ἡμπεριχόμενος, induēbar. componitur autem ἀμπεριχόμενος ex
præpositione Ἀεolica ἀμπερὶ pro ἀμφὶ (17, 29) & ἵχμης, quod augetur per α, ut
dictum est 139, 17. 16 H ἵχμης est tertia personæ sing. aoristi secundi. med.
16 augetur vtrinq̃ue, à themate αἰχόμενος, sustineo. 14, 37. sed formatur tara-
quam ab αἰσχυόμενος. nam simplex ἵχμης sumit aoristum secundum ἀχίω, ut pau-
lo post dicitur in verbo ἵχμης. ἡμπεριχόμενος autem est imperfecti pass. ab eodem ἀ-
χόμενος. augetur & ipsum vtrinq̃ue: in principio quidem, migrante α præpositio-
nis α in η: in medio verò, ἵχμης. augetur per α, ut habes 139, 17, in aetivio ἵχμης. †
17 17 Vtrinq̃ue augetur: est verò tertia personæ singul. perfecti pass. sic imper-
18 lectum ἐπαρήναι. 18 Quæ sequuntur composita, sunt perfecta primæ coniuga-
tionis circumflexorum, (præterquam ἐμπαλάω δ, quod est secundæ) & au-
gentur in medio, quamvis eorum simplicia non sint in usu: sed ἡμπαλάωσι tertia
persona aoristi primi aetivi augetur initio. sic & perfectum apud Sophoclem,
ἡμπαλάωσι, dicat ut es, per antiphrasim, pro Exultum tibi acceperisti. Notandum 15
in ἐπαράω non elidi præpositionis ἐν, ante vocalem. vide 49, 31.
Huiusmodi verbis compositis aliquando altera præfigitur præpositio, quæ
licet augmentum non recipiat, interdum tamen in medio geminum augmen-
tum relinquit: ut διδραχμή, compositum ἐκ διδραχμή, a solita διατα digres-
sus: πεπαρήναι, compositum ἐκ πεπαρήναι, id est, per vinum & petulan-
tiam iniuria & probro affectus est: unde & particip. ἐκπεπαρήναι, talem
iniuriam passus. ducitur hoc verbum ab οἶον, ου, vñum. sic ab ἀπαυρόμενος,
γεννη, quod componitur ex ἀπὸ, ἀνδ, & αἰσόμενος, aorist. prim. med. ἀπλωρόμενος,
ἀπλω, ἡμ, ἀπλωρόμενος, veni, isti, it, cum duplici augmento in medio. quia ta-
men alterum servatur in infinitivo ἀπαυρόμενος, reculare: dicere poterimus
αἰσόμενος haberi pro simplici, atque in eo mutatum fuisse α in η. Atticè, ut in
ἐμίναι, siue ἐμίνω, de quo 54, 2. In huiusmodi enim penultima, quidam sub-
scribunt, habentes rationem præsentis, in quo est α: alii non subscribunt, quod
futurum habeat α nudam vocalem. Ab ἀπορδύω, μ, αω, corrogo, emendo: cum
ἐπὶ, ἐπαπορδύω, id est, quod lapsus est corrogo: aorist. prim. ἐπώρδυσαι, ἐπλωρ-
δύσαι: tertia persona perfecti pass. ἐπώρδυσται, ἐπλωρδύσται, correctum & instau-
ratum est. 19 Poeticè ἀμφίος ω, induam: aor. prim. ἡμφίος: simplex ta-
men ἴος, ἴσας, ἴτε, & poeticè detracto augmento & geminato σ, ἴσας, ἴσας,
ἴσας, quod etiam est collocare. hinc imperat. ἴσας & ἴσας, indue: particip. ἴσας &
ἴσας: infin. ἴσαι & ἴσας: cum ἐπὶ, ἴσας, sedere in: at ἴσας, imperativus est
medius, nam indicativus est ἴσας, ἴσας, ἴσας, pro ἴσας, quod & ἴσας
μω, 145, 5: & detracto omni augmento ἴσας: tertia pluralis ἴσας, induit
sunt: particip. ἴσας & ἴσας αἰδύ: cum ἀμφὶ, ἀμφίος αἰδύ, induit. Red-
eamus igitur ad ἀμφίον μω: imperfectum pass. ἡμφίον μω, induēbar. Perfe-
ctum passivum est etiam ἡμφίον μω: unde particip. ἡμφίον μω, induit: at ἡμφίον
μω, ab ἡμφίον μω, quod ponitur in contextu. Invenitur etiam ἡμφίον μω,
pro eodem: in quo duplex est augmentum, veluti & in ἡμφίον μω; sed in altero
præpositio perdit finale, quod in aliis retinet vide 49, & 1. Est præterea
& aliud huius parti ipsum ἀμφίον μω cum augmento in medio: veluti & sim-
plex εἰδύ, per α facto augmento pro η. nam ἀμφίω componitur ex ἀμφὶ &
ἴω, induo, pono: quod augetur per α, 139, 21 & 30. unde perfect. pass. εἰδύ,
ἴσας, & ἴσας poeticè, εἴται & ἴται, sedi, isti, it, seu induit sum, est: tertia plur.
ἴται, Ionice (66, 2 & 12) εἴται, & etiam poetica εἴται, sedebant vel sedebant. sic
in tertia plur. plusquamperfecti, εἴται, ἴται & εἴται, sedebant vel sedebant: cum
παρὰ, παρὰ το, assidebant seu assidebant. nam huius perfectum, præsentis
etiam significationem habet: & plusquamperfectum, imperfecti hinc dicunt
nonnulli εἴμαι præsens esse verborum in μω, ex ἴμαι, crasi εἴμαι, quod & ἴμαι,
163, 1. Pro perfecto εἴμαι, reiecto augmento & assumptio, dicitur εἴμαι, (vn-
de ἀμφίον μω) & plusquamperfecti εἴμαι: tertia persona ἴται, induit ac, seu, de-

ἀμπεριχόμενος.

ἡμπεριχόμενος.

ἡμπεριχόμενος.

πεπαρήναι.

ἡμπαλάωσι.

ἡμπαλάωσι.

De verbis ex
duplici præposi-
tione compositis
appendix.
ἐκδιδραχμή.
ἐκπεπαρήναι.
ἐκπεπαρήναι.
ἐκπεπαρήναι.
ἐκπεπαρήναι.

ἐπλωρόμενος.
ἐπλωρόμενος.
Tempora verbi
ἀμφίον μω ἴ-
σας ab ἀμ-
φίον: αἴσας, sim-
plicis ἴνυμ
quasi ab ἴω.

εἴμαι.
εἴμαι.

- 20 Si huiusmodi vocalis fuerit α vel ϵ , ea in futuro aut perfecto non mutabitur in η , ut in verbis circumflexis, sed retinebitur ut in praesenti: κερώνυμι scilicet κερώνυμι, κερώνυμι, μ . κερώνυμι: aorist. prim. κέρωνται, κέρωνται, κέρωνται, detracto augmento κέρωνται: particip. κερώντες, qui temperant: η κερώνται, cum ϵ η κερώνται, quia infudit. Aoristus primus med. κέρωνται, κέρωνται, κέρωνται, reiecto augmento & geminato σ , κέρωνται, fudit: particip. κερώνται, & κερώνται, qui fudit. A futuro κέρωνται per syncopen dicitur κέρωνται: unde perfect. κέρωνται: passivum κέρωνται sine σ : at si non fiat syncope, dicimus κέρωνται: unde particip. κέρωνται, mixtum: sed κέρωνται est magis receptum. à κέρωνται, κέρωνται, ex quo verbale η κέρωνται, (126, 7) crafis, temperatis, commixtio: tertia perfecti plur. κέρωνται, temperati sunt: infinit. κέρωνται, temperatum esse: aorist. prim. κέρωνται: unde particip. κέρωνται, mixtum. Heteronymi: siue κέρωνται, κέρωνται, μ . κέρωνται: aorist. prim. κέρωνται, α , ϵ : geminato σ , κέρωνται, aperuit: tertia plur. κέρωνται, & reiecto augmento κέρωνται, pandunt, explicant: particip. κέρωνται: cum ϵ , κέρωνται, qui extendit. perfect. κέρωνται: pass. κέρωνται, α , ω , η : unde aorist. prim. κέρωνται, κέρωνται, κέρωνται, expansus fui, isti, it. reperitur tamen futur. medium κέρωνται, volabo: arque perfect. pass. κέρωνται, κέρωνται, volavi, isti: quae vertuntur in η . sed id fit licentia poetica: vel habita ratione thematis vitati κέρωνται, κέρωνται, alas pando: unde participium, κέρωνται, κέρωνται, volans. Heteronymi siue κέρωνται, κέρωνται, μ . κέρωνται: perfect. κέρωνται: pass. κέρωνται: part. κέρωνται, satiatum: κέρωνται, saturatus capra: (poetica etiam licentia reperitur κέρωνται) aorist. prim. κέρωνται: unde infinit. κέρωνται, satiatum esse: particip. κέρωνται, saturatus. Heteronymi siue κέρωνται, & syncope κέρωνται, κέρωνται, μ . κέρωνται: aorist. prim. κέρωνται, κέρωνται, κέρωνται: tertia plur. κέρωνται, siue augmento κέρωνται: subiunct. κέρωνται, η , η : κέρωνται, straverimus: infinitivus, κέρωνται, strare: participium κέρωνται, qui stravit. aoristus primus med. κέρωνται: tertia pluralis, deposito augmento κέρωνται, straverunt. In tertia singulari perfecti passivi Dorici dicunt κέρωνται pro η κέρωνται, stratus est.
- 21 Ζώνυμι siue ζώνυμι, η ζώνυμι, μ . ζώνυμι, aorist. prim. ζώνυμι: med. ζώνυμι, detracto Ionicè augmento ζώνυμι, cincti: tertia plur. ζώνυμι, se cingunt ϵ cumstanti, apud Heliodorum Perfect. ζώνυμι: pass. ζώνυμι, cinctus sum, assumit σ : (unde verbale η ζώνυμι, α , ϵ : & Atticè abiecto σ , ζώνυμι, cingulum: succincta tunica) particip. ζώνυμι, cinctus, ζώνυμι, cincti: aor. prim. ζώνυμι: infinit. ζώνυμι, cinctum esse: particip. ζώνυμι, η ζώνυμι, ϵ ζώνυμι, cions, cinctus, cincta.
- 22 Vide infra in verbo η ώνυμι. 23 Στραώνυμι siue η ώνυμι aut η ώνυμι, μ . η ώνυμι: aorist. prim. η ώνυμι: perfect. η ώνυμι: pass. η ώνυμι, α , ω , η , η ώνυμι, α , ϵ , est: particip. η ώνυμι: η ώνυμι η ώνυμι, tori strati siue confecti. aoristus prim. η ώνυμι: unde particip. η ώνυμι, η ώνυμι, stratus. 24 Χώνυμι siue χώνυμι, μ . χώνυμι: aoristus primus χώνυμι: infinit. χώνυμι, aggressio: χώνυμι, excitare sepulcrum: participium χώνυμι, α , ϵ , qui aggressi. aoristus primus med. χώνυμι, exaggravi terram, tumulum feci. (coincidit cum χώνυμι, verbi χώνυμι, irascor: unde χώνυμι, & detracto augmento χώνυμι, iratus est, succensuit: & participium χώνυμι, χώνυμι, iratus, irata.) Perfectum passivum χώνυμι, χώνυμι, χώνυμι, assumit σ . hinc verbalia η χώνυμι, α , ϵ , aggestio: & η χώνυμι, α , ϵ : χώνυμι, aggestus tumulus. Aoristus primus χώνυμι, aggestus fui: infinitivus χώνυμι, aggeri: participium χώνυμι, η ώνυμι, ϵ ώνυμι, α , ϵ , aggestus. Praecedentibus adde η ώνυμι siue η ώνυμι, μ . η ώνυμι: perfectum η ώνυμι: passivum η ώνυμι, α , ω , η , η ώνυμι, α , ϵ , assumit σ : unde verbalia η η ώνυμι, α , ϵ , coloratio: & η η ώνυμι, η ώνυμι, qui colorat, infector. tamen η η ώνυμι, η ώνυμι, color, amittit σ . vide 126. 23. η

Ανοίγω, aperio: Futurum ανοίξω: Aorist. primus

Ανοίγω.

sunt admirati: optat. ἀγαπῶντες, ἀγαπῶντος, ἀγαπῶντι, *admirer, eris, etur*: particip. ἀγαπῶντες, 1st 2nd, *admiratus, oblectatus*; ab ἀγαπόμενος vel ἀγαζόμενος.

A γῶδω, dico, loquor, orationem habeo: imperfectum regulare ἡγῶδον, es, t: sine augmento ἡγῶδον, dicebam & dicebant, futur. ἡγῶδω: aorist. prim. ἡγῶδον, es, t, orationem habui, isti, it. Aliud futurum ἡγῶ, es, t: dicam, es, t: tertia plur. ἡγῶν, dicent: particip. ἡγῶν, ὡν, τῶν, dicturus: Ionica d' alysi (5, 6, 7) ἡγῶ, ἡγῶν, ἡγῶν, & particip. ἡγῶν, ab ἡγῶ, vt ὡρεῖται, ὡρεῖται, 4, 0, 4. Perfect. εἰ, ημε, dixi: pass. εἰ, ημε, εἰ, ημε, εἰ, ημε, dictus sum, es, est: tertia plur. εἰ, ημε, τῶν, & Ionice (6, 6, 2) εἰ, ημε, τῶν, imperat. εἰ, ημε: hinc tertia εἰ, ημε, dictum sit: particip. εἰ, ημε, τῶν, n. o: ἡ εἰ, ημε, dicta: aorist. prim. εἰ, ημε, & sine augmento εἰ, ημε, ab ἡμε, quod augetur per es, 13, 9. 20. & 31. Facit & in perfectio pass. ἡμε, ἡμε, τῶν, vnde ἡμε, rhetor, & ἡμε, dictus, dicendus, celebris. compositum cum α' p' uatiua particula ἡμε, non dictus vel dicendus, ignobilis. vide infra in verbo πῶ. Ab eodem ἡμε, τῶν, ducitur aoristus primus ἡμε, τῶν, εἰ, ημε, ἡμε, τῶν, dictus sum, es, est: (quod & ἡμε, τῶν, per syltolen) & particip. ἡμε, τῶν, de quibus 153, & τῶν, dictum, responsum: ἡμε, τῶν, pronuntiat, & in finit. ἡμε, τῶν, dici: atque futurum primum passiuum ἡμε, τῶν, ἡμε, τῶν, dicar, e-ri, esur, ab inuitatio πῶ, μ. ἡμε: aoristus primus ἡμε, τῶν: medius ἡμε, τῶν, hinc tertia plural. deposito augmento ἡμε, τῶν, dixerunt, dixerunt: & particip. ἡμε, τῶν, confessus.

Αἰσχρολογία, *renuo, recuso* : secunda persona ἀοιστρῆς & Ionicè (61, 35) ἀοιστραί : perfect & pass. ἀοιστῆσαι : tertia persona † ἀοιστῆται, obstricto animo repudiavit, quasi ab ἀοιστρῆ, quod sit compositum ex αἰσ & ἀοιστρῆ. Huius aorist. prim. med. & imperf. cum duplici augmento 174, 21. infinit. ἀοιστῶναι alterum videtur ex-
sare : sed part. ἀοιστῶν & ἀοιστῶν, neutrum.

Ἀίριον, *caprio, conivenco*. Imperfectum ἤρειον ἦρων, & Doricé (12, 46) ἤρειω,
capiebam & capiebant : in tertia persona pro ἤρει, ἦρων, Herodotus deposito au-
 gmento & ex αἰ subiunctiua dempra dixit † *αἴρει*. futur. *αἰρήσεται, αἰρήσεται, & me-*
diūm αἰρήτομαι. Perfect. ἤρηκε, *αἴρει*. pro ἤρηκε Herodotus dixit † ἠρήκε, *subegi* :
 nisi potius sit plufquamperfect. Ionicum pro ἠρήκει, *subegeras*, 147, 3. particip.
 30 ἠρήκων, cum ἀνέ, *αἰρηκώς, qui fustulit*. Et hæc quidem tempora à se ipfo sumit :
 at aoristum secundum ab ἔλω : quod per αἰ augetur, 139, 18 : ἔλων, ἔλεις, ἔλεις, &
 sine augmento ἔλεις, ἔλεις, *cepi, conuici, isti, si* : hinc cum ἀνέ, ἀνέλεον, εἰ, ἐν, ο-
 ἔλει, ἔλεις, *cum iei, ἔξελον, quæti & euerterunt*. imperat. ἔλε (vnde ἔξελαι, ἔ-
 35 & ἔλον, 57, 2. vnde ἀἔλον, tolle : optat. ἔλομαι, ἔλεις, ἔλεις : tertia plural. ἔλονται,
 cum ἔξ, ἔξέλονται, *exemissent* : subiunct. ἔλω, *capiam* : infiniti. ἔλῃς (vnde ἀνέλεῖν, ἡ-
 ταισιν) & Ionicè (19, 18) ἔλαιν, *cepiſſe* : particip. ἔλων, *conuincens* : ἔξελων, *e-*
ripions, eximens : ἀνέλεω, *interimens, qui occidit*. Ab aorist. secundum ἔλων fit fut.
 secund. ἔλδ, *capiam* : vnde ἔξελδ, *eximam*. at ἔξελδον, *expellens*, est futurum Atri-
 40 cum pro ἔξελδονσαι, à themate ἔξελδων, *expello*, extrito primum σ, deinde facta
 contractione. Sic αἰρώμαι, *eligo, insilio* : aoristus secund. med. εἰλόμην, εἰλεῖν,
 ἔλεῖν : sine augmento ἰελόμην, ἔλεον, ἔλεῖν : tertia plural. εἰλόσθαι & ἔλεσθαι, *ascepe-*
ruunt, elegerunt : hinc ἔξελόμην, ἔξέλεον, *eto, exeo*, ἔλεις, *subiūcti* : ἀφελόμην,
 ἀφελῖν, *imperat. ἔλεδ, cape* : optatiuus ἰελόμην : infiniti. ἔλῃς, ἔλεις, ἔλεις,
 45 *μα, eximam, deligam* : infiniti. ἰελεῖν, *insistisse* : ἀνέλεῖν, *subulisse* : ἀπὸ πλεῖν, *abſ-*
tulisse, pro ἀφελῖν, Ionicè 12, 29. part. ἰελέμεν, *qui insistit*. Ab αἰρήμαι, fu-
 tur. med. αἰρήτομαι : perfect. pass. ἤρημαι, ἦρηται, ἦρηται : particip. ἤρημεν, fu-
 bulato augmento & cum Atrica reduplicatione ἀραρημεν, *capimus* : pro αἰ repeti-
 50 tur α, quod repetita vocalis fit semper eoeipienda. Sic in tertia plufquamper-
 facti ἀραρήσθαι, *delectus erat*, pro ἦρησθαι. atque perfectum cum ἀπρ, ἀπαραρήμας
 pro ἀρήρημα, *abſtuli & ablati ſunt* : atque participium ætium cum ἀνέ,
 ἀναραρημας, *qui ſuſtulit* : aorist. prim. pass. ἠρέδην, (vnde καὶ ἀνέρεδην, ἀφῆρεδην, 153,
 5) sine augmento αἰρέδην, *thiſ, ſi, capies ſum*, εἰ, ἐν : ſubiunct. αἰρέδης, ἦ : ter-
 tia plural. αἰρέδων, & Ionicæ ſolutione αἰρέδωνσι, 107, 27 & 34. participium

செந்தமிழ் அகநா-
யகம், உருவம், இரத்தம்.

ρήτωρ, ρητὸς.
ἀρρηγ.

ἀνταίνομα ~~αὐ~~
ἀνταίνο,

αἰτίαν αὐτῆς.

အိပ်ငြိမ်း
အိပ်ငြိမ်း

ἀνελον.

စံနှုန်းချုပ်ဆိုချက်

ἀπαλίσθαι

αὐτοῦ τοῦ μεγάλου

Δὲ αἰρεῖται.
 αὐτὸ παρὰ ἑρμηνείαν.
 αὐτὸ παρὰ ἑρμηνείαν.

αίρεσις

αἰρεθὲς, *captus*: fut. prim. pass. αἰρεθήσεται, *captus*: ἐξαίρεθήσεται, ἐξαίρεθῆς, ἐξαίρεται, *eruat*, *eris*, *etur*.

ἀφω.

Αἰω, *tollo, eleuo*: futur. ἀφω, vt ἀφάνω, *Phaedr.* 40, 4. aorist prim. ἤεω per r morphthongum: multi subscribunt: tamen in reliquis modis seruatur α futuri, non α praesentis: imperat. ἄρον: optat. ἀροιμι: subiunct. ἀρω, ἄρω: infinit. ἀραι: particip. ἄρας, cum δαν. ἀπαράς, *profectus*. Aorist prim. med. ἤραμην, vel (vt alii volunt) ἤραμην: ἤρα, *attulit*: ἤραντο, *susciperunt*: infinit. ἀραδίαι, *suscipiss*: particip. ἀραδίαι, ἀραδίαι, *qui suscipit vel suscepit*. Aorist sec. ἤρα, depositio augmento ἄρον: at ἤραρον, *es, is, aptauit, accommodauit*, est aorist secundum per reductionem factus à verbo ἀρω, quod est apte, *accommodo*: hinc ἀραρίαι, *qui accommodauit*. in opt. medio δαράοιμι: tertia plur. Ionica ἀροισατο, *accommodauerunt*, pro δαράοιτο, 66, 12. Ab ἤρα, aorist med. ἤραμην: optat. ἀραίμην, ἀροίμην, ἀροίτο, *reporietur, es, et*: subiunct. ἀρωμι, ἀρω & Ionice (61, 33) ἀραι: *auferas*: tertia plur. ἄρωται: infinit. ἀράδαι, *se subducere*. Perfectum act. ἤρα: pass. ἤραμαι: plusquamperfect. ἤραμην, ἤρα, *reiecit* augmento & pleonasmō πδω, + ἄρωτο, *perenderat*. Aorist prim. ἤρα, *sublatum sum*: sine augmento ἄδην, ἄρην, ἄρην, *enasi, isti, it*: imperat. ἄρην, *attollere, erigere*: infinit. ἀρδέναι, *sublatum esse*: particip. ἀρδεις, *sublatum*: futur. prim. ἀρδίσσεται, ἀρδίσθη, ἀρδίσσεται, *solus, eris, etur*: Praeterit. med. ἤρα, & repetitis duabus primis futuri ἀρδαι literis, ἀρδω, *abstuli*.

ἀραρε.

ἀραρίαι.

ἀραρίαια.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

ἀρην.

B

1.2

Βάινω, *vado*: Fut. βήσσομαι, *βάσω*. Aor. sec. ἔβην, 25

βαίω ἀβάω.

βίβηναι, κατὰ τὴν.

κατὰ τὴν. ἀνὰ.

βαίω.

φάθι, σύμβληθι.

κατὰ τὴν, ἀνὰ τὴν.

ἀνὰ τὴν.

βαίω.

ἀμείβω.

ἀμείβω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

βασιλεύω.

3

ἀτ βίβηναι. sic κατὰ βάινω, κατὰ βίβηναι, *descendo*: Impe-

4

ratius, κατὰ βάινω, vt ἀνὰ βάινω, *ascende*: per a Atti-

5

cè, 'pro κατὰ βίβηναι, ἀνὰ βίβηναι, vt etiā 'φάθι, *dic*, & σύμ-

6

φάθι, *confitere*: per apocopen autem 'κατὰ βάινω, ἀνὰ

7

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

8

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

9

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

10

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

11

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

12

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

13

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

14

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

15

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

16

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

17

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

18

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

19

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

20

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

21

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

22

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

23

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

24

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

25

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

26

βάινω, vt ἀνὰ βάινω pro ἀνὰ βίβηναι, *exurge*.

tionē. ⁶ Pro φῆθι, σύμφηθι, à φημι, dico; σύμφημι, confiteor. ⁷ Sic ἵμεθα, ingredi. pro ἵμεσθι. & in indicatuo, ἵμεσθω, ἵμεσθε, ἵμεσθον. in presens fut, ei, est: de tracto augmento, pro ὀνέσθω, ης, η: (at ἀπείθα, euicpit, pro ἀπειθὸν dictum est, Doricē à pro η, in aor. sec. ab ἀπείθω, atque simplex βᾶ, βᾶτω, incede, incedas: & in plurali βᾶτε, incedite, pro βήθι, βήτε, βήτω. ⁸ Et rursus per apocopen ἀνα: & in plur. ἀναστρέφω, exurgite, ab ἀνίστημι, exsurgere: quod componitur ex ἀνα & τρέφω. sic ἀναστρέφω, ab ἀνίστημι, atque etiam πρᾶξεν: pro πρᾶξι: cum κτῆ, κτῆσις, coniugue.

ἵμεθα.
ἵμεσθω.
ἵμεσθε.
βᾶ. βᾶτω.
ἀ. ἀπείθα.
ἀναστρέφω.
κτῆσις.

¹ Βάλλω, mitto: Perf. ² βέβληκα à ³ βλέω: vt ⁴ ἀπέσκλη-
¹⁰ κα, obtrigui, non à simplici σκάλλω, sicco, sed à σκλάω.

1. βάλλω à βάλω.
3. 4

¹ IMPERFECTUM ἑσθῆμι, es, is: sine augmento βᾶμι, iacitebas: est & βάλω præsens imperatui: βᾶτε ἑσθῆμι, mitte te ad cornos, id est, abiectionem talis rei. imperfect. pass. ἑσθῆσθαι: tertia plur. ἑσθῆσθον, sine augmento βᾶλ-
¹⁵ λον, mittebant: imperat. βᾶλόν, & Ionicē βᾶλιν, immitte, 68, 25. Verbi βᾶλῶ futurum regulare est βᾶλῶ, εἰ, εἰ, 39, 23. & 42, 43. vnde in secunda plur. βᾶλῆ-
²⁰ τε, iacietis, iactabitis. Poetæ pro βᾶλῶ dicunt βᾶλῆτω, iaciat. vnde aorist. pr. ἑσθῆσθε, & sine augmento βᾶλῆσθε, proiici, quasi à βᾶλῶ. Aorist. sec. ἑσθῆσθε, es, is: sine augmento ὁάλον, βάλεις, βάλεις, ieci, isti, it: hinc imperat. βάλει, iace (est & indignationis adverbium: vel cum αχέτωσιν, ἄσθῆ, τριπῆμι) infin. βᾶ-
²⁵ λῶ, & Ionicē βᾶλῶ, iessit, 59, 18: part. βᾶλῶν, qui iacit, iaculatus. Aorist. sec. med. ἑσθῆσθω, ἑσθῆσθω, ἑσθῆσθω: imperat. βᾶλῶ, & Doricē (12, 48) βᾶλῶ: cum ἀνα, ἀναβάλλω, & poeticē (50, 11 & 17) ἀναβάλλω, praeiude, ab ἀμῶδῶ pro ἀμῶ-
³⁰ δῶ: vnde in subiunctiuo pass. ἀμῶδῶμεν, differamus. subiunctiuus βᾶλῶ-
³⁵ μεν, βάλῃ, βάλῃται, iaciat, as, as: infin. βᾶλῆσαι. ² Perfect. pass. βέβλημαι, βέ-
²⁵ βλησμαι, βέβληται: vnde tertia plur. Ionica & poetica (66, 2 & 15) βέβληται pro βέβληται: infinitiuus βέβλησθαι, passim in vulgo iacere: part. βέβλησθαι, iactans, pluriquam perfect. ἑσθῆσθαι: tertia persona ἑσθῆσθαι: cum augmento imper-
³⁰ fecit ἑσθῆσθαι, & deposito omni augmento βᾶτω, ἑσθῆσθαι, 147, 14. tertia plur. Ionica βέβλησθαι (66, 2 & 15) ἑσθῆσθαι, & addito per pleonasmum ο, βέβλησθαι & βέβλησθαι, sic in part. βέβλησθαι pro βέβλησθαι, ἑσθῆσθαι. quanquam hæc à βελίω deduci possunt. A perfectō βέβλησθαι, ἑσθῆσθαι, aor. prim. ἑσθῆσθαι: (sub-
³⁵ iunctiuus βᾶλῶ, iaciat: infin. βᾶλῶμεν, ἑσθῆσθαι esse: part. βᾶλῶς, ἑσθῆσθαι: syncope βᾶς, potius. potest tamen etiam censeri aor. sec. à βᾶμι (vt 96, 8) vnde & passiuum βᾶμαι penultima longa, è quo particip. βᾶσθαι (104, 16) & opt.
³⁵ βᾶσθαι, βᾶσθαι, βᾶσθαι. prout erat, et erat, et erat. ³ Vnde & futur. βᾶσθαι, iustitiam, 3
percutiam. ⁴ De hoc 176, 7:

βᾶμι.
βᾶσθαι.
βᾶλῶ.
βᾶλῆτω.
βᾶλεις.
ἀσθῆ.
βᾶλῶν.
ἀμῶδῶ.
ἀμῶδῶμεν.
βᾶλῶ.
βᾶλῆται.
βέβληται.
βέβλησθαι.
βέβλησθαι.
βᾶλῶ.
βᾶσθαι.
βᾶσθαι.

¹ Βίωω, uiuo: Fut. ² βιώσμεν: tertia præteriti pass.
βέβιωται, victum est, vita peracta est, tamquam im-
personale: & participium, τὰ βέβιωται, quæ in vita
⁴⁰ peracta sunt. Aor. sec. ³ βέβιω: Imperat. ⁴ βιώθι, βιώτω:
Optat. βιώτω, vt δώλω: (vnde ⁵ βιώτω, vt δώλω) Inf-
⁴⁵ nit. ⁶ βιώται: Particip. ⁷ βιώεις, βιώντος, à βίωμι.

1. 2 βίωω à βίωμι.
3. 3 βιώθι.
3. 3 βιώτω.

¹ PASSIVUM βίωμαι: vnde in tertia βιώται, & crasi βιώται uiuimus. ² Per
synopen βίωμαι: secunda plur. βίωσθε, uiuete. aliàs βίωσμαι contractum
⁴⁵ est ex βίωσμαι, 84, 18. Est & aliud verbi βίωω futurum poeticum, nempe βέ-
μαι pro βέσμαι, à βέω, reiecto σ: nam apud poetas haud raro verba sextæ
coniugationis abiciunt σ in futur. primo, vt δέω, δέεις, ἐννοεῖται, es: δέω, ἐν-

βέβιωται.
βέβιωσμαι.
βέβιωμαι.
δέω, δέεις.
ἐννοεῖται.

¹ VIDE 53. 24. & 79. 18. & 35 Ab ἔγημαι, ἔγημαι, ἔγημαι, infinitivus ἔγημαι, ¹
duxisse uxorem: & particip. γήμαι, qui duxit uxorem. Pro ἔγημαι dicitur etiam ἔγα-
μηται: & particip. γαμήσας, à fut. γαμήσω: vnde & perfect. γαμήσας: plusquamperf.
ἔγαμήκαμεν eis, eis: infin. γαμήσκειν: particip. γαμήσκειν: perfect. pass. γαμήσμεθα,
⁵ ἔπει, ἔπει: part. ἡ γαλακτοῦ, πύρρα: aorist. prim. ἔγαμεθ' ἡ γαλακτοῦ: vnde par. scem. ἡ γαλα-
κτοῦ, πύρρα, uxor: in † præsenti γαμέμεθ' per crasim ex γαμέμεθ' ἡ γαλακτοῦ, πύρρα.
² Quæ à futuro ducuntur, † ultra præsens non coniugantur. præter ὅλως, quod ²
habet imperfectum ὅλως: quæ verò à præsenti deriuntur, ea etiam imperfec-
tum habent: sed aliis temporibus destituuntur, ut dictum est 166. 31. A futuro
¹⁰ autem facta, magis appetentiam actus significant, quam quæ à præsenti. nam
hæc ferè semper eandem significati onem habent quam primitiva, ac pro illis sæ-
penumero à poetis vsurpantur: immò passim verba primæ coniugationis cir-
cumflexorum in eis, poetæ effertur per eis, ut eis pro eis, interrogo: vnde ἔπει-
μεθ' pro ἔπειμεθ', interrogamus. ³ Futurum à πάλαιον, bellum gero. ⁴ Futurum ab ³ 4
⁵ ὄπτω, video, ceruo. ⁵ Futurum à βρώσκω, comedo: de quo supra in δέσσω, 176. ⁵
12. ⁶ Κεῖται, κεῖται, τελεῖται, sunt primæ coniugationis circumflexorum. ⁷ Cum ⁶ 7
eis, ἐν γαλακτοῦ: particip. γαλακτοῦ, qui fuit, qui factus est. at infinitivus γαλακ-
τοῦ, genitum esse, per geminum, à γήμαι. ⁸ Tertia persona ἔγητο, syncope i-
γητο, & sine augmento ἔγητο, fuit: item, cepit: sumitur enim Dorice pro ἔλειτε si-
ue ἔλασι. Pro ἔγητο, reiecto augmento dicitur ἔγητο, & ectasi poetica † γή-
μαι, παύσαι με. Optativus, ἔγητο, ἔγητο, ἔγητο: tertia plural. ἔγητο, & Ionice
(66. 12) ἔγητο. Dicunt quoque Iones & Poetæ γαλακτοῦ, pro γαλακτοῦ: prima
plural. γαλακτοῦ, 49. 22. Subiunctivus, ἔγητο, ἔγητο: infin. ἔγητο: part.
ἔγητο, qui fuit. ⁹ A γήμαι, ἀγα, παύσαι με, eis, est, plusquamperfectum ἔγητο, ⁹
²⁵ eis, eis, παύσαι, genitum, qui fuit. in duali γαλακτοῦ, qui fuerunt. ¹⁰ Sine au-
gmento γαλακτοῦ: participium γαλακτοῦ: ἡ γαλακτοῦ, mater, quæ peperit: ei γαλα-
κτοῦ, parens. ¹¹ Recentiores addunt γ, γαλακτοῦ, ut in γαλακτοῦ, γαλακτοῦ. dedu-
cunt enim à γήμαι, γήμαι, & cum reduplicatione γαλακτοῦ, ut à βρώσκω, βρώσκω, βί-
³⁰ βρώσκω, 177. 21. Sunt qui forment à γήμαι, cogito, intelligo: cuius futurum γή-
μαι & crasi γήμαι: (vnde & in aoristo primo infinit. γήμαι pro γήμαι: in participio
eum eis, ἐν γήμαι, pro ἐν γήμαι, qui secum repuerunt: & in aoristo medio ἐν γήμαι
pro ἐν γήμαι, cogitavi: tertia persona γήμαι sine augmento pro ἐν γήμαι, in-
tellexit) igitur à futuro γήμαι cum prothesis τῷ γ (ut Latine γήμαι, γήμαι) fit
³⁵ γήμαι, & facta reduplicatione γήμαι. Infinit. γήμαι, & Dorice γήμαι, 59. ¹²
16. ¹² Participium ἔγηται, eis, qui cognovit: perfectum pass. ἔγηται, 2. 8.
vnde particip. ἔγηται: aorist. prim. ἔγηται: infinit. γήμαι, cognosce, inno-
tescere, illustrare esse: participium γήμαι, cognovit: futurum primum γήμαι, ¹³
innotescam. ¹³ Sine augmento γήμαι, γήμαι, γήμαι, ἔγηται, tertia pluralis ἔγηται: ¹³
⁴⁰ quæ etiam referri potest ad aorist. prim. ἔγηται: vnde & participium γήμαι, qui
cognovit. ¹⁴ Ab ἀνίγνωμι, passivum ἀνίγνωμι, σκη, σκη: particip. ἀνίγνωμι, le-
gitur, iterum persuasum: aorist. prim. ἀνίγνωμι, 46. 2, & particip. ἀνίγνωμι, aoristus
primus activus ἀνίγνωμι, eis, persuasum, ἔγηται, it. Ab ἀνίγνωμι, infin. ἀνίγνωμι. Sic à
κρίνω, γήμαι, cognosco, arguo: futurum med. κρίνω, γήμαι: in prima plurali κρί-
⁴⁵ νωσμεθα, aorist. prim. activus κρίνωσμεθα, damnamus: perfectum κρίνωσμεθα, κρί-
νωσμεθα, cognovimus, ἔγηται, ἔγηται: particip. κρίνωσμεθα, eis, eis: perfect. pass. κρίνωσμεθα, σκη,
σκη: aoristus primus κρίνωσμεθα: subiunctivus κρίνωσμεθα, ἔγηται, ἔγηται: prima pluralis
κρίνωσμεθα, damnemur. Aoristus secund. activus κρίνωσμεθα: imperat. κρίνωσμεθα, ¹⁵
κρίνωσμεθα, improba, improba: optat. κρίνωσμεθα, infin. κρίνωσμεθα, & participium κρί-
⁵⁰ νωσμεθα, eis, eis.

ἔγηται.
ἔγηται.

ἔπει.
Ἀποδοσι.

eis pro eis.

βρώσκω.

ἔγητο ἔγητο.
ἔγηται.

ἔγηται.
ἔγηται.

ἔγηται.

ἔγηται.

ἔγηται, ἔγηται.
ἔγηται.
ἔγηται.
ἔγηται.

ἔγηται.

ἔγηται.

ἔγηται.

Δάκνω, mordeo: Futur. ἔδηξω: Aoristus secun-
dus ἔδραχον, à δήκω.

Δ.
ἔδραχον à δήκω.

- Δεικνύω & ⁴ δεικνυμι, ostendo: Fut. ⁵ δείξω: Aorist. ⁶ ⁷ δέξω, à ⁸ δείκω. sic ⁷ ἀποδείκνυμι, demonstro: ⁹ ἐπιδείκνυμι, monstro. demonstro: ¹⁰ ὑποδείκνυμι, submonstro, suggero, submoneo.
- δέω. ¹⁰ Δέω, ligo: Futurum, ¹¹ δέσω & ¹² δήσω: Præteritum, ¹³ ¹⁴ δέδεμαι: Aoristus primus, ¹⁵ ἐδέσθην.
- δέομαι à δέω. ¹² Δέομαι, rogo, indigeo. Futurum, ¹³ δέησμαι: Præt. ¹⁴ δέδεμαι: Aoristus primus, ¹⁵ ἐδέσθην, à δέομαι.
- δεῖ, δεῖν, à δέω. ¹⁴ Δεῖ, oportet: Infinitiuus, δεῖν, vtrumque à δέω, Fut. ¹⁵ δέησθ: Aoristus prim. ¹⁶ ἐδέσθη, à δέω. Sunt au- ¹⁷ tem impersonalia vocis actiuae, tertiæ personæ.

- ¹ H I N c perfect. δέδεκα, monstro: passiuum δέδεκαμαι, ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

augmento διότι, *ligabantur*, vel *ligabant*.¹² Axiom διόνω: vnde participium διόνω, *διόνων*; neutrum τὸ διόνον, *quod opus erit*. aorist. prim. διόνω, *abfuit*: part. διόνων, *qui abfuit*. Pro διόνω ποτε dicunt διόνω. vnde infinit. διόνω, *pro διόνω* & part. διόνων. & pro διόνω. futur. med. capia à διόνω, *ut διόνω* à διόνω: nam facit διόνω. & Ionicè (61, 33) διόνω, *carebo*, &c. In-¹³ finitiuus διόνω, *rogasse*: part. διόνων, *qui petiit*.¹⁴ Imperf. idem, *oportebat*: item li-¹⁴ gabas, à διόνω. subiunct. διόνω, & crasi τ διόνω, *oporteat, necesse sit*.¹⁵ Fut. διόνω, *necesse fu-*¹⁵ *turum*. Pro διόνω dicitur etiam τ διόνω, *oportebit*, à διόνω.¹⁶ Optat. Æolicus & Attic. διόνω, *oportuiffet*: part. διόνων, *oportuiffet*, & neu-¹⁶ trum τὸ διόνον, *par, opera pretium*; cum oportuerit, impersonaliter.

Δείδο, *timeo*.¹ Præterit. δέδωκα: medium, δέδωκα, *timeo*, pro δέδωκα, euphoniæ gratia : at Ionicè δέδωκα, tollendo consonantem, & corripiendo penultimam. Imperat. δέδωκα, *time*. nam à δέδωκα, *territor siue territor, attonitus sum*, Fut. δέδωκα: Aorist. secund. pass. ἐδέδωκα: Imperatiuus, δέδωκα, syncope δέδωκα: pro quo etiam δέδωκα, à δέδωκα, *timeo*. crebrius enim additur subiunctiua, ut fiat diphthongus: ut contra altera è diphthongo nonnunquam tollitur; εἶμα, *vestis*: ἱμάτιον, *passium*. Syncope verò in multis locū habet: αἰώλη, *inbe*, ab ἁώλημι, *inbeo*; & migrat γ in χ propter θ sequens, ut ἰνχθ' ὅλλω, *pro ἰνχθ' ὅλλω*. sic κακείνη, κακείνη, *clama*, à κακείνη, *clamo*:² ὠ-^{6.7} ἡσάμην, ὠσάμην, *emolumentum accepi, adiutus sum*. nam aor. pr. med. facillè admittit hanc figurā per omnes modos & participia, ὠσάμην, ὠσάμην, *adiutus fuerim*: ὠσάμην, ὠσάμην, *inueni*: ὠσά-⁸ μην, *inueniens, vel qui inuenit*. ὠσάμην, ὠσάμην, *emi, vel emebam*: secunda persona, ὠσάμην, Ionicè ὠσάμην, & crasi ὠσάμην: & imperat. ὠσάμην, *eme*, ut ἴσω pro ἴσω, *stabas, vel sta*.¹⁰ ἡσάμην, τ ἡσάμην, Ionicè τ ἡσάμην, *natus est*. & optatiui plurales in ἡσάμην, *φάμην, φάμην, dixerimus*; φάμην, *dixerint*: (de quib. ¹¹ pag. 153, 25) ¹² vt δόμην, δόμην, *dederimus*; δόμην, *dede-* ¹²

ἐγέρθη.

ἐκείσμεθα.

διδυμῶ.

τίτμῶ.

κίμῶ.

ἦμῶ.

ἐπιῦμῶ.

αὐτοῦμῶ.

ἦτε, ἐξῦμῶ.

ἦμῶ, αὐτοῦμῶ.

αὐτοῦμῶ.

ἦτε, ἦσο.

ἦμῶ.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἀσπερο.

ἐξαισθεῖσθαι.

εἰσθαι.

α pro η Doricē.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

ἐξαισθεῖσθαι.

13 rint. & tertia pluralis in aoristis passivis, "ἐγέρθη-

14 σαν, ἠγέρθεν, cōgregati sunt: vel, excitati sunt: "ἐκοσμή-

15 θησαι, ἐκοσμήθεν, ornati sunt. iam illa, "δεδέμῃκα, δέ-

16 δμῃκα, ædificauit: "τετίμῃκα, τίτμῃκα scidi: "κεκέμῃ-

17 κα, κέκμῃκα, laborauit: & cōsimilia; præter hæc, "ἦμῃ-

18 μῃκα, ἦμῃκα, iueramus: ἐπιῦμῃκα, eruperamus: αὐτοῦμῃκα,

accessemus: ἦτε, ἦτε, iueratis: ἐξῦμῃκα, exieratis: ἦμῃκα,

19 ἦμῃκα, iuimus: αὐτοῦμῃκα, abiimus: "ἀνῃκαμῃκα, αἰνῃκαμῃκα, remi-

20 simus: etiam ista. "ἦδμῃκα, ἦσμῃκα, uideramus, nouera-

mus: ἦδτε, ἦτε, uideratis: ἦδσαι, ἦσαι, uiderant, eliso

21 ει, " & mutato δ in σ: vt cōtra ἰδμῃκα, pro "ἰομῃκα, sci-

22 mus: "ἐξησαι, ἔσαν, steterunt: ἔσασαι, per ε, ab ἐσάκεισαι,

24 steterant: at ἔσασαι, per ε, pro ἐξησαι, steterunt: vt "α-

25 νάεαθι, pro αἰάεαθι, ascende: α pro η: "ἐξῃκατε, ἔσατε,

26 permansistis: ἀφέσατε, discessistis: "ἐλῃκαμῃκα, ἐλῃκαμῃκα,

27 lauabamus: "εἰῃκαμῃκα, εἰῃκαμῃκα, uidemur: "δεδῃκαμῃκα,

28 29 δέδῃκαμῃκα, timemus. " sed de syncope satis multa

sunt enumerata.

1 E t futurum δέισθαι: vnde aoristus primus ἴδισθαι, & poetice geminatio δ (141. 53) ἴδδισθαι, ἴδδισθαι, ἴδδισθαι: & reiecto augmento δέισθαι, ueritatem sum: cōm 20 Ionica reduplicatione (49. 22) δέδδισθαι: vnde infinit. δέδδισθαι pro δέισθαι, timuisse.

2 Ab ἴδδισθαι, participium δέδδισθαι, timens. 2 In plurali δέδδισθαι, δέδδισθαι & syncope δέδδισθαι, δέδδισθαι, ueremur, ueremini. plusquamperfectum ἰδδδισθαι, eis, ei, timebam, as, as: tertia plural. ἰδδδδισθαι, & producta secunda syllaba, ac facta syncope, ἰδδδδισθαι, timuerant, vel timebant. nam imperfecti etiam significationem habet. & 25 perfectum præsentis. Pro δέδδισθαι poetæ dicunt δέδδισθαι, ad ε aduocato, vt diphthongo producat, 33, 23: vt δέδδισθαι, pro δέδδισθαι, cuius hīc CLENA RDVS meminit. sic δέδδισθαι pro δέδδισθαι, timui: atque δέδδισθαι pro δέδδισθαι, timuimus: quod ex δέδδισθαι fieri modò diximus. sic in prima plurali plusquamperfecti ἰδδδδισθαι pro ἰδδδδισθαι, timebamus: ubi itidem facta est syncope: infinitiuus δέδδδδισθαι, Ionice δέδδδδισθαι, (59. 4) & syncope δέδδδδισθαι, pro δέδδδδισθαι, timere: participium 3 δέδδδδισθαι, ετ @ pro δέδδδδισθαι, timens. 3 Α' ὠγῃκα est primæ coniugationis uerborum in μι, ab ὠγῃκα δ: vnde & imperfectum ὠγῃκα, ὠγῃκα, at: aoristus secundus ὠγῃκα, sine augmento ὠγῃκα, iussi: præteritum medium ὠγῃκα, mandauit. at aoristus primus ætius est 3 ὠγῃκα, iussi, a barytono ὠγῃκα, ὠγῃκα, ὠγῃκα, quod Atticè factum est à circumflexo ὠγῃκα δ, 178. 33. Cæterum ab ὠγῃκα imperatiuus regularis esset ὠγῃκα, vt πῃκα, 106. 7. sed Æolicè seruauit longa vocalis thematis ὠγῃκα, 107. 24.

4 Nam

- 4 Nam media tantum mediam, non autem aspiratam potest præcedere: ut diximus, 4, 6. atque ideo aduentante 9 aspirato, γ mutatum fuit in propriam aspiratam χ. 5 Hic χ muta tenuis, mutata fuit in propriam aspiratam χ, aduenientie propter apostrophum aspirata 9, 6, 9 & 18. Nam muta tenuis non præcedit mutat, nisi alteram tenuem vel propriam aspiratam, 4, 6. 6 Est secunde personæ singularis aoristi secundi imperatiui pass. ut τῷπιδι, 68, 16. sic φάρεθι, πρεας, pro φάρεθι, eiusdem temporis, à φάρεθι, corruptio: aor. sec. φάρεθι, 15, 4. 7 Ut ἐνψάμεν, 73, 8. à themate ὄνα (seu ὄημι, inno, ut filicet 7 ὄφρο: futur. med. ὄητε, ὄητε, & Ionicè (61, 33) ὄησαι, inuab. ris. perfectum pass. ὄημι, plusquamperfectum ὄημεν. sunt qui dicant ὄημεν idem esse quod ὄημεν. ὄησιμεν est optat. modi, ut τυψάμεν, 75, 7 infinit. ὄησαδ, & syncope τ ὄησι, frui: particip. ὄησαδ, & ὄημεν, qui fructum percepit. 8 Ut ἐνψάμεν, 73, 8: & δρεσάμεν pro δρεσάμεν, ut τυψάμεν, 76, 9: ab δρεσάμεν, quasi ab δρεσά, ut postea dicitur in verbo δρεσάμεν. Pro δρεσάμεν, α, αβ, 15 Attici dicunt ἰνδρέμεν, ἵνδρε, ἵνδρε, inueni, ἵσι, it, 140, 2. Æolica dialecto lenem obtrinit spiritum, 13, 35. 9 Malim ἐπείαμεν absque vlla syncope, esse imperfectum secundæ coniugationis verborum in με, à πείαμεν: quod in solo præsentī & imperfecto videretur esse quidam asserunt, reliqua verò tempora ab ἀνέμεν mutuari. Hoc ipsum videtur ipse CLENARDVS affirmare sequentibus verbis, 20 bis, Secunda persona ἐπείατο, &c. Nam hæc omnia conueniunt imperfecto passiuo verborum in με: quod ipse comprobatur dum ait, Ut ἴσω pro ἴσμεν, quæ est secunda persona imperfecti indicatiui vel imperatiui, ut habes 108, 20 & 32. 10 Vide in verbo χιναίω, 184, 29. 11 Α φημί, 164, 20: cuius præsens & aor. 10 stus secundus optatiui est φαίμεν, φαίης, φαίης, τίς φαίμεν, & φαίμεν, 98, 13, ab φαίμεν, 11 plurale φαίμεν, φαίητε, φαίησιν, syncope φαίμεν, φαίητε, φαίησιν. Quia φημί caret reduplicacione, præsens à secundo aoristo non differt in optatiuo, neque etiam in subiunctiuo, φάω, φῆς, φῆ. 12 Α δίδωμι, 100, 11. Sic in prima coniugatione 12 verborum in με, à κίχημι, inuenio: optat. κίχημεν, in plurali κίχημεν, κίχητε, κίχησιν: unde κίχημεν, κίχητε, κίχησιν, inuenio, κίχημεν, κίχητε, κίχησιν. & à ζήμι, secunda, 30 ζήμι, vixissent, pro ζήμι, ut à φημί, φαίη. 13 Ab ἀγείρω, congrego: vel ab ἱγείρω, excito: futur. ἀγέρω & ἱγέρω, ut σπέρω, 40, 4. ab viroque perfectum ἡγάρω: pass. ἡγάρω, ἡγάρω, ἡγάρω: aorist primus, ἡγάρω: unde ἡγάρω, &c. ἡγάρω remoto augmento, ab ἱγείρω quidem ἱγέρην, sum excitatus vel expectatus: ab ἀγείρω verò, ἀγέρω, 95, 9, congregatus sum, es, est: tertia pluralis ἀγέρην pro ἡγέρην vel ἱγέρην: hinc particip. ἀγέρην, collectum: & futur. primum, ἀγέρην, congregabor. Huius aoristi secundus act. ἡγάρω, ut ἀφίλον, 55, 6: & sine augmento ἀγάρω, congregaui: med. ἀγέρω: tertia pluralis ἀγέρω, congregati sunt. Hoc loco aduertenda CLENARDI breuiloquentia: nam ἡγέρην pro ἡγέρην, non ab ipso ἡγέρην, sed à prima plurali ἡγέρην per syncope pen deducere voluit: veluti φαίητ, à φαίημεν, non à tertia φαίησιν. Atque hanc fuisse illius mentem, ipse contextus & locus ab eo citatus satis indicant. In aoristis pass. huiusmodi tertiam pluralem à prima sing. formari diximus Bæoticè & Æolicè mutando με in εν. sed nihil refert Bæotismumne an synopen agnoscas, modò tertiam personam in εν pro ημεν positam intelligas: quæ sanè apud 45 poetas æ penultimo est obuia: unde illa, ἡγέρω, & reicito augmento ἀγέρω, pro ἡγέρην, sublatis sunt, vel euecti sunt, ab ἀγέρω, attollo, eueho: cuius aorist. primus pass. ἡγέρω, & sine augmento ἀγέρω: unde & subiunct. ἀγέρω, euectus fuero: & partic. ἀγέρω, ἐν, elevatus. ἀγέρω, veriti sunt, pro ἡγέρην, deposito augmento, ab ἀγέρω, conuecti, de quo 91, 1. ἡγέρω, occisi sunt, à κτάνω, occido, με κτάνω, σ. κτάνω & poetice ἡγέρω, 52, 35. unde perfect. pass. ἡγέρω, ἡγέρω, ἡγέρω: aor. prim. ἡγέρω, &c. ἡγέρω, apparuerunt, visi sunt, pro ἡγέρω, sublato augmento: est aoristi secundi pass. ab ἐκφαίνω, eluceo. tamen à simplici φαίνομαι, conspicimus sum, appareo, Pindarus dixit in eodem aoristo secundo pass. ἡγέρω, apparuerunt, pro ἡγέρω, vel ἡγέρω, à prima

Aa iij

γινχ:
αὐτῶν, αὐτῶν.
κινχ:
νύκτω, ὄλιν, νύ-
χῳ ὄλιν.
κινχῶν.
φῶν.

ὀνησάμεν.
ὀναδαι.
ὀνάμεν.
δρεσάμεν:
δρεσάμεν.
ἐπείαμεν.
ἐπείαμεν ab
ἀνέμεν.

ἰγέρην.
φαίημεν.
φαίημεν.
δίδωμεν.

κίχημεν.
ζήμι.
ἡγέρην.

ἀγέρην.

ἀγέρω.

ἀγέρω.

ἀγέρω.
ἡγέρω.
ἡγέρω.

ἡγέρω.

κίχῃτῶν.

κίχθουθῖμ.

λελακώς, ἤσ.

λεληκώς.

νίωται.

νύνηθ.

νύνηθ.

ὀμωθῖμ.

ὀσφρόμ.

παρίστημι.

πίπτωται.

πιπῶνθ.

πείλωθ.

πίφνι.

πίφνω.

πιφύζω.

πιφύζω.

τίτρηται.

τιτρήθ.

τιτρήθ.

τιτρήθ.

τιτρήθ.

διδάσκω.

διδάσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

διδράσκω.

tiui modi, à κίχῃτῶν, siue κίχῃτῶν : vel pro κίχῃτῶν à κίχῃτῶν, μ. σμ. κίχῃτῶν, ce-
perunt illi duo, pro ἐκίχῃτῶν : aoristus est primus acti. à κίχῃτῶν, μ. σμ. κίχῃτῶν, inue-
nio, consequor. † κίχῃτῶν, pro κίχῃτῶν, ἀρτῃται : est participium per-
fecti pass. à κίχῃτῶν, μ. σμ. ἀρτῃται. † λελακώς, λελακώς, νοκίφῃται, pro λελακ-
κώς, ἤσ : est particip. perfectum actiuium à λελακώς, loquor, garris. dicitur etiam
λεληκώς, pro eodem, & prateritum λεληκώς, locutus sum, potest tamen λελα-
κώς censerit particip. medium à λελακώς, τῆσσο, clamo, do oraculum : vnde perfe-
ctum medium λελακώς, λελακώς, & aoristus secundus ἐλακώς, ἐλακώς, ἐλακώς. Sic
† νίωται, cogitatus est vel cogitavit, pro νένῃται, tertia perfecti passivi, à νοέω, co-
gito. & tertia singul. plusquamperfecti † νύνῃται pro νένῃται, cogitavit : at ter-
tia plural. νύνῃται, cogitauerunt, Ionicè contracta est ex νένῃται, vt ἐνώσαν ex
ἐνώσαν, cogitauerunt. † ὀμωθῖμ, similem factum fuisse, pro ὀμωθῖμ : est ao-
ristus pr. infinitiui pass. ab ὀμωθῖμ, μ. σμ. ὀμωθῖμ, ὀμωθῖμ, qui odo-
ratur, pro ὀσφρῳθῖμ : participium est præsens pass. ab ὀσφρῳθῖμ : est etiam
aoristi secundus medii ab ὀσφρῳθῖμ, ὀσφρῳθῖμ : aoristus secundus ὀσφρῳθῖμ : medius ὀσφρῳθῖμ
μ. σμ. : vnde participium ὀσφρῳθῖμ. inuenitur enim ὀσφρῳθῖμ, vnde futur. med.
ὀσφρῳθῖμ, ὀσφρῳθῖμ, ὀσφρῳθῖμ, sentiam, es, et. παρίστημι, praesens, pro
παρίστημι, aoristus prim. indicatiui à παρίστημι, μ. σμ. παρίστημι, termino,
definio, μ. σμ. παρίστημι : pass. παρίστημι, παρίστημι, παρίστημι, synco-
pe πίπτωται, fatatum est, fato decretum est : particip. παρίστημι, pro παρίστημι.
μ. σμ. παρίστημι, fato destinatus : ἢ παρίστημι & τὸ παρίστημι, fatum. πείλωθῖμ,
perfectum, resoluitus, qui sit circulo, pro πείλωθῖμ : participium est præsens
pass. à πείλωθῖμ, πείλωθῖμ, intermit, pro πείλωθῖμ, detracto augmento, aori-
stus secundus reduplicatus à πείλωθῖμ : hinc participium πείλωθῖμ, πείλωθῖμ, πείλωθῖμ,
pro πείλωθῖμ, πείλωθῖμ, πείλωθῖμ, retracto scilicet accentu ob syncope : nisi malis
esse particip. præsens à verbo poetico πείλωθῖμ, occido. † πείλωθῖμ, fugientes cum
me, pro πείλωθῖμ, particip. perfectum à πείλωθῖμ inulitato. τιτρήθῖμ, hono-
ratus, pro τιτρήθῖμ : particip. perfecti pass. à τιτρήθῖμ, μ. σμ. ἤσ : vel à τῆσσο regula-
riter μ. σμ. honore. τιτρήθῖμ, turbatus sum, pro τιτρήθῖμ, Ionicè verso ω in η,
12, 26. est perfectum medium à τιτρήθῖμ, μ. σμ. 72, 13. à τιτρήθῖμ, plusquamper-
fect. τιτρήθῖμ, & detracto ε, τιτρήθῖμ, turbatus erat. In participio quoque
perfecto actiui foemino dicitur eodem modo τιτρήθῖμ, turbata, exasperata,
pro τιτρήθῖμ. † τιτρήθῖμ, concitatus, pro τιτρήθῖμ : participium perfect. pass.
retracto accentu ob syncope ab ὀμωθῖμ.

1.2 Διδάσκω, doceo: Futurum, δίδασξω: Aoristus, 35,
ἐδίδαξα, à δίδάχω.

3 Διδράσκω, fugio: Futurum, διδράσω, à διδράω. sic
ἐποδιδράσκω, aufugio: Διδιδράσκω, diffugio, dilabor.

4 aoristus secundus, διέδρην, ἀπέδρην, fugi, pro διέ-
δρην, ἀπέδρην, ab † ἐπίδρην, aufugio; ἐξέδρην, dif-
5 fugio: sed α pro η, vt ἔστασθαι, pro ἔστησθαι. Participiū,
6 ἐποδράς, ἐποδράς: at 7 ἀπέδρην, διέδρην, fugerunt,
7 ἐποδράς, ἐποδράς: at 7 ἀπέδρην, διέδρην, fugerunt,
8 syncope, pro ἀπέδρην, διέδρην. Infinitivus, δρά-
ναι, præsens.

ΔΙΔΑΣΚΩ, Veluti & reliqua in στω, (177, 14) derivatum est : du- 45
citur

citur autem non à διδάξω, sed à δύναι σive δύναι, vnde interpositis literis ου fit δι-
σσω, & cum reduplicatione διδίσσω.² Hinc medium διδάξωμεν, docebo: & aoristus²
prim. med. ἐδίδάξαμεν, docui: in optat. διδάξωμεν, docuerim.

³ Διπλάσιον fit a διπλῶν cum reduplicatione; quam in futuro contra aliorum an- 3

id quod in reliquis perdurat: ἰδεῖν, ἰδδμι, εἰς ἰδω,

ἰδδμι.

¹² ¹³ ἰδεῖν: Participium, ἰδών. Optatiui præsens ¹³ εἰδείτω
ab εἰδήμι.

ἰδδμι.

¹⁴ Εἰπὼν pro εἰπέ, dic, aorist. sec.¹⁵ Syracusio mo-

re, ¹⁶ οὐν pro ε. At ¹⁶ εἰπὼν, εἰπάτω, primus, vt τυφόν.

pro e Syrac.

¹ ² VIDE in εἶδα. ² Quare in εἶδα. ³ Huius infinitiuius ἰδεῖν, Doric-
cē & Atticē (59, 4) ἰδδμι, & syncope ἰδδμεν, comedere. ⁴ Vide 144, 7. & 24.
⁵ Ab ἰδδμεν, participium ἰδδμεν: & ab ἰδδμεν, ἰδδμεν, qui comedit. ⁶ Vide 154,
⁷ 15. ⁷ Secunda persona εἶπες & Ionicē (61, 33) εἶπας. Huius futurum actiuium est
εἰσω vel ἰσω, sciam: vnde præsens (177, 15) εἶσμι & ἰσμι: imperfectum ἰσμεν, ἰσμεν, ⁸
ἰσμεν, sciebam, as, at. A futuro εἶσω, aoristus primus εἶπες: in medius εἰσέμεν, & poe-
ticē (145, 4) εἰσέμεν, visum sum, vel simile sum: optatiuius εἰσέμεν: tertia persona
⁸ εἰσέμεν: participium εἰσέμεν, & poeticē εἰσέμεν, visum, assimilatus. ⁹ Hinc par-
⁹ ticipium ἰσέμεν, sciturus. ¹⁰ Augmentum non recipit, sed a mutatum fuit in oi,
vt in πειπῶν a πειπῶ, 72, 29. Ab εἶδα, εἶδας, εἶδε, pluralis εἶδαμεν, εἶδατε, εἶδω, ¹¹
¹⁰ νοοίμεν, νοοίτε, νοοῦν. ¹² Vide 142, 2. & 146, 25. Sumitur ἰδδμι etiam pro
ἰδδμεν siue ἰδδμεν, sciebam. sic ὡς (157, 20) pro ἰδδμεν, erant. Secunda persona
ἰδδεις, Æolicē (157, 22) ἰδδεις, & syncope ἰδδεις, noueras. Pro tertia persona ἰδδεις
siue ἰδδεις. Nonnus dixit ἰδδεις, sciebat, nouerat: & Homerus ἰδδεις. In tertia dua-
li ἰδδεις, syncope ἰδδεις, nouerant illi duo: vbi a mutatum est in σ, vt in plura- ²⁰
¹¹ li ἰδδεις, ἰδδεις, ἰδδεις, 188, 10. ¹¹ Vide 148, 21. Poetæ quoque in futu-
ro primo pro εἶδω, dicunt ἰδδω, siue, & Doricē ἰδδω, vltima circumflexa.
de huiusmodi Dorismo vide infra in πίνω. Atque Plutarchus dixit in tertia
plurali præsens pass. ἰδδμεν, videntur, per i: modò codex mendo careat. Ab
ἰδδμι, ἰδδμι, fit tertia Ionica (47, 39) ἰδδμι, pro ἰδδμι, vidit. Huius aoristus secund med. ²⁵
ἰδδμεν, & tertia imperatiuius ἰδδμι: at ἰδδμι, ecce, aduerbium: optat. ἰδδμεν, εἰ, tertia
pluralis ἰδδμεν, & Ionicē (66, 12) ἰδδμεν, vidissent: infinitiuius ἰδδμεν. ¹² ἰδδμι, dia-
lectis valde variat: Doricē ἰδδμι, 59, 16: Æolicē & Doricē ἰδδμι, 59, 17: Ionicē
ἰδδμι, 59, 18: rursus Doricē & Atticē ἰδδμεν, Ionicē ἰδδμεν, 59, 5: & syncope
ἰδδμεν, ἰδδμεν, vidisse, scire. Ab ἰδδμι, cum σω, σωιδδμι, cognoscere, videre: & ³⁰
particip. σωιδδμι, contuitus, qui vidit ac cognouit: atque optat. σωιδδμι, σωιδδεις,
¹³ σωιδδμι, intelligam, as, at. ¹³ Vt πειπῶ, 96, 1. & subiunctiuius εἶδω, videam, co-
gnoscam, vt πειπῶ, 96, 4. at εἶδω, εἶδης, (vnde & in prima plural. εἶδαμεν, pro εἶδαμεν,
¹⁴ sciamus, 151, 15) est aoristus secundus ab εἶδω. ¹⁴ Ab inusitato ἰπώ, quod sumit
augmentum per ei, atque illud seruat in vtroque aoristo per omnes modos, 39, 35
¹⁵ 25. & 148, 6. ¹⁵ Nam Syracusani, qui & Doros, aoristum secundum imperatiui
actiui, primo aoristo eiusdem modi similem terminatione faciunt: vt ἰπώ, pro
¹⁶ ἰπώ, tange, à ἰπώ, tango: sic τῶμι pro τῶμι, 57, 1. ¹⁶ Vide 147, 46. & 148, 6. Cete-
rum εἰπες & εἰπὼν habent accentum in vltima, cum τῶμι & τῶμι, habeant in penul-
tima: de qua re habes 150, 40.

ἰδδμι.

ἰδδμι, ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι, ἰδδμι, ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

Syracusianus

siue Dorismus.

Syrac.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

ἰδδμι.

Εἰκέξα, clamavi: aoristus primus, à κεκέξαω,

præteritum fit

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

præteritum.

² clamo: quandoq; præteritum fit præsens: à κε-
ζω, vociferor. præteritum medium κέκεξα: inde

³ κεκέξαω: Futurum, ³ κεκέξαω: Aoristus, ἐκέκεξα. A

⁴ πείθεω, persuadeo, præteritum med. ⁴ πέπειθα: vn-

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

ἰμῶν.
ἰμῶν.
ἰμῶν.
ἰμῶν.

- ἰσχυρὸς.
ἰσχύς.
χρῖ· ἰπύχρ.
παρχαρίον.
χαρίον.

καρχάριον.
καρχάρ.

χάλατον.
ἀνάχατο.
ἐκχατόν.

καρχάτο.
χάτο.

μπαχήμιλον.

τχας.
ξίς.

κπίον.
φικπίον.
κακτίον.

ἡμεῖς ἐξ ἑλῶ.

αὐτὸ, ἡμεῖς ἐξ ἑλῶ, *sustinui*: augetur in principio & in medio, vt ἡμεῖς ἐξ ἑλῶ, de quo 15 paulò antè numero 9. mentionem fecimus. 15 Vide 171, 14. 16 Vide 108, 16 21. 17 De hoc 139, 21 & 30. & copiose 174, 31 & 44. 18 De ἰτέον & ἰτέον vide in- 17 frà inter ea verba quæ ab iota incipiunt.

Appendix.

ἐλαύνω ab

ἐλαύνω.

ἐλάσσειν.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει. ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλαστέον.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλαστέον.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

ἐλάσσει.

18 Ἐλαύνω, *impello, agito, abigo*: futur. ἐλάσσει, *abigam*, ab ἐλάω: aor. prim. ἔλασσε, ἔλασσε, ἔλασσε, sine augmento ἔλασσε, ἔλασσε, ἔλασσε, *exagitavi, isti, it.* pro ἔλασσε, Ionicè ἐλάσσει, *exagitavi, impulit*, 47, 39. sic in imperfecto ἐλάσσει, es, es, *dicebam, as, at*, pro ἔλασσει, es, es, ab ἐλαύνω, siue pro ἔλασσει, ἔλασσε, ἔλασσε, ab ἐλαύνω: vnde & in tertia persona ἐλάσει ἐλάσσει, & poeticè [92, 25 & 29] ἐλάσει siue ἐλάσει, *cursum iniit*: sic & in infinitivo ἐλαύνει ἐλαύνει, & poeticè ἐλαύνει, *incitare*. sed redeamus ad aoristum primum ἔλασσε: tertia plur. ἔλασσαν, sine augmento ἔλασσαν, & syncope ἔλασσε *compulerunt*: sic in infinit. ἔλασσει pro ἐλάσσει, & pleonasmò τῶς, ἐλάσσει; (apud Helych. est etiam ἔλασσει, gemino λ, quod exp. *conclusisse, prohibuisse*) partic. ἐλάσσει, ἔλασσει, *profectus*: item *seriens*. in subiunctivo ἐλαύνω, ἐλάσσει, *currunt agitant*, is: aorist prim. med. ἔλασσει: infinit. ἐλάσσει, *abegisse*, particip. ἐλαστέον, & poeticè geminato σ, ἐλαστέον, *qui abegit*. Perfectum ἔλασσε, Atticè [144, 7] ἐλάσσει, *expulsi, abegi*: Plusquamperfect. ἐλαστέον, es, es, *promoueram, as, at*: tertia pluralis ἐλαστέον & Atticè [146, 26] ἐλαστέον, *eiocierant*: particip. ἐλαστέον, *qui peruenit*. Perfect. pass. ἔλασσει, *σσηται*, non asci- scit σ, 155, 33. (vnde aorist prim. ἔλασσει, *electus sum*: & partic. ἐλαστέον, *transfixus*) cum Attica reduplicatione ἐλάσσει, ἐλάσσει, ἐλάσσει, *ductus, (au im- pulsus sum, es, est*: partic. ἐλαστέον, *productus, inductus, subitotus*: plusquam- perfect. ἐλαστέον, ἐλάσσει, ἐλάσσει, *immissus eram, eras, erat*: & rursus cum temporali augmento [146, 33] ἐλαστέον, ἐλάσσει, ἐλάσσει: tertia pluralis ἐλά- λαν, *discurrerant*.

Ἐρχομαι, *venio, accedo*: futurum med. ἐλθίσσμαι, *ueniam*: particip. ἐλθόν, *ueniens*, ab ἐλθω. aorist sec. ἔλθον, ἔλθον, ἔλθον, & syncope ἔλθον, es, es, 148, 22. & 149, 5 & 23. cum δῶ, ἀπὸ ἔλθον, pro quo Theocritus dicit ἀπὸ ἔλθον, *abii, discessi*. Infinit. ἐλθεῖν, *uenisse, profectum esse*; Doricè ἐλθῆν, Æolicè & Dor. ἐλθῆν, Atticè & Dor. ἐλθῆν, 59, 4 & 16. particip. ἐλθών, *gressus*. Perfectum ἔ- λουκα: medium ἔλουκα, & Atticè [144, 18] ἐλόνκα, ἐλόνκα: plusquamperfect. ἐλόνκα, *discurrerant*, 146, 36.

1 Ἡνδ' ἐγὼ, *inquam autem ego*: ἦδ' ὅς, *inquit autem ille*; dicta sunt per aphæresim à φημι, pro quo ἡμι, 2 dico: 2 φῶ, ἔφης, ἔφης, & φῶ, φῆς, φῆς; vnde ἔφης, ἔφης, 35 dicebam, bas, bat, vel dixi, isti, it.

Ἡςθα pro ἦς, *eras*, pag. 157, vers. 22. 3 Ἡδῶ, *latatus sum*: & 3 optatiuus ἦδῶ, aorist primus, ab ἦδμαι, *delector, lator*.

1 Ὁ Σ est articulus postpositivus pro pronomine demonstratio ὁ: vel ἐκεῖ- 2 2, 115, 27. 2 Ἐφῶ est imperfectum vel aorist secundus, vt habes 164, 24 & 25. reiecto augmento Ionicè dicitur φῶ, & per aphæresim siue abiectionem 3 primæ literæ φ, ἔφ, 165, 3. 3 Infinitivus ἦδῶ: cum ἦ, ἦδῶ, *latari*: participium ἦδῶ, *oblectatus, gaudium*.

1 Ὁ ἀπῶ, *sepelio*: Futurum θάψω: Aorist. prim. 45 ἔθαψα. Aorist secundus pass. ἐτάφη, à τάφω.

2 Ὁ ἐλῶ

H

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

ἡ δ' ὅς.

²Θέλω, vel ἐθέλω, volo, tempora sumit à ³ἡλέω, ⁴vel ἐῆλέω. Sunt autem plurima tum verba tum nomina διπλόλογα, hoc est, quæ dupliciter dici possunt; ὀρεῖς & ὀρέῖς, serum lactis: ἄτρεφες, τὰ τρεφῆς, non sentiens alimentum: σαφίς, ἀσαφίς, una passa: μικρὸς, σμικρὸς, parvus: σπαίρω, ἀσπαίρω, palito: διδύω, διδύω, abundo: ῥυλλῶ, ῥυλλῶ, divulgo: ναυαγῶ, αὐηγῶ, naufragor, naufragium facio: ἐῆκω, ἐςῆκω, permaneo: ἀλλοδύμαι, καλλοδύμαι, volutor, versor. Multa præ-
¹⁰terea sunt vel barytona vel circumflexa, ⁷ρίπτω, ⁷ρίπτέω, proiicio: κύω, κύνεω, uterum fero: ἔλκω, ἐλκέω, ⁸traho: εἶδω, εἰδέω, video, scio: ⁹δύκω (vnde δόξω) & δό-
¹⁰κέω, ρητο, cenfeo: ῥύχω, & ῥυχῶ, attero: vnde τῖρυχω-
¹¹ρῶς, extenuatus. ¹²Alia & barytona & circumflexa ¹²& in μι, εἶδω, εἰδέω, εἶδημι, scio. Alia in diuersis cōiu-
¹⁵gationibus, ¹³διωάω, διωάζω, possum: quorū omniū ¹³varietas legendis authoribus est obseruanda.

Θέλω & Θέ-
λῖα.
ἰδίω ἀβίη-
λῖα.
ἀπποταίο.
διπλόλογα.
ῥήα.

Multa vel ba-
rytona vel cir-
cumflexa.

δίζω.

Quadam ut-
ba & barytona
& circumflexa
& in μι.
Verba diuersa
conjugationis.

Δύσκω ἀθύνω,
15 Δύω, τίθημι.
16 & Δύω.
17 τίθημι.
18 τίθημι.

Ionice reduplica-
tio per i.
πιδύω.

πιδύω.
πιδύω.
πιδύω.

¹⁴Θιμάω, morior: Fut. θάψμαι: Aorist. sec. ¹⁴ἔθα-
¹⁵ναι, ἀθύνω. Præteritum, ¹⁶τέθνηκα, ἀθνάω: & Ioni-
¹⁶cè τίθναα, ¹⁷vt βέβηκα, βέβηαα, imi. Imperatiuus ¹⁸τί-
¹⁷θναη: Optatiuus ¹⁹τιθναίω: Infinitiuus, ²⁰τιθνήσκειν:
²¹Participium, τήνας, ἀτίνημι, præsentī, ²¹quod
²²reduplicatur per ε; vnde fit τήνας, tertia pluralis,
²²vt ²²ἰςῆσι. quamquam potest τήνας dici præteri-
²³tum pro τήνας, per crasim; vt etiam infinitiuus
τίνασθαι per α circumflexū, pro τήνασθαι. Particip.
autem τήνως, ἀτίνω, τίνημι. ²³Præteritum Bæo-
ticum τήνκα per ι, & Ionice τήνκα, τήνκας, & ab-
lato: ²⁴τίνως, pro quo poetæ ²⁵τίνως, mortuus.

³⁰¹V I D E I 54, 2 & 33. Huius perfect. pass. πημμαι, πηψαι: partic. πημ-
μεν, πηψαμεν: penlopossum. πηψαμεν, ψη, ψηται, max streliar, etis, etis.

ἀποτίλινος, auolans: Infinitiuus " τίλιν, & a verso 11
in edicitur " τίλιν, ἔτιλιν, deuolasse. Quam- 12
quā sunt quædam vel primæ vel secundæ coniu-
gationis: vt τίθηναι, morior, à θένω vel θνάω: ita
fuerit τίλιναι à τίλιν, ἔτιλιν: at τίλιν à τίλιν, ἔτιλιν.
sic composita " ἀφ' ἑλιναι, auolo: " καὶ ἑλιναι, de 13
uolo. Præteritum passiuum " ἔτιλιναι, vel ab ἔτιλιν- 14
αι, vel à τίλιναι. multa enim nunc reduplicatione
sunt affecta, nunc carent: τίλιναι, ἔτιλιναι: 16
10 τίλιναι, tolero: & consimilia.

17 Ἰτέον, sciendum, ab εἶδω, scio. Præt. pass. εἶσμαι, 17
εἶσαι: verbale εἶτεον at ἰτέον dicitur reiecto ε,
vt 18 ἱμάτιον, vestimentum, sine diphthongo; cum 18
tamen fiat ab εἶμα, εἶμας, vestis.

19 Ἰτέον, & pleonasmō ἰτητέον, eundem, ab εἶμα, 19
vado. Præteritum actiuum esset εἶκα: passiuum,
εἶμαι, εἶσαι, εἶπαι: vnde εἶτεον, & sublato ἰτεον, vt fit
in ἰτέον & ἰτωρ. Contrā fit in ἡμα, ἡμας, positio: ἀφε-
σις, remissio: & huiusmodi. siquidem factum est
10 ἡμα à præterito passiuo ἡμαι, vnde regulariter
deduceretur ἡμα: sed dicitur ἡμα, reiecta sub-
iunctiua. aut habenda est ratio legitimi præteri-
ti, neglectis Bæotis; quo modo diceremus ἡ-
μαι: perfectum τέθηκα: passiuum, τέθειμαι, corri-
21 piendo penultimam: vnde ἡμα, ἡμας, & ἡμι, mitto:
perfectum, ἡκα: passiuum, ἡμαι, ἀφ' ἡμαι, dimissus
sum: vnde ἀφ' ἡμας; & ita in cæteris.

1 D e hoc quoque 188, 12, & 190, 30. 2 Compositum cum δ'ον, ἀφ' ἡμας. 1. 2.
μας, perueniam: tertia plural. ἡμας, ἀφ' ἡμας, pro ἡμας, legitur ἡμας, ἡμας.
30 ἡ in + mutato. A futuro ἡμας, sit præsens ἡμας, (167, 28) imperfectum ἡμας, quo
Bæoti vtuntur pro ἡμας, ἡμας, vtuntur: alii malunt ad se ipsum ἡμας, in ἡ
Bæoticè mutato, sic ἡμας (de quo 146, 1) non pro ἡμας, vt quidam voluerunt
sed pro ἡμας, similes sunt: præteritum ab ἡμας. 3 Tertia dualis: ἡμας, ἡμας;
C6

a in e.
Quadam ver-
ba sunt vel pri-
ma vel secunda
coniug. circum-
flexarum, & in
mu.

Annotatio de
reduplicatione.

ισιόν & ἰσιόν.

ἡμας, ἡμας.

ἡμας, ἡμας,
ἀφ' ἡμας.

ἡμας, ἡμας.

ἡμας.

ἴσως.
 ἴσως. α. φ. ἴσως.
 ἴσως.
 ἴσως.
 ἴσως.
 ἴσως.

ἴσως.

ἴσως.
 ἴσως.

ἴσως.
 ἴσως.

ἴσως.

K.

ἴσως.

ἴσως.

ἴσως.

ἴσως.
 ἴσως.

ἴσως.
 ἴσως.
 ἴσως.

perit: & tertia pluralis ἴσως. Imperativus ἴσως (at praesens, ἴσως, & Ionicē ἴσως, *veni*, 68, 25: ab ἴσως) optat. ἴσως, Doricē ἴσως, 12, 36. Subiunctivus ἴσως, ἴσως, & Ionicē (61, 33) ἴσως, *venias*: cum ἴσως ἴσως, *perueni*: tertia persona, ἴσως, ἴσως, infinitivus, participium ἴσως, syncope ἴσως, *fluens*: sunt qui spiritui tenui efflerant ἴσως. ⁴ Iones dicunt ἀπικνέουμαι, 12, 29, & 34. ⁵ Hinc 5 infinitivus ἀπικνέου, *deuenisse*. Vt ἀπικνέου, ita simplex ἴσως, vnde partic. ἴσως, *profectus*. ⁶ Participium ἀπικνέου, & Ionicē (12, 29) ἀπικνέου, *progressus*. ⁷ ἴσως, ἴσως, ἴσως, ἴσως, ἴσως, ἴσως, 98, 26) est secundae coniugationis verborum in μι, pro πικνέου, ἀπικνέου: spiritum asperum pro πικνέου obtinuit: vt ἴσως. ⁸ Huius imperfectum πικνέου, ἴσως, 110, 5. ⁹ Et poetice seruata reduplicatione (98, 25) πικνέου. Actiuum quoque πικνέου reperitur: hinc aoristus primus ἴσως: participium πικνέου, cum ἴσως, ἴσως πικνέου, *peruolans*: at ἴσως πικνέου, *peruenie* tribum transiit: ἴσως, *peruenie*. ¹⁰ Cum ἴσως, *transuolavi*, optat. πικνέου, *volem*: ἴσως πικνέου, *peruolans*: infinitivus πικνέου, *volare*: cum αἴα, *ut* πικνέου, *transuolare*, subuolare: participium πικνέου, ἴσως πικνέου, *volans*: ἴσως πικνέου, *transuolans*. ¹¹ Doricē (12, 3) ἴσως: cum αἴα, *ut* πικνέου, *pro* πικνέου, *sursum* volavi: tertia persona ἴσως, sine augmento πικνέου, *volans*, seu volabat, vt sit imperfectum pro ἴσως, abiectione quoque reduplicatione: vel quasi a πικνέου, passivum πικνέου, imperfectum ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, & depositio augmento πικνέου. In optatiuo pro πικνέου, πικνέου, πικνέου, reperitur πικνέου, *volens*, es, ei: hinc cum αἴα, *ut* πικνέου, *subuolat*, tamquam a πικνέου vel πικνέου, cuius aor. sec. esset ἴσως, medius πικνέου: vnde πικνέου, vt πικνέου, πικνέου, πικνέου, *pro* πικνέου, ἴσως, ἴσως, 97, 21. ¹² Hinc composita αἴα πικνέου, *subuolare*: ἴσως πικνέου, *transuolare*. ¹³ Cum αἴα, *ut* πικνέου, *transuolare*. ¹⁴ Participium ἀπικνέου, futurum medium ἀπικνέου, & poetice seruata reduplicatione, ἀπικνέου, *de quo paulo ante*. ¹⁵ Futur. medium ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, *denolabo*, u, it: aorist. sec. ἴσως πικνέου: subiunctivus ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, *denolauero*, u, it: part. ἴσως πικνέου, ἴσως πικνέου, *denolans*. ¹⁶ De hoc 139, 11. ¹⁷ Vide 165, 16. ¹⁸ De ἴσως, ἴσως, & ἴσως, habes quoque 197, 2.

1. 2. ἴσως, *sedeo*: Futur. secund. med. ἴσως, *cur* autem per δ scribitur, dictum est ἴσως, *pagina 55, versu 12: & pag. 72, v. 16. & 19.*
 ἴσως, *sedeo*: Futurum, ἴσως, *de hoc pagina 163, versu 1.*

1. IMPERFECTO ἴσως πικνέου praepositio capit augmentum, vt ἴσως πικνέου, (141, 25) ἴσως πικνέου, quod & sine augmento ἴσως πικνέου. non enim plus significat quam simplex ἴσως, *sedeo*: cuius quoque futurum secund. med. ἴσως, *sed*, ἴσως, & actiuum ἴσως ab ἴσως, futurum ἴσως, medium ἴσως: infin. ἴσως, poetice geminato σ, ἴσως: cum ἴσως, ἴσως, *insidere*, collocare. Pro ἴσως, Dor. res dicunt ἴσως, 3, 24. vnde in subiunctiuo ἴσως, *sedeamus*. ² Infinitivus ἴσως, *transurum esse*: participium ἴσως, *secessurus*. ³ Ibi enim ait verba quartae coniugationis, quae sequuntur tertiam, habere characteristicam α in aoristis secundis, futuris secundis, & praeterito perfecto ac plusquamperfecto vocis mediae.

ἴσως, *voco*. Imperfect. ἴσως, *denolans*: vnde tertia Ionica (47, 39) ἴσως, *pro* ἴσως, *vocabat*: tertia pluralis ἴσως, *denolans*, & depositio augmento ἴσως, *vocabans*: in tertia plurali imperfecti passivi ἴσως, *denolans*, ἴσως, *denolans*.

iecto augmento & Doricé κινδυνεύω (12, 46. & 92, 11) κινδυνεύω, vocabatur.
Futurum κινδυνεύω vel κινδυνεύω, 38, 12. Præteritum κινδυνέω, & syncopæ κινδυνέω:
cum ἐκινδυνέω, ὁτι κινδυνέω sum: & futurum ἐκινδυνέω, ὁτι κινδυνέω. Α κινδυνέω
passivum κινδυνέωμαι, κινδυνέωμαι: vnde cum, præpositione ἐκ, reiecto augmento,
fit verbale κινδυνέωμαι, ecclesiæ, conuocatio, cœnes, sic à tertia persona κινδυνέωται
dicuntur κινδυνέωται, vocantur; & κινδυνέω, vocatur: vnde rursus possessivum κινδυνέω
κινδυνέω, vocatur, & verbum κινδυνέωται, in iis vocatur. Plusquamperfectum κινδυνέω
κινδυνέω, κινδυνέω: vnde reiecto, fit tertia pluralis Ionica & poetica (66. 2
& 15) κινδυνέωται, vocatur erat, pro κινδυνέωται: sic tertia perfecti κινδυνέωται & κινδυνέωται
pro κινδυνέωται, vocatur sunt, aoristus primus κινδυνέωται: participium κινδυνέωται, vocatur
κινδυνέωται. Aorist. sec. actiuus κινδυνέωται: imperat. κινδυνέω, & poetice Syracusio mo-
re κινδυνέω, 57, 1. & 19, 4. & 36 cum αὐτῷ, αὐτῶν, & poetice (50, 11 & 27) αὐτῶν, κινδυνέωται.
Fut. sec. κινδυνέωται, quo Attici pro κινδυνέωται vtuntur.

Κινδυνέω, resono, clango. Futurum κινδυνέω, & poetice κινδυνέω, latrabo, 49, 22.
15 perfecti κινδυνέωται aorist. prim. κινδυνέωται: tertia plural. κινδυνέωται: participium κινδυνέωται, vocatur
κινδυνέωται, a κινδυνέω, aorist. secund. κινδυνέωται: at præ medium κινδυνέωται pro κινδυνέωται
(73, 2) vnde participium κινδυνέωται, ὅτι: ἡ κινδυνέωται, τῆς κινδυνέωται, & Ionice
(13, 46) κινδυνέωται, clangens, ὅτι. Homerus dixit in masculino plurali οἱ κινδυνέωται
κινδυνέωται pro κινδυνέωται, clangentes, latrantes: vel dicemus à præterito medio
κινδυνέωται fieri præsens κινδυνέωται, vnde participium præsens κινδυνέωται, ὅτι, in plu-
rali οἱ κινδυνέωται. Vide 194, 42.

Κραίω, perficio: fut. κραίω, 40, 4: medium κραίωμαι, 73, 26: & 74, 24 in fin.
κραίωμαι, & dialysi Ionica (74, 33) κραίωμαι, ὁτι κραίωμαι. Aoristus prim. actiuus
ἐκράω, Attice ἐκράω, 53, 26. imperat. κραίω, quod & κραίω, κραίωται, perfice,
15 iat. secunda plural. κραίωται perficite, tamquam à κραίωμαι mutato priori αἰ in η,
pro κραίω, κραίωται, dicitur & κραίω, & viroque αἰ, reiecto.

Ἄλγχα, fortior: λαμβάνω, sumo: λατρεύω, lateo: 1
μαρτυρώ, disco: tempora sumunt à ἄλγχα, ἄλγχα, ἄλγχα, 2, 3
θω, ἄλγχα. 4
5

30 Ἡ αε est veluti quædam exceptio regulæ de finitis in αἰ, quam affi-
gnauit 170, 15 lege quæ in eum locum annotauimus. 2 Futurum ἄλγχα: perfect. 2
ἄλγχα, & Attice (145, 13) ἄλγχα, fortitius sum. Aorist. secund. ἄλγχα (cum 2, α, δι-
λαγχα, fortitius sum) & poetice ἄλγχα, 143, 53. optatiuus λαγχαί, δαγχαί, λα-
γχαί, & Attica formatione λαγχαί, λαγχαί, λαγχαί, vt ποιοίω, pro ποιοίμαι, 89, 3: di-
3 citur etiam poetice (49, 22) λαγχαί: sic in subiunctiuo λαγχαί pro λαγχαί,
fortitius fuero: tertia pluralis λαγχαί, fortitius fuerint: infinitiuus λαγχαί: (hinc 2, α-
λαγχαί, fortitium esse) particip. λαγχαί, fortitius. sumit quoque à κληρόμα, futur. me-
dium κληρόμα, fortitius: & perfect. pass. κληρόμα, ὡσαι, ὡται: hinc infinit. κλη-
κληρόμα, fortitius accipisse: participium κληρόμα, forte electus. aoristus primus
40 ἐκκληρόμα particip. κληρόμα. Præteritum medium λέλογχα, fortitius sum, quasi
à λέλγχα, 72, 27: vel à λογγχα, 88, 15. 3 Α λέλγχα, futurum λέλγχα: medium λέλγχα, 3
λέλγχα, & Doricé (12, 35 & 48: atque 47, 19) λέλγχα, siue λέλγχα, λέλγχα, si-
mat, sumes. Perfectum actiuum λέλγχα, & Attice (145, 13) λέλγχα: vnde infinit.
είληφθα: (cum στω, στω, ἴληφθα, conceperis) particip. εἴληφθα, qui cepit: hinc στω-
45 ληφθα: ἡ στωληφθα, quæ conceperit. Perfectum passivum λέλγχα, & εἴληφθα, siue
εἴληφθα, sum: εἴληφθα, assumptus est: participium εἴληφθα, & εἴληφθα, de-
prehensus: στωληφθα, comprehensus, capiens. aoristus primus εἴληφθα:
infinitiuus ληφθῆναι, capere esse: participium ληφθῆναι, cum 2, α in
50 nominatiuo plurali 2, α, ληφθῆναι, & Doricé (12, 36) 2, α, ληφθῆναι, interclusi. sic
50 in part. perfecti 2, α, ληφθῆναι pro 2, α, ληφθῆναι, interclusi. † ab aoristo pri-

Cc ij

κινδυνέωται

κίλγχα.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.
κινδυνέωται.

κινδυνέωται
κινδυνέωται.

οἱ κινδυνέωται

Κραίω α κρη-
αίω.
κρηαίω.
κρηαίω.
κρηαίω.

Λ.

λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.

λαγχαί α
λαγχαί.
οἱ λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.
α κληρόμα.

α λέλγχα vel
λογγχα.
λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.
λαγχαί.

2, α, ληφθῆναι.
2, α, ληφθῆναι.

λάβειν.
ἔλαβον.
λάβεις.
λαβών, λάβον.

ἔλαβον.
ἐλάβαρχ.

λαβόμενος.
λάβεται.
λαβόμενος.
λαβόμενος.
ἐλάβον.

ἐλάβοντα.
ἐλάβαρχ.
ἀλάβοντα.

ἐλάβοντα.
ἐλάβοντα.

μο ἐλάβοντα, ἐλάβοντα, sic futurum primum λαβόμενος, capiat. Aoristus secundus actiu. (54, 30) ἔλαβον, ἐλάβεις: hinc tertia Ionica (47, 39) λάβεις, συμπίπτει, pro ἔλαβεις: pro ἔλαβεις quoque poetæ dicunt ἔλαβες, 141, 53 imperatiuus λάβε, & Atticè λάβε, 59, 42: subiunctiuus λάβῃς, λάβῃς, λάβῃς, & Ionicè (11, 14) λάβῃς, capiat. infinitiuus λαβέτω, Doricè (12, 43) λαβέτω, & Æolicè (13, 12) λάβον: participium λαβών, παρθεύς. Aoristus secundus medius ἐλαβόμενος, ἐλάβῃς, ἐλαβέτω, & poeticè (143, 13) ἔλαβοντα: pro ἐλαβόμενος dicunt etiam poetæ (49, 22) ἐλάβοντα: hinc in infinitiuo ἐλάβαρχ pro λαβέτω, cepisse, participium λαβόμενος, qui capiat. Futurum λαβέτω: medium λαβέτω, λαβέτω, λαβέτω, λαβέτω, is it, seu obliuiscar: participium λαβόμενος. Perfectum passiuum ἐλάβην, ἐλάβην, ἐλάβην, obliuiscar sum, ei, est: infinitiuus ἐλάβῃς, obliuiscar esse: participium ἐλάβμενος, obliuiscar: pro quo Doricè η in α, mutato (12, 26) inuenitur ἐλαβόμενος: à λαβόμενος, pro λαβόμενος: vnde & λαβόμενος pro λαβόμενος, in prima plurali perfecti ἐλάβμεθα pro ἐλαβόμεθα, obliuiscar sumus: & aoristus primus ἐλάβοντα: infinitiuus ἐλάβοντα, & Ionicè (59, 4) ἐλάβοντα pro ἐλαβόμενος obliuiscar esse. Aoristus secundus actiuus ἐλάβον, ἐλάβεις, ἐλάβῃς, & poeticè (49, 22) ἐλάβον, ἐλάβεις, ἐλάβῃς, is it: optatiuus ἐλάβωμι, ἐλάβῃς, ἐλάβῃς: subiunctiuus ἐλάβῃς, infinitiuus ἐλάβῃς: participium ἐλάβων, ἐλάβῃς, qui latuit. Aoristus secundus medius ἐλαβόμενος, & poeticè quoque ἐλαβόμενος: vnde in optat. ἐλαβόμενος, pro ἐλαβόμενος, obliuiscar fui: & infinitiuus ἐλαβόμενος pro ἐλαβόμενος, obliuiscar. Rursus pro ἐλαβόμενος, η, is it, Iones reiecto augmento & versio η in η, ἐλαβόμενος, ἐλαβόμενος, ἐλαβόμενος: nisi malis imperfectum esse à ἐλαβόμενος. Perfectum medium ἐλάβην, α, is it, latuit, is it: plusquamperfectum ἐλάβην, α, is it, & Ionicè (147, 3) ἐλάβην, ἐλαβόμενος, ἐλαβόμενος, obliuiscar sum, α, is it, tertia plur. ἐλαβόμενος, & Atticè (146, 26) ἐλαβόμενος, obliuiscar fuerant: participium ἐλαβόμενος, is it: hinc aduerbium ἐλαβόμενος, latenter sensum. De hoc 170, 38.

Ο.
οἶμαι.
οἶμαι.
οἶμαι.
οἶμαι.

οἶμαι.
ἔοικα.

οἶμαι.
οἶμαι.
οἶμαι.
οἶμαι.

οἶμαι.
οἶμαι.
οἶμαι.

1. 2. ¹ Οἶμαι & syncope οἶμαι, puto: Imperfectum, ² ὦμι.
3. 4. ³ μιν. Futurum ⁴ οἶσθαι. Aoristus: ⁵ ὦντα, ab οἶσθαι.
5. ⁶ Οἶδα, nosti, ab ⁷ εἶδω, scio: præteritum medium, οἶδα: secunda persona οἶδας, Æolicè οἶδαδα, deinde per syncopen οἶδα. Est autem pleonasmus γα: ⁸ familiaris personæ in ε, ⁹ εἶδα, is vel ibis: ¹⁰ ἔσθαι, eras: ¹¹ παρῆσθαι, aderas vel adfuisisti, interfuisisti: ¹² ἔφθασθαι, dicebas vel dixisti: ¹³ ἐπέξινεσθαι, eruperis: ¹⁴ πίνεσθαι, beris: ¹⁵ ἦδειςθαι, vel ἦδινεσθαι per η, noueras.

Οἶος τε pro οἶος, qualis, potius, possibilis: vt ἐφ' ὧν, pro ¹⁶ ἐφ' ὧν, ob quod. nam Ionicè abundat particula τε.

12. ¹⁷ Οἶμαι & ¹⁸ οἶμαι, iuto. Futurum, ¹⁹ οἶμαι ab οἶμαι: Præteritum Atticum, οἶμαι.

14. Οὐθέν pro ²⁰ οὐθέν, nihil, nullum, † Doricum est, ²¹ vt ²² ἔξενω pro ἔξενω, pro nihilo habeo, sperno.

Ορεῖ

ὁφείλω & syn-
corer φλω ab-
φελίω & ὁ-
φλίω.

2. *သိုဝ်းလူ.*
ဝါဝါဝါ.
သိုဝ်းလူ.
သိုဝ်းလူ.
သိုဝ်းလူ.
သိုဝ်းလူ.
သိုဝ်းလူ.

ἀπώμυς.
ὄμυ. δάμω.

о́мбръмъ.
о́мѣ.

ॐ नमो भगवते
 ॐ नमो भगवते
 ॐ नमो भगवते

Appendix.
 ὁμῶς ὡς ὁκ
 μιὰ ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς

Π
παύω δὲ πῆ-

ἴσθαι
πιστάμεναι.
ἴσθαι.
πιστάμεναι.

πρήσμεναι, ἡ ἴσθαι, ἀπὸ πρήσσω, *parebo*, aut *cre-*
dam, ἀπὸ πρήσσω, *pareo*. Aoristus secundus, ἔπειθον,
ἀπὸ πρήσσω. Præteritum medium, πέποιθα ἀπὸ πρήσσω, *la-*
boro: vnde præteritum ἄσθιον, πεποίηκα: me-
dium, πέποιθα, & pleonasmō literæ θ, πέποιθα. Par-
ticipium πέποιθώς, πεποιθός.

πίπτω ἀπὸ πίπτω,
πίπτω ἀπὸ πίπτω.
Dorism.

Πίπτω, *cado*: Futurum, πείσμεναι, Doricè vsita-
tū est pro πείσμεναι, ἀπὸ πίπτω. Dore enim futura cir-
cumflectunt in omni coniugatione, pro πείσω di-
centes πείσω, vnde futurū medium πείσμεναι. Præ-
teritum, πέπιθα, ἀπὸ πίπτω. Aorist. prim. ἐπέσθαι:
Aoristus secundus, ἐπέσθαι, ἀπὸ πείσω: at τῇ πείσθαι, ter-
tia pluralis est aoristi primi, pro ἐπέσθαι, per syn-
copen, vt ἐπέσθαι, ἐπέσθαι, steterunt.

πίω ἀπὸ πίω,
πίω.

πίω.

πίωμαι.

πρωτάομαι ἀπὸ
πρωτάομαι.

πρωτάομαι.

πρωτάομαι.
πρωτάομαι, πρωτάομαι.

Duplex futurū
in quarta con-
iug. ἴσθαι ἴσθαι.

Πίνω, *bibo*: Futurum, πείσω: Præteritum, πέ-
πιθα, ἀπὸ πίνω. Aoristus secundus, ἐπίνον, ἀπὸ πίνω. Im-
peratius, πίη. nam legitimum πείσθαι asciscit
pleonasmum syllabæ θι, πείθι: deinde crasi in
longum, fit πείθι. Futurum secundum medium,
πείσμαι, pro πείσμαι, vt φάσμαι & ἔδωμαι, *edam*, pro
φάσμαι, ἔδωμαι.

Πρωτάομαι, *interrogo*: Futurum, πρωτάομαι:
Aoristus secundus medius, ἐπρωτόμην, ἀπὸ πρωτάομαι.
Præteritum passivum, πείσμαι, pro πείσθαι.
Sunt etiam ἀφύκτες, *inevitabilis*, pro ἀφύκτες,
elidendo ε ex diphthongo.

Πράττω, *facio*: Futurum, πράξω: Præteritum,
πείπραχα: sed τῇ πράττω, *vendo*: Fut. πράσω: Præ-
teritum, πείπραχα. Sunt verò in quarta con-
iugatione, quæ eadem significatione, tamen
duplex

¹ Α παύσημα, πείνη, πείσεται, particip. παύσασθαι, passivum; παύσονται ἀνάγκη
beneficium accipere. ² Ab ἔπαυον, ἔπαυες, ἔπαυον, optativus πάυομαι, πᾶνοις,
πᾶνοι: secunda pluralis πᾶντοιτε: subiunctivus πᾶν, πᾶνης, πᾶντη: prima plu-
ralis πᾶντων, & poetice [151, 15] πᾶντορ, ratiatur: infinitivus παύειν, &
Ionicē [99, 18] παύειν, pati particip. παύων, παύου, παύουσα. Ab αοριστῷ ἐπάων,
sit† παύτω praesens, idem quod πάω: futurum παύσω: perfectum πεπαύηναι.
Ionicē [106, 29] πεπαύμεα: particip. πεπαύως, crasi [107, 1] πεπαύως, pas-
sivi: ἢ πεπαύης, παύα. ³ Et passivum πεπίνηναι: in secunda plural. πιπίνοντες,
syncope πέποδες, idem quod πιπίνετε, id est, πασιβίσι: plusquamperfect. ἐπι-
πινούμεθα, ποτι, ηφ, unde reiecto augmento fit tertia pluralis Ionica [66, 2 &
15] πεπινόνατο pro ἐπιπίνοντο, laborabant vel laboraverant. ⁴ Infinitivus πι-
πίνηναι, passivum esse. ⁵ In plurali πιπινόμενος, πιπινόμενος: hinc adverbium πι-
πινόμενος, cum affectu. ⁶ Possimus quoque dicere, esse futurum secundum
medium, ἀποιώ, vt aoristus secundus ἐπίστοι. Terminatione verò cum futuris
secundis conueniunt huiusmodi Dorica futura prima vocis ἀκτιν & mediae, id-
que per omnes modos & participia verborum barytonorum, circumflexorum
& in μι; praterquam in subiunctivis, in quibus Dorica flectendi ratio à Theo-
criti interprete locum non habere dicitur. Porro Diores in huiusmodi futuro-
rum terminationibus pro ου non raro εὐ usurpant: dicunt enim πιστόμεθα &
πιστόμεθα, cadam. [vide 12, 46] huius infinitivus πιστέιδαι, & Ionica dialysi
[74, 28 & 33] πιστέιδαι, casum esse. In crebro vñ sunt hæc Dorica futura
apud poetas, & præcipue apud Theocritum: hinc ἀέξω, † ἀέξεις, pro ἄξω, ἄξεις,
ducam, duces, ab ἄζω. ἀρπαξέω, νάρπηται, pro ἀρπαξέω vel ἀρπάσω, 46, 14. sed
non dicitur ἀρπάσει: nam Diores pleraque futura in σω, per εξ effertur, 46,
3. hinc κρηδέω pro κρηδίσω, fidebo: & in aoristo primo ἐκράδιζα pro ἐκράδισε, ἀκ-
ρίζω, fideo: γαλαξέω, pro γαλάσω: & in aoristo primo ἐγέλαξε, ρισί, pro ἐγέ-
λαστε, ἀ γελάω. at id non semper obseruatur: dicunt enim δώσω, δάβο, pro
δώσω [99, 23] non autem δώξω: sic κλαυσόμεθα siue κλαυσίμεθα καυσή, κλαυ-
σέται, σίβο, is, it, pro κλαυσόμεθα, κλαύση, κλαύσεται, ἀ κλάω: futurum κλαύ-
σω, 150, 3 & 33. νομδύω, ρασκατ, pro νομδύσω, ἀ νομδύω. οἰασθῶ, οἰασθεῖς, οἰα-
σθεῖ, οἰασθῶ, is, it, pro οἰήσω, οἰς, ει, (vbi quoque α pro η positum est, 12, 36) ab
οἴδαμ siue οἴημι, οἴνω. Tertia pluralis Dorici futuri non in εδσι, vt futurum
secundum, sed in ουπι definit: hinc λείψουσιν, dicent, pro λείψουσι, ἀ λέγω. vi-
de 47, 15. ⁷ Plusquamperfectum ἐπιπλώκειαν, cecideram: tertia pluralis ἐπι-
πλώκοισαν, & Atticē [146, 26] ἐπιπλώκοισαν: participium επιπτυνώς, ότι, &
syncope sine Ionica formatione [106, 29] επιπτώς, ότι, ἢ επιπτώς, ώσης: τὸν
επιπτύντα, & epenthesis τοῦ ε [108, 1] επιπτύντα, lapsum. ⁸ Atque ἐπίστα, ceci-
di, ἀ πέτω: vel est syncope προπίσθησον. ⁹ Sine augmento πίσαν, πίσεις, πίσει, 9
cecidit, ιστί, it: & πίσον, ceciderunt: cum ου, ἕμπιστος, es, ου, incidi, ιστί, it: cum
κρητή, κρητάπισον, & poeticè reiecto α, & mutato τ in litteram sequentem π
[30, 11 & 17] κρηπίσαν, κρηπίσας, κρηπίσαι, decidit, corruit, ιστί, it. Ab ἐπι-
σάν, imperatiuus πείσο, ποιήτω: tertia pluralis, ποιήτωσαν, cadant: infinitivus
πεισέν, & Ionicē [59, 18] πείσεν, cecidisse: participium πεισών, ότι, ότι, lapsus,
prostratus: πόντον, φρατί, iacentes. ¹⁰ De hoc 188, 13. ¹¹ Infinitivus
πίνειν, Atticē & Doricē [59, 4] πινέμεναι, bibere. ¹² Plusquamperfectum
ἐπιπίνοντες, eis, ei, potius esset uerbum, as, at: participium πιπυνώς, qui bi-
bit. ¹³ Infinitivus πείν, Ionicē [59, 18] πείναι, bibisse: participium πίων, ότι, ότι,
qui bibit: ἢ ποδοῦ, εύος, quæ bibit. ¹⁴ Atque† παθή, ἀ πόμαι, 106, 1 &
perapocopen πᾶ, bibe. ¹⁵ Vide 154, 15: & 193, 38. ¹⁶ Α ποδοῦται tamen

ਸਾਹਿਬ.
ਸਾਹਿਬ, ਸਾਹਿਬ.

πείδαι.

17 reperitur infinitivus πείδαι, *bibiturum esse*. 17 Non sequitur regulam finitorum in αἶω & ὀνομαι, assignatam à C L E N A R D O, 170, 11. vide quæ in eum locum annotauimus. Huius imperfectum ἐπωθονόμην, & deposito augmento 18 το ἐπωθονόμην, *audiebam*. 18 Secunda persona πείδῃ & Ionicè (61, 33) πείδ-

πείδαι.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

πείδοντο.

Appendix.
πίτῃ à πίτῃ.
πίτῃ à πίτῃ.

P

πίτῃ à πίτῃ, πίτῃ
ὁ πίτῃ.

pp geminum in
compositis.

καταρράκτης ὁ
καταρράκτης
vnde ducatur.

20 πείδῃ, *audies*; particip. πείδοντο, *percontaturus*. 19 Poeticè πείδοντο, 49, 5 22. hinc in optatiuo πείδοντο, *intelligat* : & in subiunct. πείδοντο, *audiant*. Contra detracto omni augmento dicitur πείδοντο, *eu*, *eto* : tertia plurali: πείδοντο pro πείδοντο, *audierunt*. Imperatiuus πείδῃ, *interroga, audi*, Doricè (12, 46) πείδῃ, & detracto accentu πείδῃ, *sciscitare*. optat. πείδοντο, *audierem, es, et* : tertia plur. πείδοντο, & Ionicè [66, 2 & 12] πείδοντο, *rogauerint, intellexerint*. inficit. πείδῃ, *auduisse, accepisse*; particip. πείδοντο, *sciscitatus, edoctus*. 20 Hoc poeta pro πείδοντο usurpant : hinc secunda persona Ionica [61, 33] πείδῃ pro πείδῃ, *cognoscis* : tertia imperfecti sine augmento, πείδῃ pro πείδῃ, *audiebat* : tertia pluralis praesentis optatiui Ionica [66, 2 & 12] πείδοντο, *audirent*, pro πείδοντο : & particip. πείδοντο, 1 5 21 *interrogans*. 21 Tertia πίτῃ, *nonit, scit* : tertia plusquamperfecti πίτῃ 22 sine [146, 29] pro πίτῃ, *audierat*. 22 De hoc 180, 20. 23 Atticum est pro 23 πείδῃ, 12, 16. Ionicè mutato α in η [12, 26] dicitur πείδῃ : πείδῃ ἐν τῷ πείδῃ, pro πείδῃ ἐν τῷ πείδῃ, *res administrare* : passiuum πείδῃ : imperfecti ἐπείδῃ, *conficiebat*. 24 Est etiam ἐπείδῃ, *transiit*, pro πείδῃ 20 24 Per syncopen, à πείδῃ. 25 Pauca quædam alia his similia enumerantur, 46, 32. 25 πείδῃ verò communiter facit πείδῃ (vnde in aoristo primo passiuo ἐπείδῃ, *lusus est* : in particip. πείδῃ, *illusus* : in futur. primo pass. πείδῃ, *ludetur*) & Atticè πείδῃ : vnde in aoristo primo infinitiui πείδῃ, *ludere*.

Πίτῃ, *coquo, pinso, mollio* : futur. πείδῃ à πίτῃ : aorist. prim. πείδῃ : part. πείδῃ, *communitur dicitur πείδῃ in fin. πείδῃ, & Ionicè [59, 4] πείδῃ, decoquere, vel cauponari*.

1 Πείω, *fluo* : Futurum πείσω, & πείσω à πείω : Præteritum, ἐπείοντο. Aorist. secundus actiuus ἐπείοντο à πείω : aut secundus pass. à πείω, 2 etiam si πείω circumflexum definit in ω purum. Composita sunt ἐπείοντο, *influo* : ἀπείοντο, *diffluo*, per geminum pp. 3 nam vt ε augmentum syllabicum duplicat ρ, ita & præpositio finita in vocalem : ῥήμα, *verbum* ; ἐπείοντο, *aduerbium* : ῥήνυμι, *rumpo* : κατὰ ῥήνυμι, 35 *dirumpo* : ῥήναι, *rupisse* : ἀπὸ ῥήναι, *circumcidisse* : proinde κατὰ ῥήναι, *cataracta*, fit à verbo ῥάω, *tundo* : κατὰ ῥάω, *deturbo* : sed κατὰ ῥήναι (nam vtrunque inuenitur) venit ab ἀγέω, *tundo* : κατὰ ῥήναι, *deturbo*, per vnum ρ : pro quo & τὰ ῥήναι 40 dicitur, vnde συναρῥήναι, *confringo*, nam συναρῥήναι, *confringo, collido*, à ῥάω.

Πη-

⁴ Ρήγνυω, & ρήγνυμι, *rumpo*. Futur. ¹ ρήξω, à τ' ρήγω: ⁴ ρήγνυμι & ρήγνυμι
Aorist. sec. pass. ⁵ ἐρράγημι, *rupi*. Præter. med. ⁷ ἐρρώγα
pro ἐρρήγα: liquidem hoc verbum pro η̄ sæpe capit
ω: sic διέρρωγα, *diruptus sum*: διέρρωγας, *diruptus*; vt
etia dicitur ὁρωγός pro ὁρηγός, *defensor, opitulator*.
⁸ Ρώνυω & ρώνυμι, *roboro*. Futur. ⁹ ρώσω, à ¹⁰ ρώω. ⁸ ρώνυμι &
Præteritum actiuum, ἐρρώκη, pass. ¹¹ ἐρρώμην: Plus-
quamperfect. ἐρρώμην: Imperatiuus, ἐρρώσο, ἐρρώ-
σω, *vale, valeat*: Infinitiuus, ἐρρώσθαι.

- ¹⁰ De hoc 150. 2. A. ρίω imperfectum ῥίω, ῥίεις, ῥίειν, & ρίω, absque au-
gmento. subiuncti aut ρίω, ρίης, ρίη, & poetice (185, 12) ῥίη, *fluat*. ² Dicit etiam si
ρῶ, &c. quia (88, 17) visus fuerat innuere, huiusmodi verba destitui aoristo se-
cundo, futuro secundo, & præterito medio. Potest hic aoristus etiam ab Æolico
ρῶ, vnde & futurum ῥῶ, deduci. ab eo aoristus secundus actiuus esset ῥῆναι,
¹⁵ (vt ῥῶ, à ῥῶ, 55, 2) passiuum ῥῆναι, ῥῆναι, ῥῆναι, *fluxi, is, it*. hinc subiunctiuus
ῥῆναι, ῥῆναι, ῥῆναι, *fluxero, is, it*: prima plural. ῥῆναι, cum παραρῆναι, & poetice
(50, 11) παρῆναι, *perfluam, is, it*: infinitiuus ῥῆναι, *manasse, fluxisse*: participium
ῥῆναι, *qui fluxit*. futurum secundum, ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, *fluam, is, et*.
³ Vide 139, 1. Sic etiam a privatiuum, atque aliz particule ia vocalem fini-
tæ, quando in compositione ante, locum habent, geminant r: vt ῥῆσθαι, *dicere*
vel dicendus, clarus: ῥῆσθαι, *profundus, non dicendus, obscurus*. poetæ metri
gratia idem obseruant ante alias quoque consonantes: vt ῥῆσθαι, *veris*,
pro ῥῆσθαι, participium aoristi primi verbi ῥῆσθαι, *veris*. ῥῆσθαι, *qui*
collegit, pro ῥῆσθαι, participium aoristi primi ab ῥῆσθαι. ⁴ De hoc & similibus
²⁵ 168, 31, & 169, 48. ⁵ Hinc aoristus primus ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, *is, it*.
tertia pluralis ῥῆσθαι, *frigerunt*: imperatiuus ῥῆσθαι, *rumpe*: ῥῆσθαι, *rumpe*: in-
finit. ῥῆσθαι, *rumpe, singere*: participium ῥῆσθαι, *qui rumperet*: aoristus primus medius
ῥῆσθαι: tertia singularis sine augmento ῥῆσθαι, *rumperet*. ⁶ Ab ῥῆσθαι, ῥῆσθαι,
ῥῆσθαι, *rumperis sum, es, est*, tertia pluralis ῥῆσθαι, *rumperis sum*: subiunctiuus ῥῆσθαι,
³⁰ ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, *rumperis fuero, is, it*: infinitiuus ῥῆσθαι, (quod & ῥῆσθαι, *rumperis*
esse.) participium ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, *rumperis*. futurum secundum ῥῆσθαι, vnde
infinitiuus ῥῆσθαι, *rumperis iri*. Aoristus secundus actiuus ῥῆσθαι, *obsoleuit*.
⁷ Ab ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, ῥῆσθαι, *rumperis sum, es, est*: plusquamperfectum ῥῆσθαι: ter-
tia pluralis ῥῆσθαι, & Atticè (146, 26) ῥῆσθαι, *rumperis sum*: particip. ῥῆσθαι,
³⁵ ῥῆσθαι, *rumperis sum*: sine augmento ῥῆσθαι: cum αἰ, ῥῆσθαι, *peritiss*,
biens. Huiusmodi mutatio τῷ η̄ in α, Atticorum est. hucque referunt quidam
† σωροχῆς, id est, *coarctatio, in angustum coarctans*: participium perfectum dua-
le sine augmento pro σωροχῆς, à σωροχῆς, μ. ἔσθαι, π. ἔσθαι: quod deriuatur à
σωροχῆς, *coarctatio, angustia*, 90, 44. hoc verò verbale est (127, 22) à σω-
⁴⁰ ρῆς, *constringo, contineo*: sic μίμνῃς, καί, καί, *uolū, & cetera, is, it*: quod per
syncopen & τῷ β (euphoniae gratia) interiectionem dictum est, vel pro μίμνῃς
ληκῆ, à μολῆς, (177, 38) vel pro μίμνῃς, à μολῆς, τῷ μολῆς, *curo, & cetera, cum*
παρῆς sit παρῆς, & poetice (50, 11) παρῆς, *aduenit, adest*.
⁸ De hoc & similibus in τῷ ᾱ & τῷ νυμι finitis habes 172, 12. ⁹ Hinc aoristus
⁴⁵ primus, ῥῶσθαι, αἰ, ε, *roborauit, confirmauit, is, it*: infinitiuus ῥῶσθαι, *roborasse*:
participium ῥῶσθαι, *roborans*: futurum medium ῥῶσθαι. ¹⁰ Huius passiuum τῷ ῥῶσθαι.

· Itaq. de, in
prop. consi
quod manet se-
quente r.

- D d ij**

- ἀμπίλεις, pro ἀμπίλεις; *resortio, reciprocasio sine recessus abis marini*: vn- ἀμπίλεις.
 de ἀμπίλεις, *me resorteo, refugio*. & in appositione, ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, ἀμπίλεις ἀμπίλεις
 per campum: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *per mare*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *per ἀμπίλεις*. ἀμπίλεις
 vobem. Ante φ, ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *sursum fero*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *sursum*. ἀμπίλεις.
 5 *sursum fertur*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *perpetuum exilium*. & in appositione, ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 φων pro ἀμπίλεις, *per eadem*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *per plantas*. Ante δνείδ, ἀμπίλεις.
 ante δ, ν, σ & τ, quamvis ἀμπίλεις perdat α finale, tamen manet inuariatum, tam in
 compositione quam in casus appositione: vt τ ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *areae*: ἀμπίλεις.
 ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *vitta*: τ ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *florae*: ἀμπίλεις, *ov*, pro ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 10 κτις, *genus laquei*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *bisariam*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *ex ἀμπίλεις ἀμπίλεις*.
fideiussione: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *inter armadines*, ab ἀμπίλεις, *ακ* ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 do: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *emergit*: ἀμπίλεις, pro ἀμπίλεις, *refugio*: ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 pro ἀμπίλεις, *per caudam*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *excita*. aoristus primus im- ἀμπίλεις.
 peratiui actiui ab ἀμπίλεις, *μ*. ἀμπίλεις: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *versor per*, ἀμπίλεις.
 15 *peruado, assiduum sum*: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, de quo 197, 31: ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 ἡμπίλεις, *toleratum esse*. vide simplex ἡμπίλεις, 197, 14. ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις ἀμπίλεις.
 μ, *per os*. ἀμπίλεις pro ἀμπίλεις, *extendo*. τ verò præpositionis κατὰ, quan- *Pœta ita faciunt*
 do poeti: ē quoque, α finali deperdit, præponitur consonantibus, ante aspi- *compositis ex κατὰ, vt*
 ratas φ, χ, mutatur in earum tenues π, κ: ante δ & τ, seruatur ipsum τ: an- *dicant*
 20 te alias mutas, & ante immutabiles λ, μ, ν, ρ, mutatur in consonam sequenti si κατὰ
 milem, nempe in β ante δ, in θ ante δ, & sic de aliis: ante σ verò, ipsum τ pror- κατὰ
 fus deperit. sed exemplis res illustretur: ante β, κατὰβ pro κατὰβ, & κατὰ
 istud pro κατὰβ, *deiecit*, aoristus secundus absque augmento à κατὰβ, κατὰ
 infinitiui κατὰβ, *stransisse*: & κατὰβ, *prostrando κατὰ*
 25 *aptus*: & huius comparatiui κατὰβ, *ad prostrandum aptior*, qui κατὰβ
aptius prostratur: quibus & τ oratores vtuntur. Ante δ, κατὰβ, *don*. κατὰβ
miserunt duo, pro κατὰβ, *tertia dualis aoristi secundi à κατὰβ, κατὰβ*
 sed tamquam à κατὰβ, *simplex duratio*, aoristus secundus idcirco, & me- κατὰβ
 tathesi idcirco: *tertia dualis reicito augmento duratio*, cum κατὰβ, κατὰβ, κατὰβ
 30 *τίττω*, & poeticè κατὰβ, *deterruisse*, aoristus pri- κατὰβ
 mus infinitiui actiui à κατὰβ, & in appositione, κατὰβ pro κατὰβ, κατὰβ
 μιν, pro virili parte: ἡμπίλεις, *vt ὅφιν*, 31, 28. κατὰβ pro κατὰβ, κατὰβ
 δ, hoc in tmesi non raro vsurpatur: quum scilicet verba composita ex κατὰβ, κατὰβ.
 diuiduntur, arque inter præpositionem κατὰβ & verbum simplex inseritur par-
 35 ticulari δ, siue sola, siue cum aliis dictionibus: vt κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 id est, *stransisse*, aoristus secundus à κατὰβ: κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 id est, *collocauit* verò: vide simplex εἶσε 174, 32. κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 ὅφιν δ, *desiuit* verò: aoristus secundus à κατὰβ, κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 hoc pro κατὰβ, *destruxerunt* verò: est aoristus secund. sine augmento à κατὰβ.
 40 *deiecit*, sed tamquam à κατὰβ, vt simplex εἶσε ab εἶσε, 181, 32. κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 κατὰβ, *decidit* verò, aoristus secund. à κατὰβ, sed tamquam à κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 vide 206, 12. Ante κ, κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*, pro quo etiam Homerus dixit κατὰβ.
 κατὰβ, *cremare*; aoristus prim. infinitiui à κατὰβ, *μ*. κατὰβ, aor. prim. κατὰβ.
 κατὰβ, & κατὰβ, 148, 3. vnde infinit. κατὰβ, & Ionicè κατὰβ, in pri- κατὰβ.
 45 ma plur. subiunctiui κατὰβ, & poeticè [151, 15] κατὰβ, *cremetis*, κατὰβ.
 κατὰβ, *pro κατὰβ, occultans, regens*. & in appositione, κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 κατὰβ, *circa verticem*. Ante χ, τ κατὰβ, *pro κατὰβ, latibundus*; κατὰβ.
 verbale à κατὰβ, *insultus*. κατὰβ, *pro κατὰβ, defundo, deicio*. Ante κατὰβ.
 λ, κατὰβ, *pro κατὰβ, relinquere*: hinc κατὰβ, *relinquitur*: κατὰβ.
 50 *relinquam*: infinit. κατὰβ, *relictum esse*: in aor. sec. κατὰβ, *relinquit*, sine au-
 gmento pro κατὰβ, & istud pro κατὰβ, in appositione, κατὰβ, *pro κατὰβ, κατὰβ*.
 κατὰβ, *accusatiuus est Ionicus* [13, 47] pro κατὰβ, ab
 ἡμπίλεις, siue pluraliter illa. Ante μ, κατὰβ, *pro κατὰβ, commiscens*: κατὰβ.
 part. aor. prim. à κατὰβ, *sed tamquam à κατὰβ, 168, 31.*

D d ii;

καμύβη.

καμυρίη.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον.

καμυρίον pro καμυρίον, claudo, quo & oratores vtuntur: hinc in futuro καμυρίον
 τῶν ὀφθαλμῶν, claudet oculos; & in aoristo primo καμυρίον τῶν ὀφθαλμῶν, oc-
 cluserunt oculos. καμυρίον & Ionicè καμυρίον pro καμυρίον, victoria fortis man-
 sione paria. (huc referri potest καμυρίον pro καμυρίον, circa medium: καμυρίον pro κα-
 μυρίον, & in tmesi, καμυρίον ἀποτροπάζειν, pro καμυρίον ἀποτροπάζειν, aratrum qui-
 dem fregerint: est καμυρίον aoristus primus Æolicus optatiui [57, 31] à καμυρίον-
 μι, sed tamquam à καμυρίον. Ante ν, καμυρίον pro καμυρίον, annuus: parti-
 cipium aoristi primi à καμυρίον. Ante π, καμυρίον pro καμυρίον, in-
 cendens, participium foemininum aoristi primi actiui à καμυρίον, in apposi-
 tione, καμυρίον pro καμυρίον, per campum, in campo. Ante φ, καμυρίον pro
 καμυρίον, & istud pro καμυρίον, comedit, aoristus secundus sine augmento à κα-
 μυρίον, sed tamquam à καμυρίον. † καμυρίον pro καμυρίον, uasatus, par-
 ticipium aoristi primi passiuī ab inusitato καμυρίον. in appositione, καμυρίον
 ex, pro καμυρίον, in phaleris. Ante ρ, καμυρίον pro καμυρίον, quod & i-
 15 καμυρίον poeticum est pro καμυρίον, peragere: sic participium præiens foemin.
 καμυρίον, peragens. in appositione, καμυρίον pro καμυρίον: καμυρίον, & crasi καμυρίον,
 pro καμυρίον, & καμυρίον, (quod & καμυρίον coniunctè) id est, sicundo flumine.
 Ante σ, καμυρίον pro καμυρίον, comineto: à καμυρίον, sed tamquam à καμυρίον, cu-
 ius aoristus secundus καμυρίον, es, e: medius καμυρίον: imperat καμυρίον, κα-
 20 μυρίον, secunda plur. καμυρίον & poeticè καμυρίον: vide 196, 10. καμυρίον
 pro καμυρίον, complanans: participium præiens actiuum à καμυρίον, ve-
 ζοντος, 102, 13. Ante θ, καμυρίον pro καμυρίον, morior, hinc in aoristo se-
 cundo καμυρίον pro καμυρίον, & istud pro καμυρίον, mortuus est. [200, 22] at-
 que pro imperatiuo καμυρίον, morere, obi: & participium καμυρίον pro καμυρίον
 25 mortuus. καμυρίον pro καμυρίον, sepelisse: aoristus primus infiniti-
 ui à καμυρίον. καμυρίον pro καμυρίον, & istud pro καμυρίον, deposuerant: vi-
 de simplex ἐτίσαν, 95, 33. καμυρίον pro καμυρίον, qua deposuit: vide 97, 24.
 Ante τ, καμυρίον pro καμυρίον, uapulare. & in appositione καμυρίον pro
 καμυρίον, in hunc modum: καμυρίον pro καμυρίον, iuxta hoc.
 30 Sic præpositio Dorica ποτί, id est, σέως, [117, 23] præcipue cum articulis, ut πο-
 τῶ pro ποτί τῶ, id est, σέως τῶ: ποτίον pro ποτί τῶν: ποτίον pro ποτί τῶν, id est, σέως
 τῶν, ποτίως pro ποτί τῶς, id est, σέως τῶς: ποτίως pro ποτί τῶς: ποτί pro ποτί τῶ:
 vide 116, 20 & 23. Πᾶσι etiam in compositione saepe amittit a ante consonan-
 tes, sed p præcedens in aliam consonam non mutatur: ut παραβόλῳ pro πα-
 35 παραβόλῳ, permutatim sem comparatim: παραβόλοι pro παραβόλοι, appo-
 nentes: vide 97, 24. παράθεν pro παράθεν, & istud pro παράθεν: appo-
 nunt: vide simplex ἐτίσαν, 95, 33. παρκλίνω pro παρκλίνω, detorqueo; tertia plu-
 ralis παρκλίνωσι, detorquent. παρκλίνω pro παρκλίνω, permaneo, adsum. παρ-
 40 κλίνω, arte pelliciens, fallens, à παρκλίνω: simplex πίνω aoristus secundus
 πίνω [49, 3] & poeticè [49, 22] πίνω, part. πίνω, cum παρὰ, παραπίνω,
 & reiecto a, παρπίνω. παρπίνω pro παρπίνω, praterfluo. παρπίνω pro παρ-
 πίνω, apponat: vide simplex ἰδέτω, 95, 40. παραφάδω pro παραφάδω, decipere,
 male suadere: vide simplex φάδω, 165, 8. hinc πᾶσι: φάσις pro παραφάσις, dece-
 45 ptio: παραφάσις pro παραφάσις, perperam feror, transuersus agor.
 † Σέω, seruo, uado, irruo: subiunctiuus σέω, σέως, σέω, seruem, es, et. Fut. σέω
 à σέω: aorist. prim. σέω: imperat. σέω, uade. Perfectum imperatiui passiuī σέ-
 ωσαι, & detracto augmento σέω, σέω, uade, at: rue, at: rue, tamen
 σέω & σέω possunt censerī facta per crasim à præsentī imperatiui passiuī σέω,
 σέω σέω: σέω σέω.

Σέω poeticum pro σέω, seruo, tutor: futurum † σέω, σέως, σέω: in-
 finitiuus σέω, & Ionicè [59, 4] σέω, seruatorum esse. Aoristus primus
 ἐτίσαν; tertia persona ἐτίσαν, reiecto augmento, & apocope poetica σέω, ser-
 uant; sumitur & pro σέω, id est, σέω, serua: per candem apocopen.

Tίπρω

σεμυρίον.

σεμυρίον.

Τέμνω, *seco*: Fut. τμήξω, à τμήγω. Aoristus sec. 1. 2

ἔταμον vel ἔτεμον: Particip. ταμών vel τεμών.

3. 4 τμήνω à τμήγω
ἔταμον vel ἔτε-
μον.

ἵκνω, *pario*: Fut. ἵξω à ἵκω. Præterit. med. τί-

5. 6 κνω.

ῥω. Aorist. sec. ἔτικεν, per e: nam secūdo aoristo

7. 8 τίκω à τίκω.
Aoristus secundus
quādo muta-

verti ē in α, id fermè fit præsentē aliqua immuta-
bili; δέρω, ἔδραρον, *excorio*: πλέκω, ἐπλάκην, *plico*.

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

9 ἡτρώσκω à
τρώσκω.
10 Reduplicatio
in barytonis.

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

12 τρέχω, à δρα-
μῶν ὡς δρίμω.
13 ῥίξω.

15 τρώγω à φίζω.
16 φάγωμαι.

17
18 πηχάω à πύ-
19 χω ὡς πηχάω.
20
21

22
23
24 * Pagina 180.

25
26
27

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

ῥω. Aorist. sec. ἔπλεκεν, per e: nam secūdo aoristo

1
2
3

4
5
6

7
8
9

10
11
12

13
14
15

16
17
18

19
20
21

22
23
24

25
26
27

28

μνήσω.

διδράσκω.
Reduplicatio
Ionica per s.

δραμῶ.
διδράσκω.

πύχαιον των.

τῶν τιν.
τιδῆ.

τετυχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

τιτύχη.

τύχη.

πτενχῆμιν, πτεν-

αῖ: τιτύχων:

τιτύχων.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

πτενχῆμιν.

assignavit 176, 11: σὺ & σκοπεῖ, tamquam *ω* & *ομαι*. nam reduplicatio *ν* non
servatur nisi in praesenti & imperfecto, ut de verbis in *μ* dictum est 93, 22. Sic à
μνησέω, futur. μνήσω: à διδύσκω, *ingredior, submergor*, futur. δύσω, perfect. διδύ-
κω: plusquamperfect. διδύκαεν: tertia plural. διδύκαον, & Atticè [146, 26] διδύ-
καον, *submersi vel submergi* (& *fuerunt*). à κελήσκω, voco: fut. κλήσω. à πιπίσκω, *pro-*
tum praebeo, fut. πίσω: aor. pr. *ἔπισα*. à πιπείσκω (Ion. πιπέσκω) *vendo*, fut. πεί-
σω, Ion. πείσω, vel dic. huiusmodi verba à suis primitivis tempora mutuari: nem-
pe *κτενώσκω* à *τέρω* vel *τρώω*: *μεινύσκω* à *μνάω*: *διδύσκω* à *δύνω*: *κεκλήσκω* à *κλέω*.
cuius futur. κλήσω, & syncope κλήω: *πιπίσκω* à *πίω*: *πιπείσκω* vel *πιπέσκω* à
πείω: hinc in participio aoristi primi pass. *πεπείσθης*, *venditus*, tamen *διδράσκω* ser-
uat reduplicationem in futuro, *διδράσκω*, 192, 37. Ceterum hac reduplicatio tam
barytonorum quam circumflexorum (in quibus quoque locum habet) non so-
lum fit per *ι*, sed etiam per *σ*, more Ionico, veluti de *τίδην* dictum est 165, 13.
ut *κλέω*, *κεκλέω*, *laboro*: *κλέω*, *κέκλω*, *inbeo*. Hæc à præterito medio fieri innuit
CLENARDVS 194, 42. Interdum quoque (ut de verbis in *μ* diximus, 103, 15
43) huiusmodi reduplicatio fit repetitis duabus literis thematicis initialibus; ut
10 *ἀλλέω*, *ἀλλέω*, *propulso*. Vide quoque 145, 17. 19 Hinc aoristus primus *ἐτρύ-
σκω*: perfect. *τέτρυνκα*: pass. *†* *τέτρυνμαι*, *τέτρυνσαι*, assumpto *σ*, unde aor.
prim. *ἐτρώδην*: infin. *τρώδηναι*, *sauciari, vulnervatum esse*: partic. *τρώδης*, *lajm*,
11 *sauciatus*. 11 Vel à *τρώω*, dicitur & *τρώμι*. unde *†* imperfect. *έτρων*, *έτρως*, *έτρι*: 20
12 cum *ἔξ*, *ἔξέτρω*, *abortum facit*. 12 De hoc 149, 25. A fut. *ἥξω*, aorist. prim. *ἤρε-
ξω*, & poetice [48, 5] *ἥξασκον*, *cucurri* *ἐν* *εμεντι*, *in euntibus* *ἐν* *εμεν-
τασι*. futurum med. *ἥξομαι*, *ἥξω*, & Atticè [151, 34] *ἥξει*, cum *σέ*, *σέ* *ἥξει*,
13 *circumcurre*. 13 Infinit. *δραμῶν*, & Doricè [59, 17] *δραμῶν*, *cucurrisse*. 14 Pote-
14 rat etiam duci à *δραμῶν*, 88, 20. sed præteritum medium *διδράσκω*, *cucurri*, à *δρέμω* for-
15 mandum, [72, 27] non à *δραμῶν*: nam ex hoc fieret *διδράσκω*, 88, 20. Quidam
15 hæc tempora non ad *τρέμω*, sed ad *διδράσκω* referunt. 15 Sine augmento *φά-
ζω*: imperat. *φάζε*, subiunct. *φάζω*, *φάζης*, *φάζη*: (cum *σέ*, *σέ* *φάζη*, ante edidit)
prima plur. *φάζωμεν*, *comedamus*: infin. *φαζέιν*. Facit quoque *τρώω* in aorist. sec.
16 *έτρων*, 54, 31: infin. *τρώειν*, *comedere*. 16 Quo etiam poetæ utuntur. 17 De 30
17 his 154, 15: & 193, 38: atque 206, 19. Vide quoque 151, 24. 18 Hinc *πύχαιον*-
18 *των*, *assequutus*, pro *πύχαιον των*, 150, 36. 19 Tertia persona *τῶδε* *εἶπεν*, *confe-*
19 *quitur*: infin. *τῶδε* *εἶπαι*, *adepturum esse*: particip. *τῶδε* *εἶπων*, *adepturus*, *confe-*
20 *niturus*. 20 *τῶδε* in usu habetur pro *facio*, *fabrigo*: hinc in tertia plur.
imperf. pass. sine augmento *τῶδε* *εἶπον*, *struebant*. in aoristo primo act. *πῶδε* pro 35
21 *ἔτῶδε*, *fecit*: tertia plur. *ἔτῶδε* *εἶπον*, *fecerunt*. 21 Hinc imperat. *τύχε*, *consequere*:
opt. *τύχοι*, *τύχοις*, *τύχοι*: tertia plur. *τύχων*: subiunct. *τύχω*, *τύχης*, *τύχη*: prima
plur. *τύχομεν*: infin. *τυχεῖν*: particip. *τυχών*, *τυχόμεν*, *παῖς* *παῖς*, *consecutus*, *α*.
Aoristus secund. med. *ἐτυχόμεν*, Ionicè [12, 32] *ἐτυχόμεν*, poetice [49, 12] *πτυ-
χόμεν* & *πτυχόμεν*, *paravi*, *struxi*: hinc in tertia plur. *πτενχόμεν*: & in prima plur. 40
22 optatiui *πτενχόμεν*. 22 Ionicè *πτενχόμεν*, *παῖς* *παῖς*, 106, 29: & 107, 41. A *πι-
23* *τυχόμεν*, tertia persona *πτενχόμεν*, *fuit*, *est*, sine participio. 23 Hinc etiam fit *τύχη*-
24 *σε*, *contigit*, aoristus primus sine augmento. 24 Sic in plusquamperfecto pro
24 *ἔπι* *τύχόμεν*, dicitur *ἔπι* *τύχόμεν*, & ablato *σ*, *πτενχόμεν*, *erant* seu *fui*: tertia persona
πτενχόμεν, *erant*: imperat. *πτενχόμεν*, *sis*, *sit*: infin. *πτενχόμεν*, *esse*: part. *πτενχόμεν* 45
εἶπεν, *factus*, *fabricatus*, vel *qui fuit*. inuenitur & *τετυχόμεν*, *consecutus*. Aorist
prim. *ἐτύχην*, *ἐτύχης*, *ἐτύχη*, *effectus sum*, *es*, *est*. 25 A *πτενχόμεν* fit tertia plur.
25 Ionicè [6, 2] *τετυχόμεν*, *fabrefacti sunt*.

Υπιχέμαι, promitto: Fut. *ὑποχέσομαι*: Præt. *ὑπέ-
χηναι*: Aor. prim. *ὑπέχηναι*: Aorist. sec. medius *ὑ-
πέχηναι*, ab *ὑποχέομαι*. at futur. *ὑποχέσομαι*,
promittam, ab *ὑφίσταμαι*: Aorist. sec. *ὑπέστην*.

Hinc

¹ HINC infinitivus ὑπαγγεῖν, promissive. ² Imperativus ὑπαγγεῖν & Ionice (68, 1. 2. 25) ὑπαγγεῖο, promissive. Infinitivus ὑπαγγεῖν, spontaneum participium ὑπαγγεῖν & spontaneum faciens, pollicens. ³ Quod componitur ex ὑπὲρ & ἡμεῖς; actum ἡμεῖς, de quo in verbo ἡμεῖς, 196, 11. & 15, & 20. ⁴ Quod etiam componitur ex ὑπὲρ (49, 7. & 516) & ἡμεῖς, 198, 2. & 99, 18. ⁵ In ὑπὲρ, praepositionis ὑπὲρ non migrat in φε in ὑπὲρ φε, & ὑπὲρ φε, nam simplex ἔστω, (98, 7) lenem habet spiritum. Ab ὑπὲρ, tertia pluralis ὑπὲρ φε & syncope ὑπὲρ φε, pollicens sunt: vt simplex ἔστω, ἔστω, 188, 13. tertia singularis imperativus ὑπὲρ φε, promittat. infin. ὑπὲρ φε, promittens, 99, 8 & 20.

10 ¹ Φάμαι, dicere: præf. φημί: φαίμαι verò per α, lucere, ¹
apparere: aor. pr. α φαίνω, luceo, appareo: pro quo &
φύωμαι, δειφύωμαι, demonstrare; ² vt μιῶμαι, μύωμαι, fœdare. ²

Φέρω, *fero*. Fut.³ οἶσω, ab οἶω. Aor. pr.⁴ ἔνεκα; secū-
dus ἔνεκον, ab ἐνεκα. Præt. med.⁶ ἔνεκα, διενή-
κα.

1, νοχα, excellui; ab ἐνέχω. Aor. pr. pass. ⁷ ἐνέχθην. ⁸ Part.

ἐνεχθεῖς, sic αἰσφένω, refero, respīro, conualeſco : ἀνέ-
χθην, ἀνεχθεῖς, refocillatus. Cæterū per syncopen
dicta sunt φέρω, φέρῃ, ferre: φέρω, φρά, fero: vnde φῆ-
μι. Imperat. sec. aor. φέρῃς, fer : εἰς φρες, infer, admit-

αὐτὴν, irrumpe: ἐκ τῆς, effer, emitte: ὅτι, ὅτι, pone. Aor. pr. °

ἐφρησα. Fut. φρήσω, ¹⁰ εἰς φρήσω, *inferam, admittam.*

Φθάω, *assequor quod efficere contendo, praeuenio*. Fut.

"φθάσω, à φθάω. Aor. 1ec. "ἐφθίω, à φθίμι: Opt. φθαίην.

Φθίνω, *tabesco*, Fut. φθίσω, à " φθίω." ¹⁴ complura in

αἱ ὥραι, dum tempora formant, negligunt ὡς; φθάνω,

φθίω, πίω, bibo, tamquam à φθίω, φθίω, πίω.

• Φύω, *produco*. "Fut. φύσω." Aor. sec. ἔφω, à "φῶμι."

¹ D hoc 164, 32. ² Ab aoristo primo indicatini *ἔμεινα* communiter, & *ἔμεινα* Atticè: vt habes § 1, 26. sic à *φαίω*, aoristus primus *ἔφακα* & *ἔφηναι*, *ἔφηναι*, *ἔφηναι*: cum *ἐν*, *ἐνέφηναι*, *ἐνέφηναι*. Aoristus medius *ἔφασκεν*, tertia persona *ἔφασκεν*, *ἔφασκεν*. Huius perfectum passiuum *ἔφασμαι*, *ἔφασμαι*, *ἔφασμαι*, 64, 23. vnde aoristus primus *ἔφασκα* & poetice pleonasma τῷ αἰ, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*, *ἔφασκα*. ³ Doricè *οἰσδ*: futurum medium *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*, 106, 8. pro *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*. Ab *οἰσ* perfectum esset *οἰσθη*, 40, 18: & 49, 1. passiuum *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*: vnde reiecto augmento sit verbale (126, 17) *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*: hinc etiam aoristus primus *οἰσθη*, *οἰσθη*, *οἰσθη*: vnde fut. prim. *οἰσθήσεται*, *οἰσθήσεται*. ⁴ De hoc 147, 45: & 148, 6. Pro *ῥῆμα* poetæ dicunt *ῥῆμα*, & depositio augmento *ῥῆμα*, *ῥῆμα*, *ῥῆμα*: (cum *ῥῆμα*, *ῥῆμα*, *ῥῆμα*) & cum augmento Attico in medio (145, 5. & 141, 29) *ῥῆμα*, ab *ῥῆμα*: in optativo *ῥῆμα* (57, 33) *ῥῆμα*, *ῥῆμα*: infiniti. *ῥῆμα*, *ῥῆμα*: particip. *ῥῆμα*, *ῥῆμα*. Aorist. primus med. *ῥῆμα*, *ῥῆμα*, *ῥῆμα*: tertia persona sine augmento *ῥῆμα*, *ῥῆμα*, *ῥῆμα*: sub-

E C

ἐν γυν.

5 iunct. ἐνείκα μιν, tertia pluralis ἐνείκων τινι, tulerint. ⁵ Sine augmento ἐν γυν, τινι: infinit. ἐν γυνέειν, sustinere, tulisse: participium ἐν γυνέειν, qui tulit: ἐν γυνέειν, quae sustinuit: sumitur pro patria. ⁶ Attici enim (vt habes 144, 7) inchoatorum ab εἰ, ο, & α breui, praeterito communi praefigunt duas priores literas praesentis. Hic verò

ἐν δόξα.

notandum in ἐν δόξα, penultimam praesentis ἐν δόξα, mutata in ο more dissyll. laborum, vt λέγω, λείπομαι, 72. 27. polysyllaba enim regulariter non mutant ε in ο, quamuis ab ἔχω simplici dissyllabo possit ductum videri. Ab ἐν δόξα participium ἐν δόξας, qui tulit. Pro ἐν δόξα Macedones dicunt † ἐν γυνέειν: tertia plural.

ἐν γυνέειν.
ἐν γυνέειν.

7 ἀγνέειν. ⁷ Et ἐν δόξας, sine augmento ἐν δόξας, latius sum: particip. ἐν δόξας, latius, ab ἐνείκα: ἐν δόξας verò ab ἐνείκα, cuius perfect. passivum ἐνείκαμαι, vnde parti-

8 cipium ἐνείκαμαι, latius: cum δόξας, δόξας, δόξας, τὰ ἀπορρίπτει. ⁸ Imperatiuum ἐνείκαμαι, optat. ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: subiunct. ἐνείκαμαι: infin. ἐνείκαμαι: cum κἔ, κἔ, ἐνείκαμαι, delatium esse, de ferri: particip. κἔ, ἐνείκαμαι, depressus: κἔ, ἐνείκαμαι, ad terram venientes. ⁹ De hoc 106, 5. ¹⁰ Aoristus primus ἐνείκαμαι, vnde

10 de particip. ἐνείκαμαι, qui intulit: aorist. prim. medius, ἐνείκαμαι: infin. ἐνείκαμαι. ¹¹ σὺ δὲ, recipere, admittere. ¹² Perfectum ἐνείκαμαι: plusquamperf. ἐνείκαμαι. Aoristus

ἐνείκαμαι.

primus ἐνείκαμαι, & Doricè (207, 27) ἐνείκαμαι, praeneni: optat. Aelolicus ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: infin. ἐνείκαμαι: part. ἐνείκαμαι, praeneniens: τὸ ἐνείκαμαι, & cum αὐτῷ, αὐτῷ ἐνείκαμαι, quod praeterit. Est etiam aorist. prim. ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, sine

ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.

12 augmento ἐνείκαμαι, praoccupavit: à futuro ἐνείκαμαι: vnde & medium ἐνείκαμαι: tertia pluralis ἐνείκαμαι, praoccupabunt. ¹³ Tertia persona ἐνείκαμαι, sine augmento ἐνείκαμαι, praoccupavit: tertia pluralis ἐνείκαμαι: subiunctivus ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: Ionice ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, poëtice ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: prima pluralis ἐνείκαμαι, & poëtica systerole ἐνείκαμαι, anticipemus. (vide 107, 27. & 151, 16) infin. ἐνείκαμαι: inuenitur & ἐνείκαμαι, quod praesens potest censerī à ἐνείκαμαι, part. ἐνείκαμαι, qui praoccupavit. Aorist. sec.

ἐνείκαμαι.

13 med. ἐνείκαμαι: vnde particip. ἐνείκαμαι, praeneniens, antemeritens. ¹⁴ Perfect. ἐνείκαμαι: pass. ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: hinc tertia plural. Ionica (66, 2) ἐνείκαμαι, corrupti erant: pri sunt: plusquamperfectum ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, perierat: intererat: cum δὲ, ἀπὲρ ἐνείκαμαι, intererat: ab ἐνείκαμαι tertia plural. Ionica (66, 2) ἐνείκαμαι, corrupti erant: perfectum optatiui ἐνείκαμαι pro ἐνείκαμαι, εἰλω, more circumflexorum (89, 26) & 3

ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.

verborum in μί, 108, 35: & rursus deperdito augmento ἐνείκαμαι: cum δὲ, ἀπὲρ ἐνείκαμαι, interissem. sic ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι: tertia pluralis ἐνείκαμαι: & sine augmento ἐνείκαμαι, redemptus essem vel redimerer, pro ἐνείκαμαι, εἰλω, ἀ' ἐνείκαμαι, redimo, soluo. Ab ἐνείκαμαι, infinitivus ἐνείκαμαι, & sine augmento ἐνείκαμαι, perissem: cum κἔ, κἔ, ἐνείκαμαι, interissem: vel ἐνείκαμαι factum est per syncopen à praesenti ἐνείκαμαι, sic participium † ἐνείκαμαι, mortuus, peremtus, defunctus, per syncopen à praesenti ἐνείκαμαι, vel pro perfect. ἐνείκαμαι, detractio augmento & mutato tono. sic compositum ἀπὲρ ἐνείκαμαι, peremtus, mortuus. A ἐνείκαμαι quoque inuenitur in subiunctivo ἐνείκαμαι, pereas. à ἐνείκαμαι verò infinitivus passivus ἐνείκαμαι & crasi ἐνείκαμαι, interire. hinc etiam verbum ἐνείκαμαι: vnde in optatiuo pass. ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, ἐνείκαμαι, defecissem, praeterissem, es, et: vt ἐνείκαμαι (108, 35) sed absque reduplicatione. 103, 3.

ἐνείκαμαι.
ἐνείκαμαι.

14 Sic πῶς, ἴσως, soluo, pendō: tanquam πῶς, futurum πῶς: medium πῶς, vltisear: aorist. prim. med. ἐνείκαμαι, supplicium sumpsi: tertia persona ἐνείκαμαι, sine augmento πῶς, optativus πῶς, πῶς, πῶς: tertia pluralis πῶς, & Ionice (66, 2. & 12) πῶς: infinitivus πῶς: participium πῶς, optativus activus Aeo-

πῶς.
πῶς.
πῶς.
πῶς.
πῶς.

45 licus (57, 31) πῶς, πῶς, πῶς: tertia pluralis πῶς, lussent. A πῶς, imperfectum πῶς, πῶς, πῶς: vnde tertia persona Ionica (47, 39) πῶς, lussent. ¹⁵ Perfectum πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς.
πῶς.
συμπῶς.
ἡ πῶς.
πῶς.

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς, πῶς, πῶς, inharens, nativus, aptus, natura dispositus: Ionice (106, 29) πῶς, nativus, productus: genitivus πῶς, & poëtica ectasi πῶς, accusativus plural. πῶς, pro πῶς, & in nominativo plurali πῶς, cum σὺ (210, 31) συμπῶς, concreti, confisi: foeminiuum ἡ πῶς, syncope † πῶς, cum σὺ (211, 4) ἡ πῶς, implexa. Inuenitur etiam tertia pluralis perfecti πῶς, pro πῶς, producti, sen nati sunt. A perfecto πῶς, sit

πῶς, πῶς, πῶς, comparativus sum, soleo: πῶς, natura comparativus est, innatum est: πῶς, consueverunt: plusquamperfectum πῶς, πῶς, πῶς, & sine augmento πῶς, creverat: infinit. πῶς, natura esse, esse, adhaerere: particip.

πῶς.

tantur, huiusmodi tribuerunt vocabula:

Θεός, *Deus* ὀξύτονον, acutus in vltima:

λόγος, *sermo*, παροξύτονον, acutus in penultima.

τύπτομαι, *verberamus*, παροπαροξύτονον acutus in antepenultima.

ποιῶ, *facio*, περιπατώμενον, circumflexus in vltima.

βοᾶτε, *clamatis*, παροπαριπατώμενον, circumflexus in pen.

τιμή, *honor*, βαρύτονον, grauis in vltima.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quæ nec
10 acuitur nec circumflectitur: at signatur solum in
vltima. Nam vltima acuta, fit grauis ob consequentiam dictionis; Θεός ἡμῶν, *Deus noster*.¹ Excipe τίς interrogatiuum, τίς ἐποίησε; *quis fecit?*

Notio de grau.

Acutus in graui nom.

Casuum & personarum accentus fermè
15 net in eadem syllaba; ὁ λόγος, τὸ λόγος, τῷ λόγῳ: τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, sic est accipiendū: Σῶμα, σώματος, *corpus*, ὦ in ῶ: quia antepenultima non circumflectitur. Σώματα, σωμάτων: vltima si fuerit
20 longa, nō acuitur antepenultima: Excipe Attica, Μενέλαος, *Menelaus*: λέξεως, *ditionis*:² & similia.³

Nominis in dictione accentus quando in obliquis aut mutetur aut è loco migret. σώμα, σώματος: σώματα, σωμάτων.

Atticisimam.

Βοάετε, βοᾶτε, *clamatis*, ἀεὶ in ᾱ: ex acuto & graui fit circumflexus: excipe Ἰ Λητόα, Λητώ, *Latonam*: &
3

βοάετε, βοᾶτε.

ἄνω, ἄνω, ἀνώ, *mens*: & ἰώ, ἰώ, ab ἐγώ: dualia enim
4

Λητόα, Λητώ.

ἰώ, ἰώ: ἰώ, ἰώ.

25 in ῶ semper acuuntur, etiam contracta. Ἐς τῶς, *stans, erectus, firmus*, ἐς τῶς, nō ἐς τῶς: ex graui & acuto non fit circumflexus. Ἐς τῶς, ἐς τῶτος: 7

ἰς τῶς, ἰς τῶτος.

longa ante finalem breuē circumflectitur. Ἐς τῶτες, ἐς τῶτων: 8

ἰς τῶτες, ἰς τῶτων.

longa ante finalem longam acuitur. Ἡρακλῆς, Ἡρα-

Ἡρακλῆς,

Ἡρακλῆος.

30 κλέος, *Hercules*: brevis non est capax circumflexi, nec item longa positione, sed natura; σῶμα, *cor-*
pus: τῆς, *mihi*: βοᾶτε, *clamatis*: βοᾶ, *clamat*.

Ec .iij

αι & οι finales
habentur bre-
ues; nisi in ad-
verbis & opta-
tivis.

10 Diphthongi finales αι & οι, in accentibus ha-
bentur breues; *μοῦσαι, τῆς αἰ, ὅσους, ὅσους, homines. Ex-*
11 cipe "adverbia, οἶκος, domi; (nam οἶκος, domus, no-
men plurale est) & optativos, ποιήσαι, fecisset: at
ποιῆσαι, infinitivus aor. primi activi; ποιήσαι au-
tem, imperativus aor. primi medii.

Genitivus &
dativus ultimā
lōgam circum-
flebamur, si in ea
accentum ha-
buerint.

12 "In declinationibus parasyllabicis circumfle-
ctuntur genitivi & dativi, licet reliqui casus a-
cquantur; ὁ ποιητῆς, τῷ ποιητῇ, τῇ ποιητῇ: τοῖν ποιηταῖν: τῶν
ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς, poeta. Idem iudicium de τῷ ge-
nitivo duali & plurali quintæ declinationis, ἡ
χείρ, τῇ χεῖρ, ταῖν χεῖρ, τῶν χερῶν, manus.

Genitivus plu-
ralis prima &
secunda decli-
nationis.

13 "Substantivorum primæ & sec. declinationis
genitivus plur. circumflectit ultimā; ὁ Αἰεΐας, τῶν
Αἰεΐων, νό Αἰεΐων: ἡ μοῦσα, τῶν μουσῶν, νό μέσων. Adie-
ctiva verò secundæ declin. à masculinis tertiæ,
14 genitium habent masculino similem; ὁ ἄγιος,
τῷ ἁγίῳ: ἡ ἁγία, τῇ ἁγίῳ, sanctus. quod si masculi-
num sit quintæ, ultima genitivi fœm. circumfle-
ctetur: ὁ ἡδύς, ἡδύς: μέλας, niger: τύπων, verberans:
τῷ ἡδέων, μελαινῶν, τυπῶν: ἡ ἡδέα, μέλαινα, τύπουσα:
τῇ ἡδέων, μελαινῶν, τυπῶν: in quibus etiam non ea-
dem est penultima genitivi in utroque genere.

De ione obli-
quorum disyl-
labori quinæ
declinationis.

15 "Quintæ declinationis genitivi & dativi di-
syllabi accētum sortiuntur in ultima: nominati-
vi autem, accusativi & vocativi, in priore: ἡ χεῖρ,
manus: τῇ χεῖρ, τῇ χεῖρ: τῇ χεῖρ, τῇ χεῖρ: αἱ
χεῖρες, τῶν χερῶν, ταῖς χερσὶ, ταῖς χεῖρας. Excipe partici-
pia, ὢν, ὄντος, ὄντι,
16 existens, &c. "etiam τῷ παρῶν, presentium: τῷ Τρώων, 30
Troianorum: τῷ παρῶν, omnium, & τοῖς πᾶσι, omnibus.

αι & οι finales.

17 Circumflectuntur & & finales, ὁ βασιλεὺς, ὁ
βασι-

πνίλιν.

Obliqui quinta ex syncope disyllabi.

Datiui plurales in aoi.

τῖς ἀστράσι.

Declinationis metaplasmi.
Notio de datiuo per metaplasium formatio.

τῖς ἀστράσι.
τῖς ἑγκασσι.
τῷ διχρόμῳ.
πολυπύκνῳ.
τῷ μελίκερῳ.
τῷ ὑσμίνῳ.

Genitiui plurales disyllabi quinta penultima accentuati.

Notio de genitiui & datiuo quinta disyllabi factis ex compositione.

ἡ κλεις, τῷ κλειν.

Nonnulli vocatiui in α ου.
αβ ης ου, accusatum restabentes.

τῷ θυγατέρῃ.
θυγατέρα.
Vocatiui in ipso accentuato restabunt.

Annotatione de compositis ex α, α, δ, δ, & similibus.
Notio de α.

μοι. nam α habetur pro breui non aliter quam οι. tamen ab ο πνίλιν, id est, *marinum*, in PINDARO inuenitur genitiuus pluralis fœmininus τῷ πνίλιν vltima circumflexa, pro πνίλιν penacutē. Hæc regula complectitur etiam obliquos disyllabos per synopen ex trisyllabis formatos; vt δρόν, ἀγνα, τῖς ἀγνός pro ἀγνόν, τῷ δρόν, τῷ ἀγνόν. sic δ ἡ κύων, κυνίς, κυνί, κυνία, canis. Vide 5° 13, 1. Eodem modo ο ἀστρά, νῆρ, τῷ ἀστρά, τῷ ἀστρά, τῷ ἀστρά, ἀστρά, & similia in ηρ, de quibus 25, 4. at horum datiuus pluralis semper duarū syllabarum numerum excedit propter α interpositum; de quo 33, 11: vt ἀστράσι, atque huiusmodi datiuus perpetuō penultimam acuit: tamen τῖς ἀστράσι antepenacuitur. neque enim fit ab ο ἀστρά, ἱς, cum non sit ex eorum numero quæ syncopen patiuntur, (25, 16) sed potiùs per metaplasium, quem vocant (id est transformationem cuiusdam casus ex vna declinatione in aliam) ponitur pro τῖς ἀστράσι à nominatiuo τῷ ἀστρά, α, id est, *fidus*, sine signum pluribus stellis constans: at ἀστρά vnicam stellam significat. Eodem autem modo antepenacuuntur & alii datiuui tam singulares quàm plurales ex alia declinatione in quintam transformati: vt τῖς ἀστράσι pro ἀστράσι à nominatiuo τῷ ἀστράσι, ονίς: τῖς ἑγκασσι pro ἑγκασσι à nominatiuo plurali τῷ ἑγκασσι, *visceta*. sic τῷ διχρόμῳ pro διχρόμῳ ab ο διχρόμῳ, *in duas partes mensuri secans*: τῷ πολυπύκνῳ pro πολυπύκνῳ ab ο πολυπύκνῳ, *multistratus*: τῷ μελίκερῳ pro μελίκερῳ à τῷ μελίκερῳ, *multisus*. Excipe ὑσμίνῳ pro ὑσμίνῳ ab ἡ ὑσμίνη, *rugosa*. fit enim quasi à nominatiuo ὑσμίνῳ, ἱς. Illud etiam hoc loco notandum, nomen ἡ γυνή, ἡ γυνή, quamuis in obliquis sit trisyllabum, more tamen disyllaborum in genitiuis & datiuis habere accentum in vltima, in reliquis casibus in penultima. Est autem nomen heteroclitum: cuius inflexionem habes 135, 28. His adde τῷ δαδόν, δαδόν, ἴων, κράτων, φῶδον, τῷ φῶδον, à nominatiuis ἡ δαίς, *fax*: ἡ δαίς, *fatulus*: ἡ δαίς, *cupressus cornutus*: τῷ κραις, *carus*: ἡ φῶς, *infectio ab igne facta in cernitibus*: ἡ φῶς, *uir*. Theodorus addit τῷ λάων, *lapidum*: sed dictum puto per crasim vel pro λάων, α & ἱ in α contractis, à nominatiuo singulari τῷ λάῳ, τῷ λάῳ, (137, 3) & crasi λάῳ, 133, 21: vel pro λάων & crasi λάων à nominatiuo singulari ὁ λάας, τῷ λάῳ, & crasi λάῳ, 137, 2: circumflectitur verd penultima genitiui λάῳ, quamuis sit disyllabus vt χῆρος. regula enim de genitiuis & datiuis quintæ disyllabis, eodem Theodoro teste, non habet locum in iis quæ sunt ex contractione; vt τῷ κῆρ, τῷ κῆρ penansflexè, à κῆρ, *carus*, cor. sic τῷ ἥρ, ἥρ, *ver*, ab ἥρ, *uir*, inueni tamen in multis locis, ac in emendatissimis exemplaribus τῷ κῆρος & ἥρος, accentu in vltima: veluti in πυδός, licet fiat per synæresin ex πῆις, πῆις: tu videris: non tamen temerè à sententia tanti viri discessionem facientem arbitror. Vt vocatiuus in α circumflectitur à nominatiuo acurito ὁ ας: ita quoque accusatiuus singularis monosyllabus quintæ declinationis vltimam longam circumflectit, quamuis eam nominatiuus acuat; vt ἡ κλεις, κλειν, 18 nis, τῷ κλειν, 27, 25. Vide 194, 26. Vide 133, 40. His adde ὁ ἀγκυρῆς, 40 nullum malum promouit, ὁ ἀγκυρῆς: ἀγκυρῆς, *laid videns, aut somans*, ὁ ἀγκυρῆς. † Sunt & alii vocatiui quintæ declinationis in α à nominatiuo αων, qui accutur in antepenultimam retrahunt: de his 130, 9. Accusatiuus τῷ θυγατέρῃ, & syncope θυγατέρα, accentu in antepenultimam retracto. Antepenacuitur quoque huius vocatiuus ἀ θυγατέρα: atque eodem modo in prioribus syllabis accutur habent & omnes vocatiui in α à nominatiuis in η tam acutis (qui quatuor enumerati sunt, 32, 12) quàm grauitonis, qui septem inueniuntur, ἡ Ἀστέρ, *Aster* vrbs: ἡ Δημήτηρ, ὁ Δημήτηρ, *Ceres*: ἡ εἰναίτηρ, ὁ εἰναίτηρ, *fratris*, id est, *fratris* vxor: θυγατήρ, *filia*, ὁ θυγατέρ: ὁ Ἰβέρ, *Iberus*, Hispaniæ fluuius: ἡ μήτηρ, *mater*. Grauitonum quoque est ὁ Πίερ; sed eius vocatiuus est in η, ὁ Πίερ, *Pier*. populus: tamen † quæ ab hoc deriuantur, mutant ἡ in ι, vt ἡ Πιερία, *Pieria*, mōs Bœotiz: αἱ Πιερίδες, *Musa Pierides*: & aduerbium Πιερῆσιν, *ex Pieria*. Vide quoque 32, 23. Quid in compositione significant α, α, δ, & δ, diximus 126, 34. Illud autem & hoc loco obiter monendum, has tres particulas ac similes in compositis, ex substantiuis adiectiua facere; vt patet ex ἀλογῷ & ἀλογῷ. Cæterum α præpositum vocali, † assumit; vt ἡ σῆς, *rimus*, *sanctus*; ἀνῆς, *imprius*, *profanus*. Verbo.

Verborum & participiorum accētus, 'obseruādi :
sunt in cōiugatione verborū τυτίω, πατέω, & τίθημι.

*Verborum &
participiorum
accensu.*

*A dissyllabis
compositorum
accentus.*

МѢСЯЦЕВАЯ.

*Verborum ac-
centus.
Tempora ha-
bentia accen-
tum in vocali
aut diphthon-
go, qua imme-
diate charac-
terificam confe-
quuntur.*

*Habentia tonū
in penultima. ²
Antepenulti-
mam accentis.*

*Notio de finali-
um α, ι, ν , in
verbis Participii quanti-
tate.*

**Participiorum
accusati.**
 ἄπορξέντων
 παρξέντων.
 ὀξέντων.
 ἄπαισι μύων.

Account carent-
is.

² Præterita & aoristi, priore longa, servant ac-
centum in compositis; εἶχον, habebam; κατέχευον, con-
tinebam; εἰς, misi; ἀπέστειλα, dimisi; εἰμυ, missus sum; ἀπέ-
μυ, dimissus sum; ἤκα, misi; πωῆκα, intellexi: præter οἶ-
δα, noui; στωοῖδα, conscius sum, non στωῖδα.

Monosyllaba longa relicta post apocopen, ac-
cuuntur; *χεῖμα, χεῖν*: post aphæresim autem, cir-
10 cum flectuntur; **ἐπλω, ἐφως, ἐφν: πλω, φως, φν: & λῶ, ῥς, +*
*ῥ, inquam. At brevia, sunt acuta; *ἔλα, βαί, inerunt. &*

¹ **S** autem & quædam de his præcepta desideras, vt breuiori via ad eorum
 obseruationem ducaris, hæc accipe: Quoduis futurum secundum; Futura prima
 vocis actiuz & mediæ verborum quintæ coniugationis; (de quibus 42, 43: & 73,
 26) Vterque aoristus subiunctiui passiu; Secunda persona singularis aor. sec. im-
 peratiui medi in *v*; Præsens & perfectum optatiui & subiunctiui passiu verbo-
 rum in *u*, quæ sunt verè passiuæ; (de quibus 109, 4. & 11.) Præsens & aoristus se-
 cundus verborum quoque in *u* in optatiuis & subiunctiuis cuiuscunque vocis;
 Perfectum optatiui & subiunctiui passiu circumflexorum, 89, 26: hæc omnia
 (inquam) tempora recipiunt accentum, eumque circumflexum, (modo nulla
 regula generalis impediât) in vocali siue diphthongo quæ characteristicam
 immediatè consequitur: vt in *τυπῶ* & *τυγῶμαι*, circumflexus est in *o*, & *u*, quæ
 characteristicam *π* sequuntur. Cæterùm in verbis in *μ* & circumflexis, de quib-
 us hoc loco sermo habetur, characteristicæ & vocalis siue diphthongus mor-
 25 sequens characteristicam, ipsa non differunt; vt in *ἡρώμην*, *ἡρώει*, *ἡρώειν*, &c.
u occupat sedem characteristicæ & vocalis sequentis characteristicam. Ao-
 ristus verò primus infinitiui vocis actiuz, & omnia tempora infinitiuorum
 communiter finita in *u*, habent accentum in penultima; vt *ποιῶντα*, *ποιήσας*,
ἡρώων, *ἡρώσας*. Reliqua tempora, quæ his duabus regulis non sunt comprehensa,
 antepenacuuntur; modò vltima non sit longa: tum enim penultimam acunt:
 30 vt *ἡρώοντο*, *ἡρώοντο*. Si autem antepenultima desideretur, penultima recipit
 tonum; vt *ποιῶν*. Notandum verò hoc loco, finales anticipes *α* & *ι* in verbis
 semper corrigi; *u* verò produci: vt *τίττω*, *τίττωαι*; *ζῶντι*, *ζῶντι*. In parti-
 cipii autem masculinis desinentibus in *as*, *u* produciur; vt *ποιῶντας* acuta pen-
 35 ultima: at neutrum *ποιῶντος* penultimam circumflectit. Et hæcenus de tono
 verborum. Participiorum verò accentum sic paucis accipe: Finita quidem in
μῶ, antepenultimam acuat, excepto perfecto passiuo, quod cum præsentī,
 aoristo primō, & futuro primo barytonorum vocis actiuz, habet accentum in
 penultima. Reliqua verò omnia participia, vltimam acunt; præterquam futu-
 40 rum secundum, quod eam circumflectit. Per barytona autem hic intelligo ea et-
 iam tempora circumflexorum & verborum in *μ*, quæ nihil variant ab inflexione
 barytonorum. ² Reliqua verò tempora tonum in antepenultimam transferunt: *u*
 vt *ἡρώων*, *ἡρώων*, *ἡρώων*, *ἡρώων*. 163, 23. ³ Quære verbum *ῥῥῥῥ*, in 3
 uestigatione thematis. ⁴ Vide 165, 3. ⁵ De hoc 82, 43.

45 Quædam omnino carent accentu; ¹ ὁ, η; ² εἰς, ἐς, ι.

*Accusativum
absolutè posi-
tum.*

*Participia im-
personalium in
accusativo ab-
solutè posita.*

hoc genitiuo est accusatiuus, & fermè cum ὥς & ὥς ᾤψ: ὥς τὸν αἰδρα ἔτο ποιήσαι, pro ἔτο αἰδρὸς ποιήσαι, viro istud facturo. estq; istud receptissimum in participiis impersonaliū: δέον, cūm debeat, cūm sit decorum: † δεῖσθαι, cūm oportuerit: ἔξον, cūm sit permissum: εἶδον, cūm liceat: παρῖναι, cūm debeat: παρῖναι, cūm ad sit facultas: εἰδεχόμενον, cūm fieri possit: ἀδελον ὄν, cūm sit incertum: δέξαι ἐμοὶ γράψαι, cūm mihi visum esset scribere: ἔξον αὐτὰ ποιήσαι, cūm ipsi liceret facere: ὥς μηδὲν αὐτὰ ληφέναι, tamquam nihil eius interfuit, &c. 10

*Genitiuum po-
stulant, Com-
parativa:
Superlativa:
Verba affectuum,
Sentiendi,
Curandi,
Participandi,
Privandi,
Assequendi,
Frustrandi,
Dominandi,
Dissidendi,
Copia, inopia:*

*Verbalia facta
ex a privativo,
Sinita in inops:
Adiectiva:*

Partitiva:

*Verbum sub-
stantivum.*

*Partitionis ge-
nitivum, in casu
partitivum.*

4 'Genitiuū postulant comparativa & superlativa; σαχάνης δειχρότερος, trutina iustior: βέλτερος ἀπὸ πάντων, optimus omnium. 5 Verba quæ animi affectionem significant, ἐρᾶν, ἐπιθυμῶ, amo, desidero, & similia. Verba sentiendi, curandi, participandi, priuandi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi, copix & inopix: quorū exemplis supersedendū duximus, monuisse tantū contenti. 6 Adhæc verbalia per a privativum facta; ἀπάτης ἢ ἀληθείας, qui nō 7 perspexit veritatem. 7 Verbalia in inops; πεισιχὺς τῶν ἐπιτηδείων, industrius conquisitor eorum quib. opus est. 8 Et adiectiva plurima: ἄξιος, αἰάξιος, ἄτοχος, dignus, 9 indignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectivū partitivè positum; οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, qui inter amicos ingenui sunt: quale illud Plinianū, Ουorum oblonga. 10 10 Præterea verbum substantivū εἰμι & γίνομαι: τῶν ὄντων ἔστι. ὁ Πλάτων, horum (aut de horū numero) est Plato: quod verbum quandoq; omittitur, vt ὁ δὲ τῶν ἀδικῶντων, neque ego sum de numero nocentium.

11 11 Partitionis genitivum mutant in casum partitivum; οἱ δὲ θεοποι, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ ποιηταί, pro τῶν ἀγαθῶν.

αἱ δὲ φωνῶν, *hominum alii, probi; alii, improbi.* sic τοὺς φίλους, τὸς μὲν ἀπέκτενε, τὸς δὲ, πεινῶντας ἀπέδξε, pro τῷ φίλων, *amicorum alios quidem interfecit; alios verò, pauperes reddidit.* & ita per omnes casus.

12 Crebrò etiā genitiuus ἐλλείπει. καὶ ponitur, de-
ficiente ἑνεα: ἀδελμονίζω σε τῆς τύχης, hoc est, ἑνεα
τῆς τύχης, *beatum te prædico ob felicitatem, aut quod ad
felicitatem pertinet; vtrumque enim significat ἑνε-
α. ὦ μακάριε τῆς ἡσ, beatus qui ista videris.*

10 In genitiuo ponitur materia; πεποίηθ' λίθου, fa-
ctum est è lapide. 14 Pars; ἔπιον τῷ οἴνῳ, bibi è vino: λαβὼς
μοῖρος ἔκ ποδός, accipiens pede. 15 Pretium; ὠνησάμην δύο
ὀβολῶν, emi duobus obolis. 16 Tempus; νυκτὸς καὶ ἡμέρας
σπουδάζει, noctu & diu studet. Temporis verò con-
tinuitas, in accusatiuo; ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργασάμην,
tota die operatus sum: quod & in datiuo, εἰχθον ὅλοις
ἔτισιν ἀποδηήσας, viginti totis annis peregrinatus.

17 Genitiuum regunt ἄλιν, satis: ἑνεα, causa: χάριν, gratiā:
δίκην, instar: αἰδῶ, sine: πλὴν, præter: μετὰ, ὑπὲρ,
interim dum: παρέρχον, obiter: etiam ἀπὸ, rectā: πόρρω,
procul: ἀπὸ pro ἀποθεν, procul ab: ἔξω, extra: χωρὶς, sine.
& cætera aduerbia localia, πῦρ, ubi? ποθεν, unde? Ἰεὺ
† φεῶ, heu: ὦ, ο: βαβαί, παρὰ: ἡεράκλεις, hercule, dii boni:
οἱ μοι, hei mihi: & huiusmodi exclamationes.

25 18 Datio tribuuntur verba sequendi, ἀκολουθῶ, ἔπομαι, sequor.
Certandi; εἰρίζω, cōtendo: πολεμῶ, belligero: ἀγωνίζομαι, certo: μάχσομαι, pugno. Quæcunque
passive capiuntur; πεποίηται μοι, factū est mihi: προ-
ῦπαί μοι, à me: ἄγνωστοις πολλοῖς, vulgo ignotum.

30 19 Composita à σὺν & ὁμῶς σὺν ἑσφρος, collactaneus; ὁμόφρωνος,
consentiens, eiusdem sententiæ.

cedit : ἰατρίῃ τὴν νόσον ὁμιλουμένην τῇ αἰτίᾳ, *medendum est morbo neglecta morbi causa.*

²⁷ Atticè accusatiuus pro genitiuo, ἀποστέρω σε παρὰ χρημάτων, pro τῷ χρημῶν, *privo te pecuniis.* Et pro datiuo, οἷά με ποιεῖς, pro ἐμοί, *qualia mihi facis.*

Accusatiuus pro genitiuo. Accusatiuus pro datiuo.

²⁸ Quando infinitiuus & verbum præcedens ad eandem pertinent personam, nõ est opus accusatiuo reciproco: ἔφη ποιῆσθαι, *dixit facturũ*, nempe se: vt Terentius, *Pollicitus sum suscepturum.*

Infinitiuus constructio.

²⁹ Infinitiuus nõ tam accusatiuum habet, quàm nominatiuum, φησὶν αὐτὸς αἴτιος γε γυνῆος, *dicat se authorem fuisse: ἔτιως ἀπέχων τῇ ἀλαζυνείᾳ, ὥστε πᾶντα εἰδὼς, μηδὲν εἰδέναι οἶέσθαι, tam alienus ab arrogantia, vt cum omnia novit, tamen se nihil scire putet.*

Infinitiuus cum nominatiuo.

³¹ "Iunguntur infinitiuo, ὥς, vt: ὥς τε, ita vt: ὡς, ὡς, priusquam: τῇ περὶ δὲ, postquam: ὅσον, quoad, quasi.

Particula infinitiuo gaudens.

³⁰ Relatiuum eodem casu ponunt cum antecedente: χρημάτων οἷς ἔχω βιβλίοις, *vtor libris quos habeo: ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἃν ἐπέμψῃς, ex epistolis quas misit.*

Notio de relatiuo.

³² Hinc sunt illa, ὁμοῦ οἷός σοι, *viro simili tibi: αἰδρα οἷόν σοι, virum similem tibi.*

"Participium tanquã pro infinitiuo cum verbis perseverandi, ἀγαπῶν με δὲ τίλῃ, *amare me perge.* Desistendi, ἔπαυσσμαι φιλῶν, *non cessabo amare.*

Participium pro infinitiuo cum verbis perseverandi, Desistendi, Affectus animi.

³³ "Et cum verbis affectionem animi significantibus, μέμνημι ἰδὼν, *memini vidisse: ἔσυνέσθαι μάτῳ παροικῶντες, non intellexerunt se frustra laborare.* sic Virgilius, *sensit medios delapsus in hostes.*

"Articulo vestitũ aduerbiũ, fit adiectiuũ, ὁ δὲ, *hesternus.* Quòd si articulus iungatur præpositio- ni cum suo casu, intelligitur cõmodum aliquod.

Articulus aduerbiũ præpositionibus iunctus.

participium ὁ ἐστὶς ὑγενοῖς, *in calis*: nempe ὦν aut οἰκῶν, *existens aut habitans*.

Præpositionum
constructio.
Iuncta genisi-
no.

34 34 Præpositionum varia significatio variat regimen. Genitiuum habent ἐκ vel ἐξ, *ex*, significans locum, tempus, materiā, causam: πρὸς, *ab, coram*, iurandi, officii: πρὶν, *ante*, locū, tempus, κατὰ, *contra*, super, *de, ab*: διὰ, *per*: μετὰ, *cum*: ὑπὲρ, *ab*: ἀντὶ, *pro*, vice: ὑπὲρ, *circa, super*, etiam tempus significat: ὡς, *pro*: ἀπὸ, *a, ex*: ὑπὸ, *sub*, *pra*: ὑπὲρ, *super, de, pro*.

Datiuo.

Datiuum, ἐν, *in*: σὺν, *cum*: πρὸς, *iuxta*: ὧς, *apud*: ὅτι, *propter*, *in potestate*, *post*, *super*, *contra*: ὡς, *pro*, *in*, *circa*: ὑπὸ, *sub*.

Accusativo.

Accusatiuum, εἰς vel ἐς, *in, ad*: ἀπὸ, *per*: κατὰ, *per, secundum*, *circa*: διὰ, *propter*: μετὰ, *post*: ὑπὲρ, *ad, praeter*, *propter*: ὅτι, *ad, in*: ὡς, *circa, circum*, *propè*: ὑπὸ, *sub*: ὑπὲρ, *supra, ultra*.

De ἀμφι iudicandū vt de ὡς, quod vltimatus est.

ὅτι εἰς cum
suorum casuum
defectum.

35 35 Duε ἐλλειπτικῶς ponuntur cum genit. ὅτι, *deficiente datiuo*; εἰς, *deficiente accusatiuo*: ἐν ᾧ, *apud inferos pro ὅτι οἰκῶ τῷ ᾧ, in aede seu adibus Plutonis*: εἰς διδασκάλου, *pro εἰς οἰκίαν τῷ διδασκάλου, in domū praeceptoris*.

36 36 Dicunt praeterea, οἱ ὡς Πλάτων, *hoc est Plato*: οἱ ἀμφὶ Σωκράτη, *hoc est Socrates*. Verum istiusmodi orationis formas, & breuiter quicquid ad Græcanicas phrasas attinet, doctissimè persecutus est Budæus in suis Commentariis, quos nuper & emendatè & eleganter magno studiosorū bono excudit Badius, optimè semper de literis meritis. Eum librum comparare sibi debet quisquē seriò græcari volet.

F I N I S.

PRAXIS SEV VSVS

PRÆCEPTORVM

GRAMMATICES:

Opus mole quidem perexiguum, sed ad Græcos tum
oratores tum poëtas intelligendos
magno opere conducens.

PRÆFATIO.

CONSTITVERAMVS sanè his CLENARDI Institutionibus exactiorem Græcicæ syntaxeos rationem annectere; nec non pleniorẽ de accentibus tractatum, præcipuè verò nominatiui singularis nominum, de quo à CLENARDO nullus habetur sermo, ac obliquorum hyperdissyllaborum quintæ, qui etiam ab eo sunt omissi: atque de syllabaria vocalium ancipitum quantitate, quæ cum accentuum disciplina est adedò coniuncta, vt vna nunquam sine alterius cognitione intelligi queat: præterea de spiritibus ac de eorum quæ grammaticis præceptis continentur praxi & exercitatione, quæ Meditationes CLENARDO appellantur: de his, inquam, omnibus tractatus satis amplius, vt vnà cum hoc opere in lucem prodirent, paraueramus. Sed quia iam in nostris in CLENARDI Institutiones Scholiis multi fueramus, & fortè longiores quàm eorum ratio postularer, vt illorum terminos egressi cuipiam meritò possimus videri: accentuum quantitatique syllabariz & syntaxeos rationem alio libro separatim tractaturi hic tantum Spiritus & Praxim apposuiamus: illos quidem, ob tractatus breuitatem, & quod eos CLENARDVS ne attigerit quidẽ: hanc verò, quòd tyronibus ad bonos authores & præsertim poëtas intelligendos vtilissimam fore suspicarer, neque ab hoc opere eam seiungi posse perspicerem. Quamuis autem CLENARDVS in suis Meditationibus hanc partem & fusissimè & exactissimè fuerit persecutus: quia tamen ad poëtas intelligendos non multum facere videbantur, nos eam quoque partem complexi, vt studiosi adulescentes haberent aliquem & Institutionum CLENARDI & nostrorum Scholiorum vsum, (per quæ non modò ad oratores, sed & ad poëtas via sternitur & paratur) primum quidem in rudiorum gratiam rudes in Precationem Dominicam, atque in alia quædam fragmenta, quæ passim circumferuntur, omnibusque alphabetis continentur, commentationes conscripsimus. Deinde verò, vt eorum quoque studiis obsequeremur, qui iam ad poëtas aspirant, ex variis poëtis, inique celebrioribus, poëmatum initia desumpimus, quæ facili ac minimè elaborata interpretatione, breuissimisque scholiis & no-

Gg

Notarum huius libri expositio.

Nota arithmetica superioris.

In marginibus locata.

In contextualis libris aequalis.

Unicum numerus.

Litera Græca inter duas columnas.

Litera Latina.

tis quibusdam illustrantes, præceptionum grammaticarum, variorumque æ diuerſorum idiomatum uſum conati ſumus demonſtrare: ut ſcilicet hac ratione ſtudioſæ iuuentuti viam quandam aperiremus; qua patefacta, ipſa deinde poſſet in ima & arcana poëtarum penetralia nullo duce penetrare. Quid verò notis arithmetiſis & literis, quibus ob breuitatis ſtudium uſi ſumus, designatum voluerimus, pauca accipe. Scholiorum notæ arithmeticæ, quas superiores ſiue interlineares vocant, respondent iis contextus diſtinctionibus, quæ eadem notas in vno vel in pluribus eiſdem tractatus locis habuerunt. Ut autem & hæc & illæ notæ ſeſe lectorum oculis proſinus offerrent, pares in vitroque margine notas è regione, quoad eius fieri potuit appoſuimus. At eorum numerorum qui in ipſo orationis curſu occurrunt, primus quidem huius libri paginam, alter verò ac nonnunquam tertius interiecta coniunctione &, in Inſtitutionibus quidem paginæ citatæ verſum; in Praxi autem eum numerum, quem in vitroque margine notis internis respondentem fecimus demonſtrat: at quum vnicus tantum numerus fuerit appoſitus, innuitur parem numerum in eodem Præcepi tractatu eſſe quaerendum. Literæ Græcæ poſitæ in eo margine qui eſt inter duas columnas, quique ſcholia ſeparat à contextu, demonſtrant quæ vocales vel diphthongi è contextu per apoſtrophum reiectæ fuerint. Literis quoque Latinis hic uſi ſumus, ut moleſta rei eiſdem euitata repetitione, breuiter tamen veluti ob oculos proponeremus ea idiomata quæ in his poëtarum fragmentis, ac paſſim in quibuſuis poëſis occurrunt. a igitur, indicat paragogen literæ datiuſ pluralibus & perſonis verborum in i vel e deſinentibus, idque non ſolum ante vocalem, ſed etiam Atticè conſona ſubſequentem, 138, 19. b, articulum præpoſitiuum cum particulis δ & γ poſitum pro pronomine demonſtratiuo eiſdem caſus, generis & numeri, 114, 34. c, hoc idem indicat, ſed ſine δ & γ & γ; quod magis poëticum eſt, 114, 33. d, articulum etiam præpoſitiuum pro ſubiunctiuo ſumptum, 115, 30. e, præpoſitionum anastrophe, 226, 27. ff, eandem meſum; quum ſcilicet inter partes diſtinctionis compoſitæ inferitur vnum vel plura vocabula: qua figura & Latini poëta interdum vtuntur, ut a. g. pud Lucanum, *Inde vicem gens omnis amet*, pro *Inuicemq;*, &c. g, η Ionicè pro h. a, 12, 27. h, genitiuum pluralem primæ & ſecundæ declinationis in *τω* pro i. δ, 14, 12. i, paragogen vocalis i quibuſcunq; datiuſ pluralibus in e deſinentibus, 14, 13. k, ησ vel ης, Ionicè pro *αισ* vel *αις*, in datiuſ pluralibus primæ & ſecundæ declinationis, 13, 52. l, οσ pro ο in genitiuo ſingulari tertiæ declinationis, 17, 15. m, pro contrahendis ſyllabis in contractas Ionicè poni, 12, 35. n, augmentum verborum Ionicè reiectum, 49, 21. o, α pro ο Doricè, 12, 37. p, infinitiuum Doricum & Atticum in *ειναι*, vel poëticè in *ειναι*, pro *ειναι* vel *ειναι*, 59, 4. q, r. g, futurum primum cuiuſuis coniugationis Doricè circumflexum, 47, 18. r, duplex η pro duplici α Atticè, 12, 16. & 39, 18. s, r, pro σ Doricè, 13, 2. t, σ pro τ Doricè, 12, 47. v, verbum poëticum in *ειναι* pro *ειναι* primæ coniugationis circumflexum, 185, 12. x, ξ Atticè pro σ in compoſitis à *νω*, 12, 19. y, particulas expletiuas & potentiales, 227, 12. & 17. z, σδ pro ζ Doricè, 3, 24. Cætera quæ notis aut literis denotata non ſunt, ſcholiis explanabuntur.

PRAXIS

PRAXIS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES.

ORATIO DOMINICA.

I. 2

¹ ΕΥΧΗ. ² ΚΥΡΙΑΚΗ.

Pater noster, qui-es in cœlis, sancti-
 3. 4. 5. 6. ³ Πάτερ ⁴ ἡμῶν, ⁵ ὁ ⁶ ἐν ⁷ τοῖς ὕψουσιν. ⁸ ἁγια-
 7. 8
 9. 10. 11. 12 ⁹ δὴ τῷ ¹⁰ ὀνόματι ¹¹ σου ¹² ἐλθέτω ¹³ ἡ βασιλεία
 13. 14 ¹⁴ σου, ¹⁵ ὡς ¹⁶ ἐπὶ ¹⁷ τῆς γῆς. ¹⁸ τὸν ¹⁹ ἄρτον
 15. 16. 17 ²⁰ τοῦ ἡμετέρου ²¹ ἡμῶν ²² δὸς ²³ ἡμῖν ²⁴ σήμερον ²⁵ καὶ
 18. 19 ²⁶ ἀφ' ἡμῶν ²⁷ τὰ ὀφειλόμενα ²⁸ ἡμῶν, ²⁹ ὡς
 20. 21 ³⁰ καὶ ³¹ ἡμεῖς ³² ἀφ' ἡμῶν ³³ τοῖς ὀφειλέταις ³⁴ ἡμῶν
 22. 23 ³⁵ καὶ ³⁶ ἡμεῖς ³⁷ ἀφ' ἡμῶν ³⁸ τοῖς ὀφειλέταις ³⁹ ἡμῶν
 24. 25. 26 ⁴⁰ καὶ ⁴¹ ἡμεῖς ⁴² ἀφ' ἡμῶν ⁴³ τοῖς ὀφειλέταις ⁴⁴ ἡμῶν
 27. 28. 29 ⁴⁵ καὶ ⁴⁶ ἡμεῖς ⁴⁷ ἀφ' ἡμῶν ⁴⁸ τοῖς ὀφειλέταις ⁴⁹ ἡμῶν

SCHOLIA.

¹ Vt Τιμή, 14. 25. 1. ἡ δὲ τιμή, 76.
 Est nomen verbale ab
 ἄρχωμαι, 177. 23.
² Vt καλός, καλή, 1: 8, 2. κυριεύω, 7, 10.
 11. Est nomen posses-
 sium ductum ab ὀφεί-
 λω, 127. 13.
³ Vide 25, 4. & 32, 13; 3
 atque 33, 11: & 130, 5.
⁴ 110, 11: & 112, 11 & 4
 16. 5, 20: & 231, 29. 5
⁵ 117, 9: & 232, 10. 6
⁶ Vt πῶς λέγουσι, 15, 22: 7
 ab ὁ ὕψους, 5. ⁷ Vt 8
 πῶς λέγουσι, 68, 12: ab
 ἀρχαίω μ. ἰσχυρῶς, 127. 13.
⁸ Vt 8
 πῶς λέγουσι, 68, 12: ab
 ἀρχαίω μ. ἰσχυρῶς, 127. 13.
⁹ Vt 9
 βῆμα, 19, 13. ¹⁰ 110, 10
 12: & 112, 16: & 226, 6.
¹¹ Vt τὸ πῶς, 56, 11. ἐλθέτω.
 23. ab ἔρχομαι, venio, ἔρχομαι.
 aduenio: sed fit tam-
 quam ab ἐλθῶ, 198,
 26. ¹² Vt ἐφίλει, 14, 12
 30. vide 119, 39: &
 127, 28. ¹³ Vt πῶς λέγουσι, 68, 12, ἀρχαίω μ. ἰσχυρῶς, 127. 13.
¹⁴ Vt τὸ βῆμα, 19, 13. Est nomen verbale, 126, 4: ἀρχαίω μ. ἰσχυρῶς, 127. 13.
 15. 117, 13. & 232, 8. ¹⁶ Vt πῶς λέγουσι, 14 25: ab ἡ γῆ, πῶς γῆ, per 15: 16 ἡ γῆ, πῶς γῆ.
 etiam pro ἡ γῆ, πῶς γῆ. ¹⁷ Vt πῶς λέγουσι, 15, 23. ¹⁸ Vt τὸ λέγουσι, 15 23. Vide 128, 17-18 δὲ ἀφ' ἡμῶν.
¹⁹ 100, 5 & 106, 5. ²⁰ 160, 27. ²¹ Vt τὸ βῆμα, 19, 11. verbale ab ὀφείλω, 19, 20 τὸ ὀφείλω.
 48. ²² Compositum ex 21 ἀφ' ἡμῶν.
²³ Vt πῶς λέγουσι, 10, 11. verbale, 126, 11: ab ὁ. ²⁴ ἀφ' ἡμῶν, 21.
²⁵ Quia penultima corrigitur, poterit duci tamquam ab ὀφείλω, 127, 23
 18. & 196, 24. ²⁶ Vt τὸ πῶς, 58, 14. ab ἐφίλει, sed quasi ab ἐφίλει, 166, 1. & 7. 24
 117, 9: & 232, 13. ²⁷ Vt πῶς λέγουσι, 15, 23. verbale 126, 3: ἀρχαίω μ. ἰσχυρῶς, 127. 13.
²⁸ Adiectivum, vt ὁ ἀρχαίω, 118, 10. hoc 26
 loco substantiatur in neutro genere. ²⁹ Dicitio est Hebraica & heteroclita, si 27
 gnificans, Verum fiat sen officium: & quandoque (vt in Salutatione sequenti) 28
 Verum est.

G g ij

29

ὁ ἀσπασμός ὅ.

30 Vt ὁ λήξῃ 15, 23.
Verbale 126, 3: ab ἀ-
σπάζομαι, μ. ἀσπασμός,
saluto, amplexor

ὁ ἄγγελος, ὅ.

31 Vt ὁ λέγῃ. ver-
bale 127, 13: ab ἀγγέ-
λῳ, nuntio: vnde

32 ἄγγελος, nuntius. 32 Vt
τῷ ἡμεῖς. Est adiecti-
uum vt ἡμεῖς, 118, 11:
& superlativum, 122,

14. ἀποφύγῃ ὁ ἄγγελος,
33 118, 9. 33 Vt τῷ ἰδὲν,

34 15, 24. 34 Vt τῷ πᾶσι, 56,

14: ἀχαίρῃ, gaudeo.

μὴ χαίρειν.
χαίρειν.

35 Vt χαίρειν, χαί-
ρειν, 37, 9. ἀχαίρειν, μ.
ἀσπασμός, officio gratia,
gratiosum facio. fit à
nomine ἡ χαίρειν, χαί-
ρειν, gratia, 90, 44.

36 Vt φιλῶ, 14, 30.

37 117, 12. & 232, 7.

μὴ ὅ.

μὴ ὅ, verbum è ver-
bo, cum te, servato vi-
delicet naturali prae-
positionis ordine.
Cur ὅ ἀ accentum re-
tineat, cum sit dictio
enclitica, vide 227, 4.

ὁ λόγος, ὅ.

38 Vt πᾶσι, 118, 9.

38, 11, 4. (sed sine au-
gmento: incipit enim
à diphthongo immu-
tabili, 49, 4. ab ὁ λό-
γος, μ. ὅ, benedi-
co, laudo, honorificè loquor de aliquo. ducitur à nomine composito ὁ λόγος,

ὁ λόγος.

rationabilis, rationi consentaneus, 90, 48. componitur verò ab ὁ, 126, 34: & λό-
γος, ratio. Vide 224, 53. 39 135, 27. & 33, 6. 40 Vt πᾶσι φιλῶ, 14, 30. est nomen

γυναικί.

40 denominativum, 128, 33: ab adiectivo ὁ γυναικί, concubitus, senectus, iuventus. 41 Vt τῷ

ἡ γυνίς, ὅ.

41 Σὺ γινώσκεις, 24, 45. Vide 227, 10. 42 215, 4. 43 Vt τῷ πᾶσι, 14, 25. verbale 127, 23 à ψῷ

συντῆρ, ὅ.

42 ὡ, ψῷ, spiro, item flatu refrigero seu frigefacio: quoddam ψυχὴ, id est, spiritus vel ani-

ἡ ψυχὴ, ὅ.

43 mus, refrigeret in ipsa respiratione. 44 Vt τῷ ἑαυτοῦ, 15, 26. verbale, 127, 26: à

τὸ σύμβολον, ὅ.

44 συμβάλλω, consilio, confero. Est verò σύμβολον, nota, signum, indicium, argu-

mentum, coniectura atque id omne quod à sociis in commune confertur, siue

sint pecuniae, aut cibi ad vescendum in convivio: siue verba ad fermocinandum;

siue nota quaedam solis amicis communis, veluti ea qua milites vtuntur in ex-

cubiis & vigiliis nocturnis, vt inimicos à suis possint discernere: Gallicè *le mot*

du guer. Christiani in primis Ecclesia hoc Apostolorum symbolo quasi qua-

dam nota, eos qui Christi fidem receperant, ab idolatris & infidelibus discer-

nebant. 45 118, 9. 46 Verbale 127, 23 ab ἀντιτάξω, cum mandatis ablego.

ὁ ἀντιτάξω, ὅ.

46 Est verò ἀντιτάξω, legatus, nuntius, quicunque mittitur: vt Apostoli qui à

47 Christo missi sunt ad praedicandum Evangelium omni creaturae. 47 Fit à no-

48 mine ἡ πίστις, ius, fides, 90, 44. 48 Vt τῷ λόγῳ, 15, 23. verbale ductum à ὅ, con-

49 fo. Nam prisci Graeci Solem, Lunam, stellas & coelum, quae sunt in perpetuo cur-

SALVATIO ANGELI

30 ἈΨΠΑΣΜΟΣ 31 ΤΟΥ ἈΓΓΕΛΟΥ 30. 31.
ad sanctissimam virginem.

πρὸς 32 τὴν ἀγιωτάτην 33 παρθένον. 32 33.

Aue gratia-plena Maria, Do-

34 Χαῖρε 35 χειρὶ τῷ κῆν 36 Μαρία 37 ὁ κύ- 34. 35. 36.

minus tecum: benedicta tu in mu-

37 εἰος 38 μὴ σὺ 39 δὲ λογισμῶν 40 οὐ σὺ 39 γυ. 37. 38. 39.

liaribus, & benedictus fructus ven-

39 αἰς, 40 δὲ λογισμῶν 41 ὁ καρπὸς 42 τῷ κῆν 40

tris tui: quoniam servatorem peperisti

41 λίας σου 42 ὅτι 43 σωτήρα 44 ἔτεκες 41. 42

aninatum nostrarum. Amen.

43 τῷ ψυχῶν 44 ἡμῶν 45 Ἀμὲν.] 43

SYMBOLVM SANCTO-

44 ΣΥΜΒΟΛΟΝ 45 ΤΩΝ Ἀ- 44. 45

rum Apostolorum.

γίνω 46 Ἀποστόλων. 46

Credo in Deum, patrem omni-

47 Πίς δὲ εἰς 48 θεόν, 49 πατέρα 49 πᾶσι 47. 48. 49

105 106.
107.

donis sua gratia & benignita-
105 ¹⁰⁶ δωρεῶν ¹⁰⁷ τῇ αὐτῇ χειρὶ ¹⁰⁸ φιλοφρο-
te ingiter, nunc & semper & in secu-
πία πομπῇ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς ¹⁰⁹ τὸς αἰῶ-
la seculorum. Amen.
110 ¹¹¹ καὶ τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

τῶν & eius nomen
πλουσίως, eleganter
inferitur genitiuus
ἀπὸ τοῦ 105. Vt ἔφει- 105
λιδί, 14, 30: à nomi-
natiuo ἡ δωρεῶν, αἰ
106 29, 4. 107 Vt τῇ 106 ἡ φιλοφρο-
φιλίᾳ, 14, 30 deno- 107 πία, αἰ.
minatiuum, 128, φιλοφροφ.
33: ab ὁ καὶ ἡ φιλό-
φροτος, ου, benignus,
humanus, id est, ho-
mines amās, vel ho-
minū amator. com-
ponitur ex φίλος, ε-
μικός; & ἀφροφ, ο-
bmo.

EVRIPIDIS ORESTES.

1.2

1 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 2 ΟΡΕΣΤΗΣ.

ARGVMENTVM.

3

3 ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Orestes propter matris cadem, simul
4.5 Ορέστης δὲ καὶ τῶν τῶν μητρὸς σφαγῶν, ἄμα
& à Furiis exterritus, & ab
6.7 καὶ ὑπὸ τῶν Εὐνύων δειματύμωρος, καὶ ὑπὸ
Argiuis condemnatus morte, in-
8.9.10. 11 τῶν Ἀργείων κατακτείνῃς τὰν αὐτὴν, μέλ-
terfecturus Helenam & Hermionem,
12.13 λων ¹⁴ φοινδύειν ¹⁵ Εὐλένῳ καὶ ¹⁶ Εὐρμίωνῳ,
eò quod Menelaus præsens non tulerat
14.15.16 ¹⁷ ἀντὶ τῶν Μενέλαος ¹⁸ παρὼν ὅτι ¹⁹ ἐβόη-
opem, prohibitus est ab Apolline.
17.18 θῆσει, ²⁰ ἐκωλύθη ὑπὸ ²¹ Ἀπόλλωνος.
Apud nullum autem ponitur fabula.
20.21.22 Γὰρ ²³ ὁδοῖσι δὲ ²⁴ καί ται ²⁵ ἡ μυθολογία.

1 Vt τῶν Χρόν, 10, 1
11. 2 Maxima Ore- 2 Orestis.
stis facinora in hac
fabula continetur;
ut ex eius argumēto
ac ex Electra ora-
tione poteris colli-
gere. ideo eam Euri-
pides Orestē appel-
lauit. 3 Verbale, 216, 3
6: ab ὑποθήκη, ὑπο-
pono, principia po-
no. componitur ex
ὑπὸ & ἵστημι, 9, 23.
Vide 201, 18. 4 Vt 4
τῶν ἡμῶν. Verbale
127, 23: ἀσφαλῶ, vel
σφαλίω, 46, 42. præ-
teritum medium ἡ-
σφαλα, 72, 13: unde ἡ
σφαγή. 5 25, 5. 6 Vt 5. 6
τῶν χελεύει, 29, 33:
componitur Εὐνύος
ex ἥρας, λῆ; & νύξ,
mens; quasi sit men-
sis his & prouocatio.

7 Vt χελεύει, 37, 6: à ἑμψύχῳ, portatrefacio. Fit à nomine τὸ δέμας, δέμας 7 δέμας.
τῶν, ρανος, μεται, 90, 44. 8 Ἀργεῖος: Argivum, fit à τῶν Ἀργεῶν, Argos clarif- 8 Ἀργεῖος, α.
sima ciuitas Peloponnesi, non procul à Mycenis, ubi Agamemnon Orestis pa-
ter regnauerat. 9 Vt τοφθαίς, 70, 33: ἀκατακτείνω, condemnno. 10 Vt τῶν λόγων, τῶν 9.10 ὁ θάνατος, α.
τατῶν dicitur quasi ταναός, id est, extensa, porrecta, à τανύω, tendo, extendo.
mors enim se ad omnia extendit & porrigit. 11 Vt τῶν ἡμῶν, 59, 25: à μιᾶ, 237, 11
77 12 Vt τῶν ἡμῶν, 58, 28: ἀφοινύειν, iuterfecio. fit à nomine ὁ φοίν, cadens, 90, 44. 12 φοινδύειν.
13 Vt τῶν ἡμῶν. 14 Pro αὐτῶν, pro quibus: id est, eò quod. vide 6, 8 & 42. 15 Vt 13.14.15 αὐτῶν.
simplex ὢν, ὢν, 118, 6. à παύειμι, adsum. componitur ex παύει, 49, 7: & αὐ- ὁ παρὼν, ὢν, α.
μι, 157, 11. 16 Vt τῶν ἡμῶν, 53, 10: ἀβουδία, με. ἡσ, ἀνχίλιος, ορφον fero. fit 16 βουδία.
à nomine ὁ βουδός, οδ, adiutor, fautor, 90, 44. 17 Vt τῶν ὄντων, 66, 31: ἀκωλύειν, 17
prohibeo. 18 Vt τῶν Πλάτωνος, 22, 24. 19 27, 17. 20 163, 21. 21 Deno- 18.19.20.21 καὶ τῶν

μυθολογία.

240

minatiuum, 128, 33.
à μυθολογία, fabula-
tor: quod componitur
ex μῦθος, fabula, &
λόγος, sermo. Quare
μυθολογία proprie est
ratiocinatio fabula-
rum. sumitur verò
pro fabula simplici-

22 ter. 22 Vt τὸν 4, 47. 2.

αὐτολογίζω.

à αὐτολογίζω, praefor:
quod fit (90, 44): à
αὐτολογίω, prologus,
praefatio: componitur
ex αὐτός, pra, aucto, &
λόγος, 127, 23. 23 ὡς
varia significat: hic
sumitur pro ut, ut-

24 poie. 24 Vt ab adie-

ctiuo ἡ καλὸς, fit fa-
minium ἡ καλὸς: sic
ab ἡ ἀδελφὸς, fratres.
sic ἡ ἀδελφὴ, soror.

ἡλεσιλογίω.

25 25 Vt πεισῶν, 79, 13:
ab ἡλεσιλογίω, μ.
ἡλεσιλογέω, κατα-
τίωμι. πεισὸς lugubris
& miserabilis. Fit
(90, 44) ab ἡλεσι-
λόγος, qui misera-
bili oratione uti-
tur. & componi-

26 tur ex ἡλεσιός, mis-

27 terabilis, & λόγος.

οὐκ εἶναι.

28 sermo. 26 Vt τὸν λόγον, 15, 22. de hoc 7, 19.

οὐκ εἶπεν ἴππος.

29 non vilius, vel nullum. Dux negationes Græcis magis negant. De οὐκ vide 226,

οὐκ ἦν ἡλκός, u.

30 32. de εἶναι verò, 27, 18. 28 157, 18. 29 Sic dicere vultum, id est, ut ita dicam; vel,

u.

31 vt breuiter dicam. de εἶπεν, 14, 19. ἴππος & πᾶσι, vt τὸν λόγον, 35, 28. 30 Com-

u.

32 ponitur ex ἦν & ἡλκός, impello. Vide 118, 13. 31 Particula potentialis, οὐκ εἰ μὴ

αἰσῶ.

33 παρὲς, non ferat, id est, non possit perficere. Interdum tamen αἰσῶ prorsus vacat, 227.

αἰσῶ.

34 18. 32 Vt τὸν αἰσῶ, 75, 7. ab αἰσῶ, tollo, gesto. futurum ἔσται, 40, 3. 33 Dicitur

ἡ φέρεται, u.

35 τὸ αἰσῶ, u. ὁρᾶται, ὅπως, quasi τὸ αἰσῶ, dolor, per pleonasmum τὸν 9.

ἡ ἐνδύει.

36 36 bale 126, 6: à φῶν, produco, gigno, creo. 35 κῶ, u. uox, nec. 36 Fit à nomine

u.

37 τὸ ἐνδύει, impropositum, approbriatum, ignominia, 90, 44. 37 136, 3. 38 Vt πτω-

u.

38 φῶν, 159, 18: à φῶν, 51, 22. 39 Vt τὸν πτωχόν, 59, 25: ab ὑπερτίκω, exortior, su-

u.

39 perantio. componitur ex ὑπερ, super, & τίκω, orior. 40 Vt τὸν πτωχόν, 59, 25. à

u.

40 δαιμάινω, timor, formido: quod fit à δαίμων, u. timor 90, 44. 41 ὁ πῖς, u. At-

u.

41 ticè idem quod ἡ πῖς, communiter, pectus, sacrum, latus. 42 Vt βοάται, 82, 28.

u.

42 ab αἰσῶ, πῖς, u. uox, uolo. componitur ex αἰσῶ, αἰσῶ, uox; & πῖς, u. uolo,

u.

43 uolens. Aldus citra compositionem legit αἰσῶ, πῖς, u. uolo. 43 u. uolens, 158, 6. De

u.

44 αἰσῶ, u. uolens, 158, 6. 44 participiorum interpretandorum ratione vide 60, 17. 44 Verbale 126, 3: ab α-

u.

45 ἔλκω, u. ὠν, dignum ruto: quod fit ab ἔλκω, dignum, 90, 44. 45 Ἀγλαίω, μ. ὠν,

u.

46 id est, rutilans, ducitur verbale, ἄγλαος, 126, 21: cum α priuatiuo, ἀγλάος, ita castiga-

u.

47 τω, improprie, id est, intemperans, continens, libidinosus, flagitiosus. 46 196,

u.

48 12. 47 τὸν ἄγλαον. Adiectiuum ἡ καλὸς, 118, 11. superlatiu gradus, 122, 23. 48 16, 22,

P R A X I S

Præfatur verò Electra vt soror

22 Πρωτολογία ὅτι ἡ ἑλέκτρα ὡς ἀδελφὴ 22, 23, 24.

Orestis, miserabili oratione vtens propter

Ὀρέστου, ἑλεφινολογῶσα 24, 25

Tantalum.

26 τὸ Τάνταλον.

26

E L E C T R A.

H' Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

Non est vllum malum (vt dicam verbo)

27 Οὐκ ἔστι τι κακόν, 27 ὅτι δὲν δεινόν, 29 ὁ δὲ εἰπὼν ἴππος, 27, 28, 29

Neque morbus, neque calamitas à diis immissa,

Οὐδὲ πᾶσι, οὐδὲ συμφορὰ, 30 ὅτι λατ, 30

Cuius nom ferat onus hominis natura.

Ἡ δὲ σὺ γὰρ 31 αὐτὸν 32 ἔραται 33 ἄλλος ἀνθρώπου 34 φύσις. 31, 32, 33.

Nam beatus (nec exprobro infortunia)

Ὅ γὰρ μακάριος, 35 κ' σὺ 36 οὐκ εἰς δὲ τὸν λόγον, 35, 36

Ioue natus, vt aiunt, Tantalus,

37 Διὸς 38 πεφυκὸς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος, 37, 38

Vertici imminentem pauescens petram,

Κορυφῆς 39 ὑπερτίκω 40 ἀγλαίω 41 πῖς, 39, 40

Per aerem volat, & pendit hanc pecnam:

τὴν 42 ἀεὶ πᾶσι, ὅτι τὴν τῶν λόγων δικήν, 42

Vt quidem aiunt, quoddam Diis homo cum esset,

Ὅς μὲν αὖ λέγουσι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις 43 ὡς, 43

Communismenfe dignitatem habens æqualem,

αὐτοῖς 44 ἀξίω 45 ἔχει ἴσιν, 44

Incontinentem habuit linguam, turpissimum morbum.

46 Ἀγλαίω 47 ἔχει γλῶσσαν, 47 ὡς ἴσιν, 45, 46.

48 48. 47 τὸν ἄγλαον, 47, 48.

- Hic agnoscit Pelopem: ex hoc Agamemnoni natus est: 49. 50 Οὐτ' ἔστιν Πέλοπος υἱὸς Ἄγαμέμνονος 50 ἴφρ.
- Cui sceptrum iuxta, fatale fecit Dea 51. 52. 53 Ωτ' ἔστιν ἡμεῖς 52 ξένος α 53 ἐπιτάλασσι θῆε
- Contentio, Thyesti bellum existenti fratri 54. 55 Facere. Quid infanda repetere me oportet? 54. 55 Θείῳ 55 π 36 τ' ἀϊρητ' 57 ἀναιμαρτία δὲ μὴ 58 δῶ;
56. 57 Coniunctio-excepit igitur ipsum liberos interficiens Atreus. 58 59 Εἰδοὺς γ' ὅτι 60 τὴν 61 τίνος 62 δαυταίους Ἀτρεΐδης. 58. 59 Εἰδοὺς γ' ὅτι 60 τὴν 61 τίνος 62 δαυταίους Ἀτρεΐδης.
59. 60 Ex-Atreo verò (quæ fuerat enim in medio taceo infortunia) 61. 62 Ἀτρεΐδης δὲ, 63 ὅτι 64 οὐ μὴν σὺν τῷ γένει
- 63 Illustris (si modò illustris) Agamemnon natus est. 64. 65 Γαμέτ' ὅτι ὁ μὲν δὲ τῶν θῆος 65 πυγμαῖον
- Menelausque ex Creensi matre Aetopa. 66. 67 Γαμέτ' ὅτι ὁ μὲν δὲ τῶν θῆος 65 πυγμαῖον
- Menelaus Helenam: porro Clytemnestra coniugium 68. 69 Μενέλαος Εἰλῆν' ὁ δὲ, Κλυταιμνήστρῃ λίσσῃ
- Insigne apud Græcos Agamemnon rex. 70. 71 Αἰσχύνης δὲ Εἰλῆν' Ἀγαμέμνονι ἀνδρῶν
- Cui virgines quidem tres nate sumus ex vna. 72. 73 Ωτ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς 74 τῆς 75 ἐκ 76 μιᾶς
- Chrysothemis, Iphigeniaque, Electraque ego. 77. 78 Χρυσόθεμις, Ἰφιγένεια τ', Ἠλέκτρας τ' ἐγώ,
- Matræ Orestes, matris sceleratissima: 79. 80 Αἰσχύνης δὲ Οἰστέως, οὐ μὴν τῆς 81 ἀναιμαρτίας
- Quæ maritum exitum non habente implicans veste, 82. 83 Η' 84 πέντε 85 ἀπὸ τῆς 86 τῆς 87 τῆς 88 τῆς 89 τῆς 90 τῆς 91 τῆς 92 τῆς 93 τῆς 94 τῆς 95 τῆς 96 τῆς 97 τῆς 98 τῆς 99 τῆς 100 τῆς 101 τῆς 102 τῆς 103 τῆς 104 τῆς 105 τῆς 106 τῆς 107 τῆς 108 τῆς 109 τῆς 110 τῆς 111 τῆς 112 τῆς 113 τῆς 114 τῆς 115 τῆς 116 τῆς 117 τῆς 118 τῆς 119 τῆς 120 τῆς 121 τῆς 122 τῆς 123 τῆς 124 τῆς 125 τῆς 126 τῆς 127 τῆς 128 τῆς 129 τῆς 130 τῆς 131 τῆς 132 τῆς 133 τῆς 134 τῆς 135 τῆς 136 τῆς 137 τῆς 138 τῆς 139 τῆς 140 τῆς 141 τῆς 142 τῆς 143 τῆς 144 τῆς 145 τῆς 146 τῆς 147 τῆς 148 τῆς 149 τῆς 150 τῆς 151 τῆς 152 τῆς 153 τῆς 154 τῆς 155 τῆς 156 τῆς 157 τῆς 158 τῆς 159 τῆς 160 τῆς 161 τῆς 162 τῆς 163 τῆς 164 τῆς 165 τῆς 166 τῆς 167 τῆς 168 τῆς 169 τῆς 170 τῆς 171 τῆς 172 τῆς 173 τῆς 174 τῆς 175 τῆς 176 τῆς 177 τῆς 178 τῆς 179 τῆς 180 τῆς 181 τῆς 182 τῆς 183 τῆς 184 τῆς 185 τῆς 186 τῆς 187 τῆς 188 τῆς 189 τῆς 190 τῆς 191 τῆς 192 τῆς 193 τῆς 194 τῆς 195 τῆς 196 τῆς 197 τῆς 198 τῆς 199 τῆς 200 τῆς 201 τῆς 202 τῆς 203 τῆς 204 τῆς 205 τῆς 206 τῆς 207 τῆς 208 τῆς 209 τῆς 210 τῆς 211 τῆς 212 τῆς 213 τῆς 214 τῆς 215 τῆς 216 τῆς 217 τῆς 218 τῆς 219 τῆς 220 τῆς 221 τῆς 222 τῆς 223 τῆς 224 τῆς 225 τῆς 226 τῆς 227 τῆς 228 τῆς 229 τῆς 230 τῆς 231 τῆς 232 τῆς 233 τῆς 234 τῆς 235 τῆς 236 τῆς 237 τῆς 238 τῆς 239 τῆς 240 τῆς 241 τῆς 242 τῆς 243 τῆς 244 τῆς 245 τῆς 246 τῆς 247 τῆς 248 τῆς 249 τῆς 250 τῆς 251 τῆς 252 τῆς 253 τῆς 254 τῆς 255 τῆς 256 τῆς 257 τῆς 258 τῆς 259 τῆς 260 τῆς 261 τῆς 262 τῆς 263 τῆς 264 τῆς 265 τῆς 266 τῆς 267 τῆς 268 τῆς 269 τῆς 270 τῆς 271 τῆς 272 τῆς 273 τῆς 274 τῆς 275 τῆς 276 τῆς 277 τῆς 278 τῆς 279 τῆς 280 τῆς 281 τῆς 282 τῆς 283 τῆς 284 τῆς 285 τῆς 286 τῆς 287 τῆς 288 τῆς 289 τῆς 290 τῆς 291 τῆς 292 τῆς 293 τῆς 294 τῆς 295 τῆς 296 τῆς 297 τῆς 298 τῆς 299 τῆς 300 τῆς 301 τῆς 302 τῆς 303 τῆς 304 τῆς 305 τῆς 306 τῆς 307 τῆς 308 τῆς 309 τῆς 310 τῆς 311 τῆς 312 τῆς 313 τῆς 314 τῆς 315 τῆς 316 τῆς 317 τῆς 318 τῆς 319 τῆς 320 τῆς 321 τῆς 322 τῆς 323 τῆς 324 τῆς 325 τῆς 326 τῆς 327 τῆς 328 τῆς 329 τῆς 330 τῆς 331 τῆς 332 τῆς 333 τῆς 334 τῆς 335 τῆς 336 τῆς 337 τῆς 338 τῆς 339 τῆς 340 τῆς 341 τῆς 342 τῆς 343 τῆς 344 τῆς 345 τῆς 346 τῆς 347 τῆς 348 τῆς 349 τῆς 350 τῆς 351 τῆς 352 τῆς 353 τῆς 354 τῆς 355 τῆς 356 τῆς 357 τῆς 358 τῆς 359 τῆς 360 τῆς 361 τῆς 362 τῆς 363 τῆς 364 τῆς 365 τῆς 366 τῆς 367 τῆς 368 τῆς 369 τῆς 370 τῆς 371 τῆς 372 τῆς 373 τῆς 374 τῆς 375 τῆς 376 τῆς 377 τῆς 378 τῆς 379 τῆς 380 τῆς 381 τῆς 382 τῆς 383 τῆς 384 τῆς 385 τῆς 386 τῆς 387 τῆς 388 τῆς 389 τῆς 390 τῆς 391 τῆς 392 τῆς 393 τῆς 394 τῆς 395 τῆς 396 τῆς 397 τῆς 398 τῆς 399 τῆς 400 τῆς 401 τῆς 402 τῆς 403 τῆς 404 τῆς 405 τῆς 406 τῆς 407 τῆς 408 τῆς 409 τῆς 410 τῆς 411 τῆς 412 τῆς 413 τῆς 414 τῆς 415 τῆς 416 τῆς 417 τῆς 418 τῆς 419 τῆς 420 τῆς 421 τῆς 422 τῆς 423 τῆς 424 τῆς 425 τῆς 426 τῆς 427 τῆς 428 τῆς 429 τῆς 430 τῆς 431 τῆς 432 τῆς 433 τῆς 434 τῆς 435 τῆς 436 τῆς 437 τῆς 438 τῆς 439 τῆς 440 τῆς 441 τῆς 442 τῆς 443 τῆς 444 τῆς 445 τῆς 446 τῆς 447 τῆς 448 τῆς 449 τῆς 450 τῆς 451 τῆς 452 τῆς 453 τῆς 454 τῆς 455 τῆς 456 τῆς 457 τῆς 458 τῆς 459 τῆς 460 τῆς 461 τῆς 462 τῆς 463 τῆς 464 τῆς 465 τῆς 466 τῆς 467 τῆς 468 τῆς 469 τῆς 470 τῆς 471 τῆς 472 τῆς 473 τῆς 474 τῆς 475 τῆς 476 τῆς 477 τῆς 478 τῆς 479 τῆς 480 τῆς 481 τῆς 482 τῆς 483 τῆς 484 τῆς 485 τῆς 486 τῆς 487 τῆς 488 τῆς 489 τῆς 490 τῆς 491 τῆς 492 τῆς 493 τῆς 494 τῆς 495 τῆς 496 τῆς 497 τῆς 498 τῆς 499 τῆς 500 τῆς 501 τῆς 502 τῆς 503 τῆς 504 τῆς 505 τῆς 506 τῆς 507 τῆς 508 τῆς 509 τῆς 510 τῆς 511 τῆς 512 τῆς 513 τῆς 514 τῆς 515 τῆς 516 τῆς 517 τῆς 518 τῆς 519 τῆς 520 τῆς 521 τῆς 522 τῆς 523 τῆς 524 τῆς 525 τῆς 526 τῆς 527 τῆς 528 τῆς 529 τῆς 530 τῆς 531 τῆς 532 τῆς 533 τῆς 534 τῆς 535 τῆς 536 τῆς 537 τῆς 538 τῆς 539 τῆς 540 τῆς 541 τῆς 542 τῆς 543 τῆς 544 τῆς 545 τῆς 546 τῆς 547 τῆς 548 τῆς 549 τῆς 550 τῆς 551 τῆς 552 τῆς 553 τῆς 554 τῆς 555 τῆς 556 τῆς 557 τῆς 558 τῆς 559 τῆς 560 τῆς 561 τῆς 562 τῆς 563 τῆς 564 τῆς 565 τῆς 566 τῆς 567 τῆς 568 τῆς 569 τῆς 570 τῆς 571 τῆς 572 τῆς 573 τῆς 574 τῆς 575 τῆς 576 τῆς 577 τῆς 578 τῆς 579 τῆς 580 τῆς 581 τῆς 582 τῆς 583 τῆς 584 τῆς 585 τῆς 586 τῆς 587 τῆς 588 τῆς 589 τῆς 590 τῆς 591 τῆς 592 τῆς 593 τῆς 594 τῆς 595 τῆς 596 τῆς 597 τῆς 598 τῆς 599 τῆς 600 τῆς 601 τῆς 602 τῆς 603 τῆς 604 τῆς 605 τῆς 606 τῆς 607 τῆς 608 τῆς 609 τῆς 610 τῆς 611 τῆς 612 τῆς 613 τῆς 614 τῆς 615 τῆς 616 τῆς 617 τῆς 618 τῆς 619 τῆς 620 τῆς 621 τῆς 622 τῆς 623 τῆς 624 τῆς 625 τῆς 626 τῆς 627 τῆς 628 τῆς 629 τῆς 630 τῆς 631 τῆς 632 τῆς 633 τῆς 634 τῆς 635 τῆς 636 τῆς 637 τῆς 638 τῆς 639 τῆς 640 τῆς 641 τῆς 642 τῆς 643 τῆς 644 τῆς 645 τῆς 646 τῆς 647 τῆς 648 τῆς 649 τῆς 650 τῆς 651 τῆς 652 τῆς 653 τῆς 654 τῆς 655 τῆς 656 τῆς 657 τῆς 658 τῆς 659 τῆς 660 τῆς 661 τῆς 662 τῆς 663 τῆς 664 τῆς 665 τῆς 666 τῆς 667 τῆς 668 τῆς 669 τῆς 670 τῆς 671 τῆς 672 τῆς 673 τῆς 674 τῆς 675 τῆς 676 τῆς 677 τῆς 678 τῆς 679 τῆς 680 τῆς 681 τῆς 682 τῆς 683 τῆς 684 τῆς 685 τῆς 686 τῆς 687 τῆς 688 τῆς 689 τῆς 690 τῆς 691 τῆς 692 τῆς 693 τῆς 694 τῆς 695 τῆς 696 τῆς 697 τῆς 698 τῆς 699 τῆς 700 τῆς 701 τῆς 702 τῆς 703 τῆς 704 τῆς 705 τῆς 706 τῆς 707 τῆς 708 τῆς 709 τῆς 710 τῆς 711 τῆς 712 τῆς 713 τῆς 714 τῆς 715 τῆς 716 τῆς 717 τῆς 718 τῆς 719 τῆς 720 τῆς 721 τῆς 722 τῆς 723 τῆς 724 τῆς 725 τῆς 726 τῆς 727 τῆς 728 τῆς 729 τῆς 730 τῆς 731 τῆς 732 τῆς 733 τῆς 734 τῆς 735 τῆς 736 τῆς 737 τῆς 738 τῆς 739 τῆς 740 τῆς 741 τῆς 742 τῆς 743 τῆς 744 τῆς 745 τῆς 746 τῆς 747 τῆς 748 τῆς 749 τῆς 750 τῆς 751 τῆς 752 τῆς 753 τῆς 754 τῆς 755 τῆς 756 τῆς 757 τῆς 758 τῆς 759 τῆς 760 τῆς 761 τῆς 762 τῆς 763 τῆς 764 τῆς 765 τῆς 766 τῆς 767 τῆς 768 τῆς 769 τῆς 770 τῆς 771 τῆς 772 τῆς 773 τῆς 774 τῆς 775 τῆς 776 τῆς 777 τῆς 778 τῆς 779 τῆς 780 τῆς 781 τῆς 782 τῆς 783 τῆς 784 τῆς 785 τῆς 786 τῆς 787 τῆς 788 τῆς 789 τῆς 790 τῆς 791 τῆς 792 τῆς 793 τῆς 794 τῆς 795 τῆς 796 τῆς 797 τῆς 798 τῆς 799 τῆς 800 τῆς 801 τῆς 802 τῆς 803 τῆς 804 τῆς 805 τῆς 806 τῆς 807 τῆς 808 τῆς 809 τῆς 810 τῆς 811 τῆς 812 τῆς 813 τῆς 814 τῆς 815 τῆς 816 τῆς 817 τῆς 818 τῆς 819 τῆς 820 τῆς 821 τῆς 822 τῆς 823 τῆς 824 τῆς 825 τῆς 826 τῆς 827 τῆς 828 τῆς 829 τῆς 830 τῆς 831 τῆς 832 τῆς 833 τῆς 834 τῆς 835 τῆς 836 τῆς 837 τῆς 838 τῆς 839 τῆς 840 τῆς 841 τῆς 842 τῆς 843 τῆς 844 τῆς 845 τῆς 846 τῆς 847 τῆς 848 τῆς 849 τῆς 850 τῆς 851 τῆς 852 τῆς 853 τῆς 854 τῆς 855 τῆς 856 τῆς 857 τῆς 858 τῆς 859 τῆς 860 τῆς 861 τῆς 862 τῆς 863 τῆς 864 τῆς 865 τῆς 866 τῆς 867 τῆς 868 τῆς 869 τῆς 870 τῆς 871 τῆς 872 τῆς 873 τῆς 874 τῆς 875 τῆς 876 τῆς 877 τῆς 878 τῆς 879 τῆς 880 τῆς 881 τῆς 882 τῆς 883 τῆς 884 τῆς 885 τῆς 886 τῆς 887 τῆς 888 τῆς 889 τῆς 890 τῆς 891 τῆς 892 τῆς 893 τῆς 894 τῆς 895 τῆς 896 τῆς 897 τῆς 898 τῆς 899 τῆς 900 τῆς 901 τῆς 902 τῆς 903 τῆς 904 τῆς 905 τῆς 906 τῆς 907 τῆς 908 τῆς 909 τῆς 910 τῆς 911 τῆς 912 τῆς 913 τῆς 914 τῆς 915 τῆς 916 τῆς 917 τῆς 918 τῆς 919 τῆς 920 τῆς 921 τῆς 922 τῆς 923 τῆς 924 τῆς 925 τῆς 926 τῆς 927 τῆς 928 τῆς 929 τῆς 930 τῆς 931 τῆς 932 τῆς 933 τῆς 934 τῆς 935 τῆς 936 τῆς 937 τῆς 938 τῆς 939 τῆς 940 τῆς 941 τῆς 942 τῆς 943 τῆς 944 τῆς 945 τῆς 946 τῆς 947 τῆς 948 τῆς 949 τῆς 950 τῆς 951 τῆς 952 τῆς 953 τῆς 954 τῆς 955 τῆς 956 τῆς 957 τῆς 958 τῆς 959 τῆς 960 τῆς 961 τῆς 962 τῆς 963 τῆς 964 τῆς 965 τῆς 966 τῆς 967 τῆς 968 τῆς 969 τῆς 970 τῆς 971 τῆς 972 τῆς 973 τῆς 974 τῆς 975 τῆς 976 τῆς 977 τῆς 978 τῆς 979 τῆς 980 τῆς 981 τῆς 982 τῆς 983 τῆς 984 τῆς 985 τῆς 986 τῆς 987 τῆς 988 τῆς 989 τῆς 990 τῆς 991 τῆς 992 τῆς 993 τῆς 994 τῆς 995 τῆς 996 τῆς 997 τῆς 998 τῆς 999 τῆς 1000

[illegible]

95. 96. 97 ⁹⁵ Μοῖνα mater, igni purgata est corpore:
⁹⁶ Quibus neque cibos per collum cepit.
 98. 99. 100 ⁹⁸ ὦν, ⁹⁹ σὺν ¹⁰⁰ αὐτῷ.
 Non balnea dedit corpori intra penulas verò
 101. 102 ¹⁰¹ ὅτι ¹⁰² αὐτῷ.
 Tectus, quum quidem corpus lenatum fuerit morbo,
 103. 104 ¹⁰³ Κρυφθεῖς, ¹⁰⁴ ὅταν μὲν σὺν ¹⁰⁵ αὐτῷ.
 Compos mentis lacrymat. tum verò è cubili seu lecto
 107 ¹⁰⁷ Εἰμυραν ¹⁰⁸ ἀνέκριναι.
 Proslit ceter. ut pullus equinus à iugo.
 108. 109 ¹⁰⁸ Πηδᾶ ¹⁰⁹ ἀνέκριναι, ¹¹⁰ πάλιν ¹¹¹ εἰς ¹¹² ἀπὸ ¹¹³ ζυγῶν.

⁹⁵ Vt ⁹⁶ πῦρ ⁹⁷ αὐτῷ, 59, 35. à ⁹⁸ μὲν ⁹⁹ σὺν ¹⁰⁰ αὐτῷ, 199, 18. Vide
 200, 14. ¹⁰¹ Vt ¹⁰² πρὸς ¹⁰³ αὐτῷ, 96 ¹⁰⁴ καὶ ¹⁰⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁶ καὶ ¹⁰⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁸ καὶ ¹⁰⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁰ καὶ ¹¹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹² καὶ ¹¹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁴ καὶ ¹¹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁶ καὶ ¹¹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁸ καὶ ¹¹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁰ καὶ ¹²¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²² καὶ ¹²³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁴ καὶ ¹²⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁶ καὶ ¹²⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁸ καὶ ¹²⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁰ καὶ ¹³¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³² καὶ ¹³³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁴ καὶ ¹³⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁶ καὶ ¹³⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁸ καὶ ¹³⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁰ καὶ ¹⁴¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴² καὶ ¹⁴³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁴ καὶ ¹⁴⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁶ καὶ ¹⁴⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁸ καὶ ¹⁴⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁰ καὶ ¹⁵¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵² καὶ ¹⁵³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁴ καὶ ¹⁵⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁶ καὶ ¹⁵⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁸ καὶ ¹⁵⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁰ καὶ ¹⁶¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶² καὶ ¹⁶³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁴ καὶ ¹⁶⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁶ καὶ ¹⁶⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁸ καὶ ¹⁶⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁰ καὶ ¹⁷¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷² καὶ ¹⁷³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁴ καὶ ¹⁷⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁶ καὶ ¹⁷⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁸ καὶ ¹⁷⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁰ καὶ ¹⁸¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸² καὶ ¹⁸³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁴ καὶ ¹⁸⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁶ καὶ ¹⁸⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁸ καὶ ¹⁸⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁰ καὶ ¹⁹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹² καὶ ¹⁹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁴ καὶ ¹⁹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁶ καὶ ¹⁹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁸ καὶ ¹⁹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁰ καὶ ²⁰¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰² καὶ ²⁰³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁴ καὶ ²⁰⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁶ καὶ ²⁰⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁸ καὶ ²⁰⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁰ καὶ ²¹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹² καὶ ²¹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁴ καὶ ²¹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁶ καὶ ²¹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁸ καὶ ²¹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁰ καὶ ²²¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²² καὶ ²²³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁴ καὶ ²²⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁶ καὶ ²²⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁸ καὶ ²²⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁰ καὶ ²³¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³² καὶ ²³³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁴ καὶ ²³⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁶ καὶ ²³⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁸ καὶ ²³⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁴⁰ καὶ ²⁴¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁴² καὶ ²⁴³ αὐτῷ.

ARISTOPHANIS

'ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Comici-poëta Plutus.

2. 3 ² Κωμωδοποιεῖς ³ Πλάτος.

Aristophanis Grammatici Argumen-

⁴ Αἰσιόφανες ⁵ Γεγραμμένον ⁶ ποιε-
 tum per lambica.

⁷ σις ⁸ δι' ⁹ ἰαμβων.

Oraculum consultit iustus existens quidam & pauper.

⁶ Μαντῶνται ⁷ Δικαιοῦ ⁸ ἀνὴρ ⁹ εἰς ¹⁰ πένες.

An pueris moribus, diuiciatum compositum esse possit.

7 8. 9 Εἰ ⁷ μετὰ ⁸ βαλὼν, ⁹ αὐτῶν ¹⁰ τυχῶν ¹¹ ἀνέκριναι.

Respondit Deus. sequendum quentiam que

10. 11. 12 ¹⁰ Εἰ ¹¹ γὰρ ¹² σὺν ¹³ ἀνέκριναι ¹⁴ ἀνέκριναι ¹⁵ ἀνέκριναι.

pro λουτῶν dicitur vide 7. 12. ¹⁰² 100, 2. & ¹⁰³ 105, 18. & ¹⁰⁴ 147, 47.

18. ¹⁰⁴ Diminutivum, 28. 19. ab ἡ χλῆναι, id est, ¹⁰⁵ ὑποκείμενον ¹⁰⁶ τενήσσιμον.

τοφθεῖς, 70, 31. à κρύπτω ¹⁰⁷ lego, ab ¹⁰⁸ σκοπῶ ¹⁰⁹ occulo.

106 Vt ¹⁰⁷ τοφθῶ, 70, 2. à κρυφῶ, 106 τὸ κλαυδία, κ.

107 Compositur ex ¹⁰⁸ 211, 107 κρυφῶ

3. & ¹⁰⁹ φιλῶ 21, 19. ¹¹⁰ Vt ¹¹¹ βοῶ, 81 25. à ¹¹² πηδῶ. ¹¹³ 128, 47. ¹¹⁴ 134, 26. ¹¹⁵ ὁ καμῶ, κ. ¹¹⁶ 108. 109 ὁ εἰς ἡμ-

comestationum & lasciuix Deus, in cuius sacris celebrandis iuuenes procaces 1. 2 ¹¹⁷ φων, οὐθ.

petulantia carmina decantabant. Per antonomasiam verò ¹¹⁸ καμῶ ¹¹⁹ sumitur pro

huiusmodi iuuenem contubernio, ac pro ipsa iuuenili procacitate à ¹²⁰ καμῶ ¹²¹ ve-

10 & ¹²² ὁδῶ, id est, ¹²³ καμῶ: sunt ¹²⁴ καμῶ, comœdia; ¹²⁵ καμῶ, comœdus; & ¹²⁶ καμῶ-

δοποιῆς siue ¹²⁷ καμῶδοποιός, poeta comicus, comœdiarum scriptor vel factor.

128 ¹²⁸ sunt enim à ¹²⁹ ποιῶ, facio. ¹³⁰ καμῶ ¹³¹ significat diuitias & diuitiarum decum: vn ¹³² 3 ὁ πλεῖστος, κ.

de ex vocabuli amphibolia festiue admodum in hac comœdia sunt allusiones,

133 ¹³³ dum Poëta per Plutum decum, ipsas diuitias vult intelligi. ¹³⁴ Possessivum, 12, 8, 4 ¹³⁵ γεγραμμένον, κ.

134 ¹³⁴ à τὸ γεγραμμένον, κ. ¹³⁵ litera, quod est verbale, 126, 3. à ¹³⁶ γράφω, scribe. ¹³⁷ καμῶ. ¹³⁸ 5 καμῶ.

est pes iambus, & versus iambicus. ¹³⁹ Vt ¹⁴⁰ τὸ σέττω, 61, 9. à ¹⁴¹ μαντῶμαι, oracu-

142 ¹⁴² lum consulto vel edo: fit ab ὁ μαντῶ, κ. ¹⁴³ vates, diuinus, 90, 44. ¹⁴⁴ Vt ¹⁴⁵ πῶται, 59, 7

34. à ¹⁴⁶ μετὰ ¹⁴⁷ βαλὼν, ¹⁴⁸ μὲν ¹⁴⁹ εἰς ¹⁵⁰ μὲν. ¹⁵¹ Intellige hinc ex Aristophanis contextu, τὸς

152 ¹⁵² πένες: ¹⁵³ μετὰ βαλὼν τὸς πένες, ¹⁵⁴ mutans mores ¹⁵⁵ εἰς ¹⁵⁶ rationem ¹⁵⁷ viā; vel, ¹⁵⁸ muta-

159 ¹⁵⁹ tis moribus. Vide 60, 17. ¹⁶⁰ Vt ¹⁶¹ πῶται, 8, 32. à ¹⁶² τυχῶν, 216, 38. ¹⁶³ Vt ¹⁶⁴ τὸ σέττω, 8, 9 ¹⁶⁵ τυχῶν.

73, 17. à ¹⁶⁶ ἀνέκριναι, possum, quasi à ¹⁶⁷ ἀνέκριναι, κ. ¹⁶⁸ 10 ¹⁶⁹ ἀνέκριναι, κ.

170 ¹⁷⁰ ησῶ, oraculum reddo, respondeo. ¹⁷¹ Vt ¹⁷² πῶται, 79, 9. à ¹⁷³ σὺν ἀνέκριναι. ¹⁷⁴ 115, 4. 11. 12 ¹⁷⁵ ἴτω.

⁹⁵ Vt ⁹⁶ πῦρ ⁹⁷ αὐτῷ, 59, 35. à ⁹⁸ μὲν ⁹⁹ σὺν ¹⁰⁰ αὐτῷ, 199, 18. Vide
 200, 14. ¹⁰¹ Vt ¹⁰² πρὸς ¹⁰³ αὐτῷ, 96 ¹⁰⁴ καὶ ¹⁰⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁶ καὶ ¹⁰⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁸ καὶ ¹⁰⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁰ καὶ ¹¹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹² καὶ ¹¹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁴ καὶ ¹¹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁶ καὶ ¹¹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁸ καὶ ¹¹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁰ καὶ ¹²¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²² καὶ ¹²³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁴ καὶ ¹²⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁶ καὶ ¹²⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁸ καὶ ¹²⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁰ καὶ ¹³¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³² καὶ ¹³³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁴ καὶ ¹³⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁶ καὶ ¹³⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁸ καὶ ¹³⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁰ καὶ ¹⁴¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴² καὶ ¹⁴³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁴ καὶ ¹⁴⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁶ καὶ ¹⁴⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁸ καὶ ¹⁴⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁰ καὶ ¹⁵¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵² καὶ ¹⁵³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁴ καὶ ¹⁵⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁶ καὶ ¹⁵⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁸ καὶ ¹⁵⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁰ καὶ ¹⁶¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶² καὶ ¹⁶³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁴ καὶ ¹⁶⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁶ καὶ ¹⁶⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁸ καὶ ¹⁶⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁰ καὶ ¹⁷¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷² καὶ ¹⁷³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁴ καὶ ¹⁷⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁶ καὶ ¹⁷⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁸ καὶ ¹⁷⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁰ καὶ ¹⁸¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸² καὶ ¹⁸³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁴ καὶ ¹⁸⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁶ καὶ ¹⁸⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁸⁸ καὶ ¹⁸⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁰ καὶ ¹⁹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹² καὶ ¹⁹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁴ καὶ ¹⁹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁶ καὶ ¹⁹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁹⁸ καὶ ¹⁹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁰ καὶ ²⁰¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰² καὶ ²⁰³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁴ καὶ ²⁰⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁶ καὶ ²⁰⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁰⁸ καὶ ²⁰⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁰ καὶ ²¹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹² καὶ ²¹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁴ καὶ ²¹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁶ καὶ ²¹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²¹⁸ καὶ ²¹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁰ καὶ ²²¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²² καὶ ²²³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁴ καὶ ²²⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁶ καὶ ²²⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²²⁸ καὶ ²²⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁰ καὶ ²³¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³² καὶ ²³³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁴ καὶ ²³⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁶ καὶ ²³⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²³⁸ καὶ ²³⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁴⁰ καὶ ²⁴¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ²⁴² καὶ ²⁴³ αὐτῷ.

⁹⁵ Vt ⁹⁶ πῦρ ⁹⁷ αὐτῷ, 59, 35. à ⁹⁸ μὲν ⁹⁹ σὺν ¹⁰⁰ αὐτῷ, 199, 18. Vide
 200, 14. ¹⁰¹ Vt ¹⁰² πρὸς ¹⁰³ αὐτῷ, 96 ¹⁰⁴ καὶ ¹⁰⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁶ καὶ ¹⁰⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁰⁸ καὶ ¹⁰⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁰ καὶ ¹¹¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹² καὶ ¹¹³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁴ καὶ ¹¹⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁶ καὶ ¹¹⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹¹⁸ καὶ ¹¹⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁰ καὶ ¹²¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²² καὶ ¹²³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁴ καὶ ¹²⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁶ καὶ ¹²⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹²⁸ καὶ ¹²⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁰ καὶ ¹³¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³² καὶ ¹³³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁴ καὶ ¹³⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁶ καὶ ¹³⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹³⁸ καὶ ¹³⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁰ καὶ ¹⁴¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴² καὶ ¹⁴³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁴ καὶ ¹⁴⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁶ καὶ ¹⁴⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁴⁸ καὶ ¹⁴⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁰ καὶ ¹⁵¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵² καὶ ¹⁵³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁴ καὶ ¹⁵⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁶ καὶ ¹⁵⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁵⁸ καὶ ¹⁵⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁰ καὶ ¹⁶¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶² καὶ ¹⁶³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁴ καὶ ¹⁶⁵ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁶ καὶ ¹⁶⁷ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁶⁸ καὶ ¹⁶⁹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁰ καὶ ¹⁷¹ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷² καὶ ¹⁷³ αὐτῷ.
 59, 63, 9. à ¹⁷⁴ καὶ

13 & 29, 25, 25, 6.	13 A' d' 14	virum offenderit. Pluris verò conspicitur cæcus.	13. 14
14 14 Υε 17, 17, 17, 17.	14 A' d' 14	Cognitum autem ipsum durix domum, alios populares	15. 16. 17
15. 16 15 184 34 16 167,	15 15 184 34 16 167,	Vocans ad percipiendum postea sanare pupillas	18
17 23 17 Aduerbiū lo-	17 23 17 Aduerbiū lo-	Accelerabant : in siculapili verò deducebant. sed	19. 20. 21
ci, 116, 12. ab o' d' 14	ci, 116, 12. ab o' d' 14	Repente Paupertas prohibuit.	22
18 18 18 18 18 18 18 18	18 18 18 18 18 18 18 18	A' d' 14 14 14 14 14 14 14 14	23. 24
19 19 19 19 19 19 19 19	19 19 19 19 19 19 19 19	Tamen visum recipiente ipso, sceleratorum	25
20 20 20 20 20 20 20 20	20 20 20 20 20 20 20 20	Nullus dirabatur : sed prohibetur et bona.	26
21 21 21 21 21 21 21 21	21 21 21 21 21 21 21 21	Præfatur autem seruus aduersis herum, quod	27. 28. 29
22 22 22 22 22 22 22 22	22 22 22 22 22 22 22 22	† Proloquens 30 30 30 30 30 30 30 30	30. 31
23 23 23 23 23 23 23 23	23 23 23 23 23 23 23 23	Quam d' facilis res est, d' Iupiter & dii,	33. 34. 35. 36
24 24 24 24 24 24 24 24	24 24 24 24 24 24 24 24	Seruum esse desipientis heri.	37. 38
25 25 25 25 25 25 25 25	25 25 25 25 25 25 25 25	Si enim optima seruus dicens fuerit,	39. 40. 41
26 26 26 26 26 26 26 26	26 26 26 26 26 26 26 26	Visum fuerit verò non facere hæc	42. 43. 44
27 27 27 27 27 27 27 27	27 27 27 27 27 27 27 27	Participium esse necessesse est seruum malorum.	45
28 28 28 28 28 28 28 28	28 28 28 28 28 28 28 28	Corporis enim non finit dominium	46
29 29 29 29 29 29 29 29	29 29 29 29 29 29 29 29	Imperium habere fortuna, sed emptorem.	47. 48
30 30 30 30 30 30 30 30	30 30 30 30 30 30 30 30	Et hæc quidem sanè sic se habent verum Apollinem,	49. 50
31 31 31 31 31 31 31 31	31 31 31 31 31 31 31 31	Καὶ τοῦτο μὲν δὲ 49 τοῦτο. 50 τῷ δὲ Λοξίῳ,	
32 32 32 32 32 32 32 32	32 32 32 32 32 32 32 32	12. ἀπαφροσύνη, desipio: quod fit (90. 44) ab ἰ κὶ πνεύματι, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.	

- τυφόμεαι, 73, 17: 2
 81 παυόμεαι. 81 πῆς ποτι, quis tandem, quisnam.
 82. 83 82 157, 18. 83 111, 2.
 84 Per crasum ab d.
 85 100, 15: 131, 24. 85 Val-
 de valde, id est, vehe-
 86 mentissimè. 86 πρύ-
 87 πῶ, 17. 87 128,
 88 51. 88 Vt πῶμαι,
 89 79, 19. 89 124, 16.
 90 90 Componitur ex
 91 91 193, 42.
 92 92 τὰ ἡλικασσάματ,
 93 nunc redundat. 93 Vt
 94 94 πῶ, 27. 94 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 95 95 πῶ, 27. 95 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 96 96 πῶ, 27. 96 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 97 97 πῶ, 27. 97 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 98 98 πῶ, 27. 98 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 99 99 πῶ, 27. 99 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 100 100 πῶ, 27. 100 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 101 101 πῶ, 27. 101 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 102 102 πῶ, 27. 102 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 103 103 πῶ, 27. 103 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 104 104 πῶ, 27. 104 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 105 105 πῶ, 27. 105 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 106 106 πῶ, 27. 106 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 107 107 πῶ, 27. 107 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 108 108 πῶ, 27. 108 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 109 109 πῶ, 27. 109 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 110 110 πῶ, 27. 110 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;
 111 111 πῶ, 27. 111 Compo-
 nitur ex ἡδὲν, factum;

ē tripode corōnis
 insigni, τὸ σῆμα,
 αὐτῷ, verbalis a σῆ-
 μα, vi supra dictum
 est, 11, 51. 112 Pto 112 π δ α δ
 π δ 17, 208, 4: vi 8-
 14 pro 17, 151, 31
 & 34. 113 ο κ σ ο
 φης, 105, manifestus:
 τ σ φ ῖ μ ο κ σ φ ῖ
 vnde σ φ ῖ δ, 116,
 13. 114 τ σ φ ῖ, 54, 114 σ φ ῖ, 55,
 23: α β σ φ, 139, 17
 & 24. 115 114, 37. 115 σ φ ῖ.
 116 115, 33. 117 Vt 116, 117 σ φ.
 τ σ φ ῖ μ ο, 57, 15 τ δ
 ξ α μ ο τ σ φ, μ σ τ σ φ, δ
 σ φ ῖ δ α μ ο τ σ φ, δ σ φ ῖ
 σ φ. 118 α β δ σ φ ῖ, 118 δ σ φ ῖ.
 119, 14. 119 Vt σ φ ῖ 119,
 4, 13, 10: α σ φ ῖ δ.
 120 Vt η δ α δ, 97, 5. 120
 α μ δ ῖ μ α μ, dimittito,
 σ φ ῖ δ, 49, 7 & 15:
 & σ φ ῖ μ α, 161, 3. 121
 Vt β ο δ σ, 81, 25: α
 ξ α μ ο τ σ φ, 117. ξ α μ ο
 τ σ φ, δ σ φ ῖ μ α: vel
 σ φ ῖ μ α μ σ φ ῖ, vt sit pre-
 sens, possum vltro
 praterito.

ἔργα καὶ ἡμέραι.

118 Abi¹¹⁸ ἐξείδω, 118 ἐξείδω.
 159, 14. 119 Vt¹¹⁹ ἴστω- 119,
 120, 13. 10: ἀπαλάσσω.
 α. 120 Vt¹²⁰ πῶς, 97, 5: 120
 ἀμείψομαι, dimittō, μεμψίζω.
 εκμψ, 49, 7 & 15:
 & ἴψω, 161, 3. 121
 Vt¹²¹ βόας, 81, 25: ἀ
 ἐκμαντοῖς, 117, ἐκ-
 μαντοῖς, ἀεολιτῶν: vel
 περὶ τῶν, vt sic pre-
 scis: postquam, pro
 präterito.

1.2. Εἴ γε ἐκίμ-
 3 4 ραι.
 ο Πιερέην.
 διδοι.
 5. κυρίππ.
 6.7.8 παπρω.
 οἶπε Διδ.
 9
 φαιτός, ἀφατός.
 ρητός, ἀρητός.
 10 ὁ Ζεύς, ὁ Διός.
 ὁ μίαι, τῷ με-
 11.12 γαλλ. ἐκνῆ.
 13 ἀρίζη. Ⓞ, ἀδη-
 λ. Ⓞ.

148
 15 ¹⁵ Ab ὁδῶ, ¹⁶ *dirigere, gubernare*, fit ὁδῶν, ¹⁷ *dirigo, gubernare*, 90,
 16 44. ¹⁶ Componitur
 ex ἄνω, *ut de seu ni-*
mi; & *ὡς*, *vir*; &
 modò significat su-
 perbum, audacem;
 modò fortem & in-
 clytum. 17 1, 6, 3.
 17 18 ¹⁸ Componitur ex
 ὄψι, *alid*; & *βριμύ-*
μαι, *sono, strepo, fre-*
mo, sono; quasi ὄ-
 ὄψι βριμύδω, *al-*
istremus, sonans in
alio. nam τὸ
 ὄψι, *est alius*. 19
 19 20 123, 25. 20 τὸ δὲ-
 μος, *pro δέμω*,
 (ἀ δέμω, *u. ὅτι, ex-*
trius, adifico, 126, 3)
 est domus, *στρώ-*
μα. 21 *Ve*
 21 22 *ζέω*, 102, 8. hoc
 loco tamen non est
 præsens, sed aoristi
 secundi, propter pen-
 penitiam longam,
 quam præsens corri-
 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 49 50 51 52 53 54 55 56 57
 50 51 52 53 54 55 56 57
 51 52 53 54 55 56 57
 52 53 54 55 56 57
 53 54 55 56 57
 54 55 56 57
 55 56 57
 56 57
 57

lem, & ipsi præminum abstulit Briseida. Is
 23 λέει, & αὐτὸ τὸ μέρος 23 ἀπὸ αὐτοῦ τῷ Βρισηΐδᾳ ὁ Ὅ
 verò itascitur Græcis. Thetis autem filio precand
 24 ὅτι ὀργίζεται τῷ Εὐλαῖᾳ. Οἷος ὅτι, ὅτι 24 δεῖται
 in cælum ascendens, petit a Ioue,
 25. 26. 27 εἰς ὀλυμπον 25 ἀνελθόντα, 26 ἡγήσας πῦρος 27 ὁ Διὸς,
 ut Troianos superiores Græcis faceret:
 28. 29. 30 ὅπως 28 τὸς τρώας 29 ἐπικρατεῖν, & Εὐλαῖαν 30 ποιῆσαι.
 Iuno autem, hoc cognito, altercata est aduersus Iouem,
 31 Ἡρῶ 31 τὴν 31 ἡρῶν, 22 δίδωμι 31 πᾶσι 27 ὁ Διὸς,
 quousque ipsos reconciliavit Vulcanus vinum fundens in
 32. 33 εἰς αὐτὰς 32 δίδωμι Εὐλαῖαν 33 ἐπικρατεῖν ἐν
 poculo aureo. Illi autem, reliquum diei
 34. 35 34 ἐκπύματι 35 χροῖσιν. ὁ Οἶος, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας
 conuiuantes, in somnum vertuntur.
 36 36 δώχοντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ILIADIS A HOMERI

37 ΓΛΩΣΣΑΡΙΑ ΔΕ ΤΩΝ ΟΜΗΡΟΥ

Compositionis.

Ραφιδίας.

Αἴρβα preces Chrysa, pestem exercitus, dissidium regum.
 38. 39 38 Αἴρβα λιπὲς Χρύση, λοιμὸν στρατῶ, 39 αἰσχυρῶ.
 Iram cae Dea Pelideæ Achilles
 40. 41 40 Μῆνιν ἀειδὲ θεῶ 41 Πηληϊάδεω 42 Αἰχλῶ.
 Perniciosam, quæ infinitos Achivius dolores inflixit,
 43. 44. 45 43 Οὐλομένην, ἡ μὲν Αἰχλὴς 44 ἀλγὶ 45 ὀνέειν α. α.
 Multas autem fortes animas infetis misit
 46. 47. 48. 10 Πολλὰς δὲ 46 ἰφθίμους 47 ψυχὰς 48 αἰδοῖ 49 αἰσχυρῶ.
 Heroum: ipsos autem laniamenta fecit canibus
 50. 51. 52 50 Ἡρώων αὐτῶν δὲ ἐλάσσει 51 τὸν 52 κυνίστιν.
 Auibisque omnibus Iouis autem perficiebatur voluntas.
 53 53 Οἰωνοῖσι τε πᾶσι. 27 Διὸς δὲ ὅτι 53 ἐπικρατεῖν βουλῇ.

μῆνι, diffideo, contem-
 do, altercor. 23 Vt 23
 ψῆ, 53, 10: ab ἀπ-
 αῶν, quod compo-
 nitur ex ἀπ. 49, 7:
 & ἀπ. 89, 2. 24 187, 24 δεῖται, ἐν τῷ
 6. 25 237, 74. 26 Vt 25 ἀνελθὼν, ὥστε.
 ἐπὶ 73, 8: ab ἀν- 26 ἡγησάμεν, α.
 τῶν, μ. ἥσα, περὶ, το-
 re mendicorum po-
 sco. fit enim ab αἰ-
 σης, pauper, mendi-
 cius, qui ostiatim pe-
 tit, 90, 44. Vide quo-
 que 49, 1. 27 136, 27
 3. 28 30, 22. 29 Vt 28. 29
 ἐπικρατεῖν, 122, 9: ab
 ἐπικρατεῖν, obtinens.
 30 79, 8. 31 ὁ γνῶν, 30. 31
 γνῶν, 184, 34. 32 Vt 32
 ἐπὶ 53, 10: ἀπ. 24
 λῶν, dissolio, divi-
 to, reconcilio: com-
 ponitur ἐκ ἀπ. 49, 7:
 & λῶν, soluo. 33 ὁ 33
 αἰσχυρῶ, v. est vinum;
 & χρῶ, fundo: vnde
 ὁ αἰσχυρῶ, pocillator,
 qui vinum fundit;
 hinc αἰσχυρῶ, 90, 44,
 vinum fundo: a quo
 αἰσχυρῶν, vt τῶν, 59, 31. 34 Verbale 34 τὸ ἐκπύμα, αἰσ.
 126, 3: ab ἐκπύμα, e-
 bibo; futurum ἐκ-
 πύσω, 206, 15. 35 ὁ 35
 χροῖσιν, & αὐτῶν: vnde
 χροῖσιν (poëticè χροῖ-
 σιν) contrahit χροῖ-
 σιν, αὐτῶν. 36 Vt 36 δώχοντες, εἰς.
 φθίπτειν, 70, 33: ab
 δώχοντα, conuincor.
 37 Appellatur hoc ο- 37 ἡ Γλαῖς, αἰσ.
 pus Γλαῖς, quod bel-
 lum continet apud
 Ilium inter Græcos & Troianos ob raptum Helenæ gestum. 38 Αἴρβα, id est, 38
 primus liber, sup. continet. 39 23, 33. 40 Vt 23, 33. 41 127, 53. 42 200, 39. 40. Αἰχλῶ.
 12. 43 ὁ Ὀυλομένης, est ἐλόντων ἔχων, perniciosam vim habens. 44 Vt πετεινός, 41. 42. Ὀυλομένης, ἡ, εν.
 35, 28. 45 95, 31. 46 Dictum voluit ab ἰφθίμῳ, fortiter; & θυμῶν, animi; quasi 43. 44. τὸ αἰσχυρῶ, eos.
 animosus, seu forti animo pradius. scribitur tamen per ι, & θυμῶν per υ. 45. 46. ὁ ἐκ ἰφθί-
 47 236, 43. 48 ὁ αἰσχυρῶ, id. 49 Vt 49, 53, 10: ἀπ. αἰσχυρῶν, prae-mitto, ante 47. 48. 49. μῆνι.
 tempus & fatum misit. Simplex ἐλάσσει, incipit a vocali immutabili, 48, 32. αἰσχυρῶν.
 ideo augmentum non recipit. De αἰσ. vide 49 13. 50 30, 23. 51 Pro τῶν, 50. 51
 n: vt 51, 47, 31: ἀπ. 52 138, 1: & 33, 15. 53 Vt 53, 61, 15: ἀπ. 52. 53. κυνίστιν. πλεῖν.
 li ij

	251	P R A X I S	
πῆλιν.	pro πέλει, v: quod fit à πὸ πῆλιν, v. 54 nū, 90, 44. 54 ἐξ ὧ, δηλοῖται, ἡσίου, ex quo, scilicet tempore. 55 re. 55 Pro discessit, n: vt simplex ἐστὶν πῆλιν, 98, 7. δις ημι, dispa- ro, disjunctio: hic pas- siuè, diuisi sunt, vel per verbum neu- trum, diffederunt. 56 56 Vt πῶ πῆλιν in duali, 59, 31: ab ἐλ- ζῶ, quod fit ab ἡ- λῶ, comitatio, 90, 44.	Ex quo sanè primùm diuissi sunt contententes 54 E' ἐξ ὧ πῶ πῆλιν n 55 δις ἡμῶν 56 ἐλῶν τε 54-55-56 Attid: s'que tex virorum & diuus Achilles. 57 A' ἡσίου τε ἀνὰ πῆλιν ἐξ ὧ A' ἡμῶν. 57 Quisnam ipsos deorum contentione commisit pugnare? 58 Tis γ' 58 τ' ἄρ' b 59 σφῶν θεῶν ἐλῶν x 60 ζυγίῃσι μάχεσθαι; 58-59-60 Latonx & Iouis filius. hic enim, Regi iratus, 61 Λατῶν καὶ Διὸς υἱός. ε' ὅ γ' d, 62 βασιλῆϊ 63 χαλῶνται, 61. 62. 63 Morbum per exercitum excitauit malum: peribāt autē populi: 64 Νῆσται ἀνὰ πῆλιν, 65 ἄρ' τε καὶ πῶν n 66 ἀλῶντες ὧ λῶν. 64. 65. 66 Quoniam Chrysem in honore habet sacerdotem. 67 Οὐνεματ' Χρύσην 67 ἡμῶν 68 ἡμῶν 67. 68 Attid. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum, A' ἡσίου. ε' ὅ γ' d 69 ἡλῶν 70 πῶν A' ἡσίου, 69. 70 Liberaturusque filiam, ferensque infinita dona, 71 Λυσσάδης τε 72 θύρασ τε, φέρον τ' 73 ἀσφείσει 74 ἀποινα, 71. 72. 73 74 Coronas habens in manibus longè-iaculantis Apollinis, 75 Στέμματα ἔχων ἐν α' 76 χροῖν 77 ἐκὼν δὲ A' πῶλιν, 75. 76. 77 Aureo cum scepro, & obsecrabat omnes Achiuos, 78 Χρυσῶν ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ 79 ἅλλοις δὲ πῶν A' ἡσίου, 78. 79 Attid. autem maximè duos principes populorum: 80 A' ἡσίου 81 μέγιστα δὲ 82 χροῖν τε καὶ λῶν. 80. 81. 82 Attid. & alii bene-oceati Achii, A' ἡσίου τε καὶ ἡλῶν 83 εὐκνήμιδες A' ἡσίου, 83 Vobis quidem dii dent cœlestes domos habentes, 84 Ὑμῖν μὲν θεοὶ 84 δῶκεν 85 ὀλυμπία δῶματα ἔχοντες, 84. 85 Expugnate Priami ciuitatem, bene verò domum reuertit: 86 Ἐκπύρατε Πριάμου πόλιν, εὖ δ' ἔπειτα 87 ἐκείνῃ. 86. 87 Filiam autem mihi soluete dilectam; hæc dona accipite, 88 Παιδὴ δ' ἐμὴν λύσατε φίλῃν, ἐγὼ δ' 74 ἀποινα 88 δέχεσθαι, 88 Venerantes Iouis filium longè-iaculantem Apollinem, A' ζῶντες Διὸς υἱόν 77 ἐκὼν δὲ A' πῶλιν, Tunc alii quidem omnes approbarunt Achii, 89 Ἐν δ' ἄλλοι μὲν πάντες 89 ἐπὶ δόφηνον A' ἡσίου, 89	
ἐλῶν τε ἐλῶν.	56 56 Vt πῶ πῆλιν in duali, 59, 31: ab ἐλ- ζῶ, quod fit ab ἡ- λῶ, comitatio, 90, 44.		
A' ἡσίου.	57 Id est, Agame- mnō Atrei filius. est enim patronymicū ab A' ἡσίου, vt Πη- λιδῆς, ἀΠηλιδῆς, 127, 58 49, 58 π & α, aut π & ε, expletiuæ particulæ sunt, 227, 59 12. 59 227, 2: & 113, 60 212, 11. 61 37, 62. 63 29. 62 37, 12. 63 Vt τυφθαῖς, 70, 33: à γῆ- λῶ, γῆλασθαι: quod fit ab ἡλῶ, 90, 64 44. 64 16, 22. 65 168, 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-		
τφῶ.	59 12. 59 227, 2: & 113, 60 212, 11. 61 37, 62. 63 29. 62 37, 12. 63 Vt τυφθαῖς, 70, 33: à γῆ- λῶ, γῆλασθαι: quod fit ab ἡλῶ, 90, 64 44. 64 16, 22. 65 168, 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-		
ζυγίῃσι, α, i. 60, 61 34. 60 212, 11. 61 37, 62. 63 29. 62 37, 12. 63 Vt τυφθαῖς, 70, 33: à γῆ- λῶ, γῆλασθαι: quod fit ab ἡλῶ, 90, 64 44. 64 16, 22. 65 168, 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
χαλῶνται.	61. 62. 63 29. 62 37, 12. 63 Vt τυφθαῖς, 70, 33: à γῆ- λῶ, γῆλασθαι: quod fit ab ἡλῶ, 90, 64 44. 64 16, 22. 65 168, 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-		
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπῶνιος, qui est sine honore, 90, 44: ab α priuatiuo, 224. 52: & ἡμῶν, ho-			
δρῶν, α, i. 65. 66 19. 66 Vt ἐνὶ πῶ- ν, 61, 17: sine au- gmento, n: ab ὀλέγ- μῳ. 67 Vt ἐν πῶ, 53, 10: ab ἡπῶν, μ. α πῶ, quod fit ab ἡπ- μῳ, ἡπ			

Reuerendumq; esse sacerdotē & splendida accipienda dona.

90.91.92 90 Αἰδῶμαι 91 ἱερεῖα, καὶ ἀγλαὰ 92 δῶκα 94 ἀποινα.

Sed non Attridi Agamemnoni placuit animo,

93 Αἰδῶμαι Ἄτρεϊδῃ Ἀγαμέμνονι 93 ἠδ' αὖτε θυμῷ.

Sed malè dimisit, grauemq; sermone iussit:

94.95 Αἰδῶμαι καὶ 94 ἀφίει, καὶ ἄλλοι δ' 95 ἐπὶ μῦθον 95 ἐπὶ πᾶσι.

Ne te, senex, concauas ego apud naues comprehēdam.

96.97 Μὴ σε, 96 γέρον, ἀκὴν ἰλησιν ἐγὼ παρὰ 97 ἡνιοσὶ καὶ χεῖρα,

Vel nunc tardantem, vel posturus venientem.

98 ἢ νῦν 98 δειδῶνόντ', ἢ ὕστερον αὖτις 98 ἰόντ'.

Non vitque tibi profuerit sceptrum & corona Del.

99.100 Μὴ νῦν 99 100 ἔσται σέβη σὺν πᾶσι καὶ σέμναι ἱστοίαι.

Hac verò ego non soluā, antequam ipsam & senectus inuadat

101.102 ἢ τῶν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν 101 μὴ καὶ γῆρας 102 ἐπείσῃ.

Nostra in domo in Argis procul à patria

103 ἢ μετὰ τὴν οἰκίαν 103 Ἀργεὶ πολλὰ γ' πατρὸς

Telam texentem, & meum lectum obeuntem.

104 ἴσθι ἐπὶ χροῦ μὲν, καὶ ἐμὸν λίκον 104 αὐτὸν ὡσεύ.

Sed abi, neme irrites, sanus vt redeas.

105.106 Αἰδῶμαι, 105 μὴ μ' ἐρίδιζ', 106 σῶμα τὸν ὡς γὰρ 107 ἴσθαι.

Sic dixit: iunxit autem senex, & obediuit verbo.

107.108 Ως 108 φασ· 108 ἰδοὺ δὲ ὁ γέρον, καὶ 110 ἐπὶ τὸ μῦθον.

110

THEOCRITI IDYL-

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Εἰδύλλιον

tertium.

ΛΙΟΝ ΤΡΕΪΝ.

ARGVMENTVM.

ὑποθέσις.

3

Inscribitur quidem Idyllium hoc, Caprarius, vel A-

4 Εἰρηνοφύτου τὸ μὲν Εἰδύλλιον τὸ 4, Ἀπέλλος, ἢ Α-

maryllis, vel ἢ Λασειῦς. Λασειῦς autem aliquis Amaryl-

5 μῦθος, ἢ 5 Καμῖστος. ἐπικαμῖζεν δὲ πρὸς τῇ Ἀμάρυλ-

ῖδι, nomine non declarato. Cenēthauerit verò quispiam

6.7 λίδι, τὸ ὀνόματι μὴ 6 δηλωθῆναι. 7 Εἰρηνοφύτου δ' ἢ αὐτοῦ

λασειῦντος Βάτιον esse. hunc enim, caprarium exi-

τον ἐπικαμῖζοντα Βάτιον εἶναι, τοῦτον γὰρ, εἰς πόλιν ὄν-

habere, & Doricæ linguæ vsum non mediocrem his paucissimis versibus com-

plexum intueri. 3 239, 3. 4 Syncopa est pro αἰρηπόλος, ab ἡ αἰρ, αἰρη, capra:

ἢ πόλιν, versor; qui circa capras versatur. 5 Verbale, 126, 11: ἀκαμῖζω, ἢ λασι-

αῖο, petulans sum, pro cor, procatum eo: quod fit ἀκάμω. Vide 243, 2. 6 ἢ χερσὺς

ἢ μὲν, 87, 6: ἀδηλόν, manifestum, declaro: quod fit ἀδῆλως, manifestum, 90, 44. 7 ἢ

ψαν, 53, 12. sed sine

augmento. nam ἡ

est immutabilis, 49,

5. 90 ἢ περὶ 80, 90 αἰδῶμαι.

25: ab αἰδῶμαι, quod

fit ἀφ' αἰδῶς, 10, re-

uerentia, 90, 44.

91 ἢ βασιλῆα, 37. 91 ὁ ἱερεὺς, 10,

12. 92 Προδίδωμαι, 92 καὶ 10.

n: vt πύθου, 70, 14: δίδωμαι.

ἢ δίδωμαι. 92 169, 2. 93 ἠδ' αὖτε, 15, 6.

94 180, 17. 95 Προί- 94.95 ἀφίει.

πίπας, f. imperfe-

ctū ab ἀφίει. No-

randum, imperfecta

sæpe pro aoristis vsur-

patri. 96 23, 19: & 96 γέρον.

32, 5. 97 26, 27: & 33, 97

7. 98 159, 13. 99, μὴ 98.99 ἰών, ἰόντ'.

ἢ, geminata negatio

Græcis non affirmat

vt Latinis, sed ma-

gis negat. 100 ἢ τῶν

πλῆ, 58, 3: ἀχεῖσθαι.

101 113, 24 & 35. 102 ἢ

simplex εἶσι, 159, 3: cū

ἐπὶ, 49, 7. 103 τὸ Ἀφ- 103

296, 10, εἶ, m. 104 92, 104

35. 105 159, 17. 106 ἢ τῶν

σφάτῃ, 112, 5: ἀ

positio σφάτῃ: com-

paratiuus pro positi-

uo. 107 Ionicè pro

ῖν, vt τῶν πλῆ, 69, 25.

Vide 61, 33. thema

est, ἰομαι. 108 ἢ τῶν

6, 99, 19: ἀφ' αἰδῶς, 108 ἢ φάσθαι.

34. 109 188, 20. 110 ἢ

ἐπὶ πλῆ, 61, 15: ἀφ' αἰ-

δῶς, 110 ἢ τῶν

pro aoristo. 1128, 1

29. 2 120, 34. Ter-

tium Idyllium sele-

gimus, quod esset &

brevius & pluribus

Doricis refertum

quàm præcedentia: vt

eadem via possis &

integrum Idyllium

3.4 ἀπόλ.

5 καμῖστος, 5.

6 καμῖζω.

7 δηλόν.

li iij

ἐκείνη.

τῆς αἰ, 57, 33 : ab ἐκείνῳ, assimilo, con-
iunctio : quod fit ab ἐκείνῳ, 90.
8 44 : Id est altero, si-
ue proximè sequen-
9 ti Idyllio. 9 139, 22.
10 157, 32. Vide 227,
11 40. 11 Vt simplex 11-
12. 13 92, 96, 14. 12 164,
20 : & 226, 8. 13 Ver-
bum è verbo, ex dic-
cero lasciuientem ; id
est, ex verbis ipsius
qui hoc Idyllio in-
ducitur lasciuens, at-
que hæc verba effe-
rens, ἡ γὰρ τοι σμῆς
καὶ φαίνομαι ; Ex his
autem verbis sunt qui
arbitrentur, ipsum
Poetam ita lasciuire ;
vt quem Simichidem
Apollonio teste ap-
pellant : Verum non
obseruata temporis
ratione, errare illos
Munatus gramma-
14 ticus affirmat. 14 Vt
βοῶμαι, 82, 28 : ἀπλη-
ρομαι, error, deci-
pior : quod fit ab ὁ
πλητός, vagabundus,
erro, profugus. 90, 44.
15 15 Verbum de verbo,
gratiā admitti ;
vel, causa recipi ; id
est, vt admittatur
ab Amaryllide. de
χάρις habes 229, 18.
αὐτοδιδύμῳ verò,
vt τοφθῆναι, 70, 6 : ἀ-
16 αὐτοδιδύμῳ, recipio, admitto. hic verò passiuè positum est. 16 Vt χενότι, 84, 24 :
17 ab αἰτίῳ, dignum puto : quod fit ab αἰτίῳ, dignum, 90, 44. 17 90, 44, animus, com-
positum cum δὲ [224, 53] δὲ θυμῷ, animo perturbatus, tristis : vnde δυσθυμία,
18. 19 αἰ, 128, 33. 18 Vt πίνω, 58, 30 : ἀκατάλυτος. 19 Vt πεποίηται, 79, 25 : ἀκα-
20 20 αἰδοῖτο, proprie speciem seu formam significat, vsurpatur etiam pro forma seu
21. 22. 23 specie poemati : hinc fit εἰδύμῳ, 128, 29. 21 158, 5. 22 164, 20 : & 226, 8. 23 Id est,
propterea quòd Simi mentionem facit in versu citato, ἡ γὰρ τοι σμῆς καὶ φ. cre-
dunt enim eum alluisse ad Simichidis nomen, quo ipse appellabatur, si A-
pollonio credimus. Sequitur εἰόνται, vt νόπῳται, 61, 11 : ab εἰομαι, quod &
18. 24 εἰμαι, 204, 26. 24 ὁ Σιμιχίδης, u, patronymicum vt Κροῖδης, 127, 39 : ab ὁ Σι-
μιχί, 25. 26 μιχί, qui Theocriti pater fuisse creditur. 25 117, 23. 26 Προσέειπε, 115, 16.

πληρόμα.

χάρις τῆ.
αὐτοδιδύμῳ.

αἰτίῳ.

αἰδοῖτο.

πρὸ αἰός.
πρὸ αἰ.

stentem, per alterum, facit differentem cum Corydone, &
τα, 8 δι' ἐτέρου ποιῶ αὐτὸς 21 εὐλετῶν Κορυδῶνι, & 8
amorem, quem habebat erga Amaryllida, ostenden-
τ' ἐρωτα, 89 9 εἶχε αὐτὸς τῷ Ἀμαρυλλίδῃ, ἐμφαίνον-
tem. Hæc itaque res fuerint in Italia iuxta
ἐ. τὰ αὐτὴν πᾶσα ματῶ 10 εἴη γ' αὖ ἐπὶ Ἰταλίας αὐτῆς 10
Crotona Siciliæ ; vnde & Amaryllida esse sup-
Κρότωνας Σικελίας, ὅθεν ἔ τῷ Ἀμαρυλλίδῃ 11 ὥσπερ 11
ponit. Cæterum Poetæ persona non fuerit, vt Mu-
πίθεται. Τὸ δὲ τῆ ποιητῆς αὐτοῦ πρὸς γυναικὶ 10 εἴη, ὥς ὁ Μά-
natus ait. ex eo quòd Lasciuens dicit : Nūquid
νατὸς αἰ 12 φησιν, 13 ὅτι τῆ λέγειν τ' ἐπικαμφοῦντα. ἢ γ' ὅτι 12. 13
tibi sumus videor? Errat verò & circa
γ' ὅτι τοι σμῆς καὶ φαίνομαι ; 14 Πλανώται δὲ καὶ τὰ παλαιὰ 14
tempora. Fert autem Lasciuens dona, videlicet mala
τῆς χροῖνος. Φέρει δὲ ὁ ἐπικαμφοῦντα δῶρα, ἡ γὰρ μῆλα
& coronat. Amaryllidi, vt admittatur.
ἐ φαίνομαι, τῇ Ἀμαρυλλίδῃ, 15 χάρις τῇ αὐτοδιδύμῳ αἰ, 15
Illa verò, neq; sermone ipsum dignū putat. atq; ideo tristitia
b' ἡ δὲ, οὐδὲ ἰόσῃ αὐτῷ 16 αἰεί. διὸ ἐ 17 δυσθυμία 16. 17
vitam dissoluere statuit. Cæterum poema est la-
τ' βίον 18 κατὰ δόξαν 19 αὐτοῦ πρὸς γυναικὶ. 20 Τὸ δὲ εἰδῶ, ἐπικα-
sciuum. Tityrum, alii quidem propriū : alii verò, Satyrum
μικροῦ. Τὸν Τίτυρον, βίῳ μὲν, κυρεῖον. βίῳ δὲ, Σάτυρον
esse dicunt : quidam autem per Simum, Theocritum
21 εἶναι 22 φασί. ἵναι δὲ 23 αἰετὸς σμῆς, ὁ σκελετὸν 21. 22
arbitrantur lasciuire, Simichidem vocantes : historia est
23 εἰόνται καμφοῦντα, 24 Σιμιχίδῃ καλουμένῃ. ἡ ἰσχυρία 23. 24
apud Apollonium.
παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

CAPRARIUS VEL AMA- RYLLIS, VEL LASCIVVS. ΠΥΛΛΙΣ ἢ ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Procatum eo ad Amaryllida. Porro mihi capre
χ 5 Καμφοῦντα 25 πρὸ τῷ Ἀμαρυλλίδῃ. 26 αὐτῇ δὲ μοι αἴγας 25. 26
16 Vt χενότι, 84, 24 :
17 90, 44, animus, com-
positum cum δὲ [224, 53] δὲ θυμῷ, animo perturbatus, tristis : vnde δυσθυμία,
18. 19 αἰ, 128, 33. 18 Vt πίνω, 58, 30 : ἀκατάλυτος. 19 Vt πεποίηται, 79, 25 : ἀκα-
20 20 αἰδοῖτο, proprie speciem seu formam significat, vsurpatur etiam pro forma seu
21. 22. 23 specie poemati : hinc fit εἰδύμῳ, 128, 29. 21 158, 5. 22 164, 20 : & 226, 8. 23 Id est,
propterea quòd Simi mentionem facit in versu citato, ἡ γὰρ τοι σμῆς καὶ φ. cre-
dunt enim eum alluisse ad Simichidis nomen, quo ipse appellabatur, si A-
pollonio credimus. Sequitur εἰόνται, vt νόπῳται, 61, 11 : ab εἰομαι, quod &
24 εἰμαι, 204, 26. 24 ὁ Σιμιχίδης, u, patronymicum vt Κροῖδης, 127, 39 : ab ὁ Σι-
μιχί, 25. 26 μιχί, qui Theocriti pater fuisse creditur. 25 117, 23. 26 Προσέειπε, 115, 16.

Sed frustra molli in brachio extabefactum est.

90. 91. Δ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πρὶν οὐ παρὰ τὴν ἑξέμετρον.

Dixit & Agreō vera cribro vaticinans,

92. 93. 92. Ἐπὶ τῷ 93. Ἀ' ῥοῖσι οὐ παρὰ τὴν ἑξέμετρον, κροσσινέμαυης,

94. 95

Dudum herbas colligens sequens, quod ego quidem

96. 97. 96. Ἀ' πρὸς τὴν 97. παρὰ τὴν ἑξέμετρον, οὐ παρὰ τὴν ἑξέμετρον

Tibi totus incumbo; tu autem mei rationem nullam facis.

98. 99. 98. Τὴν 99. ἑξέμετρον, f. τὴν 98. ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

1. 2

Certe quidem tibi albam gemellos patientem capram

3. H' ῥοῖσι f. τὴν 3. ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

seruo:

φύλασσε.

Quam me & Mermnonis filia Erithacis nigrū-corpus-habens

4. 5. 4. Τὰς 5. 4. Μέρμωνος ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

Petit, & dabo ipsi, quoniam tu mihi deliciaris.

6. 7. 8. Αἰτῶ, τῷ 7. 6. Δὲ τῷ 7. οἱ ἐπὶ τῷ 7. ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

Salit oculus meus dextet num videbo

9. 10. 9. Ἀ' αὐτῶν ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

intellexisse manum vel digitos. 91. Vt ἐπὶ τῷ 91, 66, 31: ab ὁμολογίᾳ, *marcescio*, 91. ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

tabefacio: compositum ab ἐα (quæ ante vocalem sit ἑξέμετρον, 117, 14.) & ὁμολογίᾳ, *marcescio*, 92. 139, 24. & 148, 18. 93. Vt ἡ Ἀητῶ, 37, 27. est autem

nomen cuiusdam vetulz sortilegæ cribro vaticinantis: quæ diuinandi ratio ad

postea vsque tempora permanavit. 94. Pro τῷ ἑξέμετρον, 35, 27. Perpende hic tria:

synalœpheæ siue contractionem; de qua 156, 37. Dorif-

num, ο: & Ionismum m. 95. Dictio composita ex τῷ κροσσινέμαυη, vel ὁ κροσσινέμαυη,

cribbum, & ῥοῖσι, ἑξέμετρον, *vases*. 96. Pro ἡ πρὸς τὴν ἑξέμετρον, 79, 13: ἡ πρὸς τὴν ἑξέμετρον,

herbas colligo; ab ἡ ποιῶ, *herba*; & λέγω, *lego, colligo*. 97. Pro παρὰ τὴν ἑξέμετρον,

nam poetæ παρὰ τὴν ἑξέμετρον dicunt: & sit a masculino ὁ παρὰ τὴν ἑξέμετρον, ut: vt ἡ

διπρὸς: ab ὁ διπρὸς, 119, 16. *παρὰ τὴν ἑξέμετρον* autem, id est, *facium, comas*, est ver-

bale, 126, 11: ἡ παρὰ τὴν ἑξέμετρον, *in* 126, 11: sed quasi ἡ παρὰ τὴν ἑξέμετρον, vel παρὰ τὴν ἑξέμετρον, 132,

25. Hunc versum præcedenti sic coniunge, Καὶ Ἀ' ῥοῖσι κροσσινέμαυης, ἡ πρὸς τὴν ἑξέμετρον

herbas colligens sequens, dixit vera: & *herbas colligens sequens*, id est, dum mes-

sores sequens, relictas spicas colligeret. 98. 113, 28. 99. Componitur ex τῷ 32, 1, 98. 99.

23. & 21, 3; & καὶ τῷ 16, 3, 21. 1. 27, 17. 2. Pro τῷ 79, 19. nam Doris: subscri-

ptum sæpè negligunt, 13, 13. 3. Ab ὁ τῷ διδύμω, *geminus, gemellus*; & πικρῶ, 3

pario, (cuius præteritum medium τίττω 71, 10) sit regulariter ἡ διδύμητος, 3

geminos enixa, gemellos parians: verum poetæ in compositis ex nominibus

tertiæ declinationis, o claudens primam compositionis partem, in η mutant, δι-

δύμητος, & Doricè διδύμητος, ο. Idem nonnunquam etiam in prole fieri,

declarat ἑλκφθβόλια, ποδὸς ἑλκφθβόλια, & similia: quæ alii Ionismum habere pu-

tant, cum potius videatur esse Attica. 4. Quum nomen proprium articulo ful-

tum, regit genitium proprii nominis, cum eo articulo, si sit masculinus, in-

telligitur in eodem casu ὁ, id est, *filius*: si sit fœmininus, suppletur ἡ γυνήτης,

filia, vt Πίττω ὁ Ἰωάννης, *Petrus Iohannis, scilicet filius*: ἑξέμετρον, ἑξέμετρον 2. πρὶν.

Μέρμωνος, *Erithacis Mermnonis*, supple *filia*. 5. Dictio composita ex ὁ με-

λαύς, *melanochrois*, niger; & ῥοῖσι, ῥοῖσι, *cutis, corpus*. 6. Pro διδύμη, 207, 30. 6

7. 110, 15. & 113, 36. & 227, 2. 8. Vt τῷ 61, 9. sed neglecto, subscripto, 13, 13. 7. 8

ab ὁ διδύμητος vel ὁ διδύμητος, *ludibrium, ludibrium facio*. 9. Quasi dicat: ἡ Ἀ-

maryllida procul venientem videre videor: num igitur ipsam inuisam? 10. 194, 22. 10

K k

Μακρὸς ὁ ἀλφεισβόρξ.
 26 Ματθ. ο ἡ χαρίσας ἀνέφρονι Ἀλφισαβόρξ.

27. 28 At pulchram Venerem in montibus oves pascens
 ο τὰς ὃ ο κρὰν Κρητρεῖαν ἐν 27 ἔρσι μὲλᾶ 28 νομῶν

Non sic Adonis in plus duxit rabiei.
 29. 30 Οὐχ ὅτως 29 ἂν δῶνις ἐπὶ 30 πλῖον ο 25 ἄρξο ο λύσας.

Quare ne quem mortuum ipsum sine mamma ponit.
 31. 32. 33. 34 Ως 31 ἐπὶ 32 φθιμῶν 32 μιν 33 ἄτερ ἰμφοζοῖς 34 πῆν.

Beatus quidem mihi immutabilem somnum dormiens
 35. 36. 37 ο 35 Ζαλωτὸς μὲν 36 ἰμῖν ὃ 37 ἄρεπον ὕπνῳ ἰμῶν

Endymion. Admiror autem o dilecta mulier Iasionem,
 38 Ἐνδύμιον. ο 38 Ζαλῶ δὲ ο φίλᾶ 38 γυνὴ Ἰασίωνα,

Qui tanta adeptus est, quanta non audieris profani.
 39. 40. 41 Ὅς 39 πῶσιν ο 40 ἀνέρεσιν, ο 41 πῶσιν ο 35 βέβαιοι.

Daleo caput. tibi verò non est curæ: non amplius cano.
 42 ο 42 Ἀλγῶ ο πᾶν κεφάλῳ. 42 τῷ δὲ ὅ μὲλῳ ἐνέει ἀνδρ., ο.

Iacebo autem cadens, & lupi hinc me edent:
 43. 44. 45 ο 43 Κετῶν μιν 44 πῶν, ο 45 τοὶ λύγρι. ὁ δὲ μὲ 46 ἰδνῶ.

46 Tamquam mel tibi dulce hoc in gutture furit.
 47 Ως μίλις τῷ γλυκὺ τῷ τε κτὶ βρόχῳ 47 ῥυοῖς.

χαρίσας, &c. peri-
 phrasis est ipsius Pe-
 zonis, quam Bias ad-
 amabat. 27 Poëticum 27
 pro ὅρσι, ἂ τὸ ὅρσι,
 ο, & poëticè ἔρσι.

28 ἰνομῶν, ἢ, παθῶν. 28 νομῶν.
 lum παθῶν : hinc
 νομῶν, παθῶν, 90,
 44. 29 220, 23. 29 ὁ δῶνις.

30 124. 44. 31 1:8, 30. 31
 36. 32 113, 24. & 35. 32
 33 ἄτερ μφοζοῖς πῆν 33

2, id est, cessat am-
 plecti, vel gremio
 foueri. 34 95, 34. 34 πῆν.
 35 Pro ζαλωτὸς. ο 35
 ζαλωτὸς.

verbale, 26, 11: ἂ
 ζαλῶν ζαλῶ, & Do-
 ticè ζαλῶ, μ. ὡσιν,
 id est, amulor, suffi-
 cio, admiror, bea-
 tum iudico. 36 113, 36

24. 37 A τῷ πινυ, 37
 το, πιντο, fit verbale
 (127, 23) ἢ τῷ πινῷ,
 ἢ, mutatio, con-

versio: vnde cum α priuatiuo fit adiectiuum α τῷ πινῷ, immutabilis, inconcussa,
 perpernum. 38 135, 28. Per apostrophē ad Amaryllida sermonem conuertit. 38
 39 Est genitiui pluralis ἂ πῶσιν, ἢ τῶσιν: id poëticum est pro πῶσιν. 40 Vt ἰπῶσι, 39. 40 πῶσιν.

53, 10: ἂ κυρίῳ, ἀδριφcor. construitur cum genitiuo. 41 Pro πῶσιν, ut πῶσι. 41
 53, 73, 19. habet terminationem futuri secundi medii πῶσιν 73, 24. Vide 74,
 26: & 207, 17. Venit autem à themate πῶσιν 206, 22. 42 113, 28. 43 πῶσιν. 42. 43 πῶσιν.

μφοζοῖς, ἢ, (ut habes 163, 21) ἂ πῶσιν, καί, & crasi καί; vnde futurum primum
 καί, ἢ, & medium καί, ἢ, pro quo Dores dicunt καί, ἢ, vel καί, ἢ, 163, 31:
 & 206, 8. 44 207, 46. 45 115, 17. 46 Communiter dicendum erat ἰδνῶ, ab 44. 45 πῶσιν.

ἰδνῶ, futuro secundo medio: de quo 154, 15: & 193, 39. Iuxta huius analogiam, 46
 fututum secundum actiuum esset ἰδῶ, non ἰδῶ : & tertia pluralis ἰδῶσιν, non
 ἰδῶσιν. Pro ἰδῶσιν verò antepenacuto, Theocritus more Dorico (47, 15)

dixit ἰδῶν. Ego malim legere ἰδνῶ, quòd futurum
 secundum huius verbi in voce actiua vix
 inueniatur. 47 185, 21. 47 ῥυοῖς, οἰο, οἰο.

πρὸ Ὀλύμπια.
πρὸ Ὀλύμπια.
ὁ Ὀλύμπιονίκης.
πρὸ Ὀλύμπια, κα

1 SVA s Odas Pindarus OLYMPIA siue Olympionicas inscripsit, quodd his Olympia certamina quæ ad Olympiam urbem quinto quoque anno celebrabantur, atque eorum certaminum victores (qui Olympionicæ, ἀπὸ τῆς νίκης, id est, à victoria, dicuntur) summis in cælum usque laudibus extollat. & prima quidem Ode Hieronem Syracusanorum regem, qui celes septuagesima tertia Olympiade victoriam his ludis retulerat, amplissimo laudum præconio ad sidera euehit. Est autem celes, is qui æquum desultoriū, id est, solum, videlicet sine bigis aut quadrigis, incitatissimo cursu agitat: quo nomine ipse quoque equus

2 appellatur. 2 128, 29. & 254, 20.

3 3 Literis alphabeticis vtantur Græci pro notis arithmeticis; vt in Lexicorum appendicibus fusissimè explicatur. 4 Diuisæ sunt Ode Pindari per Strophas & Antistrophas,

quæ eodem semper numero & eisdem versuum legibus constant; atque per Epodos, & numero & versuum ratione ab utraq; illa variantes. Si verbum verbo velis reddere, πρὸς versionem sonabit, à πρὸς, τῆς : ἀντιπρὸς, inuersionem vel contrauersionem: & ἐπὶ ᾄδης, accentionem. Erant autem vocabula choriæ, quæ ad saltationum, quæ ad lyre concentum ducebantur. dum enim Strophe occinebatur, saltantes sese ab vna parte in alteram vertebant: in antistrophe gradum inuertebant: & in Epodo interquiescebant. 5 Ordinem huius constructionis paulò inuersum sic retexere:

Aurum verò eximie excellit superbis diuitiis (id est, reliquis metallis)

6 non aliter quàm ignis noctu. 6 Pro γηρύειν: Dorismus duplex. Vide 12,

7 37. & 13, 12. & 59, 16. à γηρύω. 7 Pro ἔλδω, 61, 33. vt τὴν πῆλη, 61, 9. ab ἔλδω.

8 καί. 8 φίλοι ἦτορ, carum cor, care.

9 anime, vel mi anime. 9 Pro μενέω, 6, 8, & 10. id est, ne amplius, ne.

10 possitas, ne porro. 10 Vt πῖναι, 78,

11 12 21. à σκεπῶ. 11 129, 21. 12 25, 3.

13 14 12, 3, 13. 14 Vt τὴν ὁρμήν, 55, 24.

P I N D A R I Π Ι Ν Δ Α Ρ Ο Υ

Olympia siue Olym-

1 Ὀλύμπια, ἢ Ὀλυμ-
πια: victores.

πιονίκα.

Hieronì Syracusio celesti.

Ἱέρωνι Συρακούσιᾳ † κέλην.

O D E P R I M A .

2 Εἴ Δ ο σ 3 Α'.

Strophe prima est versuum septendecim.

4 Στρεφὴ ἀ κάλων ἔ.

Optima quidem aqua: sed
ἀ εἶπεν μὲν ὁ δῶρ, 5 ὁ δὲ

Aurum, ardens ignis
Χρυσὸς, αἴθρῳ μοι πόρ

Velut excellit no-
ἄτι ἀπὸ πῆλης

te, superbis eximie diuitiis.
καὶ, † μενέω, 9 ἔχω κα πλάττω.

Si verò certamina narrare
Εἰ δὲ ἀνδρα ὁ γαργύω

Desideras mi anime,
7 ἔλδω 8 φίλοι ἦτορ.

Ne porro sole speculetis
9 Μηκέτ, 10 αἰλίω 10 σκόπη

Aliud feruentius
11 ἄλλο γαργύω

In die fulgidum astrum,
Εἴ ο ἀμείρε φαινὸν ἄστρον,

Vacuum per æthera.
12 Εἴ ῥέμας δὲ 12 αἴθρῳ.

Neque Olympico certamine
13 Μηδὲ Ὀλυμπίας ἀγῶνα

Præstantius eloquimur.
14 Φέρτερον 14 αὐδῶν ἄστρον.

Vnde

13, 14

Vnde celeberrimus
15 Ὅθεν 15 πολύφατος

Hymnus undique ponitur
16 Ὅθεν 16 ἀμφιβάλλεται

Sapientum consilii, resonare
17.18 Σοφῶν 17 μετίσσι, 18 κελαδεῖν

Saturni filium in præditiem venientes
19.20 Κρόνου παῖδ' 19 ἀφ' ἑαυτοῦ 20 ἐκ γένους

Ac beatum Hieronis Iarem,
Μάκα, καὶ ἱέρωνος ἱστῶν,

Antistropha versuum XVII.
Ἀντιστροφή κώλων 17.

Iuris qui administrat
Θεμιστιῶν ὡς ἀμείβετ',

Scepitum in pectorosa
21.22 Ὅτι Σκῆπτρον ἐν ὀ 22 πολυμήλῳ

Sicilia; decerpens quidem
Σικελίας, ὀρέπων μὲν

Cacumina virtutibus ab omnibus;
23.24 Καρυφᾶς 24 ἀριστεῶν 24 πινυ-

Resplendet aurea &
Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ

Musces in flore;
Ὁ Μυσκάς ἐν αἴαντι,

Vt ludimus dilectam
25 Ὅτι παῖδ' ὀ φίλων

Viri circa crebrò
Ἄνδρες ἀμφὶ θυμῷ

Mensam. Atqui Doricam
26 Τράπεζαν. 26 ἀπὸ Δωρικῆς

citharam à clauo
τὸ φέρεται πινυ-

Sume, si tibi Pifæque
27 Λάμβαν', 27 εἴ τι ο Πίσσης τε

Et Pherenici lucunditas
καὶ Φερηνικοῦ χαλῆς

Mentem dulcissi-
28 Νέον 28 ὑπὸ γλυκυτά-
tis applicuit cogitationibus;
ταις 28 ὑπὸ γλυκυτά-

Quando iuxta Alpheum proruit, corpus
29 Ὅτι παρ' Ἀλφειῷ 29 ὑπὸ τοῦ, δέμας

Promptissimum in cursibus præbens,
30 Ἀκίνητον ἐν ἰδίμοις παρίζων,

Victoriz verò admiscuit dominum,
31.32 Κεῖται δὲ 32 ὡς ἐμίξει 32 διαισώτασ,

ab αὐδῶν, siue αὐδῶν, μ. ἄσπ. 15 A 15
φημι (164, 19) cum πολὺ, id est, πολύφατος.

multum: sit verbale (116, 11) ὡς πο-
λύφατος, celebris, vulgatus, de quo

multus sermo habetur. 16 Id est, 16
passim celebratur, vel exornatur.

17 Dativus pluralis poeticus, 33, 15 17 μετίσσι, 18
& 18: ab ἡμέτερος, 18 Resonare, 18 μετίσσι.

18 &c. id est, Vt ii qui veniunt in at-
plas ædes Hieronis, celebrant Io-

uem Saturni filiū. κελαδεῖν, 17 σοφῶν,
79, 9: ἀ κελαδεῖν. 19 Ab ἀφ' ἑαυτοῦ, ἄσπ.

quo 149, 61) sit adiectivum ἀφ' ἑαυτοῦ
vel ἀφ' ἑαυτοῦ. 20 20.4. 21 Pro σκῆ- 20.21 ἐκ γένους, &

πῶν, ο: & σκῆπτρον pro σκῆπτρον, ab-
iecto ρ, 17 in σκῆπτρον, id est, sce-

ptiteneus, non σκῆπτρον: dicimus
tamen pro eodem σκῆπτρον.

22 Pro πολυμήλῳ, ο: ἐκ πολὺ, πολὺ 22 πολύμηλῳ.
22 22.4. 23 Pro σκῆπτρον, ο: ἐκ πολὺ, πολὺ 22 πολύμηλῳ.

23 Id est, summam vir-
tutum omnium. 24 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

σῶν, 14, 12 & 32. 25 Id est, 25 25.4. 26 Pro ἀριστεῶν πινυ-

K k ii

Ante quas literas a † βρο: vt αἰσός, *delicatus, mollis.*

χι: ἀγός, *sanctus.*
 ἀρο: ἀρόος, *adulterus, plenus.*
 λι: ἄλις, *salis*; † ἄλιν, *mare*
 λκυ: ἄλκυων, *halcyon avis*
 λμ: ἄλμην, *salisugo.*
 λσο: ἄλσυνδην, *mare.*
 λυρ: ἄλυσον, *purpuraceum.*
 λρ: ἄλρις, *salinus, palustris*: hęc quidā leuigāt.

Composita ex α.

Α' ῥόμι, *abstemius.*
 ἄβρομι, *obstreperus*; ab
 α intensiuo, & βρόμος,
 streperus: sed ab α pri-
 uatiuo significat sine
 strepitu.
 ἄβροχος, *pō rigatus, siccus*:
 & ἄβροχία, *humoris*
penuria.
 Α' γιγας, *vinaceis carib;*
vix species.
 Α' λικς, *inuisibilis.*
 ἀληθής, *ios, & ἀλγες, u, pō*
calculosus, sine calculis.
 ἄλμα, *τῷ, pharmaca qua*

λσ: ἄλωμι, *caprio: ἄλος, a-*
rea.
 μσ: ἀμαξα, *plaustrum, ab*
αμω, similes; & ἄω, *duco.*
 alii deducunt ex ἀμω, &
 σσ: ἀμω, *acideo a*
leuigant: vt Hesiodus,
 ἱπ' ἀμαξων, *in plaustris.*
 μαρτ: ἀμαρτῶν, *pecco.*
 μιλλ: ἀμιλλῶ, *certamen.*
 πωλο: ἀπωλλο, *temer, deli-*

Ab his regulis excipe composita ex α: vt

σαντὲ obrepere prohibēt.
 ἀλιδμ, *importuosus,*
portu carens: vnde ἀλι-
 ρμία, *importu: sis as.*
 ἀλίπαν, *τῷ, medicamentis a*
non pinguis.
 ἀλίπαρος, *i, pō pinguis.*
 † ἀλίπασον, *genus carnis*
sine pinguedine; at ἀλί-
 πατος, *maris seu salis a-*
spiratus, aspiratur.
 † ἀλίπηρ, *τῷ, impinguis.*
 ἀλίπης, *i, pō, pinguedine*
carens.
 ἀλῶθη, *illasus.*

castus.
 πωλο: ἀπωλλο, *de ἀπλός, u*
ἀπλόη & ἀπλή, simplex.
 ρμ: ἄρμα, *currus*: ἄρμό-
 ζω, *congruo.*
 ρπ: ἀρπάζω, *rapio.*
 ψμ: ἀψιπρ, *toxsa-*
tiasus.
 ψμ: ἀψιμαχία, *pugna* 10
praeliudium.

ἀλῶθη, *indefinitus.*
 Α' μωρς, *testibus ca-*
rens. 15
 ἄπλος, *industria, cessatio*
à palastra.
 Α' πλοια, *nauiغاندي incō-*
modis as. sic ἄπλο, *na-*
uigio carib; ἄπλος, 20
nauiigationi ineptus.
 ἄπλοκ, *non implicat-*
us.
 ἄπλως, *minus va-*
lentes nauigare. 25
 ἄπλωτος, *inopis, sine diui-*
tiis.

Et si quæ sint alia composita ex α quæ possint in eas regulas cadere, siue il-
 lud α significet priuationem, siue intensiōnem, siue simul, siue malum & diffi-
 cultatem, siue modicum; siue sit abundans. semper enim α in compositione le-
 uigatur; præterquam in ἄλυσις, *catena arcta* & solida, aut *viniculum intortum* &
inexticabile, ex α priuatiuo, & λύσις, *liberatio, solutio*: (vnde ἄλυσιον, *catenu-*
la: ἄλυσιδιτις, & ἄλυσιδιτις, catenatus) & præterquam in ἄλγος, *u, Pluuio, infe-*
rus, ex α, & ἰδῶν, videre. Sunt & alia à prædictis regulis degenerantia: & quæ
 partim composita ex α, sed quorum compositio non latis est nota; partim ex α
 non composita. Leuigantur autem, quod nullam habeant affinitatem cum a-
 spiratis. Omnia enim aspirata incepta ab ἄβρο, sunt veluti quæ coniugata rhe-
 tores appellant; & ab ἄβροις deduci videntur: sic inchoata ab ἀγ, ἄβρο, & cæte-
 ris: vt ἄβροσιών, *delicia: ἀβροδῶν* siue ἄβροδῶν, *delicia: viuens*: & sic de aliis.
 neque solum incepta ab ἄβρο, ἀγ, ἄβρο, &c. sed & alia quædam quæ postea, ne
 quid desideres, enumerabimus; vt ἄβροζωμαι, *delicia: ornor.* Verumtamen non
 omnia in genere, quorum initium est αβρο, ἀγ, ἄβρο, &c. ab eodem capite ma-
 nant: neque etiam omnia aspirantur. nam sequentia omnia in emendatissimis
 variorum & bonorum authorum exemplaribus leuigata deprehendi.

Tenuem spiritum
habentia, quatuor
incipiant ab ἄβρο,
ἀγ, &c.

Α' βροσιον, *abroscium*
 herba.
 ἄβρομία, *ac, u, tenebra.*
 incepta ab αβρο, præter
 ἄβροση, *mollitudo* & Α-
 βροτόνιον siue Α' βροτόνιον
 nomen meretricis.
 Α' γιγας, *Agias, pro-*
prium viri. [ho, *duco.*
 Α' γνία, & ἄγνισκος, *u-*
 Α' γης, *Agis, rex Lacedæmo-*
 niorū: a quo & alii reges

vocabantur ἀγιάδαι.
 ἀγισμός, *uia, semita.*
 ἀγιστής, *od, iniurius*: sunt
 qui aspirant.
 † Α' λιαρς, *vrbs Berozæ:*
 at ἀλιαρς, *spiritu aspe-*
ro, est herbosus.
 ἀλιν, *similis.*
 † ἀλιν, *ai, alliorum* & co-
 rapum capita & nuclei.
 Α' λιλαι, *Alilas, sic dicitur*
 Vrania ab Ægyptiis.

ἀλινδισκος, *voluer.* 45
 ἀλινδισκος, *voluerabū, lo-*
cus in quo se volutāt iu-
uē, alia. [menta.
 ἀλινδισκος, *τῷ, robur.*
 ἀλινδισκος, *deceptio, fraus.* 50
 ἀλινδισκος, *contaminatio.*
 ἀλινδισκος, *polluo.* Hesych.
 ἀλινδισκος, *alifma, plātæ ge-*
 ἀλινδισκος, *voluerabū.* [pus.
 † ἀλινδισκος, *iniuria iudicā-*
 tis.

ἀλινδισκος

ἀλιτρώω, pecco, delinquo.

ἀλιτρώω, peccatum.

Incepta ab ἀλίω: vt Ἀλίωας, Ali-
bas, fluius inferiorum.

§ Incepta ab ἀλίτ, sequente vocali
preter ἀλίτνης, ἰσ, maritimus
(ἀλίτνης verò, id est, humi-
litatis).

Atque hæc quidem sunt quæ à prioribus regulis excipiuntur. Sicut vero nuncius est alia
quæ affirantur, regulis illis non comprehensa: quorum quædam sunt

10

Ἀβει, ancilla adolescentior.

† ἀβροδύλη, pellex.

ἀβροδύλη, delictior.

ἀβροδύλη, splendide, delicatè: at ὁ ἀ-
βροδύλης, non exesus, leuigatur.

15

Ἀγρίω, rutus, castus.

ἀγρία, rutus, castus.

ἀγρία, rutus, castus.

ἀγρία, rutus, castus.

ἀγρία, rutus, castus.

20

ἀγρία, rutus, castus.

† ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

25

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

30

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

35

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

40

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

45

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

50

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

55

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

† Ἀγρία, rutus, castus.

la, à nonnullis leuigatur) &
ἀλιτρώω, mari conteruntur:
ἀλιτρώω, casus sale affri-
gitur.

Incepta ab ἀλίτ, præter ἀλί-
τρωω, maritimus; & ἀλίτρω-
ω, maritimus.

Incepta ab ἄλμ: vt Ἀλμρία.
Sicut vero nuncius est alia

eorum coniuncta, quædam minime. Illa autem sunt,

ἄλμ & ἄλμ, densus, frequens:

(at ἄλμ, expers stridit, le-
uigatur & antepenultima) ἄ-
λμ, confertim.

Ἀλμ, ad mare.

Ἀλμ, Hala, Bæotiz oppidulum.

Ἀλμ, Halesa; Siciliz oppi-
dum.

Ἀλμ, Hala, Agamemno-
nis filius ex Briseide: item Ha-
læus fluius & mons non lon-
gè ab Ætna.

ἄλμ, ατ, π, sal: & ὁ Ἀλμ, ἄλμ,
Hala, viti proprium.

† ἄλμ, π, salis venditio.

Ἀλμ, Palladis cognomen apud
Tegeatas, à delubro quod
struxerat Hælus: at Ἀλμ, ατ,
leuigatur.

ἄλμ, π, salis.

ἄλμ, π, salis.

Ἀλμ, Haleus, proprium viri.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

† ἄλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis, & vrbis proprium.
Inchoata ab ἄλμ: vt ἄλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

Ἀλμ, π, salis.

L1

ἀπλῆ, simplex.

ἀπλῆς, simpliciter.

ἀπλῆς, qui vim habet tangendi,
vnde τὸ ἀπλῆς, tactus, facul-
tas tangendi.

ἀπλῆς, tactus.

ἀπλῆς, aptus, id est, confertus
et compositus.

βδ: ἑβδομή, septimanus.

βδ: ἑβδμή, Hebdomada.

βδ: ἑβδμή, donum iugale, quod vxori
à marito donatur.

βδ: ἑβδμή, sedes.

βδ: ἑβδμή, dos, dona iugalia.

κ: sequente alia vocali quàm ε: i-
κ, delonge, procul a.

τλδ: ἑλδμή, calidus.

λδ: ἑλδμή, palustris.

λδ: ἑλδμή, halimium, herba quæ
et inula campana.

λδ: ἑλδμή, tortilis, niger.

† Ε: ἑλδμή, maceratum, à nonnul-
lis tamen aspiratur.

Ε: ἑλδμή, glis: at ἑλδμή, palustris,
aspiratur.

Incepta ab ἑλδμή, componuntur
enim ex præpositione ε, sed
migrat in λ, 210, 23, &

Aspiratur præterea in dictionibus sequentibus.

Ε: ἑλδμή, Hebdomada, fluxus.

ἑλδμή, dulcis, quasi ἑλδμή, ab
ἑλδμή, latifico, demulceo, à qui-
busdam tamen leuigatur.

Ε: ἑλδμή, nomen Mercurii apud
Gortynios: Etymol.

ἑλδμή, τλδ, sedes: at ἑλδμή, ἑλδμή,
leuigatur.

ἑλδμή: pro ἑλδμή, sedes; de
quo 202, 32, & 39.

ἑλδμή, confido in teatro.

ἑλδμή, deriuatum ab ἑλδμή, se-
deo, est basis nani aut stantis
supposita, ne tangens terram,
pulsetur.

Ε: ἑλδμή, suus, vel bonus.

Ε: ἑλδμή, sedeo.

ἑλδμή, sedeo facio, loco.

Ε: ἑλδμή, habendum est.

ἑλδμή, habitualis: hinc ἑλδμή,
qui corporis habitudine la-
borans: & ἑλδμή, febris habi-
tus: & aduerbium ἑλδμή, pro
habitudine. sic alia ducta ab

ἀπλῆς, tractabilis, tangibilis.

ἀπλῆς, accendo, apto.

ἀπλῆς, rete, aspiratum inuenitur.

ἀπλῆς, Hasbyta, populi.

ἀπλῆς, quæ, quacunque: at ἀπλῆς,
quædam, leuigatur. sic Atticè

ἀπλῆς & ἀπλῆς.

ἀπλῆς Doricè pro ἑλδμή vel ἑλ-
δμή aspiratur ante

λδ: ἑλδμή, traho.

λδ: ἑλδμή, Gracia: ἑλδμή, sella.

λδ: ἑλδμή, Gracia.

λδ: ἑλδμή, tinea, lumbricus.

λδ: ἑλδμή, τλδ, palus, udus.

λδ: ἑλδμή, præda, captura.

λδ: ἑλδμή, habitus.

λδ: ἑλδμή, festum, festiuitas.

Ionibus talia leuigantur.

λδ: ἑλδμή, septum.

λδ: ἑλδμή, interpretor: Ε: ἑλδμή,
Mercurius.

λδ: ἑλδμή, coërcitor.

Hinc excipe

28. vt ἑλδμή, coërcitor, coërcio-
dor.

Incepta ab ἑλδμή: vt ἑλδμή, extra: ἑλδ-
μή, foris.

Notanda etiam
quæ sunt è præpositione ἑλδμή,
atque in genere, quæcunque
regulis generalibus conti-

neantur.

Ε: ἑλδμή, canillor.

Ε: ἑλδμή pro ἑλδμή, fulcrum: qui-
dam aspirant.

ἑλδμή siue ἑλδμή, ludicra.

ἑλδμή siue ἑλδμή, ludus, iocum.

sic cætera incepta ab ἑλδμή.

cant, & in quibus obuerfantur,
dictum.

ἑλδμή, verro.

ἑλδμή, helichrysum, herba: à 39
quibusdam leuigatur.

ἑλδμή, veris, funis.

ἑλδμή, cornus: hinc Ε: ἑλδμή, Diana, ab occidendis ceruis:
at ἑλδμή, mæus, leuigatur.

ἑλδμή, naturalis herba.

ἑλδμή, tractus, tractio.

† Ε: ἑλδμή, sedeo.

† Ε: ἑλδμή, dimissio.

† Ε: ἑλδμή ac poetice ἑλδμή, annus: at 49
Latini aspirationē omiserunt,
cùm ex ἑλδμή fecerunt annus.

Facta ab ε, ἑλδμή, unus: vt ἑλδμή,
univertus: ἑλδμή, univertus: ἑλδμή,
univertus, uno membro vel pede.

ἑλδμή, univertus, uno membro vel pede.
ἑλδμή, univertus, uno membro vel pede.
ἑλδμή, univertus, uno membro vel pede.

tis, ἰσημι. sic ἰσημι, sciendum; de

† ἄλιμ, carmen Apollini cani-
solum: at ἰάλιμ, Iale-
mus Calliopes filius, leuiga-
tur.

† ἰάβας, Hiarbas Iouis filius.

† ἰάβης, ἰβήρις herba.

ἰά, iaculator: at ἰά, lugubris,
leuigatur.

δι: ὀδῶ, iter facio: ὀδῶ, vendo.

δι: ὀδῶς, dux via.

δι: ὀδῆς, u, viator.

δι: ὀδῆς, uia: at ὀδῆς pro ὀδῆ, li-
men, leuigatur.

οἰ: ὀξῆ, unde: atque huiusmodi
dictiones Ionice sunt omnes,
habentes π pro σ, (12, 27. ὀξῆ-
ς pro ὀξῆς: ὀξῆς pro ὀξῆ-
ς, qualis: ὀξῆς pro ὀξῆς,
quot, &c.

λα: ὀκία, traho.

λα: ὀκίμ, pila, id est, mortarium.

λα: ὀκί, totus.

μ. sequente vocali: ὀκίμ, simul:

ὀδῶς, obulus, Doricē.

† ὀδῶς, pruritus.

† ὀδῶς, insensio.

ὀδῶς, ὀδῶς, dens, & omnia in-
cepta ab ὀδῶ, utpote ab ὀδῶς
ducta: ut ὀδῶς, densium
dolor.

ὀλμῆς, Olmus fluuius.

ὀλμῆς, maleficus.

Incepta ab ὀλῶ, ὀλῶ, ὀλῶ, ὀλῶ:
ut

ὀλῶς, exsternio.

ὀλῶς, uulso.

ὀλῶς, retinctio.

ὀλῶς, iure: aspiratur tamen

ὀλῶς, integer.

† ὀλῶς, olocrym herba.

ὀλῶς, olus sylvestre.

† ὀλῶς, fructus fici sylvestris: at

Aspiratur praterea o. in dictionibus sequentibus.

ὀλῶς, Hontus, fluuius.

ὀλῶς, uisicium.

ὀλῶς, ad iter comparatus.

ὀλῶς, unde, quare: sic quare ab eo
huit: ut ὀλῶς, unde, unde-
cumque: ὀλῶς, unde.

ὀλῶς, ubi.

ὀλῶς, & ὀλῶς, propter, propter,
quod, quoniam.

quo 201, 11.

Aspiratur praterea i in dictionibus sequentibus.

ἰημι, siue ἰημι, misto, iaculor: at ἰη-
μι, uado, leuigatur.

ἰημι, iro faciens, epitheton
uenti, ab ἰημι, peruenio: vel
ab ἰημι, ad, iutor: & cum
leuigabitur, & significabit hu-
midum.

ἰημι, iro faciens, pro ἰημι, pro
aspiratur ante

ὀλῶς, vel ὀλῶς, similis.

ὀλῶς, ὀλῶς, ὀλῶς.

π: ὀπῶς, qualis: ὀπῶς, quot.

π: hęc metri gratia geminant
π: ut ὀπῶς, ὀπῶς, ὀπῶς,

ὀπῶς, pro ὀπῶς, ὀπῶς, ὀπῶς,
ὀπῶς, id est, ubi, quocumque,

quando, quomodo: at ὀπῶς,
Æolicē pro ὀπῶς, id est, ocm-
li, leuigatur.

π: ὀπῶς, quomodo, cum compo-
sitis ὀπῶς, quomodo cumque,
&c.

ε: ὀεῶ, video, afficio: poetice
ε: ὀεῶ, 104, 7: & Ionicē ὀεῶ:

Hinc excipe,

ὀλῶς, totus fito sciatens, a-
spiratur.

ὀλῶς, uello, decortico.

† ὀλῶς, u, nigrum seu atramentum
seriariū: quod & ὀλῶς.

ὀλῶς, uella.

ὀλῶς, moere.

ὀλῶς, mitem.

ὀλῶς, uina resperio.

ὀλῶς, uociferatio: ab Hesiodo
Ionicē leuigatur, ut ὀλῶς,

pro ὀλῶς, ὀλῶς.

ὀλῶς, macula, labes.

ὀλῶς, absterge.

ὀλῶς, iure.

† ὀλῶς, id est, u, uagina.

ὀλῶς, succus, liquor: sic eius com-
posita, ut ὀλῶς, o-
balsatum, id est, liquor bal-

Aspiratur praterea o. in dictionibus sequentibus.

ὀλῶς, uiniū salis: hinc ὀλῶς,
uiniū saliter.

ὀλῶς, omnia.

ὀλῶς, & ὀλῶς, definitio.

ὀλῶς, finitimus, ὀλῶς.

ὀλῶς, terminus, fixus.

ὀλῶς, terminalis Iupiter: sed ὀλῶς,
proffer, leuigatur.

ὀλῶς, h, termini positio: &

ἰσημι, sciens, prudens.

per synopen, supplex.

ἰσημι, uenio.

ἰσημι, placet.

ἰσημι, Att. ἰσημι, propitius.

ἰσημι, propitius sum.

ἰσημι, & ἰσημι, uolo, as.

ἰσημι, Hysmaelita, popu-
li.

unde participium ὀλῶς, & im-
perfectum ὀλῶς.

ε: ὀλῶς, definitio.

ε: ὀλῶς, iurandum.

ε: ὀλῶς, sequente vocali: ὀλῶς, quantus:

ὀλῶς, sanctus, pius:

ε: ὀλῶς, quantus, ὀλῶς, uox,

fama: at ὀλῶς, Offa mons

Thessalica, attenuatur.

ε: sequente vocali: ὀλῶς & poetice
metri gratia ὀλῶς, quod: sic ὀλῶς
pro ὀλῶς siue ὀλῶς, quod-
cumque: ὀλῶς, poetice ὀλῶς, cu-
ius, & ὀλῶς vel ὀλῶς, quando.

ε: ὀλῶς, quantus, ὀλῶς, uox,

fama: at ὀλῶς, Offa mons

Thessalica, attenuatur.

fami: ε: ὀλῶς, liquor herba
panacis.

† ὀλῶς, renanigare.

† ὀλῶς, exsilio.

ε: ὀλῶς, & ὀλῶς, partes phalangis
in aqua diuisa. Latini & i
umbilicum vocant.

† ὀλῶς, uas olearium aut uinariū.

ε: ὀλῶς, pigmentorum muliebri-
um, arca.

ὀλῶς, orcyas pisces, qui & ὀλῶς,
Orcyas, mons Lesbii,

cui nunc nomen Ordyno.

† ὀλῶς, mons fringilla aus.

ὀλῶς, Ofis deus.

ὀλῶς, Tarda aus: rectius ὀλῶς.

ὀλῶς, tumultuosus.

ὀλῶς, strepitus, tumultus.

ὀλῶς, platana, uociferati.

ὀλῶς, ὀλῶς, terminalibus,
festis.

ὀλῶς, finis.

ὀλῶς, h, terminus: sed τὸ ὀλῶς, mons: & ὀλῶς, u, lignum in prelo
quo oleum vel uinum exprimi-
tur: atque ὀλῶς pro ὀλῶς, seruum
lactis: leuigantur.

ὀλῶς, poetice pro ὀλῶς, quantus,
aspiratur.

194

μα	μαι.	πα	παρ.	σ	σ.	σπ	σπ.
μαρ	μαρ.	παυ	παυ.	σε	σε.	σπυ	σπυ.
μαρ	μαρ.	πε	πε.	ση	ση.	σπω	σπω.
μας	μας.	περ	περ.	σθ	σθ.	σπα	σπα.
ματ	ματ.	περι	περι.	σθα	σθα.	σπαγ	σπαγ.
μαυ	μαυ.	πευ	πευ.	σθαί	σθαί.	σπαν	σπαν.
με	με.	πι	πι.	σθαί	σθαί.	σπαγ	σπαγ.
μεθ	μεθ.	πλ	πλ.	σθε	σθε.	σπη	σπη.
μεν	μεν.	πν	πν.	σθη	σθη.	σσι	σσι.
μενός	μενός.	πο	πο.	σθην	σθην.	σσο	σσο.
μετ	μετ.	ππε	ππε.	σθι	σθι.	σσω	σσω.
μη	μη.	ππερ	ππερ.	σθλ	σθλ.	στ	στ.
μιν	μιν.	ππι	ππι.	σθο	σθο.	στα	στα.
μι	μι.	ππο	ππο.	σθω	σθω.	σταν	σταν.
μιν	μιν.	ππω	ππω.	σι	σι.	σπε	σπε.
μο	μο.	πρ	πρ.	σκ	σκ.	σπι	σπι.
μυ	μυ.	πρε	πρε.	σκη	σκη.	σπη	σπη.
μυ	μυ.	προ	προ.	σχο	σχο.	σπι	σπι.
μυν	μυν.	πρω	πρω.	σμη	σμη.	στο	στο.
μω	μω.	ππι	ππι.	σμη	σμη.	σπρ	σπρ.
μω	μω.	πυ	πυ.	σ	σ.	στω	στω.
μω	μω.	πυ	πυ.	σ	σ.	συ	συ.
ου	ου.	πω	πω.	σθ	σθ.	συν	συν.
ου	ου.	ρα	ρα.	σπα	σπα.	σφ	σφ.
ουδ	ουδ.	ρι	ρι.	σπαι	σπαι.	χα	χα.
ουκ	ουκ.	ρο	ρο.	σπαν	σπαν.	χε	χε.
ουκα	ουκα.	σα	σα.	σπε	σπε.	χει	χει.
ου	ου.	σαι	σαι.	σπει	σπει.	χη	χη.
ουτος	ουτος.	σαρ	σαρ.	σπη	σπη.	χην	χην.
πα	πα.	σαι	σαι.	σπι	σπι.	χι	χι.
παν	παν.	σαι	σαι.	σπλ	σπλ.	χιν	χιν.

MEDITATIONES GRÆCANICÆ IN ARTEM GRAMMATICAM:

*In eorū gratiam, qui viua præceptoris voce destituuntur, &
literas Gracas suo ipsi ductu discere coguntur:*

NICOLAO CLENARDO
A V T H O R E.

In his omnia summa cura & diligentia sunt recognita & collata: suntque ita excusæ, ut cum ob aptam pauloque significantius dispositam methodum, tum ob breues ad marginem appositas annotationes, quibus lector quas res. CLENARDVS cognitione digniores tractet, admonetur: tum etiam ob indicem quem cum Institutionibus coniunctum & communem adeptæ sunt, nouitiorum vñ ad alios quoque libros intelligendos futuræ sint accommodatiores.

HANOVIAE;
Typis Wecheliani, apud hæredes IOAN. AVBRIL.

ANNO M. DC. XVI.

Cum priuilegio Casarea Maiestatis.

HVMANISSIMO SIMVLQVE
DOCTISSIMO VIRO, IACOBO

Canta, Reuerendissimi D. Cardinalis

Campegii summo Cubiculario,

NICOLAVS CLENARDVS

S. P. D.

ÆPENVMERO mihi venit in mentem, huiusmodi libellum conscribere, qui Græcæ linguæ studiosis, post primum Grammaticæ gustum, tanquam præceptoris instar esset, si quando viar vocis penuria laborarent. Atque id consilii non defuerunt qui probarent: nihil tamen æquè confirmavit, vt tuum doctissime Canta iudicium. Cùm enim nuper Bruxellæ de literis ageremus, operæpretium futurum credebas, si rudimentariis istis tyronibus scriptor quispiam Græcus ita legendus proponeretur, vt singuli versus verborum thematis insignirentur. In illis enim rimandis miserè ple-rosque angi, quibus hac ratione scrupuli omnes eximi possent. Ibi me illico minùs iam propositi pœnitere cœpit, sed quasi oraculi autoritate permotus, inchoatum alioqui opus absoluerè statui, eodem fermè filo, quod tua prudentia demonstrasti. Mitto itaque istuc Meditationes Græcanicas, easque sub nominis tui auspiciis editas, vt quisquis inde fructus ad studiosam iuuentutem manauerit, eum totum propensissimæ tuæ voluntati acceptum ferat, Deumque precetur, vt quod præterea de iuuandis bonarum artium studiis animo concepisti, felicem sortiatur exitum. Mihi certè pro effusissimo isto in literatos homines amore, augurari libet, & ominari licet, orbem aliquando sibi gratulaturum de præclaris Iacobi Cantæ meritis. Bene vale vir integerrime, & Campegiam familiam literarum gloria, quod strenuè facis, illustrare perge. Louanii, Anno M D X X I. Calend. Iulii.

IN

IN MEDITATIONES GRÆ- CANICAS PRÆFATIO.

GRAMMATICORVM præcepta, quæ discendis linguis destinata sunt, ita demum utilitatem adferunt, si & memoria fideli conseruentur, & iugi meditatione, adhibito iudicio, tanquam renouentur. Quæ quidem in re tantam est momenti, ut hic eos peccare potissimum credam, quicumque studia linguarum infelicitè auspicati sunt. Videas plerosque annos aliquos in quibusvis passim obuersari auditoriis, noctes discensque Grammaticos euoluere, professorum dictatæ religiosissimè describere: & breuiter omnem (quod dici solet) mouere lapidem ut artis quam sectantur omnes canones intelligant, cum interim tot consumptis laboribus, ne id quidem sint assecuti, ut vel nominum teneant declinationes, vel verborum coniugationes. Usque adeo quoddam transuersos agitat inconsulta illa discendi libido, nouorum semper & incognitorum auiditate sollicita. Itaque non immerito graues sæpe viri, Paulino more, illud istis occinere solent: *Semper discentes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes.* Indignum enim arbitrantur, pretiosi temporis magno dispendio linguam aut Græcam aut Hebræam affectare, cum tot sint alioqui artes egregiæ, & mortalium vñbus perquam necessariæ, in quibus summa cura laude versari possis. Neque tamen stultorum mores plus valere debent, quam prudentum industria. Quin potius errantes in viam reducere conuenit, & grassanti latius malo præsentaneum remedium adferre. Quapropter iam super Institutionibus in linguam Græcam editis, ubi quicquid eo pertineret, breuiter præcepi, operæ pretium me facturum esse credidi, si discipulorum infirmitati, & temerariæ illorum sedulitati, curam consiliumque pro virili parte præberem, qui sursum ac deorsum citra delectum variis lectandis auferuntur multarum quidem horarum iactura, sed fructu exiguo. Atque animum induxi, ut libellum aliquem rudi Minerva conscriberem, ubi Græcarum literarum candidatis, tanquam vocem præceptoris viam imitaretur: ut haberent qui iam rudimenta percepissent, quid sequi, quid fugere deberent. Delecta siquidem epistola Diui Basilii, nihil intactum reliqui quod ad istas minutias pertineret; quæ primò discenda essent, quæ contra in præsens omittenda & in posterum seponenda, quam potui fidelissimè monstrari. Neque ab hoc instituto duxi alienius esse, verbulis singulis anxia quadam & barbara superstitione suum addere interpretamentum, nihil veritus ne in calumniam raperetur, quod paruulis & balbutientibus ipse quoque me balbum præstitissem. Subdidi tamen suam unicuique sententiæ versionem Latinam, ut eam edidit Budæus: partim ne quis nostris modo conspectis, ineptam & illatam interpretationem, ut æquum est, irrideret: partim ut collatis inter sese linguis, propria vtriusque phrasim agnosceretur. Placent aliis alia, mihi hæc visa est epistola mirum in modum idonea quæ per omnes (ut ita dicam) syllabas exactè & diligenter excuteretur; propterea quod præter elegantissimam dictionem, & dignam viro graui venustatem, optimis monitis Christianos mores componit, sine quibus perniciosum est quicquid vsquam literarum ediscitur. Proinde cui in animo sedet nostro consilio uti, ubi summam Grammatices compendio paruo fuerit assecutus, nominum verborumque inflexionibus, quantum sat erit, degustatis, statim has legat Meditationes, neque aliò se conuerat priusquam totam epistolam pertrastauerit, & peniculando vestigandoque sic locis omnibus rationem a se ipse postularit, ut citra moram quicquid occurrerit, diluere possit: nihil inde proferatur vel minimi momenti, quod non ad suum thema tanquam ad originem referre queat. Nam eiusmodi exercitatio vnum aliquem in libellum conferenda est, ne perpetuò ad eandem reuoluere mo' estia. Sed iam, exposita nostri propositi ratio, libellum ipsum loquentem audiamus, cuius est epistola ad hunc modum inscripta:

Mm ij

Ἐπιστολὴ τῆς μεγάλης Βασιλείας πρὸς τὸν ἄγιον Γρηγόριον τὸν
πολόγιον, περὶ τῆς ἐρημίας διαγωγῆς.

Epistola magni Basilii, ad sanctum Gregorium Theo-
logum, de vita in solitudine agenda.

Argumentum epi-
stola Basilii.

SECESSITAT verò Basilii in Pontum nactusque locum contemplationi
Sappositum, eodem Gregorium pellicere studuit, missis ad eum literis, in qui-
bus amenitatem secessus graphicè depingit & laudat. Cumque is respondisset,
regionis indolem non magnopere spectandam, ubi de lucro pietatis ageretur, &
simul videretur istiusmodi illecebris non adducendus, ut ipse quoque in Pontum
migraret: ibi Basilii, occasione oblata, pulcherrimam rescripsit epistolam, quam
sic auspicatur:

INTERPRITA-
tio Budæi.

BASILIVS.

VERBVM VER-
bo reddidit.

SI c inam episto-
lam agnoui, ut ii
facere solent, qui a-
micosum liberos ex
similitudine in ipso
scriptura agnoscunt.

ἘΠΕΓΝΩΝ² σὺ³ τὴν⁴ ἐπιστολὴν, ἣν⁵ ὡς παῖς⁶ οἱ⁷ τὸς⁸ τῷ φίλῳ παῖδα⁹ οἱ¹⁰ ἐκ¹¹ τῷ ἐπιφανομοίῳ¹², αὐτοῖς¹³ ὁμοίῳ¹⁴ τῷ¹⁵ πατρὶ¹⁶ τὸς¹⁷ τεκνόν¹⁸ τῶν¹⁹ ἐπιγινώσκουσιν.

SCHOLIA.

ἐπίγνωσις

H V N c vertendi ordinem ad finem usque servabimus, & ubique adiectis
Scholiis, quoties opus erit, ad nostras Institutiones vel ad præfatus opuscu-
lum lectorem remitteremus, ascripto paginæ ac versu numero. Hæc igitur præ-
fati, Meditationes Græcanicas incipiamus. Vox epistolæ prima est ἐπίγνωσις, hoc
est, agnosco, secundum aoristum actiuis verbi γινώσκω, est ἔγνω, à verbo in mi, ter-
tiz coniugationis γινώσκω, cuius futurum prim. est γινώσκω, à primitiuo themate
γνώ: unde secundum aorist. actiuis ἔγνω: ut διδωμι, futur. δώσω, aoristus secun. ἔδωκεν:
cuius formationem quaere in Institutionibus, 105, 2. Sic à γινώσκω, futur. γινώσκω,
aorist. sec. ἔγνω, compositum ἐπίγνωσις, ex præpositione ἐπὶ, & ἔγνω. Abiiciunt e-
nim præpositiones ultimam vocalem, quoties præfiguntur vocalibus, 49, 7. 2 σὺ, 3 σὺ
genitiuus est pronominalis primitiuus, secundæ personæ, σὺ, εὖ, tu, tui, &c. Vsurpant
verò Græci genitiuos primitiuæ speciei, ubi Latini per possessiuum loquuntur,
tuam epistolam dicentes: illi autem σὺ τὴν ἐπιστολὴν: quamquam & possessiuus
vtuntur, ἐπιστολὴν τὴν σὺν. Εἰς γινώσκω, Ex enclitica est σὺ, ideoque destituitur
in proprio accentu 225, 45, & 226, 6. Enclitica verò nō semper accentum remittunt 35
in præcedentem dictionem, sed quandoque solum ipsum amittunt. Αὐτοῖς σὺν, id
est, quæ penultimā circumfleunt, aut παρὰ τοῦτον, id est, quæ
acuant antepenultimam, ea dictionis encliticæ suscipiunt accentum, non autem 40
παρὰ τοῦτον, id est, quæ acuant penultimam. Tametsi quod ad accentum pertinet,
securum adhac esse præstat, neque multum de his rebus angere, priusquam in de-
clinationibus & coniugationibus probe versatus fueris, & caluum ac temporum
terminationes exactè perdidiceris. Tum denique ad accentus rationem venien-
dum erit, & in eo diebus aliquot consumenda meditatio, reliquis omnibus o-
missis: scilicet ut ex animo & serid quod agendum est, agas, quandoquidem re
ipsa comperi, plerisque in his literis cum plurimum temporis contriuisent, ta-
men vix tandem ad eam frugem peruenisse, ut iustam Grammaticæ cognitio-
nem nacti essent, non aliam ob causam, nisi quod statim omnia simul nosse vo-
luerint, & nulli tamen rei totos sese dedere. Atque illud vel maxime linguis pro-
uicibus.

2 σὺ τὴν ἐπιστολὴν.
Genitiuius est pro-
nominalis primitiuus.
τὴν pro propriis pos-
sessiuus, — 112, 11.
Dictiones enclitica
nunc accensum so-
lum amittunt, nunc
in dictionem præce-
dentem transfe-
runt, 227, 20.
Admonitio.

vehendis impedimento consuevit esse, dum viri alioqui boni, sed è quorundam moribus hæc studia æstimant, putantque linguis singulis seculum esse tribuendum: cum tamen, si quis recta ratione rem inspicuat, non modò Græcam & Hebræam, sed & Chaldæam & Arabicam ita nosse possit, vt reliquis disciplinis percipiendis nihil profæus officiant, sed maximè profint. Proinde vt ad nostrum institutum recurrat oratio, sic formari velim discipulum, vt primus labor impendatur declinationibus & cōiugationibus, etiam neglectis accentibus, nisi si quid obiter suapte industria notarit: deinde sic in auctore quopiam exerceat, & singulas minutias excutiat, quemadmodum in epistola præsentī facere cepimus.

*Discipulus quo pa-
do formabatur.*

3e Vbi hoc scopo sibi proposito, iam istam partem satis assecutus erit, mox alteram curam suscipiat de accentibus, aut de Syntaxi, dissimulatis interim illis quæ huc non pertinent. Itaque suaferim, libellum aliquem huic exercitationi designatum, non semel tantum evoluerè, verum toties à capite ad calcem usque perflurare, quoties novam provinciam capeffas. ita enim futurum est, ut & vetera,

23 quæ iam didiceris, relectione confirmantur, & animus præfenti negotio detentus, minus distrahatur alienis. ³ τὴν, accusativus femininus articuli præpositi ui. ἡ, ᾧ, ᾧ, τῷ. Adhibent autem articulum fermè singulis declinationibus, interdum certitudinis gratia, interdum etiam ornatus causa: de quo 135, 5. ⁴ Accusativus singularis: ἡ παρθένος, secundæ declinationis, ut ἡ Ζηνη, τῷ πατρὶ, ut τῷ Ζημύ. arti-

3 πλὴν ἐπισπλῶ.
Articulis praepositi-
onis.
 4 ἐπισπλῶ.
De articulis notio.

10 culus additus facillè demonstrat nominum genus, numerum & casum : quòd si defuerit, adhibito lexico planum fiet : nam cæteri casus cum nominatio principalem syllabam habent eandem. At in verborum temporibus alia est ratio præter augmentum. Cum verò dicatur *ἐπαγγελία* & *ἐπαγγελῶ* accentu acuto, hic grauis posuit est, *ἡνὶ ἐπαγγελῶ*. Dictiones enim acutæ, nisi ponantur in fine periodi,

AGENTS in grams.

23 & sententiam claudant, mutant acutum in gravem ob cōsequentem dictionem,
2, 1, 2. 5 Vt, quemadmodum: similitudinis adverbium, idem significat. Est
enim in plerisque adiectio syllabica, vt etiam in articulis subiunctiuis, *et*, *quod*,
quoniam, *quia*, *quod*, *quoniam*, *quia*, *quod*, *quoniam*, *quia*, *quod*, *quoniam*, *quia*, *quod*,
variis significandi modis, aut conjunctionum potestatibus, vt norit quas

5 പ്.ആർ.
ആർ. അടവേഴി സി.പി.
പ്.

30 expletivas dicere debeat, quas rationales aut causales. Illud pro partibus oratio-
nis quas vocant indeclinabiles, satis fuerit, ut quando occurrunt in authoribus,
significationem & usum obferret. ⁶ Qui, articulus subiunctivus, fungens of-
ficio relativi, TI 4, 23. quod si scribatur sine accentu ei, praepositivus erit, qui non
conveniret verbo *ἡγνώμενον*, sed participio, *οἱ ἡγνώμενοι*, id est, agnosce-

Partes orationis in-
declinabiles quo-
modo discenda.
6 91

3 res. at οἱ ἐπιγινώσκουσιν, qui agnoscunt. 7 Amicorum liberos. Inter articulum
dictionis regentis, & ipsam dictionem regentem eleganter collocatur dictio re-
cta cum suo articulo, τοὺς παῖδας τῶν φίλων, liberos amicorum, τοὺς τῶν φίλων παῖ-
δας, amicorum liberos. Sic reliquæ particulae, vt præpositum cum casu, aut ad-
uerbium, veniunt ponuntur in medio. τὴν μετ' ἡμῶν βίον: τὴν ἔντα τῶν ἀδελφῶν.

7 τὰς τ' φίλων πατρ-
δας.

40 cuiusmodi sunt apud Latinos, ubi inter adiectivum & substantivum quippiam
interferitur, Temperatum orationis genus, Summam doctoris auctoritatem, &c.
2 Articulus indicat esse genitivum pluralem à nominatio tertie declinationis
ὁ φίλος, amicus: vt ὁ λόγος, τὴν λόγον, τὴν φίλον. Semper verò genitivus plu-
ralis definit in *ων*, in omni declinatione: ideo: inde certum nominativum nō li-

*Quid inter articulum alicuius dictio-
nis & ipsam dictio-
nem soleat colloca-
ri.*

45 cet colligere, nisi consulo lexico, aut praeceptore. Prokes, liberos. ὁ πρὸς τοὺς παῖδας, τοῦ ἐκ τῆς παιδὸς, quintae declinationis: accusatiuus pluralis τοὺς παῖδας, accentum habens in priori syllaba, cūm tamen genitiuus παιδὸς vltimam acuat. de hoc 2.22, 17. sur etiam παῖδας circumflectatur, non autem acuat, dicendo παῖδας, notatum 2.23, 18. in isw. iswro. ³⁰ ἐκ & ἵδὲm significant: sed hoc anse

3 ἡ φίλων.
Genitive pluralis
semper in ov.
οὐ τὰς παῖδας.

go vocalem, & *αὐτῷ*, ex ipso: illud ante consonantem, *ἐν πατρί*, & *ἐν* pater. Præpositionum significata, regimen, & vñum discēs optimè legendis authoribus, & doctorū interpretationibus, quales ætate nostra duos insignes vidimus, Erasmus & Budæum. Quid si cui libebit alieno magis frui labore, non habeo consilii expeditur. quàm vñ in fine Budæi commemoravi. ubi de præpositionibus accuratissimè

၁၀ ခု ၇ ခု ပါးစုများ-
ပိုမိုရှေ့.

55 me scripsit, diligenter perlegat: præsertim si iam in literis grandior sit, & pluscu-
lum nactus fuerit iudicii. Alioqui infirmioribus & rudibus commodum erit le-

Præpositiones ubi
et quomodo exa-
minanda.

ἢ ἰνὰ τοὺς ὁρῶντας.

Partium orationis
accidentia Latine
non conueniunt cū
Græc.

Composita regunt
casum præpositio-
nis: quod hac Græ-
cæ verbo hæreat,
qua Latinis casui
præponitur.

12 Ἀντὶς.

13 Ὁμοιότης.

Denominatiua in
ἐντις ab adiectiuis in
ἐντις πηγῶν.

14 ὅς τις πηγῶν.

15 τὸς πηγῶν.

Participii præteriti
interpretatio.

26 ἰνὰ τοὺς ὁρῶντας.

Nam quod existi-
mare te aut magno
pere non referre ha-
bitū structuramq;
loci, ad ciendum in
animo tuo deside-
rium vite nobiscū
agenda, antequam
compositū quippiam
habens de modo &
ratione uisa nostra:
tunc hic est profe-
ctio animiq; tu sen-
sus, qui huius nomen
di bona prorsus nihil esse dicat, prout

non illud, quod nuper Parisiis excusum est opera Gerardi Morrhii: qui sedulo
studuit, ut iuuenius in prompta posita haberet, & suo loco, non modo quæ tra-
didit Budæus, verum etiam quæcumq; ex aliorum monumentis apiculæ in mo-
rem collegit.

11 Φάινω, compositum ἐπιφαίνω, ostendo, passiuum ἐπιφαίνομαι,
ostendor, appareo, reluceo, & conspicuus sum: nam crebrò passiuæ Græcorum
reddimus per neutra Latinorum, aut contrā. Licet enim eandem rem diuerso
nominare contingat idiomate, tamen quæ vocatur apud Grammaticos partium
orationis accidentia, genus, numerus, figura, & huiusmodi, ea non semper con-
ueniunt: ut nos dicimus in plurali, Diuitiæ, diuitiarum: illi singulariter, πλούτης,
τῷ πλούτῳ: nos deponenti voce furor, illi voce actiua κλέπτω. Sic non mirandum,
cū illi dicant ἐπιφαίνομαι, sub voce passiuæ, nos interpretari non solum osten-
dor, sive videor, sed etiam appareo, reluceo, & etiam per circumlocutionem, con-
spiciuus sum. Igitur ab ἐπιφαίνομαι fit participium ἐπιφαίνωμενος, qui ostenditur,
apparens: aut si per nomen reddere velis, conspicuus, femininum ἐπιφαίνωμενη
secundæ declinationis, genitiuus τῆς ἐπιφαίνωμενης. Εἰ ἐπιφαίνωμενος αὐτῶν, appa-
rente in ipsis. Composita regunt casum præpositionis: in datiuo iungitur, si

15 gnificans idem quod in: proinde verbum compositū datiuum habet, ἐπιφαίνομαι
αὐτῶν, reluceo in ipsis: nam absurda fuerit imitatio, in appareo ipsis, quod ver-
bum Latinus non agnoscit. Quo factum est, ut in versione præsentis epistolæ,
non sic verbum verbo reddere potuerimus, quin interdum cogere mur nimis ef-
fice incepti, dum saltem Latinis vocibus uti studemus, etsi peculiarem linguæ phra-
sim neglexerimus. Ideo vertimus, apparente in ipsis: non autem, in apparente i-
ipsis.

12 Datiuus pluralis pronominis αὐτῶν, de quo 111, 6. 13 Ὁμοιότης, simi-
lis: ἡ ὁμοιότης, similitudo, τῆς ὁμοιότητος. Adiectiua in ἐντις formant substantiua
feminini generis in ἐντις, quorum genitiuus in ἐντις, 28, 2. Ὁμοιότης αὐτῶν
τῶν πηγῶν. Obseruabis, dictiones quæ significant conuenire, consentire, simi-
lem esse: aut contrā, dissidere, dissentire, pugnare, &c. præpositioni ἐντις adiungi:
exempla notabis, ubi inciderint. 14 Præpositio ἐντις cum accusatiuo. 15 Τὸς πηγῶν,
pario, secundæ aorist. ἐπερῶ, ab inusitato verbo πέρω: ab ἐπερῶ, participium ἐπερῶν,
τῶν πηγῶν: acculauit unius pluralis τῶν πηγῶν, id est, eos, qui genuerunt, aut pepe-
rerunt, nempe parentes, quod tamen est nomen, non participium. Habent au-
tem Græci in omnibus verbis, omnium temporum participia: Latini non item.

30 Cū sit igitur τῶν πηγῶν participium aoristi secundæ & significet præteritum, ne-
cesse est nos circumloqui per verbum & relatiuum, τῶν πηγῶν, eos qui genu-
erunt. Nam à verbis actiuis, ut sunt pario, gigno, non sunt participia præteriti
temporis. Ideoque si vellemus adhibere periphrasim, & tamen vna tantum voce
reddere, vel rationem temporis negligimus, & vnum participium præsentis, gi-
gnentes, parentes: aut eius loco nomen ponimus, parentes, genitores. Idem
facito in cæteris: ut, si quando Latinum participium eiusdem temporis non re-
periatur, inuenias nomen quod saltem significatione consentiat: sicut à verbo
κτίω, futurum κτίσω, aoristus primus κτίσας: participium ἐκτίσας, qui creauit:
pro quo uerte, creatorem. 16 Agnoscunt, tertia pluralis, ab ἐπιφαίνω.

27 ὅς τις πηγῶν. 28 τὸς πηγῶν. 29 τῶν πηγῶν. 30 τῶν πηγῶν. 31 τῶν πηγῶν. 32 τῶν πηγῶν. 33 τῶν πηγῶν. 34 τῶν πηγῶν. 35 τῶν πηγῶν. 36 τῶν πηγῶν. 37 τῶν πηγῶν. 38 τῶν πηγῶν. 39 τῶν πηγῶν. 40 τῶν πηγῶν. 41 τῶν πηγῶν. 42 τῶν πηγῶν. 43 τῶν πηγῶν. 44 τῶν πηγῶν. 45 τῶν πηγῶν. 46 τῶν πηγῶν. 47 τῶν πηγῶν. 48 τῶν πηγῶν. 49 τῶν πηγῶν. 50 τῶν πηγῶν. 51 τῶν πηγῶν. 52 τῶν πηγῶν. 53 τῶν πηγῶν. 54 τῶν πηγῶν. 55 τῶν πηγῶν. 56 τῶν πηγῶν. 57 τῶν πηγῶν. 58 τῶν πηγῶν. 59 τῶν πηγῶν. 60 τῶν πηγῶν. 61 τῶν πηγῶν. 62 τῶν πηγῶν. 63 τῶν πηγῶν. 64 τῶν πηγῶν. 65 τῶν πηγῶν. 66 τῶν πηγῶν. 67 τῶν πηγῶν. 68 τῶν πηγῶν. 69 τῶν πηγῶν. 70 τῶν πηγῶν. 71 τῶν πηγῶν. 72 τῶν πηγῶν. 73 τῶν πηγῶν. 74 τῶν πηγῶν. 75 τῶν πηγῶν. 76 τῶν πηγῶν. 77 τῶν πηγῶν. 78 τῶν πηγῶν. 79 τῶν πηγῶν. 80 τῶν πηγῶν. 81 τῶν πηγῶν. 82 τῶν πηγῶν. 83 τῶν πηγῶν. 84 τῶν πηγῶν. 85 τῶν πηγῶν. 86 τῶν πηγῶν. 87 τῶν πηγῶν. 88 τῶν πηγῶν. 89 τῶν πηγῶν. 90 τῶν πηγῶν. 91 τῶν πηγῶν. 92 τῶν πηγῶν. 93 τῶν πηγῶν. 94 τῶν πηγῶν. 95 τῶν πηγῶν. 96 τῶν πηγῶν. 97 τῶν πηγῶν. 98 τῶν πηγῶν. 99 τῶν πηγῶν. 100 τῶν πηγῶν.

⁴² in ⁴³ pollicitationibus ⁴⁴ reposita ⁴⁵ nobis ⁴⁶ beatitudine.

τῶν ⁴² ἐπ' ἀπαγγελίας ⁴⁴ ἀποκρίσειν ⁴⁵ ἡμῖν ⁴⁶ μακαριότητα.

est beatitudo, quam reconditam in divini pollicitationibus habemus.

- Sic ordina, τὸ φησὶ τῶν τῷ τόπῳ καὶ ὁρῶν μὴ μέγα εἶναι, id est, dicere lo-
 5 ci structuram non magnum esse: hoc est, non multum habere momenti. Certe-
 rum articulus τὸ iungitur infinitivo φησὶ, tanquam nomini. Siquidem infiniti-
 10 vus siue solus, siue cum casu, nominis vice fungitur, idque in neutro genere; & infinitivo nominis
 hoc loco tamquam nominativus habetur. ² Enim, nunquam primum locū sibi
 in oratione vendicat, ideoque vertimus per nam, propterea quod Latini pro ar-
 15 ticulo τὸ nihil habent quod ponant, nisi dicant, τὸ φησὶ, ipsum enim dicere:
 aut, id enim, nempe dicere: ut capiamus articulum praepositivum pro pronomine
 demonstratio: id est, τὸ pro τῷ. Siquidem hoc interdum fit, 14, 33. Alioqui si
 articulum suo more capias, cum nihil Latine respondeat, turpe foret dicere, τὸ φη-
 20 σὶ, enim dicere: quapropter vertimus, nam dicere. ³ Non magnum: μὴ, non:
 alia significata in praesens omittit, & suo loco discenda ducito. ⁴ Magnum, ad-
 iectivum neutrum, de quo 136, 10. Saepē alterius generis substantivum additur ad-
 25 iectivum neutrum, τῶν τῷ τόπῳ καὶ ὁρῶν εἶναι μέγα, Loci structuram esse ma-
 gnum: veluti substantivum, hoc est, rem magnam, aut magni esse momenti, ma-
 gnopere referre, ut Budaeus vertit. ⁵ Esse, infinitivus ab εἶμι, sum, 158, 5. ⁶ In-
 30 finit. aoristi primi, ab indicat. ἴφισται, ut τὸ φησὶ ab ἴπνφσ. cur ergo non φησὶ, ut
 τὸ φησὶ accentu acuto? iam monuimus, non aliud esse agendum prima lectione
 huius epistolae, quam verbum casuum, & temporum, & personatum terminationes
 35 rimaremur. & vides terminatione consentire φησὶ cum τὸ φησὶ: verumque in ay.
 Quod ad accentum attinet, ay in huiusmodi solet haberi pro breui, 22, 24. lo-
 40 ga verò ante breuem finalem circumflectitur. itaque scribendum non φησὶ, sed
 φῆσται, 22, 18, in τῷ τῷ τόπῳ καὶ ὁρῶν. Vt utamur verò thema huius infiniti φησὶ, est φημί:
 de quo 164, 19. Nec tam significat dico, quam puto & profiteor: verumque ex-
 45 plicat Budaeus, τὸ φησὶ, nam quod existimare te ais. ⁷ De articulo dictionis
 regentis & rectae, vide notata 277, 35, in τῷ τῷ τόπῳ καὶ ὁρῶν. ⁸ Locis, ἐπὶ τῷ τόπῳ,
 50 tertiar. declinationis, τῷ τῷ τόπῳ. ⁹ Structuram. καὶ ὁρῶν, secundae declina-
 tionis. ¹⁰ Ad ingenerandum animo tuo. Gerundis & supinis Graeci caent: in quo-
 rum locum subeunt infinitivi, adiectis articulis neutri generis, αὐτῷ τῷ ἐμπεῖ-
 55 σται, hoc est (ut rudiùs loquamur) ad ingenerare, id est, ad ingenerandum: aut
 causa ingenerandi. Nam prius supinum, gerundium in di, vel dum ferme efficit
 60 infinitivum adinivulo praepositionis αὐτῷ. ¹¹ Infinitivus primi aoristi acti-
 vi, ab ἐμπεῖσθαι, indo, ingenero, inoasci facio: quasi intus facio, vel inesse facio. Ca-
 pianur simplex ποιῶν, & per crasiam ποιῶν, primae coniugationis circumflexorum:
 65 futurum ποιήσῃ. aoristus primus ἐποίησται, infinitivus ποιῆσαι, unde compositum ἐ-
 ποιῆσαι, ab ἐμπεῖσθαι, ex praepositione ἐ, migrante in μ, propter π sequens. Quo-
 70 modo verò se habeant praepositiones ἐν, & σὺν, in compositis, vide 210, 19 &
 20, in verbo συγγινώσκου. Quoties incidit verbum compositum, ut facilius sit
 temporum formatio, tolle praepositionem, & excutito simplex, ut modò feci-
 75 mus in infinitivo ἐμπεῖσται. ¹² Desiderium aliquod & impetum. nam hoc pro-
 prie vox significat, veluti cum animus aliquo fertur, & aliquid agere gesti t, odio
 80 vel amore prouocatur. Nominativus est ἡ ὁρμή, secundae declin. Accusatur τῶν ὁρ-
 μῶν, ut τῶν ὁρμῶν. ¹³ Accusativus sing. feminini generis: nominativus τις, ἡνδε, 13
 85 ἡνδε, quod habes 28, 33. Quamquam si quis recte petceperit ordinem, quem
 secuti sumus in quinta nominum declinatione. facile inuenerit omnia, vel nobis
 90 zacentibus. Primò scripsimus quae desinerent in vocalem, nempe α, ι, υ, ω: nam
 nullum nomen quintae declinationis definit in aliquam reliquarum vocalium,
 95 α, ι, υ, ω: deinde sequuntur finita in consonantem, nec vllum definit in aliquam ista-
 rum consonantium, β, γ, δ, ζ, θ, α, λ, μ, π, τ, φ, χ, sed in vnam reliquarum,
 nempe, ρ, ξ, ς, ψ, quas quinque consonantes, variz praecedunt vocales aut
 100 diphthongi, hoc ordinae, αυ, ου, ιυ, ου, ευ, ιω, ου, in litera ξ, non vocalium feci-
 105 mus discrimina, sed varias ascripsimus terminationes genitiui, α, ο, γ, ο, α, ο, pro

၃၈-၇၇၀၆.

Adverbis in æ vel

५,११६,२७.

39 MnO^NEv.

40 Ζηρυμίας.

Rassina abietis capra.

*Budai commen-
tarii.*

41 πρὸς τὴν μακα-
ρίότητα.

অঙ্গ, প্রান্ত.

42 ἐν ἱπποφελίαις.

43 ἐπαγγελίαις.

Denominations in
ia, 128, 33.

44 Διποκαρμίδιον.

Discipuli in Aritutio.

45 ἡμεῖν. 46
ἐλόπητο.

Equidem scribere
ad te nō sustineo pra
pudore, quā in hoc
extremorū sensū re
cessu interdū no
n agito. tamen si
in urbem occu
pationes pro derelicto h

ἄλλοι, aut aliud quod quadrat, id est, quæ hic sunt, vel geruntur : quæ in hoc mundo sita sunt, &c. ³⁸ Est autem ὁδὸς aduerbium sub forma datiu forminini, cuiusmodi plurima sunt profecta ex secunda declinatione, habentque α vel η diphthongum improprium, ἀποστασίν, publicè : ἰδίᾳ, privatim : βίᾳ, violentè : παρρησίᾳ, confidenter, libere : sic ἀλλή, + πούνη, πη, ὅση, κρηστή, παροδή, εἰκη, δουχί, ῥυμίδι, πελαγχι, σωλυρχί, διπλή, τέλει, τεταμένη, πικρῶτι, πύργη. ad eundem modum ὁδὴ, quod fit ab arcaico proposito ὁ, το, qui aduentu partitueus de, capitur pro demonstratio, 114, 134. ὁδὲ pro δὲ hoc : ὁδὲ, hæc : unde datiuus ὁδὸς, huic, & adverbialiter hic. ³⁹ Νίβη! ὁ μὲν δέος ἡ μετὰ τὸν μὲν δὲ, 27, 17.

[illegible]

perit. 41. Repetit enim incredulitas quendam tætarum, vade ad copiose scribendum reddentur infestissimi. 42. Ad beatitudinem: nibil aduentis, inquit, ad beatitudinem, hoc est, prout est beatitudo. capitulum 43. vtrapud Comicum præpositio ad: Nihil ad nostram hanc, id est, prout nostra hac est forma: 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 85

30
 sum; participium ἀνακειμένο, *repositus*; femininum ἡ ἀνακειμένη secundae declin.
 accusativus τὴν ἀνακειμένην. Nec miretur quis, quod verbum praesentis tem-
 poris ἀνακειμαι vertitur, *repositus sum*: & item participium ἀνακειμένο praesen-
 tis temporis per praeteritum, *repositus sum* interpretari.

Neque præterea hic laborandum est, ut quia verbum *καίτοι* nobis occurrit, totam illius edificationem : sed ubi exculso accitissimo *ἀπὸ τοῦ* ad ipsum thema peruenieris, nempe *καίτοι*, hic sistendum erit, nec ultra præsens tempus progrediendum. Id quod in omnibus obseruabis, ne longius curam extendas, quam præsens locus postulatuerit. Si quis occurreret obliquus, non quiescendum nisi reperto nominatiuo : si ipse incidit nominatiuus, aut thema verbi, non scrutabimur anxie quæ inde tempora deducantur. Cæterum quia ad consummatum grammaticum pertinet, etiam illa tenere quæ posteriore parte nostrarum Institutionum carptim scripsimus, quæ incipiuntur 18, 6: consultum videtur, non quidem eas solùm ediscere, ut sparsim in excutiendo libello quo præambula erunt, sed huic quoque rei postea tempus suum tribuere, & à capite ad calcem vsque perlegere serio studio. haud aliter enim facinus in excutiendo præ-

inde ἡ *μυσαελις*, τῆς *μυσαελιότητος* Ⓞ: vide in voce *μυσαητι* Ⓞ, 278, 23. accusatiuus

Ἐγὼ δ' ἀμὲν ποιεῖ αὐτὸς ὅτι τῆς
ἐραθείας ⁶ τούτης, ⁷ νυκτὸς καὶ ⁸ ἡμέρας,
γράφω ¹⁰ αἰχρὸς μου. ¹¹ κατέλιπον ¹² μὲν
γὰρ ¹⁴ τὰς ¹⁵ ἀστὲς ¹⁶ ἀστειβάς, ¹⁷ ὥς
αὐτοὶ τοῦ

² Ego verò ³ quæ qui-
dem facio ⁴ ipse ⁵ in ⁶ soli-
tudinē ⁷ hac, ⁸ nocte &
⁹ die, ¹⁰ scribere ¹¹ erube-
sco. ¹² dereliqui ¹³ quidē
¹⁴ enim in ¹⁵ urbe ¹⁶ oc-
cupationes, ¹⁷ tamquam

11. κατέλιπον.
12. αὐτοῦ.
13. καὶ ὅτι in diu-
sionibus.

13. γὰρ.
14. ὅτι ἐν αὐτῇ ἀφ-
τερείται.
Articulus propositi-
oni iunctus.
15. αὐτῇ.
16. ἀφ' αὐτῆς.
Verbalia ab aoristo
secundo.
17. αὐτῇ.
Vocabulorum si-
gnificationes unde
ἔ quando inqui-
ronda.

18. μνησθῆναι.
19. κακῶν.
20. ἀφορμῆς.
21. ἰκανόν.
22. ἔπειτα.
23. ἀπολείπειν.
24. ἡδυνῶν.

Similiterq; illis af-
fectus sum, qui na-
uigandi insolentes,
nausea perditū affli-
bantur.

volo dicere : ἔ τοιμα ποίειν, non audeo facere, &c. horum est hoc loco ἀχρῆς, καὶ
γὰρ φέιν, erubesco scribere. 11. Δέπω, linquo, sec. aorist. ἔλιπον, 55, 3, sic ἀχρῆς ἔλιπον
compositio, id est, derelinquo, sec. aorist. κατέλιπον, non κατέλιπον: quia ἔλιπον inci-
piunt a vocali, 49, 7. 12. Nusquam non obuia sunt hæ duæ coniunctiones, αὐτοῦ
quidem, ὅτι verò: vnumque ipsi diuidendi gratia, vt sententiam a sententia, mem-
brum a membro discernamus: ac priorem locum vendicat sibi αὐτοῦ, posteriorem
N. Quamuis autem creberrimum sit ὅτι, nullo præcedente αὐτοῦ, rarissimum tamen
est αὐτοῦ, quin postea subdatur vel ὅτι, vel alia quæpiam coniunctio, quæ alteram
sententiam contineat priori respondentem, vt cui sit vel affinis, vel diuersa: itaque
hoc loco prior sententia est, κατέλιπον αὐτοῦ ὅτι ἐν αὐτῇ ἀφ' αὐτῆς, &c. subiungi-
tur altera, ἐμνησθῆναι ὅτι καὶ ἀπολείπειν ἡδυνῶν. 13. Carterum B V D E V S pro αὐτοῦ
& ὅτι, posuit tametsi, tamen: quæ duo minus Græcitatē sapiunt, quam illa
priora. 14. Enim: de hac coniunctione diximus 279, 8. Et quæ præterea nobis
denud ac sæpius occurrent, ea sat erit semel declarasse: vocis verò significatum
altera versio facillè monstrauerit, aut adhibebit lexicon. 14. Articulus ὅτι affi-
cit præpositionem cum casu: de quo 280 30. in vocem τῇ μὲν ἡμῶν βίον. verti po-
terat, in vrbe oblatas aut datas: aut per relatiuum, quæ in vrbe offerebantur, quæ
in vrbe mihi dabantur, quibus, cum in vrbe agerem, inuolui & implicari solebam:
nam hic sensus est: sed breuitatis studiosus, compendio dixit, vt bicas occupatio-
nes. 15. Τοῦ αὐτοῦ, τῆς αὐτῆς, sine crasi, 132, 8. datiuus verò αὐτῆς crasim admittit αὐτῇ, 20
si non à nominatiuo αὐτῇ, certè ab inuoluto nomine primæ declinationis con-
tractiorum, τῇ αὐτῇ, τῆς αὐτῆς, τῶν αὐτῶν, vt τῶν αὐτῶν: quemadmodum non so-
lum dicitur δορυ, sed & τῇ δορῇ, τῆς δορῆς, τῶν δορῶν, vt τῶν δορῶν. 16. Τελῶς,
sec. aor. ἔτελει, compositum ἀφ' αὐτῆς, secund. aorist. διπτερείειν: vnde verbale ἀφ' αὐ-
τῆς, secundæ declinat. accusatiuus plural. τῶν ἀφ' αὐτῆς. Multa sunt verbalia, 25
quæ seruant characteristicon secundæ aor. διπτερείειν ἢ ἀφ' αὐτῆς. 17. Tamquam,
vt veluti: alia significata suo seruentur loco. Caueant verò studiosi, ne vocabu-
lorum significationes inquirant, quo tempore sunt in grammaticis occupati præ-
ceptionibus, quæ in re plurimum sapientia numero peccatur. dein de iactis fundamen-
tis, vbi ad authorum lectionem sese contulerint, si non aderit interpret, confugi-
endum ad lexicon, sed verbi significatum illud modò tractent, & quantam dabi-
tur, in memoria reponant, quod loco præsentī satisfaciatur: reliqua, si fieri potest, ne
legant quidem, quod si scriptorem probè sibi videantur intelligere, vel viua præ-
ceptoris voce freti, vel fida aliòqui adiuti interpretatione, stultum est à lexicis pe-
tere consilium: in quibus vt omnia tradantur planissimè, etiam quæ vocis vsum
prolatis exemplis ostendant, tamen ieiuniora minusque viuida sunt, neque tam
penitus hærent, vt quæ ipse tibi legendis authoribus paraueris. 18. τῇ μνησθῆναι,
multa & innumera: pro quo Latini sexcenta, numerus finitus pro infinito: ge-
nitiuus pluralis τῶν μνησθῆναι. 19. Ο κακός, ἢ κακῶς, τὸ κακόν, malus, a, um: genitiuus
pluralis neutri generis τῶν κακῶν, malorum. 20. Ἡ ἀφορμή, secundæ declinat. 40
ὅτι ἀφορμῆς accusatiuus pluralis. 21. Μεῖψον: pronomen compositum, 111, 12.
22. Nondum: τῇ tamquam adiectio syllabica: sic μνησθῆναι. ita apud nos syllaba
dunt in nondum, necdum, quiddum, haudum. 23. Δέπω, secund. aorist. ἔλιπον, infin.
λείπειν, sic à composito ἀπολείπειν, secund. aorist. ἀπείλιπον, infin. ἀπολείπειν. 24. Δυνά-
μαι, possum, verbum deponens secundæ coniugat. in μὲν, à primitiuo δυνάω: futur. 45
δυνάσω, præter. ἀέθ. δυνάσωκα, pass. δυνάσσομαι, δυνάσσομαι, δεδυνάσθην: aorist. prim. ἰδυ-
νῶ, & Atticè ἰδυνῶν: mutant enim augmentum syllabicum in temporale,
141, 38. Nemo verò miretur, nos in rimando themate, aut formando tempore
multa proferre quæ non sint recepta: neque enim quæ recepta sint recensemus,
sed quomodo vnumquodque formetur. 50

Ἀλλ' ὅμοιος εἰμι τοῖς ἐνθαλάσῃ ὕ-
πιδ' ὅτι καὶ τὸ πλεῖν ἀπείρας ἀπολυ-
μῶσις καὶ ἰαυλίσαν.

1 Sed 2 similis 3 sum 5 in
mari 6 præ 7 circa 8 na-
uigationem 9 inexpe-
rientia 10 pereuntibus
& 11 nauscantibus.

- A' A A A' ὄμοι, apostrophos, 6, 8. Vfus te docebit quæ vocales desint, ubi a- 1 ἀλλ' ὄμοι. fida lectione didiceris ἀλλὰ non ἀλλό, & ita in reliquis. B V D A E V S ἀλλὰ ver- 2 ὄμοιός εἰμι. tit que: nam hæc coniunctio varia significat, nec tantum est aduersariua. Si- 3 εἰμι. milis sum: rectè vertit, similiter affectus sum. Tentabis ipse memor copiar, num aliter quoque reddi queat: ita nobiscum agitur, perinde res nostræ scilicet ha- 4 βίς, ἐπὶ δὲ παλαιῶν. βίς, ἐπὶ δὲ παλαιῶν. bent: & breuiter, quæcumque voces similitudinem æqualitatemq; significant, tibi in mentem veniant, & quod optimum duxeris, id ponere licebit. Accen- 5 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. tum hoc loco remittit in præcedentem dictionem: est enim encliticum, 2, 26, 6. Caterum coniugationem huius verbi substantiuī εἰμι habes 157, 18. sed quia hic præsens tempus occurrit, id est, thema, non est necesse ad reliqua descendere tempora, ut ante monuimus. Inter articulum βίς & participium δὲ παλαιῶν, 4 βίς, ἐπὶ δὲ παλαιῶν. interferuntur aliquot particule: de quo satis iam scriptum est in præcedentibus, 5 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. 277, 35. In mari: præpositio εἰ cum datiuo θαλάσσης, cuius est nominatiuus 6 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. ἡ θαλάσσης secundæ declinationis. Sic ordina, τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, præ inexperien- 7 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. tia, τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, circa navigationem, vel in navigatione: aut sic, τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, ἀπείρίας, 8 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. præ inexperientia, ἀπείρίας, inquam, τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, quæ est circa navigatio- 9 ἀπείρίας. nem, quæ inter nauigandum contingit, explicando articulum τῆς, ut maximè 10 δὲ παλαιῶν καὶ τῶν παλαιῶν. articulus præposi- 11 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. tionis iunctum. quadrat. nec est aliud ἀπείρίας τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, inexperientia circa navigationem, quam inexperientia nauigandi. proinde interpretatus est totam hanc particu- 12 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. lam duabus vocibus, nauigandi insolentes, capta voce, ut apud Comicum, Quid tu Athenas insolens? Ἰππὶς, præ, cum genitiuo, τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, præ metu. 7 In nau- 8 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. gatione, circa navigationem, hoc est, inter nauigandum: præpositio cum accu- 9 ἀπείρίας. satiuo. Πῶς, nauigo: hinc τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, nauigatio, ut à τῆς πῶς fit τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, 280, 46, 8 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. in voce τῆς πῶς. Contrahitur autem hoc nomen τὸ πρὸς τὸν παλαιόν, accusatiuus πῶς, 9 ἀπείρίας. 25 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. Πῶς, experientia: inde ἀπείρίας, inexpertus: nam α est τῆς πῶς. 10 δὲ παλαιῶν καὶ τῶν παλαιῶν. ἡδὲ μὲν, id est, priuatiua particula, faciens ē substantiuo adiectiuum, quod rei 11 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. priuationem significet. μῆρ, pars. ἄμῆρ, expers: φῶς, metus, ἀφῶς, intre- 12 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. pidus: sic à τῆς φῶς fit ἀπείρίας, vnde substantiuum ἡ ἀπείρίας, τῆς ἀπείρίας, secundæ 13 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. declinationis. Siquidem ab adiectiuis in ὄμ. fiunt substantiua in ἰα, κακός, malus, Substantia in ἰα 14 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. κακός, malitia: ut notatum 282, 24, in τῶν κακῶν. Nec tamen analogia fre- 15 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. ab adiectiuis in ὄμ. ti, conabimur quæuis à quouis deducere: sed spectandus est authorum vsus: ma- 16 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. gnus magnitudo, non magnitas: contra pius pietas, non item pietudo: iustus iustitia, non iustitas nec iustitudo. sic apud Græcos φίλος, φίλιος, amicus amici- 17 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. tia, non autem καλὸς καὶ λυγρὸς, pulcher pulchritudo. 18 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. Pereuntibus & nauleantibus, qui nausea perditē afficiuntur, participium alterū 19 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. mutauit in verbum eiusdem temporis, & relatiuum: deinde vocem vnam dua- 20 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. bus reddidit per periphrasim, pro nauscare, affligi nausca: pro altero partici- 21 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. pio δὲ παλαιῶν substituit aduerbium perditē: aut contra pro δὲ παλαιῶν, perdi- 22 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. tē afficiuntur, pro τῶν κακῶν, ablatiuum nausca. Faciamus periculum, num alio 23 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. quoque pacto vertere liceat: qui nausca pereunt, quos miserē cruciat nausca, qui 24 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. perditē nausca torquentur, quos perditē grauat nausca, quos ad interitum vsque 25 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. nausca premit, qui perditē vexantur nausca, quos infestat & perdit nausca, qui- 26 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. bus nausca molestia perniciem adfert. Quamquam ista partim liberiora sunt, 27 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. quam pro officio interpretis: tantum ostendendam hoc modo viam putauī, qua 28 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. ratione eruenda sint quæ studiosis huius rei conducant, ut ubi dictionem latissi- 29 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. mē pluribusque verbis explicauerint, ea demum deligant quæ compendio ad 30 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. sententiam proximè videantur accedere. Ἀπείρίας] ὄμ. ὄμ., compositum 31 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. δὲ παλαιῶν, vnde actiuum in μι δὲ παλαιῶν, pass. δὲ παλαιῶν, perdo, & pereō: particip. 32 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. δὲ παλαιῶν, tertiæ declinat. datiuus plural. βίς δὲ παλαιῶν, qui regitur à nomi- 33 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. ne ὄμοι: nam ut Latini, sic & Græci similitudinis adiectiuo tribuunt datiuum. Et quod ad illa communia syntaxeos capita spectat, fermè idem obtinet apud 34 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. utrosque: quapropter in Institutionibus nostris ista per quam paucis & carptim attingimus, & quod discipulus iam in ludo Latino percepisset, id ne commemorare 35 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. quidem voluimus, rati nos operam perdituros, si doctum & memorem ad mone- 36 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. remus. 37 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. Ναυίδω, crasis ναυιδῶ, part. ὀναυιδῶν, τῶν ναυιδῶν, crasis 38 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. ναυιδῶν: datiuus plur. τῶν ναυιδῶν, recitēs literis ut ex datiuo singulari, 39 τὸ πρὸς τὸν παλαιόν. 24, 32.

& 34. Scribitur autem *ναυκῶσι*, per, in fine, de quo 47, 34. & 138, 19.
 Namq; illi magni-¹ *Οἱ δὲ μεγάλοι τῶ πλοῖς δ' ὑπερβαίνουσιν*
 tudine nauigii of-² *ὡς πολὺ τὸν σάλον περιχρῶν.*
 fensi tamquam ue-³ *κακῶν ὅτι τὸν λέμβον ἢ δ' α-*
 hementius succuti-⁴ *κείον μετ' ἀβάνοντες, πῶς αὖ*
 entis, in leuib; aut⁵ *ναυκῶσι* ἐν τραψι-⁶ *ν καὶ αὖτις ἡ ἀνδία καὶ ἡ χολή.*
 lictis, sic quod nō
 nauiculā eū transi-
 lictis, sic quod nō
 sociis a nauis la-
 borant: uim tū mo-
 lostia ipso ac bile,
 quod transierint com-
 puit, comitantibus.
 1. οἱ.
 2. *καὶ ὡς* causa indicant.
 3. *μετ' αὖ*.
 4. *πλοῖον*.
 5. *δ' ὑπερβαίνουσιν*.
 6. *ὡς πολὺ τὸν σάλον περιχρῶν.*
 7. *πλοῖον*.
 8. *τὸν σάλον*.
 9. *περιχρῶν*.
 Eadem significatio
 in voce eiusdē ver-
 bi alia & passi-
 ua.
 In Budai interpre-
 tationem disquisi-
 it.
 9. *κακῶν*.
 10. *ἐπὶ τὸν λέμβον*.
 11. *ἢ τὸ ἀνέπον*.
 12. *τὸ ἀνέπον*.
 13. *μετ' ἀβάνοντες*.
 14. *πῶς αὖ*.
 15. *δ' ὑπερβαίνουσιν*.
 16. *συμμετέρχου-
ται*.
 Budai interpretatio
 οὐκ ἀντιλαμβάνεται.
 1. Qui magnitudi-
 ne nauigii offendun-
 tur, tamquam mul-
 tam iactationē præ-
 bente, & illinc in
 leuib; aut iactatium
 transeuntes, ubiq;
 nauiscant & hærent.
 2. transgreditur enim
 cum ipsis molestia &
 bilis.
 3. Articulus subiunctiuus, pro quo interpres, namque illi. Siquidem
 relatiua sexnumero causam indicant. 4. Το μέγιστον, magnitudo: τὸ μέγιστον, πῶς
 μέγιστον, & per crasim μέγιστον, νεχρῶν, prima declinationis contractorum.
 5. Τὸ πλοῖον, τὸ πλοῖον, tertie declin. 6. ὑπερβαίνουσιν, indignor, indignanter fero, offen-
 dor: datiuo iungitur: tertia plur. ὑπερβαίνουσιν, qui additur litera: de hoc 47, 34.
 7. Tamquam multam iactationem præbenti: qui datiuus refertur ad causam
 μέγιστον: indignantur nauis magnitudini, tamquam præbenti multam iactatio-
 nem, id est, ut quæ, siue quippe quæ præbeat multam iactationem. 8. Accusa-
 tiuus nominatiui πολὺς: de quo 136, 5. 9. Οὐ σάλον, tertie declin. iactatio in mari,
 vadatum & fluctuum agitatio, quæ dum in nauim irruit, solent vectores huc
 atque illuc quassari, & in utraque nauis latera protrudi. 10. Præbenti, efficienti. In
 eadem significatione plurima vel actiue profertur, vel passiuè: horum est παρ-
 ἔχειν & παρῆχμαι, præbeo: part. ὁ περιχρῶν. Scitè interpres pro παρῆχται
 λον, id est, præbere & efficere iactationem & agitationem, vñus est verbo succu-
 tore. Nam proprie succutere, aut quod receptius est, succussit dicitur equus,
 qui sic graditur, ut scissorem concutiat, & equus ipse succussor appellatus est, &
 succussarius, à succussatione, hoc est, eiusmodi agitatione. Itaque id verbi ad
 turbulentam nauigationem accommodauit, quod in vasto nauigio vector
 haud aliter concutitur atque scissor ab equo succussatore. Accusatiuum autem πολ-
 λῶν expresse adhibeo vehementius: περιχρῶν πολὺν τὸν σάλον, præbenti multā
 iactationem, mutauit in Vehementius succutientis. quamquam si anxie super-
 stitiosi esse volumus, vertendum est non succutientis, sed succutientis. Participium
 enim περιχρῶν tribuitur datiuo μέγιστον, non genitiuo πλοῖου: nisi forte B v-
 d a e v s genitiuum legit περιχρῶν πλοῖον, succutientis nauigii, nō autem μέγ-
 ιστον περιχρῶν, magnitudini succutientis. Boni consulat lector curiositatem, quæ,
 cum tam pul. hic constet sensus, dubio procul iniqua foret, nisi nobis propositum
 esset etiam in minutissimis adiungere discipulorum studia, eorumque hæsitantiæ
 sic mederi, ut quasuis amoliremur remoras. 9. Crasis pro κακῶν, & illinc
 155, 30. & 157, 1. 10. Ἐπὶ πρὸς τὸ: ὁ λέμβος, tertie declinationis. 11. ἢ, aut:
 hæc litera varia significat, ut variant illius spiritus & accentus. 12. Genus est na-
 uiculæ piscatoris. 13. Participium plur. ἀβάνοντες, transeo. 14. Πῶς αὖ, ubi-
 que: ναυκῶσι, nauisco: tertia plur. ναυκῶσι, per crasim ex ναυκῶσι: hic autem ver-
 bum est, ναυκῶσι: supra verò participium datiu plur. qui voce consentit cum ter-
 tia plur. 104, 38. 15. Ἀπερίσται, hæreo, perplexus sum: tertia plural. ἀπερίσται,
 crasis ἀπερίσται, ut ποιοῦνται. 16. Simplex ἐρχομαι, composuium ἐρχομαι,
 μεταίχμαι: deinde altera præfigitur præpositio συν: nec tamen dicitur συμμετέρχμαι,
 sed συμμετέρχμαι, migrante, in με, ut 279, 39. in voce ἐμπνέουσι: tertia persona
 sing. συμμετέρχται, ut περὶ τῆς. Composita verò ex συν gaudent datiuo, 229, 30.
 sic hoc loco συμμετέρχται αὐτοῖς, cum eis transit: nisi ineptire velis & dicere, con-
 transire eis, pro eo quod est, vnà aut pariter cum eis transit. B v d a e v s vertit,
 quod transierint cumque comitantibus, per tmesin: pro, quocumque transierint
 comitantibus. Mutauit quoque interpres orationis faciem, dum in locum verbi
 cum conjunctione causali, substituit ablatiuum: pro, nam comitantur, dixit eo-
 mitan-

mirantibus: propterea quod ablativi absolute positi crebro causam reddunt, unde & particulam adiecit, nimirum. ¹⁷ A *adis*, molestus, iniucundus: *adisa*, 17 *adisa*.

molesctia. Suidas interpretatur *ἀνορεξία*, id est (si ita loqui liceret) inappetentia, cum stomachus destituitur appetitu, quod iis contingit qui navigationis impatientes naufcant. ²⁸ Bilis, & pro ira capitur: vnde præcessit *δυσερεμία*, indi-

ientes naurent. *illis, et proita capitur: vnde praecedit* *duo* *capitulum*, indi- *is. xxi.*
ganatur, stomachanur, offensi sunt. Obsecrabis hoc loco, non pertinere ad in- *Interpres in uni-*
terpretem, vt periodi, membri, aut iacifi rationem habeat: sed vtrumque visum *quasi sententia red-*
erit, aut structura: Graeci sermonis omni ex parte respondeat, aut periodum in *denda, utribus aus-*
membrum, membrum in incifum redigat, aut contra geminam periodum tran- *incisus non astring-*
ferat in vnam. Verbi gratia, B V D A E V S si exaet singula tantum spectasset, ac *gitur.*

non potius uniuersam lenientiam animo concepiſſet, ures abſoluiffet, vt habet Græcus, periodos, hoc modo: Nam illi magnitudine nauigij offenduntur, tamquam vehemen- tius ſuccurientis. Deinde in ſcumbum aut nauiculam cum tranſi- lierint, ſic quoque non ſecius à nauſea laborant. Nam moleſtia ipſos ac bilis, quò

transierunt cumque, comitantur. Vides hic tria esse pronuntia, quæ tribus absolutæ sunt verbis, offenduntur, laborant, comitantur, perinde atque in Græcis tres periodi eodem constant verbis, *δυσχερῆς, ταχέως, συμμαχῶνται*: quæ tria ad vnicam translata sunt periodis, vultu sermonis nonnihil immutato, quòd duo verba *δυσχερῆς et συμμαχῶνται* reddit per participia, offendi & comitan-

tribus. Atque hæc variandi figura, iacenti aliquot & fringenti orationi mederi solet. Quandoque enim Græca recte habent multis distincta periodis, vbi Latinus scriptor minus acris erit, nisi membrorum & incisorum potius feratur multitudine, quam clausularum. est rursum vbi contra fieri præliterit, vt plausibiles sint multæ sententiæ paucis ornatæ membris, quàm periodus iusto prolixior

25 & obsecror: quæ omnia si demum nosse poterit, quique & optimos quoque; interpretæ præstiterit, & ipse quoque sese in vertendis Græcis exercuerit, id quæ non obsecrante ac citra iudicium, sed tamquam in prompui positus rationibus, quot tandem modis singula verti queant, quoque pacto verbum nunc participio, nunc adiectivo reddatur: participium interduin vet bo, interduin nomi-

30 ne : oratio actiua in passiuam conuertatur, aut contrà: & ita in cæteris omnibus ad manum sit variandi forma.

Ἰοὺντι² οὐ³ καὶ⁴ ἡμέτερον. πὰρ δ

ἔτι οὐκ ἔστιν ἡ πόλις συμπεριφέρουσα, πρὸς

ταχ^ε μτ^τ 10 ὁμοίαν χρύβων 11 ἐσμέν.

¹² ὥστε ¹³ ὅθεν ¹⁴ μέγα τῆς ¹⁵ ἐρημίας

¹⁷ ἀπὸνάμεθα ¹⁸ τῷ τῆς.

Huiusmodi igitur quiddam nobis contingit, qui domestici perturbaciones quoque circumferentes gentiū, ubi locorū perinde versamur in tumultu.

quare non magnopere adiuti sumus

T A L E : neutrum in *or*, de quo 129, 25. ² Igitur, ergo : coniunctio nunc illativa, nunc continuativa. ³ Quiddam : neutrum ab infinito nomine *πῆλός*,

de quo 28, 33. destituitur autem proprio accentu, quod sit entlinicum : de quo 22, 6, 2 & 6. nec tamen ipsam remittit in præcedentem dictionem *om̃i*. Nulla enim syllaba geminum fortitur accentum. igitur *om̃i* 2 scribendum unico accentu : at in *om̃i* 2 duplex est : syllaba namque *ma* proprium nullum habet, ideoque locum tribuit accentui particulæ *ñ*. Quod si d̃ sit onem encliticam præcesserit syllaba proprium accentum possidens acutum, isque lebe consequentiam iri-

⁂ *gregem in grauem, vt ἵδω πικρά φιλέω, tyrannum reponetur acutus, si encliticum proprio desuperis, πικρὰ πικρά φιλέω, non aurem ἵδω πικρά φιλέω. + Et, etiam, quoque: verti posset, huiusmodi iugum nobis quoque coarctat: nisi quod xai multis locis abundat, de quo vide Commentarios B v d A 11, in quibus plenissime docet vñm partium orationis indeclinabilem. 5 Nostri: pronomen possessivum: hu-*

33. iusmodi inquit, quiddam etiam nostrum, subaudi, est: crebro enim verbum substantivum intelligitur, cum alioqui apertus est sensus. Capitur autem nostrum

1. ἡμεῖς. 2. οὐκ.
3. τί.

Notio de dictionibus encliticis.

4 καί.
καὶ abundans.

Commentaris

Budei.

ς τὸ ἕμπροσ.

Verbum substantivum intellectum.

Ludicopia.

6 ἰσχυρὰ πᾶσι.

Adiectiua præposi-
tionum adminiculo
formata.Græci in compo-
sitione felicitissimi.

7 πᾶσι.

8 συμπεριφέροντες. πᾶσι
Composita quomo-
do Latine interpreta-
tanda.9 καὶ τὸ ὄργιον ὁ-
ρῶντες ἐν ὄργῳ.

10 ὄργιον ὁρῶντες.

11 ἐν ὄργῳ. 12 ὄργῳ.

13 ἐν ὄργῳ. 14 μέγας.

15 ἐρημία.

16 ἑσθλός.

17 ἀπὸ ἀντιθέσεως.

Themata peruesti-
gandi modus.

substantiue, id est, res nostra siue negotium nostrum : pro quo interpres dixit, nobis contigit. Liceat tibi sic quoque vertere : Ad hunc igitur modum nostræ quoque res se habent, Neque verò aliter nobiscum agitur. In eiusmodi igitur statu res nostræ quoque sunt sitæ, Ad eundem rerum statum nos quoque redacti sumus, Eodem nimirum fermè loco res quoque nostræ consistunt, &c.⁶ Domes-
ticas perturbationes: οἶκος, domus: οἶκος, domesticus, quasi dicas, in domo
existens. Plurima verò præpositionum adminiculo formantur adiectiua, aut
quæ tamquam adiectiue capiuntur, eiusmodi sunt ea quæ officium aliquod si-
gnificant, aut functionem, & muneris alicuius administrationem: quorum qui-
dem nominum tanta est copia, vt nulla sint lexica numerâdis omnibus absoluta.
Cum sint enim Græci in omni compositionis genere felicissimi, nec tam arctis
conclusi spatii vt Latini, nullus vnquâ futurus est modus, qui nouis cōcinnandis
vocibus statuatur: sed pro re nata & licuit, semperque licebit scita compositione
recens & nuper exorta signare. 7 τὸ πᾶσι primæ declinat. contractorum, πᾶσι
modi occurrunt, quæ ad verbum commodè & venustè reddi non possunt, vt fer-
me contingit in Græcorum compositionibus, spectare conuenit sententiam, &
illam verbis assequi vel diuersissimis. Vim præpositionis πᾶσι sic exprime, vnâ no-
biscum circumferentes. nam quod addit interpres, quoquò gentium, non ad si-
gnificatum præpositionis facit, sed toti sententiæ seruit & ornatui. Συμπεριφέρον-
τες) φέρω, fero: adde præpositionem πᾶσι, πᾶσι φέρω: præfige alteram præpositionē
συν, sed migret in π, συμπεριφέρω: vnde partic. συμπεριφέροντες, 8 συμπεριφέροντες,
plurale, οἱ συμπεριφέροντες. 9 Cum similib. (hoc est, eisdem) tumultibus sumus:
pulchrè interpres, perinde versamur in tumultu: genitiuū ὄργιον expressit aduer-
bio perinde: καὶ τὸ ὄργιον, dixit in tumultu: pro verbo ἐν ὄργῳ, posuit versamur. 10 No-
minatiuus singularis ὄργιος ὁρῶντες, tertiæ declinationis. 11 Sumus: ab εἶμι, sum.
12 ὄργῳ. 13 μέγας, 136, 10. 14 ἑρημία, 7 ἐρημία, secundæ declinat. 15 Nominatiuus
ἑσθλός, genitiuus τῷ ἑσθλῷ, 110, 28. 16 Tolle præpositionem ἀπὸ, manet simplex ἀ-
πὸ ἀντιθέσεως, pro ἀπὸ ἀντιθέσεως, per syncopen, vt scripsimus 187, 20, & 25. igitur ἀντιθέ-
σεως est aor. prim. medius pro ἀντιθέσεως, cuius singulare ἀντιθέσεως, ab aor. act. ἀ-
ντιθέσεως, futur. ὀνείσω, præiens ἐν ἀντιθέσεως, per o, quod ratione augmenti vertebatur in α.
Cæterum dum istiusmodi ratione verborū themata quatimus, nihil nos offen-
dat, quod per quæ decurrimus tempora, crebrò sint inusitata. nec enim hoc hic a-
gitur, vt sciamus receptum themane sit ὀνείσω, an potius verbum in με, ὀνείμι: tan-
tum paratur via quæ temporum formationes demonstraret. Οὐδὲν μέγας 7 ἐρημία
ἀπὸ ἀντιθέσεως τῷ ἑσθλῷ) gaudet hoc verbum accusatiuo cum genitiuo: accusatiuus si-
gnificat fructum & emolumentum quod percipimus, genitiuus autem id vnde
fructus proficiscitur. idem fit in verbo ἀπολαύω. Lucianus quodam loco vtum-
que usurpauit, πᾶσι δὲ, inquit, σὺ δὲ ἀπολαύσας τὸ ὄργον: τί δὲ ἀπὸ ἀντιθέσεως τῷ ἑσθλῷ
ἀπὸ βόας, quemnam fructum percipias ἐ montibus? quid verò boues consequan-
tur emolumentij ἐ tua pulchritudine? Interpres pro accusatiuo ἐδὲν μέγας, posuit
non magnopere, aduerbialiter: Non magnopere adiuti sumus ab hac solitudine.

At verò qua facta
à nobis oportuit,
vndiq; auspicandū
fuit ei qui vestigiis
hærare voluit eius
qui nobis salutis viā
præiuit (si quis, in-
quit, pone me ve-
nire vult, abiuret
semetipsum, & tol-
lat suam ipse cru-
cem, & sequatur me) hæc ferè sunt:

Αἱ μὲν τοὶ ποιεῖν ἐδδ, καὶ ὅθεν ἔσθλῳ.
ξένῳ ἡμῖν τῷ ἰχνῶν ἐχέσθαι τὸ πᾶσι
σωθῆναι καὶ θνητοὺς μὲν (εἴ τις γάρ,
Φησι, ἡλθ' ὀπίσω μὲν ἔλθῃν, ἀπαρ-
νησάτω αὐτὸν, καὶ ζῆσθαι τὸ σαυτοῦ
αὐτῷ, καὶ ἀκολουθεῖν μοι) ταῦτα ὅτιν.

Quæ verò facere
oportebat, & vnde
licuit nobis
vestigiis hæc
ad salutē præcun-
tis si quis enim,
inquit, vult
post se venire,
abneget seipsum,
& tollat crucem
suam, & sequatur
me) hæc ferè sunt:

26 in quiete 27 men-
tem habere 28 co-
nari 29 conuenit.

26 ἡσυχία 27 τὸ ἐν ἡσυχίᾳ 28 ἀφ' ἡσυχίας 29 αἰσ.

iam primum men-
tem per athena habere
conueniebat.

- 1 A. T. verò verum: aduerlatiua coniunctio: hoc loco respondet coniu-
ctioni ὃ, quæ multò ante præcessit, ὃ ὅτι ποιεῖ αὐτὸν, &c. nam post ὃ (vt scri-
ptum est 284 §. in voce ὃ, ferme sequitur δὲ, aut alia quæuis coniunctio poste-
riori sententiæ aut membro seruicis: hic prior oratio, ubi ponitur ὃ, statum
rerum B A 1 L 11 continet altera quæ effertur per ὃ, d. clarat quid ipsum
agere conueniebat. 2 Infinitiuus a verbo ποιεῖν, ποιεῖν 79, 9. 3 Oportebat: im-
personale ὁπορεῖν, 186, 9. finge vocem personalem, & cape tertiam perso-
nam δὲ, δὲ, δὲ, & per crasim ἡ: imperfectum ἔδωκε, ἔδωκε, crasis ἔδωκε: est
enim impersonale actiue vocis. 4 Unde ἐξ ἡσυχίας: aduerbium 5 Simplex ἔδωκε,
futur. ἔδωκε aorist prim. ἔδωκε: compositum ἔδωκε, futur. ἔδωκε, aor. prim. ἔδωκε.
ἔδωκε, ἔδωκε, ἔδωκε, quod verbum infinitiuo iunctum tanquam impersonaliter
15 accipitur, pro cont. gis, licuit, euenit: ἔδωκε ἔδωκε, licuit, habere. fortè B A s r-
l i v s scriptum requirit, ἔδωκε αὐτὸν, id est, iussit. in exemplari Aldino deest
hæc vox ἔδωκε: sed tantum excusum est, ὃν ἡμῖν τὸν ἔδωκε, unde nobis
vestigia habere: quod nescio an secutus sit B v d æ v s, interpretatus in hunc mo-
dum vnde ἔδωκε αὐτὸν αὐτὸν fuit & qui vestigia habere voluit, &c. quasi quippiam
20 subaudiendum putari: ὃν, unde, & de qua re subaudi profectus est, ἔδωκε τὸν
ἔδωκε, habere vestigia: quanquam aliquid ab eis auspiari conuenit, und licet
rem assequi. 6 Noui: datiuus pluralis ab ἔδωκε, 110, 13. 7 Genitiuum plural. indicat,
articulus τὸν: sed cum quiuus genitiuus plural. designat in ὡν, & articulus τὸν sit o-
mnis generis, aut præceptore opus est aut lexico, vt discas nominatiuum esse τὸ
25 ἔδωκε, vestigiis primæ declinat. contractorum τὸν ἔδωκε, τὸν ἔδωκε, crasis ἔδωκε.
8 Infinitiuus ab ἔδωκε, habere: postulat genitiuum. 9 Ad salutem: σωτηρίᾳ, ser-
uatiō, τὸν σωτηρίᾳ, unde ἡ σωτηρία, salus. Nam quemadmodum a nominatiuis in
ἔδωκε sunt substantiua in ἔδωκε, ἡ σωτηρία, 282, 25, in voce ἡ σωτηρία: ita & a ge-
nitiuo desinente in ἔδωκε, quandoque huiusmodi sunt nomina in ἔδωκε, vt ἡ σωτηρία, &
30 ἡ σωτηρία, secundæ declinat. 10 Genitiuus est. Ordo est, ἔδωκε τὸν ἔδωκε τὸν ἔδωκε.
ἡ σωτηρία ἔδωκε: σωτηρία, habere vestigia ἡ qui prauis ad salutem: nominati-
uus participium a primo aorist. med. ἡ σωτηρία, prim. aor. actiuus
esset ἡ σωτηρία, futur. ἡ σωτηρία, præsens ἡ σωτηρία: verum solum est receptum in voce
passiua siue media ἡ σωτηρία, crasis ἡ σωτηρία, primæ coniugat. circumflexorum.
35 Tamen quoties hæc verba deponentia siue communia sunt excutenda, forma-
bimus omnia tempora more actiuorum & passiuorum, quamuis non sint rece-
pta. ideoque a ἡ σωτηρία futurum alcendimus id præsens vsque ἡ σωτηρία, sed
lexicon do ebit tantum receptum esse ἡ σωτηρία, quod est compositum ex ἡ σω-
τηρία. nam ἔδωκε vbi: muni a quia verbum incipit a vocali, quæ quod sit a-
40 spirata, mutatur in ἔδωκε, ἡ σωτηρία non ἡ σωτηρία, 4, 1, 7 & 15. Cæterum depo-
nentium verborum tempora quædam sunt vt in passiuis, quædam vt in mediis:
quod viū magis diffiles quàm præceptis. Est autem ἡ σωτηρία idem quod præse-
ptor sum: hinc ἡ σωτηρία, author, præceptor, qui rem instituit. 11 Si quis:
ἡ σωτηρία, encliticum est & accentum remittit in præcedentem syllabam ἡ, quæ
45 ex se accentum nullum habet, cuiusmodi & alia scripsimus, 225, 45. 12 Quæ, dico:
tertia persona φησὶ 164, 16. estque ex encliticis, & accentu destituitur, 226, 1.
& 8. Est autem locus quem citat BASILIUS Lucas: ap. n. no nisi quod ibi ad-
ditur hæc particula ἡ σωτηρία, id est, quoridie. 13 Vbi: prima persona ἡ σωτηρία,
vbi. 14 Post me: aduerbium est cum genitiuo. Græcum quædam aduerbia
50 per præpositionem reddimus 15 Genitiuus ab ἡ σωτηρία: destituitur accentu tanquam
encliticum. 16 Ἐλθὼν secundus aorist ἡ σωτηρία, syncope ἡ σωτηρία: infinit. ἡ σωτηρία, 148,
20. 17 Tolle præpositionem ἡ σωτηρία, aoristus primus medius im-
peratiui, vt ἡ σωτηρία: secunda persona ἡ σωτηρία, vt ἡ σωτηρία: indicatiuus ἡ σωτηρία:
aorist. prim. actiuus esset ἡ σωτηρία futurum ἡ σωτηρία, præsens ἡ σωτηρία: sed receptum est
55 deponens ἡ σωτηρία: inde ἡ σωτηρία, ab ἡ σωτηρία. 18 Simile primum: pronomen com-
1 ὃν ποιεῖ.
2 Post ὃν ponitur
alia coniunctio.
3 ποιεῖν. 3 ἔδωκε.
4 ὃν.
5 ἔδωκε.
6 ἡμῖν.
7 τὸν ἔδωκε.
8 ἔδωκε.
9 ὃν σωτηρία.
10 Substantiua in ἔδωκε
a nominatiuis ἔδωκε
genitiuis in ἔδωκε.
11 ἡ σωτηρία.
12 Tempora deponen-
tium ἔδωκε communium
quomodo excutien-
da.
13 Deponentia capiunt
sua tempora ἔδωκε a vo-
ce pass. ἔδωκε a media.
14 ἡ σωτηρία.
15 ἡ σωτηρία.
16 Vide 226, 12. &
227, 21.
17 ἡ σωτηρία.
18 ἡ σωτηρία.
19 ἡ σωτηρία.
20 Aduerbia per præ-
positionem reddita.
21 ἡ σωτηρία. 16 ἡ σωτηρία.
22 ἡ σωτηρία.

19 ὄρατω.

20 παύειν.

21 αὐτῷ.

22 αὐτῷ pro αὐτῷ.

23 ἀνθρώποις.

24 μοι.

25 ταῦτά ἐστιν.

26 ἐστίν.

Atticismus:

138, 19

26 ἐν ἡσυχίᾳ ἔχειν.

27 τὸ ἰόν.

28 περὶ αὐτοῦ.

29 περὶ αὐτοῦ.

positum, 111, 17. ¹⁹ Ἄγω, tollo: futur. ὄρα: aorist. prim. ἔγω: imperatiuus ὄρα, ὄρα-
τω, vt τὸν, τὸν, τὸν. ²⁰ Ὁ παύειν, crux, tertiæ declinationis. ²¹ Ipsius: crebrò repe-
ries αὐτῷ pro αὐτῷ, quod per crasim dicitur pro ἰαυτῷ 111, 28. ²² Ἀνθρώποις,
sequor: datiuum regit, 229, 25. imperatiuus ἀνθρώποις, ἀνθρώποις, & per crasim
tu carens. ²⁴ Ταῦτα hæc: neutrum plurale pronominis ἔστω, 310, 31. Iungi-
tur verbo singulari, 227, 40. ²⁵ Est: tertia singularis ab εἰμι, sum, 157, 18. est-
que ex encliticis. Scribitur autem ἐστίν per ὁ more Attico, qui personis in iota

finitis addunt, siue sequatur vocalis, siue consonans, siue absoluta sit sententia,
siue non. idque receptissimum in ecclesiasticis scriptoribus. ²⁶ Ἐγὼ habeo: in-

ἡσυχίᾳ ἔχειν. habere: ἐν ἡσυχίᾳ, in quiete: pro quo B v d æ v s, pacatam habere.
ἡ ἡσυχία, quies, secundæ declinationis. datiuus ἡσυχίᾳ, per ædiphthongum im-
propriam. ἐν, in, præpositio iuncta da suo ἡσυχίᾳ. Accusatiuus: nominatiuus
ὁ ἰόν, crasis ἰόν, 131, 24. ²⁸ Περί αὐτοῦ, nitor, conor, tento, secundæ coniugatis
circumflexorum: infinit. περί αὐτοῦ, crasis περί αὐτοῦ. ²⁹ Conuenit, impersonali-
ter, præsentis temporis: αὐτῷ & ἡμῖν, compositum αὐτῷ ἡμῖν, conuenio, B v d æ v s
imperfecto reddit, iam primū, inquit, mentem pacatam habere conueniebat.
pro quo Græcus dixit, ἐν ἡσυχίᾳ τὸ ἰόν ἔχει περί αὐτοῦ αὐτῷ, hoc est, ver-
bum ē verbo, in quiete mentem habere, conari conuenit: ordo est, conuenit co-
nari habere. id est, vt habeas, aut vt habeat quis mentem, &c. Magnus est enim v-

Infinitiuus per o-
ptatium redditus.

Interpres libertas.

sus infinitiuui Græci, & sæpenumero commodè redditur per optatium præce-
dente particula vt, aut alia simili. Cæterum nos docendi gratia rudiū veritimus,
quod per omnia discipulo satisfaceremus. Neque verò miretur si inter Græca
nihil respondeat illi iam primū, nec interpretem damnet, quasi infinitiuum
περί αὐτοῦ neglexerit. Latinis auribus ille inseruiuit, & sensum bona fide reddidit. ²⁵
Verū iam deinceps in istiusmodi versionis finis libertate, siue autoritate,
non multū immorabimur, sed B v d æ i doctissimam interpretationem tan-
tū ascribemus. Vbi enim singulorum verborum themata demonstrata fue-
rint, & grammaticas minutias exactè peruestigauerimus, facili quiuis iudicio
ipse suo consequetur, quid interpres aut prudens adiecerit, aut securus transmi-
serit. quorum utrumque quantum permissum sit, fidoiū interpretum scripta do-
cebunt. Nunc quo cœpimus proposito, has Meditationes absoluaui. De inter-
pretandi ratione, alias fortè & copiosius dicemus.

Vt enim oculis con-
tinuo circumactū
uersatum, & nunc
horsum illorūq;
distinxit, nunc sur-
sūm dorsūq; ere-
ctis vicissim ac do-
pressis exactè cer-
nare nequit, sed ob-
scuro incumbere in-
tem visam eam o-
portet si quidem cō-
spectum rei perspi-
cium facturus est:
hunc in modū men-
tem humanam sex-
centis mundi curis
distractam euiden-
ter cernere verita-
tem vix est ut ene-
niri possit.

1 αὐτῷ.

2 ὀφθαλμοῖς.

3 ὀφθαλμοῖς.

Ὡς γὰρ ὀφθαλμοῖς ὡς γὰρ ὀφθαλμοῖς
ἐκτός, ὅτι νῦν μὴ ὅτι τὰ πλάγια πε-
ριφερόμενον, νῦν ὅτι τὰ ἄνω καὶ κα-
τω πικρὰ μέσσοις περιφερόμενον, ὅτι ὅτι
αργῶς, ὅτι οἶοντε, ἀλλὰ ὅτι ὅτι
ἐφ' ὅτι τῷ πᾶσι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
μέλλοι ἐπ' αὐτῷ αὐτῷ ποιεῖν τῷ
ἡμῖν ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
μυρίων ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
δὲν ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
γὰρ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι

¹ Vt enim ² oculū ³ cir-
cumactū ⁴ assidue, & ⁵ ⁶ ⁷
nunc quidem ⁸ in obli-
qua ⁹ circumlatum, nōc
verò ¹⁰ ad superna & in-
ferna ¹¹ idem idem ¹² re-
uerſum, ¹³ cernere ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰

- 2^a passiuo περιέρχουσι: actiuum περιέρχω circumago, circumduco, verſo, à
 περι & ἄγω: nec abiicit περι vocalem, licet verbum ἄγω incipiat à vocali 49, 7.
 & 13. 4 Συνίχω, contineo: inde συνίχης, continuus primæ declinationis contra-
 5 5 συνίχης, quali dicas continenter: qua voce Cæſar vitur pro aſſidue, & citra inter-
 miſſionem: Continenter bellum gerere. De huiusmodi aduerbiorum forma-
 tione, 116, 13. Pro περιέρχουσι συνίχης, B V D Æ V S habet, continuo circum-
 6 6 ctu verſatus. 5 Et nunc quidem: νῦν aduerbium temporis. 6 In obliqua: neutrum
 plurale accuſatiui caſus: nominatiuus ſingularis ὁ περιέρχων, obliquus tranſuerſus, 6
 10 10 tertiz declination. pro ἐπὶ τῇ πλαγῇ, B V D Æ V S, horum illorumque. 7 Φερό-
 μαι, circumferor, participium ὁ φερόμενος, 8 Surſum ac deorſum: αὐτῶν, 8
 aduerbium, ſurſum, ſuprà: ἡγὰρ, deorſum, infrà. Aduerbiis articuli adduntur in
 quouis genere & numero ſenſusq: redditur Latine per conueniens aliquod par-
 15 15 ticipium, aut aliam quampiam vocem, quæ maximè quadrat: ὁ αὐτῶν, qui ſurſum
 verſatur: τῶν αὐτῶν, ſurſum ſita: τῶν ἡγὰρ, deorſum poſita: αὐτῶν, ad ea quæ ſur-
 ſum conſiſtunt. Πρὸς] Prepoſitio iuncta eſt accuſatiuo τῶν αὐτῶν. 9 Neutrum plu-
 9 9 le ab adiectiuo πυκνός, denſus, frequens. Neutra verò adiectiua in utroque nume-
 ro tamquam aduerbia ſunt: πολλὰ, multum: ſic πυκνὰ, frequenter: pro quo B V-
 10 10 aduerbia ſunt. 10 Accuſatiuus eſt: 116, 30.
 20 20 D Æ V S viciffim, id eſt, identidem, crebrò, per interualla. 10 Accuſatiuus eſt: 116, 30.
 nominatiuus ὁ μεταφρερόμενος, participium præſentis temporis, à paſſiuo μετα-
 10 10 φρερόμαι: actiuum μεταφρέω, conuerto, reuerto: ὁ μεταφρέων, pro πυκνὰ μετα-
 φρερόμενος, id eſt, frequenter conuerſum, vertit erectus viciffim ac depreſſus.
 25 25 Nam αὐτῶν τῶν αὐτῶν μεταφρερόμενος, id eſt, ſurſum conuerſi, non aliud eſt quam erigi:
 25 25 contra αὐτῶν τῶν αὐτῶν μεταφρερόμενος, deorſum conuerſi, tamquam eſt deprimi. id
 verò per vices contingit ſibi mutuò ſuccedentes: ideo πυκνὰ μεταφρερόμενος dixit,
 viciffim erigi ac deprimi. 11 Videre: infinitiuus ſecundi: ὀρίſθαι 19, 2, in ἐδῶ. 11
 12 12 Maniſeſte euidenter: 2ª aduerbium factum à genitiuo plurali ἐδῶν: nomina
 12 12 tiuus ὁ ἐδῶν, primæ declinationis contractorum. 13 Non, & ante conſonan-
 13 13 tem, & ποιήσω: ὅτε ante vocalem tenuem, ὅτε ἐποίησα, ὅτε ante aſpiraram, ὅτε ἔειπας.
 30 30 14 Οἷον, potens, poſſibilis: quod nomen tonico more capit patercon π, ὅς τε, 14
 neutrum οἷον. 15 Oportet: impersonale 219, 13. 6 Simplex ἐπειδὴ, ut τοφθῶναι, 5
 15 15 aoriftus prim: paſſi infinitiuus modi: indicatiuus ἐπειδὴ, à tertia perſona præteriti
 16 16 paſſiuī ἐπεισεν: prima perſona ἡ ἐπεισεν: præterit: act. ἐπεισεν, futur. ἐπείσεται, præſens ὁ
 35 35 ἐπείσεται, id eſt, firmo, ſigo: αὐτῶν ἐπείσεται, applico: ſſigo: αὐτῶν ἐπείσεται, τῶν ὅλων, affigi o-
 culum, ſive aſpectum applicari. 17 Οὐδὲν, video: præter. ὁ οὐδὲν, ſecunda perſo-
 17 17 na ὁ οὐδὲν: hinc ablato incremento vertale fit ὁ οὐδὲν, τῶν ὅλων, ſecundæ
 18 18 declinat. contractorum. 8 Ei quod videtur: ὁ οὐδὲν, video: ὁ οὐδὲν, video, craſi ὁ οὐδὲν:
 40 40 B V D Æ V S dicit, rem viſam. Nam huiusmodi participiis præteriti temporis ſæpius
 40 40 abutimur, & ad ſignificationem præſentis accommodamus, quòd Latini non ha-
 beant participium præſens à verbo paſſiuo. Quamquam & Græci & Latini par-
 ticipia crebrò ſolent uſurpare non habita ratione temporis, ſed ſignificati: vt rem
 viſam d camus non eam ſolum quam tempore præterito vidimus, ſed omne id
 45 45 in quod oculus officio ſuo fungi poteſt: ſic Græci τὸ ὁρῶμενος participio præſen-
 tis temporis appellant quicquid cerni poteſt, ſive nunc in præſentia cernatur, ſi-
 ue antea conſpicuum fuerit, licet iam lateat neque appareat, id eſt, τὸ ὁρῶμενος, &
 viſum, pro obiecto viſus, vt Phyſici loquuntur, accipimus. 19 Si: coniunctio hic 19
 19 poſita cum optatiuo μίλων: 20 Optatiuus vt τῶν: indicat μίλων: quod verbum 20
 50 50 peculiariter gaudet infinitiuo: ſolentque Latini hanc phraſim reddere his verbis, Conſtructio & in-
 futurum eſt vt: μίλων ποιέω, futurum eſt vt faciam: μίλων γράψω futurum eſt
 50 50 vt ſcribam: μίλων τοφύω, futurum eſt vt verberem. cuiusmodi planè eadem ſunt μίλων
 cum futuris, faciam, ſcribam, verberabo: ſed vocum uſus eſt obſeruandus. nos ru-
 dium ducentes rationem, pro μίλων diximus futurus ſit. 21 ὁ οὐδὲν, primæ
 55 55 declinat. contractorum: τῶν οὐδὲν, & τῶν οὐδὲν, craſi οὐδὲν, id eſt,
 euidentem, maniſeſtum, aut, vt B V D Æ V S, conſpicuum: hic capitur in genere
 O o ij

- ras mutuas, vt crebrò aliam pro alia reperias. aut sic ὁ Φυλάκῃ à nomine φύλαξ, custos, τοῦ φύλακος, vnde ὁ φυλάκης. ¹¹ Domus procuratio, cura & diligentia: οἶκος, domus, tertiæ declin. ἱπμελὴς, accuratus, diligens: vnde ἡ ἱπμελία, diligentia, vt ἀληθία, ab ἀληθής, de quo 292, 16, in ἀληθείᾳ. ¹² Οἰκίτης, famulus, primæ declin. Ὁ οἰκίτης, accentu circumflexo in vltima, 222, 13. ¹³ Προϊσῆμαι, præficio, præfecturam confero: προΐσκειν, præfideo & præsum: ex προ & ἵσκειν: simplex verbum ἵσκειν, futur. σήσκει, præter. ἔειπεν, pass. ἔειπεν, ἔειπεν: sic à composito προΐσκειν, præter. προΐσκειν, προΐσκειν: * vnde ablato incremento, sit duplex nomen verbale, ἡ προΐσκειν: & ἡ προΐσκειν, id est præfectura. præfidentia, plurale αἱ προΐσκειν. ¹⁴ Vim articuli afficientis præpositionem cum casu pulchrè expressit participio, damna ciuilibus in contractibus accepta. ¹⁵ Α βλάβῃ compositum συμβόλῃ, quod præter alia significat pacifici, & contractus conuentiaque: inde verbale συμβόλη, & inde συμβόλων, hoc est, pactum & contractus. Firmè autem huiusmodi verbalia à βλάβῃ & compositis, effertur per ο, non α, vt βολή, συμβολή, καὶ βολή: sic συμβολή: & inde συμβόλων, vt ἐπιβόλων, &c. ¹⁶ Βλάβῃ, noceo, secund. aoristus ἐβλάδον, tamquam à themate βλάδω, 154, 5. hinc verbale βλάβῃ, damnum, per idem effertur characteristicon, nempe β. ¹⁷ Ο γείτης, vicinus, τῷ γείτονι, habito genitiuo, facile ad reliquos casus peruenit, τῷ γείτονι. ¹⁸ Πλητῖν, percussio: fut. πλέξω, præter. ἔπληξε, pass. ἐπλήχην, πῖπληγμαι, πῖπληξαι, πῖπληκται: vnde verbale πλέκτης, percussor, & per metaphoram obiurgator & conuiciator: vnde verbum πλέκω aut πλέκωμαι. Illa enim in ἵζω & ἵζωμαι passim à quouis deducuntur, vt doctis authoribus visum est: compositum ἀπὸ πλέκω est πλέκω, præter. ἔπληξε, pass. ἐπλήχην: ἵπληξε, vnde verbale ablato incremento ὁ πλέκτης: sic à ἀπὸ πλέκω, verbale ἀπὸ πλέκω, 25 κλέκτης. Vtrum verò recepta sint πλέκω, πλέκωμαι, an tantum ἀπὸ πλέκω, docebit assidua lectio: tantum ostendimus quo pacto verba fiant, quæ quidē nunc actiua, nunc contra passiva, nunc simplicia, hunc composita solum in vñ versantur, quemadmodum apud Latinos recipiuntur composita, aspicio, conspicio, despicio: & inde aspectus, conspectus, despectus: non autem simplex specio, licet usurpetur nomen species. ¹⁹ Διδικάζω, fut. διδικάζω, præter. ἔδικαζεν, pass. ἐδικαζέην, διδικάζω, διδικάζω, διδικάζω: ἵπληξε, vnde verbale πῖπληξαι, forum iudiciale. tribunal: datiuus plur. τῶν διδικάζων, tertiæ declin. nam διδικάζω est lites ago, con-tendo. ²⁰ Πλέκω, συμπλέκω: συμπλέκωμαι, confingo, negotium habeo cum aliquo: verbale ἡ συμπλέκη, congressio, confictus, secundæ declin. migrat in ο, 35, vt supra d. cum, 280, 46, in ἡσπεν. ²¹ Πόρος, quaestus, prouentus: ἡ πόρος, met-cator: ἡ ἱμπορία, ἡ ἱμπορία, sec. declin. è præpositione ἐν & nomine πόρος. vide 228 25, in ἡσπεν. ²² Nominatiuus pluralis, à singulari ὁ κίδωρος, pericul-lum, pro quo B v d a e v s posuit, aleam. ²³ Γῆ & per crasim γῆ, terra: ἡ γῆ, opus: inde γαιρῆς, agricola: ἡ γαιρῆς, agricultura, ἡ γαιρῆς. ²⁴ Πόνος, labo-ro: fut. πονήσω, præter. ἔπληξε, pass. ἐπλήχην, πῖπληγμαι, πῖπληξαι: verbale ἡ πόνος, se-cundæ declin. contractorum, ἡ πόνος, αἱ πόνος, & crasim πόνος, compositum ἀπὸ πόνος, à nominatiuo ἀπὸ πόνος, à verbo ἀπὸ πόνος, excolo, elaboro. ²⁵ Ἡμέρα, dies, secundæ declin. ὁ πᾶς, omnis, femininum ἡ πᾶς, neutrum τὸ πᾶς. ²⁶ Ἰδίον, proprius: femininum ἡ ἴδια, τὸ ἴδιον. Quomodo verò se habeant feminina adiectiuorū, scriptum 118, 6. ²⁷ Ἡκεῖ, ἡκεῖ, venio, venis, venit. ²⁸ Φέρον, fero: participium ὁ φέρον, ἡ φέρον. ²⁹ Ἡ ψυχή, secundæ declin. τῆς ψυχῆς. ³⁰ Σκῆτος, tenebræ: verbum σκοπέω, futur. σκοπήσω, præter. ἔσκη-σεν, pass. ἐσκήσθη, ἡ σκοπήσω: ἵπληξε, vnde verbale ἡ σκοπήσω, τῆς σκοπή-σων: compositum ἐπισκοπήσω, nominatiuus ἡ ἐπισκοπήσω secundæ declin. con-tractorum, à verbo ἐπισκοπέω, obtenebro. ³¹ Ἡ νύξ, τῆς νύκτος, nox, noctis: plu-rale αἱ νύκτες. ³² Ἡμεῖς, dies: μεθ' ἡμεῖς per apostrophon pro μεθ' ἡμεῖς, pro-pretè significaret post diem, quia μεθ' iuncta accusatiuo significat post: verum At-ticè capitur pro ἐν ἡμέρᾳ, in die, per diem, interdiu. Cæterum quia ratione apo-stra-phæ legitur μεθ' ἡμεῖς, tamquam vnica dictio μεθ' ἡμεῖς, sic inde adiectiuum ὁ μεθ' ἡμεῖς, diurnus, ἡ μεθ' ἡμεῖς: accusat. pluralis τῶν μεθ' ἡμεῖς. ³³ Ἡ φρον-

- φρονίς, ἡ φρονίδιας, τῆς φρονίδος. ³⁴ Λαμβάνω, sec. aorist. act. ἔλαβον, partici-
pium ἡ λαβών, ἡ λαβούσα: compositum παραλαμβάνω, ἡ παραλαμβάνω, plurale
αἱ παραλάβουσαι. ³⁵ Dativus pluralis ab αὐτῇ pronominē relatiuo: quod non
solum significat ipsum, ἡ sed etiam capitur pro Eodem: αὐτῶν φαντασίαις, eis-
dem phantasis. ³⁶ Φαίνομαι, futurum φανέω, praeteritum actiuum ἐφάνην, passi-
uum ἐφάμην, πῶς φανταίμαι: verbale φαντός, vnde verbum φανταίσομαι, ἡ
finge vocem actiuam φανταίσομαι futur. φανταίω, praet. act. ἐφάνην, pass. ἐφά-
μην, secunda persona πῶς φανταίμαι: ἡ vnde nomen verbale ἡ φαντασία secunda
declin. datiuus plur. τῶν φαντασίαις. ³⁷ Α πατὴρ, fallo: tertia plural. ἀπατῶ-
σι, crasis ἀπατῶσι: compositum ἐξαπατῶ, ἐξαπατῶσι.
¹ Horum autem ² fuga
³ vna, ⁴ scilicet aratio ⁵ mū-
do ⁶ vniuerso Mundi
videt ⁷ secessus, non
⁸ extra ipsum ⁹ fieri
¹⁰ corporaliter, sed
¹¹ cum corpore ¹² consen-
su animi ¹³ abrum-
pere, & fieri ¹⁴ extor-
rem, ¹⁵ sine domo, ¹⁶ ca-
rentem proprio, ¹⁷ ne-
scium sodalitatē, ¹⁸ ino-
pēm, ¹⁹ sine facultatibus,
²⁰ vacantem - negotiis,
²¹ alienum - a contra-
ctibus, ²² rudē ²³ huma-
narum ²⁴ disciplinarum,
paratum ²⁵ admittere
²⁶ corde ex ²⁷ diuina ²⁸
²⁹ doctrina ³⁰ ingenuitas
³¹ informationes.
humanaeque disciplinae non posse, ita se comparare, cor ut humanum aptum sit admittere discipli-
nam ex diuinis monumentis informatam.

- GENITIVUS pluralis demonstratiui neutri generis τῶν, masculinum 1 τούτων.
³⁵ ἡ φύγη, scem. αὐτῇ, 110, 27. ² Φύγω, fugio: secundus aorist. ἔφυγον: verbale nomen 2 φύγη.
ἡ φύγη, fuga. vide 294, in φυλακή. ³ Eis, vnus, 27, 16, & 120, 14. μία, vna. 3 μία. ἡ 126, 3.
⁴ Χωρίζω, separo: fut. χωρίσω, praet. act. ἐχωρίσθην, pass. ἐχωρίσθην: ἡ verbale
χωρίσεως. ⁵ Ο κόσμος, mundus: genitiuus τῷ κόσμῳ. ⁶ Οὐ πᾶς, τῷ πᾶσι, quin-
τα declin. ⁷ Χωρίω, futur. χωρίσω, praet. act. ἐχωρίσθην, pass. ἐχωρίσθην, χωρίσεως: ⁸
ἡ verbale χωρίσεως: compositum ἀναχωρίσθην, secedo, ab ἀναχωρίω, secedo. ⁹ Ar-
ticulus προσέφικε orationem, quae constat ex infinitiuo: id, nempe extra mundum
esse. ¹⁰ Aduerbiū cum genitiuo: quibusdam Latinorum praepositionibus re-
spondent Graecorum aduerbia. ¹¹ Γίγνομαι, secundus aorist. med. ἐγένοντο, 184. ¹² ἔξω αὐτῶν
24. infinitiuus ἵσθαι, ut πᾶσι δὲ ab ἐντομῶν. ¹³ Τὸ σῶμα, corpus, τῷ σώματι: ¹⁴ ἵσθαι.
¹⁵ inde adiectiuum σωματικός, corporalis, genitiuus plural. ἡ σωματικῶν, a quo ad-
uerbiū σωματικῶς, migrante in 6, 116, 13. ¹⁶ Scripsimus 278, 26, in voce ¹⁷ πᾶσι
ἐμνήσθη, cuiusmodi dictionibus addatur praepositio πᾶσι. ¹⁸ Vnde ab eis vertit
συνπαίθει πᾶσι: τῷ σώματι, corporis consensum & mutam affectionem. ¹⁹ Πᾶς, 13
patior, secund. aorist. ἐπαύην: ἡ παύω: vnde nomina ἀπαύτης, ἐπαύτης, &c. per α
²⁰ & θ: sic a composito συνπαύω condoleo, & alienis in omnibus afficior siue tan-
gor, sit συμπαιθεῖς, qui e uidem est affectus: vnde substantiuum ἡ συμπαιθεῖα, qua-
li dicas condoleſcentia, naturalis ille consensus animi cum corpore. ²¹ ἵσθαι, 14 ἀπὸ ἵσθαι.
frango, tempore: futurum ἵσθαι, 209, 1. aorist. prim. ἵσθην, infinit. ἵσθαι: compositum
ἀπὸ ἵσθαι, abrumperē, ab ἀπὸ ἵσθαι per geminum ἵσθαι, 208, 33. ²² ἡ πόλις, 15 ἀπὸ πόλιν.
²³ ciuitas, vnde ἀπόλις, extorris, qui ciuitate destituitur aut caret, qui non est ciuis.

De iis quæ sunt per
a priuatiuum, &
quomodo sint inser-
pretanda.

- M A G N V S hoc loco catalogus eorum quæ sunt per a particulam priua-
tium, quæ quidem B V D A I V S non eadem semper voce reddidit licet com-
positionis ratio sit vna in omnibus : ideoque vt in cæteris, ita & in istis iuuabi-
mur copia, vt nobis obuia sint quæcunq; licet & commodè priuationem signifi-
cant : deinde commiscamur apta verba, quibus negationem tribuamus, ἀπο-
λι, ἔστι δὲ, vertit non esse ciuem : ἀοικον, non possidere domum non familiam.
quæ quidem multis aliis verbis, & rectè verti possunt, ἀπολι, ἔστι δὲ, ciuitatem
ignorare, ciuitate carere, ciuitate destitutum esse, & item alio & alio pacto, vt-
cumque commodum erit negationem explicare. 16 Quoties a priuatiuum præ-
calibus præfixum fere signit vocalibus, solet interleri : ἄξιος, dignus, ἀνάξιος, indignus : ve: um id nō
assumit, 224, 54. est perpetuum, vt ἀργός, ἀπύτος, ἀσθενής, ἀκύναιος, ἀτρετής : sic ab αἰσός do-
mus, ad æctium for natur ἀοικος, qui domo caret. 17 ἰδιος, proprius, priuatus:
18 ἀφιλιττιον, ἀφιδιος, qui nihil habet proprium, quod sibi peculiariter vendicit. 18 ἑταῖρος,
19 ἑταῖρος, sodalis, amicus : φ. ἑταῖρος, sodalium studiosus, & amicitiam colens : ἀφιλιττι-
Verbalia in μανι res, qui sodalitates & amicitiz officia non colit. 19 ἑταῖρος, acquiro, possideo:
fuit. act. vel à præt. ἀφιλιττιον, inops, qui prædia non habet. Multa in μανι deducuntur a futuro vocis
pass. 126, 30. act. μανίσκος, reminiscor, fut. act. esset μνήσκω : inde μνήσκων, memor sic à κτίζω, con-
10 ἄδον, vt, si receptum esset, diceretur κτίζων, opus entis, qui multa
possidet : hinc ἀκτίζων, qui possessione destitutus est : genitiuus ἀκτίζωντος,
accusatiuus τὸ ἀκτίζοντα. 20 Βίος, vita, victus, & facultates quibus vita sustine-
tur, quæque ad vltim vitæ pertinent : hinc ἄβιος, is dicitur qui his rebus caret.
21 ἀπεργονία, res : capitur pro negotio & molestia. vt περὶ ἀπεργονίας, facere
negotium : hinc fit ἀπεργονίαν, qui nec aliis exhibet negotium, nec ipse liben-
ter negotiis inuoluitur τὴν ἀπεργονίαν. 22 Ἀλλήτῳ, inde συναλλάττω, contraho,
23 ἀλλήτῳ, in eo contractus & conuenta : tertia persona præteriti pass. συναλλάττω
126, II. κται : * verbale συναλλάττω : vnde ἀσυναλλάκτος, vt δυσσυνέκτος, à κατάρχω 292, 53.
23 ἀμνηστί, ἀμνηστί, discō : sec. aorist. ἐμνήσθην ab inusitato μνήσκω : hinc ἀμνηστί, geniti-
uius ἀμνηστίος, priuati declin. contractorum, τὸ ἀμνηστί, id est, rudem,
Composita ex α, δ, uelcium indoctum. Crebrò uero genitiuum habent ista adiectiua, quæ sunt ex
δύς, cum genitiuo. 24 Ἀνθρώπινος, homo : ἀν- 30
24 ἀνθρώπινος, humanus. 25 Διδάσκω, διδάσκω, f. cit. præ. pass. διδάσκωμαι : * vnde ver-
25 διδάσκωμαι, διδάσκω, ἡ διδάσκωμαι, τὸ διδάσκωμαι, 26 Διδομαι fut. διδομαι, aorist.
prim. ιδέσθαι, lw, infinit. διδομαι : compositum ὑποδιδέσθαι. 27 Darius à nomi-
26 ὑποδιδέσθαι, secundæ declin. 28 Ὁ θεός, deus : inde ὁ θεός, diuinus. 29 Ge-
27 ὁ θεός, genitiuus à nominatiuo ὁ διδοσκω αἰτία à διδοσκω αἰτία. 30 Γενόμενος, participium γίνω- 35
28 ὁ θεός, ἡ γενέσθαι, τὸ γενέσθαι : compositum ὑπογενέσθαι ab ὑπὸ γενέσθαι, intrus gene-
29 διδοσκω αἰτία, innalescor, quasi dicas intus fio. 31 A nomine τύπος, si verbum τυπώ fut.
30 ὑπογενέσθαι, præt. act. τυπώω, pass. τυπώομαι, τυπώσθαι : * vnde verbale ἡ τυπώσις
31 ἀποτυπώσις, accusat. pluralis τὰς τυπώσεις, crasis τυπώσις : compositum ἀποτυπώ-
126, 6. σις à verbo ἀποτυπώω.

Est autem huiusce
modi cordis compo-
satio, cum ea do-
ctrina dediscuntur,
quæ praua consue-
tudine sedent in ipso
occupauerunt.

1 ἱτοιμασία.

* 126, 6.
2 ἀπομαθήσις.

* 126, 6.
3 συνηθίσις.

4 ἀποκατάστασις.

in compositione.

Ἑτοιμασία ἢ καρδίας, ἢ ἀπομάθησις τῆς
ἐκ πονηρίας συνηθείας ἀποκατάστασις
αὐτῶν διδασμάτων.

Ἑτοιμασία, futur. ἱτοιμάσω, præ. act. ἱτοίμασα, pass. ἱτοίμασμαι, ἱτοίμασθαι :
* vnde ἡ ἱτοιμασία verbale. 2 Μαθήσιν tempora sumit à μαθήω, futur. μαθήσω,
præt. act. μεμάθηκα, pass. μεμαθήσμαι, μεμαθήσθαι : * vnde ἡ μαθήσις : inde ἀπομα-
θήσις ab ἀπομαθήσιν. 3 Συνηθίσις, consuetus : ἡ συνηθίσις, consuetudo, τὸ συνηθίσις,
243, 4. in ἀληθεία. 4 Ἐχω, secund aorist. ἔχω, à verbo ἔχω, 90, 11. particip. ἔχων,
ἔχουσα, ἔχοντες, ἔχοντες : compositum autem καταἔχων à κατέχω : inde καταἔχων
à καταἔχω, id est, prius occupo. Præpositio αὐτῶν in compositis quandoque præ-
cedens tempus indicat, vt apud Latinos præ in verbo præuerto & consimilibus.

Ὅτι

1 Præparatio uerò
cordis 2 obliuio ex
praua 3 consuetudine
4 ante occupatum
ipsum doctrinarum.

- * 126, 6
18 ἄλυσον.
* 224, 33.
19 κῶδισιμος.

* 105, 14. & 139, 27.

- * 126, 3.
20 παρ' ἡρώα.
Composita ex ἡρώα
mutant a in η.
21 χαρίζομαι.

præter. ἡρώασι, ἡρώασι: * unde verbale ἡρώασι secundæ declinationis, accusat. plur. ἡρώασι, 18 ἄλυσον, dolor: * inde adiectivum ἄλυσον, dolor carens, sine tristitia, iucundus. 19 Statum, habitum: verbale à κῶδισιμος, id est, constituto, quod etiam significat componere, pacatum & tranquillum reddere: unde interpres κῶδισιμος: vertit, æquabilitatem. Simplex est ἡρώασι, futurum ἡρώασι, præter. 5 act. * ἡρώασι, pro ἡρώασι, passivum ἡρώασι: verbale ἡρώασι: sic à composito κῶδισιμος fit κῶδισιμος per η, quasi deduceretur non à præter. pass. verbi in με, sed verbi circumflexi, fut. ἡρώασι, præter. act. ἡρώασι, pass. ἡρώασι, * unde τὸ ἡρώασι. sic à κῶδισιμος fit κῶδισιμος. de istiusmodi vide notata in Institutionibus, 196, 24, in verbo ἡρώασι. 20 ἡρώασι, concio, locus ipse & ipsa oratio. Quæ hinc deducuntur, mutant a in η, 10 κῶδισιμος, ἡρώασι, κῶδισιμος: sic πῶδισιμος pluralis αὐ παρ' ἡρώασι. 21 Tertia pluralis à verbo χαρίζομαι.

Quietus igitur
fatus anima, ex-
pirationis aspi-
tus est, cum nec lin-
gua loquitur quæ
ad homines perti-
nent, nec oculi colo-
rum nitores circum-
spiciunt in corpori-
bus, nec concin-
nè accommodatas
membrorum pro-
portiones, cum
nec aures anima
intentionem elan-
guescere faciunt,
auscultandis ipse
modulantiis distant, ad voluptatem concinendam accommodatis, nec facietorum ho-
minum ridiculis
auscultantibus dictis: quæ res maxime comparata est frangenda animæ intentioni.

Ἡπυχία δὲ δὲχῆ καθάρσεως τῇ ψυχῇ, μήτε γλώττης λαλῆσης τὰ τ' αἰθερά-
πων, μήτε ὀφθαλμοῖν δὲχροίας σωμα-
των, ὃ συμμετρίως ἐπισκοπεῖν των, μή-
τε ἀκροῆς τὸ τόνον τῇ ψυχῇ ἐκλύσσης,
ὃ ἀκροῆς μελῶν πρὸς ἡδονὴν πε-
ποιημένων, μήτε ῥήμασιν ὁδραπέλων
ὃ γελοιασῶν αἰθεράτων, ὃ μάλιστα
ἀρὴν τῇ ψυχῇ τὸ τόνον πέφυκε.

Quies ergo principii
expiationis animæ, ne-
que lingua loquens res
hominum, neque oculis
nitidos colores cor-
porum & proportionibus
circumspicientibus, neque
auditu vigor animi
dissoletur in auscul-
tatione carminum ad
voluptatem facietorum,
que verbis sicut scurrilium
hominum, & ridiculorum
quod maxime frangere
animi intentionem
naturum est.

- 1 δὲχῆ.
2 κῶδισιμος.
* 126, 6.
3 λαλῆσης.
4 τὰ τ' αἰθεράτων.
5 δὲχροίας.
6 σωματων.
7 συμμετρίως.
* 282, 24.
8 ἐπισκοπεῖν των, ἀ ἐπισκοπεῖν.
9 ἀκροῆς. * 284, 24.
10 τόνον.
11 ἐκλύσσης.
12 ἀκροῆς.
* 126, 6.
13 μελῶν.
14 πιπιημένων.
15 ῥήμασιν.
* 126, 3.
16 ὁδραπέλων.
* 45, 33. & 284, 24.

1 PRINCIPIVM, & origo: nam verbum ἀρχῆς etiam significat origi-
nem esse & authorem. 2 Ἡ κῶδισιμος: verbale à secundæ personæ præteriti
passivi κῶδισιμος, à κῶδισιμος purgo. 3 Λαλῆσης, loquor, particip. λαλῶν, ἢ λαλῶσα.
4 Res hominum, aut ea quæ ad homines pertinent. In articulo enim neutro,
dum iungitur genitivo, subaudiendum est id quod maxime convenit: τὰ τ' αἰθερά-
των, res amicorum sunt communes, aut bona amicorum, sue facultates
eorum, & quæcunque ad ipsos pertinent. 5 Χροίας, color: δὲχροία, bonus color,
secundæ de. linat. 6 Τὸ σῶμα, τὸ σῶμα, τὸ σῶμα. 7 Μέτρον, mensura, mo-
dus, mediocritas: * inde ἡ συμμετρία, secundæ declinat symmetria, proportio.
8 Σκοπεῖν, participium σκοπεῖν, σκοπεῖν, crafis σκοπεῖν, τὸ σκοπεῖν: inde
ἐπισκοπεῖν των, ἀ ἐπισκοπεῖν. 9 Ἀκροῆς, audio: secund. aorist. esset ἡκροῖς: * inde no-
men verbale ἡ δὲχῆ, τὸ ἀκροῆς, per ο in penultima. 10 Τέλω, tendo: inde ὁ τέλω, to-
nus, contentio, vigor. 11 Ἄνω, ἐκλύω, particip. ἐκλύω, ἢ ἐκλύωσα τὸ ἐκλύω: est au-
tem ἐκλύω, exsolvo, & viribus destituo: pro quo interpres, facio elanguescere.
12 Ἀκροῆς, audio: verbale ἡ ἀκροῆς, (* factum à secundæ persona præteriti
pass.) τὸ ἀκροῆς secundæ declinat. contractorum, dativus τῇ ἀκροῆς, crafis
ἀκροῆς. 13 Τὸ μέλω, carmen, canticum, ὃ μέλω, τὸ μέλω, crafis μελῶν primæ
declinat. contractorum. 14 Ἀ ποίω, facio, pass. πιπιῶμαι, præterit. πιπιήμαι, part.
πιπιημένων. 15 Ῥῆμα, inusitatum verbum, id est, dico: futur. ῥήσω, præter. act. ῥήκω,
pass. ῥήκωμαι: verbale τὸ ῥήμα, ὃ ῥήμα, τὸ ῥήμα, dat. plural. τοῖς ῥήμασι. addi.
16 Τρίπων, vector: inde
τῶν τριπλῶν, murabilis, per α: * siquidem secund. aorist. effertur per illam vocalem,
ἐτρίπων, thinc ὁ τριπλῶν, comis, facietus: quam vocem B A S I L I V S in malam
partem accipit, sequitur Apostolum Paulum in epistola ad Ephesios, cap. 5. ubi
sumit

sumit *δι' τὴν πλῆθος* pro scurrilitate, quæ Christianos non deceat. ¹⁷ Γ' ἐλοιάζω, ti- ¹⁷ γαλοισπῶν.

sum moueo, tertia persona præter. pass. γαλοισπῶν: * verbale ὁ γαλοισπῶν: τῷ γαλοισ- * 126, 11.

πῶ, primæ declin. genit. plur. τῷ γαλοισπῶν. ¹⁸ Quod, siue quæ res, nempe scur- ¹⁸ ὁ.

tilia dicta: est articulus subiunctiuus neutri generis. ¹⁹ Maximè: * superlatiuus ¹⁹ γαλοισπῶν.

a duerbialis. ²⁰ Λύω, soluo: infinit. λύειν, soluere. ²¹ Φύω, fut. φύω, præter. πύ- * 123, 17. 20 λῶ.

φυκα, πύφυκα, πύφυκε, id est, natura comparatum est, siue natum est, quemad- ²¹ πύφυκα.

modum dixit Ouidius: *As rubens et senes tantum nodi cadere nata*, id est, quæ

ex naturæ pronitate & aptitudine solent cadere.

Mens ¹ quidem enim non
10 ² dispersa ³ ad externa, ne-
que à ⁴ sensoriis in mun-
dum ⁵ diffusa, ⁶ redit qui-
dem ad seipsam, ⁷ per se-
ipsam verò ad Dei ⁸ notio-
15 nem ⁹ ascendit.

Nῆς: ¹ μὲν γὰρ μετ' οὐρανὸν ἴδμεν, ² ὅτι
ταῖς ἔξω, μετὰ τὸν τῷ αἰσθητικῶν ἐ-
πὶ τὸν ἴσμον' ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπὶ τῷ
μὲν πρὸς ἑαυτὸν, ⁷ δι' ἑαυτὸν ἔχοντες.
τῷ τῷ θεῷ ἐννοίαν αἰσθητικῶν.
Quippe mens nec
exterior sui diffusa,
nec in mundum per
sensoria diffusa, ad
se ipsam redit, max-
que suapte nitu ad
Dei notionem eua-
dit.

V E R T E S apprimè, siquidem: nos ruditati consulentes diximus, quidem ¹ μὲν γὰρ.
enim. ² Participium à σκεδανύμεναι. ³ Ad ea quæ foris sunt: est articulus iun- ² σκεδανύμεναι.
ctus aduerbio, ut prius πῶς αὖ, πῶς καὶ, 291, 13. ⁴ Αἰσθητικῶν, sentio, tempora ³ ἐπὶ ταῖς ἔξω.
capit ab αἰσθητικῶν, 170, 12. finge vocem actiuam αἰσθῆναι, futur. αἰσθήσεται, præter. αἰ- ⁴ αἰσθητικῶν.
σθῆκα, pass. ἡσθῆκα, ἡσθῆσθαι, ἡσθῆσθαι: * vnde ablati in cæmento, hoc est, recen- * 126, 11.
te ἡ in α, & vltima versa in ἡσθῆσθαι, sit nomen verbale τῷ αἰσθητικῶν, πῶς αἰσθητικῶν. ⁵ ἀφ' ἑαυτοῦ.
sensoria & sedes sensuum. ⁶ Part. à ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ. ⁶ Εἰς, εἰς, εἰς, co, ⁶ ἐπὶ πάντι.
it, it, 159, 2. αἰσθῆκα cōpositum, deinde i πύφυκα, i πύφυκα, i πύφυκα: dux sunt præposi- ⁷ δι' ἑαυτοῦ.
tiones ἐπὶ τῷ αὐτῷ. ⁷ Δι' ἑαυτοῦ, apostrophus est. ⁸ Νοίαν, intelligo: νόος, mens: ⁸ ἐννοίαν.
⁹ hinc multa sunt substantia præsidio præpositionum, quorum omnium penul- ⁹ Α νόος substantia
tima est diphthongus, οἰ, ἐπὶ οἰα, πρὸς οἰα, ὑπὸ οἰα, sic ἐννοίαν, notio, ab ἐννοίαν, con- ⁹ in νοίαν.
sidero, intelligo. ⁹ Βάσω, eo, vado: ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ. ⁹ ἀφ' ἑαυτοῦ.
¹ Erillo ² decore ³ cir- ¹ Κακέινω ὅς ² καλῶς ³ περιλαμπρόν τῷ
cumlustrata: & ⁴ il- ⁴ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
lustrata, etiam ipsius ⁵ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
⁵ naturæ ⁶ obliuio- ⁵ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
nem ⁷ capir, neque ad ⁶ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
⁸ cibi curam, neque ⁷ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
ad ⁹ vestimentorum ⁸ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
⁹ ¹⁰ sollicitudinem ani- ⁹ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
mum ¹¹ detrahens. ¹⁰ καλῶς περιλαμπρόν τῷ
¹¹ καλῶς περιλαμπρόν τῷ

C R A S I S pro ἐσθῆς, 155, 29. & 157, 1. ² Crasis ē datiuo καλῶς: nomi- ¹ καλῶς.
nat. τὸ καλῶς, τῷ καλῶς, primæ declin. contractum. ³ Harum particula ² καλῶς.
rum est ordo, ut πῶς precedat, καὶ sequatur: apud Latinos autem in prosa coniun- ³ περιλαμπρόν τῷ
⁴⁰ ctio q; secundum obtinet locum: at in carmine, Græcorum more q; præcedere ⁴ περιλαμπρόν τῷ
potest, *Μολετὶς ἔσθ' ὄντες ἰν' ὑπὲρ ἅλκας ἱμῶν*. * Est autem particula πῶς ex en- * 126, 1 & 11. ὅ
clitica, & accentum remittit Πιλαμπρόν τῷ. Participium à περιλαμπρόμαι, à ⁵ περιλαμπρόν τῷ
πῶς λαμπρῶν, id est, vnde q; illustro, i plendore & lumine circumfundo & collistro; ⁶ περιλαμπρόν τῷ.
simplex est λαμπρῶν. Participium ab ἰλαμπρῶμαι, id est, diuinitus doceor & illu- ⁷ ἰλαμπρῶν τῷ.
⁴¹ minor: à πῶς λαμπρῶν, sed migrat in λ, propter λ sequens, 110, ⁸ φύσιν.
28. in σφῆραν. ⁹ φύς, secunda persona præter. pass. πύφυκα: * vnde verbale ⁹ φύσιν.
ἡ φύς, τῷ φύσιν, secundæ declin. contractum. ¹⁰ λῆν, secundæ declin. obli- ¹⁰ λῆν.
uio, lerbē, a λῆν, lateo: pro quo tamen usurpatum est λαογῆν. ¹¹ Accipit: ἂν ¹¹ λαογῆν.
λαογῆν. ¹² Τροφῶν, nutritio: * τροφῆ, εἶς, cibus, secundæ declin. ¹³ Βάσω: inde ¹³ τροφῶν. * 180, 46.
⁵⁰ περιλαμπρῶν, induo: περιλαμπρῶν, vestis: τὸ περιλαμπρῶν, idem, tertiæ declinat. de hoc ¹⁴ περιλαμπρῶν.

- 30 λαγρίων.
4 γυναικίδος.
* 292, 42.
5 ἀλφρίων.
6 βλακιδίον.

go: futurum ζῶσαι, præt. act. ἔζωντο, pass. ἔζοντο: verbale τὸ ζῶσαι. ³ Ἡ λαγρία, ἡ γυναικίς, id est, illa. ⁴ Ἡ γυναικίς, ἡ γυναικίς: inde ὁ ἐν γυναικίδος, hic & hęc mulieribus, τὸ γυναικίδος. ⁵ Ἡ ἀλφρία, infinitivus ἰσίου, crasis ἰσίου, compositum. ⁶ Ἡ βλακίς, ἡ βλακίς per geminum ἰσίου, 208, 33. ⁶ Ὁ βλακίς, ὁ βλακίς, mollis: vnde ὁ βλακιδίον, mollis & piger, & qui torpore defidit: pro quo posuimus nomen, defidit, ut numero Græcorum responderemus.

Incessus esto nec sol-
gnis, ne animi
dissolutum declarat:
nec rursus vhe-
mens insolentia quo
incitatus; ne con-
sternatos impetus a-

Καὶ δὲ βάδισμα μὴτε νωθερὸν, ὡς ἔκλ.υ.
σιν δὲ ψυχῆς κατηγρησὶν μὴδ' αὖ σφο-
δρὸν καὶ σποδερμῶν, ὡς ἐμπλήκεις αὐ-
τῆς τῆς ὀρμας ὑποφαίνε.

Et incessus neque se-
gnis, ut dissolutio-
nem animi declarat:
neq; rursus vehemens
& incitatus, ut consternatos ipsius impe-
tus significet.

- 1 βάδισμα. * 126, 3.
2 ἐκλ.υ. * 126, 6.
3 κατηγρησὶν.
* 300, 10.

¹ Βαδίζω, futurum βαδίσαι, præt. act. βαδίζοντο, pass. βαδίζοντο: * verbale

- 2 ἐκλ.υ. * 126, 6.
3 κατηγρησὶν.
* 300, 10.

² Λύω, futurum λύσαι, præt. act. λύοντο, pass. λύοντο, λύνοντο: * verbale

- 4 σποδερμῶν.
5 ἐμπλήκεις.

³ Ἀλφρία: compositum ἰσίου, ab ἰσίου. ⁴ Ἀλφρία fit verbum κατηγρησίου, * mu-

- 5 ἐμπλήκεις.
* 126, 11. & 303.

tatione in infinitivum. κατηγρησίου, crasis κατηγρησίου, quod verbum non solum signi-

- 6 βλακιδίον.
7 ἐκλ.υ.

ficat accusare, sed etiam demonstrare, declarare. ut arguo apud Latinos, De-

- 8 ἐκλ.υ.
9 ἐκλ.υ.

monstrans animos timor arguit, id est, demonstrat, ostendit. ⁴ Σοδία, σοδία, σπο-

- 10 ἐκλ.υ.
11 ἐκλ.υ.

derma, σποδερμῶν, part. σποδερμῶν, turbulentus & concitatus, à verbo σποδερμαί,

- 12 ἐκλ.υ.
13 ἐκλ.υ.

turbulenter ingredior, & obuium quemque submoueo ac protrudo. ⁵ Πλήκεις, & cum co-

- 14 ἐκλ.υ.
15 ἐκλ.υ.

positione ἐμπλήκεις. Ceterum in hac epistola parte geminum est ὡς, id est,

- 16 ἐκλ.υ.
17 ἐκλ.υ.

ut: tamen B v d a v s utroque loco posuit ne: propterea quod in huiusmodi ora-

- 18 ἐκλ.υ.
19 ἐκλ.υ.

tionibus, idem efficere solet negatio quod & affirmatio.

- 20 ἐκλ.υ.
21 ἐκλ.υ.

Scopus vestis vnaus, experimentum esse car-

- 22 ἐκλ.υ.
23 ἐκλ.υ.

nis, contra hyemem & æstatem sufficiens.

- 24 ἐκλ.υ.
25 ἐκλ.υ.

¹ Καλύπτω, καλύπτω, καλύπτω, καλύπτω: vnde verbale τὸ καλύπτω.

- 26 ἐκλ.υ.
27 ἐκλ.υ.

² Ὁ σῶς, ὁ σῶς, caro, carnis. ³ Ἀρκεῖ, sufficio, ὡς, ipse, hinc ὁ ἐν αὐ-

- 28 ἐκλ.υ.
29 ἐκλ.υ.

πικρῶς, qui ipse sibi sufficit, sufficiens, externis adminiculis non indigens, sed sua

- 30 ἐκλ.υ.
31 ἐκλ.υ.

ipsum forte contentus: neutrum τὸ αὐτῶν accentu in in antepenultima, ut di-

- 32 ἐκλ.υ.
33 ἐκλ.υ.

ctum de vocauo ὁ Δημόδοκος, à nominatio ὁ Δημόδοκος, 223, 3.

- 34 ἐκλ.υ.
35 ἐκλ.υ.

Neque verò in colore

- 36 ἐκλ.υ.
37 ἐκλ.υ.

amcenitas exquiratur, neq; in structura

- 38 ἐκλ.υ.
39 ἐκλ.υ.

tenuē & molle. Nā in

- 40 ἐκλ.υ.
41 ἐκλ.υ.

veste nitidos colores

- 42 ἐκλ.υ.
43 ἐκλ.υ.

circūspicere. ⁶ Ἐκλ.υ. ⁷ muliebri orna-

- 44 ἐκλ.υ.
45 ἐκλ.υ.

mento, quod illa affe-

- 46 ἐκλ.υ.
47 ἐκλ.υ.

ctant, extraneo flore

- 48 ἐκλ.υ.
49 ἐκλ.υ.

malas & cripes

- 50 ἐκλ.υ.
51 ἐκλ.υ.

suos ipsarū tingentes,

sent nomina verbalia, quæ deducuntur à prima persona præter. pass. ablati incremento, & conuerso $\mu\epsilon\iota$ in $\mu\epsilon\alpha$: fit igitur $\chi\epsilon\delta\mu\epsilon\alpha$ à $\chi\iota\chi\epsilon\mu\mu\epsilon\alpha$, quod formatur ab adiuo præterito $\chi\iota\chi\epsilon\mu\mu\epsilon$: erit ergo futurum $\chi\epsilon\delta\mu\epsilon\iota$: præsens nec tertiæ potest esse coniugat. nec quartæ: † illic enim præter. pass. assumit σ ante $\mu\epsilon\iota$. ut à $\pi\epsilon\delta\mu\epsilon\iota$. $\pi\epsilon\iota$.

¶ *σὺ, σὴν πτῆναι ἀφ' οὗ, φέρῃ σὴν πτῆναι ἀφ' οὗ*: qua lege diceretur τὸ *ῥεῖσθαι*, ἀπὸ πτῆναι *χρῆσθαι*, corrigens praeiens *σὺν* coniung. *αὐτῶν*: nam in hac coniuga-

10 *ἴστα, πείθεται, ἀφ' ὧν, φ' ὧν, πείθεται, ἀφ' ὧν:* qua lege diceretur τὸ *ῥέσμεν*, à præterito *ἔρεσκεν*. erit igitur præsens sextæ coniug. *ῥέω*: nam in hac coniugatione non omnia sumunt *σ* ante *ου*; aut erit præsens *ῥέω*, & per crasim *ῥέω* in tertia circumflexorum. In coniugationibus autem circumflexorum, quando penultima præteriti act. est longa, non assumitur *σ*, ut scripsimus in Institutionibus, 89, 14, & 18. diciturque *ῥέμεν* per *η*, non *ῥέμεσ* per *ο*. præteritum igitur pass. vnde hoc verbale proficitur, est *ἔῤῥεσθαι* per *η*. quod scriberetur per *ο* paruum, diceremus *ἔῤῥεσθαι*, & inde verbale τὸ *ῥέσμεν*, interiecta litera *σ*.

² ἈΨ, ρο, flo: ἀΨρὸς, floridus, iucundus, amœnus: τὸ ἀΨρὸν, amœnum, substantiue amœnitas. ³ Διώνω, persequor, sector, studiosè affecto: παρὶ δίωνμαι.

imperatīvus διῶκε, διῶκεῖσθαι. 4 Dativus ἡ κρατιστασιῶν: simplex ἡ παύση. 5 Λέπειν, 4 κρατιστασιῶν.
decortico: fut. λέψω, præt. λέλεφε, pass. λέλεμμεν, λέλεψα, λέλεπται: †verbale 4 κρατιστασιῶν.
λεπτός, tenuis, minutus, quasi decorticatus. Λεπτοῦ καὶ μεγαλοῦ] vtrumque adie- 4 λεπτοῦ καὶ μεγαλοῦ.
ctivum, & in genere neutro capitur hic substantiivè. 6 ἴσθι, æqualis: interdum 6 ἴσση.

26 iota est breue, tum scribitur iota , accentu acuto : interdum producitur, & scribi-
mus iota circumflexè : quia longa ante breuè finalem circumflectitur, vt iota ,
221, 27. 7 $\text{H}^1 \gamma\omega\upsilon\alpha\delta\epsilon, \gamma\omega\omega\alpha\upsilon\delta\epsilon$: inde fit adiectiuum in iota , iota $\gamma\omega\omega\alpha\upsilon\delta\epsilon$, mu- 7 $\gamma\omega\omega\alpha\upsilon\delta\epsilon$.

liebris. ⁸ Καλλοῦ, pulchritudo, ὡς, ὡς, facies: hinc verbum καλλώμι, excolo, ⁸ καλλώπις μα. accuratè orno: fut. καλλώπισω, præt. act. καλλώπις, pass. καλλώπισμαι: †ver- † 126, 3. bale ὁ καλλώπιστος; tertiæ declin. ⁹ Ἄλλοι, alius: ἄλλοι, alienus, ascititius. ἄλλοι.

fatius, plur. *ἄετις* *acc* in priore syllaba, 2 2 2, 2 4.

¹ Atqui & ² crassitu- ¹ Ἀλλὰ μὲν καὶ ² παχύτης ὅπως ἐχθρόν- *Tunica sit eonfigura-*

sc τῶν ὀφείλων, ὡς μὴ ³ ὁρᾷς καὶ οὐκ ⁴ ᾤσθης non sit integumentum ad calfaciendum et corpus ea conservandum.

¹ At, verò, enim verò, atqui. ² Ὁ παχὺς, crassus: inde substantivum: πα- 1 ἄλλοις παλίοις.
χυς ὁ παχὺς ὁ crassus. Ὁ παχὺς ὁ παχὺς. Eleganter concipiens addi- 2 παχὺς ὁ παχὺς.

3) *ἀντιπαρα*. In cuiusmodi orationibus *ὑπερβασίας* vel *ὑπερβασις*, quæ crebro in geni-

quis intelliguntur, *ἡὺς ἕτως εἶχε*, tali erat genere, id est, sic habebat, quod ad genus attinet: *παχύτητι ἕτως ἔχει ἐφ' ἑλπι*, quantum ad crassitudinem per-

tinēt, sic se habere debet.³ Crasis ex infinitiuo *ἰνδύσθαι*, *ἰνδύομαι*, indigeo.⁴ Ad fouen- 3 *θῆναι*.
dum, vel calefaciendum: est infinitiuus pro gerundio, 279, 31, in *αὐτῷ τὸ ἐμπαῖσαι*. 4 *αὐτῷ τὸ θῆλαι*.

40 ὁ δὲ, ὁ δὲ ἑνὸς, ὁ δὲ ἑνὸς, induor : participium praesentis temporis ὁ δὲ ἑνὸς, qui ὁ δὲ ἑνὸς induitur.

¹ Calciarium verò ² vile
quidem secundū dignita-
tē. ὁ πόδηννα ἔστι δὲ πηλὸς καὶ τὸ πόδι. Calciarium est

45 ¹τίς, ²citra indigentiam aux-
cessu necessitatem ³implens.

¹ Δὲν, διότι, διότι, διότι : sic ab ἡρώδης, ἡρώδης : † unde verbale τὸ ἡρώδης.

Subaudiendum autem hoc loco verbum substantivum, sit vel esto, ut etiam antea. ² Τίλ^α, interdum impensa & sumptus: πολυπλ^{ης}, sumptuosus: 2 δ^απλ^{ης}.

50 sic *ἄπλῆς, villis, & facile parabilis impensæ.* 3 *Ἐνδεής, indigenter, ut sic loquamur:* 3 *αἰενδεής.*
 & per *αἰενδεή* privarium *αἰενδεής* circa indigentiam. 4 *Πλήρης, plenus:* 4 *ἐμπλήρωσιν* 4 *ἀνεπλήρωτ.*

pleo, particip. ὁ πληρών, τὸ πληρῶν, crasis πληρῶν: compeditum δὲ πληρῶν, à verbo † 302, 32.

ἡσυχία, occasionem
facere 7 glorificationis,
quomodo varia genera
alimenti corporis
proprietati corporis
adgruentia, ab omnia
moderante exco-
gitata sunt.

κατασκήνω, ἀφορμὴν ποιῶν, ὁδοῦ
γίας, πῶς ποιήσας εἶδη ἑφάνη
τῇ ἰδῆ, τῇ σαρὶ ἀμόζοντα, πρὸς τὸ πρῶ-
τον οἰκονομῶντος ὅτι νενόηται.

alibi orificium ar-
gumentum habea-
mus diuinas lan-
das exordians, u-
tique cum in men-
te nobis venit quo-
modo varia cibi ge-
nera

nota corporum qualitates accomodatas ab eo sine inueniunt, qui omnia modera-
tur & regit.

- ΑΥΣΣΑ, rabies: * ἡ λυσσώδης, rabidus, τὴν τῆς λυσσώδους, τὴν τῆς λυσσώδους. 1 λυσσώδης.
2 λυσσώδης, crasis λυσσώδης. 2 Γαστήρ, venter, ἡ γαστήρ, amens: γαστριμαργία, gulosis. * 293, 24.
3 Φαίω, ἡ φαίω, part. ἡ φαίω. 4 Ἰσμεν, tertia persona praet. pass. est ἰσμεν: 2 γαστριμαργίαν.
* verbale τῆς, à quo ἡ ἰσμεν, τὸ ἰσμεν: migrat autem τ in θ, ut etiam sit ἰσμεν.
in ἰσμεν. 3: 3, 15. 5 Βράσσω tempora sumit à βράω: βράω, βράω, βράωμαι: 4 ἰσμεν. * 126,
* verbale τὸ βράω, τὸ βράωμαι. 6 Ἡ φύσις, τῆς φύσεως: * verbale à φύω. 11.
1 7 Δόξα, gloria, λόγος, sermo: inde ὁδογία, laus: & verbum ὁδογίαν, glorifi- 5 βρομῶν.
co. 8 Τὸ εἶδος, τὸ εἶδος, πῶς εἶδος, crasis εἶδος. 9 Τροφή, genitiuus plur. τῆς τροφῆς. * 126, 3. 6 φύσιν.
10 Ἡ ἰδιότης, τῆς ἰδιότητος, τῇ ἰδιότητι, ab ἰδῶ. 11 Οἶκος, domus, familia, ἡ οἶκος, * 101, 4. 7 ὁδο-
lex: hinc τὸ οἰκονομῶν, qui rebus domesticis tamquam lex est, toti familiae guber- 8 οἶδα.
nandae praefectus: * & verbum οἰκονομῶν, guberno, dispenso: part. ἡ οἰκονομῶν, 9 τροφῶν, 10 ἰδιότη-
20 τῶ οἰκονομῶντος, crasis οἰκονομῶντος, ut ποιῶντος, ποιῶντος, ποιῶν. 11 Νόμι, ἡ. 11 οἰκονομῶντος.
ποιῶν, ποιῶν, ποιῶν, ποιῶν, ποιῶν: compositum ἡ ποιῶντος, ab ἰπιῶντος. * 90, 44 & 46.
11 ἡ ποιῶντος.

Orationes ante cibū
dignè 2 fiant Dei
donis, 4 quæq; nunc
dat, & quæ in 5 poste-
rum 6 reposuit. Ora-
tiones post cibū, 7 gra-
tiarū actionē 8 datorū
habentes, & 9 flagita-
30 tionē 10 promissorū.

Εὐχαὶ πρὸς ἑφθῆς ἀξίως 2 ἡμεῶν σαρὶ
τῷ Θεῷ παροχῶν, ὡς ἡμεῶν δίδωσι, ἡ ὡς
πρὸς δ' μέλλον ἐπαμειβόμενα. ἡ καὶ μὴ
ἑφθῆς, ἡ ἡμεῶν σαρὶ 3 δεδωμένων ἐχ-
σας, ἡ ἀπὸ τῆς 10 ἐπηγελημένης.

Potest autem ora-
tiones antequam
cibum sumimus,
pro dignitate diui-
narum benignita-
tum inueniunt, sunt,
cum eant quæ in
presenti nobis diui-
nitatis consueverunt,

tum vnde eorum qua in posterum eisdem recondita sunt. Item à corporum curatione rursus oratione gra-
tiarum actionem exequantur, item accipientium ergo, à quo eo amplius eorum flagitationem qua
Deum nobis pollicemur est.

- ΑΞΙΟΣ, dignus, † genitiuo iungitur: sic & aduerbium, ἀξίως τῶν παρο- 1 ἀξίως. † 128, 21.
3 χῶν: quemadmodum ad Romanos cap. vlt. ἡ αὐτῶν τῶν διδόντων ἐν παρῶν, ἀξίως
τῶν ἀξίως, ut eam suscipiamus in Domino, dignè sanctis, id est, ita ut sanctos decet. ad
eundem modum Latini: V. uero natura si conuenienter oportet. 2 Γίνομαι, &c. 2 ἡμεῶν.
aorist. med. ἡ γίνομαι, 184, 3. imperat. ἡ γίνομαι plur. ἡμεῶν. 3 ἔχω, παρ- 3 παροχῶν.
ἔχω, praet. 4 ἡ παροχῶν, quicquid largimur & conferimus: vertitur in ο, ut di-
40 ἔχω, † prius in τῶν, τῶν: genitiuus plur. τῶν παροχῶν. 4 ὧν, relatiuum est 4 ὧν.
antecedentis παροχῶν: Graeci uero relatiuum ponunt in eodem casu cum ante-
cedente, ἀξίως τῶν παροχῶν, ὡς δίδωσι, pro ὡς δίδωσι, 231, 17. 5 Futurum, siue 5 μέλλον.
uenturum: est participium neutri generis, praesentis temporis, à verbo μέλλω: 6 ἐπαμειβόμενα.
vnde Graecis futurum tempus dicitur μέλλον. 6 Ταμιεύω, fut. ταμιεύσω, aor. prim. 6 ἐπαμειβόμενα.
45 αὐτῶν, med. ἡ ταμιεύω, ἡ ταμιεύω, ἡ ταμιεύω, id est, condidit & lepo- 7 ἀπαρτίω.
suit. 7 Χάρις, gratia, beneficium: † χάρις, gratiam conféro. finge vocem a-
etiā, χάρις, χάρις, χάρις, χάρις, χάρις, χάρις, χάρις: † verbale 8 ἀπαρτίω.
χάρις: & addita particula δὲ sit ἡ χάρις: vnde ἡ χάρις, gratias ago, & no-
men ἡ χάρις, gratiarum actio. 8 Δίδωμι, praet. pass. ἡ δίδωμι, 100, 2, & 108, 8 δίδωμι.
50 21. vnde part. ἡ δίδωμι, ἡ δίδωμι, ἡ δίδωμι. 9 Αἰτία, αἰτία, ἡ αἰτία, ἡ αἰτία, 9 αἰτία. † 126, 6
ἡ αἰτία: † verbale ἡ αἰτία, ἡ αἰτία, τῶν αἰτίων. 10 Ἀγρίως, fut. ἀγρίως, praet. 10 ἀγρίως.
21. ἡ γίνομαι, pass. ἡ γίνομαι, part. ἡ γίνομαι: compositum ἡ γίνομαι, ab ἡ γίνομαι.

R. x. iij

HÆC habui quæ de Grammaticis Meditationibus in medium adferrem, id potissimum spectans, ne iuuentus Græcarum literarum auida, diutius quam par esset, in primis linguæ rudimentis hæreret, sed vno in opusculo totum istarum minutiarum tedium deuoraret, grauioribus deinde discplinis & authorum mancipanda lectionibus. Cùm enim futurum sperarem, vt hoc studium apud plurimos minore grauaretur inuidia, si compendio temporis mediocrem cognitionem attulisse videretur, non committendum putavi, vt in hac parte studiosis adolescentibus deessem. Quod etiam eò feci libentius, eoque magis conandum esse duxi, quòd nullus fermè hodie terrarum sit angulus sine Græcarum literarum fautoribus; sed apud quosuis hominum ordines, non pauci pro sua quisque vice, rem pulcherrimam & maxime frugiferam prouehant & exornant. quidam doctissimis ingenii sui monumentis, alii extruendis gymnasiis, alii alendis linguarum professoribus, nunquam intermorituram sibi gloriam pepererunt. quorum insignem vnum, nullique secundum nostra hæc tularitas, IOANNEM TARTESIUM, quem felix & semper doctis fecunda viris, in hac luce gaudens contemplatur Luteria, omnium literarum Mæcenatem, Præsidem collegii Lexouienfis. Is igitur vir linguarum patrociniū ita suscipit, vt vnus verè sit instar totius Galliæ: nusquam discipulorum numerus maior, nusquam tanta professorum cohors, omnium Musarum dotibus instructissima. Quem enim ille non vtrò asciscit, pascit & ornat, quem eruditionis nomen commendauit? Est vbi Latinè discas commodius, illic Græcè fortasse melius, ibi contrà Hebraicè: verum hoc Lexouienfè collegium bonorum omnium est mare. Latinos, Græcos, Hebræos habet multos: quin & Chaldaeos atque Arabieos propediem dabit, si modò parere liceat quod diu parturiuit: adeo gladiatorio quodam animo Præses ille in hanc laudem incumbit, quasi in fatis esset, vt vnus linguarum studiis promouendis præfesset, dignus profectò qui Regum gazas, & opulentissimos thesauros possideat, tam excelsa & benefica natus voluntate, vt seipsum literarum saluti deuouisse videatur. Quapropter omnes linguarum candidatos decet, vt hunc virum colant & venerentur, pro meritis in cælum laudibus vehant, nomen celebrent, eique successus prosperos, & multorum sæculorum annos precentur. Nam viuente TARTESIO semper incolumes literæ durabunt, & nunquam cadere poterunt.

PETRI

PETRI ANTESI- GNANI RAPISTAGNENSIS, DE THEMATIS VERBORVM & participiorum inuestigandi ratione libellus.

RIMVM laborem in hoc velim impendat the- *Quid in rimando*
matis inuestigator, vt conspecto aliquo vocabulo, *themate sit spe-*
ex illius ac totius clausulæ interpretatione certò *standum.*

discernere queat verbūne id, siue participium, an
alterius sit partis orationis. Deinde si illius quod
verbum aut participium esse constituerit, thema ve-
lit inquirere, ex ipsius tum terminatione, tum cha-
racteristica, tum etiam augmento (si fortè aliquod

habuerit) perpendat, cum præsentine, an cum fu- *Cognatio temporis*
turo priori actiuo, an verò cum perfecto eiusdem *& unde colligenda.*

vocis (quæ tria tempora in verbis præcipuè sunt spectanda) eognitionem ha-
beat: reliquis denique consideratis accidentibus faciliè statuet ad quor & quas *Coniugationes ad*

coniuagationes illud verbum referri possit. Iam ergo eius terminationem in *quas r ferri possit,*
aut *omay* mutet: deinceps augmento, si quod adsit, syllabico quidem detracto, *thema quod inue-*
in temporali verò mutatis *η, η, ω, φ, η, η, υ*, in eas vocales aut diphthongos è qui- *stigatur, & eius-*
bus ipsæ conflari potuerunt, perquirat in lexico themata quæ & idem habent *dem formatio.*

cum huiusmodi voce, quæ iam est omni augmento destituta, principium, &
vel eandem characteristicam, vel earum aliquam quas recipit præfens earum

coniuagationum, quas hæc propositi vocabuli characteristicam indicauerit: vt *Characteristicarū*
ψ & φ, quæ semper verbum primæ coniugationis esse ostendunt: ξ & χ se- *γ, λ, x, ξ, φ, χ, ψ,*
cundæ vel quartæ: σ & x tertiæ, vel quartæ, vel sextæ, atque interdum quintæ, *consideratio.*

præcipuè si iungantur cum aliqua immutabilium λ, μ, ν, ρ: sic γ secundæ &
quartæ, λ verò tertiæ & quartæ. Si plura themata inueniantur cum eodem *Eiusdem vocabuli*

principio, & cum ea characteristicam è qua deduci possit propositum vocabu- *plura themata.*
lum, illud seligendum est quòd sententiæ & loco maximè v debetur quadra-

re. At si ne vnum quidem hac ratione inueniatur, aut eius quod fuerit inuen- *Penultima quando*
tum significatio sensui nullo modo queat conuenire, tum spectanda erit pen- *spectanda.*

ultima, hoc est, ea vocalis quæ ponitur ante characteristicam, quæ tamen in
iis sextæ coniugationis temporibus, quæ cum præsentis eognitionem habent,

ab ipsa characteristicam non differt: ac pro illa reponendæ sunt identidem eæ
vocales & diphthongi è quibus ipsa potuit consurgere. Si verò nec hoc pa- *Themata inuesti-*

cto thema proprium inueniatur, illud aut in lexico illo (vt sæpe fit) desiderari, aut *gatu difficiliora.*

dialectis poetice licentia inuersum esse, aut circumflexum, aut è verbis in-

excutienda, singulatim postea differemus. Neque verò his nuda tantum præ-

ss

*Ab hoc libello quid
exspectandum.*

Exempla.

*In quatuor priori-
bus penultima nul-
lum facessit nego-
tium.*

*In quinto neque
penultima neque
augmentum.*

*In sexto & penul-
tima & augmen-
tum.*

*In septima quod si
anomalum, præter
exaltam termina-
tionis characteristi-
ca, penultima, &
augmentum confide-
rationem, significa-
tionis quoque ac
principalis literæ
est habenda ratio,
ut verum & rece-
ptum thema inue-
niatur.*

cepta trademus, sed & eorum verborum nec non participiorum, quæ legen-
dis bonis authoribus, atque in ipsis etiam lexicis extra thema ita poni offendun-
tur, ut de illo rudiores possint ambigere, tot exempla in hunc locum conge-
mus, utiis semel cognitis, in aliis postea nullis, aut certe per paucis dubitatio
relinquatur vlla. Ut autem nostro labore tyrones accommodatius viderentur, 5
singula ferme vocabula, nedum res præcipuas, quæ hic & toto hoc opere excu-
tiuntur, in indices huic operi præfixos optimo, ni fallor, ordine contulimus.
Sed antequam ulterius progrediamur, ea quæ hic in genere proposuimus, fa-
mil aribus exemplis illustremus. si harum vocum ἐνέψαλ, πέντορ, πέντορ, 10
φέναι, ἐνέψαλ, thema inuestigetur, mutantur terminationes αλ, ἐνέψαλ, ἐνέψαλ, 10
φέναι, in ω vel ομαι, & abiiciatur augmentum ε vel π, habebimus ex primis π-
ψω vel πψομαι, & posterioribus πψω vel πψομαι: vbi characteristica sunt ψ &
φ, quæ verbum primæ coniugationis barytonorum ostendunt. inuestigetur
igitur in lexico ea themata quæ incepta ab eodem initio, nempe π, habeant
aliquam ε characteristicis præsentis primæ coniugationis, videlicet β, π, φ: 15
& cum hæc tantum inueniantur πψω, πψομαι & πψω, iudicio sanè vten-
dum, ut illud deligamus cuius significatio loco congruat & sensui. Eodem mo-
do in vocabulo ἐρρησώμεν (cuius paulò diuersam thematis inuestigandi ra-
tionem demonstrat C L E N A R D V S 220, 30) cum in eo nullum augmen-
tum inesse conspiciatur, mutetur solum terminatio ῥω in ω vel ομαι, fiet 20
ἐρρω vel ἐρρομαι: vbi φ, quæ verborum primæ coniugationis est index, innuit ea
quoque themata inuestiganda, quæ incepta ab ο, habeant pro characteristica
β, vel π, vel φ, vel φ: sed adhibitu lexicon demonstrat tantum ἐρρωμαι:
quamuis ad ἐρρω, vel postea dicetur, potius referri debeat. Sic in participio ὠ-
κισμένη, id est, condita, versa terminatione ῃ in ω vel ομαι, & φ initiali (quod 25
augmentum causa ex ei fieri constat, cum nullum thema ab ὠ incipiat) in ei com-
mutato, fiet ὠκισω: vbi σ quatuor postremarum coniugationum figuratum,
inducat ea themata inuestiganda quæ ab ὠκισω, inchoata, vel pro σ habeant ali-
quam literam quæ præsentis illarum coniugationum sit characteristica, vel
excluso σ, verbum constituent sextæ coniugationis, in quo præcedens (quæ pen- 30
ultima aliàs appellatur) sit ipsa characteristica: sed inspectum lexicon, de-
monstrabit vnum ὠκισω. In πεφηνώς, id est, ostensus, competens, reiecto augmen-
to π, ac versa terminatione ῃ in ω vel ομαι, remanet φένω vel φένομαι: vbi φ, 35
cum solius quintæ coniugationis, & tantum præsentis cum præteritue cognat-
ionem habentium temporum sit characteristicon, indicat φένω vel φένομαι pro
themate debere inuestigari. sed cum neutrum inueniatur, inspicenda est pen-
ultima η, considerandumque ex qua vocali aut diphthongo potuerit confur-
gere: quod fiet manifestum ex iis quæ de penultima tradidimus 42, 19, nempe
In septima quod si: ex α, quarantur igitur φένω & φένομαι. In λελάχων, id est, sortiti fuerint (de 40
anomalum, præter quo 203, 36) abiecto incremento λ & terminatione ωσι versa in ω vel ομαι, 40
exaltam termina- fiet λάρω vel λάρωμαι: vbi χ characteristicon secundæ & quartæ coniugatio-
tionis characteristi- nis, designat ea themata debere inquiri quæ incipiant à λ, & quæ aliquam ha-
ca, penultima, & beant præsentium secundæ aut quartæ coniugationis characteristicon. ibi
augmentum confide- sese offerent λάρω, id est, infulesco, lascinio nimia pabuli vbertate: λάρωμαι, id
rationem, significa- est, prebendo, corripio, & λάρω, id est, resonans, cano, do organum: sed horum si- 45
zationis quoque ac gnificatio à τ & λελάχων significatione maximè dissentit: vnde colligitur illud
principalis literæ ab horum aliquo non emanare. rursus si inspicatur penultima σ, constabit ex
est habenda ratio, his quæ de penultima loco citato tradita sunt, eam ex alia vlla non posse de-
vi verum & rece- scendere, nisi fuerit aoristi secundæ (ut re vera est) vel futuri posterioris: vbi ex
ptum thema inue- his omnibus η, ω, αι, αυ, aut ε potuit confurget. sed tum characteristicon fue- 50
niatur. rit necessario ipsum χ, quod ex alia in aoristo aut futuro secundo deriuari non
possit. thema igitur inquirendum iudicaretur λάρω, λάρω, λάρω λάρω, λάρω: aut
λάρωμαι, λάρωμαι, λάρωμαι, λάρωμαι: ex quibus inueniatur τ λάρωμαι,
cuius: λάρω, facio cubare: & τ λάρω, desino. se I horum rursus significatio
cum ea quam habet λελάχων minimè conuenit. nondum igitur quiescendum: 55
sed videndum num λάρω δ, aut λάρω δ, circumflexa, è quibus etiam dedu-
ci possit

ci posset, inueniantur : & denique num $\lambda\epsilon$, quod augmentum censebatur, sit ex themate : sed neque hac via verum thema inuenietur : neque etiam à verbis in α , cum quibus ne in terminatione quidem villam habet affinitatem, formari posse deprehendetur. dialectis præterea aut licentia poetica nihil hic compertur inuersum, nisi quoddam aoristo secundo perfecti augmentum fuerit concessum. videndum igitur num inter verba anomala, præsertim à λ inchoata, inueniatur aliquid cuius & significatio vocabulo præsentis conueniat, & quod tempora capiat ab eorum thematum aliquo quæ in lexico non potuerunt inueniri. ibi se offeret $\lambda\alpha\lambda\alpha\iota\omega$, id est, *fortior*, quod à $\lambda\alpha\lambda\omega$, vnde $\lambda\alpha\lambda\alpha\gamma\omega\pi$ derivari potest, tempora mutuatur : significatio quoque est eadem. $\lambda\alpha\lambda\alpha\iota\omega$ igitur thema nativum censebitur. At in $\epsilon\iota\sigma\theta\iota\sigma\mu\alpha\iota$, id est, *ferar* (de quo 217, 37) versa terminatione $\theta\iota\sigma\mu\alpha\iota$ in α aut $\epsilon\mu\alpha\iota$, perquisitisque & in lexico thematibus quæ ab ϵ incepta aliquam habeant characteristicam præsentis illarum quatuor vicinarum coniugationum quas σ denotat, & inter anomala iis quæ ab eo-
dem ϵ inchoata, tempora sumant ab eorum vno quæ in lexico inuestigari potuerunt, nihil certi poterit colligi. nam proprium thema est $\phi\epsilon\omega$, quod tempora quædam accipit ab $\epsilon\iota\omega$. cum igitur ne vnum quidem elementum sit in $\epsilon\iota\sigma\theta\iota\sigma\mu\alpha\iota$, quod novitios proprii thematis $\phi\epsilon\omega$ admoneat, me rem gratam illis facturum putavi, si in eorum gratiam, hic veluti in tabella quadam, ordine alphabetico recenserem ea themata exoleta, è quibus ea quæ recepta sunt, quædam tempora mutuatur, illorum vnicuique ex aduerso thema visitatum collocando : ut si ex literis alicuius vocabuli cuius thema visitatum indagatur, in illius cognitionem venire nequeant, in promptu saltem obsoleta habeant, è quibus, ubi probè quod in questione versatur se deducere posse conspexerint, ad thema receptum isti obsoleto è regione positum confugiant : cuius inspecta significatione, si loco proposito congruere cernatur, huiusmodi thema proprium & nativum esse non dubitent affirmare. Sed quia obsoleta themata cum receptis analogiam quandam ferè cernuntur observare, non abs re fuerit, eas leges quibus plura eiusdem generis astringuntur, prius enumerare. atque ut illi qui in eare nondum satis versati sunt, faciliùs agnoscant ad quas referre debeant ea quæ ex huiusmodi anomalis illarum aliqua continentur, variis arithmeticis notis vti sumus, eisdem vnicuique generi & illis obsoletis quæ sub idem genus cadere possunt, præfigentes. In his igitur vocabulis quorum thema, quamvis in eo rimando communis verborum regularium analogia ex-
actè servata sit, in lexicis non potest inueniri, quærantur & cum * reduplicatione
& sine reduplicatione finita in

In octavo nihil præter significationem apparet, quod nos recepti thematis admoneat.

Methodus ex obsoletis ad recepta themata pertinenendi.

1 $\eta\mu\iota$	19 $\nu\mu\iota$	33 $\zeta\omega$	
2 $\alpha\omega$	20 $\alpha\omega$	34 $\sigma\omega$ siue	
3 $\epsilon\zeta\omega$	21 $\epsilon\omega$	35 $\alpha\zeta\omega$	
40 4 $\sigma\eta\eta\omega$	22 $\delta\omega$	36 $\iota\omega$	
5 $\iota\sigma\omega$	23 $\alpha\omega$ †	37 $\omega\eta\omega$	
6 $\upsilon\sigma\omega$	24 $\sigma\eta\eta\omega$ vel	38 $\omega\eta\omega$	
7 $\iota\sigma\omega$	† $\epsilon\iota\upsilon\mu\iota$	39 $\omega\eta\omega$	
8 α ba		40 $\epsilon\pi\omega$	
45 $\epsilon\gamma\tau\omega\eta$	25 $\delta\omega$	41 $\kappa\upsilon\omega$ seu	
9 $\eta\mu\iota$	26 $\epsilon\omega$ vel δ	$\kappa\upsilon\mu\iota$	
10 $\alpha\zeta\omega$	$\epsilon\gamma\tau\omega\eta$.	42 $\kappa\tau\omega$	
11 $\alpha\omega$	27 $\epsilon\omega$ vel δ		
12 $\sigma\eta\eta\omega$	28 $\epsilon\omega$		
13 $\delta\sigma\omega$	29 $\alpha\omega$	43 $\epsilon\kappa\omega$	
14 $\eta\sigma\omega$	30 $\gamma\eta\omega$ siue	44 $\chi\omega$	
15 $\alpha\mu\iota$	$\gamma\eta\mu\iota$	45 $\mu\omega$	
16 $\alpha\zeta\omega$	31 $\sigma\omega$ siue	46 $\iota\omega$	
17 $\mu\eta\omega$	$\tau\eta\omega$	47 $\delta\omega$	
55 18 $\alpha\omega$	32 $\zeta\omega$	48 $\delta\omega$	

* Maximè pro $\iota\omega$, $\alpha\omega$, aut $\delta\omega$. dere-duplicatione vide 93, 5. & 103, 32.

In deponensibus $\epsilon\varsigma$ aliis qua solum per vocem passivam aut mediam inflectuntur, idem indicandum de themate finito in $\epsilon\mu\alpha\iota$, quod de iis qua hoc loco sub terminatione δ proponuntur: item de $\epsilon\mu\alpha\iota$ aut $\alpha\mu\alpha\iota$, quod de $\eta\mu\iota$: atque etiam de $\epsilon\mu\alpha\iota$, quod de $\alpha\mu\iota$.

sc ij

Parum usitata.		Recepta.		Parum usitata.		Recepta.	
		κύνω	186,1			Ζ	
	δύλωμαι	55 δέωμαι	187,3	30 ζέω	100 ζέωμαι	168,33	172,13
5	δέω	56 δέω	186,9	17 ζέω	101 ζέωμαι	172,13	
	δέω	57 δέω	185,51			Θ	
46	δέω	58 δέω	183,47	Θέω	102 Θεώμαι	190,18	
	δέω	59 δέω	192,34	8 θέω	103 θέω	187,35	199,1
13	δέω	60 δέω	192,36	28 θέω	104 θέω	150,32	
10	δέω	61 δέω	187,11	1 θέω	105 θέω	195,22	
	δέω	62 δέω	187,11	14 θέω	106 θέω	199,18	
49	δέω	63 δέω	168,11	6 θέω			
	δέω	64 δέω	179,18	26 θέω	107 θέω	200,38	
15	δέω	65 δέω	199,12	7 θέω	108 θέω	149,26	
	δέω	66 δέω	215,10	7 θέω	109 θέω	149,26	
13	δέω	67 δέω	193,4			I	
	δέω	68 δέω	21,10	I θέω	111 θέω	159,22	
20	δέω	69 δέω	192,36	111 θέω	112 θέω	159,22	
49	δέω	70 δέω	167,27	113 θέω	113 θέω	200,42	
		E		13 θέω	114 θέω	176,13	
49	δέω	71 θέω	195,2	115 θέω	115 θέω	196,10	
8	δέω	72 θέω	129,1			K	
25	δέω	73 θέω	193,41	37 θέω	116 θέω	153,37	
	δέω	74 θέω	193,41	2 θέω	117 θέω	170	
	δέω	75 θέω	193,41			18	
	δέω	76 θέω	193,41	29 θέω	118 θέω	150,3	
30	δέω	77 θέω	181,3	κείω	119 κείω	163,21	
	δέω	78 θέω	198,5	49 κείω	120 κείω	194,41	
35	δέω	79 θέω	198,26	8 κείω	121 κείω	172,14	
	δέω	80 θέω	181,41	12 κείω	122 κείω	163,21	
	δέω	81 θέω	181,26	2 κείω	123 κείω	170,26	
	δέω	82 θέω	217,13	27 κείω	124 κείω	184,19	
	δέω	83 θέω	217,39	35 κείω	125 κείω	203,14	
40	δέω	84 θέω	217,13	29 κείω	126 κείω	150,3,34	
	δέω	85 θέω	164,5	κλείω	128 κλείω	202,47	
8	δέω	86 θέω	195,5	κλήω	129 κλήω	203,14	
49	δέω	87 θέω	181,3	κλήω	130 κλήω	203,37	
45	δέω	88 θέω	195,23	κλήω	131 κλήω	172,14	
7	δέω	89 θέω	165,18	κλήω	132 κλήω	203,22	
	δέω	90 θέω	196,5	κλήω	133 κλήω	184,19	
	δέω	91 θέω	196,22	κλήω	134 κλήω	133,38	
2	δέω	92 θέω	171,2			Δ	
50	δέω	93 θέω	149,26	135 θέω	135 θέω	203,40	
8	δέω	94 θέω	180,8	136 θέω	136 θέω	168,13	
	δέω	95 θέω	157,11	137 θέω	137 θέω	203,27	
	δέω	96 θέω	158,47	138 θέω	138 θέω	172,17	
4	δέω	97 θέω	160,3	139 θέω	139 θέω	203,27	
55	δέω	98 θέω	11,163,1	140 θέω	140 θέω	203,40	
				141 θέω	141 θέω	203,40	

Forma v. f. a.	Recepta.	Forma v. f. a.	Recepta.
142 λαγγαίω	203,40	† πάλω	180 παλω 205,49
M		πάλω	181 πάλω 206,15
8 Μαγγαίω	143 μαγγαίω 178,36	13 παλίο	182 παλίο 216,6
μαγγαίω	144 μαγγαίω 178,35	14 παλίο	183 παλίο 216,1
8 μαλλίω	145 μαλλίω 178,36	22 παλίο	184 παλίο 216,45
8 μάλλω	146 μάλλω 149,34. 154,10	21† παλίο	185 παλίο 216,46
8 μάλλω	147 μάλλω 144,7	παλίο	186 παλίο 216,46
30 μάλλω	148 μάλλω 144,7	40† παλίο	187 παλίο 216,49
14 μάλλω	149 μάλλω 177,54	28 μάλλω	188 μάλλω 208,19
6 μάλλω	150 μάλλω 168,33	189 μάλλω	189 μάλλω 216,1
30 μάλλω	151 μάλλω 150,32	30 μάλλω	190 μάλλω 216,1
28 μάλλω	152 μάλλω 170,27	191 μάλλω	191 μάλλω 216,1
2† Οιδίω	153 Οιδίω 178,37	17 μάλλω	192 μάλλω 216,1
8 Οιδίω	154 Οιδίω 167,28. 117,13	193 μάλλω	193 μάλλω 216,1
8 Οιδίω	155 Οιδίω 178,37	194 μάλλω	194 μάλλω 216,1
30 Οιδίω	156 Οιδίω 205,42	195 μάλλω	195 μάλλω 216,1
30 Οιδίω	157 Οιδίω 169,48	Σαλίο	196 Σαλίο 214,47
30 Οιδίω	158 Οιδίω 204,37	4 σάλω	197 σάλω 214,47
30 Οιδίω	159 Οιδίω 169,48	24 σάλω	198 σάλω 214,47
30 Οιδίω	160 Οιδίω 169,48	38 σάλω	199 σάλω 214,47
49 Οιδίω	161 Οιδίω 167,28	αλλίο	200 αλλίο 183,10
8 Οιδίω	162 Οιδίω 178,38	αλλίο	201 αλλίο 216,1
8 Οιδίω	163 Οιδίω 205,42	αλλίο	202 αλλίο 216,1
Π		† αλλίο	203 αλλίο 214,46
† Παλίο	164 Παλίο 205,49	αλλίο	204 αλλίο 216,1
49 Παλίο	165 Παλίο 195,41	αλλίο	205 αλλίο 216,1
49 Παλίο	166 Παλίο 195,41	9 παλίο	206 παλίο 216,1
49 Παλίο	167 Παλίο 195,41	4 παλίο	207 παλίο 216,1
πάλω	168 πάλω 208,26	17 παλίο	208 παλίο 216,1
πάλω	169 πάλω 206,7	πάλω	209 πάλω 216,1
12 πάλω	170 πάλω 172,14	210 πάλω	210 πάλω 216,1
πάλω	171 πάλω 206,7	211 πάλω	211 πάλω 216,1
† Παλίο	172 Παλίο 206,22	16 πάλω	212 πάλω 317,36
49 Παλίο	173 Παλίο 219,1	38 Παλίο	213 Παλίο 198,45
30† Παλίο	174 Παλίο 168,33	πάλω	214 πάλω 199,18
πάλω	175 πάλω 205,49	43 πάλω	215 πάλω 215,3
36 πάλω	176 πάλω 216,14. 117,25	27 πάλω	216 πάλω 216,1
35 πάλω	177 πάλω 216,14. 117,25	26† πάλω	217 πάλω 216,1
28 πάλω	178 πάλω 150,2	49 πάλω	218 πάλω 216,1
28 πάλω	179 πάλω 150,2	πάλω	219 πάλω 216,1
		49 πάλω	220 πάλω 216,1
		36† πάλω	221 πάλω 216,1

- irent, abirent. in tertia plurali, ἵπποις, tractarent: κρητίζοις, subsisterent, in partici- αἰς }
pio masculino, αἰζῶν, semper vivens: ἀσπίς & ἀσπίς, perpetuo fluens: ἄκων, ὤν } in ω.
cedens: μέδων, rex, imperator. Participia sæpè redduntur per nomina: ἰφών, so- Participia reddi per
brius: ἄλσος, sanus: πάλων & πάλων, nauigans: σιωάρων, collega. in nominatio nominā.
5 plurali, ἐπιπάλωντες, procedentes, cum nauibus venientes: κρητίζεις, puluerem exci- οντες }
santes: ἐνιχίζεις, cordati: (hinc aduerbium ἐνιχίζω, cordatè, prudenter, confi-
deratè, quod & ἐνιχίζεις) ἀεὶ πάλωντες, circumnauigantes: ἀεὶ ζήσας οντες, prius }
erumpentes: ἀποφύροντες, aduersarii: in fœminino singulari, † ἀοιῖς σου, cantans, σου } in ω.
tragedia carens: διδυμώσσει, qua scotibus est gemellus: πάλωσσει, natans: ἀεὶ }
10 χύσει, prominenti, ἀεὶ ὕχων προ ἀεὶ χύων, 156, 5: χύσσει, male culta: in plurali σου }
ἀεὶ κληῖς σου, & resoluta diphthongo, verfoque e in η, ἀεὶ κληῖς σου, concluden- }
tes, cingentes. in neutro singulari, ἐδέειπεν, deficiens, defectus. Participia neutra Participia neutra
interdum per nomina substantiua redduntur: μέλον, cura est: participia neutra, pro nominibus sub-
præcipuè quæ à verbis impersonalibus ducuntur, non rarè absolute capiuntur, stantius.
15 228, 3: μέλον, cum præciteret: τὸ συμφέρον, seu Atticè (210, 2c) ἐμφέρον, com- Participia neutra
modum & utilis: τὰ συμφέροντα, commoditates, res utiles: συναίρων, secum aliud absolute poni.
tollens: τὰ συναίρων, secum alia trahentia, quibus sublati altera quoque tollun- οντα in ω.
tur. In tertia singulari indicatiui passiuī, vbi multa impersonaliter sumun- Insequentibus ac
tur, ἀδεύειται, onatur, deliciatur. αὐτὰ δεύει, contrariatur: αὐτὰ δεύει, veniti- similibus baryto-
20 cur: εὐδαιμονία, apparet, videtur: ἡμῶνται, saltat: ἐδίδεχται, licet, fieri potest: norum presentibus,
ἐπιπείθειται, adiungitur: ἰδωῖται, apparet, videtur: κρητίζεται, coerces: † κρητίζεται, ut habeatur the-
astollitur, fastigiatur, effernescit: à pro κρητίζομαι pro κρητίζομαι per poëticam ma, mūtetur subie-
metathesim: κρητίζομαι, glaciatur, refrigerat, cogitur: † λείπειται, dormit: † μέ- the terminaciones:
ρεται, partitur, à μέρομαι poëtico pro μέρομαι: † ἀεὶ οἰεῖται, circumit: ἀεὶ οἰεῖται
25 τει, circumspiciat: πείθειται, fidem habet: ἀεὶ περιέρχεται, adiungit, aptat: κρητίζεται, te-
xiunt, Doricum pro μρονέται: † σέειται, ladit, nocet: συναμφαίνεται, innotescit: π-
ρῶσται, mitefcit: τυρέσται, in casum coit, concrefcit: Φαίνεται, apparet, videtur:
ὑπάρχειται, præcipitur: ὑπερεκχύνεται, exundat. in tertia plurali, † ἱππίζονται, ονται
in radice manent, innituntur radice: ἡρέπονται, volitant sublimes, mouentur.
30 sunt infabiles: ἡλάνονται, versuntur, voluntur: πέλονται, sunt, accidunt:
ἀεὶ ὕχωνται, præstendunt, à ἀεὶ ὕχωνται, pro ἀεὶ ὕχωνται, 156, 5. συγκατερχομαι, ὑπὸ
redunt: συναποδύνονται, simul vestem exundat: ὑπερφύρονται, sublucent. In
secunda singulari imperatiui, ἄλξω, præfoceri: οἷς, πύτα, crede: ἀεὶ αὐτῶς, super-
fis: φαίνω, fac ut videare. in tertia eiusdem πλίδω, sit. In secunda singulari ο- ἰδω
35 pratiui, μαίω, infans. In tertia eiusdem, ὑποσυχνοῖς, augetur. In tertia sin-
gulari subiunctiuī, πλῆγω, sit, fiat. in tertia plurali, ἰδόνται, edant, & edantur, οἷς
apud Phocylidem: vbi etiam legitur ἰδόνται, edentur, à futuro secundo indicatiui ἔται
modii, ἰδωμαι, 154, 15. In participio masculino, εἰρόμην, pendens, perpetuus: ἐν- ὤνται }
διόμην, possibilis, contingens: † ἐνθόμην, moratus: ἐπαρτόμην, hauriens: ὀρμῶ }
40 † πνρόμην, percussus: μελδρόμην, tabescens: οἰρόμην, mortuus: ἐπαιρόμην, ver-
sans in conspectu: πειπνρόμην, maturescens: ἀεὶ λιμπανόμην, superflus: ἀεὶ τι-
κρόμην, liquefactus: ἀεὶ φανόμην, vulgatus: ἀεὶ φλοῖζομην, eunicis conuolu-
tus: ποσρόμην, coctus. πετόμην, volans: vel est aorist. sec. medii, à πτόμαι: ἀεὶ
25 ἀεὶ φρόμην, deprauatus: σφόμην, colens religiosus: σφόμην, superius, secu-
45 ram: συμπαρτερόμην, simul extensus: στωλ. πτόμην, implicatus orbibus: στω-
πτόμην, sequens: χρομην, iratus: poëticum est: ἀνρόμην, rugiens, eiulans,
60 θύλας. in masculino plurali, ἀνπλῆμα πτόμην, variantes: ἀπομειλ. πτόμην, & ὀρμῶ
in accusatiuo, ἀπομειλ. πτόμην, placantes: κρητίζομην, deflientes: κρητίζομην, ἡ-
nocantes, hortantes: † ὀμειρόμην, affectu propensi, cupientes: συμπαρτερόμην, qui
50 ὑπὸ σκηνῆς: φαν. ζόμην, madefacti. in fœminino singulari, † ἀεὶ αὐτομην, ὑπ- ὀρμῶ
stata: ὑπὸ αὐτομην, nūc leniter madefacta. in neutro singul. ἐνφειρόμην, quod ὀρμῶ
contra hanc hypotheca concreditum est. in plurali, τὰ ἀνπλῆμα, controuersa. ὀρμῶ
στωπτικ. πτόμην, congenita. Sed hæc faciliora sunt quàm quæ explicatione in. Presentia barytono-
digeant. veniamus itaque ad ea barytonorum præsentia, quæ dialectis aut figura }
55 quapiam sunt inuersa. & certè ea non sunt negligenda, quæ Attici e prima cir- Barytona facta e
cum flexorum coniugatione fecerunt barytona: de quibus 149, 33. & 178, 3. circumflexi Atticè.
Hæc magna ex parte sunt e finitis in ψίω, ξίω, σίω, λίω, aut si maius ψέω, ξέω, σέω, λίω, Barytonorum præ-

1. 1. The first part of the report
 2. 2. The second part of the report
 3. 3. The third part of the report
 4. 4. The fourth part of the report
 5. 5. The fifth part of the report
 6. 6. The sixth part of the report
 7. 7. The seventh part of the report
 8. 8. The eighth part of the report
 9. 9. The ninth part of the report
 10. 10. The tenth part of the report
 11. 11. The eleventh part of the report
 12. 12. The twelfth part of the report
 13. 13. The thirteenth part of the report
 14. 14. The fourteenth part of the report
 15. 15. The fifteenth part of the report
 16. 16. The sixteenth part of the report
 17. 17. The seventeenth part of the report
 18. 18. The eighteenth part of the report
 19. 19. The nineteenth part of the report
 20. 20. The twentieth part of the report
 21. 21. The twenty-first part of the report
 22. 22. The twenty-second part of the report
 23. 23. The twenty-third part of the report
 24. 24. The twenty-fourth part of the report
 25. 25. The twenty-fifth part of the report
 26. 26. The twenty-sixth part of the report
 27. 27. The twenty-seventh part of the report
 28. 28. The twenty-eighth part of the report
 29. 29. The twenty-ninth part of the report
 30. 30. The thirtieth part of the report
 31. 31. The thirty-first part of the report
 32. 32. The thirty-second part of the report
 33. 33. The thirty-third part of the report
 34. 34. The thirty-fourth part of the report
 35. 35. The thirty-fifth part of the report
 36. 36. The thirty-sixth part of the report
 37. 37. The thirty-seventh part of the report
 38. 38. The thirty-eighth part of the report
 39. 39. The thirty-ninth part of the report
 40. 40. The fortieth part of the report
 41. 41. The forty-first part of the report
 42. 42. The forty-second part of the report
 43. 43. The forty-third part of the report
 44. 44. The forty-fourth part of the report
 45. 45. The forty-fifth part of the report
 46. 46. The forty-sixth part of the report
 47. 47. The forty-seventh part of the report
 48. 48. The forty-eighth part of the report
 49. 49. The forty-ninth part of the report
 50. 50. The fiftieth part of the report
 51. 51. The fifty-first part of the report
 52. 52. The fifty-second part of the report
 53. 53. The fifty-third part of the report
 54. 54. The fifty-fourth part of the report
 55. 55. The fifty-fifth part of the report
 56. 56. The fifty-sixth part of the report
 57. 57. The fifty-seventh part of the report
 58. 58. The fifty-eighth part of the report
 59. 59. The fifty-ninth part of the report
 60. 60. The sixtieth part of the report
 61. 61. The sixty-first part of the report
 62. 62. The sixty-second part of the report
 63. 63. The sixty-third part of the report
 64. 64. The sixty-fourth part of the report
 65. 65. The sixty-fifth part of the report
 66. 66. The sixty-sixth part of the report
 67. 67. The sixty-seventh part of the report
 68. 68. The sixty-eighth part of the report
 69. 69. The sixty-ninth part of the report
 70. 70. The seventieth part of the report
 71. 71. The seventy-first part of the report
 72. 72. The seventy-second part of the report
 73. 73. The seventy-third part of the report
 74. 74. The seventy-fourth part of the report
 75. 75. The seventy-fifth part of the report
 76. 76. The seventy-sixth part of the report
 77. 77. The seventy-seventh part of the report
 78. 78. The seventy-eighth part of the report
 79. 79. The seventy-ninth part of the report
 80. 80. The eightieth part of the report
 81. 81. The eighty-first part of the report
 82. 82. The eighty-second part of the report
 83. 83. The eighty-third part of the report
 84. 84. The eighty-fourth part of the report
 85. 85. The eighty-fifth part of the report
 86. 86. The eighty-sixth part of the report
 87. 87. The eighty-seventh part of the report
 88. 88. The eighty-eighth part of the report
 89. 89. The eighty-ninth part of the report
 90. 90. The ninetieth part of the report
 91. 91. The ninety-first part of the report
 92. 92. The ninety-second part of the report
 93. 93. The ninety-third part of the report
 94. 94. The ninety-fourth part of the report
 95. 95. The ninety-fifth part of the report
 96. 96. The ninety-sixth part of the report
 97. 97. The ninety-seventh part of the report
 98. 98. The ninety-eighth part of the report
 99. 99. The ninety-ninth part of the report
 100. 100. The hundredth part of the report

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

DISTRICT OF COLUMBIA
 DEPARTMENT OF THE ARMY
 OFFICE OF THE CHIEF OF ENGINEERS
 WASHINGTON, D. C.

வெள்ளை நாய்

Composite with
from 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 25

1. சென்னை, தமிழ்நாடு
 2. சென்னை, தமிழ்நாடு
 3. சென்னை, தமிழ்நாடு
 4. சென்னை, தமிழ்நாடு

100-1

IT IS A COMMON
FINDING THAT
SOME BLOOD TO
LARGE VESSELS
IS CARRYING
BLOOD

1 om̃ibus est communis: vt in prima, † ἀρχαῖος, admoens: αἰχμαλωτὴς, turpiter
 loquens: ἀλγῆρας, perfriciens: † διωκυπῶν, qui primam affectum est beneficio: κρ-
 ητοῦρας, vites, grauius capite: (οἱ κρητοῦρας, capitis dolore grauiasi) κροτῶν,
 plaudens, plausu excipiens: κυρολαϊκῶν, proprie ἐν ἀπείδ loquens: κυν, pragmati-
 2 † μισθῶν, μετυσθῶν, in medio existens: συνοικῶν, coniunx: συσκῶν, in eodem morans
 ientorio, contubernalis: συσιπῶν, simul vescens consodialis: φιλοζωαμικῶν, cari-
 dus literarum: ψυχροποτῶν, frigidam potans. In secunda coniugatione, ἀε-
 σῶν, prauis: κισσοῶν, olidus, foetens: κισσῶν, qui commodat: μαδῶν, tucalua-
 ber, caluus totius: σκοληκῶν, vermicularius: πειφῶν, delicias, delicias diffuens.
 10 In tertia, θῆρ, populeus, βασιλῆς, ἀδελφῶν, pro θῆριος, facta syncretis in in: † τε-
 τῶν, ter. so faciens. In reliquis etibus & generibus prima a tertia non differt,
 sed secunda habet semper in contractione ω, vbi in ceteris duabus est ου: vt in
 nominatio plurali masculino primæ, ἀμικραυῶντες, consilii inopes: ἀνθικωῶν-
 15 τες, aduersarij, qui uni contrarij sententiæ: ἀπίστωτες, increduli, ἥτοι αὐδιστες
 dicto: ἀμικραυῶντες, equos iugales nutriendes: † ἱππαυῶντες, & in datiuo ἱπ-
 κλοδῶν, in quibus epiala exercet: ἱστυαμωῶντες, rantes adempti vires: & in neu-
 tro, πῶν ἱστυαμωῶντε, aqualia) ἱκκωῶντες, sanietem emanantes: κροτολογῶντες,
 laudantes, predicanes: κισσοφορῶντες, hederae gestantes, bacchantes: λαβροφα-
 20 ρῶντες, vorantes: λειπτοδωῶντες, in furiam tentantes: † μετλορῶντες, ostentap-
 tes/se: † οἰκτορῶντες, miseri de plorantes, quali miseria fundentes: παρορῶντες,
 hortantes: παρορῶντες, qui adhaerent imperatoribus, exercitiis: ἀεζυνοῶν-
 25 τες, circumadentes: ἀεζυνοῶντες, vicini: ποροδοσκῶντες, lenocinantes: πειραμα-
 λογῶντες, in parantibus rebus occupati: συσκῶντες, coniubernalis: συσιπῶντες,
 qui sunt eiusdem seriei ἐν ὁρίν, ἐν qui eandem seriei efficiunt: τελερῶντες, qui
 35 patiuntur deflexum capillorum: ὑπερδωκῶντες, clarissima opinio: ne imbuti: ὑψω-
 ρῶντες, cornicem tollentes: ψυχορῶντες, frigore potentes: ψυχορῶντες, qui
 frigidi videntur balneis: ἀποσκοποῦντες, explorantes: horas. Sic in tertia, † μφορῶ-
 40 οῦτες, similes reddentes: ἀεζυνοῦτες, superstitis: † ἀεζυνοῦτες, seu potius, ἀε-
 ζυνοῦτες, saturi: συσιπῶντες, adiungentes, concilians, † χανδρῶντες in grumū
 30 defescentes. Sic & in reliquis generibus vtriusque coniugationis: vt in femini-
 no primæ, ἀγαυῶσα, qua gregi praest: ἀεζυνοῦσα ἀεζυνοῦσα, inofficio/σα τεστ-
 ationum: ἀπικῶσα, secunda bona prole: ἡλυμῶσα, deploans: πλυτικῶσα, qua
 habet multos filios: ἀποτοκοῦσα, qua primam enisit: ἔχυνῶσα, celeriter na-
 5 ῖγας, & in plurali, ἡλυμῶσας, factam parientes: λιπομῶσας, animi defe-
 5 ctione laborantes: συροῦσας, contemtime, & in neutro plurali χροσῶσας, in uo
 fulgentia. Pariter in tertia coniugatione: vt in feminino singulari, ἐπισκοῦ-
 10 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 15 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 20 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 25 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 30 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 35 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 40 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 45 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 50 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 55 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 60 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 65 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 70 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 75 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 80 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 85 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 90 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 95 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 100 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 105 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 110 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 115 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 120 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 125 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 130 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 135 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 140 σα, confitmans: τινοῦσα, rugetera, pariens, gignens. & in neutro plurali, ἐπισκοῦ-
 σα, confitmans: τινο

confectus: παρρητιύμην, veniam orans: παρρητιύμην, molestia affectus: παρρη-
 νομήμην, pateris legibus utens: παρρητιύμην, foris: παρρητιύμην, qui spe-
 quens seriatim: παρρητιύμην, serio loquens: παρρητιύμην, pateris: παρρητιύμην,
 venia donatus: παρρητιύμην, qui hyeme seritur. In nominatio plurali, ἀλ-
 ληλομήμην, inter se secantes, deambulationes in cruce modum ad rectos angulos
 secantes: ἀλλοτρίμην, defensores: γυναικωπότημην, qui uxoria potestate parentis
 eius γυναικωπότημην, obfessi a demonibus: ἑσπεριόμην, delicii & umbrati vicia co-
 aluit: ἑσπεριόμην, contemplati: ἑσπεριόμην, dona capientes: ἀλγυμην, qui
 imperio paucorum vivunt: παρρητιύμην, in custodia signa dantes hosti-
 bus in bonum: παρρητιύμην, superati: παρρητιύμην, vermicularia proles:
 συμφορέμην, conuehentes. In feminino singulari, οἰκονόμην, & sine crasi οἰκονο-
 μῆν, qua habitatur. id est, orbi habitatus, terra habitabilis, orbi terrarum:
 ἑσπεριόμην, qua cum viro congredditur: συμφορέμην, frequentia habitatorum
 culta. In neutro singulari, ἀλγυμην, honestum dictum: κληρονομίαμην, quod hereditate contingit. In plurali, ἀλγυμην, in accusativo dictum: ἀλγυ-
 μῆν, per allegoriam dictum: ἀλγυμην, qua indefinitè capiuntur: κληρονομίαμην, ea qua circumaguntur: τὸν νόμην, mensis conceptus: ἀλγυμην, primi ge-
 nita, primordialia: παρρητιύμην, confecta, monstifica: ἑσπεριόμην, quorum
 radices inciduntur. Eodem modo in tertia coniugat ut in masculino singula-
 ri, ἀλγυμην, pateris: ἑσπεριόμην, incipit: οἰκονόμην, flagrans: ἑσπεριόμην, qui diminutatem assumit: ἑσπεριόμην, deprimatus:
 κληρονομίαμην, assumptus: κληρονομίαμην, materia portatus: κληρονομίαμην, pateris:
 ἑσπεριόμην, qui vespatur in ludo, ut scholasticus: κληρονομίαμην, speridatus, qui
 induitur crepidibus: κληρονομίαμην, subsidens lacuna in modum: ἑσπεριόμην, rare-
 scens: οἰκονόμην, extenuans: οἰκονόμην, pronus ad amicitiam: οἰκονόμην, rectè
 succedens: (hinc ὀρθονόμην πόλις, ciuitas fortunata & rectè constituta: & τὸ ὀρθονό-
 μον, προφρεσις) παρρητιύμην, vasitate confectus: παρρητιύμην, aquiparatus:
 παρρητιύμην, triplicatus: παρρητιύμην, pateris, limbum constans: παρρητιύμην, pres-
 sus: παρρητιύμην, dilatus: παρρητιύμην, spirans: ἑσπεριόμην, paribus
 instillatus seu infusus: παρρητιύμην, scopis purgatus seu mundatus: παρρητιύμην, tormi-
 natus, torminibus versatus: παρρητιύμην, solatus: παρρητιύμην, mitescens: παρρητιύμην,
 τὸν νόμην, vna & crucifixus: παρρητιύμην, turbatus: παρρητιύμην, terribilis
 ἀλγυμην, in arborem transiens, arboreascens. In plurali, ἀλγυμην, aliter-
 scens: σφοδρῆμην, in formam pile se conuertentes. In feminino plur. παρρητιύμην,
 obfetrices. In neutro singulari, ἑσπεριόμην, apertum, firmum, tranquillum: παρρητιύμην, denudatum: & sic de aliis quæ eandem in
 duabus aut tribus coniugationibus terminatione habent: in quibus discernen-
 dis aliquo sanè opus est iudicio, & mediocri exercitatione at in iis locis in quibus
 vnaqueque coniugatio terminationem propriam ab aliisq; differentem habue-
 rit, de vero themate dubitari non potest, modo ipsa mutetur in eam quæ themati
 illius coniug. competit: ut in αὐτῆς, carpi, & dormi: αὐτῆς, indiget, ubi deest, αὐτῆς
 mutandum in τὴν vel αὐτῆς, nam inter circumflexa hæc terminatio inuenitur tantum
 in prima coniug. videlicet in secunda persona singulari præsentis indicatiui vocis
 actiue. sic αὐτῆς in tertia persona eiusdem numeri, temporis, modi ac coniug.
 quod, ut habeas thema, mutandum in τὴν, ut in sequentibus: ἀλγυμην, insti-
 cit: ἀλγυμην, utrinque mouet: ἀλγυμην, refuit: ἀλγυμην, sufficit: ἀλγυμην, strepi-
 tas (Doricum est pro ἡσπῆ: sic in imperfecto ἀλγυμην pro ἡσπῆ, resonabat) ἀλγυμην,
 improbat: ἀλγυμην, distendit: ἀλγυμην, incolit: ἀλγυμην, sufficiens vel idoneum est,
 fieri potest: αὐτῆς & sine crasi αὐτῆς, deest: αὐτῆς, uera loquens: ἑσπεριόμην, perquam
 utile est: ἑσπεριόμην, feminam parit: ἑσπεριόμην & κληρονομίαμην, inani gloria ducitur: κλη-
 ρονόμην, comprehendit, destruit: κληρονομίαμην, sufficit: κληρονομίαμην, laudas: κληρονομίαμην, florem ses-
 silem gerit. λεπιδόμην, caros herbus: παρρητιύμην, & παρρητιύμην, remouetur: ἀλγυμην,
 παρρητιύμην, uersat: παρρητιύμην, asseruatur multos in annos: παρρητιύμην, crescit: ἀλγυμην,
 prius perdit, prodit: ἀλγυμην, in super opus est: ἀλγυμην, in capis seu ludis: ἑσπεριόμην,
 fluit: παρρητιύμην, indignatur, egredietur: ἀλγυμην, semen generale emittit: ἀλγυμην,
 παρρητιύμην, commutat: ἀλγυμην, incidit: ἀλγυμην, redit in suum locum: ἀλγυμην,
 μέν, idem valet, tantum potest: ἀλγυμην, subhabitat, subest. Idem sciendum de i cum
 accenti

[illegible]

excoꝑitantes: ἐκκοῦπτοι, & fœmininum πικροῦσθαι, necessaria: εἰς πικροῦσθαι, interrogati: & in voce actiua, ἐπιτιῶντες, interrogantes.

Verborum in μ præsentia.

**In iis que habent
v pro characterisli-
ca, mutatur**

σ
ς
τω
ται
ται

in μ .

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

in μ .

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

ταῖς

Sed hæc de barytonorum & circumflexorum præsentibus dicta sufficiant. De præsentibus quoque verborum in μ aliquid dicendum. Horum exempla in quarta coniugatione satis multa occurrunt: in aliis tribus perrara sane, quorum saltem in CLENARDI Institutionibus aut in Scholiis nostris non fuerit facta mentio, aut quæ ex eis non componantur. In iis quæ quartæ sunt coniugationis, facilis est thematis inuentio. ipsum enim sine dubio habebimus, modò vocabuli oblata terminationem (id est id omne quod ponitur post characteristicam ν) mutemus in μ , si sit vocis actiue; aut in $\mu\alpha$, si fuerit passiuæ: vt in $\piῖν\upsilon\sigma\iota$, rumpit, emittit, mutando σ in μ redditur thema $\piῖν\upsilon\mu\iota$. sic θ in secunda singulari imperatiui: vt, $\thetaῦ\sigma\upsilon\theta\iota$, concita, incita, hortare vt maturet. $\tau\omega$ in tertia: vt $\lambdaῦ\sigma\tau\omega$, luit, pondat. $\omega\gamma$ in infinitiuo: vt, $\alphaἰ\chi\mu\omega\gamma$, accumulare: $\pi\alpha\delta\epsilon\upsilon\omega\mu\alpha$, pramonstrare: $\piῖν\upsilon\omega\gamma$, rumpere, $\sigma\upsilon\mu\piῖν\upsilon\omega\gamma$, congemtare: $\phi\upsilon\omega\gamma$, nasci, coalescere, in μ a natura esse. $\mu\upsilon\omega\alpha$ pro $\omega\gamma$ Doricè in eodem infinitiuo: vt, $\epsilonἰ\upsilon\mu\upsilon\omega\alpha$, trahere. ς in participio masculino: vt, $\lambda\acute{\alpha}\delta\upsilon\varsigma$, fugiens, euadens: $\alphaἰ\epsilon\varsigma\mu\iota\gamma\upsilon\varsigma$, coniungens. $\nu\tau\epsilon$ in plurali: vt, $\alpha\upsilon\alpha\kappa\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha\upsilon\upsilon\tau\epsilon\varsigma$, suspenses. In voce passiuæ terminatio est mutanda in $\mu\alpha$: veluti $\tau\omega\gamma$ in tertia singulari præsentis indicatiui, in $\alpha\upsilon\upsilon\tau\omega\gamma$, capit, auferi: $\alpha\upsilon\pi\lambda\acute{\alpha}\upsilon\tau\omega\gamma$, recipit, capessit: $\iota\delta\upsilon\mu\tau\omega\gamma$, situs est: $\sigma\kappa\alpha\delta\alpha\upsilon\upsilon\tau\omega\gamma$, dispergitur, euascescit. $\delta\sigma\iota$ in secunda duali: vt, $\piῖ\upsilon\upsilon\delta\sigma\iota$, punitis. $\mu\epsilon\tau\alpha$, in prima plurali: vt, $\epsilon\pi\iota\kappa\omicron\upsilon\upsilon\mu\epsilon\tau\alpha$, induimur. $\nu\tau\omega\gamma$ & Ionicè $\alpha\tau\omega\gamma$ in tertia: vt, $\epsilonἰ\upsilon\alpha\tau\omega\gamma$, custodiunt. $\delta\alpha\iota$ in infinitiuo: vt, $\epsilonἰ\upsilon\delta\alpha\iota$, fernare, custodire, trahi: $\gamma\epsilon\tau\epsilon\upsilon\delta\alpha\iota$, detrabi, deduci: $\tau\epsilon\upsilon\upsilon\delta\alpha\iota$, induere: $\pi\alpha\tau\epsilon\upsilon\delta\alpha\iota$, adimere, auferre. $\mu\upsilon\delta\alpha$ in participio masculino: vt, $\epsilon\pi\iota\kappa\epsilon\mu\upsilon\delta\alpha$, immiscens: $\kappa\iota\upsilon\delta\mu\upsilon\delta\alpha$, qui mouetur: $\pi\alpha\upsilon\sigma\pi\alpha\upsilon\delta\mu\upsilon\delta\alpha$, intercidens, disperiens: $\iota\delta\upsilon\mu\upsilon\delta\alpha$, flans: at $\iota\delta\upsilon\mu\upsilon\delta\alpha$, situs, positus, accentu in penultima, perfectum est, ab eodem tamen themate. $\mu\upsilon\omega\alpha$ in neutro plurali: vt, $\alpha\upsilon\tau\epsilon\mu\omega\alpha$, qua contrariam indicationem habent: $\sigma\upsilon\omega\kappa\epsilon\tau\epsilon\mu\omega\alpha$, qua indicationi conserunt.

Præsentia compositorum in μ quomodo excutienda.

Composita à $\pi\eta\mu$.

η
η
η
η
η

in $\eta\mu$.

η
η
η
η
η

in $\mu\eta$.

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

η
η
η
η
η

Quod autem attinet ad præsentia composita ex iis verbis in μ , quorum coniugatio habetur in Institutionibus CLENARDI, non habeo melius consilium aut expediciu, quam vt huiusmodi simplicium coniugationes ad verbum edisci suadeam. si enim hæc probè teneantur, nulla sanè incidet difficultas in rimando compositorum themate. sed vt rudiores ad manum & in promptu habeant ubi se possint exercere, ex huiusmodi compositis ea quæ facpius occurrunt in medium proferamus: ac primùm loquamur de iis quæ componuntur de $\pi\eta\mu$: de quo 95.21. hæc in omnibus quorum præsentium perlonis è simplici semper seruant $\pi\eta$. si igitur quod has tres literas sequitur mutaueris in $\eta\mu$ pro temporibus actiuis, & in $\mu\eta$ p o passiuis, verum habebis thema, vt in $\epsilon\pi\iota\eta\mu\sigma\iota$, superimponit, mutetur $\eta\sigma\iota$ in $\eta\mu$, confurgit thema $\epsilon\pi\iota\eta\mu$. sic $\epsilon\mu\delta\mu$ in prima plurali: vt $\alpha\upsilon\alpha\tau\iota\eta\mu\delta\mu$, dicamus: $\alpha\epsilon\iota\pi\eta\mu\delta\mu$, attribuimus. $\epsilon\mu\delta\mu$ in imperatiuo, 106, 10. vt $\lambda\acute{\alpha}\delta\mu\delta\epsilon\iota$, disponere: $\epsilon\pi\iota\eta\mu\delta\epsilon\iota$, imponere. $\epsilon\mu\delta\mu$ in infinitiuo: vt, $\epsilon\pi\iota\eta\mu\delta\epsilon\iota$, imponere: $\alpha\epsilon\iota\eta\mu\delta\epsilon\iota$, proponere, permittere: $\sigma\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, componere, conscribere: $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, supponere, instituere. $\epsilon\iota$ in participio masculino: vt, $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, imputans: $\pi\alpha\upsilon\eta\mu\delta\epsilon\iota$, struitor: $\alpha\epsilon\sigma\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, differens: $\alpha\epsilon\sigma\eta\mu\delta\epsilon\iota$, adiciens: $\sigma\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, conficiens: $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, posthabens. Terminaciones vocis passiuæ mutantur in $\mu\alpha$: vt $\epsilon\tau\omega\gamma$ in tertia singulari indicatiui, $\lambda\acute{\epsilon}\tau\eta\mu\tau\omega\gamma$, disponit: $\alpha\epsilon\iota\tau\eta\mu\tau\omega\gamma$, cingit se: $\sigma\omega\tau\eta\mu\tau\omega\gamma$, conditur, inseritur: $\alpha\upsilon\tau\eta\mu\tau\omega\gamma$, suggerit. $\epsilon\pi\iota$ in secunda singulari imperatiui: vt, $\delta\pi\iota\eta\mu\tau\omega\gamma$, recondit. $\epsilon\delta\iota$ in secunda plurali: vt, $\sigma\omega\tau\eta\mu\delta\epsilon\iota$, componite, paciscimini. $\epsilon\delta\tau\omega$ in infinitiuo: vt, $\delta\alpha\tau\eta\mu\delta\epsilon\iota$, disponere: $\lambda\acute{\alpha}\tau\eta\mu\delta\epsilon\iota$, disponere: $\alpha\epsilon\sigma\eta\mu\delta\epsilon\iota$, accedere: $\alpha\epsilon\tau\eta\mu\delta\epsilon\iota$, proponere: $\sigma\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, animaduertere. $\epsilon\mu\delta\mu$ in participio singulari masc. vt, $\lambda\acute{\alpha}\delta\mu\delta\epsilon\iota$, proponens: $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, administrans: $\pi\alpha\upsilon\eta\mu\delta\epsilon\iota$, produciens: $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, tardus: $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, ponens, edocens. $\epsilon\mu\delta\mu$ in plurali: vt, $\alpha\upsilon\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, dicant: $\lambda\acute{\alpha}\delta\mu\delta\epsilon\iota$, constituent: $\sigma\omega\eta\mu\delta\epsilon\iota$, consentientes. $\epsilon\mu\delta\mu$ in neutro plurali: vt, $\pi\alpha\upsilon\eta\mu\delta\epsilon\iota$, ferula. Idem sentientium de cæteris à $\tau\eta\mu$ aut $\varsigma\tau\eta\mu$ compositis.

P R A E.

PRÆSENTIA compositorum ab ἵσμη, ubique servant tres literas *Ἰσοψη* ab ἵσμη
simplicis, nempe: quicquid has sequitur, mutandum in ημ in temporibus a-
ctiuis, & in αμ in passivis, atque hoc modo verum semper habebis thema:

velut nos in tertia singulari indicativi: vt. *αἰσῖνος, συστῖται: ἀφῖστος, πελλῖ, μωοται: ἡσῖ*
ἔξῖστος, reddῖτ ἀττονῖται: ἡνῖστος, προῖσται, ἀδῖβῖτ, ab Ionico (12, 29.) *ἡνῖστος*
 pro *ἡσῖστος*: *ἡσῖστος, confῖσται*: dicitur & *ἡσῖστος, ηῖστος*, quasi *ἡσῖστος*, (107, ᾠ
 16.) *αἰσῖστος, conuertit. αἰσῖ* in secunda duali: vt. *ἡσῖστος, confῖσitis. αἰσῖ* in *αἰσῖ*
 prima plurali: vt. *ἡσῖστω, προῖστω. αἰσῖ* in secunda: vt. *ἡσῖσσε, excitat. αἰσῖ*
αἰσῖ in tertia: vt. *ἡσῖστω, statuto tempore celebrat: ἡσῖστω, προῖστω: παυῖστω. αἰσῖ*

10 *ov, sistunt, n pro ari in imperatio, r6 s, i o vt, iφiφn, praefice: κατ' iφn, effice: αφ' iφn, det
obice. sic κρημν, praecipita, pro κρημαναι a κρημνναι. τε in secunda plurali: vt, κρη-
νις τε, constituit. In optatio αiω, αην: vt, αi: αiω, αiς, inferam, inferas. τε
eundem formae est κρημνιαν, moreveret, a κρημνιεν. αδαι in infinitivo: vt, αiω
αiς, αδαι, excitare, erigere: δις αiω, dirimere: αiς αiω, collocare: iπiω iπiς αiω, sub- αiω*

15 *stituerē*: ἐπιστήναι, collocare: καθίστήναι, Ionicē (13,29) καλίστήναι, constituere: μεθίστηναι, amovere, dimovere: συνιστήναι, constituere, communi consensu comperare, decurari. hanc formam sequuntur ἁποπληρῶναι, implere, satisfacere: ab ἁποπλήρημι: ἐμπιπῶναι, incendere, ab ἐμπιπῆσθαι: ἀποπτιπῶναι, succendere, ab ἀποπτιπῆσθαι. Pro αὐτῇ ab ἰσῆμι legitur ἰσῆν, quasi ab ἰσῶν: vt. καθίστηναι

20 *scilicet, iniicere: παρὰ αὐτῆς, sistere.* Rursus pro reduplicatione: sunt quæ habent ε, *is pro is in compo-*
165, 18 vt, † παρὰ αὐτῆς, & Ionicè (59, 4.) παρὰ αὐτῆς, fassere: αὐτῆς αὐτῆς, undique *finis ab ἑσθης.*
claudis: παρὰ αὐτῆς, proficere: παρὰ αὐτῆς, fecedere, Ionicum est pro μετὰ αὐτῆς, 12, 29.
παρὰ αὐτῆς, apparere: αὐτῆς αὐτῆς, præesse: αὐτῆς αὐτῆς, consistere seu conflare. sic &
in prima plurali præsentis indicatiui, καθίστασθαι, pro καθίστασθαι, coniecti sumus.

2) in tertia, ἐφιστάσθαι pro ἐφιστάναι, *imminent, impendens* : κατὰφιστάσθαι, pro κατὰφιστάναι, *perfecti sunt*. in secunda plurali imperativi, παύσασθαι, *abstare*, pro παύεισθαι sic in tertia singulari simplicis, ἴσθαι pro ἴσθαι. In his & huiusmodi, ut habest thema, quod ponitur ante s, mutandum in t: in ημὶ verò, id omne quod sequitur s, veluti & in præcedentibus, atque in sequentibus. ut in participio αἰσθάνομαι

[illegible]

3 *scilicet*: *πιστεύωτες, flammens*. *ἀσπύ* in plurali: vt, *ἀσπύωντες*, *preponentes*. sic in *μα-* *scilicet* plurali *ἀντες*: vt, *κρδισώτες*, *confirmantes*. In praesentibus passivae vo- *scilicet* cis aut mediae, mutetur in *αμμι*, id quod ponitur post *σ*: veluti *ἀσπύ* in secunda *ἀσπύ* *scilicet* persona singulari indicativi: vt, *ὀφίσσασθαι, suscipis, subis, sustines*. eiusdem for- *scilicet* mae est *ὑποδύμεναι*, *subigeris, vinceris*, ab *ὑποδύμεναμμι*. *απύ* in tertia: vt, *ἀνι-απύ*

4C *σαυται, surgit: coisateta, inflat, incumbit: iēisateta, labat, alienatur, degenerat: iēisateta, inflat, supernatur: iēisateta, intorem & defenforem assumit: σαι-
iēisateta, vna confurgit: iēisateta, suscipit: quibus similia sunt αἰσῶσται, ε-
uolat. ab αἰσῶσται: δαινωται, superat, a δαινωται: πῶσται, volat, a πῶ-
σται. αἰσῶται in prima plurali: vt, σαινωσῶμεθα, inter nos conueniat. αἰσῶται in tertia: αἰσῶται*

[illegible]

ο *φιναρς, φινatur*; et *tertia pluralis Ionica* (66, 12.) *δοτωαίς, φινωται*, ab *δοτω-*
μεν: *πελαίμεν, πελαίω, ἐμιαμ, ἐμιας*, & *πελαίω*; *inflected* accentu variant. sic in *subiun-*
ctivo πρώτοι, ἐμιαμ, comparem, non *πρώτοι*: de qua re 109, 4. & 11. *δοτωαί-*
μεν & *πελαίμεν* possunt etiam confendi aoristi primi optatiui medii, & *πελαίμεν*
subiunctiui, per syncopen pro *δοτωαίμεν*, *ήτομα*, *ήτομα*, & *πελαίμεν*,
55 *πείσομα*, ac *πείσονται*, vt habes 187, 2. & 29.) *ήτοι* in *tertia subiunctiui*: vt, *ήτοι*
τίφισήτοι, ἐμεγαλ. *ώμεν* in *prima plurali*: vt, *κλειςώμεν*, *subeamus*: *πείσοι* *ώμεν*

ἡμῶν, aggrediamur : αὐτῶν in infinitiuo : vt, ὀφείτω, obfistere, se opponere :
 ἐξίστω, decedere : ἰφίστω, insistere, incumbere : μετίστω, migrare : ἀνίστω,
 ἔμει, tueri & deservire, proponere : συνάψτω, rebellare. Ionicum est (12,
 29.) pro συνάψτω : ἡμῶν, honoris vel officii causa assurgere, assurgendo
 cedere : ἡμῶν, etiam se subducere : ἰφίστω, suslinere, in rerum natura esse :
 eiusdem formæ sunt ἡμῶν, vicare, fugere, ab ἀλέμαι : ἡμῶν, evitare :
 ab ἀλέμαι : ἡμῶν, frui : ἡμῶν, effugere : ἡμῶν, rursum miseri
 ἡμῶν, comburi : ἡμῶν, emere, redimere : ἡμῶν, vitare, declinare :
 quorum habebis thema, modò mutaueris αὐτῶν in αμῶν. αμῶν in participio
 singulari masculino : vt, αμῶν, exiens : ἀμῶν, abfiliens, arfiliens :
 αμῶν, insiliens, incipiens : ἐμῶν, degenerans : τὸ ἐμῶν, immutatum,
 quod degeneravit : ἡμῶν, inflans, & Ionicè (12, 29.) ἡμῶν, stans in
 summo, superflans : (item peritus, ab ἡμῶν, scio, 1645.) ἡμῶν, utemur
 minens : μετίστω, mutans locum, cedens locum : τὸ μετίστω, quod amissum
 est : πειστω, se offerens : ἀπειστω, iniens : ἀπειστω, ημῶν, ineunt :
 vere : ἀμῶν, præsidiens : συνάμω, accedens : συνάμω, convenientes con-
 iurati & coeuntes : ὀμῶν, subsidens, qui est in imo, suslinens, eandem formam
 habent, ἀμῶν, suspensus, μεμῶν, dimicans, pugnans : in plurali fœ-
 minino, ἡμῶν, dependentes, præcipientes pluvia plena : in quibus muta
 αμῶν & αμῶν in αμῶν, & eorum thema habebis.

In præsentibus compositorum ἀμῶν retinentur è simplicibus tres literæ
 διδ : quicquid has sequitur, mutandum in αμῶν in temporibus actiuis, & in ομῶν
 in passivis : veluti αμῶν in tertia singulari indicatiui : vt, αμῶν, produciat, ἀμῶν,
 διδωσιν, offert : αμῶν, profert, exhibet, edit. inuenitur & in eadem persona αμῶν
 pro αμῶν, quasi à circumflexo διδω διδω, vt, αμῶν, erumpit, exonerat se : αμῶν,
 διδω, insiliat : μεμῶν, imperit : αμῶν in tertia plurali : vt, αμῶν, produciunt, exi-
 stunt : αμῶν, edunt, existunt. pro αμῶν ponitur Ionicè αμῶν : vt, αμῶν, tra-
 dunt : μεμῶν, impertiunt : πειστω, tradunt. αμῶν in infinitiuo : vt, αμῶν,
 διδω, producere : ἀμῶν, persolvere, reddere : αμῶν, dedere : αμῶν, præbere :
 αμῶν, crescere : μεμῶν, communicare, distribuere : πειστω, remittere :
 αμῶν, prodere, αμῶν, terga vertere. & in participio masculino : vt, αμῶν,
 διδω, referens, committens : αμῶν, dans, præsens, succumbens : in plurali αμῶν,
 dans : αμῶν, tradens : συνάμω, adiuuans ad collocandam puellam. αμῶν in fœ-
 minino : vt, αμῶν, pronuens : αμῶν, ciens. In voce passiva fiat mutatio in
 ομῶν : veluti αμῶν in tertia singulari indicatiui : vt, αμῶν, concedit. αμῶν in sub-
 iunctiuo : vt, αμῶν, vendat. αμῶν in infinitiuo : vt, αμῶν, ingeri, distribui.
 αμῶν in participio mascul. vt, αμῶν, digestus, diffusus. αμῶν in fœ-
 minino, αμῶν, proditiōem μοῖσθα.

SEQUUNTUR præsentia compositorum ab anomalis in αμῶν, quæ
 in multis locis ne vnum quidem thematis elementum retinent, quod nos pos-
 sit in illius cognitionem deducere. In his non habeo consilium promptius aut
 expeditius, quam vt simplicium coniugationes ad verbum edisci suadeam :
 quibus probè memoriæ mandatis, thematis inuentio tam in simplicibus quam
 in compositis non potest non esse facilis, & maximè in præsentibus, de quibus
 nunc habetur sermo. nam eodem prorsus modo se habent præpositiones in
 omnibus quorumvis præsentium verbi alicuius personis, quo & in ipso the-
 mate. Itaque vt habeas thema in iis quæ à verbis anomalis in αμῶν composita
 esse, cum ex eorum significatione, tum ex præcognita simplicis coniugatione
 deprehenderis, muta id omne quod ex huiusmodi coniugatione retinetur, in
 ipsius simplicis primam personam indicatiui eiusdem vocis : & sic semper ve-
 rum compositi thema habueris cum in priori compositionis parte nihil omni-
 no varietur : veluti αμῶν, versaris cum, similes, & αμῶν, abest, deest, ex αμῶν, id
 est, sum, componi, colligere non est difficile ex conformi significatione, & quod
 in coniugatione præsentis αμῶν inueniatur in secunda persona αμῶν, & in tertia αμῶν.
 mutantur igitur in αμῶν, vera habebis themata, αμῶν & αμῶν. idem iudica-
 dum de alijs compositis quæ seruant αμῶν, vel quidpiam tale ex coniugatione
 præsen-

αμῶν in αμῶν.

Composita à δι-
δω.

αμῶν
αμῶν
αμῶν
αμῶν
αμῶν
αμῶν

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

αμῶν.

[illegible]

CONSIMILIS ratio est observanda in praesentibus compositorum *Composita ab εἰμ.*
ab εἰμ, vado, eo, &c. ibo, cuius coniugatio posita est pagina 159. Vtenim illo-

rum themata habentur, mutandum in *αμ*, id quod ea composita habuerint è
 40 configuratione simplicis *αμ*: veluti α in secunda singulari indicatiui: quæ quam-
 uis à secunda *αμ* est, id est, *sum*, neque in simplici neque in compositis differat,
 significatio tamen facile discernitur: quemadmodum & ipsa themata ex his
 duobus verbis composita, & quædam aliz personæ, quæ sola significatiope
 dignosci possunt ab hocne an ab illo componantur: vt, *† αμ* *αμ*, *adu*, vel *adibi*:
 45 vsurpatur quoque pro tertia, *αμ* *αμ* in tertia: vt, *αμ* *αμ*, *successit*, *excessit*, *nos*
ascendit, *descendit*, *abibit*, *radit*: *αμ* *αμ*, *transit*, *transmisit*: *αμ* *αμ*, *subit*, *ingreditur*:
αμ *αμ*, *descendit*: *αμ* *αμ*, *ulciscitur*: *αμ* *αμ*, *prodit*, *accidit*: *αμ* *αμ*, *ambit*, *ir-*
cumbit, vel *circumibit*: *αμ* *αμ*, *procedit*: *αμ* *αμ*, *accidit*, *obuenit*. *αμ* in prima plu-
 50 rali: vt, *αμ* *αμ*, *potimus*, *proficiscimur*. (dicitur è *αμ* *αμ*, quæ ab *αμ*: vt, *αμ* *αμ*,
αμ, *descendimus*) *αμ* in tertia plurali: vt, *αμ* *αμ*, *exeunt*: *αμ* *αμ*, *irruunt*, *la-*
scunt, *incorporant*: *αμ* *αμ*, *an manducant* in: *αμ* *αμ*, *prodeunt*, *accidunt*: *αμ* *αμ*, *αμ*
αμ, *pergruant*: *αμ* *αμ*, *obveniant*: *αμ* *αμ*, *simul discunt*. *αμ* in imperati-
 55 uo: vt, *αμ* *αμ*, *discede*, *abi*: *αμ* *αμ*, *ingredere*: *αμ* *αμ*, *exi*, *abi*: hinc *αμ* *αμ*, pro *αμ* *αμ*, vel *αμ*
αμ: *αμ* *αμ*, *radi*: *αμ* *αμ*, *accedo*, *adesse*: *αμ* *αμ*, *accede*. *αμ* in tertia: vt, *αμ* *αμ*, *αμ*
veniat: *αμ* *αμ*, *accedas*. *αμ* in secunda duali: vt, *αμ* *αμ*, *accedit*: *αμ* *αμ*, *accedi* *αμ* *αμ*
αμ *αμ* in secunda plurali: vt, *αμ* *αμ*, *adesse*, *frangite*. *αμ* in infinitiuo: vt, *αμ* *αμ*, *αμ*
descendere: *αμ* *αμ*, *subprope*, *subintrare*, dicitur etiam poeticè *αμ* *αμ* & *αμ* *αμ*, *αμ* *αμ*.

παρέρχεται, pratermittens. ἔντες in plur. vt, ἀνέπτε, dimittentes: ἀφίεντες, omitten-
tes: ἐκείντες, iniciētes: καλέντες, demittentes, à καλέμ. Ionico (12, 29) pro κα-
θήμι: παρέρχεται, omittentes: καθέντες, cedentes, remittentes, ab Ionico καθήμι
(12, 29) pro ὑφίημι. ὅσα in fœminino singulari: vt, ἡδονήσας, relaxans, in neu-
tro: vt, μεθύνω, transmittens. ἵτα in tertia singulari indicatiui passivi: vt, ἀνι-
σταί, euascescit: διέντα, transicitur: αὐτίστα, admittit, patitur, animum inducit:
ἐξοίστα, extollitur: καθίστα, remittitur, ab Ionico καθίσταμαι (12, 29) pro ὑφίσταμαι.
ἐμέτω in prima plurali: vt, αὐτέμετω, adhiisimus. ἑντα in tertia: vt, ἀπέντα, emittunt,
emittuntur, Ionicum est pro ἀπέντα: φέντα, petunt: αὐθέντα, admittunt, eod. εντα
in infinitiuo: vt, ἀφιδώμ, pro derelicto habere: ἐφιδώμ, studiosius esse: κατὰ αὐ-
τόν, prauariuari, pro nihilo ducere: μεθέωμ, deferre: αὐτόν, proticere, pro-
dere, cedere, largiri: ὑφιδώμ, decedere. ἑδῶμος in participio singulari masculi-
no: vt, ἀνέδῶπος, vagabundus: κατήδῶπος, demissus, coniectus: αὐτῶπος, emit-
tens: ὑπέδῶπος, concedens, remittens, se submittens: & simplex ἑδῶπος, cupiens,
I cupidus. ἐδῶπη in fœminino: vt, καλέδῶπη, demissa, à καλέμας Ionico pro κατή-
μας, 12, 29. ἑδῶμη in neutro plurali: vt, κατὰ φέδῶμη, missi a.

A B Hυα (de quo 163, 1) componuntur ἀφύμα, vnde participium ἀφύμα-
νος, sedens: παρήμα, vnde παρήματος, assidentes, et κατήμα, quod & Ionicè κα-
τήμα, 12, 29. hæc, & ex his rursus composita, quæ significatione facile digno-
scuntur, seruant communiter κατὰ, & Ionicè κατ: vt habeas thema, muta in ημα
id quod ponitur post κατ, vel κατ Ionicè: vt ἕτα in κατήτα, constitutus est, ut
quod Ionicum est (163, 12), pro κατῆλτα. ὁμα in prima plurali subiunctiu:
vt κατῆμας, sedentibus. ἥμα in participio: vt, κατῆμα & Ionicè κατῆμα
sedens, considens: ἀνακατῆμα, vnde ἀνακατῆμα, mulier menstrua: επικα-
τῆμα & Ionicè επικατῆμα, insidens: παρακατῆμα, assidens: ἀποκατῆ-
μα & Ionicè αποκατῆμα, in plurali αποκατῆμα, discumbentes: αὐτοκατῆ-
μα, obdicens, assidens: κατακατῆμα, insidans.

S E Q V N T V R ducta à κέμα, de quo 163, 20. hæc communiter v-
bique retinetur: quod hanc syllabam sequitur, mutantur in μα. Si hinc de-
scendere significatio quoque demonstrat, & habebis thema, veluti τα in τα
tertia singulari indicatiui: vt, ἀποκεται, repositum est: παρεκεται, interpositum
est, interiacet: περικεται, circumdatus est: αὐτοκεται, negotium datum est: συγ-
κεται, certum est, constat, conferbitur: ἀποκεται, præest: ἀποκεται, constitutum
est. εἰ in secunda plurali: vt, σύγκεται, consurgens. ἑτα in tertia: vt, συγκεταί, εἰς
conferuntur, constant. σῖ in secunda singulari imperatiui: vt ἀσκετο, respice
sur, circumfundere. εἰα in tertia: vt, επικεῖαι, imponatur: ἀποκεῖαι, diffra-
gitur. εἰα in infinitiuo: vt αὐτοκεῖαι, incumbere: αὐτοκεῖαι, squae: αὐτοκα-
εἰαι, prius editum seu subiectum esse: & simplex κεῖαι, iacere, positum esse. ῖμας εἰα
in participio: vt, ἀποκεῖμα, repositus, reconditus: ἀποκεῖμα, affectus: παρο-
κεῖμα, adiacens, reuens prateritum: ἀποκεῖμα, circumdatus, circumfusus: αὐ-
κεῖμα, exporrectus, praesens: αὐτοκεῖμα, adherens: (hinc aduerbium αὐτοκε-
ῖμα, instanti, addidit) αὐτοκεῖμα, propositus: συγκεῖμα, simul positus:
ἀποκεῖμα, super discubens: ἀποκεῖμα, praesens, subiectus: & simplex
κεῖμα, situs, inherens, incumbens. ῖμα in fœminino singulari, & ῖμα in plu-
45 rali: vt, επικεῖμα, adiacens, circumiecta. ῖμα in neutro singulari: vt, ἀποκε-
ῖμα, oppositum, contrarium, repugnans: επικεῖμα, impendens: το αὐκεῖμα,
id de quo agitur: το συγκεῖμα, quod conueniat. ῖμα in plurali: vt, επικεῖμα, ῖμα
imposita: αὐτοκεῖμα, adherentia, adiacentia. Pro κέμα poëta vsurpant κέ-
μα & κέμα: ab utrovis in tertia singulari indicatiui sit κέμα, & infinitiuus κέ-
μα. δει: vnde cum ἐν, επικεῖται, fauiscinum est: & επικεῖται, infligi. & ἀνομα ο.
pratius κεῖμα, κέμα, pro κέμα, κέμα, in ērem, iaceres: κέμα, iaceret seu iaceat,
sit: cum ἐν, επικεῖται, incuberet.

PRAESENTIA orta ab ἰστημι (de quo 163, 12) vbiq; seruantur. *Composita ab ἰστημι.*
 praeterquam ἰστημι, pro ἰστω, scias, 164, 2. in reliquis vero quae ab ἰστημι duci ex
 55 significatione vel ex illius coniugatione deprehenduntur, mutetur in ἵστω
 id quod ponitur post ἵστω : vt ἵστω in ἵστωρ, praescimus, praecognitum habemus, ἵστωρ in ἵστωρ.

oblatabantur seu oblatati sunt. οὐδ' in tertia plurali : vt τ' αὐτῶν, respondebant : οὐδ' τ' ἀποκρίσθαι, pulchre & pedetentim ibant : τ' ἱερῶν, ponebant, vide 166, 42. μαιόντες & ἱμαίωντες, meminerunt, ἀποεῖκο μαιόμεναι, τ' ἐκρυδόντες, litigabant, ἀσπερὶς congressi sunt : ὀλίγους, parabant : ἱρίοντες, interrogabant : ὁρμίωντες, procedebant : seu procefferant : ὄροντες, implebantur : ἀεικτείνοντες, circumoccidebant : τ' ἀεικμηχολοῦντες, struebant : τ' ἐπιθιέβαντες : συναλάσσοντες, reconciliabantur : ταυῶν, ex- tendebantur : τ' ἀλγόντες, struebant : τ' ἐφρίοντες, credebant, educabantur. 10 pro u Ionice 61, 33.) in secunda singulari : vt, τ' ἔγωγε, sedebas, & siede in imperativo.

in omni.

NOTA N D A sunt imperfecta ducta à futuris, quæ pro præsentibus vsur- pantur, de quibus 167, 28. ea enim ad thema primigenium sunt referenda : vt, βίσις, ascendebat seu ascendis, potius ad βαιῶν quàm ad eius futurum βίσσας, & πέρσσει, siccabat, ad τέρω : vnde futurum Æolicum πέρω, pro τέρω, (168, 16.) quod pro præsentis vsurpatur : hinc passivum πέρσσεσθαι, & participium πέρσσειν, siccatus. Idem etiam plerumque erit observandum in iis imperfectis quæ du- cuntur à præsentibus poetiis : quæ si in lexicis non inveniuntur, quærenda erunt primitiva è quibus poetica ista sunt deducta.

H v c quoque referri possunt imperfecta Ionica quæ in barytonis in- tercharacteristicam & terminationem recipiunt epenthesis litterarum ιου, sed augmentum raro admittunt. in huiusmodi si mutaveris ιου, & terminationem

sequentem ætium in ου, & passivam in ομεν, verum habes thema, nisi maius referre ad poeticum in ου aut ομεν : veluti ιου in prima singulari & tertia plurali in sequentibus & similibus, στίχοι, servabat seu servabant : πλήθη, erant : ζωοι, vivebant : cum ἀλγ' ἀλγέσκειν, vivebant : (sunt qui cum aug- mento legant δι' αὐτοῖς) καλῶς, vivebant : πρῶτος, prænitebant.

25 & superabant : παλαιοι, & cum augmento : παλαιοι, naviabant. sic ιου seu ιουι ιουοι in tertia singulari : vt, τ' ἔγωγε, habebat, respondebat : (invenitur & præsens ἔχω, poetice pro ἔχω, habeo : ἔχου, habet, indignatur) ἔδισκε, representabat : ab ἔδω pro ἔδω, 140, 19 : (invenitur & ἔδισκε, faciebat, sacrificabat) ὄδισκε, dormiebat : ἔλκε, clamabat seu clamavit : (dicitur & ἔλκε) κλαίει, plora- bat : καλῶς, abluabat : κρύει, curabat : μετακρύει, transcendebat : ἔκλει- ον, (quod & κρύει, pro κρύει) increpabat : παλαιοι, laudabat : παλαιοι, ad- uerbatur naviat : πρῶτος, desiderabat : πωλεί, vendebat seu vendidit : σκα- μισκε, vna habitabat : οἰσκει, servabat, saluum fecit : ἔκτισκε, vertebat in fugam. sic ιου in tertia singulari imperfecti passivi, quæ terminatio verren-

35 da est in omni, vt habes thema : veluti λίσκειτο, supplicabat : σδρασκεῖ, pra- bebant : φωνίσκει, apparuit. at πωλίσκει, obibat, non à πωλομαι, sed à πωλο- μαι : 544 : si aliorum analogia servaretur, dicendum esset πωλίσκειτο, vel facta contractione πωλίσκειτο, verum ex diphthongo tollitur subiunctiva : vide 48, 2. Sic in tertia plurali αἰσκει, dormiebat, non αἰσκειοντο aut αἰσκειοντο :

40 & in voce activa οἰσκει, prodibant, pro οἰσκειοντο seu οἰσκειον. In iis quæ ducuntur à verbis secundæ coniugationis circumflexorum, hoc discrimen est manifestus. habent enim αου pro αου : vt αἰσκει, sinebat, à poetico αἰδω αἰ. pro αἰω αἰ : at ἔχουσιν, extraxit. aorist. est pro ἔχουσι, ab ἔχω, vt αἰσκει pro αἰσι, ab αἰω. Poetæ in huiusmodi nonnunquam aliud α inserunt, sicuti & aliàs αου

45 contractione facta in α, 9 : 2, 5. vt, à βαδῶ αἰ, βοῦσκει, clamabat : βοῦσκει, vocife- rabatur : à δῆδω αἰ, δῆδωσκει, populabat vel populabantur : à γαίτω αἰ, γαίτωσκει, αἰσκει habitabat : à πιδῶ αἰ, πιδῶσκει, impediebat, ligabat. Ab ὀρδῶ, fit τ' ὀρδῶσκει, ὀρδῶσκει pro ὀρδῶσκει, reiecta subiunctiva vocali v.

ADDV CAMVS iam exempla quædam imperfectorum contra- 50 ctionum in quibus augmentum desideratur. horum sola terminatio coniuga- tionem indicat, præterquam in prima & tertia coniugationibus, quæ in pri- ma persona cuiusvis numeri & vocis, ac in secunda singulari passiva, atque in tertia plurali eandem habent terminationem, quodd' ου & ου, atque ου & ου con- trahuntur in ου. in his si thema definens in ου αἰ, aut ου αἰ ου, non inveniatur, 55 quærendum erit in ου αἰ, aut ου αἰ ου, at in aliis personis ambigua nulla potest incidere, si enim in contractione fit ου, vel etiam τ' ου Dorice pro ου, ver-

ιου in omni.

in αἰ αἰ.

αἰσκει in αἰ.

Imperfecta contra-
cta sine augmento

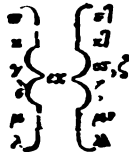
*je, transibat seu transferat, à μετέβαιν, quod fit à μεταβαίν, 166, 39. μεταβαίν, προ-
 nitabat, à μεταβαίν, μεταβαίνοντες, praenitentes erant, eos praenitebat, à μεταβαίνον-
 ται: μεταβαίν, accerserat, vocabat ad se, à μεταβαίνω. μεταβαίν, praenituit,
 à μεταβαίνω, quod fit à μεταβαίνω τὸ μεταβαίν, 166, 40. μεταβαίνω, difficiebantur,
 à μεταβαίνω, difficiebantur, à μεταβαίνω, inuitabant, à μεταβαίνω. In his pro abie-
 cto: reponatur: ἐπικραύνη, perficiebat, ab ἐπικραύνη τὸ ἐπικραύνη: ἐπι-
 κραύνη, ἀντανίγαντες: ἐπικραύνη, ingruiebant, instabant: ἐπικραύνη, parebat, ab
 ἐπικραύνη: ἐπικραύνη, versabantur, ab ἐπικραύνη οὐμαι: ἐπικραύνη, dissipabat,
 ab ἐπικραύνη τὸ ἐπικραύνη. In sequentibus pro: ponatur e, ἀπικραύνη, oc-
 cidebant, ab ἀπικραύνη: ἀπικραύνη, inferior erat, ab ἀπικραύνη: ἀπικραύνη, interficie-
 bat, ab ἀπικραύνη, secundae coniugationis verborum in μι: ἀπικραύνη, uince-
 bat, ab ἀπικραύνη: ἀπικραύνη, pendebat, & ἀπικραύνη, tenebat, ab ἀπικραύνη-
 μαι, 163, 20. ἀπικραύνη, abluerebat, Ionicum est (66, 2, & 12) pro ἀπικραύνη-
 ται, ab ἀπικραύνη. ἀπικραύνη, subigebant, subigebant: ἀπικραύνη, recipiebant
 seu tacebat, & tertia pluralis Ionica (66, 2, & 12) ἀπικραύνη, receperunt, responde-
 runt, ab ἀπικραύνη, Ionico pro ἀπικραύνη, 12, 32: ἀπικραύνη, facultati erat, ab
 ἀπικραύνη, 163, 22. In sequentibus & similibus: est tollendum & mutandum
 in κ, ἐπικραύνη, excluderebat, arcebat, ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη, deficiebat, ab ἐπικραύνη:
 ἐπικραύνη, ardebat, ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη, expectabat, ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη,
 perficiebantur, Doricum est (92, 15) pro ἐπικραύνη, ab ἐπικραύνη οὐμαι: ἀπικραύνη
 praeteruehebantur, transmittabant, à μεταβαίνω: ἀπικραύνη, clam ef-
 ferebat, ab ἀπικραύνη: ἀπικραύνη, subducit, ab ἀπικραύνη, 163, 22. Ex omni-
 & omni in sequentibus, tantum abiciendum, & terminatio suo more in thema-
 tis terminationem mutanda, ἐπικραύνη, permitterebat indulgebam, & ἐπικραύνη, dabat,
 afferebat, ab ἐπικραύνη, sed tamquam ab ἐπικραύνη, 105, 10. ἐπικραύνη & Attice au-
 gmento syllabico i, in temporale commutato. ἐπικραύνη, accumulabam, ab ἐπικραύνη:
 ἐπικραύνη, conficiebat seu confecerat, à μεταβαίνω, sed quasi à μεταβαίνω, 105, 9.
 ἐπικραύνη, componebat seu composuit, à μεταβαίνω, 96, 14. In his abiectione i, prae-
 cedens mutandum in γ, ἐπικραύνη, concipiebat, ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη, conue-
 niebat, à μεταβαίνω, 163, 22: ἐπικραύνη, ferebat, ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη, con-
 fundebat, id est, commouebat, perturbabat, à μεταβαίνω. In sequentibus, muta-
 dum in μι, ἐπικραύνη, constituerebat, confirmabat, à μεταβαίνω: ἐπικραύνη, im-
 pitebant, ab ἐπικραύνη, implebat, ut ἐπικραύνη, 98, 21. ἐπικραύνη, implebat,
 ab ἐπικραύνη: ἐπικραύνη & Attice (210, 20) ἐπικραύνη, concedebat, conficiebatur, 35
 & ἐπικραύνη, conficiebatur seu confisi sunt, à μεταβαίνω siue ἐπικραύνη, 164, 20.
 Et hae de imperfecto. ad alia tempora quae cum praesenti cognationem ob cha-
 racteristicam habent, veniendum.*

AORISTORVM SECVNDORVM, AC FVTVRORVM ITEM

SECVNDORVM THEMATATA

Quomodo inuestiganda.

*Aoristum sec & fu-
 turum sec. quomodo
 à ceteris temporib.
 distinguantur. Au-
 gmentis characteri-
 stica, penultima &
 terminatio exa-
 minanda.*

A c duo tempora significatio tēporis varians, à præ-
 senti & imperfecto maxime distinguit: terminatio
 ubique ferè & à sese & à perfecto ac plusqu-imper-
 fecto vocis medix: characteristica à reliquis tempo-
 ribus. Augmenti hic nulla est habenda ratio præter-
 quam in aoristis secundis indicatiuorum: ubi eodem
 prorsus modo quo in imperfectis est eacutiendum.
 Characteristica est eadē quæ in themate, nisi sit vna
 harum, π, κ, γ, δ, μ, λ, quod interdum π fiat ex π, & ex
 λ, γ, & ex κ siue π, aut ex ζ, μ ex μ, & λ ex κ. Præterea quum thematis chara-
 cteristica

[illegible]

[illegible]

IN tertia coniug. viz invenitur aoristus secund. nisi à διδωμι, βίωμι, & γίγμι, tertia coniugationis, aut ab eorum compositis. De βίωμι, γίγμι, vide 183, 40. & 184, 33. nec non etiam in sequentibus. de διδωμι, 100, 2. huius composita quaedam hoc loco videamus: in indicat. ἀντίδωκε, dediturunt, 2. διδωσκ, deditur, 4. ἐκιδωσκ, praebeamus, 5. ἐπίδωκε, crenaverunt, 6. παρίδωκε, tradiderunt, 7. ἀνέκπιπλωμι, legi-

bis, vtitatisque inueniendis sese exercent. In his recensendis eadem methodo hic & postea in aliorum temporum tractatione vtremur, qua paulò ante, quum aoristos secundos compositorum à *ἡμεῖς*, *ἐγώ*, & *ὁ δὲ*, ad proprium thema referremus. Numerus igitur qui singulis eorum apponitur, illorum receptum thema, in margine eadem numeri nota insignitum, demonstrat. qui verò vnicuique eorum ordini præfigitur, is est cuius vsum pag. 32 4. versu 14. polliciti sumus. Hæc præfati, rem ipsam aggrediamur.

3. A $\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\eta\mu\alpha\iota$ in infinito passivo $\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\eta\mu\alpha\iota$, frangi: à $\alpha\epsilon\iota\alpha\gamma\mu\iota$, participium passivum $\alpha\epsilon\iota\alpha\gamma\epsilon\iota\varsigma$, circumfractum.

10 76 In indicatio, *ἀείνω, αἰένης, αἰέει*, de alio dixi, *ἴψι, ἱε*, 1. *αἰέων*, & poetice (49, 31.) *ἀνείνω*, & cum altero augmento (146, 6.) *ἀνείπων*, renui, negavi, 3. *ἐνανείνω*, declaravi, denuntiaui, 5. *ἐπαείνω*, admonui, persuasi, & duxi blanditiis, 8. *ἐπαείνω*, prae dixi, prius dixi, & iusserunt, 11. *ἐπαείνων* (141, 24.) & sine augmento, sed poetice geminato, *αἰείνω*, prae dixi, 12. *αἰέσσω*, & cum altero augmento (146, 6.) *αἰέσσω*, appellavi, allocutus sum, affatus sum: *αἰέσσει* & *αἰέσσειν*, affatus es, appellavisti, 14. *ἵκω*, dixi, dicendo attigi, 17. *ἡκώ*, patefeci, 6. *μετέειπ*, & poetice (146, 6.) *μετέειπ*, interlocutus es, inter alios dixisti, 7. † *ὀείνω*, ornavi, assernavi, seu ornabas, fovebat, 10. *ὀέσσω* prae finivi, 11. *ὀέσσω*, patrocinium suscepit, 16. Hæc tertia persona possunt etiam cenferi aoristi primi. in eo enim dicimus *εἶπα, εἶπας, εἶπ*, & *ἔειπα, ἔειπας, ἔειπ*. vide 174. 45, & 145, 7. In imperatio, *ἡκῆτι*, dic, detege, ne retice, 6. *αἰέτω*, iube, 11, *αἰέστω*, saluta, 14. In optatio, *παρίστωμι*, præter veritatem loquerer, 9. *αἰέσωμι*, salutare: *αἰέσσειτο*, vocaveris, 14. *αἰέσωμι*, pro aliquo perorarem, confuturum, 16. *ἵκωμι*, *ἵκω*, responderi, responderis, 17. In subiunctio, *παρίστωμι*, imponere, 8. In infinitivo, *αἰέειν*, respondere, 1. *αἰτέειν*, respondere, 2. *ἀντέειν*, negare, 3. *ἡκῆειν*, accusare, p. testator, 6. *αἰέσσειν* denuntiare, 11. *αἰέσσειν*, alloqui, salutare, appellare, 14. *αἰέσσειν*, iterum ac iterum loqui ac dicere, 15. *ὀοέειν*, suadere, patrocinari, 16. In participio, *αἰέων*, *ὀν* & *ῶ*, referens, qui retulit, 1. *αἰέων*, præfatus, 11. *αἰέσων*, appellans, 14. *ἵκων*, 30 subdens, respondens, præfatus 17.

1. In indicatio *ἔσται* *παρὰ* *ῥητορικῶς*, 2. *ἔλθῃ* *παρὰ* *ῥητορικῶς*, *subduxisti*, 10. *συνήγαγον*, & sine augmento, *συνήγαγε*, *coniunxit*, 8. *ἡγάγαγον*, *reduxerunt*, 3. In subiunct. *παρὰ* *ῥητορικῶς*, *consolatus*, 4. In infinitivo, *παρὰ* *ῥητορικῶς*, *tr. ducere, proponere*, 1. *ἡγάγαγον*, *deorsum egisti, reportare*, 3. *ἡγάγαγε*, *proruehere, deducere*, 6. In participio, *ἡγάγαγον*, *deducens, qui reduxit*, 3. *παρὰ* *ῥητορικῶς*, *qui deduxit*, 4. *ἡγάγαγον*, *progressus, qui eussit*, 6. *συνήγαγον*, *congregans*, 8. In indicatio vocis mediae, *ἡγάγαγε*, *ad se perduxit, seu traduxit*, 7. *ἔλθῃ* *παρὰ* *ῥητορικῶς*, *adduxit, pellexit*, 9. In infinitivo, *ἡγάγαγε*, *allicere, & simplex ἡγάγε*, *ducere*. Tempora vocis mediae referuntur ad themata in *ἡγάγε*, potius quam in *ἡ*.

40 8c. & 8i In indicatīuo, ἀφείλω, ἀβύλι, 3. διέλων, διυίσι, 4. παρείων, παρῆ-
λεις, παρείλε, detraxi, auulsi, iſti, it, 12. ἀείλων, διυίσι, junct demolitus, circumcid-
i, sunt qui referant ad ἀείλειω d. κρείλει, demolitus est, Ionicè (12, 29.) κρεί-
λει, fuſulit, cepit, 9. μεείλει, & Ionicè (47. 39.) μεείλει, cepit, accipit, ſeu cariebat,
accipiebat, 11. ἀείλειω, amouit, 11. κρείλει, & Boeoticè (149, 1.) κρείλειον, de-
45 ſtruxerunt, 9. In optatiuo, κρείλει, detraherim: κρείλοι, amplexus, 9. In ſub-
iunctiuo, ἐπιείλω, diſtribuo, 8. κρείλω, deſtruxero, demoliar, 9. ἡ- legatur κρεί-
λῶ accentu circumflexo, erit futuri ſecundi indicatīui. ἐπαίλω, ſollat, aufer-
ram, 7. ἀείλω, detrahero, 13. κρείλει, & Ionicè (12, 29.) κρείλει, occidat, 9. In in-
finitiuo διείλει, partiri, diuidere, 4. ἐκκρείλει, capere, deicere, 5. ἀείλει, auferre,
50 13. ſυναίλει, υπά capere, cepiſſe, 16. ſυνκρείλει, υπά euertere, deuoluit, 17. In par-
ticipio διέλων, diſfringens, ar- rēns, 4. κρείων, κρείοντ, & Ionicè (12, 29.) κρεί-
λῶν, vincens, peragens, 9. παρείων, qui abſtulit, 12. ἀείλων, ὄντ: ἀείλοντες, qui
fuſulerunt, 13. ſυναίων, ſυναίοντ, qui cepit, 16. In indicatīuo vocis medix ἀφεί-
λόμην, & ſine augmento ἀφείλόμην, κρείορς, 3. ἐκκρείλόμην, ἀβύλι, 6. παρείλω
55 5 μω, ἀβύλι, 12. ἀείλω, elegiſi: ἀείλω, elegit, ſολυσι, malui, 14. ἀείλω, ἀδινῶσι, dele-
git, 15. ἀείλω, & ſine augmento ἀείλω, collegerunt, 1. αἰεί-

*Arithmetica nota
quid in sequentibus
exemplis designent.*

Αορίστου secun. ducti
 è compositionis ab α-
 γινυμι quasi ab αγω.
 Α' γινωσκω ab ε'πω,
 vel ε'πω,

1 *ἀναγερθὺς.*
2 *ἀνταγερθὺς.*
3 *ἐπαγερθὺς.*
4 *ἐπογερθὺς.*
5 *ἐπαιναγερθὺς.*
6 *ἡξαγερθὺς.*
7 *μικραγερθὺς.*
8 *παραγερθὺς.*
9 *παιδαγερθὺς.*
10 *παιναγερθὺς.*
11 *συναγερθὺς.*
12 *συναγερθὺς.*
13 *συναγερθὺς.*
14 *συναγερθὺς.*
15 *συναγερθὺς.*
16 *συναγερθὺς.*
17 *συναγερθὺς.*
18 *συναγερθὺς.*
19 *συναγερθὺς.*
20 *συναγερθὺς.*
21 *συναγερθὺς.*
22 *συναγερθὺς.*
23 *συναγερθὺς.*
24 *συναγερθὺς.*
25 *συναγερθὺς.*
26 *συναγερθὺς.*
27 *συναγερθὺς.*
28 *συναγερθὺς.*
29 *συναγερθὺς.*
30 *συναγερθὺς.*
31 *συναγερθὺς.*
32 *συναγερθὺς.*
33 *συναγερθὺς.*
34 *συναγερθὺς.*
35 *συναγερθὺς.*
36 *συναγερθὺς.*
37 *συναγερθὺς.*
38 *συναγερθὺς.*
39 *συναγερθὺς.*
40 *συναγερθὺς.*
41 *συναγερθὺς.*
42 *συναγερθὺς.*
43 *συναγερθὺς.*
44 *συναγερθὺς.*
45 *συναγερθὺς.*
46 *συναγερθὺς.*
47 *συναγερθὺς.*
48 *συναγερθὺς.*
49 *συναγερθὺς.*
50 *συναγερθὺς.*
51 *συναγερθὺς.*
52 *συναγερθὺς.*
53 *συναγερθὺς.*
54 *συναγερθὺς.*
55 *συναγερθὺς.*
56 *συναγερθὺς.*
57 *συναγερθὺς.*
58 *συναγερθὺς.*
59 *συναγερθὺς.*
60 *συναγερθὺς.*
61 *συναγερθὺς.*
62 *συναγερθὺς.*
63 *συναγερθὺς.*
64 *συναγερθὺς.*
65 *συναγερθὺς.*
66 *συναγερθὺς.*
67 *συναγερθὺς.*
68 *συναγερθὺς.*
69 *συναγερθὺς.*
70 *συναγερθὺς.*
71 *συναγερθὺς.*
72 *συναγερθὺς.*
73 *συναγερθὺς.*
74 *συναγερθὺς.*
75 *συναγερθὺς.*
76 *συναγερθὺς.*
77 *συναγερθὺς.*
78 *συναγερθὺς.*
79 *συναγερθὺς.*
80 *συναγερθὺς.*
81 *συναγερθὺς.*
82 *συναγερθὺς.*
83 *συναγερθὺς.*
84 *συναγερθὺς.*
85 *συναγερθὺς.*
86 *συναγερθὺς.*
87 *συναγερθὺς.*
88 *συναγερθὺς.*
89 *συναγερθὺς.*
90 *συναγερθὺς.*
91 *συναγερθὺς.*
92 *συναγερθὺς.*
93 *συναγερθὺς.*
94 *συναγερθὺς.*
95 *συναγερθὺς.*
96 *συναγερθὺς.*
97 *συναγερθὺς.*
98 *συναγερθὺς.*
99 *συναγερθὺς.*
100 *συναγερθὺς.*

Εὐρίσκω ab ὀρίσκω.

1 ἔξωδύσκω.

2 παρῑδύσκω.

3 ὠδύσκω.

4 ὠδύσκω.

Εἶμι à χίμ.

1 à τήμ.

2 ἀππαίτμ.

3 δίτμ.

4 ἐτίτμ.

5 κῑτίτμ.

6 μιτίτμ.

7 παρίτμ.

8 ὀείτμ.

9 ὠείτμ.

10 ὠείτμ.

11 σῑτμ.

12 ἑπείτμ.

13 ἑπείτμ. 14 ἑπείτμ.

2. ὀζύγνυμι à ζύγνυμι.

1 συζύγνυμι à συζύγνυμι.

2 ὑποζύγνυμι.

Θάπνω à τάπνω.

1 ἐθάπνω.

2 σῑθάπνω.

Θνήσκω à θνήσκω.

1 ἀποθνήσκω.

2 θνήσκω. 3 ἐκθνήσκω.

4 ἐκθνήσκω.

5 ἐκθνήσκω.

6 ἐκθνήσκω.

7 ἐκθνήσκω.

8 ἐκθνήσκω.

Ἰκνύμαι ab ἰκνύμαι.

1 ἀφικνύμαι à ἰκνύμαι.

2 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

3 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

4 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

Ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

1 ἀφικνύμαι à ἰκνύμαι.

2 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

3 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

4 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

5 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

6 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

7 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

8 ἰκνύμαι à ἰκνύμαι.

Κερύνωμι à κερύνωμι.

Κρύπτω à κρύπτω.

Δαίττω à δαίττω.

1 δαίττω à δαίττω.

2 δαίττω à δαίττω.

3 ἐπιδάττω.

4 μετὰ δαίττω.

Δαμάσκειν à δαμάσκειν.

91 In indicatio, ὠδύσκω, inueni, 2. In infinitiuo, ἔξωδύσκω, deprehendo-
re, 1. In participio, ὠδύσκων, ὄντ, qui prior inuenit, 3. In indicatio medio,
ὠδύσκω, & Atticè (140, 4) ὠδύσκω, adduxit, 4.

210 In indicatio, κῑτίτμ, obtinui, 5. παρίτμ, feci, prabui, 7. σῑτίτμ,
continui, 11. ὠείτμ, ammaducristi, 10. κῑτίτμ, contempsit, 5. παρίτμ, acci-
dit, 7. ὑπείτμ, supposuit, subiit, sustinuit, promissi, 13. ὑπείτμ, profugit, subiit,
fugit, se subduxit, 14. ὑπείτμ, supercaserunt, 12. In imperatio, παρίτμ,
porrige, 7. In subiunctiuo, κῑτίτμ, pariet capiat, 6. In infinitiuo, ὠείτμ, ὑ-
πείτμ, obfisteret, 1. ἀππαίτμ, retribuere, 2. παρίτμ, & Ionicè (59, 4) παρί-
τμ, porrexisset, 7. ὠείτμ, circumdedit, obfedit, 8. ὑπείτμ, sustinere, sub-
ire, pœnas dare, 13. In participio, ὠείτμ, distans, procedens, 3. παρίτμ, qui
prabuit, qui prastitit, 7. ὑπείτμ, subiit, tens, 13. In plurali, κῑτίτμ, applican-
tes, applicantes, 5. ὠείτμ, super ores, 8. In fœminis singulari, ὠείτμ, ὠεί-
τμ, ὠείτμ, undique exorta, 8. in plurali, ὠείτμ, ὠείτμ, ὠείτμ, afflicta latronum
infestationes, 1. In indicatio vocis mediz, ἐπείτμ, inhabit, 4. ὠείτμ, pra-
tendebant, 9. In imperatio ὠείτμ, & Ionicè (68, 25, & 197, 17) ὠείτμ, con-
tine, defende, adiuna, curam suscipe, 8. In participio, ἐπείτμ, tenens, sustinens, 4.
κῑτίτμ, tens, 5. παρίτμ, qui prabuit, satis exercitatus, 7. ὠείτμ, praten-
dendus, 8. ὠείτμ, praten-
dendus, 8.

100 In indicatio vocis passiuiz, σῑτίτμ, sum implicatus, 1. ὑπείτμ, sum
subiit, 2. In participio, σῑτίτμ, ἐντ, continens, σῑτίτμ, continens, cum uxore
agentes, 1.

213 In indicatio passiuo, σῑτίτμ, simul sum sepultus, 2. In imperatio,
σῑτίτμ, ὑπείτμ, sepeliatis, 2. In participio, σῑτίτμ, sepultus, 1. σῑτίτμ, confertul-
tus, 2.

102 In indicatio, ἔξωδύσκω, ἔξωδύσκω, ἔξωδύσκω, emortuus sum, exanimatus
sum, es, est, 3. ἐκθνήσκω, visus sum occubui, 4. σῑθάπνω, ὑπείτμ, occisi sum, 8.
In infinitiuo, ἐκθνήσκω, emori, 3. In participio, ἐκθνήσκων, agere se morte difficili
mortuus, 2. ἐκθνήσκων, decedens, deficiens, 5. (sunt qui pro eodem legant ἑκθνή-
σκων, ut sit participium præsens ab ἐκθνήσκων, ἀ) ὠείτμ, qui obiit pro ali-
quo, 7. In futuro secundo vocis mediz, ἐκθνήσκω, moriar, 1. κῑτίτμ, & poeticè (50, 11) κῑτίτμ, morietur, 6. σῑθάπνω, ὑπείτμ, simul morietur, 8. In participio, σῑ-
θάπνω, ὑπείτμ, commorientes, simul morietur, 8.

113 In indicatio medio, ἀφικνύμαι, & Ionicè (12, 29) ἀφικνύμαι, perueni,
1. ἔξωδύσκω, perueni, confectus sum, 2. κῑτίτμ, attingit, attingit: κῑτίτμ, attingit,
1. ἔξωδύσκω, attingit, 4. In infinitiuo, ἀφικνύμαι, consequi, 3. Pro simplici ἔξωδύσκω, poeticè dicunt ἑκθνήσκω, 3
3. ἔξωδύσκω, ἐπείτμ, venire. In participio, κῑτίτμ, profectus, 4.

186 In indicatio vocis actiuiz, ἀφικνύμαι, 1. παρίτμ, prater-
volans, aduolans, 5. ὑπείτμ, superuolans, 8. In infinitiuo, παρίτμ, prater-
volare, 5. In indicatio vocis mediz, σῑτάπνω, simul volans, 7. ἐπείτμ, aduo-
lans, 2. ὠείτμ, & sine augmento ὠείτμ, aduolans, 6. & simplex ὠείτμ, 40
4. μετὰ δαίττω, volans. In subiunctiuo, ὠείτμ, aduoles, 6. In participio, κῑτίτμ, de-
volans, volans delapsus, 3. μετὰ δαίττω, transuolans, 4. παρίτμ, πα-
ρίτμ, peruolans, peruolans, 5, ὠείτμ, aduolans, 6. & simplex ὠείτμ,
7. σῑτάπνω, volans.

122 In subiunctiuo medio, κῑτίτμ, misceant, 45
134 Περικρύπτω, occultans, à δαίττω.

141 In optatio, ἐκθνήσκω, fortitur, 2. In infinitiuo, δαίττω, diuifisse,
1. ὑπείτμ, adipsi, 4. In participio, ἐκθνήσκων, allectus per sortem, 3. μετὰ δαίττω,
adipsi, 4.

138 In indicatio, ἐπείτμ, deprehendit, sensit, 1. κῑτίτμ, dolegit, corri-
puit, & imperionaliter necesse fuit, necessitas coegit, accidit, 3. μετὰ δαίττω, affe-
ctus est, 50.

αἰτιος ἐστὶ, 4. ὠπλάσαν, & Atticè (49, 35) πηλάσει, *proceffit*, 5. ὠπλάσει, *subiit*, 1 ἱππλάμεναι.
assumptis, 7. ὑπλάσει, *subdixit*, 10. simplex ἔλαβιν, & sine augmento λάβει, *sum-* 2 ἱππλάλαμε-
psis, *accipit*. κηπλάβον, *adsumperunt*, 3. In imperatiuo, ἱπλάσε, *sile*, 1 σὺ λαβέ, 3
auxil ara, *esto socius*, 8. In optatiuo, ὠπλησάμενος, *praetulerit*, 6. μεπλάσει, 3 καπλάμεναι.
sumpsit, 4. In subiunctiuiο, ὠπλάσειν, *praetulerint*, 5. In infinitiuiο, ἱπ- 4 μεπλάμεναι.
 κηπλάσειν, *praetulerit*, 2. κηπλάσειν, *adesse*, 3. μεπλάσειν, *assumeret*, 4. ὠπλά- 5 ὠπλάσειν.
 σεῖν, *anteveniret*, 5. ὠπλάσειν, *assumeret*, 7. In participiο, ἱππλάειν, *existeret*, 6 ὠπλάλαμε-
 ἡ ἱππλάσεια, ἡ ἱππλάειν, *qua opprēssit, obstruens*, 1 μεπλάσαν, μεπλάειν, 3
afficiui, 4. σὺ λαβέιν, *accipiens*, 8. ὑποπλάβαν, *petens locum transferrēdum*, 7 ὠπλάλαμεναι.
 λαβέοντες, *interfata*, 10. κηπλάβοντες, *ligantes, accipientes*, 3. ὠπλάσειν, *πι-* 8 σὺ λαμβάνειν
 ὄντες, *anticessores*, 5. κηπλάβοντες, *qua constringunt*, 3. In ind. catiui medio, 9 σὺ λαμβάνειν
 ἱππλάσειν, *apprehenderunt, captarunt, amplexi sunt*, 1. In imperatiuiο, ἱππλά-
 σεδ, *reprehendat*, 1. In optatiuiο, ἱππλάσειν, *reprehenderit*, 1. In subiunctiuiο simplex, λάβωμαι, *passus fuerō* : λάβωται, *passus fueris*. In infinitiuiο, σὺ λαβέειν, 9 σὺ λαμβάνειν.
 & Atticè (210, 20) ζυπλάσειν, *fusi pere*, 8 σὺ λαμβάνειν, *officiari*, 9. In Participiο, ἱππλάσειν, *inuolans in*, *qua apprehendit* : ἱππλάσειν, *εἰς*, 10 ὑπολαμβάνειν.
 σὺ λαβέειν, *qui cōtingebat*, 8.

140 In indicativo, ἔξελαν, & poetice (49, 22) ἐκλέλαν, *el léi:léi fice*- Λαοθάνω ἀλύψω.

20 ἦτορ, & poetici (49 22) οὐκ ἔλαλθ' ἦτορ, obliuſ fueris, 1. Inſubiunctiuo, ἐπιλαθῆται, 2 ἐπιλαθῆτω. obliuſciuit, 2. vide 103, 27. Μαθῆτω δὲ μαθῆτω.

In indicativo, <i>καταμαρτυρῶν</i> , <i>intellexi</i> , 1. <i>ἀπαμαρτυρῶν</i> , <i>deflis</i> , <i>vixi</i> , 1. In impera-	1	<i>ἀπαμαρτυρῶν</i> .
tio, <i>καταμαρτυρῶν</i> , <i>confulit</i> , 2. In optativo, <i>μαρτυρομαι</i> , <i>se ad aliud descendendum trans-</i>	2	<i>καταμαρτυρῶν</i> .
<i>fuleris</i> , 3. In infinitivo, <i>καταμαρτυρῆν</i> , <i>predoceri</i> , 4. <i>συμμαρτυρῆν</i> , <i>condoceri</i> , 5. In par-	3	<i>μαρτυρῶν</i> .
ticipio, <i>μαρτυροῦν</i> , <i>intelligens</i> , 2. & simplex <i>μαρτυρῶν</i> , <i>discens</i> , <i>edocui</i> , <i>gnavus</i> , <i>a-</i>	4	<i>καταμαρτυρῶν</i> .
<i>goscens</i> , vide 203, 27.	5	<i>συμμαρτυρῶν</i> .

148 In infinitivo pass. *συνμιγνύσθαι*, coire, misceri, conuenire, à *συνμιγνυμι*. *Μίγνυμι* à μ

156 In indicatio vocis mediz, συναπὸ ληθ, *sintul perint*, 3. In subiunctiuo, Ὅλυνμι ab ὅλυν.

30 *differrere*, 2. & simplex *ἁλίσσω, perijfe*. 2. *ἁλίσσω*.

75. Inindicatio, ἐνείδω, ἐνείδω, vidi, vidiſſi, 4. ἐνείδω, vidi, 5. κατέϊδον, 3. συναποθυμι.
di, perſpexi, conſpexi, 6. περιείδω, 7. contempſi, 8. ἀνείδω, contempſi, 9. ἀνείδω, 'Oργη ab εἰδω ſeu
prauidi, 10. ἀνείδω, vidi 11. ὑπείδω, ſuſpicatus ſum, 14. διείδω, diſpexi, 1. π-
είδω, permixti, conſpexi, 9. Inſubiunctio, † ἀνείδω, praeſident: ἀνείδωτι, prae- 1. ἀποφύγετε ἀπὸ
ιδω.

3 *deus* seu *providens*, *prospiciatis*, 10. In infinitivo, *προβιδεν*, *facere*, 9. In partici- 2 *δι-ει-ν.*
pio, *προβιδων*, *prospiciens*, 1. In indicativo medio, *προβιδω*, 6, *providetur*, 10. 3 *εισεν-ω* *sive* *ει-*
In participio, *προβιδων*, *prospiciens*, 10. Sæpe è diphthongo (tollitur *π* *proposi-* 4 *ει-ν.*
tio : vnde *pro* simpliciter, dicitur *lonice* (47,39) *ιδιων*, *vidit*. In imperati- 5 *ει-ν.*
vo, *ιδε*, 3. *ει-ν*, *despicere*, 6. In optativo, *ειδωμι*, *videam*, 5. In subiuncti-
5 *ει-ν* *ex ini.*

40 οὐ, ἐπίδω, *inspexero*, 5. ἐπίδω, *videam*, 3. ἀπειδῶς, *contempseris*, 9. κατέδω, *perspe-* 6 κατόρθω δὲ κατέ-
 xeris, 6. πνεύδω, *contempseris*, 8. ἀπειδωδω, *prospiciamus, praevideamus*; ἀπειδω- 7 μετόρθω δὲ μετέ-
 σ, *prospexerint*, 10. κατέδωσι, *conspexerint*, 6. In infinitivo, εὐιδεῖν, *in* 8 παρεργῶ.
sciri, 4. ἐπίοιεν, *vidisse*, 5. κατέδεν, *perspicere*, 6. μετέδεν, *consemnere, despicere*, 9 ἀπειργῶ.

7. ἀδικῶν, contemnens, negligens, pro derelicto habens, expectare, 9. ἄπειν 10 ἀποπροσ-
 45. prouidere, proficere, 10. ἀποπροσπεύχει, aspicere, 11. ἱκετεύειν, desipere, 13. 11 ἀποπροσ-
 In participio, ἀπιδὼς, εντ, intensus, ἀπιδύσας, intus, respiciens, 1. ἐνδύων, in- 11 σπασθῶν.
 intus. 4. χαλιδῶν, conspiciens, intuens, conspiciatus, 6. περὶδὼς, contemnens, 8. 13 ἱκετεύων.

50. In subiunctivo vocis media, *ἐπιδέμεται*, *conficiantur*, 5. In infinitivo, *ἐπιδέαι*, *excedere*, *transgredi*, 10. *ἐπιδέσθαι*, *subolere*, *subicari*, 14.

175 In participio, ἔχοντες, ἐν τῷ, ἀναδ' ὑψίστου : ἔχοντες, prius lapsi, à Παύλῳ à πρῶτῳ.
ἐκπαύων. Πηγήνυμι à πηγῇ.

174. In infinitivo passivo, συμπιγνύμαι, concretum eff., 2. & simplex + πη- 1 δ' ἀπὸ πηγῆς.
 5 γνύμαι, pro eodem. In participio, συμπιγνύεις, contrahiis, 2. In futuro sec. eiusdem 2 συμπιγνύμι δ'
 vocis. δ' ἀπὸ πηγῆς. concretum, & simplex πηγύσσωμαι, figar, constituiar, 1. σπύ.

Z z **iii**

- ὑπερδραμῶν, praesumunt, subterfugiant, 16. In infin. ἀναδραμῶν, sursum cur- 7 καὶ τρέχων.
tere, 1. ἀδραμῶν, percurrere, 3. ὑποδραμῶν, inscurrere, grassari, 5. ὑπερδραμῶν, 8 παρὰ τρέχων.
populari, praedonum more percurrere, 6. καὶ δραμῶν, descurrete, 7. παρὰ δρα- 9 παρὰ τρέχων.
μῶν, superare cursum, 8. παρὰ δραμῶν, transsursum excurrere, 9 παρὰ δρα- 10 παρὰ τρέχων.
μῶν, accurrere, 11. συνδραμῶν, coire, concurrere, 13. In particip. ἐκδραμῶν, 11 παρὰ τρέχων.
excurrere, circumspicere, 4. ὑποδραμῶν, grassatus, inscurans, 5. παρὰ δραμῶν, qui gra- 12 παρὰ τρέχων.
seruit, qui subterfugit, 8. παρὰ δραμῶν, circumspiciens, 10. παρὰ δραμῶν, accurrens, 13 παρὰ τρέχων.
12. ὑποδραμῶν, praesumens, 15. ὑπερδραμῶν, subterfugiens, 16. ἀπὸ δραμῶν, 14 συνδραμῶν.
contra excurreres, 2. καὶ δραμῶν, decurrentes, permagari, procurranses. 7 In 15 παρὰ τρέχων.
10 futuro secundo actiuo, παρὰ δραμῶν, circumspiciens, 10. In medio, ἀναδρα- 16 καὶ τρέχων.
μῶν, recurrat, sursum currat, 1. ἐκδραμῶν, excurrat, 4. ὑπερδραμῶν, 17 παρὰ τρέχων.
μῶν, percurrat, 5. παρὰ δραμῶν, accurrat, 12. In infin. ὑποδραμῶν, & lo-
nicè (74, 33) ὑποδραμῶν, percurrat, 11. In participio, παρὰ δραμῶν, 12.
15 230 In indicatio, κατὰ φάρον, comedi, deuorari, 4. συνεφάρον, comedi- Τρώων ἀφάρων.
tis, 6. In imperatio, κατὰ φάρον, deuora, 4. In subiunctiuo παρὰ φάρον, ἀντὶ 1 ἀφάρων.
eierit, 5. συνεφάρον, vna ederit, 6. κατὰ φάρον, deuorauerint, 4. In infin. ἀφάρων, 2 παρὰ φάρον.
φάρον, perderi, deuorare, 1. ἐμφάρον, comessi, vesi, 2. κατὰ φάρον, comedere, 4. 3 ὑπερδραμῶν.
In participio, ἐμφάρον, qui cibum cepit, pessi, 3. In futuro secundo medio, κα- 4 κατὰ φάρον.
80 τὰ φάρον, deuorabo, 4. vt simplex, φάρον, φάρασι, φάραται, edam, es, et, pro 5 παρὰ φάρον.
φάραται, 5, 6, 15, 15, 15.
219, & 215. In indicatio, ἐπιτύχων, ἐπιτυχίας, ἐπιτυχῶν, naclius seu consecu- Τυχεῶν ἀπὸ τῶν
tus sum, es, est, 4. παρὰ φάρον, conueni, obuius fui, 8. In optatio, ἀντιτύχων, 1 seu τῶν.
accipiam, contra fortior, 1. In subiunct. ἐπιτυχῶν, incidas, 4. παρὰ φάρον, coninge- 1 ἀπὸ τῶν.
25 ret, 7. In infinitiuo, ἀντιτύχων, frustrari, aberrare, 2. ἐπιτυχῶν, adipisci, 4. κατὰ 2 ἀπὸ τῶν.
τυχῶν, affigere, fortiri, 5. παρὰ φάρον, reperire, naucisci, inscurrere, 7. simplex, τυ- 3 ἐπιτυχῶν.
χῶν, lonicè (12, 32) τυχεῶν, & poeticè (49, 22) πτυχῶν, preparare: sic πτυχῶν, 4 ἐπιτυχῶν.
6, preparamus, pro ἐπιτυχῶν, in indicatio medio. In participio actiuo, ἀντι- 5 κατὰ τῶν.
χῶν, frustratus, 2. † ἐπιτυχῶν, affectus, 3. ἐπιτυχῶν, naclius, humilis, 4. κατὰ 6 παρὰ τῶν.
30 χῶν, vni idem, 5. παρὰ φάρον, obuiam faciam, 7. παρὰ φάρον, quicunque obuius 7 παρὰ τῶν.
factus est: τὸ παρὰ φάρον, obuiam quouque, 8. παρὰ φάρον, proiiciam, 9. ὁμοδὲ ἀποφί- 8 παρὰ τῶν.
100 seq. respondens, qui tempore subiecti, qui respondet, 9. παρὰ τῶν, oblatum, 6. 9 παρὰ τῶν.
227 In indicatio medio, καθ' ὅτι, vni: in subiunctiuo, καθ' ὅτι, pro- Ὑποτιχῶν ἀπὸ ὅ-
mittas, ἀπὸ τῶν.
35 82 In imperatio, ἐξίεναι, deprome, 2. παρὰ φάρον, affer, transfer, 6. παρὰ 6 παρὰ φάρον.
ίεναι, offer, 10. In optatio, παρὰ φάρον, confutat, uile sit, 11. In infinitiuo, παρὰ 1 ἀπὸ φάρον.
κῶν, reducere, referre, 1. ἐξίεναι, exportasse, 2. ἐπιτυχῶν, inferre, inducere, 3. i- 2 ἐπὶ φάρον.
35 παρὰ φάρον, referre, reicere, 4. μετατυχῶν, transferre, 5. παρὰ φάρον, circumduce- 4 ἐπὸ φάρον.
re, circumferre, 7. συντυχῶν, conducere, praeferre, 11. ὑπερτυχῶν, transducere, 5 μετὰ φάρον. 6 παρὰ φάρον.
40 praeferre, 11. ὑπερτυχῶν, sustinere, 13. In participio ἐξίεναι, qui exportauit, 2. 7 παρὰ φάρον. 8 παρὰ φάρον.
παρὰ φάρον, παρὰ φάρον, superans, cum superasse, exaltus, exalta: παρὰ φάρον, 9 παρὰ φάρον.
proposuit, qui allegauit, 8. παρὰ φάρον, vni, 9. ὅτι, qui amide contulit. 12 παρὰ φάρον.
11 παρὰ φάρον.
45 232 In optatio actiuo παρὰ φάρον, superet, praeferat, 1. sunt qui legant pro φάρον ἀπὸ φάρον.
eodem παρὰ φάρον, cum paragoge syllabae σ, quæ in tertiis singularibus sub- 1 παρὰ φάρον.
iunctiuorum in γ est familiaris: in optatiuis non item. In participio, παρὰ φάρον, 2 παρὰ φάρον.
qui praeuenit, 3. in voce media, παρὰ φάρον, pro eodem παρὰ φάρον, ante- 3 παρὰ φάρον.
30 240 In indicatio medio, † ἐξέρπον, & poeticè (49, 22) ἐξέρπον, latati Χαίρων ἀπὸ Χαίρων.
sunt.
239 In infinitiuo, † ἐπιτυχῶν, inhiare, irridere, detachinari, 2. In partici- Χαίρων ἀπὸ Χαίρων.
pio, ἐπιτυχῶν, inhians, os aperiens, 1. παρὰ φάρον, obuians, deuorans, erodens, 3. 1 ἐπιτυχῶν ex cū.
ΑΤΟΥΣ hæcenus de aqristo secundo & futuro item secundo. Restant per- 2 ἐπιτυχῶν ex cū.
55 fectum & plus quàm perfectum vocis mediæ ex his, quæ cum præsentī cogna- 3 παρὰ φάρον.
tionem habent.

καυχῶν, exclamans: ἰγκυρῶ, ἰγκυρῶς; & sine augmento ἰγκυρῶς, incla-
mans: τίς, τίς, τίς, τίς, τίς, τίς, & c. tali poetica (33, 21) πειρῶ, πειρῶς
exilem vocem emittens sicut vesperilionis ac puli: τὸ πειρῶς, stridulum resonans,
stridens, χαῖ, χαῖ, χαῖ, χαῖ, χαῖ, χαῖ, & pleonismo τῷ ἰ, κίχων, sunt carax: χίξω, κίχων, caraxi:
ἰγκυρῶ, ἰγκυρῶς, dem.

Ex 5.

Ex 6.

Exempla quinta.

Ex 7.

Ex 8.

Ex 9.

Ex 10.

Ex 11.

Ex 12.

Ex 13.

Ex 14.

Ex 15.

Ex 16.

Ex 17.

Ex 18.

Ex 19.

Ex 20.

Ex 21.

Ex 22.

Ex 23.

Ex 24.

Ex 25.

Ex 26.

Ex 27.

Ex 28.

Ex 29.

Ex 30.

Ex 31.

Ex 32.

Ex 33.

Ex 34.

Ex 35.

Ex 36.

Ex 37.

Ex 38.

Ex 39.

Ex 40.

Ex 41.

Ex 42.

Ex 43.

Ex 44.

Ex 45.

Ex 46.

Ex 47.

Ex 48.

Ex 49.

Ex 50.

Ex 51.

Ex 52.

Ex 53.

Ex 54.

Ex 55.

Ex 56.

Ex 57.

Ex 58.

Ex 59.

Ex 60.

Ex 61.

Ex 62.

Ex 63.

Ex 64.

Ex 65.

Ex 66.

Ex 67.

Ex 68.

Ex 69.

Ex 70.

Ex 71.

Ex 72.

Ex 73.

Ex 74.

Ex 75.

Ex 76.

Ex 77.

Ex 78.

Ex 79.

Ex 80.

Ex 81.

Ex 82.

Ex 83.

Ex 84.

Ex 85.

Ex 86.

Ex 87.

Ex 88.

Ex 89.

Ex 90.

Ex 91.

Ex 92.

Ex 93.

Ex 94.

Ex 95.

Ex 96.

Ex 97.

Ex 98.

Ex 99.

Ex 100.

Ex 101.

Ex 102.

Ex 103.

Ex 104.

Ex 105.

Ex 106.

Ex 107.

Ex 108.

Ex 109.

Ex 110.

Ex 111.

Ex 112.

Ex 113.

Ex 114.

Ex 115.

Ex 116.

Ex 117.

Ex 118.

Ex 119.

Ex 120.

Ex 121.

Ex 122.

Ex 123.

Ex 124.

Ex 125.

Ex 126.

Ex 127.

Ex 128.

Ex 129.

Ex 130.

Ex 131.

Ex 132.

Ex 133.

Ex 134.

Ex 135.

Ex 136.

Ex 137.

Ex 138.

Ex 139.

Ex 140.

Ex 141.

Ex 142.

Ex 143.

Ex 144.

Ex 145.

Ex 146.

Ex 147.

Ex 148.

Ex 149.

Ex 150.

Ex 151.

Ex 152.

Ex 153.

Ex 154.

Ex 155.

Ex 156.

Ex 157.

Ex 158.

Ex 159.

Ex 160.

Ex 161.

Ex 162.

Ex 163.

Ex 164.

Ex 165.

Ex 166.

Ex 167.

Ex 168.

Ex 169.

Ex 170.

Ex 171.

Ex 172.

Ex 173.

Ex 174.

Ex 175.

Ex 176.

Ex 177.

Ex 178.

Ex 179.

Ex 180.

Ex 181.

Ex 182.

Ex 183.

Ex 184.

Ex 185.

Ex 186.

Ex 187.

Ex 188.

Ex 189.

Ex 190.

Ex 191.

Ex 192.

Ex 193.

Ex 194.

Ex 195.

Ex 196.

Ex 197.

Ex 198.

Ex 199.

Ex 200.

Ex 201.

Ex 202.

Ex 203.

Ex 204.

Ex 205.

Ex 206.

Ex 207.

Ex 208.

Ex 209.

Ex 210.

Ex 211.

Ex 212.

Ex 213.

Ex 214.

Ex 215.

Ex 216.

Ex 217.

Ex 218.

Ex 219.

Ex 220.

Ex 221.

Ex 222.

Ex 223.

Ex 224.

Ex 225.

Ex 226.

Ex 227.

Ex 228.

Ex 229.

Ex 230.

Ex 231.

Ex 232.

Ex 233.

Ex 234.

Ex 235.

Ex 236.

Ex 237.

Ex 238.

Ex 239.

Ex 240.

Ex 241.

Ex 242.

Ex 243.

Ex 244.

Ex 245.

Ex 246.

Ex 247.

Ex 248.

Ex 249.

Ex 250.

Ex 251.

Ex 252.

Ex 253.

Ex 254.

Ex 255.

Ex 256.

Ex 257.

Ex 258.

Ex 259.

Ex 260.

Ex 261.

Ex 262.

Ex 263.

Ex 264.

Ex 265.

Ex 266.

Ex 267.

Ex 268.

Ex 269.

Ex 270.

Ex 271.

Ex 272.

Ex 273.

Ex 274.

Ex 275.

Ex 276.

Ex 277.

Ex 278.

Ex 279.

Ex 280.

Ex 281.

- 1 ἀντιπαύω. 2 ἀντιπαύω. 3 ἀντιπαύω. Παιγνίον ἀντιπαύω. 1 ἀντιπαύω. 2 ἀντιπαύω. 3 ἀντιπαύω. 4 συμμ. 5 συμμ. 6 συμμ. 7 συμμ. 8 συμμ. 9 συμμ. 10 συμμ. 11 συμμ. 12 συμμ. 13 συμμ. 14 συμμ. 15 συμμ. 16 συμμ. 17 συμμ. 18 συμμ. 19 συμμ. 20 συμμ. 21 συμμ. 22 συμμ. 23 συμμ. 24 συμμ. 25 συμμ. 26 συμμ. 27 συμμ. 28 συμμ. 29 συμμ. 30 συμμ. 31 συμμ. 32 συμμ. 33 συμμ. 34 συμμ. 35 συμμ. 36 συμμ. 37 συμμ. 38 συμμ. 39 συμμ. 40 συμμ. 41 συμμ. 42 συμμ. 43 συμμ. 44 συμμ. 45 συμμ. 46 συμμ. 47 συμμ. 48 συμμ. 49 συμμ. 50 συμμ. 51 συμμ. 52 συμμ. 53 συμμ. 54 συμμ. 55 συμμ. 56 συμμ. 57 συμμ. 58 συμμ. 59 συμμ. 60 συμμ. 61 συμμ. 62 συμμ. 63 συμμ. 64 συμμ. 65 συμμ. 66 συμμ. 67 συμμ. 68 συμμ. 69 συμμ. 70 συμμ. 71 συμμ. 72 συμμ. 73 συμμ. 74 συμμ. 75 συμμ. 76 συμμ. 77 συμμ. 78 συμμ. 79 συμμ. 80 συμμ. 81 συμμ. 82 συμμ. 83 συμμ. 84 συμμ. 85 συμμ. 86 συμμ. 87 συμμ. 88 συμμ. 89 συμμ. 90 συμμ. 91 συμμ. 92 συμμ. 93 συμμ. 94 συμμ. 95 συμμ. 96 συμμ. 97 συμμ. 98 συμμ. 99 συμμ. 100 συμμ.

ATQVE hactenus de temporibus quæ in characteristica cum præfenti indicatini id est, cum ipso themate, cognationem habent.

Dicendum nunc de futuro, & de perfecto vocis actionis, ac de aliis quæ horum seruant figuratiuum.

FUTVRORVM ET AORISTORVM PRIORVM VOCIS

ACTIVE ET MEDIÆ THEMATA QVOMODO INuestiganda.

In his temporibus consideranda: Characteristica.

Terminatio.

Penultima.

Quædam autem, quæ ex o.

A X I M A est horum duorum temporum affinitas in characteristica : qua sola à reliquis omnibus temporibus ferè dignoscuntur. In voce tamen passiva, secunda persona perfecti & plusquamperfecti indicatini & imperatiui, atque totum paulò post futurum, ab his characteristica non differunt, nisi in quinta coniugatione: sed ab illis augmento aut terminatione faciliè distinguuntur. Terminatione quoque hæc duo tempora à sese discernuntur. nam aoristus primus habet ferè post characteristicas ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, π, ρ, vbi futurum primum capit: aut ο. imò terminatio vnius ab alterius terminatione semper est diuersa. Penultimam à themate dissimilem nunquam habent, nisi in quibusdam quinta coniugationis & sextæ: in hac enim, si hæc tempora ante characteristicam σ, habuerint η aut ν, thema habet: aut α pro η, & ο pro ν. In quinta verò si fuerint.

autem habuerit α aut ϵ , thema sèpè habet α pro ϵ , si characteristica sit, aut ϵ : α ex ω , & plerumque ϵ pro ϵ , præsertim si characteristica quoque sit, aut ϵ , & quum α - ϵ ex α . rictus primus habuerit α aut ϵ puncto subscripto, in themate est α . quidam ϵ - ϵ ex ω . scribunt per ω monophthongum: hoc tamen sit ex α , si characteristica fuerit ω - ϵ ex α . λ . Præterea ϵ in eodem sit ex ϵ , præcipuè si figuratiua fuerit μ aut λ . In alijs ϵ ex ϵ . penultimæ nulla est habenda ratio. Augmentum etiam hic molestiam sub- lam exhibet, nisi in aoristo primo indicatiui: sed illius eadem est ratio quæ & in imperfecto & in aoristo secundo indicatiuorum: de quibus antè pluribus egimus. Characteristica præcipua sit hic consideratio: pro ψ , in themate est Characteristica ψ , aut ω , aut β , aut ϕ , aut ω : & α , γ , χ , η , σ , siue π , aut ζ , pro ξ : τ , θ , δ , ζ , ω , siue ϵ , σ , λ , μ , ρ . Inter lum characteristica σ erit abiicienda, & vocalis siue diphthongus præcedens retinenda pro characteristica: sed, ut diximus, pro η reponendam: aut α , & ϵ pro α . idem nonnunquam faciendum, quum ante figurati- uam σ ponitur ρ aut λ , ut scilicet hæc abiecto σ , pro characteristicis retinean- tur: sed istud tantummodo in dictionibus quibudam Æolicis habet locum. communiter enim in quinta coniugatione hæc duo tempora eandem habent cum ipso themate characteristicam, nempe λ , μ , ρ : verum quum hic sit vni- cum λ , in themate ferè est duplex λ : sic in themate plerumque est μ , quæ multis his sit tantum μ . Quod ad cætera attinet, si augmentum addit, abiiciatur: deinde terminatio (id est, id omne quod ponitur post characteristicas ψ , ξ , σ , λ , μ , ρ) mutetur in ω , si sit vocis actiue: & in ω μ , aut etiam in ω , si fuerit mediz. Exempla plurima quibus tyrones reddantur exercitiores, in medium profera- mus: ac primum adducamus ea quorum characteristica est ψ .

Hæc habent ψ ex π : in futuro actiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$ ab $\epsilon\phi\iota\pi\omega$, quod compo- nitur ex $\epsilon\phi\iota$ & $\pi\omega$, in infinitiuo $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, in facinus $\epsilon\phi\iota\psi\omega$ esse: in futuro medio $\epsilon\phi\iota\psi\eta$, & seruatō præpositionis $\epsilon\phi\iota$ (49, 31) $\epsilon\phi\iota\psi\eta$, in facinus, inci- det, dimittit: $\epsilon\phi\iota\psi\eta$, in facinus $\epsilon\phi\iota\psi\eta$ esse: in aoristo primo in- dicatiui actiui, $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, & poetice (48, 5) $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, reliqui, à $\lambda\alpha\iota\omega$: $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, in participio, $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, assimilatam, qui conuenit, à $\pi\epsilon\iota\omega$: $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, excellens, sibi indidus. In indicatiuo medio, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, corri- puerunt, augmento destituitur, ab $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, seu $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, pro $\epsilon\phi\iota\psi\omega$. In parti- cipio, $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, exhortatum, hortatus, à $\epsilon\phi\iota\psi\omega$: $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, qui viridians, à $\lambda\alpha\iota\omega$.

Sequentia habent ψ ex ϕ : in indicatiui actiui aoristo, $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, taxi, coronauit: ψ ex ϕ . augmentum in eo desideratur. In infinitiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, conuocare. In parti- cipio, $\epsilon\phi\iota\psi\alpha$, qui coronauit. In indicatiuo medio, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, dissuperauit, à $\mu\epsilon\mu\phi\omega$.

Hæc ex ω : in futuro actiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, seu $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, linges, vorabis, di- ripies caput in moram: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, demissis oculis visurum esse. In medio, $\epsilon\phi\iota\psi\eta$, desinens verberare. In aoristo actiuo, ab $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, edidit: co- muni ω , $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, inmisit: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, fulgurauit, impersonali- ter: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, superiociis: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, appaenit: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, coniunxit, praliū conferuit cum: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, & Ionice (12, 29) $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, succenderunt. In subiunctiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$. In infinitiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, abster- gere: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, incidere: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, succendisse, inflammasse: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, distor- gere: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, emergere, proferta caput. In participio, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, inflatens, insorgens. In indicatiuo medio, à $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, cooperui seu contexi: ab $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, & Ionice (61, 34) $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, nocuisti, lalesi: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, seu $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, insuis: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, astigit: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, pro $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, corripuerunt: $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, manus abluunt, augmentum non habet. In imperatiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$. In optatiuo, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$. In participio, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$, $\epsilon\phi\iota\psi\omega$. Et hæc de ψ .

§ ex γ.

Ex γ: in futuro actiuo, † ἀδελφεῖς, *mutabis*, ab αὐτῶν. in medio, φάσκειμι, *fugiam*, à φάσκειν. In aoristo actiuo, à ἀπαύγω, ἀπαύγω, *adaperui*: vide 144, 28. à καλέω, κατέλεξας, *numerasisti*: λέγω, ἐλέγξας, & sine augmento λέγεις, *sonnis*: ἐπικλέω, ἐπέλεξας, *fine augmento ἐπικλέεσθαι, perlegimus*: παύω, παύειξας, *prohibuerunt*: ψύγω, quod & ψύξω, ἐψύξας, *fiscauerunt*: καύω, καύειξας, *timuerunt, oderunt*: συμπαύω, συμπαύειξας, *simul suffocauerunt*. In imperatiuo, φάξαι, *adole, uide*: κατέλεξαι, *dic, recense, refer*. In optatiuo, καύειξαι, *includerem*: † εὐξάμην, *odissem*: λέξαι, & Atticè siue Æolicè (57, 31) λέξας, *desinat*. In infinitiuo, καλέειν, *odio habere, auerari*: λέξαι, *desinere*: εὐξέαι, *amauisse*: σφύγγειν, *constrinxisse*. In participio, φάξας, *qui combussit*: εὐξάσας & δαπνέσας, *odio persecuta*, à εὐγῶ pro εὐγῆν: ψύξας, *qui exiccauit*, à ψύγω vel ψύγω. In indicatiuo medio, à ἀπαύγωμαι, ἀπαύγεσθαι, & detracto augmento, † ἀπαύγεσθαι, *anè congesserant*: ab ἐπιφύγωμαι, ἐπιφύγεσθαι, *respondierunt*. In imperatiuo, φάξαι, *acutur*. In subiunctiuo, φάγῃ, *uocem edidisset*. In participio, ἀγαλέειν, *delicens*: † ἐμψαύειν, *deuorauit*: σκαλεῖν, & Atticè (210, 20) ξυκαλεῖν, *colligentes*, à σκαλεῖν, quod componitur ex σκα (210, 30) & λέγωμαι. Ex ε: in futuro indicatiui, καταέξω, *concedemus, condonabimus*, ab ἐπέω. In aoristo primo ab ἤκω, ἤξας, *ueni*: ἀετέλω, ἀετέλεξαι, *circumtraxi*: vide 139, 18. In infinitiuo, ἐπείξαι, *conuindere*. In participio, † ἐξέας, *qui exiit*, ab ἔξω: sed potest referri ad ἐξικνέμαι, quod mutatur tempora ab ἔξω seu ἐξίγωμαι, vt simplex ἐκνέμαι, ab ἔγωμαι, 200, 42. à παρήκω, παρήξας, & Doricè (12, 37) † παρήξας, *insiliens*: κρέκω, κρέκας, *reponans*. Ex χ: à καπνίζω, καπνίζεαι, *incipi*: καπνίζω, καπνίζεαι, *exiui*: ἐκπνέω, ἐκπνέεις, *licuit*. In participio, † ἀεεξέας, *omnipotens Deus, sonans*. In indicatiuo medio, à πρὸς αὐτὸν, παρὶλέξαι, *conuincit*: ἀπνέγωμαι, ἀπνέγεσθαι, *sibi mortem laqueo consciuit*: καπνίζωμαι, καπνίζεσθαι, *increpauit, castigauit, incipit*. In optatiuo, ἀπνέγωμαι, *me strangularem*: ἀετέλωμαι, *optarem*. In infinitiuo κατὰ δέμας, *precibus interpellasse*. In participio, κατὰ δέμας, *qui peregit precibus*: à † δέμας, *comprehendens, humeris concepit aculum*. Ex σ siue τι: in futuro indicatiui, αἰξέω, *irruam*: νύξω, *pungam*: † μύξαι, *lugebis*: ἐπιθύξαι, *sonabis*: 30 In aoristo, à φρύσσω, † φρύξας, *concremani*: αἰσώω, ἤξω, ἤξας, ἤξε, *impetum feci, rui, isti*: αὐαῶω, αὐαῶξας, *regnauit*: εἰσώωω, εἰσώξας, *irruit*: † ἐξέμασσω siue ἐξέμασσω, ἐξέμασξας, *lamentatus sum*: καλέω, καλέας, *ad praesentium impregissi, allisti*: † ἐλελίτω, ἐλελίξαι, *monui, tremefecit*: θωῶξαι, *clamauit*: πηλεξέαι, *conterruit*: † πρὸς αὐτὸν, intremuit: hæc quatuor nouissima constituunt incrementum: 35 itaque modo mutuaueris ἐξ in σω siue τω, eorum habes thema. similia idem esto iudicium: à νύξω, νύξαι, *fodit, purguit*: πνύξω, πνύξαι, *percussit, inflixit*: καλέω, καλέας, *percussit*: παρὰ τὸν, παρὰ τὸν, *admoit*: καλέω, καλέας, *reconciliauit*: παρὰ τὸν, παρὰ τὸν, *accurrit, prorupit, comminus insiluit*: παρὰ τὸν, παρὰ τὸν, *repetiit, reciprocavit*: κατὰ τὸν, κατὰ τὸν, *desodit, obruit*: φέξαι, *horruerunt*: ἀπνέγωμαι, ἀπνέγεσθαι, *freperunt, colleserunt*: παρὰ τὸν, παρὰ τὸν, *præterierunt seu præterissent*: συκαλεῖν, συκαλεῖν, *conferunt, vna defoderunt seu sepelimerunt*. In imperatiuo, † ἐκπνέω, *infunde*: φάξαι, *frango*: κρυάω, *præco edicat*: καλέω, *interfici*: ἀπαύγω, *occidam*. In optatiuo Æolico (57, 31) παρὰ τὸν, *rapit* proripuerit. In infinitiuo, † ἀναλέξαι, *se mutuo pellere*: ἀφαιμάξαι, *sanguinem elicere*: βράξαι, *denotasse, comprehendisse, resonasse*: † ἐκβάλλαι, *emouisse, excutere*: † ἐκφύξαι, *dicere, ebullire, erubescere*: θράξαι, *molestare, turbare*: † θρίξαι, *lac cogere aut coagulare*: θωῶξαι, *armare*: θωῶξαι, *clamare*: καλέω, *compungere*, καλέω, *confringere, deicere*: κρυάω, *per præconem denuntiasse*: κρυάω, *suppliciter obsecrare*, 50 † κρυάω, *sepelire, potest etiam referri ad κρυάω*: καλέω, *mitigare*, κνέω, *polluere*: κνέω, *contaminare*, κνέω, *polluere*: νάξαι, *sacrificare*: ράξαι, *clidre*: ποδάξαι, & Ionicè (12, 26) πρὸς αὐτὸν, *egisse*: συκαλεῖν, *annumerare*: σφύγγειν, *confinere*: σφύγγειν, *trucidasse*, à σφύγω vel σφύγω. In participio αἰξάσας, αἰξάσας, *irruens*: αἰξάσας, *irruentes*. † αὐαῶξας, *aut* & αἰξάσας, *horrens*: ἀπαύγω, *bitrans*: ἐκπνέω, *valde* 55

§ ex ζ.

§ ex χ.

§ ex σ siue τι.

percu-

မ.က.န.

• ६४ अक्षरानि.

**අබ්දුකරිම මහ අස-
ථාන**

σ γειννατῆ δὲ τῆς
ματῆς ἐν αὐτῇ
ἀόμω.

Abiection ex 10
G 100-

σ geminatur à the- σθηκαλίεσθ, prius vocauit. Et hic quoque σ non raro geminatur: in indicatiui futuro medio, à λοέομαι, λοέσεται, *lauabuntur*. In aoristo indicatiui aetiuui, à πα- ραίνω, παρήνισα, *admonui, admonui*: νίκισα, *incederunt*: πείσων, *crepauerunt, exterrisi sunt, fugerunt*. In participio, λοέσας, *qui lauit*. In indicatiuo medio, ab ἀπαίδεομαι, ἀπαίδεω, & Ionicè (61, 13) † ἀπιδέω, *imperisti, deligisti*. In infinitiuo, κηπίσασθαι, *irasci*: dicitur & κηπίσασθαι, geminato τ. In participio, κηπίσάμενος, *iratus*. Saepius ante σ indicitur: quod vnà cum σ, ac tota terminatione, si mutaueris in αω siue δόμα, aut in ίω siue ίομαι, ferè vo- cabuli thema effeceris, modò & augmentum quoque, si quod addit, exemeris. atque huiusmodi tempora in vsu versantur frequentissimo. In rudiorum ita- 10 que gratiam hic quaedam enumeremus: & priori loco ponamus ea quæ refe- runtur ad themata in αω, si vocis sint actiuæ: & in δόμα, si mediæ. In futuro actiuo, à σέξω, σέξῃσιν, *accedam*: σέξῃσθ, *venies*: † πρήσῃ, *tentabo, nitar*: † πρή- σῃσθ, *tentabimini, penetrabimini*: καλέξῃσθ, *satis eris*, melius referetur ad imper- sonalia. κατέλξῃ, vt δαπνέξῃσθ ad δαπνέξῃ, 180, 13. In infinitiuo, † σέξῃσθ, *accessu- 15 rum, defensurum esse*. In indicatiuo medio, κτήσμαι, *acquiram*: λοχίστομαι, *insidiis petam*: ἐπιέσσομαι, & crassi on in ω (84, 18) ἐπέσσομαι, *acclamabo*: πρή- σῃ, & Ionicè (61, 33) πρήσῃ, *experieris*: ἀπαλήπτω, *aberrauit*: καλμακῆσται, *deridebit*: ἐνέσμεθα, *utilitatem capiemus*: referitur & ad † ἐίμαι, atque ad 20 ἐόναι siue ὄναι, vt multa etiam alia ad αω, & ίω, & ημι: siue ad δόμα, εἶμαι, αἶμα, εἶμα: ὀνέσῃ, *fructum capietis*: μωμήσονται, *uisuperabunt, reprehendent*. In participio, καλμακῆσθ, *qui deridebit*: χησῃσθ, *petiturus oraculum*. In aoristo indicatiui act. ab ἐρδύνω, ἐρδύνω, *scrutatus sum*: μείδῃ, *subrigit*: πέρη- σῃ, *peruenit, accessit*: ἀκισάω, *concepit*: κρημῶ, *ἐκίμνησεν, comam aluit*: ἀλοιάω, *hloio, verberamus*: ὀρμῶ, *ὄρμησεν, impetum fecit*: ὤρμησεν, *se pro- 25 tipuerunt, concurrerunt*: ἀπληδίαω, *dispidetis, proflis, exilis*: μεταπληδίαω, *με- πεπληδῃ, refiliit*: ἀπληδίαω, *ἀπληδῃσιν, abstergit*: ἀπληδίαω, *ἀπληδῃσιν, stercore perfudit*: ἀπληδίαω, *ἀπληδῃσιν, amputauit*: καλμακῆσται, *peruenit, te- tor sit*: παρηνέω, *παρηνέωσιν, denunciauit, certiores fecit*: παρηνέω, *ἐπαρηνέωσιν, la- 30 ssum fuit*: διέκω, *διέκωσιν, traiecerunt*: καλμακῆσται, *κατηλόωσιν, in- gularunt*: ἐφρμῶ, *ἐφρμῶσιν, mouerunt*. In imperatiuo, καλμακῆσθ, *deli- ciare*. In optatiuo Æolico, κνέσῃσθ, *se praecipitaueris seu praecipitare possis*: πα- λήσῃ, *perisset seu abscisisset*. In subiunctiuo, καλμακῆσθ, *refiliam*: καλμακῆ- σθ, *eluxuriet, delictet*: παρηνέωσθ, *paenitet, longanimitas sit*: νικησῃσθ, *suc- 35 censeatis*. In infinitiuo, ἐπιβλήσθ, *insidiari*: ἐφρμῆσθ & Ionicè (12, 29) ἐ- πορμῆσθ, *inimicis: δόκωσθ, gloriaris*: καλμακῆσθ, *in tenuis partes secare*: ὀπῆ- σθ, *decoquere*: παρηνέωσθ, *in manus tradere*: † σέξῃσθ, *peruenire, peruenisse*: ἀπληδῃσθ, *prætulisse*: † συλῆσθ, *spoliare*: συμφυσῆσθ, *vnà spirare, vnà fla- 40 re*: συμψῆσθ, *complanare*: ἀεζωσθ, *adequare arenam*: † στωπῶσθ, *obuiare, accu- mulare*: πελδῆσθ, *exitum habere, viam finire*. In participio, ἀπαπῆσθ, *cum anhelitu effundens*: ἐπιμῆδῃσθ, *arridens*: καλμακῆσθ, *detulcens*: ὀπῆσθ, *of- 45 fens, coquens*: παρηνέωσθ, *qui induxit*: συγκωσῆσθ, *committens, ὀponens, commi- scens*: συμψῆσθ, *voracibus contorquens, complanans*: πολμήσθ, *animi fidens*: † σέξῃσθ, *transmisit*: † ἀπληδῆσθ, *prius nupta*. In indic medio ab ἐπληδῆ- 50 μαι, ἐπληδῆσθ, *adepsumus, insuper acquisiui*: βιάομαι, † βιάσθ, quod & ἐπληδῆσθ, *coegi*: ἐξέδομαι, † ἐξέδομαι, *sanaui*. † πρήσῃσθ, *explorauit*: τεχνῆσθ, *composui*: φυ- τῆσθ, *produxit, peperis*: θνήσθ, & cum augmento ἰθνήσθ, *connaui, comedi*: 55 πάλαι μόνον, ἐπὶ αλμακῆσθ, *ex. organit, molis est*: ἀπληδῆσθ, *ἀπληδῆσθ, ἰχμή- σθ, ἰχμήσθ*: ἀπληδῆσθ, *insuper acquisiui* seu *parauit*, *proiulit*: ἡμῆσθ, *honorauit*: πρῆσθ, *ἐπρήσθ, experti sunt*. In imperatiuo, πρῆ- 60 σθ, *experite*: πρῆσθ, *experimini*. In optatiuo, πρῆσθ, *pluribus asstina- uerint*: θνήσθ, *voraret*: καλμακῆσθ, *comparauerit*. In subiunctiuo, καλμακῆ- σθ, *asciuerit*. In infinitiuo, ἡπῆσθ, *sarcire*: κτήσθ, *acquirere, suscipere*: μηχανῆσθ, *machinari*: μωμήσθ, *amulari*: ἀπληδῆσθ, *adhibere, opera- 65 rei*: χησθ, *usum esse*: ἡμῆσθ, *honorare*: μαῆσθ, & syncope (187, 25) μαῆσθ, *mandare, edere*. In participio, λοχισάμενος, *λοχισάμενος, insi-* dia-

diatus, infidelis: *μνηστέρῳ*, qui succum expressit: *μνηστέρῳ*, reboans, παρα-
 ρηστέρῳ, contemnens. Ex in futuro actiuo † *δοξέσω*, ministrabo: sunt qui
 scribant *δοξέσω*, ab *δοξέω* *ἐξουχέω* ingenium reddam: *κωκορπήσω*, percutiam
 seu verberabo in canem: *ἡμερῶν*, in lapidem vertet. In participio, *ἀτλάσαντες*, to-
 5 *lerati*. In indicatio medio *κίχισται*, reperiam, consequar: *μεδίσσεται*, cura-
 bo, *me* cura erit: † *πατήσεται*, feriam, percutiam: *ἀεδασόμεναι*, circumligati eri-
 mus. In participio, *εἰρησάμεν*, urinam redditurus. In indicatiui actiui aoristo. ab
 ὁμολογέω, ὁμολόγηται, promisi: ὁμολόγηται, promissit, spondit: *κρτακλήω*, κρτακλή-
 10 *σεται*, permulsi: † *κρτακλήω*, κρτακλήσεται, onerosus fuit: *ἀποσπασίω*, ἀποσπασίωσται,
adorauit: *ἐξωθήσεται*, ἐξωθήσεται, efflorui, isti, it: *κρτακλήω*, κρτακλήσεται,
as, es, habitauit, isti, it: *ἐκχέω*, ἐκχέσεται, elamasti, locutus es: *ὀείω* (quod & ὄνημι
 ac † *ὀνείω*) ὀνέσεται, iunxisti: ὀνέσεται, iunxit, profuit: ὀνέσεται, iunxerunt: *παρονοχέω*, πα-
 ρωνόχεται, inquietasti: *ἐκμύρηται*, magna vi egit, † *πυλίσσεται*, dolauit, securi po-
 15 *liti* seu aptauit: *πολίσσεται*, fecit: *ἀποσπασίω*, ὁσπασίωσται, impius fuit: *ὀνείω*, ὀνέσεται, graui-
 1 *us est*, piger fuit: *ὀνείω*, ὀνέσεται, contigit, concurrat, obuiauit: *ἐπινέω* (quod & ἐ-
 πινάω) ἐπινέσεται, filauit, fatum dedit: † *κρτακλήω*, κρτακλήσεται, occidit: *ἀποσπασίω*,
ἀποσπασίωσται, respondit: *ἀποσπασίω*, ἀποσπασίωσται, defecit: *ἐκχέω*, ἐκχέσεται, † *ἐκχέω*,
βασίω, buccellam deuorauit seu deglutiit: *ἐκχέω*, ἐκχέσεται, comminatus est: *κρτακλήω*,
κρτακλήσεται, negligit, pratermisit: *κρτακλήω*, κρτακλήσεται, commigrauit:
 20 *παρύνειω*, παρύνεται, ebius fuit: *ὀδύνηται*, *recto cursu contendimus*: *ἐκγ-
 δύνειω*, ἐκγδύνεται, edificauimus, extruximus: *συνωμολογέω*, siue Attice (210,
 20) *ἐκωμολογέω*, *ἐκωμολογέσεται*, inter nos conuenit: *ἀσάκωσται*, ignorauerunt,
nescierunt: *ἀσάκωσται*, occurrerunt: † *ἀσάκωσται*, sonuerunt: *δύρεται*, ἡγήσεται, otiose
 fuerunt: *ὀκλήω*, ὀκλήσεται, attigerunt: *ὀμολογέω*, ὀμολογέσεται, deditionem fece-
 25 *runt*: *ὀκλήω*, ὀκλήσεται, commoti sunt, grauiati animo, suspensi fuere: *ἐπιρρόηται*,
ἐπιρρόησται, infremuerunt: *παρύνειω*, παρύνεται, coaceruauerunt. In imperatio, ἐπι-
 ρρύνει, age fumi i uiriter cum eo: *ἀποσπασίωσται*, adora, syncope *ἀποσπασίω*: *κρτακλήω*,
 κρτακλήσεται, miseremini. In optatio *ἑλπίω*, ἑλπίσεται, inficeret, cerneret. In infinitiuo,
 30 *ἀσάκωσται*, *ποτὶν* occurrere: *ἀσάκωσται*, prurire, dolere: *ἀσάκωσται*, *spinosum fie-
 ri*: *ἀσάκωσται*, *mutare*: *ἀσάκωσται*, *quiescere*: *ἀσάκωσται*, *nutrire*: *ἀσάκωσται*, *in
 cinerem redigere*, *ex medio tollere*: *ἀσάκωσται*, *equos iugales nutrire*: *βαρύνειω*,
pondus seu grauitatem addere: † *ἀσάκωσται*, *deniare*: † *ἀσάκωσται*,
traducere, culpae: *ἀσάκωσται*, *diuidere*: † *ἀσάκωσται*, *unguibus terram*
 35 *scalpere*, quod auimum est proprium: † *ἀσάκωσται*, *cacare*, *excernere stercorea*: *διη-
 μερῶσται*, *totum diem aliquid facere*: *διημερῶσται*, *bis idem dicere*: *ἐκγδύνεται*, *ex
 coniecturis dicere*: † *ἐκγδύνεται*, *obtundere* & *obsurdescere*: *ἐκγδύνεται*, *ereticibus elabi*,
periculum effugere: † *ἐκγδύνεται*, *erumpere*: *ἐκγδύνεται*, *exanimari*: *ἐκγδύνεται*, *effu-
 gere*: † *ἐκγδύνεται*, *deniare*: *ἐκγδύνεται*, *inuoluere*: *ἐκγδύνεται*, *manigare per*
 40 *mare*, *transfretare*: *ἐκγδύνεται*, *fores pulsare*: *ἐκγδύνεται*, *complorare, lamenta-
 ri*: *ἐκγδύνεται* & *ἐκγδύνεται*, *ligna scindere*: *ἐκγδύνεται*, *scindas struere*: *ἐκγδύνεται*,
depassere: *ἐκγδύνεται*, *vincere*: † *ἐκγδύνεται*, *instruere asiem*: *ἐκγδύνεται*,
calicibus petere: *ἐκγδύνεται* & † *ἐκγδύνεται*, *struere, acernare, aggerere*:
ἐκγδύνεται, *cum fastu dicere*: *ἐκγδύνεται*, *habitare*: *ἐκγδύνεται*, *labi*: *ἐκγδύνεται*, *mingere*:
 45 *ἐκγδύνεται*, *congerere, constipare*: *ἐκγδύνεται*, *multa loqui*: *ἐκγδύνεται*, *incanta-
 mentis & magica arte circumuenire & obtundere*: *ἐκγδύνεται*, *dolis & varie-
 tate dicendi iura fallere*, & *causas inuerrere*: † *ἐκγδύνεται*, *contrectare*.
 In participio. *ἀνδραποδίζων*, *animum recipiens*: *ἀνδραποδίζων*, *tumultuans*: *ἀνδραποδίζων*,
 qui elaborauit: *ἀνδραποδίζων*, *tentatus*, vel qui ad crepusculum dirigit. *ἐκγδύνεται*,
 50 *θρῶπης*, qui humanam carnem assumpsit. † *ἐκγδύνεται*, qui elaborauit: *ἐκγδύνεται*,
ἐκγδύνεται, qui excoluit, qui optime fabricauit: *ἐκγδύνεται*, *metuens*, *formidans*,
perterritus: † *ἐκγδύνεται*, *territus*: *ἐκγδύνεται*, *albo colore depingens*:
ἐκγδύνεται, *atque*, *ἐκγδύνεται*, *deducens*: † *ἐκγδύνεται*, *furens*: *ἐκγδύνεται*, *lapis*: *ἐκγδύνεται*,
tolerans, *passus*: *ἐκγδύνεται*, *indignabundus*: *ἐκγδύνεται*, *fractis frangens*: *ἐκγδύνεται*,
 55 *interclamans*: *ἐκγδύνεται*, *circumdans*: † *ἐκγδύνεται*, *qui cepit*: *ἐκγδύνεται*,
incantans: *ἐκγδύνεται*, *credens*, *fretus*, *persuasus*: *ἐκγδύνεται*, *crebris idibus aërem
 inanem feriens*: *ἐκγδύνεται*, *qui alligauit*: *ἐκγδύνεται*, *qui congregauit*, *qui coegit*:

[illegible]

δοτῆμα, ἐπιπλῆρ, mandans. In participio, ἀμφοτέρωθεν, colligatus: μι-
στέρωθεν, accersens, accersendum curans: ἀποτλάω, veritus, metuens. In
his quæ ante λ aliam habent vocalem quam η aut ω, eadem est in ipso themate: ve-
futurum ὠσσε ποδῶν, insuper pedes, insuper amistes, ἀσσε ποδῶν. aori-
stus infinitivi ἀκτιῦν, ἄνωγειν, excoriare, enellere, ab ἀνωγειν: ἀετιδῶν,
decorpifit, ἀετιδῶν Ethzede λ.

Q V V M in his temporibus characteristica est μ , in themate nonnullam est μ , sed saepius ipsum μ . Penultimam à themate diuerfam non habent, μ pro characteristifica nisi in aoristo primo sit α , pro quo in themate est ν : vt à $\rho\iota\mu\alpha$, $\theta\epsilon\sigma\iota\mu\alpha$, tribui: $\eta\rho\omega\delta\epsilon$, ca.

[illegible]

CHARACTERISTICAE & e à themate non variant: neque etiam vocalis praecedens, aut e, nisi fuerit: aut a, aut i, siue y, aut u: quod futuri fiat interdum ex a: & aoristi alioquando ex: u, verò & siue y, semper ex u. Ita-

[illegible][illegible]

30 *παῖς, ἡδύς, excitans: παρακαλεῖς, παρακαλεῖς, interfirm: αἰνέεις, αἰνέεις, mis-*
erans est: κτείνεις, κτείνεις, & lyncope in ἡδύς, occidit, interfecit. sic in ἡδύς pro
κτείνεις, interfecisti: vel est dictum pro ἡδύς: vide 10, 28. In infinitivo ἐκτείνεις
quæ. miser diffis, accidis. In part. ἀπαιρῶς, & lyncope ἀπαιρῶς, tollens: (tamen sunt
qui malint referre αἰνέος ad αἰνέω) ἀναπαιρῶς, sufficiens: κτείνεις, κτείνεις, interi-

35 *mones, occidens: ἀποκτείνω, circumsondens: ἀπεκτείνω, infingens. In indicativo med. a ἀποκτείνω, διπταίνω, afferni, afferentis: ἐκτείνωμαι sive ἐκτείνωμαι, ἐκτείνωμαι, congregatus est. In infin. κτείνω, tondere. α in vitroque tempore ex α futuro. ὁ ἀποκτείνω: ut in futuro indicativi a κτείνω, κτείνω, decorabo: ἐλὼ, carpsim, lacera. αx m.*

bo : περιμανῶ, pefcanti : ψαυῶ, attingam : χαλαινός, claudicabis : ἀγχιπτευσῆς, & lo-
40 nicē [56,7. & 216,11] ἀγχιπτευσῆς, perforabis, perforares, possis perforare : πεισ-

vōi, proderis, eris copia vel facultas: χαρῶς, gaudebunt. In indicativo medio, πηροῦμαι, ladam seu ladar. In particip. πηρούμενος, la sumus. Hæc possunt & futura secunda censerī. In indicatiui aoristi act. ἀπέστην, iπην, ἐπίστηας, ἐπίστης, effecti, isti, ii : στήκαμιν, ἐστήμασθα, indicanti : στήκαμιν + λυάγεθι, interfeci : λυή-

45 par, imperforat: αἰφῆρας, αἰφῆρας, latifasciis, latum reddidit: † αἰφῆρας, αἰφῆρας, inflatissimē, absorpsit: συγχεσθῆναι, συγχεσθῆναι, concessit, vitra cassum totum
cinnit. Hanc quae tertiz personae numeri singularis, possunt et aoristi secun-
di iudicari. In optativo Aeolico, ἐγγυῖσθαι, εὐρεῖσθαι, ἱραφῆσθαι. In subiuncti-
90 παῖσθαι. praegnant: nihil refert priorile an posteriori aoristi esset: dixeris. In in-
finit. δεῖσθαι, facere (vel est aoristi sec. ad ἀρῆσαι, pro ἀρῆσαι, in α Dorice mutato)

ἰππεύειν, capere annuiffe : λαῶν, dolere : παρῶν, manere, exorisse : ὑφ' αὐτῶν, exorisse : Ἀφ' αὐτῶν, aperire : ἰππῶν, exorisse, σωφρονιστῆς, sanare, conferre : φά-
 ρμα, recedere, necesse : πενακτον inuenitur φάρμα : sed malim penaflexum. In
 participio, ἀφ' αὐτῶν, officium laetiae : καὶ φάνας, concerpens, lacerrans : ὄντας,
 55 efficiens : ἰσχυρῶς, et Ionice [216, 11] τέρροντες, qui perforant : Ἀφ' αὐτῶν, didu-
 cens : ἀνὰ γὰρ, attollens : ὁμοῦ ἐγερ, qui simul excitat : ὑπερβῶν, qui superuenit. In

η fine η ex α

infin medio, συνάγει δαι, & Atticē [210, 20] ξυνάγει δαι, cum aliis suscipere, con-
iungere, componere: sunt qui ξυνάγει δαι ad ξυνάγουσιν referant. In part. ἡ παρ-
αίη, qui sustulit. η siue (ut ferè scriptum inuenitur) η pro α ex α: quod Atti-
corum est proprium, 53, 2. 8. in indicatiuo, à παρῆναι, ἐκρηνα, & poetice pleona-
smo τῆς η, ἐκρηνα, perfecti: ἐκρηνην, impleuit: vel ducetur à παρῆναι mutato vtro-
que α in η: (sunt qui scribant ἐκρηνην, absque diphthongo: & alii ἐκρηνην cum
duplici diphthongo) idem iudicium de imperatiuo κρηνην, & cum ἐπι, ἐπικρη-
νην, perforce: ἐκρηνα, ἐκρηνα, telam absolui, contexui: ἐκρηνα, ἐκρηνα, certans
contendi: ἐκρηνα, gravis & molestus fui, difficilem me praeui: ἀδμηνα,
ἡδμηνα, anhelanti: ἀδμηνα, ἡδμηνα, arefeci: μεγαίνα, ἐκρηνα, inuidi: ἐκρηνα, in-
uidit: ἐκρηνα, ἐκρηνα, sustuli: ἐκρηνα, ἐκρηνα, idem: ἀνοίνα, ἀνοίνα, & detracto
incremento ἀνοίνα, nominauit, appellauit: περῆναι, περῆναι: pro ἐπέρῆναι, sic-
cauit: ὑπερῆναι, & Ionicē [216, 11] περῆναι, τέπερῆναι, terebrauit: (sunt qui feri-
bant τῆς περῆναι, sine ε, à περῆναι) ἐπισμαίνα, ἐπισμαίνα, significauit: ἐκρηνα, ἡδρη-
νην, odit, oderat: ἀδικαίνα, ἀδικαίνα, circumputauit: ἀδικαίνα, ἀδικαίνα, su-
perauit: ἀδικαίνα, ἀδικαίνα, irati sumus, pro ἐκρηναίνα: ἀδικαίνα, ἐκρηνα, &
ἀδικαίνα, explanariunt. In imperatiuo, παρῆναι, illumina: σμαίνα, significa. In
optatiuo Aelico, ἐκρηνα, fastidiret, fugeret: περῆναι, leserint. In subiuncti-
uo, ἐκρηνα, odio habeam: περῆναι, indicauerim: ἐκρηναίνα, nominatiui in dixe-
rim, 20
mescat, & inflammatur: ἐκρηναίνα, telam absoluerint: περῆναι, ostenderint. In
infinitiuo, ἀδικαίνα, tumorem deposuisse: ἐκρηναίνα, apparuisse: περῆναι, ca-
lescere: ἀδικαίνα, purgare: περῆναι, demonstrare: σμαίνα, significare, signum
esse: περῆναι, intumuisse: περῆναι, tulisse. In participio, ἐκρηναίνα, attollens: ἐ-
κρηναίνα, leuigans, poliens, mitigans: περῆναι, iratus, a: περῆναι, ira-
ta: περῆναι, struentes. In indicatiuo med ab ἐκρηναίνα, ἐκρηναίνα, in sa-
nini: περῆναι, furore in aliquem correptus est, furore: ἀδικαίνα: λυμῆναι,
ἐκρηναίνα, nocuit, laesit, corripit: περῆναι, ἐκρηναίνα, pro: περῆναι, coniectu-
ram fecerunt. In infinitiuo, ἐκρηναίνα, signo notare, in signare: ἀδικαίνα, 30
δαι, in signare, obsequare. In participio, ἀδικαίνα, prius, purgatus: περῆναι,
qui abduxerunt: ἐκρηναίνα, leta, humectata. Penultima aoristi primi, ut
Grammatici volunt, pender à futuri potius quam à praesentis penultima. ideo
cū ea omnia quae in aoristo habent η ante α & ρ, in futuro scribantur per α, &
in praesenti per α, iuxta illorum sententiam η proueniens ex α futuri mono-
phthongam est: si ducatur ex α praesentis, habebit punctum subscriptum. nam
α migrat in η, & α in η: nuda scilicet vocalis in nudam vocalem, & diphthon-
gus in diphthongum. ne igitur mireris, si hæc & huiusmodi nunc per η, nunc
per η scripta inuenias ceterum thematis illorum inuestigandi ratio manet sem-
per eadem. Quod autem attinet ad ea quae ante α, aut ρ nullam harum ε, α, η, 40
siue η, habent pro penultima, tum eandem habent cum themate penultimam:
ut in futuro actiuo à πορῆναι, πορῆναι, praestabo, efficiam: εἶνα, εἶνα, existi-
mabis, videbitur tibi. In participio, μερῆναι, & Ionicē [56, 6] μερῆναι, produ-
ctum. In aoristo indicatiui, εἶνα, pro ὤνα, commouisti, turbasti: κλῆναι, ἐκ-
κλῆναι, inclinati sunt, terga dederunt. In imperatiuo, ἀδικαίνα, bene fac. In infini-
tiuo, ἀδικαίνα, aperuisse: ἀδικαίνα, amplecti. In participio, ἀδικαίνα, & poe-
ticē soluta diphthongo ἐκρηναίνα, diligens, habito delectu: ἀδικαίνα, a strabens,
obtectans. In indicatiuo medio, à ἀδικαίνα, διαμαρτύρομαι, διαμαρτύρομαι, testi-
ficatus sum, testificatus es. In optatiuo, ἀδικαίνα, ἀδικαίνα, ἀδικαίνα, 50
maίνα, responderem, es, es. In participio, μερῆναι, causam praetextens. Atque hoc
quidem pacto regulariter rimanda sunt themata in futuris & aoristis primis
vocalis actiuae & mediae. De iis autem quae ab obsoletis deducuntur, loque-
mur in sequentibus, ubi de perfecto regulari, ac temporibus
quae cum eo cognationem habent, egerimus.

Ad hæc igitur transeamus.

PERFE. 55

Notio de penultima
η ex α futuri, aut η
ex α praesentis.

ἀ' μίμφομαι, ἐμίμῃ, ἰμῃ *sumis* : κρῖν' ὄφρ' ὅπως, καὶ ἐπὶ ὀφθῆσιν, *prostrati sunt* : *sunt* qui pro eodem legant † καὶ ἐπὶ ὀφθῆσιν. In infinitivo, κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *diuinitur*, *desistere*. In participio, μίμφομαι, *succensens* : μίμφομαι, *dans terga* : κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *in fugam vocat*. Α' πῆμα : in indicatio, ab ἀνὰ πῆμα, ἀνὰ πῆμα, *accensus* *Ad ὄφρ' ὅπως*.
 5 *sum* : σὺν ἀπὸ πῆμα, σὺν ἡφθῶ, *congressus sum*. In imperatio, κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *illuminati*. In participio, κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *accensum* : ἀνὰ πῆμα & ἐξ ἀφθῆς, *idem* : συγχέμα-
 φθῆς, *collisus*, *effusus* : κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *succensa*, *admoisa*. In pauld post fu-
 turo, κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *relinquens*, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως. Et hæc de characteristicis
 φ, α, ψ, ω.

10 In altero characterificarum ordine, detracto augmento, & penulti- *De characteristicis*
 marum • & α habita ratione, ut habeas thema, mutantur characteristicae χ, γ, ζ, γ, ξ, & π, & π
 ξ, & π præcedens τ, atque terminatio quæ huiusmodi characteristicae sequitur, *aniet*.

identidem in κω, χυ, κω, σω, siue τῶ, & ζω : vel in κω, γω, ζω, & πω. In κω
 quidem aut κω, χυ, vel utri putet ex sequentibus : in perfectio passivo, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως. *Referenda ad the-*
 15 *ma in κω aut*
 15 *κω, σω, ὅπως, & (soluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia : in κω)*
 ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *similis sum, es, eff.* In participio perfecti passi-
 ui, κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *implicatus*, *implicatus*, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως : *συμπλεκόμενος, copulatus, con-*
implicatus, vnde aduerbium *συμπλεκόμενος, coniunctus, unā, simul*, ἀ *συμπλέ-*
κωμαι : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *factus* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *pressus, factus*, ἀ τ' i-

20 *ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως*. In aoristo indicatiui eiusdem vocis, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *confusus sum* :
 ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *est*. In participio, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως. In γω
 aut γω, in indicatiui perfectio actiuo, σὺν ἡφθῶ, *collegisti*, ἀ σὺν ἡφθῶ : κρῖν' ὄφρ' ὅπως, &
 Atticè (152, 22) κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *recessisti* : κρῖν' ὄφρ' ὅπως. In indicatiuo passiuo, ab ἡρ-
 25 *γωμαι*, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *tertii pluralis Ionica* (66, 2) κρῖν' ὄφρ' ὅπως, (quod & ἡρ-
 25 *γωμαι* ab ἡργωμαι) pro ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *compressi vel clausi sunt* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως,
 ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *promissus sum* : σὺν ἡφθῶ, *inductus est* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *ac-*
celeratus sum : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, & Atticè (152, 22) ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *collocatus*
sum. In infinitiuo, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *promissum esse, promissum esse*. In
 participio, ab ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *vinctus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *vinctus* & *ergastularii* : *ser-*

30 *ui* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *consecutus*, *præclusus*, augmento desti-
 tuitur : ἡργωμαι, ἡργωμαι, ἡργωμαι, *accusatus*, *accusatus* : ἡργωμαι, ἡργωμαι, ἡργωμαι,
festinatus : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *quis festinatus* : hinc aduerbium ἡργωμαι, *festinatus*
est : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, quod & Atticè (152, 22) ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *egregius, o-*
lebens : sic κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *relatus*, pro κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως : *paratus* &
 35 *γωμαι*, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *exclusus* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *qui in certamen venit* :
 ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, vnde aduerbium ἡργωμαι, *ferid, diligenter* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως,
 ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *circumactus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *deductus* : τὸ ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *qua*
primum locum obtinens, primi motus : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, quod & sine aug-
 40 *mento* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *subiectus, minister, servus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *re-*
 40 *iectus, reiectus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *autajum* : *puerulus*, *par-*
γυλῶν, quod & sine augmento ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *deriuatum*, & substantiue *deriu-*
atio. In aoristo indicatiui, ab ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *propterea* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, &
 soluta diphthongo ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *apertus sum* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *processi, promissus*
sum : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *promissus est* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *promissus sum* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *siue συγχ-*

45 *ωμαι*, *syngochōmai*, *simul inclusus est, in eandem cavitatem est coniectus* : φλῖν-
μαι, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *flagrans* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *conflagrans* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως,
 † ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *submissus*, *inconspicue respondit* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *excita-*
tus est : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, & sine augmento ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *scriptus*
sum, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *consensatus*, *conuenerunt*. In im-

50 *peratio*, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *inter custodias teneatur*. In infinitiuo, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *excep-*
desere : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *inter custodias tenere* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *accusari, citari* : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *fe-*
stinare : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *adduci* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *consuetudinem agere cum* : φλῖν' ὄφρ' ὅπως,
assisse, comitari. In participio, ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *abactus*, ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *in carcerem coniectus*,
vinctus, ut serui ergastularii : ἐκ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *apertus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *promissus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως,
 55 *χρῖν' ὄφρ' ὅπως, qui assensus est, adductus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *delatus* : ἀ κρῖν' ὄφρ' ὅπως, *delatus*,
 Ccc

descripti: φλογδείς, combustus: καὶ φλογδείς, flagrans: φλογδείς, visperatus, ei ἐπιφλογδίσαι, aspersi: αἱ φλογδίσαι, prodigia. In participio futuro, ὑποφλογδίσαι, subitum, ab ὑποφλογδίσαι, mutando scilicet χητοῖς in γρμ. nam ἡτοῖς in γρμ. habetur pro terminatione. In ἡτοῖς aut γρμ. in indicativum actiui perfectum, ab ὑποφλογδίσαι, ὑποφλογδίσαι: βρύχαι, βίβρυχα, fremunt: κροτάχαι, κροτάχαι, capitis & inopribat, ut sit imperfectum: τρέχαι, τρέχαι, botrei. In participio, † ἰχθύναι, ἰχθύναι, resonans: ἀμφιαχύναι, circumsonans, vel clamans. hæc possunt censei præteritum perfectum vocis mediæ. sic participium, ἰχθύναι, ἰχθύναι, Atticæ, 144, 1. & mediæ communiter, 72, 7. In perfecto indicativum passivi, ab ἰχθύναι, ἰχθύναι, diducatus sum: σμύχαι, ἰσμύχαι, extersum sum: ἄρρηχαι, ἄρρηχαι, orsus sum: ἰλίσχαι, ἰλίσχαι, & Attica reduplicatione (144, 7) ἰλίσχαι, redargutus est: παρὰ ἰλίσχαι, παρὰ ἰλίσχαι, excerpimus. In participio, ab ἄρρηχαι, ἄρρηχαι, orsus: καὶ ἄρρηχαι, καὶ ἄρρηχαι, ἄρρηχαι, regens, sitigidi, a: παρὰ ἰλίσχαι, παρὰ ἰλίσχαι, qui excerpit: ὑποβρίχαι, ὑποβρίχαι, irrigati, arrosi: ὑποβρίχαι, ὑποβρίχαι, qui fuit: τὴν ὑποβρίχαι, quæ sunt supereditata, quæ qui accepit: πρὸ τῆς ἰλίσχαι, τὴν πρὸ τῆς ἰλίσχαι, res iam parata. In plusquamperfecto eiusdem vocis, ab ὑποβρίχαι, ὑποβρίχαι, susceptorum seu susceperis, suscepisti: ὑποβρίχαι, suscepisti, pro ὑποβρίχαι, 147, 15. sic à καὶ ἰλίσχαι, καὶ ἰλίσχαι, dormisum inerat, dormisum seu dorminis, pro καὶ ἰλίσχαι: & à simplici ἰλίσχαι, ἰλίσχαι, quod & omni augmento detractio, ἰλίσχαι, pro ἰλίσχαι, cubuerat: item receperat, à ἰλίσχαι. In aoristi eiusdem vocis subiunctivo, à παρὰ ἰλίσχαι, παρὰ ἰλίσχαι, recipiatur. In participio, ἰλίσχαι, deservens, deservens, perperat: ἰλίσχαι, suffocatus, necatus, syncope † ἰλίσχαι, ἰλίσχαι: τὴν ἰλίσχαι, in aqua suffocatum: ὑποβρίχαι, præparatus: ὑποβρίχαι, incitatus, turbatus: ὑποβρίχαι, refrigeratus, qui refrigerat. In αὐτὸν siue τίω, αὐτὸν siue τίω. In perfecto indicativum actiui, à διόρτω, διόρτω, perfodit. In infinitivo, à πρὸς τίω, πρὸς τίω, egissit: καὶ πρὸς τίω, καὶ πρὸς τίω, perterriti, μετὰ τίω, μετὰ τίω, committasse: & participium, μετὰ τίω, desinens. In perfecto indicativum passivi, ab εἰλίσχαι, εἰλίσχαι, circumvolutus sum: αὐτὸς τίω, τίω, instratus sum: τὴν τίω, τὴν τίω, turbatus sum: πρὸς τίω, πρὸς τίω, astitit: τὴν τίω, τὴν τίω, instrati sunt, tertia pluralis Ionica 66, 2. pro τὴν τίω, τὴν τίω, eist. In imperativo, à παλίσχαι, παλίσχαι, fortissimi. In participio, ab εἰλίσχαι, εἰλίσχαι, qui flexuosis orbibus est: παλίσχαι, παλίσχαι, sedatus: παλίσχαι, παλίσχαι, qui accepit calamitatem: αὐτὸς τίω, αὐτὸς τίω, instratus, refectus, onustus: τὰ τίω, τὰ τίω, turbatus, confusus: hinc adverbium τίω, τίω, confusus, inordinatus: τὴν τίω, τὴν τίω, ordinatus, status: τὴν τίω, τὴν τίω, stationes agentes: hinc adverbium τίω, τίω, ordine, ritè, destinatus seu ordinatus temporibus: καὶ τίω, καὶ τίω, ferratus, insensus: φοινίσχαι, φοινίσχαι, colore rubens puniceo: φρετίω, φρετίω, & metathesi πεφρετίω, πεφρετίω, obstrictum: φυλάτισχαι, φυλάτισχαι, diligenter & caute observans, cautus & circumspiciens: hinc adverbium πεφυλάτισχαι, πεφυλάτισχαι, providè, observanter & circumspectè: ἀπὸ τίω, ἀπὸ τίω, dispositus, destinatus: ἐν τίω, ἐν τίω, in ordinem redacti: ἀπὸ τίω, ἀπὸ τίω, milites qui in fronte collocati sunt: ἀπὸ τίω, ἀπὸ τίω, præfectus, cui mandatum est: ὑποτίω, ὑποτίω, subditi: ἐκ τίω, ἐκ τίω, animo percussus, insanus: καὶ ἐκ τίω, καὶ ἐκ τίω, attonitus, timore percussus: πρὸς τίω, πρὸς τίω, furibundus: ἀπὸ τίω, ἀπὸ τίω, ferratus, disrumpens: συμπεφρετίω, συμπεφρετίω, confectum, obduratum: ἀπὸ τίω, ἀπὸ τίω, varia, ἐκ ἀπὸ τίω, ἐκ ἀπὸ τίω, peregrinum, inusitatum, inaudium: παρὰ ἀπὸ τίω, παρὰ ἀπὸ τίω, alienum: τὸ παρὰ ἀπὸ τίω, τὸ παρὰ ἀπὸ τίω, peregrinum, inusitatum & inaudium. In plusquamperfecto, à καὶ ἀπὸ τίω, καὶ ἀπὸ τίω, percussus erat: ἰλίσχαι, ἰλίσχαι, & Ionicè (147, 15) ἰλίσχαι, implebatur: καὶ ἰλίσχαι, καὶ ἰλίσχαι, induti seu involuti erant, Ionicum est (66, 2) pro καὶ ἰλίσχαι, ἰλίσχαι: sic ab ὀρτίω, ὀρτίω, fossi erant, cadebantur, mactabantur, pro ὀρτίω, ὀρτίω: ἐπὶ τίω, ἐπὶ τίω, ἀννυμεταίεραν, recepsibantur, pro ἐπὶ τίω, ἐπὶ τίω.

Ad αὐτὸν siue Atticè
ad τίω, aut ad αὐτὸν
siue siue τίω.

ἐπιπρωγυρίαι ἦσαν : πωρωθέντες, πωρωθέντες, locati fuerant, in a'io erant, pro
 πωρωθέντων ἦσαν : ὁρμηθέντες, ὁρμηθέντες, ordinati seu attributi erant,
 pro ὁρμηθέντων ἦσαν. In aoristo priore, ab ἐλελίσθημι, ἐλελίσθη, ἐλελίσθης,
 ἐλελίσθη, et ἐλελίσθης sunt, ei, est : πωρωθέντες, ἐπ' αὐχθῶ, & Ionice (12, 26) π' αὐχθῶ,
 facti sunt : αὐχθῶ, ἐπ' αὐχθῶ, excurrunt : ὁρμηθέντες, ὁρμηθέντες, imperium acce-
 pi, sub imperio iunxit, et αὐχθῶ sunt : κηρύσσου, κηρύσσου, praecentio iussus est. In sub-
 iunctivo, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, reconciliatur. In infinitivo ο, ὁρμηθέντων,
 αὐχθῶν : λαμπρόν, ἐν αὐχθῶν, constitutum esse : π' αὐχθῶν, et utrius.
 In participio, ὁρμηθέντες, ταρταρῶν, αὐχθῶν, et vehementer incumbebat : ἐπ' αὐχθῶν
 10 χθῶν, τῆς αὐχθῶν, ταρταρῶν, ταρταρῶν : τ' αὐχθῶν, reuerfus : τ' αὐχθῶν, ad se re-
 uersus : πωρωθέντες, confociatus et in fructum : πωρωθέντες, percussus : πωρωθέντες, p' αὐ-
 χθῶν, confociatus : πωρωθέντες, collisus : πωρωθέντες, confirmatus : πωρωθέντες,
 sortus : ὁρμηθέντες, inebriatus : ὁρμηθέντες, reconciliatus : ὁρμηθέντες, quod iussum
 est. In participio futuro, πωρωθέντες, foris eunt. In ζω aut ζωμι : im-
 15 perfectio passiuo, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, stabilis sum : ἀποκαταστάς, habet, fixus est.
 In participio, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, reconciliatus. In plusquamper-
 fecto, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, stillabat. In aoristo primo, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς,
 pro ἀποκαταστάς, reuerfus est : ἐπ' αὐχθῶν, ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, illatus
 est : & in aoristo primo actiuo, ἀποκαταστάς, illatus est, percussus. In participio, ab
 20 ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, in stillatus : ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, quod & ἀποκαταστάς,
 ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, facti sunt : ἀποκαταστάς, ἀποκαταστάς, notati sunt.
 Et hæc de α, γ, ξ, κ posito ante τ. Pergamus ad tertiam characteristicarum
 classẽm.

[illegible]

[illegible]

multiplicari, plures fieri. In participio, ἀγαυωθεὶς, *gaufus*: ἰδρωθεὶς, *hūs*, *situs*: ἰδρωθέντες, *quī sudes posuerunt*: λιπώμενοι, *extenuati*: παροξυνθεὶς, *irritatus*: πυχώμενοι, *corpulentus*, *spissatus*: σπυγώμενοι, *inflatibundus*, *exultans*. In futuro priore indicatui, καὶ προσωθήσεται, *placabor*. In participio, ἐμπικνωθήσονται, *proturbandi*. Ad αἰρόμαι: in perfecto indicatui pass. ad φάρομαι, *πίφασμαι*, *apparui*, Atticum est [15, 2, 1] sed ab omnibus receptum: imò commune *πίφασμαι*, vix in vsu habetur: idem esto de reliquis iudicium & in indicatui & in participiis. κραινομαι, *κίεσθαι*, & pleonasmò τοῦ α, *κίεσθαι*, *perfectus* seu *absolutus* est, potest quoque censeri Ionice [66, 23] tertiæ pluralis. In infinitiuo, ad *πιπνέομαι*, *πιπνέω*, *excoctum* esse, pro *πιπνέειν*: στυφάομαι, *στυφάω*, *concoctum* esse. In participio, ad ὑφαίνομαι, ὑφασθῆναι, *textus*: σύνφασομαι, *σύνφασθαι*, *intertextus*: παρυφασθῆναι, *παρυφασθῆναι*, *textus*: σύνφασθῆναι, *σύνφασθῆναι*, *υπὸ textus*: λυγίσομαι, *λελυγίσθαι*, *qui labefactus*: κυρτίζομαι, *κυρτίζομαι*, seu potius *μικρύνω*, *μικρύνω*, *βριδίζω*: *παρῳοῦμαι*, *πιπνέομαι*, *σπινθίς*, *αὐτὸς σπινθίς exaltus*: *πιπνέομαι*, *conclusus*: *σπινθίζομαι*, *σπινθίζομαι*, *obspinitus*: *ἐπισπινθίζομαι*, *ἐπισπινθίζομαι*: *καὶ σπινθίζομαι*, *obspinitus*, *clausus*: *παρῳοῦμαι*, *παρῳοῦμαι*, *adulteratus*: *φασίνομαι*, *πιφασθῆναι*, *παραφασθῆναι*: hinc adverbium, *πιφασθῆναι*, *παλὰν*, *apertè*. In plusquamperfecto tertia singulari, *πίφασθαι*, & poetice abiecto *ν*, *πίφασθαι*, à qua tertia pluralis, *πίφασθαι*, *apparerebant*, pro *πιφασθῆναι* *ἦσαν*. In aoristo primo indicatui, ad αἰρόμαι, *αἰώδω*, *florui*, *exhilaratus sum*: *αἰώδω*, *florui*, *exhilaratus* est, *latus* est: *πιπνέομαι*, *ἐπιπνέω*, & *π* deperdito *ν*, *ἐπιπνέω*, *amatus* *factus sum*: *καὶ αἰρόμαι*, *καὶ αἰώδω*, *concorptus* seu *laceratus sum*: *αἰαίνομαι*, *αἰαίνω*, pro *αἰαίνω*, *arefactus* est: *πηκνίζομαι*, *πηκνίζω*, pro *πηκνίσθαι*, *latus* est: *μυρτίζομαι*, *μυρτίζω*, *marcui*, *vesedit*, *emacuit*: *δάμνυμαι*, *δάμνω*, *ἀπικνέομαι*, *ἀπικνέω*, *emacuit*: *δάμνυμαι*, *ἀπικνέω*, *dulci* *emasis*: *ἀφασθῆναι*, *ἀφασθῆναι*, *traductum* est, *exaltum* est: *οὐφασθῆναι*, *ἐξφασθῆναι*, & pleonasmò τοῦ α, *ἐξφασθῆναι*, *emersit*, *exitus*: sic à φασίνομαι, φασθῆναι, pro φάσθαι, & istud Boeoticè [67, 23] pro *ἐφασθῆναι*, *apparuerunt*: vide 217, 33. *παρῳοῦμαι*, *ἐμωρύνω*, *stulti facti sunt*. In subiunctiuo, *μωρυνθή*, *infatus* *fuerit*: *αἰαίνω*, *αἰαίνω*, *dulcedinem ceperint*: *πιπνέω*, *πιπνέω*, *in infinitiuo*, *μαραινέω*, *abefactum* esse: *ὀφρανέω*, *olfacere*: *πηκνέω*, *obfusum* esse: *παρανέω*, *resicari*: *ὀφρανέω*, *texti*. In participio, *αἰαίνεις*, *arefactus*: *ἀφασθῆναι*, *caesatus*: *ἀφασθῆναι*, *ῥίσις*, *ῥιν*, *carptus*, *carptus*, *α*, *α*, *α*: *ἀφασθῆναι*, *ἀφασθῆναι*, *explicitus*, *α*: *σύνφασθῆναι*, *intertextus*, *intertextus*: *ἐνφασθῆναι*, *hutesatus*: *ὀφασθῆναι*, *oblectatus*: *ῥεμνέω*, *caesatus*: *καὶ αἰαίνεις*, *concorptus*: *λελυγίσθαι*, *dealbatus*: *μυρτίζεις*, *infatus*: *ἐμωρύνεις*, *concorptus*: *ὀφασθῆναι*, *qui olfecit*, *odoratus*: *πιπνέεις*, *maturnus*: *παραμυρτίζεις*, *qui florem rumpentem habet*: *παρῳοῦεις*, *præius affusus*: *στυφνέω*, *conspinitus*, *simulitritus*: *φασθῆναι*, *qui apparuit*, *visus*: *χλινέω*, *torrefactus*: *ῥεμνέω*, *pollutus*: *ῥεμνέω*, *nitidus*, *lucidus*: *κραινέω*, *quod & κραινέω*, *videtrix*, *regnans*: *μαλαινέω*, *nigrescens*: *τὸ συμφασθῆναι*, *conclusum*, *conclusio*. Ad ρομαι, eadem manente penultima, in infinitiuo passiuo, ad ῥομαι, *motum* seu *concitatum* esse, pro ῥομαι siue ῥομαι, per Atticam reduplicationem, qua hoc verbum gaudet: vnde in præterito medio ῥομαι, *ῥομαι*, *conspinitus* *sum*, *voxi*, *ῥομαι*: in plusquamperfecto, *ῥομαι*, pro ῥομαι, *excitatus*, *14, 6, 33*. In subiunctiuo, *ῥομαι*, *monens*. pro ῥομαι, per metathesin dicitur ῥομαι, *impulsus*, *agitatus*: *ῥομαι* *sum*: sic pro ῥομαι, ab ῥομαι [19, 11] inuenitur ῥομαι, *accountatus*: *ῥομαι*, *congruit*, *apertus*, *ligatus*. In participio, ad φύρομαι, *πιφύρηναι*, *permixtus*, *perfusus*, *accensus*: *συμφύρομαι*, *συμφύρηναι*, *commixtus*, *confusus*: *ἀνασύρομαι*, *ἀνασύρηναι*, *impudens*, *obscenus*. In participio aoristi primi ad ὀλοφύρομαι, *ὀλοφύρηναι*, *radio affectus*, *lucens*. Ad ἰρομαι, quum penultima est: in participio perfecti passiuo, ad αἰρομαι, *ἰρῶμαι*, *sublatum*. In plusquamperfecto, ad ἀγίρομαι, tertia pluralis Ionica [66, 2] cum Attica reduplicatione [144, 7] *ἀγίρομαι*, *congregati erant*. In aoristo primo indicatui, ad *παισίζομαι*, *παίσιζω*, *suspensus* est: *ἀναπαισίζομαι*, *ἀναπαισίζω*, *suscitatus* *sum*. Ad ἴρομαι, quum penultima est *α*: in infinitiuo perfecti pass. ad *ἴρομαι*, *ἴρῶμαι*, *sa-*

Ad αἰρομαι.

Ad ρομαι eadem penultima.

Ad ἰρομαι ex ἰρ-

Ad ἴρομαι ex ἴρ-

[illegible]

[illegible]

1 *τοποθετικῶς* ἐστὶν ἀντιστοιχοῦμαι, ἀντιστοιχῶντων, *quasi coronam circumgit. In imper-*
petium est, obmutescere. In insid. ierodotus, sacerdos est, sacra facere: ἀποθηλάδωαι,
 2 *affigi, suspendi:* τ βέλαντιδω, *utenti, torquentur:* κικωμῶδω, *alio sorore oritur:* μι-
 3 *κωμῶδω, desinitum esse, desolatum esse:* εφαιρόμαι, *εφαιρούμαι, roinndum seu*
oblivium esse: εὐσεμίομαι, *εὐσεμίζωμαι, incensum, induratum:* κωγγυπέωμαι, *κωγ-*
γυπέωμαι, dissolutum et infirmum esse: ἀχρόομαι, *ἀχρόωμαι, effratum esse:* ἀππ-
 4 *γρῶδω, exasperari, agrestem esse:* εἰσομαι *κωδῶμαι, ut vi. In part. τείλωμαι, εἰλ-*
ωμῶμαι, exulceratus: potest & referri ad *εἰλωμαι*, quod augeatur per *ει*, *ut εἰλω,*
 5 *13, 9, 18:* τῖμωμαι *κωμῶμαι, amplexus:* si ante penultima acuatur: *εἰμωμαι κωμῶμαι, e-*
 6 *rit participium præteritum ab εἰμωμαι, εἰμωμαι:* τῖζωμαι *κωμῶμαι, pugnat:* τῶλωμαι, *τῶλω-*
μαι, rubigine obitus: κωσπωμῶμαι, & *Ionice* [12, 29] *καπτωμῶμαι, sorgetis, so-*
πνῆ capiens: τῶμωμαι, *nomata, scilicet terra, id est, vernaculatus, nomale seu nomale*
 7 *ager:* δοντωμῶμαι, *dentatum:* εἰμωμῶμαι, *εἰσδοτικός, vinolentus:* εἰμωμῶμαι, *vinopet-*
lentus, ebrius: ἀποθηλάδωαι, *affixus, incumbens:* in præcedentib. participiis augmen-
 8 *tum desideratur. Βισοβρομῶμαι, iniquitatus:* τ βεδωμῶμαι, *ειδῶμαι:* τ βρωμῶμαι, *senio*
 9 *confectus:* τ γαγῶμαι *κωμῶμαι, elatus:* τ γαγωμῶμαι, *δι. εἰται:* τ γαγωμῶμαι, *gen-*
 10 *ticulatus:* τ γαγωμῶμαι, *angulosus:* δδῶμαι, *deporulatus, foliatus:* εἰλωμῶμαι, *εἰλω-*
 11 *μαι, sororatus, bonoribus nimis mente extenuatus ac stupens:* κωλωδῶμαι, *muti-*
 12 *latus:* τ κωλωμῶμαι, & *lystole poetica κωλωμῶμαι, fastigiat-*
 13 *us:* κωχωμῶμαι, & *χωμῶμαι, incultus, squaleus:* λωμῶμαι *κωμῶμαι, aqua fla-*
 14 *gnans et repletus:* λωμῶμαι, *figratus, haliatus:* λωμῶμαι, *εἰλωμῶμαι, λε-*
 15 *λωμῶμαι, à lupo demoratus:* μεμῶμαι, *miniat, minio infectus:* μεμῶμαι, *solus*
 16 *factus, desitutus:* μεμῶμαι, *infertatus:* μεμῶμαι, *εἰλωμῶμαι, εἰλωμῶμαι, εἰλωμῶμαι,*
 17 *motuus, et motuus:* πεμῶμαι, *incoluntate et otatus:* πεμῶμαι, *scorpi-*
 18 *us, qualitate aliquid præditum:* τ πεμῶμαι, *obsecratus:* πεμῶμαι, *scorpi-*
 19 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 20 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 21 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 22 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 23 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 24 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 25 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 26 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 27 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 28 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 29 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 30 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 31 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 32 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 33 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 34 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 35 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 36 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 37 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 38 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 39 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 40 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 41 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 42 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 43 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 44 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 45 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 46 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 47 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 48 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 49 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 50 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 51 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 52 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 53 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 54 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 55 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 56 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 57 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 58 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 59 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *præteritum indatus, indatus, indatus:* τ πεμῶμαι, *scorpi-*
 60 *us, indatus:* τ πεμῶμαι, *pr*

- ἐκπορεύεσθαι. In infinitivo, ὁ ἐκπορεύων, ad modum esse temporelatus: ὁ δὲ λυόμενος, plurima humilitati. In participio, ἐκπορεύων, limo obduci: ἐκπορεύων, τῆς φύσεως, ἐκπορεύων: τὸ ἐκπορεύων, ἐκπορεύων: τὸ ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. Et hæc quidem habent e ante 3, at sequentia non item: in indicat. ὁ ἐκπορεύων, ob ephoriam proiθύνω, imitatus sum: ἐκπορεύων, imitatus est: τὸ ἐκπορεύων, sacrificatus esse seu imitatus sum: ἐκπορεύων, reconciliatus est: ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, Βασιλικῆς (67, 21) pro ἡρηγήσαν, inhibiti sunt: sic ἐκπορεύων, solutus sunt, pro ἐκπορεύων, ἀλύμενος. In participio, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων: ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. Ad αἰὼν aut αἰὼν: in perfecti ind. αἰὼν, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 10 ὁ ἐκπορεύων, τὸ ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In indicatio pass. ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 21 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 22 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 23 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 24 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 25 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 26 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 27 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 28 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 29 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 30 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 31 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 32 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 33 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 34 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 35 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 36 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 37 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 38 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 39 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 40 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 41 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 42 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 43 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 44 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 45 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 46 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 47 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 48 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 49 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 50 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 51 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 52 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 53 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 54 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 55 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 56 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 57 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 58 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 59 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 60 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 61 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 62 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 63 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 64 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 65 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 66 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 67 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 68 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 69 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 70 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 71 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 72 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 73 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 74 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 75 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 76 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 77 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 78 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 79 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 80 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 81 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 82 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 83 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 84 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 85 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 86 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 87 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 88 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 89 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 90 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 91 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 92 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 93 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 94 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 95 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 96 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 97 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 98 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 99 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν. 100 ἐκπορεύων, ἐκπορεύων, ἐκπορεύων. In participio. Ad αἰὼν.

De iis que ducuntur a τὸν ὅτι hæc characteristicis perfecti ac temporum que cum eo cognationem habent, quomodoque eorum thema regulariter sit investigandum, dicta sufficiant. De anomalis siue iis quæ ducuntur a thematicis obsolescentibus hic alii consilium non habeo, quàm id quod dedimus quum de aoristo secun. ageremus, 360, 35. Et hic igitur eadem methode, qua illic, & horum temporum, atque vnâ cum his (veluti antè polliciti sumus) futurorum quoque prim. a. q. aoristorum item prim. vocis act. ac med. a. thematicis obsolescentium, plurima exempla proferamus: & ad quæ recepta themata sint referenda, demonstremus.

Tempora ducta 2

3 In aor. pr. indic. act. ἐκπορεύων, siue Aoricè (210, 20) ἐκπορεύων, & solutione 1, in compositis ab ἀγν. ἐκπορεύων, confregit: sic in inf. ἐκπορεύων, confregisse. 2. In imperat. ἐκπορεύων, mi qui 18 ab ἀγν. frange. 2. In optat. ἐκπορεύων, frangeris. In subiunct. ἐκπορεύων, frangat.

76 & 77, & 88 atque 189. In futuro primo act. tamquam ab ἀγν. siue ab ea 2. ἐκπορεύων. 75 compositis, ἐκπορεύων, quod & Ionicè (76, 7) ἐκπορεύων, accipio: ἐκπορεύων, ad diff. Ducta 2 compositis gen. 7. ἐκπορεύων, & ἐκπορεύων, prædicat. 9. ἐκπορεύων, prædicat. 11. ἐκπορεύων, prædicat. 10. ἐκπορεύων, prædicat. 3. In infinitivo, ἐκπορεύων, & Ionicè (76, 7) quam ab ἀγν. ἐκπορεύων, prædicat. 7. ἐκπορεύων, prædicat. 10. & simplex ἐκπορεύων, prædicat. 10. & simplex ἐκπορεύων, prædicat. 10.

- 1 ἀναγορεύω.
- 2 ἀνιπύσσειν ἀγορεύω.
- 3 ἀπαγορεύω.
- 4 ἀπαγορεύω.
- 5 ἐξαγορεύω.
- 6 ἐπαγορεύω.
- 7 καὶ ἀγορεύω.
- 8 παρὲς ἀγορεύω.
- 9 παρὲς ἀγορεύω.
- 10 παρὲς ἀγορεύω.
- 11 συναγορεύω.

In partic. ἀγορεύω, εὐώτος, & Ionicè ἀγορεύων, ἰοτϙ, praeclitus : ἀγορεύωντες, διδόντι, 9. ἀγορεύω, & Ionicè ἀγορεύων, consulsus, 10. συναγορεύω, patrocinator, 11. παρὲς ἀγορεύω & παρὲς ἀγορεύων, remore effusions, 8. Aoristus primus veluti & secundus [361, 10] sumitur tamquā ab ἰπν, quod augetur per ε [139, 17, 21] & praesentis non futuri characteristicam seruat, 147, 45. ut in indicatio, ἐξαίπν, ἐξαίπναι, ἐξαίπν, dixi, isti, ii : ἐξαίπν, potest censerī aoristi secundi ab ἐξαίπν, unde imperatiuus ἐξαίπν, dic, emulga : infinit. ἐξαίπν, efferre, reuelare : partic. ἐξαίπν, elocutionis, dicens, in medietate effertens : & ab utrovis aoristo, in subiunct. ἐξαίπν, edixere, i. sic ὅτι δέειπν, vulgans, gubernauit : refertur ad δέειπν vel ad δέειπον : ab hoc imperatiuus δέειπν, epatra : a δέειπν verò indicatiuus med. δέειπν μὲν, lingua nup̄ - 10 curam, & participium δέειπν μὲν, nup̄curans, 4. participium act. ἐκείπναι, qui insuper dixit, referendum ad aorist prim. ἐκείπναι : at ἐκείπν, subdens, & infinitiuus ἐκείπν, posse dicere, ad secundum ἐκείπν, 6. κατέειπν, detulisse, ad primum ἔπειπν, non ad secundum ἔπειπν. Quando tamen terminatio viriliq; aoristi est eadem, ut in toto subiunctiuo, & in tertia persona singul. indicatiui, 15 malim referre tempora ducta ab hoc verbo ad aoristum secund. quā ad primum, quod secundus in crebriori vsu versetur. Perfectum mutatur ab ἰπν, quod etiam augetur per α, 139, 17, 20. in indicatio act. ἀπείρηκα, defessus sum : ἀπείρηκασι, interdixerunt, 3. δέεικα, dixerunt, dixit, 4. ἀπείρηκα, allocutus est, appellauit, dixit, 10. In infinit. ἀπείρηκα, respondisse animos, 3. In participio, ἀπείρηκας, ὅτϙ, fessus, 3. κατέρηκας, demum ins, 7. συναρηκότες, patrocinati, 11. In indicatio passiuo, ἐξαίρηκα, dictus sum, 1. ἀπείρηται, interdixit est, 3. δέειρηται, disputatum est, reuocatum est, 4. In particip. ἀπείρητός, interdixit, ueritus : πῶς ἀπείρητος, prohibita, 3. δέειρητός, dictus, 4. ἀπείρητος, dictus, 11. In plusquamperfecto, ἀπείρητο, interdixit erat, 3. ἐξαίρητο, dictus fuerat 5. In pauloposit. κατέρηται, dicitur, exponitur, 7. Aoristus primus passiuus accipitur tamquam a ῖπν : in indicatio, ἀνὲς ἀπείρηται, respondit, contra saluatus est, 2. ἀπείρηται, saluatus est, appellatus est, 10. In infinitiuo, ἀπείρηθῶν, abdicatus, 3. In particip. ἀπείρηθεις, dictus, creatus, 1. ἀπείρηθεις, praeclitus, antedictus, 9. ἀπείρηθεις, saluatus, 10. ἀπείρηθεις, ueritus, 3.

In perfectio act. ἰστανόχοα, temocani, 1. κατέχοα, deduxi, 3. ἀστανόχοα, addux : ἀστανόχοασι, adduxerunt, 4. In infinitiuo, ἰστανόχοα, coegisse, congregasse, 5. In participio, ἰστανόχοος, qui temocani, 1. ἰστανόχοος, & correpta antepeultima ἰστανόχοος, introducens, 2. In plusquamperfecto, ἰστανόχοος, 35

5 In aor. pr. indicat. pass. ἤνδλω, laudatus sum : & in actiuo, ἤνισα, laudavi.

6 In aoristo primo indicatiui pass. παρηρησται, sublatus sum, 3. simplex ἤρηθη, creatus est, delectus est. In subiunct. ἀφαιρῶ, & Ionicè [12, 29, & 162, 14] ἀπαιρῶ, excuter, prinauer, 1. In infinit. παρηρηθῶν, oneris, 2. ἀφαιρῶν, excutere, deicere, 4. ἀφαιρῶν, in locum subleuatus, 5. In participio, παρηρηθῶς, 40

8 In participio fut. ἐκαλέησιν, adiuuentus, ab ἐκαλέω.

9 In aoristo primo indicatiui act. παρῆλθον, consumpsit, augmento destituitur 4. In partic. καὶ παρῆλθοντες, qui consumpsit, 3. In perfectio participii act. ἠλώκα, qui consumpsit, & sine augmento ἠλώκα, idem, 1. sic simplex ἠλώκα, quod & ἠλώκα : ἠλώκα, dampnatus : & in indicatio ἠλώκα, caprus sum, pro ἠλώκα. In indicat. pass. παρῆλθον, interis, sine augmento, 6. In particip. ἐξῆλθον, exhaustus, 2. simplex ἠλώκα, caprus. In aoristo pr. infinitiuo eiusdem vocis, παρῆλθον, prius absumpti, 5. In particip. ἐξῆλθον, 50

11 In participio perfecti passiuo, ἀστανόχοα, praeclitus peccatus, a ἀστανόχοα.

22 In aor. pr. subiunctiuo medii, ἐξαίρηται, prorsus pacaueris, ab ἐξαίρηται : simplicis aorist prim. infinitiuo act. ἀρίστη, placere, conuenire : participium aorist pr. pass. ἀρίσθεις, delectatus, qui probauit.

24 In aor. pr. infinit. act. ἐπαύνηται, adaugere, multiplicare, 2. In particip. perfecti

Αἰῶ 167, 22.

1 ἐπαύνη.

2 ἐπαύνη.

3 κατέπαυ.

4 κατέπαυ.

5 κατέπαυ.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

1 ἀφαιρῶ.

2 κατέπαυ. 3 παρῆλθον.

4 κατέπαυ.

5 κατέπαυ.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

1 ἀνάλισκος.

2 ἐξαυλίσκος.

3 καὶ ἀνάλισκος.

4 παρῆλθον.

5 παρῆλθον.

6 παρῆλθον.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

Αἰῶ ab ἀντι.

γεννηται, ἀ γένεσθαι.

- Γίνεσθαι ἀ γένεσθαι.
1 ομοιόμορφα.
2 παρὰ γένεσθαι.
3 παρὰ γένεσθαι.
4 παρὰ γένεσθαι.
5 παρὰ γένεσθαι.

41. In participii act. perfecto, ἐγγενήσας, & ἐγγενήσας, progenitus, progenitus, 1. Ionicum est (107.7) pro ἐγγενήσας. Legitur & in indicatio eadem ferre forma ἐγγενήσας, enati sunt duo : per crasim ex ἐγγενήσας, & istud pro ἐγγενήσας, quasi ab ἐγγένει. Perfectum pass. sumitur quasi a γένεσθαι. & ab eo compositus in infinitivo, ἐγγενήσας, euasissit, 3. In participio, ἐγγενήσας, qui superior euasit, 3. ἐγγενήσας, prius, facilius, prior, superior : ἐγγενήσας, qui prius fuerunt antiqui : τὸ ἐγγενήσας, res gesta hactenus, 4. ἐγγενήσας, qui accessit, 5. In aoristo primo participii pass. τὸ ἐγγενήσας, praeteritus, 2. quasi a γένεσθαι.

Γινώσκω ἀ γινώσκω.

- 1 γινώσκω.
2 γινώσκω.
3 γινώσκω.
4 γινώσκω.
5 γινώσκω.
6 γινώσκω.
7 γινώσκω.
8 γινώσκω.
Δαίω ἀ δαίω.

44. In futur. primo indicatiui medii, γινώσκω, γινώσκω, γινώσκω, ignoscant, ignoscet, ignoscet, 8. In perfecto indicatiui act. διγνώσκω, diuiscant, decro-
ni. In aoristo secundo dicitur διγνώσκω, pro eodem, 2. In particip. διγνώσκω, diffusus, 1. μετὰ γινώσκω, penitentia ductus, 4. In perfecto participii pass. διγνώσκω, ex-
pers, desperatus, 1. assumit σ, 92. 8. μετὰ γινώσκω, damnatus, reprehensus, 3. μετὰ γινώσκω, praecognoscent, 7. μετὰ γινώσκω, recita-
tus, 5. In aoristo primo indicatiui pass. μετὰ γινώσκω, de sententia de ductus est, 4. In
infinit. γινώσκω, praecognosce, 6. simplex in fut. primo indicatiui pass. γινώσκω,
secunda persona Attica, 51, 10, 34 γινώσκω, notus erit.

47. In aor. primo infinitiui medii, ἀνὰ δαίω, διδιδω, participium, ἀνὰ δαίω, partium, diuidens. In aoristo primo participii pass. τὸ ἀνὰ δαίω, excisus, simplicis futurum prim. medium, διδιδω, intelligam, quasi a δαίω.

57. In aoristo primo participii pass. ἀνὰ δαίω, remotus, simplicis futurum prim. med. διδιδω, morsum infigam.

54. In aor. primo indicatiui act. διδιδω, & deperdita subiunctiua vocali διδιδω, indicant, cordi fuit, audiuisti, accepisti, 1. simplex id est, & sine augmento διδιδω, ostendit. In perfecto participii pass. διδιδω, qui specimen praebeuit, 2.

51. In futuro priore indicatiui medii, ἐνδιδω, indigebo, 1. In aoristo priore indicatiui passivi, τὸ ἐνδιδω, indigni, tibi defuit, 2. In optatiuo, ἐνδιδω, precatur, precari queat, 3. In participio, ἐνδιδω, indigens, 4.

59. In aor. primo indicatiui, ἐνδιδω, deligarunt, 2. In subiunctiua act. ἐνδιδω, conuincunt, conuincunt, 2. In perfecto indicatiui pass. τὸ ἐνδιδω, alligatus est, 3. In partic. ἐνδιδω, obligatus, 1. ἐνδιδω, volatus, 2. ἐνδιδω, calcatus, 4. ἐνδιδω, adducti, alligati, 3. In aor. primo participii pass. ἐνδιδω, alligatus, 3.

59. In aoristo primo indicatiui medii, ἐνδιδω, & contractione Attica (155, 25) ἐνδιδω, ante docuit, a ἐνδιδω.

65. In fut. primo indicatiui act. ἐνδιδω, addam; ἐνδιδω, proficiet, 6. ἐνδιδω, remittetis; ἐνδιδω, remittent, 5. ἐνδιδω, tradent, 3. In infinitiui, simplex ἐνδιδω, & Dorice (59, 4) ἐνδιδω, daturum est. In aoristo primo indicatiui, ἐνδιδω, profudi, 1. (futuri characteristica non feruatur, 147, 45) ἐνδιδω, est conuulsus, se dedit, 3. ἐνδιδω, prodidit, 4. ἐνδιδω, creuit, 6. μετὰ ἐνδιδω, distribuit, largitus est, 7. ἐνδιδω, & sine augmento ἐνδιδω, prolixè dedit, 9. μετὰ ἐνδιδω, in maximum dedit, 11. διδιδω, transfuderunt, 3. ἐνδιδω, contulerunt, 6. In perfecto in-

dicatiui act. ἐνδιδω, increbuit, 6. In part. ἐνδιδω, locans, 4. ἐνδιδω, qui creuit, qui processit, 6. μετὰ ἐνδιδω, exponens, 8. In perfecto indicatiui pass. ἐνδιδω, licet 2 penultima corripitur, vide 108, 21. In particip. μετὰ ἐνδιδω, praedictus, 8. ἐνδιδω, prius datus, 10. In aor. primo indicatiui pass. μετὰ ἐνδιδω, im-

diffus, 8. ἀνὰ δαίω, effusus est, 1. διδιδω, annigatus est, voluit, 3. In infinit. ἀνὰ δαίω, fensore, 1. In particip. ἀνὰ δαίω, excisus, excisus, 1. ἀνὰ δαίω, diffu-

patus, annigatus, 3. eiusdem formae est τὸ ἀνὰ δαίω, 1. ἀνὰ δαίω, animatus, 1. ἀνὰ δαίω, animatus, 1. In futuro primo indicatiui pass. ἀνὰ δαίω, concedetur, 2. In particip. ἀνὰ δαίω, precatur, 2. ἀνὰ δαίω, precatur, 2.

64. In aoristo primo indicatiui act. μετὰ δαίω, consilium mutauit, μετὰ δαίω, muta-

to consilio visum est, consilium mutatum est, 2. In subiunct. μετὰ δαίω, praenitueris ca-

pi consilii. In participio, μετὰ δαίω, ratis, 1. μετὰ δαίω, qui in mutans consilium, 2.

In

Δοίω ἀ δοίω.

- 1 δοίω.
2 δοίω.

64. In aoristo primo indicatiui act. μετὰ δαίω, consilium mutauit, μετὰ δαίω, muta-

In perfecto participii pass. $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\iota\delta\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, qui est *metadidatus opinione & consilio*, 2. 3 $\omega\varsigma\delta\epsilon\delta\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$.
In plusquamperfecto pass. $\omega\varsigma\delta\epsilon\delta\iota\delta\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, *constitutum fuerat*, 3.

- 96 In fut. indic. medii, $\alpha\pi\acute{o}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *abero*, 1. $\delta\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *disio*, *perferenabodabui*, 2. $\epsilon\iota\mu\iota\alpha\beta\acute{\iota}\omega$.
 $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & poetice [158, 10] $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *superero*, 4. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & *metastomai*, 1. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
interero: $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *intercedet*, 5. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & *metastomai*, *adero*: $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 2. $\delta\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
adertit, *adibitur*, & syncope [157, 27] $\sigma\alpha\tau\epsilon\mu\iota$, *praebo*, *adertit*, 6. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *super-* 3. $\epsilon\iota\mu\iota$,
riorero: $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, quod & $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *superior eris*, *eris superstes*, *adertit*, 7. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *lice-* 4. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
bit, 3. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adertit*, 4. $\omega\varsigma\delta\epsilon\delta\iota\delta\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, *adduntur*: $\omega\varsigma\delta\epsilon\delta\iota\delta\alpha\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, *adduntur*, *accedit*, 8. *simplex* 5. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & *Donice* [158, 30] $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *erunt*. In inf. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *praebo* *futurum esse*, 6. 6. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
10 $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *utiturum esse*, *superiorum fore*, 7. In part. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *futurum*, 4. $\sigma\alpha\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *impensans*, *impedens*, *affuturus*, 6. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *imperatarius*, 7. $\sigma\omega\tau\epsilon\mu\iota$, *coi-* 8. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
erunt, *utiturum erunt*, 9. In plusquamperfecto pass. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adertam*, 6. α *simplici* η - 9. $\sigma\omega\tau\epsilon\mu\iota$,
sed est imperfectum pro η - π , $\nu\epsilon\eta\tau\epsilon\mu\iota$, pro η - π , 158, 11.
- 97 In fut. indicatui medii, $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *uadam*, 8. vide 159, 19. In aor. pr. indi. $\epsilon\iota\mu\iota\alpha\beta\acute{\iota}\omega$ & $\epsilon\iota\mu\iota$.
catui act. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adibant*, 12. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *redibant*, 9: ut *simplex* $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, 159, 11. 1. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
quod & soluta diphthongo $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, *ibant*, unde $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *accesse* *erunt*: sunt qui per 2. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
metathesin legant $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, *adibant*, *adibunt*, 18. $\omega\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *se subducentur*, 3. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
22. In infin. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *in sublime ac sursum tendere*, 1. In praeterito perf. act. $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, 4. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
20 $\epsilon\iota\mu\iota$, *praeterit*, 12. in voce verò media dicitur $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adit*, ut *simplex* $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, *adit*, 5. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\eta\tau\epsilon\mu\iota$ per solutionem diphthongi pro $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, 159, 7. unde etiam $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adit*, 5. 6. $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$ seu $\eta\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *perueni*: $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *perueni*: *utiturum erat*, *peruenisset*, 15. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *erant*, 18. 7. $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 8. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *praeit*, 13. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *idem*, 14. $\eta\tau\epsilon\mu\iota$ & $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *descendit* seu *de-* 9. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
scendebat, 11. istud potest conferri aoristi secundi, 160, 4. In plusquamperfecto $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, 10. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
35 $\alpha\beta\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 5. $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *utiturum*, 6. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adertam*, *adertam*, 8. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 11. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
circumibat, item *circumibat*, pro $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 15. sic $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adibam*, & idem quod 12. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adibat*, *accedebat*, 18. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *contra* *exierat*, 3. $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *in memoriam* 13. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *subibat*, *incoffibat* seu *incoffibat*, 6. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adibat*, 8. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *descendebat*, 12. 14. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *idem*: $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *descendebamus* seu *descendimus*: $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *descendebant* 15. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
30 seu *descenderunt*, 11. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *accedebat*, *superabat*, 13. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *progredebatur*, pro 16. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
cedebat, 16. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *ante ascendebat*, 17. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *simul exibat*, 18. & *simplex* $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, 17. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
ibat, $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & syncope [188, 66] $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *ingrediebatur*: *tertia pluralis Attica* 18. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
[146, 26. & 159, 10] $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *in occursum ire vel ierant*, 1. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *exierant*, 2. 19. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
conuerso exierant, 3. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *obuiam prodierant*, 4. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *obierant*, 8. 11. 20. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
35 $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *ingressus*, 10. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *accedebant*, 18. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *reconciliabatur*, 19. 21. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *simul exierunt*, 20. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *praeit*, 13. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *adibant*, 21. Aor. secundus 22. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
sumitur ab $\epsilon\omega$, 159, 12. unde $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, *ingressus sum*, 6. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *exiui*, 7. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *ab illo*.
- 78 In aor. primo indicatui $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *duxit in minus*, 6. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *currunt* 1. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
egit *prodire fecit*, 7. In infin. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *intulisse*, 5. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *coire*. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 2. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
40 $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 9. In part. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *repellens*, 1. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *conit* *aequis* 3. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
tantes, *in occursum progressi*, 2. In perfecto indicatui act. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & cum Atti- 4. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, 5. $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
ca reduplicatione [144, 7] $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *ablegauit*, 3. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *expulsi*, 4. In partic. 6. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *qui eiecit*, 4. In plusquamperfecto, $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *Ionice* [147, 14] 7. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *praeit*, 8. In perfecto participii pass. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *submo-* 8. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
45 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 3. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *duxit*, *duxit in opem*, 4. In 9. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
aor. primo infinitiui pass. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *compulsos esse*, 10. In particip. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, 10. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
 $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *expulsi*, 4. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *compulsi*, 10. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$ vel *intulit* $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$.
- 98 In aor. pr. infinitiui act. $\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & poetice [49, 31] $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *inducere*: sic in
infin. medio, $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *idem*, 3. In aor. pr. indic. medii $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & poet. *deira-* 1. $\alpha\mu\phi\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
50 $\alpha\mu\phi\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$ & *geminato* ϵ , $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *inducit* *est*, 5. sic in infin. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, 2. $\alpha\mu\phi\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
inducere: & *simplex* in fut. indicat. act. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$ pro $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *inducet*: & in plusquamperfecto. 3. $\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
pass. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$ pro $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$ vel $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *inducit* *erant* vel *esses*: In perf. part. pass. $\eta\tau\epsilon\mu\iota$, & *beo* 4. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
vestitus, 2. $\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & poetice [49, 3] $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *inducit*, 3. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, & poe- 5. $\alpha\delta\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
ticè $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *tectus*, *densatus*, 4. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *inducit*, 5. augmento destituitur. $\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$ *ab iudicio*.
- 87 In fut. indicatui medii, $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *vicissim percontabor*. *simplicis* *perfe-* $\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$,
55 $\alpha\mu\phi\iota\sigma\tau\epsilon\mu\iota$ *in fine augmento* $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$, *uole interrogare*. $\alpha\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$.
- 79 In fut. indicatui medii $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *abibo*, 2. $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\iota$, *accedam*, 4. $\epsilon\chi\epsilon\iota\mu\iota$ *ab illo*.

- admissi, 16. ἀπομύ, prociatsum sum, permittus sum, 18. ἀπομύ, dissolutus est, 20
 missum seu permittum est, 1. ἀφ' ἑαυτοῦ, licitum est, permittum est, 4. ἑαυτοῦ, idem, 8.
 παρ' ἑαυτοῦ, alio missum est, neglectum est: παρ' ἑαυτοῦ, permittens, admittens, 16.
 ἀπομύ, perierunt, amissi sunt, 18. In infinit. ἀπομύ, solvunt esse, laxant esse &
 5 ἀπομύ, 1. ἀπομύ, absolui, 4. κατ' ἑαυτοῦ, dimitti, indi, irrumper, 19. ἀπομύ, pro-
 ciatsum esse, neglectum, 18. In part. ἀπομύ, licet agens, vagabundus: ἀπομύ,
 attributa, 1. ἐμπαρ' ἑαυτοῦ, fractus, debilitatus, 10. ἑαυτοῦ, permittus, 11. ἑαυ-
 τοῦ, & poeticè [49, 31] ἑαυτοῦ, immissus, 8. μισθ' ἑαυτοῦ, praetermissus, 15. πα-
 ρ' ἑαυτοῦ, dimissus, 26. ἀπομύ, amissus: τὸ ἀπομύ, amissa, 18. ἑαυτοῦ, con-
 10 cessus, permittus, id est, cui concessum est, 22. ἀπομύ, remissus: hinc adverbium
 ἀπομύ, remissus, 23. In plusquamperfecto, κατ' ἑαυτοῦ, submissum seu longum ha-
 bebant, 13. παρ' ἑαυτοῦ, praeteritum, neglectum erat, 16. In aor. primo, ἀφ' ἑαυτοῦ, mihi per-
 mittum est, dicitur & ἑαυτοῦ, 180, 18: & sine augmento ἀφ' ἑαυτοῦ: ἀφ' ἑαυτοῦ, defecit,
 4. In subiunct. ἀφ' ἑαυτοῦ, rapuerunt, 4. παρ' ἑαυτοῦ, abscedere fuerit, 16. ἀπομύ, vestrim-
 15 γ' ἑαυτοῦ, 1. In infinitivo, ἀπομύ, & etiam ἀπομύ, immissum esse, 6.
 113 In perfectio participii pass. κατ' ἑαυτοῦ, deueniens, 1. In plusquamperfe-
 cto, ἀπομύ, prius abierat, 2. simplex ἑαυτοῦ, venerat seu venit, vilitaoruli secun-
 di per synopen, pro ἑαυτοῦ.
 184 In futuro medio, ἐπιμύ, aduolabo. Infinitivus, ἐπιμύ, aduola-
 20 τ' ἑαυτοῦ.
 206 In fut. primo indicatui act. ἐπιμύ, loco, 10. κατ' ἑαυτοῦ, praeficit: κατ' ἑαυτοῦ,
 ἐπιμύ, praefectus, delegatum, 13. In indicatio med. ἀπομύ, def-
 ciam, 4. ἀπομύ, fugiam, 17. κατ' ἑαυτοῦ, redigetur, 13. ἀπομύ, prius, 2. ἀπομύ,
 25 ἀπομύ, 17. simplex ἑαυτοῦ, quiescit: κατ' ἑαυτοῦ, recidens, 13. ἀπομύ, 3. ἀπομύ,
 & poeticè [117, 17] ἐπιμύ, qui imminet, 8. In aor. primo indicatui act. 5 ἀπομύ,
 ἐπιμύ, eripuit, 9. ἐπιμύ, locavit, praefecit, 10. κατ' ἑαυτοῦ, constituit, 13. παρ' ἑαυτοῦ,
 ostendit, 15. παρ' ἑαυτοῦ, adhibuit, 16. ἀπομύ, cinxit, obedit, circum- 7 ἀπομύ,
 30 egit, 17. ἐπιμύ, produxit, supposuit, 25. ἐπιμύ, praefecerunt, inhibuerunt, 10. 8 ἐπιμύ,
 ἐπιμύ, insisterunt, redegerunt, 13. ἀπομύ, conscribant, dicuntabant, 21. 9 ἐπιμύ,
 Imp. παρ' ἑαυτοῦ, producit, expedit, 15. Opt. κατ' ἑαυτοῦ, cooptavit, 13. παρ' ἑαυτοῦ, 10 ἑπιμύ,
 mi, ob oculos exhibeam, 15. simplex ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, sistam, sistas, ἀπομύ, & At- 11 ἐπιμύ,
 35 νice siue Eolicè [57, 31] ἀπομύ, submoneres, 1. Subiunct. παρ' ἑαυτοῦ, sistas, 15. πα- 12 ἐπιμύ,
 ἑαυτοῦ, moueantur, 14. Infin. ἀπομύ, efficere, erigere, 1. ἀπομύ, excitare 13 κατ' ἑαυτοῦ,
 3. ἀπομύ, amertore, resistere, 4. ἀπομύ, consistere, insistere, 7. 14 μισθ' ἑαυτοῦ,
 ἐπιμύ, praeficere, considerare, 10. κατ' ἑαυτοῦ, redigere, efficere, 13. μισθ' ἑαυτοῦ, 15 παρ' ἑαυτοῦ,
 mouere, 14. παρ' ἑαυτοῦ, exhibere, probare, 15. ἀπομύ, adduxisse, 17. ἀπομύ, 16 παρ' ἑαυτοῦ,
 40 praesistere, 18. ἀπομύ, ultra sollicitare, trahere ad deflectionem, 20. ἑαυτοῦ, 17 ἀπομύ,
 ἀπομύ, confirmare, coniungere, comparasse, 21. simplex ἑαυτοῦ, statuo, sistere. Part. d- 18 ἀπομύ,
 4. ἀπομύ, amertens, 1. ἀπομύ, dirimens, 6. ἐπιμύ, & poeticè [117, 17] ἐπιμύ, 19 ἀπομύ,
 ἀπομύ, incumbeas, 8. ἐπιμύ, quum adhibuisset, qui adhibuit, qui collocauit, 10. 20 ἀπομύ,
 κατ' ἑαυτοῦ, compellens, 13. παρ' ἑαυτοῦ, sistens, ostendens, 15. παρ' ἑαυτοῦ, adiuuans, 21 ἀπομύ,
 collocans, 16. ἀπομύ, redigens, cingens, 17. ἀπομύ, adiuuans, 22 ἀπομύ,
 45 contrahens, conglobans, 21. ἀπομύ, substituens, proponens, 25. simplex ἑαυτοῦ, sta- 23 ἀπομύ,
 tuens: ἑαυτοῦ, statuentes. In indicatio med. ἀπομύ, ad deflectionem compellit 24 ἀπομύ,
 35 ἀπομύ, formauit, 21. ἀπομύ, constituit, 25. ἐπιμύ, instituit, 24 ἀπομύ,
 8. παρ' ἑαυτοῦ, subegerunt, 15. ἀπομύ, & sine augmento ἀπομύ, sistebat, 25 ἑπιμύ,
 17. ἀπομύ, praeposuerunt, 18. ἀπομύ, constituerunt, conflauerunt, suscitauerunt, 26 ἀπομύ,
 50 solutur, 21. Imper. κατ' ἑαυτοῦ, constituit, 13. Subiunct. ἀπομύ, dimi-
 solutur, 6. παρ' ἑαυτοῦ, statuat, subigat, 15. Infin. ἀπομύ, instituit, 24 ἀπομύ,
 8. κατ' ἑαυτοῦ, confirmare, constituere, 13. ἑαυτοῦ, fingere, formare, consti-
 tuisse, 21. Partic. κατ' ἑαυτοῦ, iniens, constituens, 13. παρ' ἑαυτοῦ, recipi-
 18. ἀπομύ, praesidens, plus tribuens: item qui praefecit, 25. In perf. indicatui act. ἀπομύ,
 55 κατ' ἑαυτοῦ, resistit, 2. ἀπομύ, disto, diducor, sum discretus, 6. ἀπομύ, praesides, praes-
 18. ἀπομύ, differt, distat, distat, 6. ἀπομύ, coneromescunt, manet, committunt
 27, inflat, urget, 8. κατ' ἑαυτοῦ, fuit, est, constat, 13. μισθ' ἑαυτοῦ, demigrauit, immu-

1 ἴσημι ἀ τῷ.

1 ἀνίστημι.

2 ἀνίστημι.

3 ἀνίστημι.

4 ἀφίστημι.

5 ἀποφίστημι.

6 δίστημι.

7 ἀπαφίστημι.

8 οὐίστημι.

9 ἐφίστημι.

10 ἰφίστημι.

11 ἰπαιίστημι.

12 ἐπισπαιίστημι.

13 καδίστημι.

14 μιδίστημι.

15 παφίστημι.

16 παφισπαιίστημι.

17 φέφιστημι.

18 φέφιστημι.

19 φέφιστημι.

20 φέφιστημι.

21 σπαιίστημι.

22 σπαιίστημι.

23 σπαιίστημι.

24 σπαιίστημι.

25 ὕφιστημι.

26 ὑποφίστημι.

tatus est, 14. παρίστημι, venit in mentem, afflat, admotus est, 15. ἀφίστημι, cessat, cessavit, evanescit, 17. σπαιίστημι, constat, 21. ὕφιστημι, in rerum naturam existit, 25. Infin. ἰφίστημι, quod & ἰφίστημι, demeritum esse, 9. σπαιίστημι, consistere seu constare, 21. ὕφιστημι, in rerum naturam existere, 25. Partic. ἀφίστηναι, ab- sistens, ausus, disjunctus, qui abstinuit, 4. οὐίστηναι, adhuc vicens, nondum finitus, 8. ἐφίστηναι, digressus, deductus de mente, pauens, 9. ἰφίστηναι, imminens, adveniens: ἰφίστηναι, praefecti, 10. καδίστηναι, & Ionice [12, 29] καπείστηναι, qui est, 13. μιδίστηναι, qui demigravit, 14. παφίστηναι, παφίστηναι, afflans, 15. φέφιστηναι, praefectus, superpositus, 18. φέφιστηναι, adiunctus, 19. σπαιίστηναι, & Attice [10, 20] σπαιίστηναι, constans, compactus, 21. σπαιίστηναι, sublati, 24. σπαιίστηναι, sublati, 26. simplex ἰφίστηναι, stans, ἀφίστηναι, ergenti, 1. ἀφίστηναι, ad- versari, 2. ἀφίστηναι, qui circumsteterunt, 17. φέφιστηναι, praefecti, 18. οὐίστηναι, dicitur, contestata lis, 8. καδίστηναι, constituta, 13. μιδίστηναι, qua defecit, 14. σπαιίστηναι, communi consensu comparata, 21. simplex ἰφίστηναι, stans: ἰφίστηναι ἡλι- κία, matuta aetate, ἀφίστηναι, remota, 4. καδίστηναι, constitutum, fixum: καδίστηναι, composita, pacata, tranquilla, 13. καδίστηναι, excrementa alui compa- ctiora, 21. σπαιίστηναι, praeceteris eminentia, 24. ὕφιστηναι, quod subsistit, quod in rerum naturam cadit, 25. Est & alia horum participiorum forma de qua 106, 28. & 107, 1. ἰφίστηναι, ἄτ, imminens praefectus, praesens, 10. ἐπισπαιίστηναι, post concretus, 12. & καδίστηναι, τῷ καδίστηναι, constitutus & constitutum, 13. παρίστηναι, qui praesto est, 15. σπαιίστηναι, antestans, praesens eminentissimus, praefectus, 18. ἀφίστηναι, qui non cedunt, 2. ὕφιστηναι, principes, 10. καδίστηναι, constituti, 3. παρίστηναι, qui astant, 15. φέφιστηναι, praefecti: φέφιστηναι, antestantibus, 18. σπαιίστηναι, praepositi, 22. ἀφίστηναι, insurgens: τῷ ἀφίστηναι, insurgentes, 1. οὐίστηναι, οὐίστηναι, inis, constans, 8. καδίστηναι, καδίστηναι, confirmata, 13. σπαιίστηναι, qua praestit, τῷ σπαιίστηναι, 18. ὕφιστηναι, subsistens, 25. καδίστηναι, abscondentia, dis- fluentia, 4. διφίστηναι, dissidentia, 6. μιδίστηναι, qua transmutatur, 14. σπαιίστηναι, co- nuenientia, 21. Rursus poetarum huiusmodi participia contracta effertur per epenthe- sim τῷ, 108, 1. vt ἰφίστηναι, ἄτ, stans, qui afflans, Ionico more [12, 29] π non mutatum fuit in φ, 10. ἐπισπαιίστηναι, qui insurrexerunt, 11. καδίστηναι, ἄτ, pro καδίστηναι, constitutus, versatus: καδίστηναι, constituti: καδίστηναι, disposita, 13. ἰφίστηναι, qui praepositi, 10. παρίστηναι, astantes: παρίστηναι, assistentes, 15. σπαιίστηναι, principes, primores, 18. In plusquamperfecto ἀφίστηναι, ἀφίστηναι, ἀφίστηναι, surrexeram, at, at, seu surrexi, ἔστι, 1. ἰφίστηναι, praefueram seu praefui, 10. ἀφίστηναι, cessaras, 17. μιδίστηναι, & Ionice [12, 29. & 14, 7, 3] μιδίστηναι, retrō abierat seu abi- it, 14. sic φέφιστηναι, praesidebat, 18. hoc plusquamperfectum saepe per nauctum inuenitur, quasi sit vocis med. ab ἰφίστηναι [139, 26] vt ἰφίστηναι, desistit, 4. διφίστηναι, in seditione erat, 6. φέφιστηναι, praerat, 18. σπαιίστηναι, exortum est, exarsit, 21. παρ- ιστήναι, quod & Attice [146, 26] παρίστήναι, praefuerunt, praecipui auctores ex- iterunt, 18. sic καδίστηναι, constituti erant, 13. παρίστηναι, astantes seu assi- terunt, 15. In perfecto passivo, καδίστηναι, & Ionice [12, 29. & 6, 2] καπείσθηναι, constituti sunt, 13. In aoristo primo indicativi pass. ἀφίστηναι, constitutus sum, 5. ἰφίστηναι, ἐπισπαιίσθηναι, incubui, isti, 10. καδίστηναι, & Boeoticē [67, 23] κα- τίσθηναι, constituti sunt, 13. In subiunctivo, καδίστηναι, constitutus fuerint, 13. simplex σπαιίσθηναι, steterint: & in singulari, σπαιίσθηναι, consiliet. In infinitivo, καδίστηναι, constitutum esse, 13. simplex σπαιίσθηναι, stare: In participio, δόντῃ, longe stans, 4. ἰφίστηναι, insistent: ἰφίστηναι, insistentes, 10. καδίστηναι, constitutus, 13. σπαιίσθηναι, constitutus, concretus, commendatus: σπαιίσθηναι, commendati: ἰφίστηναι, conspirans seu constans: τῷ σπαιίσθηναι, constituta, 21. σπαιίσθηναι, subsistens, 25. simplex σπαιίσθηναι, positus, erectus, stans. In futuro primo indicativi καδίστηναι, constitutus eris, καδίστηναι, constitutus eris, 13. simplex σπαιίσθηναι, stabis, καδίστηναι, stabis, stabis.

118 In aor. primo imperativi actui, καπείσθη, digne, 4. In infinitivo, κα- τῷσθη, comburere, 4. κατῷσθη, succendere, 7. In participio med. ἐκκατῷσθαι, comburens, 4. simplex καύω, incendens. In participio med. ἐκκαύω, incendens, 5. Simplicis καύω, aoristus primus actus est etiam ἐκκαύω, vt dictum est 148, 3. Hinc καύω, combustus: in subiunctivo καύω, combustus, 5.

Καίω ἀ καύω.

1 ἐκκαύω.

2 ἐκκαύω.

3 ἐκκαύω.

4 ἐκκαύω.

- ρῶν, & poetice [151, 15] καὶ καὶ ῥῶν, *combusturam*, 4. In infin. καὶ καὶ ῥῶν, & Ionicè 5 *καὶ καὶ ῥῶν, cremare*. Rursus pro *ῥῶν*, legitur etiam *ῥῶν*, & sine augmento καὶ ῥῶν, 6 *incendi, vss.*, *adolens*: & in imperativo, καὶ ῥῶν, *ut*, quasi à καὶ ῥῶν, siue à καὶ ῥῶν, cum pleo- 7 *palmo* τῷ. In perfecto participii pass. ἐκκαυμένη, *impulsus, derictus*, 1. *ἰπικαυ-* 8 *καυμένη, aduhs*, 3. καὶ καὶ καυμένη, *deus*, 4. καὶ καὶ καυμένη, *ambus*, 5. † *χαλκκαυμένη, as combustus*, 8. simplex καὶ καυμένη, *crematus, incensus, adu-*
 5 *hs*: τὴ καὶ καυμένη, *ambus*, *combustiones*. In participio aor. primi pass. καὶ καυ-
 10 *δεις, concrematus, combustus*, 4. σκαυδεις, *exustus*, 6. simplex καυδεις, *vss.*. In
 futuro priore indicatiui pass. σκαυθήσεται, *exustetur*, 2. καὶ καυθήσεται, *deu-*
 10 *tar*, 4. simplex καυθήσεται, *ut ar, combustur*. In futuro secundo eiusdem vocis
 ac modi, καὶ καυθήσεται, *exustar*, 4. regulare est.
 123 In aor. primo infinitiui act. ἐπικλήσθαι, *vocare*, 1. In particip. συσπλήσωντες, *Καλὸν* à καλῶ.
conuocantes, 6. In perfecto indicatiui pass. ἰπικλήμας, *epinocant*, 1. *παρεκλή-* 1 *ἰπικαλῶ.*
ται, exhortari est. part. *παρεκλήθη, rogatus*, 3. huc referri potest † *ἡοκλή-* 2 *καὶ καλῶ.*
 15 *ῥῶν, à Dso vocatus*. In aor. pr. indicatiui pass. *παρεκλήθη, miseratus* est, 3. *αὐσι-* 3 *παρεκλήω.*
κλήθη, adbasit, 5. In partic. ἐπικλήδεις, *cognominatus*, 1. καὶ κλήδεις, *epinocant*, 2. 4 *σπκαλῶ.*
παρεκλήδεις, παρεκλήθησιν, exoratus, 3. *σπκλήδεις, pronocant*, 4. *αὐσι-* 5 *σπκαλῶ.*
κλήδεις, ciuitatis, 5. In paulopostfuturo infinitiui, *σπκαλῶσιν, aduocantur* it, 5. 6 *σπκαλῶ.*
 simplex καλῶσιν. & in fut. primo κλήσονται, *vocantur* it.
 122 In aor. pr. infinitiui act. καὶ κερῶσαι, *temperare*, 2. In part. *μετρεῖσας, Κερῶνται* à κερῶν.
qui transfudit, 3. In indicat med. *συνκερῶσαι, conuocantur*: *συνκερῶσαι, &* 1 *σιν κερῶ.*
 sine augmento *συνκερῶσαι, contraxerunt*, 4. In part. perfecti pass. *συνκερῶ-* 1 *ἀσιν κερῶνται.*
 10 *μαι, coniunctus, commixtus, confusus*, 4. In aor. pr. indicatiui pass. *συνκερῶ-* 2 *καὶ κερῶνται.*
μαίται, in unitate persona conuentus est, 5. In part. ἀσιν κερῶσαι, *permixtus*, 1. 3 *μετρεῖσται.*
 25 *συνκερῶσαι, admixtus, cōmixtus*: *συνκερῶσαι, mixta*, 5. *ἐπερῶσαι, 5. Simplicis* 4 *συνκερῶνται.*
 fut. primum indicat. *κραθίσται, ἐπερῶσαι, praeitus ero*: *κραθίσται, praeitus eris.* 5 *συνκερῶνται.*
 127 In participio aoristi primi actiui, *σπκαλῶσιν, prius deflentes*, 2. In fu- *Καλὸν* à καλῶ.
 10 *κλῶσιν, deplorabunt*, 1. 1 *μετρεῖσιν, 2. σπκλῶ.*
 131 In aoristo primo infinitiui act. καὶ κερῶσαι, *fatigare, à καὶ κερῶνται.* *Κερῶνται* à κερῶν.
 30 130 In aoristo primo indicatiui pass. *σπκαλῶσιν, sortiti à adiuncti sunt*, *Λαγχῶν* à κληρῶ-
 1. In infinitiui *σπκαλῶσιν, sortitum esse*, poeticum est [49, 22] pro *σπκαλῶ-* *μα.*
σιν, vel pro perfecto σπκαλῶσιν, 2.
 138 In fut. primo infinitiui med. *σπκαλῶσιν, adiutorem sive auxilio futurum*, 1 *σπκαλῶσιν.*
 13. In perf. indicatiui act. *διεληφῶ, diuisus, interceptus*, 3. Atticum est [145, 13] pro 2 *σπκαλῶσιν.*
 35 *ἀσπκαλῶ*: sic *σπκαλῶ, arbitrans sum, opinor*, pro *σπκαλῶ, 14. σπκαλῶ, Λαμβάνω* à λήω.
occupauit, 10. κατελήφῶ, *deprehendit, corripuit*, quod & κατελήφῶ, tamquam à 1 *διελαμβάνω.*
κατελάττω, 6. sic simplex κατελήφῶ, cepit, occupauit, quasi à λαβῶ. In infin. *σπκα-* 2 *σπκαλῶ.*
φῶσαι, opinari, 14. simplex *κατελήφῶ, affecitum esse*. In particip. *σπκαλῶ, 3. ἀσπκαλῶ.*
trahens, 1. *ἀπκαλῶ, consecutus*, 2. κατελήφῶ, *deprehensus*, 6. *πρεκλήφῶ, qui* 4 *ἐκκαλῶ.*
 40 *assumpsit*, 7. *σπκαλῶ, qui anticipauit, praeditatus*, 10. In plusquamperfecto 5 *ἐπκαλῶ.*
σπκαλῶ, occupauit, 11. *διελέφῶ, moderabatur*, 3. vide 146, 26. In per- 6 *κατελαμβάνω.*
 11. *κατελαμβάνω, contraxitum esse*, 1. In infin. *κατελεφῶ, intercepti, praoccupati*, 6. *πι-* 7 *κατελαμβάνω.*
κατελεφῶ, undique comprehensus esse, 8. In part. *διεληφῶ, interceptus, di-* 8 *σπκαλῶ.*
 45 *σπκαλῶ, 3. ἀπκαλῶ, conclusus*, 4. *ἐπκαλῶ, apprehensus*: *ἐπκαλῶ, 9. σπκαλῶ.*
corruptus, 5. κατελήφῶ, *deprehensus, interceptus, aduersus, impressus, confusus*, 6. *πρεκλήφῶ, 10. σπκαλῶ.*
uolitus, 6. *σπκαλῶ, undique comprehensus, obuelatus*, *σπκαλῶ, 10. σπκαλῶ.*
occupati, 10. *σπκαλῶ, affumpsit, comprehensus*, 12. *σπκαλῶ, praesumpt-* 11 *σπκαλῶ.*
 14. In aor. primo indicatiui pass. *κατελεφῶ, κατελεφῶ, κατελεφῶ, adbi-*
 50 *bitus sum, as, est*, 7. In infin. *σπκαλῶ, interceptum esse*. In part. *σπκαλῶ, 12. σπκαλῶ.*
deprehensus: *σπκαλῶ, 9. κατελεφῶ, 9. κατελεφῶ, 6. inueni-* 13 *σπκαλῶ.*
tur & pro eodem Ionicè κατελαμβάνω, quasi à κατελαμβάνω: sic in futuro prim-
 14 *σπκαλῶ.*
 140 In futuro primo indicatiui med. *ἐπκαλῶ, & Atticè (151, 34) ἐπκαλῶ, Λαμβάνω* à λήω.
 35 *φῶσιν, con- p- t- in sum esse, quasi à λαμβάνω.*

ἑπιλευσίαν.

obliscaris. In perfecto indicatiui pass. ἐπλήσμαι: & in aoristo primo, ἐπλή-
θην, sum datus obliscioni.

Μένω & μέλω.

μεθμέλει, & impersonaliter μεθμέλει.

[illegible]

Μίζουμε à μείζω.

ἡ καὶ αὐτοὶ.

2 κα?αμίγνυμι.

3 παρμίγυμο.

4. ԳՅՈՒՄԱՆ.

ς συμμίγνυμι.

148 In futuro primo indicatiui act. συμμιτες, uterū familiariter. com-
municabis: συμμιτεύειν, praelim. conseruamus cum, 5. In aorist. pr. συμιτεύειν, agi-
cum, communicauimus, 5. συμμιτες, promouis, congressus est: συμμιτεύειν, conflixerit,
4. In infin. συμμιτεύειν, ad manus venire, accessisse, coniungere se cum, 4. συμμιτεύειν,
concurrere, commiscere, 5. In participio, συμμιτεύων, miscens, 2. συμμιτεύων, admi-
scens, 3. συμμιτεύων, congressus, qui accessit: συμμιτεύων, admonens: συμμιτεύων,
qua adhaesit, 4. συμμιτεύων, propius accedens ad, 5. In perfecto participii pass.
συμμιτεύμενος, admixtum, 1.

Μικρότερο ή μεγαλύτερο

1. λ'αμμήσκω.

1. Διαμόρφωση
2. Διαμεμειγμένη.

3 ἐπιμενέσκειν.

4 παρορμητική

5 συμμιμήσαν.

6 υπομεμνήσκει.

149. In fut. participii act. ἀπομνήσους, *admoniturus*, 6. In indicatio medio, ἀπομνήσμαι, *recordabor, reddam, rependam*, 1. In part. pres. participii act. ἀπομνήσας, *mentionem faciens*, 3. In aor. pr. indicat. ἀπομνήσας, *memoratus*; ἀπομνήσας, *imprescit memoriam*, 6. In infinitivo, ἀπομνήσκειν, *commemnorare*, 6. In indicatio medio, ἀπομνήσκει, *rependens, revolvens*, 1. In imperativo ἀπομνήσκει, *repende*, 1. In infinitivo, ἀπομνήσκειν, *meminisse*, 3. In part. t. ἀπομνήσκειν, *pronuba*, 5. In perfect. indicat. ἐπόμενημαι, *insuper memini*, 3. ἀπομνήσκειν, *memoro, facio seu feci mentionem*, 4. simplex μέμνημαι, *memini*, vide 139, 10. hinc μέμνηται, *memoria tenetis*; μέμνηται, *commemorans*; in plusquamperfecto μέμνητο, *meminerans*; in imperativo, μέμνητο, *memenso*, pro quo etiam legitur μέμνητο in optativo, μέμνητο, *memino*, pro quo etiam legitur μέμνητο in optativo, μέμνητο, *memoro* seu *meminisse*, es, et, vide 89, 26. pro μέμνητο, legitur Dorice apud Pindarum † μεμνηότο, apud Cratetem μεμνηότο, apud Xenophontem μεμνηότο, & apud Homerum μεμνηότο, *memoro* seu *promptus fuisset* in sub. unctivo μεμνηόμι, *memoratus*; in infin. μεμνηόμι, *meminisse*; ἀπομνησθῆναι, *memoria tenere*, 2. In particip. μεμνηότι, *memoro*, *memoria tenens*; ἐπόμενητοι, *allegantes*, 3. In aoristo primo indicat. ἐπόμενηται, *verba feci, memoratus, memini*; ἐπόμενηται, *meminisse*, 3. vide 152, 28. In sub. unctivo, simplex μνησθῆναι, *memoratus*. In infin. ἐπόμενηται, *meminisse*, *reminisce*, 1. In participio, ἐπόμενηται, *reminiscentis*, 3. ἀπομνησθῆναι, *subnotatus*, 6. 40. In futuro pr. indicat. παύσει, *commemorabo*, 3.

Μένουμε & μέγαν.

Nieuw de 'dun,

1. *ἀντίον.*

2. παιδεία.

α καὶ γένιν.

Οὕτως ἔστιν ὁ ζῆλος

၂။ ပါးစပ်။

၂. အဓိကအားဖြင့်

Οἶχμεν αὖ

1944.

ಪಾಠೋಪಪ್ಪ.

ဝဲသံသရာဝဲသံသရာ

ab'oma c

150 In aor.pr.indicativi medii, ἀπιμόρξατο, quod & sine augmento ἀπι-
μόρξατο, abster sis. ἀπιμόρξαντο, abster serunt, ab ἀπιμόρξνυμι.

151 In fut. prim. indicatuii aet. † ἵκανόν, ἀννηναι, 3. in indicatuiio medio, ἵκανόντες, ἄννηται, 1. καὶ ἵκανόντες, ἀννηναι, 3. In aor. primo indicatuii 45 aet. κατιόντες, ἀννηναι, 3. simplex ἵκοντες, ἀννηναι item κατιόντες, ἵκοντες, κατιόντες, ἀννηναι, 3. pro ἵκοντες: nam in hac significatione facit in futuro ἵκοντες: vide 150, 33.

3 IN futuro pr. indicat. a. $\epsilon\iota\omega\zeta\iota\sigma\tau$, *olebis, compusresces*, I. simplicis futurum
 $\epsilon\iota\omega\zeta\iota\sigma\tau$ & $\epsilon\iota\omega\zeta\iota\sigma\tau$. in aorist. primo, $\epsilon\iota\omega\zeta\iota\sigma\tau$, *compusruis*, I. $\alpha\omega\epsilon\iota\omega\zeta\iota\sigma\tau$, *oluerunt*,
compusuerunt, 2.

155 In perfect-indicativi aēt. παρήχνης, *praseris*. In particip. παρήχων, *praseris*: & in passivo παρηχόμενος, *praseris*.

156 Ἀβ ὅμως: in futuro pr. indicatuiui aC. ἔξωλθ, *perdam*: ἔξωλθ, *perdes*, 3. in infin. ἀπολῶν, *euerfuerunt* eff. 1. ἔξωλθ, *diffundentur* eff. 3. hinc ἀπολῶν, *perdē-*
λῶν, pro ἔξωλθ, *perdicuntur* C. *euerfuerunt*. in indicativo medio, ἀπολόμεναι, *per-*
peribo, ἀπολῶ, & Ἀτινέ [151, 34] ἀπολῶ, *peribū*, 1. *simplex* λόμεναι, ἔλθ, ὀλέσθαι, *peribo*.

τις (67.23) ἀπὸ τοῦ *ἵππου*, *ἁπλοῦς* *ἵππου*, & *ἵππου* augmento τοῦ *ἵππου*, *ἁπλοῦς* *ἵππου*. In imperatio, τοῦ *ἵππου*, per syncopen pro τοῦ *ἵππου*, *ἵππου*: vel est aoristi secundi activi, tamquam ἀπὸ τοῦ *ἵππου*.

200 In perfectindicatimi aē. ἔπαισθησ, *morbo vel fatis contabui, macie* Σαίη ἡδ' ἀλλίη.
 1 *confectus sum*, 2. simplex ἔπαλθ, & Ionicè (107, 41) ἔπαλθ, *exarui: συνίσταμην*, 1. οὐκίσταμ.
impexit, 3. In participio, ἐπισταλῶν, *induratum*, 2. In plusquamperfecto, ἔπαισθη- 2 *κυστάμην*.
καὶ, οὐκίσταμην, 2. simplex ἐκάλειν, *obrogaverat* 3 *συκίσταμ.*

204. In futur. primo infinitivus *ἀνακαταβήσας, libaturus est*, à *ἀνακατέδω*. In 2do *ἀνακατέδω* partic. aoristi primi, *ἀνακατέδωκεν, libans, sumptis libamentis*, ab *ἀνακατέδω*.

10 107 In aorist pr. indicatua $\alpha\epsilon\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\epsilon\iota\varsigma$: $\alpha\epsilon\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\epsilon\iota\varsigma$, $\Sigma\epsilon\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\epsilon\iota\varsigma$
 à $\alpha\epsilon\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\epsilon\iota\varsigma$.

208 In futur. primo indicatimi act. *ἡσυχάζω, ὑψίστημαι, ὑψιόομαι*, 3. In par. *Σταθῆναι* de ἡσυχάζω. Principio perfecti pass. *ἡσυχάσθαι* 2. *ὑψίστημαι*, 2. *ὑψιόομαι*, 1. *ὑψιόομαι* pass. *ὑψιόομαι*, *ὑψιόομαι*, 3. In plusquamperfecto pass. *ἡσυχάσθαι*; *ὑψίστημαι* 2. *ὑψιόομαι*.

1,5 leu STANT, 1.

222 In perfecto participii act. *ἡσυχῶν*, qui discit, 3. & in hoc & sequen- τὴν μὲν ἡσυχίαν.
tibus syncope non agnoscitur, regularia erunt : vide 188. 4. In perfecto indicativi αὐτῶν.
pass. *ἡσυχῶμεθα*, distinctio est. 6. In participio *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 3. *ἡσυχῶν*. 2. *ἡσυχῶν*.
ἡσυχῶν, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 4. *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 5. *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 6. *ἡσυχῶν*.
ae simplex *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*. In plusquamperfecto *ἡσυχῶν*,
ἡσυχῶν, vel cum augmento perfecti (1. 6. 2.) *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 2. In
aoristo primo indicativi, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 2. In imperativo, *ἡσυχῶν*,
ἡσυχῶν, *ἡσυχῶν*, 6. *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 7. In optat. *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, *ἡσυχῶν*, 3. *ἡσυχῶν*.

ἀποτμηθεὶς, *praeclarum*, 2. In infinitivo, ἀποτμηθῆναι, *circumcidere*, 7. simplex τμη-
 2. θῆναι, *secari, vaccari*. In participio, ἀποτμηθεὶς, *essens apertus*, 1. ἀποτμηθεὶς ἀποτμη-
 2. κατος, 2. ἀποτμηθεὶς ὀπισθεν, *excisus*, 6.

[illegible]

30 *disponam, condam. 1. ἐπιτίθημι, imponam. 2. ἐπιτίθημι, consilium dabo. admo-*
nebo. 14. συγκαταθήναι, consenties inibis. 15. In infinitivo, κατέθις, colloca-

rum eff. 6. In aoristo primo indicativi act. ἔκρινεν, posui, 6. futuri caracte-
 gifica non servatur, 1. 47. ἐκρίνας, vertisti, musashi, 14. κρίναι, fixit, dicamini,
 resalut, 1. διγίνασε, animamst, affectu imbuit, 3. κρίναι, misit, 5. κρίναι, depo-

35 *suus*, 6. *adversus*, *reversus*, *status*, 9. *versus*, *credidit*, *submisit*, 14. *disparis*, *con-* 8 *παράπλημι*
trarius, 1. *congruus*, *indiderunt*, 6. In *indicatio* med. *conversus*, *constraxit*, *inivit*, 9 *ἀντίπλημι*
 12. *versus*, *instruxit*, 14. In *perfecto* indicat act. *versus*, *construxit*, 11. *pen-* 10 *συνπλημι*

[illegible]

primo indicatui passi. *denarij reddidit eis, multasque eis*, 3. vide 108.27. *conferit*,

4) *ov*, 153, 25, 27. *hic simplex ad finem, ponentemur, propositum.* In subiunct. simplex

[illegible]

2) *partibus, effectibus, descriptum, confutamus*, 3. *partibus, expofitus*, 4. *partibus, trans-*
 5) *partibus, defunctus*, 7. *partibus, additus, appofitus, additus, accretus*, 11. *partibus,*
conatus, 12. *partibus, additus, appofitus, additus, accretus*, 11. *partibus,*

compositus, II. *κατασκευαστός, quæ miteretur*, S. *κατασκευαστός, suppositus, loci præ-*
supposita, prima fundamenta, 10. In futuro primo indicatiui, *κατασκευασθήσεται*, adii-
ciat, II. *κατασκευασθήσεται, reputatur, fundatur, dicabitur*, I.

235 In futuro primo indicatini media *ἡμετέρας, αἰτίας, γεγονότων*: infiniti- *ἡμετέρας*
 55 tius, *ἡμετέρας, αἰτίας, γεγονότων* esse. *Τίνα σὺ πρ*
 236 In actiſto primo indicatini acti *ἡμετέρας, αἰτίας, γεγονότων*. In indicatino med. *πρ*

Fff ij

ἀνέστη, ἀνέστη, infer, inferat seu intro ferat, 4. (est etiam ἀνέστη, aorist. secundus indicatiui sine augmento, pro ἀνέστη, induxi: vnde & infinitivus ἀνέστη, inducere) ἀνέστη, traducite, 12. In subiunct. ἀνέστη, deportaret, 3. ἀνέστη, offerat: ἀνέστη, offeramus, 14. possunt etiam censerī aoristi secundī. nam in hoc verbo, veluti in ἐπὶ τὸ ἄγος, [400, 14] uterque aoristus eandem habet vocem in toto subiunctivo atque in tertia persona singulari indicatiui act. In infinitivo, ἀνέστη, auferre, 2. ἀνέστη, simul conferre, 16. In part. ἀνέστη, & in aoristo secund. ἀνέστη, praestans, eximius, 3. ἐξέστη, effert, qui exult. 5. ἀνέστη, conferentes, adhibentes, 11. ἀνέστη, qui obtulit, 14. ἀνέστη, qui comportavit, 15. In subiunct. med. ἐξέστη, exportaret, 5. In infinit. ἀνέστη, refert, reportare, 2. ἀνέστη, proferre, 13. ἀνέστη, adhibere, 14. In participio, ἀνέστη, qui abstulit, 2. ἐξέστη, qui transportavit, 5. ἐξέστη, importans, 6. ἀνέστη, qui exultat, qui sumptus, qui abstulit, qui cibum sumptus, 14. Apud poetas in his aoristis pro γ ponitur: aut si maius, haec tempora sumuntur ab αὐτοῖς, servata quoque praesentis characteristica: ut in indicatiuo act. ἐξέστη, & deposito augmento ἐξέστη, extulit, porrexit, 5. ἐξέστη, subduxerunt, 18. In optativo, simplex αὐτοῖς, & pleonasmō τὸν + αὐτοῖς, ferat. In infinit. ἐξέστη, effert, extulisse, 5. In participio, αὐτοῖς, refert: ἀνέστη, tollentes, 1. ἐξέστη, qui extulit, 5. ἐξέστη, qui abstulit, 11. In infinitivo medio, ἀνέστη, intulisse, 4. ἐξέστη, transfulisse, expulisse, 5. In participio, ἀνέστη, intulit, 1. Perfectum & tempora ab eo formata mutantur ab αὐτοῖς: ut in indicatiuo, ἐξέστη, extulit, 11. Attice vocis est αὐτοῖς, [144, 1] communiter verò est vocis medice [117, 14] semper autem inest reduplicatio Attica: vide 218, 4. sic μετέστη, 9. ἀνέστη, 9. ἀνέστη, profui, 15. ἀνέστη, protulit, produxit, 13. ἀνέστη, obtulit, 14. In participio, ἐξέστη, qui extulit, 5. In particip. pass. ἀνέστη, abrogatus, 11. ἀνέστη, qui se gessit, 14. ἀνέστη, ingressus, 15. vide 152, 6. In aoristo primo indicatiui pass. ἀνέστη, exagatus sum, 12. ἀνέστη, perlati sum, 1. ἀνέστη, & sine augmento ἀνέστη, delatus est, 2. ἀνέστη, decidit, delapsus est, delatus est: ἀνέστη, delatus sum, 8. ἀνέστη, accessit, oblati sum: ἀνέστη, admoti fuerunt, 14. ἀνέστη, exēcit, contigit, 15. ἀνέστη, aberrat, 10. In subiunct. ἀνέστη, alucinetur, 12. In infinit. ἀνέστη, deferri, 2. ἀνέστη, contigisse, 15. quod & ἀνέστη, vide 218, 10. In participio, ἐξέστη, delatus, 9. ἀνέστη, 9. ἀνέστη, allatus, 10. ἀνέστη, oblati, demoratus, 14. ἀνέστη, collatus, comportatus, contingens, 15. ἀνέστη, qui superavit, 17. ἀνέστη, delata, eversa, 8.

In aoristo pr. indicatiui act. ἀνέστη, affirmavit, 1. In optativo simplex φέ- 40 σαι, Attice siue Æolicè [57, 31] φέσσει, dixit. In infinit. ἀνέστη, affirmare, 1. In perfecto indicatiui pass. πέφασται, dicitur seu dictus est: + ἀνέστη, praedi- 1 στα sunt, 2. item manifesta sunt, à ἀνέστη: atque ab hoc, potest censerī & 2 tertie singularis & tertie pluralis: vide 391, 45. In imperativo, πέφασται, sit af- 1 fertum, dictum sit. φέσσει δέ φέσσει. 45 231 In fut. indicatiui act. ἀνέστη, praeveniet, 3. In aor pr. ἀνέστη, ante- 1 vertit, praevenit, occupavit, 3. + ἀνέστη, circumvenit, 2. In imperativo, ἀνέστη, praeveni, 3. In participio, ἀνέστη, & poetice geminato σ, ἀνέ- 1 σται, praeveniens, 1. ἀνέστη, qui anteverit, 3. 233 In aor. pr. imperativi act. ἀνέστη, & simplex φέσσει, perde. In optat. 50 Æolico ἀνέστη, perdidit, 1. In infinit. ἀνέστη, perdere, 1. In plusquamper- 1 fecto, ἀνέστη, interit, 1. ἀνέστη, perit, 2. 238 In aor. pr. participii pass. ἀνέστη, ante totus, à ἀνέστη. 245 & 241 Αχέω: ut in aor. pr. indicatiui act. αὐτοῖς, quod & αὐτοῖς, infudi, 1 libani, 4. futuri characteristica abiicitur, atque v apud oratores exdiphthong- 1 55 go δ: à poetis verò non rarò servatur δ, ἀνέστη & ἀνέστη, defudi: ἀνέ- 2 σται, infudisti: ἀνέστη & ἀνέστη, effudisti: ἀνέστη, deiecerunt, 6. ἀνέστη, 3 ἀνέστη.

- 4 ἰσχύϊς.
5 ἰπικίς.
6 κερύχϊς.
7 παρυγκίς.
8 σφικίς.
9 συγκίς.

ἡσυχάζω, ὀψιζῶ, ἡσυχάζομαι, ὀψιζομαι, 5. *ἡσυχάζω, ὀψιζῶ*, *confundimus*, 9. *ἡσυχάζομαι, ὀψιζομαι*, *diffuderunt*, 3. In infinit. *ἡσυχάζω, ὀψιζῶ*, *confundere, confundisse*, 9. In partic. *ἡσυχάζων, ὀψιζῶν*, *qui confundit*, 2. *ἡσυχάζων, ὀψιζῶν*, *circumfundens, perfundens*, 8. *ἡσυχάζων, ὀψιζῶν*, *qui confundit*, 9. Simplex *ἡσυχάζω, ὀψιζῶ*. In infinit. medio, *ἡσυχάζομαι, ὀψιζομαι*, *fundere*. In partic. *ἡσυχάζομαι, ὀψιζομαι*. A *χύνω* : vt in perfecto participii pass. *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, *solutus, diffusus*; 5. *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, *effusi, soluti, molliter educati*, 3. *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, *eminentes et effusi*, 8. *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, *hinc adverbium, ἡσυχῶντως, ὀψιζῶντως, confusè, promiscuè*, 9. In aor. pr. optativi pass. *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, *exhilararentur*, 3. pro *ἡσυχῶντο, ὀψιζῶντο*, 13, 17. In participio, *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *redundans*, 1. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *effusus*, 2. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *expor-
rectus, exhilaratus*, 3. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *infusus*, 5. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *effusus*, 7. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *circumfundens*, 8. inuenitur etiam *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *adfusus*, 2. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, sed tamquam 2. *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*. nam à *χύνω* regularis aoristis prim. indicatui efficit *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*; at à *χύνω* fit *ἡσυχῶν, ὀψιζῶν*, *infusus sum* : vide 196, 18.

242 In aor.pr.indicativus aet. ἡ ἀνάγκη, sufficit, satis fuit, ab ἀνάγκη: ἡ ἀνάγκη, sufficit abunde, ab ἡ ἀνάγκη.

243 In aorist, pr. infinitivi act. *καίρω*, *tingere*, *fucare*, 3. In perfect. participii pass. *ἐκαίρω*, *per summa coloratus*, 1. *καίμενος*, *inctus*, 2.

148 In fut. pr. indicatiui act. ἀπώσσω, *prohibebo*, 2. In medio, ἀπώσμεθα, *re-*
iciemus, 2. In aor. pr. infinitiui act. ἀνέστω, *reuerſi, referri*, 1. In partic. ἀπώσας,

148 In fut. pr. indicatiui act. ἀπώσσω, *prohibebo*, 2. In medio, ἀπώσμεθα, *re-*
iciemus, 2. In aor. pr. infinitiui act. ἀνέστω, *reuerſi, referri*, 1. In partic. ἀπώσας,

repellens, 2. διώτης, emeritus, rude donatus, 3. παρῳικός, dimittens, negligens, 4. In indicatio medio, ἀντιῳικός, recusarunt, repulerunt, 2. augetur Atticē, 144, 28.

Sed modus tandem aliquis imponatur huiusmodi præceptis, ac congeri vocabulorum siue anomalorum, siue à thematicis obsoletis deductorum, siue quorum thema ob dialectum, aut licentiam poeticam, aut ob tropum siue figuram aliquam, aut ob aliam quamcumque literarum mutationem, est rudioribus inuentu difficile. Si quis enim hæc omnia vnum in locum coarctata habere desiderat, profecto *Plus (vt cum Ouidio loquar) quàm quod fieri res finis, illa potis.* poterunt tamen (vt opinor) ea quæ hoc libello ac toto volumine suis locis (partim adducuntur (quæ omnia optime, ni fallor, ordine in Indices operi præfixos relata sunt) ita sedulis adolescentibus satisfacere, vt nihil, aut certe parum, futurum sit in thematicis inuestigandi ratione obsecrum aut difficile, quod horum adminiculo, quasi lumine, non possit clucere.

ΙΟΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΑΡΔΕ

γυ αἰς Γέροι τὸν Πόλεμον ἐπὶ γαμμα.

Μή σιμόνον πόλεμον ῥηξέωσθα φησὶν αἱ τίς
Εἰ γὰρ ὁμοῦ πάτωι ἡ γαμος τ' ἀγαθός.

Eiusdem aliud.

*Cessavit medio Cecrops garrere Lyceo,
Nec potuit solita Porticus ire via.
Nunc debellatis tibi Gallia prodit Athenis,
Et redeunt uno tot monimenta libro.
Vicimus, & patriis hostem confecimus armis,
Sic ut opes iterum sentias ille suas.*

IN
CLENARDI ET ANTE-
SIGNANI GRAMMATICAM ANNO
MDLXXX^o EX OFFICINA WECHELIANA
editam, NOTÆ Friderici Sylbur-
gii Veterani.

*Quibus partim editionis ratio redditur, partim insignis errorum qui commode
in recognitione corrigi non poterant, numerus indicatur: de quorum mul-
tiplici genere breuiter in præfatione differitur. Adiecta insuper ex
HENR. STEPHANI Paralipomenis, animaduersiones in quosdam eiusdem
Clenardi & Antesignani locos.*

CVM DVPLICI RERVM ET VERBORVM
INDICE, Græco & Latino.

HANOVIAE,
Typis Wechelianis, apud hæredes IOAN. AVBRII.

ANNO M. DC. XVI.

Cum privilegio Casarea Maiestatis.

GENEROSIS DOMINIS,
 DN. ERNESTO, DN.
 EBERHARDO, ET DN. HERMAN-
 NO ADOLPHO, COMITIBVS SOLMISSÆ,
 Dominis Mintzembergæ & Sonnewaldæ,
 Dominis meis clementiss.
 S. S.

EMVLATIONES qua in honestis ac reipub. fructuosis rebus versantur, summopere non tantum ab ethnicis, verum etiam à Christianis scriptoribus laudantur, uniceque nobis in breuihuius vitæ spatio commendantur. Maxime verò incendi ea solent, quum illustres ac generosi viri in eiusmodi certamine reliquis hominibus strenua gnavitatis exemplo prælucere pariter & calcar addere satagunt. Sic sinè (ut unum è multis exemplum proferam) legimus in Sicilia, quum Dionysius ad mathesim & philosophiam applicare animum cœpisset, subditorum atque adeo aulicorum magnam partem arripuisse idem studiorum genus, in eoque principem si non æquare aut superare, at saltem imitari studuisse. Pari modo quum vos, gener. & clem. Domini, ad propagandam diuini nominis gloriam, ad Christi ecclesiam adificandam, multorumque hominum temporariam pariter ac sempiternam salutem procurandam, laudabili & Christiano zelo hic nonam scholam magnis laboribus & sumptibus erexisse, fidoque patrocinio fouere atque amplificare cernerem, existimaui etiam mihi, qui præter alios ad eius administrationem vocatus essem, in hoc laudabili curriculo partim vestra, partim collegarum meorum vestigia, quanta contentione fieri à me posset, sequenda. Primum ergo Latina ac Græca lingua munus, quod mihi unà cum Gallicæ rudimentis à G. C. V. demandatum est, diligenter obire studui, discipulosq. nostros in eo studiorum genere promea tennitatis modulo exercui. Deinde quoniam in ordinaria functione mihi quotidie aliquot hora supererant, quæ priuatis negotiis tribui possent: impendi eas laboribus eiusmodi, è quibus cum ad nostram, tum ad alias scholas utilitas aliqua redundaret. Inter alia verò quibus recognoscendis operâ dare solebam,

Ggg ij

EPIST. NVNCVP.

oblata fuit ab amicis quibusdam & bonis viris celeberrima Clenardi Grammatica, quae cum Antesignani scholis iam aliquoties in lucem prodit. Admodum operi manu, correxi primum euidentia menda, praesertim typographica: deinde cum ipsorum autorum loca quaedam occurrerent partim mendosa, partim suspecta, quae in contextu emendari commodè non poterant, nec (quorundam iudicio) debebant: caepi ea seorsim notare: ac detectis errorum offendiculis, rectam & planam studiosis viam aperire sum conatus. Id opusculum ut ad finem perduxi, multi viri docti suo suffragio comprobarunt, ac, si in lucem ederetur, non tantum nostra schola, sed etiam aliis profuturum esse censuerunt. inter quos non postremus fuit prudentiss. & fideliss. consiliarius vester, Ioan. Rhëius, vir ad doctrinæ virtutisque studia promouenda natus. Quum ergo doctorum virorum hortatu, ac respicienda studio, editionem aggressus essem, principumq; virorum patrocinio eam indigere animaduertirem: non potui meliores patronos inuenire quam vos, gen. & clem. Domini, sub quorum tutela labor hic susceptus est & confectus. Itaque G. C. V. supplex oro, ut has lucubratiunculas qualescunque æquo animo accipias, vestraq; clementia patrocinio contra malignas obrectatorum calumnias defendere dignemini; simul etiam discipulorum studia benigne fouere, ac praceptorum assiduos labores clementer adiungere pergatis. Quod si facietis, ut confido, non est mihi dubium quin Deus opt. max. seminatum vestrum sit prosperaturus, multasque in eo plantas excitaturus, quae olim ecclesiis, scholis, toti deniq; reipubl. Christiana vberes & salutares afferre fructus possint. Licha, 10. Kalend. Septemb. ann. à Seruatoris incarnatione MDLXXXII.

G. C. V.

obseruantiss. & studiosiss.

Fridericus Sylburgius.

FRIDE-

candido Lectori S.

Sed quædam etymologiz magis sunt propria. Ut enim de nominibus primum dicam, confusa est interdum qualitas: vt αληθής conuolutio, quom sit volubilis. Interdum genus: vt λαγός, τοῦς, πύξ, τὸς ἐστὶν feminiis versa sunt in masculina: & κονία μύρμηξ, σαρδίζ, ψυχτήρ. ἐστὶν masculino genere translata sunt in femininum. Similis generum deprauatio inflicta est nominibus in ὢ, vt prolixius docetur pag 418. v. 25 : 567, 33. Interdum declinatio: vt ὄρχνη ὢ, προΐχης αὐτῆς ἀκμήν ὡς ὢ, pro ἀκμῆς ἤτο· quibus addenda quidam censent αἰῶν ὢ & σέων ὢ. pro αἰώνος & σέωνος. Sic peritosisyllaba ἀργάλεον, κτίσας, τίτας, μέγιστος, εὐκλει, versa sunt in mendosa parisyllaba ἀργαλόν, κτίσας, τιε, μέγιστος, εὐκλείς. itidemque ex ἑβραῖς & Dorico αἰδώς, corrupta sunt ὠς ὢ & αἰδωί. Duplicitas etiā hic error: vt in ἀήλυ, pro ὁ ἀήλυ: τὸ γένειον ὢ, pro ὁ γένειον ὡς ὢ αὐχμήν, pro ὁ αὐχμήνος. sic χροῖς & χρῶς pro χροῖος: ἀκροκορυφαῖον δὲ ὢ, pro ἀκροκορυφῶν δὲ ὢ. In quibuscumque derivatio vitiosa est: vt στριπτεῖν, & ἐκτέ, velut ab ordinalibus: quorum genuina sint à cardinalibus, πενταῖς & ἐξαῖς. Contractis quibuscumque in ās, simplicia quaesita non necessaria, vt γευσέων, ζήγευσι, & similia: quoniam illa fiant ἐστὶν simplicibus ās, sola accensura tralatione.

AD LECTOREM

[illegible]

Aduerbia quoque depravationem evitare non potuerunt: inter alia ὑπερβολὴν & ἰσχυρίαν, pro ὑπερβολῇ & ἰσχυρίᾳ. Vide & 494, 12.

Præpositiones quoque in compositis quibusdam commutari: vt ἐνκαθημένοι & ἐκπηγνύειν, pro ἐκκαθημένοι & ἐκπηγνύειν; ἐκπηγνύειν, pro ἐκπηγνύειν: ἐκπηγνύειν & ἐκπηγνύειν, pro ἐκπηγνύειν & ἐκπηγνύειν: & contra ἐκπηγνύειν, pro ἐκπηγνύειν, sic ἐκπηγνύειν velut ab ἐκπηγνύειν, pro ἐκπηγνύειν ab ἐκπηγνύειν. Item p. 247. num. 4, in Hesiodorum Ergon limine pro Δία Πάτερ, legerat Δίς, per, vt superiorum editionum versio indicat, Adesse, narrare per vestrum patrem.

In conjunctionibus quoque suspectam esse π_p , monui 484, 5.

Quintiam in articulis & pronomibus peccatum fuisse, cum alia sparsim annotata docebunt, tam 434, 4 : 433, 40 : 434, 41.

Vides ergo quam multa & varia in hoc opere commissa sint errata, non ab operis typographicis, sed ab ipsis autoribus, præsertim ab Antesignano. Eorum pars à me sublata est in recognitione: pars in notis meis indicata. nec enim omnia commode in contextu poterant emendari: in quo, ne paginarum & versuum numeri subirentur, tantus litterarum numerus erat reponendus, quantus fuerat sublatus. & si omnibus locis qui correctione videntur indigere, adhibita fuisset interpolatio eadem de hoc opere posset exoriri controversia, quæ apud Iuriconsultos agitur de nauis quæ tota per partes est resecta, manente eadem carina, an eadem esse nauis dicenda sit. Potissimum verò in correctionis licentia temperandum mihi duxi, quum audissem quosdam calumniari operam meam, quasi mea pro alienis obruderem. Vigetur horum moris, & aliorum suspensionibus evitare, pleraque textus errata (iis exceptis quæ à typographicis operis erant profecta) intacta prætermisi, ac quæ in transcurso crassiora scedioraque videbantur, in notis recensui. Non dubito tamen quin aliqua multa sint à me in hoc animaduersionis cursu præterita, quæ accuratior censura possum vel ab aliis vel à me ipso alio tempore erui. Duo sanè talia sunt à me deprecentia postquam animaduersionibus hisce finem imposui. Primum est pag. 181. v. 2. ubi eodem *αἰνῶντι* scribi: esse præter. perf. pass. indicatiui modi, anomalæ formatum, velut ab *αἰνῶντι* mus: quem verius si *αἰσ.* x. med. subiunctiui modi. Attico more ab *αἰσῶμαι* def. xum, (15, 46) vt cognoscere licet non modò è cognatis *αἰνῶ* θ, *αἰνῶ* δα; sed etiam ex Hesychio, qui hoc ipsum *αἰνῶντι* exponit *αἰσῶντι*, abnuerit. Alterum est 359. 38. ibidem *πολυτάλας* peritro syllabe *λε* cecit per *αοτ* θ, quum in Constitut. Apostol. isosyllabe legamus *τ πολυτάλας*.

IN INDICA sequutus sum eandem ferme rationem quam Antesignanus in suo. breuius tamen quaedam attingere fertiatio & spatii angustia coegit. Adhibite insuper tres notæ peculiæres.

Pines seu terminationes vocum indicat: quum videlicet praepositur, quum verò postponitur; significat vocem posteriore sui parte truncatam, quum utrinque adiciatur, medias syllabas

denotat: generalioris cuiuspiam regulæ vicem gerens. * Notat dictiones parum mendosas, partim suspectas, de quibus in notarum libello disquiritur. † Designat voces mendosas ex hac editione relegate: quas ideo repetendas in notarum Indice putavi, ne quis forte, si eas in Antesignano sua non inueniret, mutilatum à me autorem suspicaretur, exterminataque menda huc reuocaret. quibus si paginæ versusque Index numerus non sit appositus, querenda in Antesignani Indice sunt genuina pro adulterinis & corruptis hisce suo loco inserta.

Hæc tibi, Lector, de recognitione mea & notis indicanda existimaui. Tuum est, boni ea consulere, & sicubi vel præteruisse quidpiam, vel non satis explanasse videbor, id tuo Marte supplere, vel me de supplendi officio monere. Vale.

F R I D.

FRIDERICI SYLBVR.

GII NOTÆ IN CLENARDVM

ET ANTESIGNANVM A SE

recognitos.

PAGINA 4, versu 19: itemq. p. 212, v. 31, scripserat Antesignanus ἀλῆ Dorice & poetice dici pro αἰῆδι, reiecit. perperam. nam pro αἰῆδι sine αἰῆδι, dicitur αἰῆδι, ut αἰῆδι pro αἰῆδι: ἀλῆδι autem pro αἰῆδι, abiicit; vel ἀλῆδι, abiice, sicut ἰλλῆδι apud Hesych. pro ἰπολῆδι, subiicit. Vide Schol. pag. 50. & 212.

P. 8, v. 33, apud Græcos Grammaticos passim reperies ἀσωνήτως, pro paroxytonos.

P. 13, v. 6, & 11, malim, πικῶ pro πόν, quando, interrogatiue. nam infinitum sine accentu frequentius effertur, ut apud Theocr. Idyl. 18, ἔν πικῶ ἀεὶ Σπάρτα. Et Id. 5, χυδρὸς οὐο πικῶ ἰδύσα. Ibid. v. 12, pro λαῶν, alii habent λαῶν, ut πικῶ 79, 9. λαῶν enim Æolicum magis esset quam Doricum. nam Æolii tales infiniti circumflexos, paroxytonos efferrunt, ut καῶν, φίλῶν, φρονῶν, pro καῶν, φίλῶν, φρονῶν, teste Corinthe. Ideoq. fortassis versu 27, scribendum ἰλῶν pro ἰλῶν. nam ἰλῶν videtur esse Doricum, ut κομῶν apud Theocr. Idyl. 15: ubi etiam ἰρῶν inuenies, & καῶν, nec non δωῶν, pro κομῶν, ἰρῶν, καῶν, δωῶν.

P. 14, v. 5, Ionice ω accentu in antepenultima: si videlicet nominatiui sit βαρυτονία, ut ἰῶν, ἀ ἰῶν, nam si nominatiui sit oxytonus vel perispomenos genitiui Ionicus est paroxytonus, ut πικῶν pro πικῶν, apud Lucianum in libro De dea Syria, ἀ nominatiui πικῶν, at βοῶν, pro βοῶν, per syncopen, apud Hesiod. in Theogon. Νόπινόν τε βοῶν π, ἀ ἀρίστῳ

ἰῶν π, ab Ionico nominatiui βοῶν, pro βοῶν, boreas. Ibidem v. 35, nimis anguste precipis de nominibus qua (ut Etymologus loquitur) per syllabam φι πικῶν τε: simul in quorundam ascentu allucinatur. Primum igitur haec πικῶν non modo per omnes declinationes sunt, sed etiam ferè per omnes numeros & casus. Deinde ad accentum quod attinet, paroxytonos efferrunt: quum præcedit & alias nativum accentum retinent, & etiam subscriptum in dativo singulari flexionis parissyllabe, si nulla vocis integra fiat mutatio. Exemplis id planum faciamus. Nominatiui singul. secunda parissyllaba Hesiodus Ergo dicit, ἰδῶν, ἰ πικῶν παρῶν Κρείων, pro ἰνῶν ἰδῶν, altera via (sic enim Etymolog. quoque accipit: Enstathius autem adverbialiter ἰ πικῶν, altera parte) Vocatiui apud Etymolog. & Urbanum, Οὐρανίῳ τῆν, cara Urania. Genitiui, Homerus Il. 8. & alibi, ἰπῶν νευῶν, pro ἰπῶν νευῶν, è nervo: Odyss. β, ἰξῶν, pro ἰξῶν, è cubili. Datiui, Odyss. ζ, ἰμῶν, pro ἰμῶν, è aurora: Odyss. ο, ἰχῶν, pro ἰχῶν, in manu dextra: Odyss. ι, ἰχῶν, pro ἰχῶν, super foco. Accusatiui, Hesiod. Erg. ἰ, ἰπῶν, pro ἰπῶν, in perendinā. Plural. num. Iliad. ν, παρῶν, pro παρῶν, sc. παρῶν, apud ipsas naues. In tertia parissyllaba, genitiui singul. Odyss. ω, ἰπῶν, pro ἰπῶν, è ponto, Iliad. φ, ἰλῶν, pro ἰλῶν, Ili Troia. Datiui, Odyss. γ, ἰπῶν, pro ἰπῶν, per tabulato nautis. Iliad. μ, ἰπῶν, pro ἰπῶν, reperiat apud ipsum, pro παρῶν. H h h

Plurali genit. *Odyss.* ἔ. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον* i-
 ρόν, *pellem ossibus deripere, pro δ' ἄ' ἰστίον*.
 Dativus, *Odyss.* α. *ἵσσι δακρυόφι πόνον*, pro
 δακρυόφι, *lacrymis. sic ἵσσι μύσας ἀνάλαν*
τις, pro ἵσσι, δάτις, apud Hesychium, qui si-
militer ἵσσι & πονάσι, reperiri tra-
dit. Accusat. Odyss. π. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον*
ῥινὸν, pro ῥινὸν τὰ ἰστίον, circum ossa. Cadunt
etiam in declinationem imparisyllabam.
 Genit. sing. *Il.* ι. *ἰλίου ἐξ ἱπιδάσι, pro ἔ*
ἱπιδάσι, ex erebo, ex inferno. Genit. plur.
Iliad. υ. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον ἰλαστόμεθα, pro ῥινὸν*
ῥινὸν, ἀνάνις. Dativus, Odyss. ι. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον*
ῥινὸν, pro ῥινὸν τὰς ἰστίον, ad aceta-
bula, seu in acetabulis. Il. κ. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον*
ῥινὸν, pro ῥινὸν τὰς ἰστίον, (ut paulo
ante) sub capitibus. Sic Odyss. τ. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον*
ῥινὸν, pro ῥινὸν, montibus. Et Iliad. ι.
ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, ῥινὸν, pro ῥινὸν, curribus.
 Accus. *Iliad.* β. *ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, pro ῥινὸν τὰ ἰστίον*
ῥινὸν, circa pectora. Plura si requiras, in me-
nias apud Urbanum in secunda parisylla-
ba, & apud Etymolog. in ῥινὸν τὰς ἰστίον, ubi et-
iam annotas, has ἰστίον, si accedant ca-
sibus, vocemque servant eandem, (hoc est
immutatam) servare eandem quoque scri-
pturam: sin vocem mutant, mutare etiam
scripturam. Prioris generis exemplum,
est ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον apud Homer. Iliad. φ. *pro τῷ*
ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, suis viribus: nam ῥινὸν & ῥιν, ut vo-
cem sic scripturam quoque retinent ean-
dem. Posterioris exemplum est ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον apud
eundem in lacis paulo ante citatis, modo
pro ῥινὸν, ipsi: modo pro ῥινὸν, ipsas: apud
Aratum verò in Phœnom. ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον scho-
liastes exponit ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, super ipso, scil. ly-
chno. Quæ verò mutationes soleant fieri,
tum ex præcedentibus potest colligi, tum
ex Antesignani observatione.

P. 15. v. 7. de γλῶ per apocopen ex γλῆ-
 in facto nihil inuenio apud Græcos lexi-
 cognographos. Ibidem non immerito dubi-
 tari potest an γλῶ per apocopen sit fa-
 ctum ex γλαφυρόν. nam γλαφυρόν significat
 cauum, profundum, teras, ad: cline: at
 γλῶ τὸ συββάντινε κατέρηται, ut γλῶ τὸ

περὶ, apud Hesiodum Ergo, id est, ca-
 vernæ in saxo excelsa: sicut ab Hes-
 chio quoque exponitur ἀπὸ λαοῖ, αἰσθη-
 itemque ab Etymologo, qui utrumque
 derivat à γλῶ, scilicet, excava. Ibidem
 καὶ ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον ex καὶ ῥινὸν & καὶ ῥινὸν per apo-
 copen facta, neutrum generis sunt & ἀν-
 ῥινὸν: ut καὶ ῥινὸν καὶ ῥινὸν apud Homerum, apud
 Euripid. καὶ ῥινὸν καὶ ῥινὸν, flammæ caput: & καὶ
 καὶ ῥινὸν, tuo capiti. Recentiora verò & ge-
 nere & declinatione mutata dixerunt ῥινὸν
 καὶ ῥινὸν, & καὶ ῥινὸν, etiam in prosa, teste Bus-
 thio & Etymologo. Ibidem v. 10. (scilicet,
 infra p. 17. v. 5.) ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον mendosum vide-
 tur, ac verum ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον. nam Lascaris tra-
 dit, à masculinis in αὐδ, genitinos repo-
 riri in α. apud poetas, metri causa, ut ῥινὸν
 ῥινὸν, pro ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον: atque ab ῥινὸν
 καὶ ῥινὸν genitinum Atticum esse τὸ καὶ ῥινὸν,
 Doricum τὸ καὶ ῥινὸν, testatur scholiastes
 Aristophanis, p. 403. ita ut τὸ καὶ ῥινὸν & ῥινὸν
 ῥινὸν non tam poetici quam Dorici sint ge-
 nitivi, pro ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον & ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, parisyllabi
 pro imparisyllabi, 119, 4.

Pag. 16. v. 20. ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον summinorum cata-
 logo sustuli ῥινὸν δ' ἄ' ἰστίον, ῥινὸν, ῥινὸν, ῥινὸν,
 vas excelsum, ῥινὸν, acernum, nam, ut à
 posteriori exordiar, ῥινὸν, acernum masculi-
 num est, ut post receptos auctores Suidas
 quoque testatur: at ῥινὸν summinum, pro
 toculo seu conditorio, ut ῥινὸν, ῥινὸν, pul-
 chra sandapila, id est, pulchra vetula, a-
 pud Aristophanem. ῥινὸν, autem neutrum
 est generis, non modo pro excelsis & com-
 cano vase, ut & affine ῥινὸν, apud Home-
 rum, sed etiam pro gibbo apud Hippo-
 cratem: at ῥινὸν adiectivum est, signifi-
 cans gibbosus, curvus, inflexus, sum. gen.
 ῥινὸν, neutro ῥινὸν. Altera duo plane sunt
 mendosa, etsi enim vulgati lexicographi
 (quorum vestigia sequitur Antesignanus)
 adhibiti suam eivὸν, st. bilendam ex Ari-
 stophane citant τὰς αἰνὸν, & gitare tamen
 debebant, terminationem ῥινὸν, cadere non
 tantum in tertiam parisyllabā, sed etiam
 in quintam imparisyllabā sine corra-
 ctione.

Etiam. nam ut in ea dicimus τὰς Ἀντὺς, sic etiam Aristophanes Νεβυλὶς, τὰς εἰκὼς, ἢ εἰχέων, effigies angularum, a nominatio singulari ἢ εἰκῶ, qui etiam accusativus est apud Eurip. Medea, quum dicit, ἄλυχον εἰκῶ πρὸς γαλῶτα, in animo simulacro arridens. nam ab εἰκῶ duplex est verba-
le, ἢ εἰκῶν ὅνος, ἢ εἰκῶς ὅος ὤς. Quartum, βένδος, & in hoc ordine pro toga, & in se-
quenti pro anate, positum erat falso. nam
toga Græcis est μέννοια, ut suo loco restitui,
& anas βένδος. βένδος autem, neutrius
generis, apud poetas est idem quod in pro-
sa βάδος, profunditas, ut θαλάσσης βένθη
πόντος, universi maris profunditates, Od.
a. Ut verò de reliquis etiam non nihil di-
cam, ἀγχιλος pro abscessu inter naves &
maiorem angulum oculorum, unde sit,
ignoro: nam abscessus hic à Galeno, Pau-
lo, Actuário, Celso quoque, dicitur ἀγχι-
λω, & genere masculino, necnon ἀγχιλω, ab
ἀγχι prope, & ὀφθαλμὸς, teste Galeno, quia
propter oculos extuberat. ἀγχιλος autem,
(periotā in secunda syllaba) apud Theo-
critum frutex est, capris gratus, ut & cy-
tisus, lentiscus: Idyll. 5. Ταῖ μὲν ἐμὰ κύνισσον τε
& ἀγχιλον αἴγας ἰδὼν, incerto genere, etiam
apud scholiastem. apud Hesychium
verò & Etymologum legitur ἀγχιλὶς, ex-
positum λῶνος, vitæ. ita ut ἀγχιλος, siue ἀγ-
χιλὶς, plantæ sit species, πρὸς τὰς αἴγας deno-
minata, à capris scilicet quibus incedunt.
sit pabulum. ἀγχιλος communis est gene-
ris. nam ut in Epigramm. est ἀγχιλὸς αἰ-
κάτω, sic ex Herodoto affertur ἐν πῖσι ἀγχι-
λῶσι. ἐπεὶ Suida, Etymologo, Eustathio,
& scholiasta Homérico est captivitas. ser-
uitus, nulla generis mentione. apud He-
sych. verò non tantum ἐπῖρος, sed etiam ἐπ-
περος. ἀλλος per se adiectivum communis
generis, substantivè & femininè ponitur
interdum, subaudiō scilicet. feminini ge-
neris substantivò dōex, est q̄, propriè attri-
buitur ianua, ianua atris. Similiter cum se-
quentibus ἐρημος, ἡπείρος & ὄρος, subintelli-
gitur γῆ vel ὕδωρ: itemque ὄδος, cum λα-

φῶρος & ἑσπῆρας. omnia enim hac sua
natura sunt adiectiva communis gen-
ris. Commune etiam est γίραρος: & ce-
teri Græci dicunt ἢ βάνης, Attici verò ἰ-
βάνης, ut Thomas in suis ὁκλογαῖς testatur.
ἐπισταμόν Theophrastus & Dioscorides ge-
nere neutro dicunt, & Columella inter
Latinos. σπῖφος quoque, & pro fune lo-
rovetorto, & pro ventris tormine, ma-
sculini sepius quam feminini generis esse
censeo, ut ἑσπῆς, πλόκος, πίκος, & similia de-
rivata, in hac terminatione & flexione
masculino tantum genere leguntur usur-
pata. nam σπῖφης, πλόκῃ, ἑσπῇ, & consimilia,
cum genere mutant etiam flexionem.

In communium numero βάδος, καὶ πρὸς
σπῆνης, χιλὸς, apud receptos auctores mascu-
lina sunt: κάμινος, κάμινος, καὶ πρὸς, μένεντος,
ράμινος, ράμινος, σπῆρος, feminina: itemque
λάμαδος, sicut ἀμαδος supra: quamobrem
hac duo postrema in femininorum nu-
merum recte sunt relata. ἀλυσος quoque
substantivè femininum est, ut Psalmo
134. ἐν πῶτος τὰς ἀλυσούς: & Apocalyps.
9. ἡ ἀγγελὸν ἡ ἀλυσός: adiectivè autem
communis est generis. βένδος pro anate
apud Aristot. est potius masculinum, ut
λαφός, κέπφος, κόσσυφος: pro fastu certe ma-
sculinum est apud Athenæum, ut synony-
mum τυφός. Ita ex isto communium nu-
mero πῶδος tantum, σάμινος, σάμινος, verè
communia erunt. nam ἢ λυμὸς Doricum
& poeticum est pro communi ὀλμῶς: & ἢ
ὕαλος Atticum, pro communi ὀύαλος. Pro
illis igitur hac poterunt substitui: ἀκαλός,
acatus seu acatium: βάνης, rubus: κύνισος,
cneus, herba: μάρμαρος, marmor: οἶμος,
via: οἰγῆρος, origanum, herba: ἀνάρτος,
ffarium, frutex: χαλκανός, chalcantem.
tria sequentia, ἀσβόλος, fuligo, βάλος, gleba,
σπῖχος, solanum, communiter masculina,
Atticè sunt feminina, teste Eusta-
thio. His adde quæ pro significatione va-
riant genus: ὕγος pro iugo masculinum,
pro statera femininum, Ammonio: δόλος
testudo seu fornix ædificii commune, pro

peculiari apud Athenienses loco fœmini-
num: κρύσταλλος pro gemma commune, pro
glacie masculinum: λίθος pro lapide ca-
ruleo commune, pro colore caruleo ma-
sculinum: λίγος pro piso masculinum, 5
pro vitello oui fœmininum: λίθος pro lapi-
de masculinum, pro gemma commune:
πᾶντος pro planta commune, pro charta
fœmininum: χῆς pro terra aggesta com-
mune, pro congiō masculinum. Fœmini- 10
nis quoque inter alia possunt addi quæ se-
quuntur: ἀσάμινδος, solium, scapha, bal-
neatoria scilicet vel potoria: ἑλάνος, glans,
ut & comp. κωροῦ ἑλάνος, glans unguenta-
ria: γύψος, gypsum: δέλτης, liber: ῥόδος, ros: 15
ἀνκὺρος, ampulla olearia: μίλτος, rubrica:
νάρδος, nardus, ut & compos. ἡνδὶ νάρδος:
πύλος, solium seu scapha balneatoria: ῥέ-
νος, lentiscus: ῥένος, iuncus, funis: ἡντῶνος,
calx sic adiectiva substantivæ capta, sub- 20
intellecto scilicet fœminini generis sub-
stantivo: ut αἰνίδος & ἑμπάδος, sc. δυνά-
μεις: λισμάχτος, σπῖτα, βοτάνη: quæ interdum
etiam neutro genere ponuntur, subauditis
substantivis neutris φάρμακον, βοτάνιον, φυ- 25
τὸν & similibus.

P. 17. v. 6. apud Dioscor. est ἡ φάμνος,
lib. 4. c. 99. apud Aristot. οὐ μόνος, pro eo-
dem. ut putatur, Hist. anim. lib. 8. c. 20,
φόνος pro atrachylide ambigui est generis 30
apud Theoph. Hist. pl. lib. 6. cap. 4. γλαῖος
apud Arist. masculinum est, Animal.
lib. 8. c. 5.

P. 18. v. 10. ὁὖς, crasui duntaxat Atti-
cam habet, ex ὁὖς in nominatio singu-
lari, ex ὁὖες in accusatio plurali. item ὁὖς
ex ὁὖον in accusatio singulari mascu-
lini generis, nec non in nominatio & ac-
cusatio neutrius. In fœminino genere
contrahitur solus accusativus pluralis, te- 40
ste Thoma in Atticis ἐκλογαῖς, nimirum
ὁὖς ex ὁὖας vel ὁὖας neutro plurali ὁὖα δι-
cimus sine contractione, ut Xen. τὰ ὁὖα μα-
τα ὁὖα ἢ: ut masculino ὁὖος apud Demosth.
legitur.

P. 21. v. 20. Lascaris quoque agno-

scit ὁ ἑπὶ πῶ, Eustathius verò tantum
ὁ πῶ, quum fœmininum sit πῶ, apud
Homerum Hipponactem, Euripidem, &
alios. Ibidem v. 32. composita in com-
munis (vel etiam omnis) sunt generis, ut
ῥευσάλευ, χαλκογλάφυ. Similiter διγυός,
sive δις, pro aceruo apud Homerum ma-
sculino, apud Plutarch. fœminino genere
positum legitur ἢ pro fibra seu vi fœmini-
num est: pro mensura neutrum est apud
Epiphanium, (dicit enim πῶ μῆτρα ἢ πῶ
ἀγρόν) & ἀκρίβη, ut quum Eustathius
scribit ἡμῶν videri esse πῶ ἡμῶν ἢ ἢ. apud
Iosephum vero est ἢ ἐν, Antiqu. Jud. libro
3. cap. 9. & 10: forsan eam ob causam
quia Hebraeus sermo neutrum genus i-
gnorat.

P. 22. v. 35. ἐ fœmininorum catalo-
go sustuli ἀμπλὸν vinca, αἰδανὸν men-
tum, ἀππλὸν artha, τεῖτον pallium attri-
tum, χαλδὸν armilla, ῥετὸν tunica, sunt e-
nim masculina. de βῶον verò quod dicam,
non habeo.

P. 24. v. 42. αἰπὶ ἄρ. à Lascari quoque
inter communia numeratur, ut παλῶαρ,
ἐπὶ ἄρ. & similia: sed incertum quæ signi-
ficatione. pro pollice masculinum potius
est quam fœmininum, subaudito scilicet
masculino substantivo δάκτυλος. nam αἰ-
πὶ ἄρ. elliptice & κατὰ ἰσωνοίαν dicitur pro
ὁ αἰπὶ ἄρ. δάκτυλος digitus ἐ regione manus
situs, vel tantum pollens quantum reliqua
manus: item ὁ μῆρας quoque, λίγανος & μῆ-
ρος, subaudito eodem substantivo δάκτυ-
λος, passim leguntur. 35

P. 27. v. 10. malim, atque accusati-
uum pluralem similem reperiri nomi-
natio singulari. sic enim Lascaris, Ur-
banus, Caninius, & nominativus Thomas
in Atticis vñes (inquit) ἐπὶ ὑδείας, ἢ ναὺς
ἐπὶ ἢ αἰπιδεύς, ναὺς, ἢ νῆας. atque ita Thu-
cyd. αἰ νῆες ναυμοχέου: & κατὰ αὐτοῦ τὰς
ναὺς. Pro Αἰαῖς autem Doricè & poe-
ticè dici non Αἰαί, sed Αἰά, monui supra in
45. pag. 15.

Pag. 29. v. 37. composita in ὑ, substan-
tius

time ponuntur interdum, amisso & subin-
tellecto substantivo, ut ὁ τεῖπος, ὁ σινόδας
vel σινώδας: hic subaudito ἰχθύς: illic sub-
intellecto λέων, χαλκός, σίδηρος, vel simili,
ut etiam τεῖοςδε, pro τεῖοςδε σίδηρος. Ibid.
v. 38. pro ὁρίσθαι Demetrius ponit ἔρχεαι
anguilla. Etymologus autem his quoque
ὁρίσθαι agnoscit sed ita ut Atticum geni-
tium ὁρίσθαι tribuat non solum nomi-
ni ὁρίσθαι senex, verum etiam nominati-
uo ὁρίσθαι legatus. nam de ὁρίσθαι loquens,
κλίνεται, inquit, ὁρίσθαι, & ὁρίσθαι ἀφι-
κνέω. σσημειώται γὰρ καὶ τῷ ὡς πηχὺς πηχέως,
& πέλεκυς πέλεκέως. de priore vero sic, τὸ
τῷ ὁρίσθαι ὁρίσθαι, ὁρίσθαι, ὁρίσθαι. Tho-
mas & Moschopolus in Atticis ἐκλογαῖς,
plurale ὁρίσθαι, (pro legatis scilicet) singu-
larem habere numerum negant. singula-
riter enim dici ὁρίσθαι, non ὁρίσθαι plu-
raliter autem ὁρίσθαι, non ὁρίσθαι.

P. 30. v. 5. sustuli ἀκμὴς ἥτις, indefessus.
idenim est ἀκμὴς ἥτις, ut νεοκμὴς ab eadem
origine: dicitur γὰρ, etiam parissyllabe ἀκμ-
ης: ut rursus, ex a priuatiuo, & κέρω la-
boro, fatisco. Ibidem v. 25, obliqui χεῖρος,
χεῖρ, χεῖρα, perperam deducebātur a recto
χρῶς. is enim χρῶς facit, ut φῶς, φῶς. sic
a compos. ἀπὸ λόχους apud Hesiodum est
παρδενικὴς ἀπὸ λόχους: a μελαχρῶς autem
μελαχρῶς ὡς μελιδίς, apud Eurip. Da-
tius vero χρῶς non tam contractus est ex
χεῖρ, quam ex χρῶς, a parissyllabo nomina-
tino οχρῶς χρῶς, quem Suidas pariter &
Hesychius agnoscunt.

P. 33. v. 25. ὑπὸ σὺν forsan Aeolicè, ut
Ioannes Grammaticus annotauit, Ae-
lios πύθωνος dicere post πύθωνος, nam poe-
ticè solent ha conduplicaciones fieri tan-
tum post vocales natura breues, ut σὺν δαῖσι
pro σὺν δαῖσι: vel ancipites correptas, ut ἱ-
φεισσι pro ἱφεισσι.

P. 34. v. 26. ex ὄρε contrahi ὄρη, sicut
Δημοδῶν, ex Δημοδῶν tradit Urbanus
ex Theodosio & aliis veteribus gram-
maticis: sed negat Moschopolus, hac regula,
quod nominatiuus & accusatiuus analis

contractionem non admittat in iis quorum
genitiuus singularis non contrahitur. La-
scaris etiam hanc contractionem a qui-
busdam grammaticis reuocari testatur. Ut
autem 36. v. 5. τὸ σκέλει σκέλει, sic apud
Lascarium τὸ σέλει, ex σέλει: quem con-
tractionis modum veterem esse scribit.

P. 45. v. 29. poetica in ὦν fiunt a ver-
bis in ἰω, αὖ, ὦ. in ἰω, ut πῶα a πῶα, na-
uigo: in αὖ, ut ζῶα, a ζῶα vino, ἡδῶα ab
ἡδῶα pubesco: in ὦ, ut δῶα a δῶα do, uano
ab ὦπῶα somnum capio, quod postremum
in idyllio Bionis legitur apud Stobaeum, α
μεγάλα μοι Κόπρις ὦπῶα παρίστα. Ca-
ninius hic ὦ penultimum negat esse cha-
racteristicum sed poeticè factum ex regu-
lari figuratiua: negat etiam verba haec
ultra praesens & imperfectum coniugari.
Ibidem v. 50: & retinent etiam verba in
λω apud poetas, ut κέλω appulisse vel ap-
pellere, apud Homerum saepe, cum parti-
cipio κέλωτας, at κένω ab inusitato κένω pro
κένω stimulo, apud eosdem poetas: a quo
etiam κῆδος punctus, acupictus: & comp.
ἡκῆτος, non punctus, stimulum non exper-
tus: in his enim v ad uitandum asperi-
tatem est elisum.

Pag. 46. v. 26. de futuro verbi λείπω
dubitat Eustathius pag. 64, an scilicet
prater λείπω reperiatur etiam λείξω. nam
ab hoc deriuata videntur λευκός nitidus,
candidus, & proprium λευκῆν: a λείπω
autem ἀλευσις Hesychio ἀδῶτα, ἀδῶρητα:
at ἀλευσις pro ἀλῆσις, non lapidatus, est
a puro themate λῶω lapido, teste Eusta-
thio. Ibid. v. 28. ἰνῶω agnoscunt La-
scaris quoque, Urbanus, & Caninius, sed
sine expositione. est hinc aorist. i. infinit.
ἰνῶω apud Hesychium, (ο poeticè gemi-
nato pro ἰνῶω) quod exponit perfundere,
oblinere, deuicere: & indic. med. ἰνῶωται,
perfudit, purgavit. ut ἰνῶω idem esse vi-
deatur quod ἰνῶω, purgo, item perfundo,
obolino. Apud eundem Lascarium, Vrbani-
um & Caninium, est etiam λῶω, λῶωται,
& similiter apud Hierodiamum: sed sine

δυνάμις ὡς μὴ πῶς. sic πῶς ἀ πῶς : quoniam
verbi πῶς nullū proferatur exemplum.

Pag. 75. v. 1. annotationem istam A-
tilius Dionysius restringere videtur ad ver-
bapura, & numerum singularem. post-
quam enim dixit, ὡς μὴ πῶς ὡς οἱ μὴ πῶς πο-
τεῖται, ὡς μὴ πῶς ἀ πῶς, subiungit,
ὡς obtinuisse ut ista perfecta sic enun-
tiantur, ὡς μὴ πῶς ἰδὲ, πῶς μὴ πῶς ἰδὲ : exem-
pla puerorum, non impurorum verbo-
rum preferens.

P. 77. v. 25. Cyprianus Gazarus secun-
dus est auctor. nam is in verborū con-
tractionum regulis tradit : & n contracti
in o vel in u, ut ἰαὶ χυώνται, ἰαὶ χυόνται
vel χυόνται. Vide & infra in pag. 84.

Pag. 80. v. 13. flectio perfecti & plus-
quamperfecti optativi apud Lascarium in
tractatu De vocalibus subscriptis, propa-
roxytonos est, πῶς μὴ πῶς, πῶς μὴ πῶς, πῶς μὴ πῶς :
βῶς μὴ πῶς, βῶς μὴ πῶς, βῶς μὴ πῶς : itemque καὶ χυ-
ώνται, καὶ χυόνται, καὶ χυόνται. In Isagoge quo-
que proparoxytonas apud eundem legi-
tur καὶ χυώνται, καὶ χυόνται, καὶ χυόνται : at
properiſpomenas πῶς μὴ πῶς, πῶς μὴ πῶς : & βῶς
μὴ πῶς, βῶς μὴ πῶς. Rursum proparoxytones flectio
legitur apud Chalcondylam quoque,
& Chrysoloram : sed in subiunctiuo omnes
uno consensu flexionem habent properiſ-
pomenam. quæ causa fuit, opinor, cur
recentiores ut in subiunctiuo, sic etiam in
optatiuō properiſpomenam flexionem se-
qui maluerint, præsertim quoniam eandem
verbis in πῶς tribui viderent in utroque
modo.

P. 85. v. 12. & n & nonnullis in con-
tracti, iidemq; in in ῶ, testatur Chrysolo-
rus : & regulam sic postulare tradit Mo-
schapulus (forsan ut in nomine ἀπὸν ἀ-
πὸν, ἀπὸν ἀπὸν, & similibus) ipsamē &
in & in in oī contrahunt. (Chalcondylas ve-
rò, Gazar, & Lascaris, in quidem in oī cō-
trahunt, at in in d : quos Urbanus & Ca-
pitanus sequuntur. & sic non modo apud
Lucianum in Βιωγραφίᾳ legimus, in μασ-
τοῦς ἢ σπῆλαι : sed etiam apud Platonem

in Eutyphronē, ἰαὶ ἀπορίῃ. & Herodia-
num pluribus in locis agnoscit ἰαὶ χυόνται,
hac regula, quod secunda & tertia con-
iugatio circumflexorū secundam & ter-
tiam subiunctiuam similem (ἰαὶ χυόνται ipse
vocat) habeant secunda & tertia indica-
tina, ut βῶς, βῶς, χυόνται χυόνται. Sane ta-
men qui existiment, ut in in d mono-
phthongū, sic in in d diphthongum rectius
contrahi. Sane in tertia coniugatione ver-
borum in πῶς, quæ in præsentē subiunctiu-
æ contractionum verborum flexionem sequi
dicuntur, non modo analogè δὲ δὲ re-
perimus, & plur aliter δὲ δὲ, sed singu-
lariter etiam δὲ δὲ, & δὲ δὲ, non δὲ δὲ &
δὲ δὲ. ut, sicut in barytonis, ita in circum-
flexis quoque longas hoc tempus habeat
characteristicas.

Pag. 86. ver. 25. de contractionē sylla-
barum in & in in actiua diathesi tradit
dictum est, de passivis verò sic tradit He-
rodianus. Ἀθηνῆναι (inquit) secun-
das & tertias personas subiunctiuorum
passiuorum tertia circumflexorum con-
iugationis, præferunt per o, ut ἰαὶ χυόν-
ται, ἰαὶ χυόνται : quoniam verba in πῶς
volunt in secunda & tertia personā præ-
ferre vocales : propterea retinent o in
tertia quoque persona, ut scilicet in ea re-
periatur penultima prima. ut 1. Cor. 16.
Μοῦσε, ἰαὶ καὶ ἰ, n αὶ ἰαὶ καὶ, conferens
pro ratione prosperitatis (sen fortunarū)
quam a Deo acceperis. Ibidem v. 28. a-
pud Demetrium quoque, & in Constā-
tini Lascaris Isagoge, reperio hanc per-
fecti subiunctiuæ flexionem, ὡς μὴ πῶς, ὡς μὴ πῶς :
μὴ πῶς, μὴ πῶς, μὴ πῶς, μὴ πῶς, μὴ πῶς. secundāq;
eamsunt Urbanus, & alii, excepta secun-
da singulari, sed verior esse videtur qua
apud eundem Lascarium in pleniorē gram-
maticæ parte legitur, per o scilicet in o-
mnibus omnium numerorum personis,
diphthongan secundā singulari, mono-
phthongan reliquis : hoc modo, ὡς μὴ πῶς, ὡς μὴ πῶς,
ὡς μὴ πῶς, ὡς μὴ πῶς, ὡς μὴ πῶς. Sic enim hoc quadrabit tertia coniuga-

io in μ , eiusdem temporis & modi, (101, 9) & characteristica huius coniugationis propria nusquam non retinebitur. Caninius certe, cuius indicio multum meritis, hanc quam illam flexionem sequi maluit. Ac forsitan etiam prima coniugatio sua hic retinet characteristicam, ut in presenti subiunctivo, potissimum in iis verbis quae eandem servarunt in primo futuro aetivis: ut flexio eorum sit, $\omega\mu\alpha\iota$, $\alpha\mu\alpha\iota$, $\alpha\mu\alpha\iota$: $\omega\mu\alpha\iota$, $\alpha\mu\alpha\iota$, $\alpha\mu\alpha\iota$. sic certe verba in μ : quae unam eandemque in presenti & perfecto subiunctivo habent terminationem & flexionem, solum augumento differuntur, 99, 9.

P. 87. v. 25. sustulit $\epsilon\lambda\epsilon\omega$ & $\epsilon\lambda\alpha\omega$, quod prioris quidem multa passim exempla invenirem, posterioris vero nullam in Graecolatiniis lexiciis mentionem fieri viderem. postmodo ab Etymologo agnoscere utramque comperi. $\epsilon\lambda\alpha\omega$ (inquit) apud Atticos est prima coniugationis circumflexorum. ut $\epsilon\lambda\omega$ $\tau\omega$ $\eta\mu\alpha\epsilon\epsilon\iota$ $\lambda\epsilon\iota$ & $\delta\alpha\omega\iota\epsilon\iota$ $\delta\iota\epsilon\alpha\iota$: at in communi dialecto secunda. Nullum tamen huius posterioris affert exemplum. Ibi item $\eta\omega\epsilon\omega$ Ionicum esse puto, sicut $\iota\pi\omega$ pro $\iota\pi\alpha$ contracto ex $\iota\epsilon\alpha\omega$, sicut etiam $\alpha\iota\pi\omega$ & $\alpha\iota\pi\omega$ pro $\alpha\iota\delta\pi\omega$ suspendo, & $\alpha\iota\pi\omega$ occorro, obvio: sic apud Lucianum $\delta\iota\tau\omega\iota$ $\delta\iota\tau\omega\iota$ $\nu\omega\iota$, vitam agebant: & apud Hesiodum $\mu\omega\iota\omega\iota$ $\chi\alpha\rho\iota$ $\delta\omega\iota$ $\pi\epsilon\lambda\alpha\pi\iota$, volabant valida è manu: quum in communi sermone usurpentur $\delta\iota\tau\omega\iota$ $\delta\omega\iota$ & $\mu\omega\iota$ $\delta\omega\iota$. Contra $\kappa\alpha\tau\epsilon\omega$ Attici dicunt, non $\kappa\alpha\tau\epsilon\omega$ teste Thoma, id est, stimulare, pungere.

P. 88. v. 25. tradit etiam Elius Dionysius, media, perfecta à circumflexis, una syllaba aetivis esse inferiora, ut $\delta\iota\delta\epsilon\pi\eta\kappa\alpha$, $\delta\iota\delta\epsilon\pi\eta\kappa\alpha$: ideoque ex $\iota\sigma\mu\eta\kappa\alpha$, $\kappa\epsilon\lambda\eta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\epsilon\mu\eta\kappa\alpha$, $\delta\iota\delta\epsilon\pi\eta\kappa\alpha$, $\pi\omega\epsilon\pi\eta\kappa\alpha$. & similibus, non esse media perfecta dissyllaba, nec item plus quam perfecta.

P. 89. v. 1. $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$ & deducere à $\alpha\omega\iota\omega$ non videtur consentaneum. $\alpha\omega\iota\omega$ enim trahere at $\alpha\omega\iota\omega$ dicere significat: ut & Hesych. $\alpha\omega\iota\omega$ affert pro $\epsilon\iota\pi\alpha\tau\iota$, dicite: Rectius

igitur sic deduces: ab $\epsilon\tau\omega$ derivatur $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$, ut ab $\epsilon\tau\omega$ sit $\epsilon\kappa\omega$: dempta initiali remanet $\alpha\omega\iota\omega$ & $\alpha\omega\iota\omega$: facta dialysi, oriuntur verba prima coniugationis $\alpha\omega\iota\omega$ & $\alpha\omega\iota\omega$: ex quibus aorist. 2. $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$ & $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$, particip. $\alpha\omega\iota\omega$ & $\alpha\omega\iota\omega$: & imperativi $\alpha\omega\iota\omega$ & $\alpha\omega\iota\omega$, pro $\alpha\omega\iota\omega$ & $\alpha\omega\iota\omega$, sicut $\alpha\omega\iota\omega$, $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$, teste Hierodiano: vel (ut quidam volunt) ab $\epsilon\tau\omega$ & $\epsilon\kappa\omega\iota\varsigma$, sicut $\epsilon\kappa$ ab $\epsilon\tau\omega$. Vide plura apud Etymologum in $\Sigma\chi\epsilon\iota$.

P. 90. v. 30. plenius sic poteris legere, quæ futurum sumunt à verbis in $\alpha\omega$ & $\epsilon\omega$, retenta presentis characteristica, a scilicet $\delta\epsilon$ 1. Ibid. v. 33. superior editio habebat, ut $\phi\theta\omega$ vel $\phi\theta\alpha\omega$, prau. A quo $\phi\theta\omega$ verbale $\phi\theta\omega\iota$ derivari posset, ut $\phi\theta\omega\iota$, a $\phi\theta\omega\iota$: sed an ab eodem sit futurum $\phi\theta\omega\iota$, reiecto ι , non oscitanter disputari potest.

P. 91. v. 16. $\delta\alpha\omega$ & $\alpha\iota\pi\alpha\omega$ agnoscit etiam Lascaris: sed visitior est forma media. Ibid. v. 27 pro $\alpha\iota\pi\omega$ quidam malunt $\pi\iota\alpha\omega$, reduplicatione Ionica, (165, 13) quum inde apud Homerum sit imperat. $\pi\iota\alpha\omega$ $\alpha\iota\pi\omega$, & in fin. $\pi\iota\alpha\omega$ Ionice (59, 5) pro $\alpha\iota\pi\omega$ $\alpha\iota\pi\omega$ tolerare. Ibidem v. 31. $\pi\epsilon\iota\alpha\omega$ retinet interdum characteristicam, a, ut P. salm. 49. $\iota\alpha\iota$ $\pi\epsilon\iota\alpha\omega$ $\sigma\omega$: & Matth. 4. (itemq, Luc. 4) $\upsilon\sigma\epsilon\pi\omega\iota$ $\pi\epsilon\iota\alpha\omega$. interdum vertit in n, ut apud Xenoph. Pad. 8. $\pi\epsilon\iota\omega\iota$ $\chi\eta\mu\iota$. nisi forte $\pi\epsilon\iota\omega\iota$ malis à $\pi\epsilon\iota\omega$ derivare, quod apud Hesych. extat cū participio $\pi\epsilon\iota\omega\iota$: sed ea videntur Ionica. Ibidem è regione versus 33. annotationem marginalem sic rectius inverteas: Finita in ω à nomine facta, figuratiuam mutant in α : alia seruant.

Ibid. v. 35. $\delta\iota\omega$ reperies etiam apud Lascarium, imò est inde forma media $\delta\iota\omega\iota\omega$ $\tau\omega$ reprehendet & $\delta\iota\omega\iota\omega$ reprehenderet, a, apud Homerum, sed legitur apud eundem etiam $\delta\iota\omega\iota\omega$ vituperas, & $\delta\iota\omega\iota\omega$ conuictis incessunt, à them. $\delta\iota\omega\iota\omega$, sicut $\delta\iota\omega\iota\omega$ Ibidem v. 40. $\alpha\iota\omega\iota\omega$ legitur apud Hesiodum initio Ergon, de bona contentione, $\tau\omega$ $\mu\iota\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\iota\pi\omega\iota\omega\iota$ $\nu\omega\iota\omega\iota$, alteram quidem

quidem landauerit mente pradius. ubi
 o geminatum est Aolice, etiam post lon-
 gam vocalem, tradit enim Ioannes Gram-
 maticus, Aoles pro πωλής dicere πω-
 λης, à πωλέω, lugeo. Ibid. 48. χαδ pro fu-
 turo secundo agnoscit Etymologus, ut Ioelis
 2. οὐ χαδὸ ποτὶ πνύματις μιν, effundam de
 spiritu meo. Ab οὐδὲ quoq. futurum se-
 cundum censei potest ἐμῶμαι ἥϊται : ut
 Il. φ. ἐγὼ δ' ὅτι ἐπὶ ὁμῶμαι, hoc in super-
 iurabo, seu iuramento confirmabo. at κρι-
 μῶ, poetica dialysi pro κριμῶ, (92.32) Il.
 π. οἷστοι ποτὶ Ἰλιον ἱπλῶ, καὶ κριμῶ ποτὶ νηὶ Ἀ-
 πύλωνος, futurum primum est pro κριμῶ-
 σαι, exirito primū Ionic. o, deinde α & ω. 15
 Attice in ω contractis, sicut in presenti
 esse autem primi, non secundi futuri, fle-
 xio satis arguit per α & ω, non per ι & υ,
 cuius observationis aliqua liber afferre
 testimonia atq. exempla. In prima singu-
 lari apud Aristoph. Nebulis, ἐξελῶς εἰς κό-
 ραας, expellam te in malam crucem, pro
 ἐξελῶσαι. Plato Leg. 10. σῖς ἑλῶ δ' ἵππας, pro
 σῖς ἑλῶσαι, transmittam flumen. Et
 forma media Aeschines αἰαλῶμαι, pro
 αἰαλῶσμαι, ascendere faciam, producā
 in medium. Tertia persona sunt euidentio-
 res. Demosth. ἀεσπυλακίῃ ἐλάῃ, pro ἀεσ-
 πυλακίῃ ἐλάσαι, contumelia afficiet &
 propellet. Homerus Il. χ. εἰχαίμαδάμαα, 3
 ἡστέμαα dixit pro ἡστέμαα, & ἡστέμαα
 Attice pro ἡστέμαα, sic forma media in de-
 cē preceptis, ἐξ ἡμέρας ἑπτὰ, sex dies opera-
 beris, pro ἑπτὰ. & apud Demosth. παρὰ
 αἰαλῶσαι, perturbabit & producet, seu
 ascendere faciet, pro αἰαλῶσσαι. Item
 infinitivo activo, Herodot. 1.1. εἴ τι φησὶ δικά-
 ῖν, negavitq. se ultra indicaturum, pro
 δικάζειν. In particip. Xenoph. αἰεῖοντων &
 σῖς καὶ ὄντων, ut qui adacturi essent currus
 & perrupturi, pro ἑλῶντων. Interdum
 verò in huiusmodi futuris Atticis sine Io-
 nicis o tantummodo eliditur, nulla accen-
 tus mutatione: quomodo apud Homerum
 multis in locis πλῖ pro πλῖος, perficiet: &

ἑλῶσι pro ἑλῶσαι, trahent, disceptent, Il-
 ad. χ. nisi quis hic antichroni monere li-
 malit, praesens scilicet pro futuro posuim.
 Hac de Atticis futuris obiter monere li-
 buit : de quibus si prolixius erudiri cu-
 pias, vide Budae Commentarios in ἐλῶν
 pro ἑλῶσαι. Porro quemadmodum At-
 tici è futuris barytonis per ecthlipsis &
 crasin faciunt circumflexa, sic poetæ
 rursum è circumflexis barytona: ut Epi-
 gramm. lib. 1. pag. 91. ἔξ, & νέκας εἰς ζῶον
 χῶρον ἀνδράμεται, pro ἀνδράμετῃ, recur-
 ret; itemque supra Antesignanus assert-
 αἰται pro αἰεῖται, saliet. quam normam
 sequuntur etiam tria ista passim obuia,
 ἰδομαι, πομαι, φάγμαι, quorum hic sit
 mentio.

P. 92. v. 42. addere poteris, Nisi forte
 δέξωμαι pro δέξω, seu ἰδέξω positum.
 quis velit ita ut αἰδομαι pro ἀδύσανται.
 Od. 1. vel themata horum statui poterunt.
 ἡξιάσμαι & ἀράω, ut Eustathius quoque
 in posteriore loco scribit, πῶ δ' ἀράωσιν εἰσὶ καὶ
 ἀντὶρας ἔλ' αὐτοῦ καὶ πῶ δ' ἀρῶσιν εἰσὶ καὶ
 25 enim indubitateque esset tertia, si scribe-
 retur ἀράωσι, teste eodem.

P. 94. v. 24. intelligenda est positio non
 anceps, qualis est in πῖπλημι, πῖπρημι, κῖρην-
 μι, & similibus: sed necessaria, qualis est in
 30 ἰσημι, ἰζημι, & aliis huiusmodi.

P. 102. v. 11. omissum est praesens opta-
 tivum, εὐρηῖω, teste Herodiano, assum-
 pto videlicet i ad characteristicam υ, ut
 in praecedentibus coniugationibus πθέλω,
 35 ἰσάω, δίδωω. in passiva autem diathesi
 tempus hoc deest, quia terminatio nō am-
 plius est pura, ut in activa forma, sed as-
 sumpto μ sit impura. nam ἡ δὲ φωνή (in-
 quit Herodianus) ἔχ' εὐείσεται συμφώνῃ
 40 ὁπποτέρῃ. eamque ob causam quarta
 coniugatio in μι non habet diphthongum
 in penultima optativi passivi diatheseos.

P. 103. v. 7. κῖκαυδ' habet Ionicam re-
 duplicationē, vel ut praesens πῖσαδι 199.
 45 21. & 23. vel ut aoristum λέλασθαι. 204.
 16. & 49. 22. Ibidem v. 20. δέδωπαται

καίρων, ὁφίων, & similibus. at in genitivo composito ὁφίων est enclisis.

Pag. 121. v. 8. ὁφίος & μολίος si ex αἰ deducantur, rectius circumflectuntur, ut apud *Alitum* Dionysium & in *Variis* *Coruncopia* aliquoties scriptum invenies ὁφίος, si verò ex ὁίος, accuantur. Utriusque & derivationis & scriptura meminit *Eustathius*, *Veterum* (inquit) nonnulli compositum esse dixerunt non ex tribus, μὴ δὲ, & αἰ, sed ex duobus, μὴ & ὁίος, nomine inusitato: ideoq. non circumflecti, velut ab αἰ derivatum, sed acui: ita ut sis ὁίος δειός, cum suis compositis, sicut κτεῖς κτερός. *Hac Eust. in istud hemistichium* *Iliad.* θ. νῦν δ' ἐπὶ τοῖς αἰσὶ σίμων Ε κέροι, nunc verò ne unum quidem *Hæceterum*, digne adequare possumus. Priorem deductionem confirmant scemmina ἰδυμία & ὑδυμία, quæ à ὁίος formari nō possunt: tum accentus, qui in tota compositorum flexione & qualitate & sedem habet eandem quam in simplicibus αἰς μία ἐν: ut enim αἰς ἐνός ἐνὶ ἑνα, sic ἰδυῖς ἰδυός ἰδυὶ ἰδυῖνα. rursum ut μία μίας μῆ μία, sic ἰδυμία ἰδυμῆς ἰδυμῆς ἰδυμῆς, itidēq. genere neutro, & in altero comp. μυδῆς. Latine quoque *Nullus*, dicitur pro *Ne unus* quidens, vel diminutione *Ne unus* quidē: (inde enim contractum est *Ullus*, ut *Bellus* ex *Benellus*, ab obsoleto *Benus*; *Villus* ex *Vinnulus*) & *Nemo* pro *Ne unus* quidē homo, *Synonymum* ὅς, compositum ex θ & ης, hanc quicquam, accentum remittit in syllabam precedētem, ut *enclitico*: eodemq. modo in reliquorum casuum & generum flexione.

P. 122. v. 15. καὶς & σνός in comparativo ac superlativo retinere o nescio quam recte tradant nonnulli. apud *Athenam*, enim lib. 8. legimus, κενώτερον λένειδος, in auiorem serpentis exuvio: & apud *Polyanum* lib. 2. cap. 31. εἰς δὲ δὴν σινωπέτιον, ingressum angustissimum, per ω, in tribus exemplaribus manuscriptis.

P. 125. v. 39. superlativa ista nominis

καὶς, nusquam reperi: at καὶς ὁφίος, cacophonia saltem nomine suspectum est.

Ibidem v. 46. prepostere syncopata comparativa prapronuntur. nam quæ in ωω desinant, formantur ἐ παρὶς in ἰων, ἐλῖς ι, & precedentibus consonantibus in ω ver-
 sis: ut γλυκίων γλυκίστων, dulcior, ἀλυκίς, dulcis. Eodemque modo ἐ ποσίω μίχας, magnus, factum prius μίχων, inde μίχων, exinde μίχον (quod *Iones* usurpant, *Dorici* μίχων dicunt, cuius exemplum habes apud *Plutarchum* *Lycurgo*, p. 95) *Attica* inserto: μίχων. Videtur itidem ex πολλός factum prius πολλίων & πολλός, exinde μεταθεσί & trope πλείων & πλείος. Insuper comparativa cetera quæ commemorantur pag. 122. v. 21. κακίων, καμίων, αἰκίων, ἐχθίων, κωδίων, μανίων, sunt ab obsoletis positivis in ι, quod satis arguunt cum verba in ωω, tum substantivum in οι, quæ inde promanant. ut enim à positivo παχίς, præter comparativum παχίων, est verbum παχύνω, sic κακίος, καμώος, αἰκύνω, μανίων, ab exoletis adiectivis κακός, καμῖς, αἰγός, μανῖς pro quibus inualuerunt κακός, καλός, αἰγός, μακρός, ad quæ supradicta comparativa solent referri. rursum ut à παχίς est etiam substantivum παχός, sic a prædictis obsoletis sunt κακός, αἰγός, ἰχθός, κωδός, μῆνος. Denique ut & de πείων aliquid dicam, videtur ex πείδος, primum extitisse πείδιον, inde Ionica ἐθελήσις τὸ δ, πείδιον, cum superlativo πείσιος: exinde synaresi *Attica* πείων & πείσιος sicut λείων & λείσιος, ex λείων & λείσιος, nisi forte malis deducere à πείος, quod apud *Etymologum* extat. Potest & precedentibus duobus, ἀπείων & κρείων genuina restitui origo. ab ἀπός *Mars*, est ἀπείων, *Attica* ἐπενθεσίς τῆς (ut paulo ante in μίχων) κρείων, q. d. martialior, fortior, præstantior: & superlat. κρείος, martialissimus, fortissimus, præstantissimus. Sic à κρείος validus, pollens, est κραιών validior, κρείστος validissimus, ex κρείων ἀκραιότος: unde primum μεταθεσί κρείστων (ex quo per *Atticam* tropem, 12. 14.

*xionem, per am, scilicet, post Homerum
 & Hippocratem secuti sunt Aristoteles,
 Theophrastus, Dioscorides, Galenus, vi-
 dendum igitur ne pro σπρὸς dicendum sit
 potius σπρῖς. ut enim apud Galenum &
 Aetium inuenimus contractum σπρὸς pro
 σπρῖς, adeps: sic apud Hippocratem σπρὸς δὲ
 pro σπρῖς δὲ, adiposum, teste ipso etiam
 Galeno in lexico Hippocrateo. φρῖς, cer-
 ae pro φρῖας dicitur à φρῖας putem, teste
 Etymologo: & δῆλην pro δελιαν à δελιαρ
 εἶσα, apud Hesychium legitur: indeq, δελ-
 ληπον pro δελιαπον, teste eodem Etymolo-
 go. Quod verò attinet ad accentum, La-
 scaris in loco paulo ante citato properissu-
 menas habet ἵπρος ex ἱσπος, at oxyionas κη-
 ρὸς & σπρὸς ex κῖαρος & σῖαρος, rectè viri-
 que, sed illud per crasin, & acuto & a graui
 coeuntibus in circumflexum: hac vero
 à contracto nominatio simpliciter flexa,
 perinde ut à ἡσπερα, genitiuum est ἡσπρῖς.
 De priore genere sic tradit Etymologus, πῶ-
 τος σελισμαῖου χυκῖς σπιμῖρσειν παρὸντα,
 βαρῶνται κῖαρος, κῆπος ἑαρος γῆμος. De po-
 steriore vero sic, ὅτι τύπη ἐν τῇ ὑδαίᾳ ἐξήγε-
 ῖ κρῖς, καὶ κῆρον ἐκ κρῖς. In posteriori igitur
 genere, quemadmodum precedenti
 quoque scholio attigē, rectus tantum cra-
 sin habet, atque inde reliqui descendunt
 casus, non iuxta contractionis, sed iuxta
 simplicis flexionis regulas. Quid igitur
 de φρῖς & δελῖς dicemus? neutram e-
 nim illa sequuntur rationem. Dicamus
 flexa esse & contractis quidem, sed inusi-
 tatis tamen nominatiuis, φρῖς & δελῖς,
 per contractionem factis ē φρῖας & δῖλεας:
 (sicut Doricum κρῖς, ex κρῖας) à quibus
 rectis in α v'stati sunt obliqui in αῖς. Ita
 ut φρῖς sit à φρῖς, quemadmodum σπρῖς à
 σπρῖς, ἡμῖς à ἡμῖς, mercenarius, Κρητὸς à
 Κρῖς Cret seu Cretensis: & δελῖς à δελῖς,
 sicut αἰῖς à αἰῖς, lebes. atque hoc ipsum
 in φρῖς sinuuit Etymologus. Ibidem v.
 33. contractum genitiuum Ἠεακλὸς ag-
 noscit Lascaris quoque. «Circumflexa
 (inquit) in ns, compositis κῖας, genitiui*

faciunt in oī per crasin, ut Ἡ Ἑρακλῆς, τῷ
 Ἡ Ἑρακλῆος οἷ. Agnoscit etiam Urbanus
 & Cavinus. rarum tamen esse opinor i-
 stum genitium. Lucianus certē maluit
 dicere, τοῦ τῷ Ἡ Ἑρακλῆος, per Herculem,
 facta crasi ex Ἡ Ἑρακλῆος. Ibidem v. 41.
 obliquos illos Ἡ Ἑρακλῆος, Ἡ Ἑρακλῆϊ, Ἡ Ἑ-
 ρακλῆα, volunt quidam non per syncopein fa-
 ctos esse ex ἑῶς, ἑῖ, ἑα, exemplo videlicet
 αἰερος, sed simpliciter flexos ἐ contraεῖτο
 Ἡ Ἑρακλῆς: (ut σαφῆς, σαφῆς σαφῆς ἐ σαφῆς)
 ideoq; (dativo excepto) raram ibi contra-
 ctionem esse. Lucianus certē in uno eo-
 demq; dialogo, Diogenis & Herculis, da-
 tivo quidem casu dicit ἃ τῷ Ἡ Ἑρακλῆϊ con-
 tracte, at sine contractione in accusativo,
 μα τῷ Ἡ Ἑρακλῆα, nō per Herculem: Splu-
 raliter, δύο Ἡ Ἑρακλῆας, duos Hercules. ite-
 demque Πλουτάρχῳ Περαικλῆα quidem, αἱ
 Περαικλῆος & Περαικλῆα.

P. 134. v. 29. *composita ab ætne vari-*
ant non declinatione modo, sed etiam ac-
centu. Ad accentum quod attinet, Am-
monius in textis ex Ptolemao Ascaloni-
ta tradit, si de ætate dicantur, oxytonos
offerri; si de tempore, barytonos. Similiter
Eustathius p. 1437. textus, (inquit) α-
ττ αἰῶνις, & similia, quum sunt proparoxy-
tona, tempus significāt, veluti temporalia
aduerbia: αττ αἰῶνις, & ηττ αἰῶνις, veluti
παλαιός aut tale quidpiam, oxytonos pro-
feruntur ad differētiam. Hac illi. Diffe-
rentia tamen ista non usquequaque ob-
servata comperitur. Nam ex uno eodēq,
Aristotele affertur & oxytonos διῆνις ἴ-
σος, biennio maturescens partus; & bary-
tonos μωρεῖσθις ἴσος, vira decies mille an-
norū, vira longæa. rursum oxytonos δι-
εκάτην ἡμερῶν, decennialis peregrinatio,
ex Plutarcho: & barytonos τρεῖς χρόνοι,
triennale tempus, ex Herodoto. Verius
igitur esse videtur quod Eustathius (pag-
341) ex Elío Dionysio & Herodiano
tradit, κομῦνιτις hac nomina ἐξ ἑκῶντα;
(quoniam è neutris substantiis disylla-
bis in ος, oriri soleant adiectiva in ης, oxy-

tona, ut πῆτος, ἀπαῖς) Atticè verò βαρυ-
 νας: communiter ergo dici δέκας, τελέκας,
 & similia: Atticè verò δέκας, τελέκας, id
 est bimus, trimus. Hoc etiam observari,
 qua in aeternis exeunt, si terminatio has ma-
 neat integra, modo oxytonos proferri, mo-
 do barytonos: at si aeximatur, tantum
 barytonos: ut δέκατος & δέκας, decen-
 nis: ἑξάκας & ἑξέκας, sexennis: utrumque
 apud Suidam. sic εἰκοστής pro εἰκοσάτης
 vel εἰκοσάτης, qui viginti annorum est, (ut
 apud Theocr. id. 15. quidam codic. habet
 οἱ τῶν γυδέρων pro οἱ τῶν γυδέρων) Insuper
 in denariis a triginta usque ad centum
 non sit οὐκιστὴς ἢ α, sed α & peculiari
 quadam & insolita crasi coeunt in α: ut
 τετρακοντῆς pro τετρακοντάτης, qui triginta
 annorum est: πεντακοντῆς pro πεντακον-
 τῆς, qui quadragesima annorum est:
 πεντηκοντῆς pro πεντηκοντάτης, qui est an-
 norum quinquaginta: ἑβδομηκοντῆς pro
 ἑβδομηκοντάτης, qui est annorum septua-
 ginta: ὀγδομηκοντῆς pro ὀγδομηκοντάτης, qui
 est annorum octoginta: ἐνενήκοντῆς pro
 ἐνενήκοντάτης, qui nonaginta annorum est:
 & ἑκατοντῆς pro ἑκατοντάτης apud Lu-
 cianum in Macrobiis, qui centum anno-
 rum est. Hac de communib. neutra ve-
 rò adiectivè posita oxytonos proferuntur.
 ut apud Theophr. πένε αὐμέντις, ἢ δὲ εἰς
 νῆωτα οὐέται, partim eo ipso, partim secun-
 do anno oritur: & apud Aeschinem, ὅσοι
 ἔστι δέκας ἡλώοι, qui agunt secundum an-
 num supra pubertatem, at si adverbiali-
 ter ponantur, proparoxytonos efferuntur
 ut paulo ante ex Eustathio docui, & con-
 firmat Moschopulus: qualia sunt ἀμφί-
 πος, quatuor annos, τελέκας, quinque annos,
 ἑξέκας, sex annos, ἐπιδέκας, septem annos,
 ἑννέκας (Æol. & poeticè ἐννέκας) novem
 annos. nisi hic quoque oxytonam termi-
 nationem cōmunis, barytonam verò At-
 tica lingua esse malis. Porro ut post ac-
 centum de flexione dicam, oxytona sunt
 tantum prima contractorum, barytona

verò interdum etiam prima simplicium.
 Ab oxytonis nominativis hæc sunt apud
 Plat. Leg. 7. τελέκας δὲ δὴ καὶ πηγάται καὶ
 πηγάται & ἑξάκας ἢ ψυχῆς, ἢ αὐτῶν
 τῶν, trienni ergo, quadrienni, quinquenni
 & sexenni anima probis imbuenda mo-
 ribus, opus fuerit hiscerebus. & paulo
 ante, & τελέκας γυνόντας, κόρη & κόρη, trien-
 nis pueri puellæque, sic apud Thuc. πηγά-
 τας: αὐτῶν, quinquennalia fœdera: & a-
 pud Theophr. αὐπτεῖς αὐαίνοντα, eo ipso
 anno exarescunt. Ab barytonis in eadem
 declinatione: ut δέκατος πολέως decenna-
 lis belli, & παρδωνῆς ἀναιαγδένιος (Do-
 ricè pro ἀναιαγδένιος, 35. 31) virginis no-
 uendecim annos nata, in Epigramm. Sic
 παῖδι δέκατι, puero decenni, Plato Leg. 7.
 ἑξέκας σοὶ πιδόμαί, tibi sexenni obsequor,
 Aristoph. apud Suidam. Rursum Pla-
 to Leg. 7. πηξέτην sexennem: & Lucilin
 Epigramm. κλαύσας δωδεκῆν Μαζῆνον,
 duodecim annos natum. & Hom. Il. 4.
 ἴππῳ ἑξέτη ἀμύττω, equam sexennem nō-
 dum sub iugum missam: sine contractio-
 ne pro ἑξέτη. Sic idem plural. Il. 6, ἴππῳ
 ἑπτάχαι οἰπας, equas pilo similes, pares an-
 nis. & Aristoph. πνύτας αὐτῶν, fœdera
 quinque annorum. Hanc flexionem se-
 quuntur etiam ea in quibus α & ε (ut an-
 te dixi) contra morem in α contrahuntur
 ante terminationem: ut τὸς ἑξακοντῆς ὠ-
 δῶς, sexagenarios cantores, apud Plat. De
 leg. & πντηκοντῆς αὐτῶν, fœdera quin-
 quaginta annorum, ibidem. Parasylla-
 ba flexionis exempla nulla nunc succur-
 runt. Lascaris scribit veteres Athenien-
 ses dixisse οἱ ἐπιδέκας & τὸς ἐπιδέκας, septē-
 nes: οἱ δωδεκάται & τὸς δωδεκάται, qui
 sunt duodecim annorum, sicut οἱ Ἀριστο-
 φῶν & τὸς Ἀριστοφῶν, a nomin. Ἀριστο-
 φῶν. Et Budæus apud Platonem Leg. 7.
 ubi legitur μετὰ τὸν ἑξέτη & τὸν ἑξέτη, pro
 ἑξέτη scribendum censet ἑξέτη, quod ἑξέτη
 communi genere dicamus, ἑξέτη autem
 masculino tantum. Atque adeo ab his pa-
 rasyllabis in α masculinis, sunt: femini-

na

na imparisyllaba in is: ut apud Platonem Leg. 6. ἡ περὶ δόμῳ δεινὴ ἐστὶ, procreatio liberorum d: cennium non excedat. & in Epigramm. κέρπυ ἐν αἰνῇ, puellam novennem. sic pluraliter apud Eustath. τετρακοντῆς ἀποδοῦναι, fœdera triginta annorum. & apud Thuc. πεντηκόντα ἔτη ἀποδοῦναι, fœderum quinquaginta annorum. Sani qui etiam τετρακοντῆς ἀποδοῦναι & πεντηκοντῆς ἀποδοῦναι deducant ex singulari nominatione in is idem, ut ē plurali terminatione idem primum Ionice ἂν sit extritum & in e versum, deinde duo illa in a contractu more Attico: sed breviorē & faciliore via deducemus a nominatione prima contracturum in is, qui (ut regula atque exempla paulo ante citata satis docent) & communis est generis, & pluralem terminationem in is Atticē contrahit in is. Si quis autem & de derivatis in is quærat, a parissyllabis illa an imparissyllabis in is originem ducāt, respondeo, æque ab imparissyllabis atq; a parissyllabis formari posse. ut enim ab αἰώνος est αἰώνια, sic a διενός διενία biennium, a τριενός τριενία triennium. idemque iudicium esto de cæteris, πενταετία quinquennium, ἑξαετία sexennium, δεκαετία decennium, πολυετία multi anni, ὀλιγεῖνα pauci anni. Hæc de compositorū ab is accentu flexione per casus, & motionem per genera prolixius tradere visum est hoc loco, ut discētes in ista varietate Ariadnæum haberent filium.

Pag. 134. v. 16 cur διφρος inter fœmina recensetur, nescio. nam & pro sella (nō currus duntaxat, sed etiam domestica) & pro bigis seu curru, masculinum est apud Homerum, Xenophontem, Plutarchum, & alios. cumq; διφρος per syncope sit dictus pro διφροσ biferus, videtur subaudiendum reliquisse δῶκος, τῶος vel simile quippiam, ac διφρος absolute dixisse pro διφροσ δῶκος aut τῶος τῷ δῶματι. proprie enim διφρος fuit (ut Eustath. & alii tradunt) editor in curru locus in quo auriga cum τῷ ὄφελῳ sedebat, a duo-

bis illis quos ferret ductus, eamq; obrem δῶκος quoq; nominatus a Pausania, quæd binos veheret. deinde syncdochice διφρος est appellatus currus ipse vel biungis vel quadriungis, & metaphoricē sella quævis: ac ut inter has apud Eupolidem est διφρος Θεσπαικὸς πτερόπους, sic Italæ sella quædā dicuntur quadrigæ, quatuor scilicet nixæ columellis aut pedibus. In plurali verò δίφρος, vel subaudiri potest substantivum, neutrum, vel metaplasmsus statui, ut in κῶλα ἀ κῶλος, & similibus aliis.

Pag. 136. v. 30. γῶος pro dentali parissyllabe tantum reperio & in simplici & in composita figura. videndum igitur ne, (quem sequitur Antesign.) cum Lascaris dicit, γῶος, τῷ γῶνι & γῶν, proprie potius quam appellativè sit accipiendum istud nomen, pro Briarei scilicet fratre, qui Apollodoro initio Bibliotheca est γῶος, Hesiodo in Theogenia (v. 149) γῶος. Priscianus certè lib. 6. in catalogo nominum ancipitem declinationem habetivum, γῶος (inquit) nomen gigantis, γῶον & γῶντος. Sed scripturam istius nominis per γ in secunda syllaba non probant eruditi, licet non apud Horatium modo, Ovidium, Senecam, sed etiam apud Hesiodum loco citato extet. apud eosdem parissyllabam tantum flexionem reperi. Ibidem v. 31. Lascaris sic θαλῆς θαλῆ & θαλῆς θαλῆος: cui subiungit Caninius, θαλῆς θαλῆ, & θαλῆς θαλῆος. de posterioris accentu meminit & scholiastes Aristophanis, at de flexione tacet. scribit enim θαλῆς apud Aristophan. Acharn. (ubi scilicet Diceapoli exclamat ὦ θαλῆς θαλῆς) legendum esse perispomenos, ut ἐρῆος: sic enim Atticos proferre: Dorios autem barytonos, 40 θαλῆος.

P. 137. v. 2. nominativum λαός apud Cyrillum inuenio in Collectione vocum: qua pro diversa significatione diversum recipiunt accentum: sed paroxytonos scriptum. sic enim ibi, λαός, λαὸς ὁ, lapis, penamittitur: λαὸς, λαῶ, ὁ, populus, agnoscitur. alie-

ros autem duos nominativos, nimirum πὸ λαός eos, & ὁ λαὸς ius, habent quidem etiam vulgata lexica: sed sine exemplo. Prioris confingendi occasionem sumpsisse videtur ex dativo plurali λαοί, (qui legitur Epigramm. p. 99. in hoc elegiaco hemistichio, ἰφ' ἀματέρους λαοῖσιν ἠελπόμα) ac λαοί deduxisse ex τὸ λαός, ut πῖλας ex τὸ πῖλος: velle λαί, ut ὄφεις ex ὄφις, i communis flexionis Ionice & Attice verso in e, pro λαοί. Sed cogitare debebant, poetas interdum metri causa in Eolica ista siue Ionica dativi pluralis terminatione ιοι, alterum o tollere: siue ex masculino aut feminino, siue ex neutro nominativo manarit. sic enim in iisdem Epigramm. p. 7. legimus, Παιτὸς μὲν ἀναμύβοις Δαριαῖς, altero videlicet o propter meirum eliso ex πῖλτος: hoc autem pro πῖλοι, à nom. πῖλ omnis, uniuersus. & apud Nonn. in metaphrasi Ioannis, ἡμετέροισιν ἐν ἀρβύσι μὴ μύρον, itidē pro ἀρβύτοι, qui dativus (Eustathio teste) per syncopen factus est ex nom. sing. (ἀρβύτωος. similiter apud Pindarū ode prima, in antepenultimo prima strophes versu, quidā codices habent μνῖσι, pro μνῖτοις, à nom. sing. μνῖς consilium. sed (ut hoc etiam obiter moncam) verior scriptura est, μνῖτοις, o geminato, ut ex antepenultimo antistrophes versu satis liquet. locū ipsum habes supra, pag. 261. Præterea quod iisdem vulgatorum lexicorum auctores tradunt, ex λαίος, genitivo nominis λαῖς, per crasim fueri λαός, nimirum a & i per synaresin in a contractis, de eo nihil apud probatos lexicographos aut grammaticos inuenio. nam genitivum λαός non Urbanus tantum & Lascaris, sed Eustathius quoque contractum esse docet ex λαας, genitivo nominis λαας, idēq, sine i scribunt. Porro ex peritot syllabo isto & in contracto nominativo λαας (quo Hom. utitur Il. d. & Od. x. in hoc hemistichio, λαας ἀναδής) non tantum

genitivus est contractus λαῖς, ut Odys. θ. λαός ὑπερρίπης: sed etiā dativus λαῖ, Il. π. βάλει ὄξυ λαῖ: & dual. nom. atque accus. λαῖ, Il. ψ. δύο λευκά λαῖ, ab eodem est accus. sing. in contractu λαας, Il. γ. ὅτι λαας ἴνον. Accusativus autem plural. λαας apud Nonnum (in hoc hemistichio, λαας ἔχον δαυδῆς) itidemq, dat. λαας apud Hom. Il. γ. non tantum ex disyllabo nominativo λαας per contractionem facti, sed etiam simpliciter è monosyllabo λαῖ flexi censentur. nam ex contracto nom. λαῖ (perispomenon enim scribendum fuerat u. s.) sunt hi obliqui λαός, λαί, λαά, vel etiā λαῖ (ut apud Theocr. λῖ à λῖ leo) itidemque casus plurales, simpliciter è recto singulari deducti. Quod verò ad parasyllabum atque paroxytonum λαας atinet, (cuius flexionem Doricam Antesignanus tradit u. 3) annotat Urbanus, id proprium esse nomen: itidemque contractum ὁ λαῖ τὸ λα. forsā respiciens ad hac duo hemistichia, Οἷν λαας ἔχον. apud Hom. Il. β. &, Καὶ λαῖ ἀρβύτοις, apud Eustath. ex Lycophrone. sed annotat Eustathius in Homericum illud hemistichium, ex veteribus grammaticis, quam Homerus disyllabos λαας appellat ab aliis monosyllabos λαῖ fuisse nominatam, genere non masculino tantū, sed etiam feminino. ita ut in hac significatione dicatur non tantum ὁ λαῖ siue λαας, sed etiam ἡ λαῖ siue λαά. fuit autem (ut idem refert) nauale seu maritimum opidum Elidis, ὀνίον Ἠλιδος: ὅθεν τὸ λαας (hoc est à saxi) denominatum, quod in excelsa situm esset πεῖρα. ac Dioscuri ab eius expugnatione dicti Λαπρύαι. Ibid. v. 19. Γηρυών οὖος agnoscitur etiam a Lascari & Urbano: sed non preteritur ab iisdem parasyllabum Γηρυώνος, quod est longe vsitatus: ut Γηρυώνος Epigramm. lib. 4. & Γηρυώνος Παθίνα. apud Suidam ex Aristoph.

Ibidem

Ibidem v. 23. nomen ἦρας apud poetas
usitatus flectitur per αος, ex iuxta Ionice r,
ut ὄνι ἦρας, id est aliquoties apud Home-
rum in prosa vero usitatus est crasis At-
tica, ut ἦρας, ex ἦρας, ἦρας ex ἦρας. tri-
plicem tamen nominis huius flexionem
probare videntur totidem compositorum
genera. nam ex impure flexo est ἀἦρας
apud Aristot. & Hyperidem: nisi com-
positum id malis ex α & ἦρας, ut ἀε-
ρας, ἀερας, & similia) ex puro ἀἦρας a-
pud Hesiodum: ex contracto autem, ἀἦ-
ρας: quod postremum (ut hoc quoque mo-
neam obiter) contra morem Atticum
παρῶνται, & in accusativo modo reci-
net, modo amittit: cetera vero eiusdem
terminationis composita, & proparoxy-
tonas efferunt. ut & versant accusativo,
ut εὐῆρας, παρῆρας, εὐῆρας, παρῆρας.
quodam vero etiam in pos. exeunt, o breui,
ut οὐῆρας, παρῆρας: a quo παρῆρας legi-
mus apud Hippocratem: eodemque modo
superlat. εὐῆρας: apud Hesych. & Sui-
dam, est potius ab εὐῆρας, quam ab εὐῆ-
ρας. Quod vero attinet ad alterum nomen
ἦρας, Ionicum illud est & poeticum, ut
ἦρας, pro ἦρας. Ibidem v. 28. Karini
quoque Coruscopia, in ὄσῃ, dativum τῇ
καρσί, pro τῇ καρσί, affert ex Eliani hi-
storia animalium: in quo prater flexionis
metaplasmum est etiam generis mutatio,
Sed Eustath. & Suidas magis probare vi-
dentur τῇ καρσί: ut genere manente, fle-
xionis tantum fiat mutatio. ambigunt ge-
nus positum in hoc Alcai. ὁ μὲν τῇ καρσί τῇ
ξίφος πορῆσαι, in myrti ramo gladiū feram.
Apud Aristoph. vero ὄνι καρσί, Suidas cum
scholiaste dativum καρσί, formatum vult ē nominativo καρσί, ut
καρσί, neutro scilicet impari syllabo.
Hesychius affert etiam καρσί, Æolice po-
situm dicens pro ὄνι, iuga, cui si subscri-
bas, Doricum erit pro Ionico καρσί, hoc
autem pro communi καρσί, ē singulari
nominativo καρσί, clavis. Ibidem v. 34. ma-
lui ponere neutrum nominativum τῇ, ἢ

quam femininum ἢ τις: (quem Etymolo-
gus Ascaloniti quidem placuisse testatur,
sed reiecit eam ob causam quod monosyl-
laba in ἢ non soleant flecti per τῇ) positio e-
nim illo nominativo, flexionis duntaxat
erit metaplasma, non etiam generis. nam
ἢ mutata flexionis forma dictum voluit
pro τῇ, a nominativo τῇ, tenue lin-
teum, indeque plurale τῇ, non τῇ. tum
ἢ τῇ sic erit ut μῆλ' ἢ τῇ, at κεῖ pro κεῖ-
μεν aciliter est. Ibidem v. 49. τῇ διλημμα-
τις, & paulo post τῇ διλημματις, non sunt
anomala, ficta, aut inusitata, sed & re-
gularia, & usu etiam recepta. ut enim
μενολημματις, συμνολημματις Alexander, sic
διλημματις, ὅμα dicit Hermogenes: atque
adeo Suidas non διλημμα tantum agno-
scit, sed etiam διλημματις, subaudiens sub-
stantivum νομα.

P. 138. v. 1. pro feminino barytono ἢ
plu, apud Eustathiu, Etymologu, Polluc:
& alios, extat masculinū oxytonū ὁ ἀπῆ
cuius obliqui ἀπῆρος, ἀπῆρι, ἀπῆρα: per syn-
copen ἀπῆρος, ἀπῆρι, ἀπῆρα. sunt qui postremis
hisce sinxerunt rectum monosyllabū ἀπῆ:
sed reieciuntur ab Etymologo & aliis. Ab
ἀπῆν autem est non tantum ἀπῆρος, ὁ
pastor agnorum, opilio: sed etiam per aphæ-
resin ὁπῆν: a quo plurale ὁπῆρες, agni, apud
Eustath. Hesych. Suid. & Etymologu m.
Ibidem v. 4. Βδδς agnoscunt Caninius &
Urbanus, prisci qu, comici usitatum per-
hibent. videndum tamen ne potius scri-
bendum sit Βδδς Æolico & Dorico mo-
re, ut εδδς iisdem gentibus est ὕδδς, iu-
gum. Gollu, certe in thesauro rei an-
tiquaria, nummo inscriptum testatur
ΣΔΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ. ac fieri po-
tuit ut librarii, propter characterum in-
veteribus libris similitudinem, B scripse-
runt pro Σ. nisi forte comica scurrilitate
Βδδς ὁπῆν τῇ εδδς dictus propter tonitrua,
ut Aristophanes Nubibus innuit τῇ εδδς
τῇ εδδς τῇ Διός. atq, ita Δδς quoque
vel Bæotico more factum ex Ζδς, vel de-
rivatum a divo quod est rigo, madefacio.

Kkk

Porro ut multis rectis variatur hoc nomen apud antiquos, ita varia rectorum istorum flexio est. In finita genitium faciunt assumptio: ut *Zardi* *ἑρπον*, Ionis filia. *Δαῖος* *ὑψίστω ἑρπον*, Iouis altissimo throno, apud Urbanum ex Corinna. *Zai* vero (quod a Pherecyde usurpatum scribit Eustathius) *Zai* facere accusatio, testatur idem Urbanus, asserens ex poeta quodam *ὑπόνο* *Zai*: ut sit quemadmodum *Il. a. ὑπόνο* *ῥεον δῖον*, atque *ὑπόνο* *Zai* potest non vocatus tantum, sed etiam nominatus casus esse, ut *ὑπόνο* *Zai* apud eundem Homerum, & *Eolico* scilicet more, sicut *ὑπόνο* *ῥεον* *Zai*, in *ῥεον* *Nisap*, & similia. *Zai* sane, quod Doricam habet *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*, per *vi* flexi, ut propria illa participialia *ῥεον* *ῥεον*, & *ῥεον* *ῥεον*, tradit grammaticus quidam apud Eustathium 436. *A* *Zai* autem Polycrates sophista, teste eodem Eustathio, dixit *ῥεον* *Zai* circumflexe, ut *ῥεον* *Zai*, a nomine *ῥεον* *Zai* & genitium *ῥεον* *Zai*, pro communis *ῥεον* *Zai*, apud eundem Eustath. & Etymologum agnoscunt nonnulli. (at *ῥεον* *Zai* pro *ῥεον* *Zai*, deam Dianam, dixit alius, sicut *ῥεον* pro *ῥεον*, crasi Dorica & Ionica, de qua supra 12, 47) *Δι*, etiā, quod ex Rhinthonem profert Urbanus, non singulares modo casus habet, *Δι*, *Δι* & *Δι*, sed plurales etiam, *Δι*, *Δι*, *Δι*, *Δι*, teste *Elío* Dionysio, atque adeo fabulam quandam inscriptam esse *Δι*, testatur Eustath.

P. 139. v. 10. perfecti *ῥεον* *ῥεον* verius them. est *ῥεον* *ῥεον*, siue *ῥεον* *ῥεον*, pandor. nam ex eo per syncopen fit *ῥεον* *ῥεον*, pro *ῥεον* *ῥεον*, expansus sum, p. s. s. alis volo. sicut a *ῥεον* *ῥεον* siue *ῥεον* *ῥεον*, misceor, fit primum *ῥεον* *ῥεον*, deinde per syncopen *ῥεον* *ῥεον*. Ibid. v. 14. *ῥεον* legitur apud Hom. *Il. a. ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*, erant enim illorum adhuc insueti, neque enim illis adhuc assueverant, eamque scripturam (una cum themate *ῥεον* *ῥεον*, insuetus sum) agnoscunt Etymologus, Suidas, &

Eustathius. apud Hesych. vero est *ῥεον* *ῥεον*, ut *ῥεον* *ῥεον* apud Hom. *Il. a. ῥεον* *ῥεον*, Ionicē pro initiali augmento inseris in medio *ῥεον*. Sed alteram scripturam confirmat etiam analogia: *ῥεον* enim dicitur ut *ῥεον* *ῥεον* ignoro. Jam *ῥεον* *ῥεον* & *ῥεον* *ῥεον* propterea carent augmento, quoniam duorum *n* concurrū parit cacophoniam, *ῥεον* vero & *ῥεον* manent inauclā, ne ipsorum praterita concurrant cum prateritis verborum *ῥεον* *ῥεον*, & *ῥεον* *ῥεον* ab illo enim poetis est *ῥεον* erat, ab hoc autem *ῥεον* *ῥεον*. testes Etymologus & Suidas.

P. 140. v. 5. *ῥεον*, quod pro *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον* agnoscit Eustath. & Hesych. *ῥεον* igitur erit Ionicum, ut *ῥεον* *ῥεον* pro *ῥεον* *ῥεον*, impetū feror, apud Herodotum. Quidam etiam aspirate scribunt *ῥεον* *ῥεον*, ut derivatum ab *ῥεον*. Ibidem *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον* pro *ῥεον* *ῥεον*. sic enim Hom. *Il. n. ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*, inde igitur vinum comparabant. eodemque modo *ῥεον* *ῥεον* est lignari, ligna comparare: *ῥεον* *ῥεον*, materiam colligere. Suidas tamen *ῥεον* *ῥεον* quoque in hac significatione agnoscit, necnon Herodianus: alias *ῥεον* *ῥεον* est vinum imitor, sapore scilicet, odore vel colore, ut *ῥεον* *ῥεον*, cyanū imitor, apud Dioscor. Ibid. v. 22. Herodianus quoque, *ῥεον* *ῥεον* tradit *ῥεον* *ῥεον*, per *ῥεον* *ῥεον*, & per *n*. eodemque modo *ῥεον* *ῥεον* pariter & *ῥεον* *ῥεον* reperies apud Nonnum, ab *ῥεον* *ῥεον* interrogo: nisi illius thema poeticum malis, *ῥεον* *ῥεον*: sicut *ῥεον* *ῥεον* (quod Eustath. 35 assert) non tam ab *ῥεον* *ῥεον* est quam a poetico *ῥεον* *ῥεον*, cuius simplex *ῥεον* *ῥεον* legitur Od. *a. ῥεον* *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*. & *ῥεον* *ῥεον*, qua me interrogas & oras: scilicet per epenthesis *ῥεον* *ῥεον* producto poetice.

P. 141. v. 11. *ῥεον* non reperio, sed *ῥεον* *ῥεον*, ab *ῥεον* *ῥεον*, increpo, epenthesis syllaba *ῥεον*, ut *ῥεον* *ῥεον* pro *ῥεον* *ῥεον*: Homer. *Kai* *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*, *ῥεον* *ῥεον* *ῥεον*. Ibidem v. 17. & pag. sequ. v. 10. de diversa incrementi sede liquidius sic praeceptum videtur: Initio augentur quæ derivata sunt

sunt à nominibus tam simplicibus quam compositis simplicibus, ut *ταπεινός* d. humilio, (*ἀταπείνος* humilis) *ἐταπεινός* humiliabam. compositis, ut *ταπεινοφρονέω* d. humiliter sentio, animo humili sum, (*ἀταπεινόφρων* humili mente praeclitus) *ἐταπεινοφρονέω* humiliter sentiebam, animo erā humili, Psalmo 130. sic ab *ὀρθότατος* in Epigramma est *ὀρθότατος*, rectus incedebat: ab *ἀκρολόγος*, *ἡκρολόγησάμενος* summas legebat (sen carpebat) spicas. sic etiam ab *αικονόμος* apud Diog. Laert. est, *ωικονόμου* d. εἰσατά πολιτικά, optimè rem. administrabant. plura exempla vide apud Antesign. 142. & 143. Sed poeticè augmentum hic negligitur interdum: ut Epigramm. p. 5 *ἀδαπὸν ὀδρεῖσις ὀρμασὶν ἀνδροβία*, pro *ἡκροβία*, ut *ἡκροβία* paulo ante. Initio augentur etiam quæ deriuata sunt à nominibus cum a priuatio compositis: ut *ἡνομήμενος*, *ἡδυνήμενος*, Psalm. 105. *ἀθεμαιομένη* & *ἀθεμνία*, quæ deriuata sunt ab *ἄνομος* & *ἄδμος*: hæc autem composita ex a priuatio, & nominibus, uox, lex, diuinus. Tertio deriuata à nominibus cum *dic* compositis, si videlicet post illam particulam sequatur consona: ut *ἀδύχεαι* (*ἀδύχης* cuius primum *dic* *χέαι* difficilis, compositum est *dic* & *χέαι*) est *ἀδύχεαι* uox egre ferebam. Quarto idem fit Atticè in iis quorum primitiua composita sunt cum *ω*, sequente itidem cōsonante: ut *βέλους* *νύπλιος*, *ἑωλες*, apud Anacreontem, ab *ὠπλίω* vilipendo: hoc autem ab *ὠπλῆς* vilis, cōposito ex *ω* & *πλῆς* census, tributum. Communiter verò in hoc postremo genere nullum est augmentum: ut Psalm. 61. *τὸ σῶμα ἐὼλόγησα*, ab *ἐλόγῳ* d. benedico: cuius primum *ἐλόγος*, est compositum ex *ω* & *λόγος* verbum, dictum. Quinto loco recipiunt augmentum initio, composita, in quibus præpositio nil addit ad significatum: ut ab *αιόγος*, quod idem est cum simplici *οίγος*, apero: est apud Xenoph. *αἰόγος* *ἑτασοι* *ῥωσίων*, ut *σιν* *ζυγίου* aperiebant. sic ab *ὀνίσταμαι*, quod

idem est cum simplici *ὀνίσταμαι*, est *ὀνίσταμαι*, teste Eust. Sexto, composita quorum simplicia non sunt in usu: ut ab *μολάω* cuius simplex *μολάω* nō reperitur, est perfect. *ἡμολύκας*, lucratus es, apud Sophoc. Sic *ῥωπτόλου* & *ῥωπτόλου*, *ἀντίπλοο* supplico, *ἀντιπλοοῦμαι* me offero contra aduersarium: item *ἡμολύκας* & *ἡμολύκας*, ab *ἀμολύκας* ambigo, teste Budæo: *ἡμολύκας* circumuestiit, ab *ἡμολύκας*, apud Polyennum: *ἡμολύκας* in controuersiam adducta, apud Thucyd. ab *ἀμολύκας* discepto. In medio augetur, primum deriuata ex nominibus cum *ω* & *dic* compositis, si videlicet post illas particulas sequatur vocalis mutabilis: tunc enim in illa vocali fit augmentum temporale: ut ab *ὠδύχης* (cuius primum *ωδύχης* compositum est ex *ω* & *ἐρπον* opus, factum, aut *ἐρπον* operor, facio) est apud Lucianum *ὠδύχης* *τὰ μέγιστα* & *οἰκνέμεναι*, sic *ἀδύχης* *ἀδύχης* (cuius primum *ἀδύχης* est compositum ex *dic* & *ἀδύχης*) est *ἀδύχης*, *ἀδύχης* tamen (cuius primum *ἀδύχης* compositum est ex *dic* & *ἀδύχης*) reperies in Epigramm. p. 183, *ἀδύχης*, difficilem se praebebat in emendo. Deinde augetur in medio, ea quæ cum præpositionibus composita, etiam extra compositionem versantur in usu: ut *ἀδύχης* immuto (compositum ex *ω* *ιν*, & *ἀδύχης* immuto) *ἀδύχης*. Tum ea quæ conflata sunt è præpositione & nomine, vel deriuata è nomine cum præpositione composito: ut *ἀντιπλοοῦμαι*, retroegit omnia, apud Demosth. ab *ἀντιπλοοῦμαι*, sic *ἀντιπλοοῦμαι* ministrabant ei, Matt. 4. *ἀντιπλοοῦμαι*, item *ἀντιπλοοῦμαι*, eadem perpetravit, apud Euseb. ab *ἀντιπλοοῦμαι*, sic etiam *ἀντιπλοοῦμαι*, *ἀντιπλοοῦμαι*, *ἀντιπλοοῦμαι* conciliavit, *ἀντιπλοοῦμαι* prophetabat, ab *ἀντιπλοοῦμαι*, *ἀντιπλοοῦμαι*, *ἀντιπλοοῦμαι*. Idem fit etiam in præteritis sequentium verborum, *ἀντιπλοοῦμαι* celobro, *ἀντιπλοοῦμαι* peregrinor, *ἀντιπλοοῦμαι* peiero,

ἄνθρωπος *presum*: quib. & alia simili-
 censes *Antesign* 143. 31. Quædam verò
 in hoc postremo genere modo in me-
 dio modo in principio augentur: ut ab
 ἱμῶν, cuius paulo ante mentionem feci
 est & ἱμῶν πολὺμακρὸν *lucrati sumus*, apud
 Lucianum: & ἱμῶν πολὺμακρὸν *lucratus es*, apud
 Sophoclem. Quædam in hoc ipso gene-
 re dupliciter augentur, in medio scilicet
 & principio: ut δεικνύναι *ministra-*
 uit, a δεικνύνω, apud Hesychium: δεικνύναι
arbitrari, a δεικνύνω, apud Lascarium: μα-
 μετάδινυμι, *methodicè fabricatus*, a μα-
 μετάδινω, apud Eustathium: παρῶνται, *per*
vinolentiam paratum est, apud Lucian-
 um, a παρῶναι. (Alioqui duplex augmen-
 tum recipiunt & ea quorum simplicia
 sunt in vsu; ut δεικνύναι *administratus*
 est, a δεικνύνω, apud Eustathium: ἐπαίω.
 ἡνίκά *consolata est*, a ἐπαίω. Σίμαι, apud
 Athen. ex Enchiridio comico: λωίχῳ *susti-*
nebat, & λωίχῳ *sustinuit*, ab αὐίχῳ, apud
 Budeum ex Aristotele. sic ea quæ Cle-
 nardus recenset 141. 31. ab αὐίχῳ verò tri-
 plici augmento est λωίχῳ *aperuit*, & ἡνί-
 χῳ *apertus est*, apud Eustathium. nam
 in n & ω augmentum est temporale: in
 ι, syllabicum Atticis proprium, 144.
 27. Rarius ea quæ deriuata sunt è no-
 minibus compositis, vel è nominibus
 & verbis conflata: ut ἀνομασπινμύνας
 & μερδοσπινμύνας, apud Eustathium,
 ab ὀνομασπία nomen *singo*, & μερδοσπία
melice cōpono, regularius apud Demosth.
 παῖδοσι (a παιδοποιέω *liberos procreo*.)
 Porro in his compositionibus, præpo-
 sitio in vocalem definens vocalem fi-
 nalem amittit, quum verbum (sive au-
 ctum illud sit, sive inauctum) incipit à
 vocali: ut ἐπαίω *attollo*, ἐπύρον *attollebā*,
 ex ἐπὶ ad, & αἶρον *tollo*, sic in de compositionis
 συγκαταφέρει *simul defero*, συγκαταφέρειν *si-*
mul deferebam, ex συὼ cum, & φέ-
 ρω *fero*. Quod si prima verbi vocalis sit
 aspirata, finalis in præpositione tenuis
 vertitur in aspiratam: ut ἀφάρπύζω *abri-*

pio, ἀφάρπύζω *abripiebam*, ex ἀπὸ ab, &
 ἀρπύζω *rapio*. Sic Doricè πρὶνδω & πρὶ-
 νδω *aspicio*, ex πρὶν quod est πρὶν, ad, &
 ἰδω atq; ἰδω *video*. Iones verò & Ἄο-
 leuses retinēt tenues: ut ἀπὸ deuenit,
 ex ἀπὸ ab, de, & ἰνὸςμαί *venio*. Nec tamē
 & πρὶ non abiiciunt finales: ut πρὶνδω
circumduco, πρὶνδω *circumducebam*:
 πρὶνδω *prauideo*, πρὶνδω *prauidebam*.
 10 ἀμφοῖ modo retinet, modo amittit, sive
 auctum sit verbum, sive inauctum.
 Retinet, ut ἀμφοῖνδω *induens*, apud Plu-
 tarch. ἀμφοῖνδω *induitur*, apud Gregor.
 ex ἀμφοῖ *circum*, & ἰνὸς *sive ἰνὸςμαί* *induo*,
 15 *vestio*. indeque perfectum pass. ἀμφοῖνδω
circumuectus, *indutus*, teste Budeo.
 Amittit sapius, præsertim ante augmen-
 tum: ut ἀμφοῖνδω *circumcirca contre-*
ctans, apud Apollonium: ἀμφοῖνδω *cir-*
 20 *cum* *exit*, apud Hesiodum: ἀμφοῖνδω *cir-*
cumsteterunt, apud Sophoclem. Nonnun-
 quam post ἀμφοῖ omittitur augmentum,
 ut ἀμφοῖνδω *circumvolabat*, apud Ho-
 merum: ἀμφοῖνδω *circumcirca extru-*
 25 *xerant*, apud Ioseph. Interdum augmen-
 tum sit in ipsa præpositione: ut ἡμφοῖν
induit, & ἡμφοῖν *induta* apud Xenoph.
 ab ἀμφοῖν *induo*. Interdum virabiq;
 nam ab ἀμφοῖνδω apud Euripidem est ἀμ-
 30 φὸς *obruit* *cede*: & ἡμφοῖνδω, apud
 Demosthenem teste Budeo. Eadem ratio
 est in Æolico ἀμφοῖ. sic enim idem Bu-
 deus ex Athenæo affert ἀμφοῖνδω, ab
 ἀμφοῖν *induo*: & ἡμφοῖνδω ex Pla-
 35 tone, ab ἀμφοῖν *induo*, *amisor*: necnō
 ἡμφοῖνδω ex Luciano, augmento duplica-
 to. at Homer. Od. ἔ. ἰππας ἀμφοῖνδω
sine augmen: o. Obseruandum verò, hanc
 præpositionē in compositis resumere aspi-
 40 ratam, quum initium verbi aspiratur,
 ut apud Eustath. μνοῖ ἀφάρπύζω *aspici-*
 ἀμφοῖνδω, ab ἀμφοῖν *in quo* *hemate*, sic
 ut etiam incognato ἀμφοῖνδω, Ionice &
 πρὶν *in π* *versum est* *propter asperitatem* &
 45 ἐπὶ δὴνδω, ut testatur idem Eust. Apud poe-
 tas etiā cetera præpositiones retinent

inter

interdum vocales finales : ut ἀπαύων
νέων, adimebat reditum, apud Hom. νέων
καταίνων, mortuum conuestiebant, apud
eundem. Præterea ἔα ante syllabicum
augmentum, redit in ἐξ : ut ἐκλήπω de-
ficio, ἐξέλειπον deficiebam, Redit etiam
in πρᾶποf. ἔα & αὖ, ante consonantes
vel mutatum vel abiectum : ut ἐλείπω
prætermitto, ἐλείπον prætermittebam, ex
ἔα in, & λείπω linguo : συρράπτω consuo, συ-
ῖρραπτον consuebam, ex αὖ con, & ῖα πτω
fio : συζέγωμι coniungo, συζέγωμι con-
iungebam, ex αὖ con, & ζέγωμι iungo.
Hac de re plura vide 210, & pag. seq.

P. 143. v. 27. verbi ὠαήλω non im-
merito desideraueris exempla. nec magis
probata sunt in Indice ὠκήτω, ὠκύνω, ὠ-
πύσμαι, ὠσέλω : nisi ἔω cum horum ver-
borum temporibus ita coniungitur apud
poetas, ut in prosa quidam coniuncte scri-
bunt ὠποιέν, ὠπαζέν, ὠπαζέην, pro ἔω ποιεύν,
ἔω παζέν, ἔω παζέειν. Eustathius sanè, pag.
1054. innuit ἔω cum huiusmodi verbis
(integris scilicet) non solere coniungi, nisi
quum Ionicè resoluitur in ἔω, ut ἔω πρέφω,
ἔω κρίνας, ἔω πλῆστα, pro ἔω πρέφω, ἔω κρίνας,
ἔω πλῆστα : ut alibi ἔω δάσπαζ, ἔω νοήσται : ἢ ἔω
εἰδῶς, ἔω γαρονός. Item tamen etiam in
dialysi huius diphthongi, diuise scribit ἔω,
Hæd. γ. οὐσεν ἔω νότω. In ὠαήλωμαι di-
uersa est ratio : id enim non est immédia-
te compositum, sed è composito deriuatū,
ut ἐναρπάζω, ἐπαγχεώ, & similia.

P. 147. v. 23. post ἐλέλιξ, ante ἐπλητο,
hæc erāt inserta, ἐπαμύνητο pro ἐπημύνητο, re-
sponderat, ab ἐπαμύνομαι. quæ fuerunt
a me sublata, primo quia mendosa erant,
deinde quia in hoc exemplo augmentum
plusquamperfecti nō est diuersum ab au-
gmento imperfecti. si quis tamen iacturā
aliquam existimat esse factam, sic eam
poterit sarcire : ἀπαμύνητο pro ἀπημύνητο re-
sponderat, ab ἀπαμύνομαι. respondendi
enim significationē habet non ἀπαμείβεσθαι,
(quod mutare est, & alternare) sed ἀπα-
μείβεσθαι, idq. passim apud Homer. sed &

apud Xenoph. ὧδε ἀπημείβεσθαι, sic respondit.

P. 150. v. 7. πτεαφέμεν, sicuti possine
usurpatum reperitur, (adlinam enim po-
tius ut terminationē, ita significationem
habet) habet primum apocopen finalis αἱ,
deinde systolen vocalis longa, & ἀφρονε
reduplicationem æolicam atque poeti-
cam, 49. 22. ita ut ex πτεαφῆναι fiat pri-
mum πτεαφῆμεναι, inde δαφῆμιν systole &
anadiplasia mo πτεαφῆμεν, sicuti σεφῆμιν
Hesych. affert pro σεπῆνναι priuatum esse.
nam pro communi σεπῆνναι, Doræ σεπῆν-
μεναι dicunt : è quo poeta σεφῆμεν faciūt, am-
putata primum finalis αἱ, deinde posteriore
15 n correpto, & priore per syncopen extrito.

Pag. 154. v. 9. ἴαω legit Antesignanus
quoq. 155. 8 & 9. melius tamen ad præce-
dentia quadrat ἴτω, quod cum ἴαω eius-
dem est originis & significationis : eodem-
que modo ab ἔω τω est ἔτω dico, incre-
po, ἴαω autem ex ἔτω sic deriuatum est,
ut ἴω ab ἔχω. Ibid. v. 13. βλάβω cum
verbali βλάβη Eustath. ex præτ. βίβλαφα
factum innuit, Macedonica ἑπὶ τῷ φῶς
βιτῖται autem isto verbo Homer. Od. v.
βλάβει) δὲ π γένει ἰώβη, & Anacr. βλάβει)
βραχίλει νευρί, leditur, detrimētū accipit.

P. 155. v. 27. in ἐπιδάναξ, ἐπιδάναξ, ἐπιδά-
νων, & similibus crasi apud Hesychium,
quoque, Suidam & alios, plerunque su-
perscripta reperitur apostrophī nota, for-
tasse propter affinitatem τῷ πῶτος. ut enim
communiter apostrophus significat, hia-
tus vitandi gratia, vel in fine præcedētis,
35 vel in principio sequentis dictionis, sub-
latam esse vocalem, dictionesque illas hac
ratione coeūtes determinat, veluti limes
in consinio positus : ita etiam hic indicat,
in congressu duarum compositionis par-
tium vel prioris partis finalem, vel poste-
rioris initialem, si nō abolitam, at saltem
fuisse mutatam : cumq. hac ratione com-
positionis vestigia veluti deleantur, indi-
cio suo prodit, soluta crasi, reperiri ea pos-
45 se. Longè instius inscribitur hæc nota se-
quentibus dictionibus, ἐπιδάναξ, ἐπιδάναξ,

ταῦτα, & similibus. nam in his significat duas dictiones in unam coisse, solutaque crasis dirimi etiam coniunctione istarum dictionū, cum in superioribus, etiā si crasis solvatur, compositio tamen integra maneat. Sed frequenter & in his & in superioribus neglecta comperies hanc notam: sic enim ἀπὸ τοῦ αἵματος inuenies apud Hesychiū, Suidam, Etymologum, & Eustathium, cum tamen id ex αἵματος contractum, craseos in confinio facta notam requirat apostrophon. Sic etiam τοῦ μαῖνον apud Hesych. & Suidam, & θαυμάζιον apud Eustathium: quorum illud ex τὸ μαῖνον, hoc ex τὸ θαυμάζιον per apostrophum est contractū. Videreturque in his duobus posterioribus (sicut etiam in αὐτῶ pro αὐτῶ, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος pro οἱ ἐν τοῖς & τὰ πνεύ, & similibus) apostrophus, veluti tenuis spiritus ab aspero, tanquam fortiore, absorberi (ut Apollonius innuit apud Etymologum in ἡμῖς) nisi etiam in tenuatis omīssa cerneretur, ut sunt illa passim obuia, αὐτῶ, ἐμαῶ, ταῦτῶ, contracta ex αὐτῶ, ἐμαῶ, τῶ αὐτῶ: ac potissimum in deriuatis ex posteriori, ut ταῦτῶς, ταῦτῶν, ταῦτολογία, &c. Ibid. v. 36. penultimam in δίδραμα non breuem, sed longam censent alii: ideoq; δεῖμα scribunt, ut νάμα, κράμα, & similia.

P. 156. v. 3. ἀπὸ λαμβάνω legitur etiam in vulgatis lexicis: Sed vereor ne ad hoc thema comminiscendum occasionem illis dederit imperfectum ἀπὸ λαμβάνω, vel aoristum ἀπὸ λαβε, male intellecta, sunt enim hæc ἀπὸ λαμβάνω, cuius augmentum syllabicum & in præteritis illis cum finali præpositionis omīcro coit in v. non minus suspectum est ἀπὸ ζέω apud Hesych. quod exp. ζέω: scribendumq; vel ἀπὸ ζέω conciliat, vel ἀπὸ ζέω (contractum ex ἀπὸ ζέω) conciliabat, ἀπὸ ζέω, cōcilio. ἀπὸ ζέω quidem cerre, quod in iisdē vulg. lexicis extat, euīdens habet mēdam, pari occasione commissum, hic enim posterior diphthongi vocalis tollenda est, non minus quam augmentum: quippe quæ ex (syl-

labico præteriti augmento) per crasin abierit in v. Ibi. v. 34. ἔμμο Corinthius & Eoca dialecto tribuit: masculinum tamen ἔμμος in ἔμμο; ab iisdem corr. hi docet forma communiter etiam vsi a. a. priori simile est τὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος apud Hesych. ex τὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος, articulus, membrum: posteriori, αἵμα ex ἰ αἵμα, vir: αἵμα ex ἰ αἵμα, ventus. Ibid. 49. in τῶ δέλοισ Dorica est crasis nō Attica vel communis: apud Theoc. Idyl. 2. ἦν δ' ἀπὸ δέλοισ, venit Eubuli filia. ubi tamen & textus & scholiorum editiones diuise τὸ δέλοισ scriptum habent: forsan ue euidentior sit cōtractio ex Dorico articulo τῶ pro communi τῶ, 15. 23. & Ionico Εὐδελοισ pro Εὐδελῶ, 17. 16. præferenda tamē videtur coniuncta scriptura, ut apud Aristoph. Ran. p. 137. εἰδὼ δ' ἔμμο, si verò nō inuenero, pro μὴ εἰδὼ: propterea quod his 20 αὐτῶ & νῶ unam faciant syllabam, nō duas.

P. 157. v. 4. malim coniuncte χα: quia non tantum apostrophus ibi est, sed etiam crasis, ut in χαῖνον apud Aristoph. p. 151. pro χαῖνον, & vinum. Similiter infra, p. 258. malim χαῖ μαῖνι. Potest tamen in his negligi, non tantum more Dorico, 13. 13: sed etiam diuini causā: ut χαῖ sit pro χαῖ, at χαῖ pro χαῖ. quæ de re infra dicam pluribus, in pag. 258. In fæmin. nō potest 25 virag. ferri scriptura, χαῖ αἰνῶ, & χαῖ αἰνῶ: dici enim potest & nudam habere apostrophum, & una cum apostropho crasin duorum a in unum. Ibid. v. 8. participium κελονομῶς nō est opus ἀκονομῶς de- 30 ducere per tot figuras, quum regulariter ἀκονομῶς derinare liceat, ut κελονομῶς ἀκονομῶς, 65. 13: præsertim quum apud Hesych. legamus κονομῶς, expositum κελονομῶς, dealbantes, calce videlicet. vsus est autē illo 40 participio Theoc. Idyl. 1. κονομῶς κελονομῶς, oblitus helichryso, veluti calce.

P. 158. v. 18. εἰν regulariter quidem ab εἰν quog; formatur, ut εἰπῶ ἀπὸ εἰπῶ: ab Erbanotamen, Caninio & Clenardo ipso, 45 (159. 5) tribuitur hoc imperfectum verbo εἰμῶ.

P. 159. v. 30. ab eodem inusitato εἶω est particip. aorist. 1. med. εἰσάμεινος tenuatum Ionico & Eolico more, apud Ety-
mol. pro εἰσάμεινος, ē poeta cuius nomen
necicet, εἰσάμεινοι ὡς δὲ διὰ θυπολῆς ἐμῆλου-
6. at indicat εἶω sine εἰσά, ut in statuēdi
ponendiq; , sic in induendi significatione,
referri potest ad εἶω pono, induo, quod au-
gmenti loco ad εἶω assumit 1, 139, 20. magis
proprie tenuatur in eundi significatione,
ab εἶω sine inusitato εἶω. tertium verò εἶ-
ω, in similitudinis significatione, est ab
εἰσομαι. has enim significationes tribuunt
huic aoristo Eustathius & Hesych. ἔδρου-
σι, ἡμῶι εἰσάω, ἐπεύχου, ἰδοὺ, ὁμοίω, ὡς-
ἐπὶ τῇ, posuit, induit, iust, visus est, similis
fuit, simulavit.

Pag. 161. v. 12. Caninius quoque inter
composita ab ἴμῳ mitto, recenset ὡγίασι, &
ὡεγίασι, non ὡεγῖαισι: ac viceversa ab εἶ-
μῳ, ὡεγῖαισι, non ὡεγῖαισι, quod mirum est,
praesertim in priore genere. eius enim pen-
ultimam solere circumflecti, testatur Eu-
stathius, Suidas & alii: & Moschopolus
in Atticis ἐκλογαῖς ab εἶμῳ nominatim de-
ducit ὡεγῖαισι & ὡεγῖαισι, proparoxytonos
ea scribens sicut etiam simplex ἴαισι. Hoc
tamen sciendum est, in eundi significatione
penultimam cum simplicis verbi, cum
cōpositorum, utrunq; recipere accentum
posse: sed proparoxytonam habere desin-
entiam, quum prima singularis est εἶμῳ
properispomenam, quum prima singula-
ris est ἴμῳ. ut enim ab aspirato ἴμῳ tertia
pluralis est ἴαισι, contracta ex Ionica ἴαι-
σι: sic à tenui ἴμῳ tertia pluralis est ἴαισι.
esse autem ut ἴμῳ ab εἶω mitto, sic ἴμῳ ab
εἶω vado, ostendit imperfectum ἴεσθαι apud
Hesychium (poetice geminato o pro i) &
quod tamen exponit per aoristum ἐπεύ-
χου ierunt, pro ἐπεύχου: & bant: ostendit
etiam infinitivus ἴεω ire passim obuius
cum suis compositis, etiam in prosa: &
Eolicam participium scēmιν in gene-
ris ἴεσθαι pro ἴεσθαι, quod idem Hesych. in-
terpretatur βασιλεῖ, ambulans. Tenua-

ri autem hoc verbum in eundi significa-
tione, docet idem his verbis, ἰέναι, πορεύειν,
διδῆναι: id est, ἰέναι pro πορεύειν sumptum,
tenui profertur spiritu. legitur autē id II.
π. Πέναι δὲ ἄπῳς αὐτῶι φῖλον ἔχῃ λαμῶν ἰέναι
Οὐ ποῖς ἰδοὺ βροδοῖς, handquaquam mihi
per caram gulam eat nec potus nec cibus.

P. 162. v. 2. verbi εἰδίσθαι (quod II. s. le-
gitur, οἱ δὲ νομῖναι ἀπῳς εἰδίσθαι, & χῆας κῆας
ἐπεύχοντες) varia sunt & derivationes &
expositiones. Antesignanus ē tribus com-
positum vult, ex εἶ, διὰ & ἴμῳ: ut sit, di-
miserunt in leones illos raptiores: tempor.
aor. 2. διὰ τῶν εἰδίσθαι, ἀθέμιν. Eustat.
15 tetrasyllabon thema statuit, εἰδίσθαι, com-
positum ex εἶ & ἴμῳ: accipi tradens &
neutraliter pro εἰδένεσθαι, immoraban-
tur, (ut idem sit cum εἰδῖαι, atque adeo
derivatum ab eodem, sine reduplicatio-
ne, 103, 3, 16. sic enim & Suidas εἰδῖαι
exponit εἰδέναι, εἰδένεσθαι, in hoc elegiaco
hemistichio, οἷς ἐκπῖς μῆνις εἰδῖαι, in
quibus placida spes habitat, vel inest) &
actiue pro εἰδένεσθαι, insequabantur, ut à διῶ
(quod est persequor, insector) sit primum
ἴμῳ, atq; inde compos. εἰδίσθαι: quomodo
& Hesych. exp. ἐμδ. ὡγῖαι, insecuti sunt.
ubi etiam nota, εἰδίσθαι ab Eustathio pro
imperfecto, ab Hesychio pro aoristo habe-
ri. Ibid. v. 3. αἶμῳ & ἀφῖμῳ sola penul-
tima quantitate cōveniunt. an verò eius-
dem etiam temporis sint, disquiri merito
potest. ἀφῖμῳ in vulg. lex. exponitur o-
missimus: quod si ita est, per synopem fa-
ctum est ex ἀφῖμῳ, (perfecto verbi ἀ-
φῖμῳ, 160, 16) ut αἶμῳ apud Varinum
quibusdam videatur ex αἶμῳ (aor. pri-
mo verbi αἶμῳ 160, 19) factum eadem
syncope. al. as ἀφῖμῳ posse etiam optati-
vo modo, tempore aoristo 2. pro ἀφῖμῳ
poni, ut εἶμῳ pro αἶμῳ 153, 30. αἶμῳ au-
tem & ἀφῖμῳ, quae ibidem ab Antesigna-
no ponuntur, rectius efferuntur propa-
roxytonos αἶμῳ & ἀφῖμῳ, ut non mo-
do patet ex αἶμῳ & ὡεγῖαι, quae praece-
dunt, sed etiam ex ἀμῳ apud Etymolo-

gum. nā paroxytonus αἰμυ & ἀφῆμυ infinitiva sunt Ionica & poetica pro αἰέμυ & ἀφῆμυ, 59, 7. Quod si quis ἀφῆμυ esse velit aor. 2. ind. ex ἀφῆμυ factū assumptione 1, (139, 16, 20) accentus mutationem tuebitur regula in sequenti scholio tradita.

Pag. 163. v. 19. καδῆσο non caret augmento: ut videtur Antesignano: sed habet illud in medio. nam ab ἰζω perfectum pass. est εἰσμαι, Doricè (140, 21) ἦσμαι: unde plusquamperf. ἦσμεν, ἦσθε, & in compositione καδῆσο, inquit Etymologus. Eadē ratio est in καδῆν, à quo apud Demosth. est καδῆντο à Macedonia, desidebant in Macedonia. nam ab ἰζω (ut idem Etymol. prae monstrat) perf. pass. est ἦμαι, plusquamperf. ἦμεν, ἦσθε, atque inde compositum καδῆντο, ut act. aor. καδῆτον à καδῆν, 71, 3, γαῖνυς vepde καδῆτον, infra sub terra collocavit: & 11, 6, καδῆτον ἐν τῷ θρόνῳ, collocavit in throno. at καδῆδε 71, α. (ἐν δὲ καδῆτον αἰσθαῖ, ibi cubabat ascēso lecto) propterea caret augmento, quia in illud respicit 49, 5, neq. perpetua est regula quam Clenardus tradit 141, 17. praesertim apud poetas: quapropter etiam αἰοῖς, etsi nihil addit ad simplicis οἰς significatum, (utrumq. enim significat aperio) nō modo λωοῖς facit, (ut apud Xenoph. αἰ. ἐκαστοῖς λωοῖς, ut singuli aperiebant) sed etiam ἀναλῶν, ut 71, 3, τῶν εἰς αἰὸς ἀμὸς αἰὸς, quam non alius Deus aperiebat. Sed qui sit, inquis fortasse, ut diversus sit accentus in καδῆν & καδῆν, ἐκὰς δὲ δὲ δὲ & καδῆδδδδ, ἐκὰς δὲ δὲ & καδῆδδδδ, ἦσθον & αἰσθαῖ: in his & similib. praeteritis compositis (quorum simplicia dissyllaba sunt, & à vocali vel diphthongo incipiunt) si augmentum sit in medio, propter isopomenos efferebantur, eodē videlicet cum simplicibus accentu: ut αἰαῖς αἰσθαῖ, sicut αἰσθαῖ: κατῆχω κατῆχον, sicut ἰχθῶν ἰχθον: ἐπαῖς ἐπαῖον, sicut ἀπῶ ἡπῶν. itemq. in passivis, κατῆμαι, αἰσθαῖμαι, ἀκατῆχω & αἰοῖς: οὐκ ἴσθω, ἀ οὐκ ἴσθω. Idem fit in iis quae augeri communiter non solent, ut na-

πῆδω, καδῆδδδδ, ἐφῆδδδδ. etiam iis quae augeri non possunt: ut καδῆκα ἐκῆμας ὁ λόγος, devenērūt ad nos dicendi partes. apud Aeschinē, à καδῆκα devenio. ἀπῶσθι ὁ χῆας, retrahit obices, Iliad. φ, ἀπῶσθι ὁ χῆας, repellō, à quo & pass. ἀπῶσθαι repulsi sum, apud Etymolog. horum enim simplicia ἵκαυ venio, & ὠδω (sive ὠδω) pello, quum à longis incipiant, augeri quantitate nequeunt. Excipiunt primū composita ex ὠδω, ut ἰζῶδω & καμῶδω perfectū habeo, οὐκ ὠδω conscius sum: itemq. καδῆδω nosti, teste Etymologo, quibus addit ἰζω expulsi, Act. apost. cap. 7. v. 45. ἀβῆδω expello. Secundo excipiuntur ea quorum initialis nō est naturaliter longa. sic enim ab ἰζω communiter est ἰφῆς, infidebat: Atticè verò & poeticè proparoxytonus ἐφῆς, teste Etymologo. apud Homerum tamen Od. 2, est, Τηλεμάχῳ δὲ παῖδῃ, Telemacho assidebat, à παῖδω: & apud Thucyd. ἀφῆται devenit, ab ἀφῆται, cuius simplex & primitivum ἰζω rare est. Tertio ea in quibus vocalis longa vel diphthongus resoluitur Atticè vel Ionicè. hac enim per illam dialysin ē propter isopomenos sunt proparoxytona, ut ἰζῶσθαι apud Thucyd. pro ἰζῶσθαι, expulserit, ab ἰζῶσθαι. sic αἰσθαῖ, pro αἰσθαῖ, aperuit, apud Chrysostomum, ab αἰοῖς, à quo & pass. αἰσθαῖ pro αἰσθαῖ, ac mediū αἰσθαῖ pro αἰσθαῖ apertum est. sic etiam ἀπῶσθαι ab simile est, παῖσθαι simile est: quorum simplex ἐκῶν perf. mēd. Atticè pro ἵκαυ facit ἰκαῖ 145, 4. Talia apud Homerum sunt ἔκῶν pro ἔκῶν comm. sit, à ἔκῶν, cuius simplex & primitivum ἰζω non est in usu: οὐκ ἴσθω pro οὐκ ἴσθω, ἀ οὐκ ἴσθω vel οὐκ ἴσθω conuincio, colligo. Quarto ea quae augentur in praepositione: ut ἐκὰς δὲ δὲ δὲ cubabat, ἐκὰς δὲ δὲ δὲ collocavit seu sedit: quae etiam in prosa obtinuerūt pro καδῆδδδδ, & καδῆτον, à them. καδῆδω & καδῆκα. similiter ἐκὰδδδδδ sed: bat: cuius etiā praesens καδῆμαι accēsum retraxit, propterea fortasse quod simplex ἵκαυ ē praeterito trāsīt in pra-

in praesens: infinito tamen modo καὶ ἄλλ' δι-
citur & ἀπὸ καὶ, v: ἰσχυρὸς, ἀσθενὴς &
similia à proparoxytonis them. ἰσχυρὸς &
ἀσθενὴς more passivorum praeiorum,
vel praesentium contractorum. at ἰσχυρὸς
à ἰσχυρῷ, apud Anacreontem, (teste Ety-
mologo) manet prope ἰσχυρὸς, quia
non tantum in praepositione, sed etiam in
verborecepit augmentum. Quinto ex-
cipiuntur ea quibus omne penitus aug-
mentum Ionice vel peetice detra-
ctum est: ut ἀμύχῃ pro ἀμύχῃ, ἰσχυρῇ
pro ἰσχυρῇ, δῖον pro δῖον, apud Home-
rum, apud quem itidem καὶ δῖον pro δῖον
à καὶ δῖον: nec non ἰσχυρῇ pro ἰσχυρῇ, ab
ἰσχυρῷ cedo.

P. 164. v. 8. augmentum istud Atti-
cum non nisi longis praeponi vocalibus so-
let, 144. 27. & 145. 5. quamobrem in hoc
ἰσχυρῷ Etymologus statuit pleonasmum ἰσ-
χυρῷ, ab ἰσχυρῷ (inquit) in perfectum est ἰσχυρῷ,
pluraliter ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν, & pleonasmus
ἰσχυρῶν. Verum & ipse testatur adiecto
prime personae nominatio dici ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ,
pro ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ, sciebam ego. quod si ita
est, necesse est ultimam esse correptā con-
trahentem, qui ex ἰσχυρῷ faceret ἰσχυρῷ, ma-
nente eodem ut tempore, ita etiam accen-
tu. Alioqui plurale ἰσχυρῶν, pro norunt vel
norant ab ἰσχυρῷ quoque derivari posset. ut
ex aor. 1. ἰσχυρῷ sit primum ἰσχυρῷ, deinde ἰσχυρῷ:
quo modo aliterum ἰσχυρῷ, quod est ierunt,
quidam apud eundem Etymologum deri-
vant ab ἰσχυρῷ primitivo verbi eiusco, vado.
Ibid. v. 1. ἰσχυρῷ pro ἰσχυρῷ, s. itote vos duo, vi-
detur Antefi. nanus ex Etymologo sum-
pisse, qui, postquam dixit ē singulari ἰσχυρῷ,
esse diale ἰσχυρῷ, subiungit, & πλεονασμὸς τῷ
ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ. Sed videndum ne Etymologus
ibi ἰσχυρῷ nō pro ἰσχυρῷ usurpare dixerit sed ex
illo formari inserto ē: quemadmodum ἰσχυρῷ
eundem, derivat eundem ab impera-
tivo ἰσχυρῷ, cuius diale est ἰσχυρῷ, thema ἰσχυρῷ. He-
sychius certe, Suidas, Eustathius & alii,
non meminerūt huius significationis, sed
dixantat usitata, pro ἰσχυρῷ, sciendum.

Alii haec gerundia siue (ut Gracigram-
matici vocant) adverbia δεινὰ, formare
malunt ē tertia perfect. passivi, τῷ in τῷ
verso, ut ab ἰσχυρῷ (primitivi verbi ἰσχυρῷ)
descendit εἰς τῷ, eiusdem significationis.

Pag. 165. v. 15. τῷ δὲ reperitur apud
Homerum quoque, Etymologum & Eu-
stathium per δ in postrema syllaba, sicut
τῷ δὲ: scribitur tamen ἰσχυρῷ, non ἰσχυρῷ,
posteriore aspirata in tenuem versa. sed
forsan interventus ἰσχυρῷ asperitatem istam
aliquantulum mitigat. Vide supra 433.
13. De ἰσχυρῷ dicitur in pag. 339.

Pag. 166. vers. 3. ἰσχυρῷ & ἰσχυρῷ
cum actibus ἰσχυρῷ & ἰσχυρῷ, quae praece-
dunt, possunt etiam à diversis themati-
bus deduci. priora, ἰσχυρῷ & ἰσχυρῷ, vel à
κτείνω, ut τῷ κτείνω & τῷ κτείνω, 2. 13.
vel à κτείνω, (à quo apud Hesych. est ἰσχυρῷ.
κτείνω, occidere.) recentia praesentis chara-
cteristica. sicut κτείνω & κτείνω per
syncopen à κτείνω: vel à κτείνω, quod à prae-
cedente κτείνω derivat Etymologus, ut ἰσχυρῷ
& ἰσχυρῷ ab ἰσχυρῷ, 108. 23. posteriora
vero, ἰσχυρῷ & ἰσχυρῷ, referri possunt
ad κτείνω, cuius ἰσχυρῷ, κτείνω, pro κτείνω, oc-
cidere, citat Hesychius: vel etiam ad κτείνω
aut à κτείνω κτείνω, (quod apud Ety-
mologum est) & futuri in a verso, (51. 28) &
κτείνω, 52. 1. quomodo reperitur κτείνω
pro κτείνω, ab κτείνω, (contra regulam
quae traditur 52. 12.) in responsō Perga-
menensi ad 2. epistolam Bruti, ἰσχυρῷ
δὲ κτείνω κτείνω, eorum qui heros
suos ultra vires extenderunt. κτείνω ve-
ro, quod ἰσχυρῷ more factum censent ex
κτείνω, ut κτείνω ex κτείνω, κτείνω
ex κτείνω, detracto augmento & re-
tracto accentu, potest etiam referri ad
praesens passivum vel aoristum 2. medrū
instituti verbi κτείνω, secundum Eust. &
Etymologum, sicut κτείνω à κτείνω, κτείνω
à κτείνω.

Pag. 168 v. 34. ἰσχυρῷ τῷ ἀγνοῖται
non Etymologus modo, sed etiam Hera-
clides apud Eustathium ac Etymologus

quidem derivat inde prateritū medium.
 ἰδα. & dialys. ἰδα: Heracles vero dedu-
 cit inde αἰδῶν, ut λαμβάνω ἀλάω. potest
 tamen & hoc & illud derivari ab ὕστα-
 tiore hemate ἰδω oblecto, nam ut prateri-
 tum medium omittunt, sicut ἀλῆδω est
 λαδῶν & λατύνω ita etiam αἰδῶν & αἰδῶ-
 νει ab ἰδω. præterea ut λαδῶν actine inter
 alia significat celare, λαδῶν vero & λα-
 τύνων neutri aliter latere, sic ἰδῶν oblecta-
 re, αἰδῶν & αἰδῶν placere. λαδῶν autem
 accipe hoc loco notam pro presenti quam
 pro aor. 2. cuius indicativus est ἰδῶν & re-
 solut. ἰαδῶν. Eustathius quoque αἰδῶν apud
 Homerum (in isto hemistichio, αἰδῶν E-
 κπεμῆτος, placuit autem Hectori sermo)
 scribit esse vel ab αἰδῶν, ut ἐκπνῶν κπνῶν,
 vel Aolico more factum ab ἰδω.

P. 169. v. 1. αἰδῶν melius fortasse deri-
 vabitur ab αἰδῶν, quod Hesychius est ἰαδῶν
 ἰδα lado, & αἰδῶν corrumpo, sicut ἰαδῶν
 ἀπὸ αἰδῶν. Ibid. vers. 11. perfecti ἰαδῶν
 verior est postrema deductio, nimirum
 ab ἰαδῶν, exirito α. nam ex ἰαδῶν fit ἰαδῶν,
 per synopen, ut κινῶν ex κινῶν factum,
 indicant nonnulli inde poetica prosthesi &
 α, ἰαδῶν, sicut ἰαδῶν ex ἰαδῶν apud Ho-
 merum: ex hoc nascitur ἰαδῶν, sine au-
 gmento, eiusdem significationis cum ἰαδῶν
 sine Attico ἰαδῶν, compulsi sum.

P. 190. v. 2. apud Etymol. proparoxy-
 ton legitur ὀρέγμαι. ὀρέγῃ (inquit) πὸ ἐκτι-
 νῶν exiendo. præf. perf. med. ὀρέγῃ: partic.
 ὀρέγῃς, fæmin. ὀρέγῃς, ἵστολε & ἵροπε ὀρέ-
 γῃς. Videndum ergo ne sit proprium no-
 men, ut ἐκτινῶν, ἀρπῆς, & similia.

P. 173. v. 6. ἐπαπαλαύμαι, ἐχαλαύμαι,
 ἐπαλάσσειν, & infra v. 30. ἐκτινῶν, ἐλα-
 πύμαι, ἐλαύμαι, ἐλαύμαι, ἐλαύμαι, &
 similia, censentur Ionica magis quàm Atti-
 ca, apud Herodotum quidem certe possim
 abivum est ἐκτινῶν. Ibidem vers. 7. aor.
 ἵστον αἰδῶντος maxime Anesignianus ex
 eam poss. ὀρέγῃς quàm ex simplici ἵστο-
 νω deducere. cui opinioni non refragandū
 indicat nisi apud Budæum inue-

nissim imperfectum παρῆναι, eadem si-
 gnificatione qua παρῆναι apud Xenopho-
 tem: ideoq. formatum non ἀ παρῆναι
 (cuius nulla sit apud lexicographos men-
 tio) sed ἀ παρῆναι. nam ut apud Xenoph.
 est, παρῆναι ἐπαύριον, præcipi pedem re-
 ferre: sic in illo loco, παρῆναι αὐτῷ, Εἰ-
 σὺς μὴ συμπέλει. mandabat ei ne cum
 Persis congregaretur. Ut igitur de ἵστον
 & compositis eius meam tibi sententiam
 explicem, sic habeo. Reperiuntur hac in-
 terdum sine augmento, ut αἰδῶν, αἰ-
 λῶν, 171. 20. sic enim ἵστον apud Isaῖ,
 & παρῆναι apud Synesium reperiiri so-
 15 statur Budæus. Interdum augentur in
 principio, quia ἵστον derivatum est a
 nomine, in iuxta regulam quam exposui
 supra, in paginam 141. atque in Bud. af-
 fert ἵστον ex Demosth. ἵστον ex Plato-
 20 ne: ἵστον ex Lyfia: διηγήσιναι ἐ Thucy-
 cidi: κατῆναι & κατῆναι ἐ Demo-
 sthene: παρῆναι & παρῆναι ἐ Xenoph.
 Interdum in medio: quia nomen hu-
 ius verbi primitivum, ἵστον scilicet, com-
 25 positum est ἐ προπῶνι & alio nomine:
 (ἵστον enim sponsio est eiusmodi qua ἵστον
 οἷ, hoc est in manibus, semivinctis dextris,
 spondetur quippiam) quæ autē verba ta-
 libus ἐ nominibus sunt orta, intra se reci-
 30 piunt augmentum, ut supra in eandem
 paginam notavi. ita igitur ex Demosth.
 citat Budæus, ἵστον δυατῆς ἵστον δυατῆς:
 quod idem alibi per aoristum dicit, ἵστον
 δυατῆς ἵστον. At ἵστον apud Pla-
 35 tarchum, & ἵστον apud Demo-
 sthenē (teste Budæo) vel initialis augmen-
 ti loco habent Atticam reduplicationem
 duarum presentis initialium, ut ἐκτινῶν
 & αἰδῶν apud Hom. ab αἰδῶν & αἰδῶν,
 40 & δρῶν apud Herod. ab αἰδῶν: (144.
 9.) vel augmentum quidem habent in me-
 dio, sed ἵστον gratia duplicatum: ite-
 demq. compos. παρῆναι, in loco paulo an-
 45 te citato, dictum vel per reduplicationem
 παρῆναι, vel per geminationem προ-
 παρῆναι, sicut ἐκτινῶν & reper. ἵστον
 αἰδῶν.

Antesignanus, pro ἀντιστοχάων, quod apud Xenoph. extat p. 74. Similis fere augmenti ratio est in ἀντιπράω & ἀντιπράω nam & hac interdum initio augentur, ut λω-
 & ἀντιπράω in Bibliis, & λωπράω apud Synesum, interdum augmento carent, ut ἀντιπράω & ἀντιπράω apud Demosthenē, pro λωπράω siue λωπράω. Pos-
 sunt tamen hac duo posteriora (ἀντιπράω & ἀντιπράω) referri etiam ad ἀντιπράω
 & ἀντιπράω, quoniam illo participium est ἀντιπράω apud Budam. Sunt au-
 tem verba ista derivata à nominibus ἀν-
 & ἀντιπράω, & ἀντιπράω: quorum duo po-
 steriora per syncopen facta sunt à primo: idenim ex ἀντιπράω compositum est, &
 significat pignus, quippe cuius interuentu
 debium vel pactum reddatur ἀντιπράω, tu-
 rum, similiter ἀντιπράω non est compositum
 ex ἀντιπράω, ut Antesignanus arbitra-
 tur 173. 21. & 22. sed è composito nomi-
 ne derivatum, ut prædicta verba ἀντιπράω
 & ἀντιπράω, ἀντιπράω, & similia. Ut enim
 ἀντιπράω simplici derivatione manavit
 ex ἀντιπράω, ἀντιπράω ex ἀντιπράω, & ἀντι-
 πράω ex syncopato ἀντιπράω: sic etiam ἀντιπράω
 ex ἀντιπράω. hoc autem compositum est ex ἀντι-
 & πράω, sicut paulo ante docui, quemad-
 modum ἀντιπράω ex ἀντιπράω, ἀντιπράω ex
 ἀντιπράω, atque hoc verborum genus sa-
 pius in medio augetur, interdum tamen
 etiam in præpositione, ut supra docui. Sic-
 ut tamen quedam ex iisdem carent au-
 gmento, sic etiam ἀντιπράω ἀντιπράω (lu-
 cerna ellychnio instructa) apud Dioscor. lib. 1. c. 97. ἀντιπράω: cuius primi-
 tiuum ἀντιπράω, compositum est ex ἀντιπράω
 & ἀντιπράω. Ibidem v. 49. ἀντιπράω & ἀντιπράω non
 differunt significatione, ut Antesignanus
 innuit, sed dialecto. illud enim commu-
 nis, hoc vero Ionice lingua est, apud He-
 rodotum frequens, ut ἀντιπράω pro ἀντιπράω, ni-
 mirum à resolutio in ἀντιπράω. ideoq. in Luciani
 loco qui præcedit (sumptus autem is
 est è libro de dea Syria, Ionice scripto) nihil
 minus legere, ἀντιπράω & ἀντιπράω, ut

initio eiusdem libri est ἐς τὰ ἰεὶ ἀντιπράω
 & sub finem, (eiusdemque apud Hesych.)
 ἀντιπράω ἀντιπράω. in his enim duobus locis
 aperte cernimus ἀντιπράω, contrarium ex ἀντιπράω, lo-
 nice resolutum esse in ἀντιπράω.

P. 175. v. 30. & sequ. pro ἰσθμῶν
 ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, nullum alii b. eni
 characteristica ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν:
 pag. sequ. ἰσθμῶν pro ἰσθμῶν: quod illa sint poe-
 tica & defectiva, ut supra monui, 424.
 15. apud Etymologum tamen in ἰσθμῶν
 inuenies ἰσθμῶν.

P. 177. v. 41. βλάω videtur esse Do-
 ricum, pro βλάω, ut ἀντιπράω pro ἀντι-
 πράω (46. 1.) ἰσθμῶν, pro ἰσθμῶν, 207. 29.
 Verbale sane non βλάω est sed βλάω apud
 Hesychium, & compos. ἀντιπράω apud
 medicos, non ἀντιπράω.

P. 180. v. 5. flectendum potius sic, ἀντιπράω
 ἀντιπράω, ἀντιπράω, ἀντιπράω, quemadmodum apud
 Hesychium legimus ἀντιπράω, ἀντιπράω, ἀντιπράω: ut
 scilicet in secunda persona resoluatur Io-
 nice in ἀντιπράω, sicut in tertia in ἀντιπράω. Supra tamē
 147. 7. habet idem ἀντιπράω, & v. 9. ἀντιπράω:
 necnon ἰσθμῶν, 204. 23. Ibidem v. 33.
 ἀντιπράω, non permisit, legitur Marcus 1. 34.
 & 1. 16. sed quum non reperiatur ἀντιπράω
 nisi apud poetas, idque in aor. 2. subiunct.
 pro ἀντιπράω, dimisero, 1603. 1. referri com-
 modius potest ad ἀντιπράω (quemadmodum
 ἀντιπράω ad ἀντιπράω, 88. 24.) aucto non medio,
 quod capere augmentum nequit, sed prin-
 cipio, ut in ἀντιπράω, ἀντιπράω, & ἀντιπράω: quia apud
 Hesych. & Suidam leguntur, ab eodem
 ἀντιπράω & cognato ἀντιπράω. Non absimile est
 participium ἀντιπράω apud eundē Sui-
 dam, ab ἀντιπράω, habenas decrecto vel
 excutio. nam in eo quoque præpositio re-
 cepit incrementum, quum posterior com-
 positionis pars, nimirum ἀντιπράω, ha-
 benas, augeri quantitate non possit.

P. 181. v. 16. ἀντιπράω Herodianus apud
 Etymol. derivat ab ἀντιπράω, exponens ἰσθμῶν.
 aptatus erat: alii ab ἀντιπράω, ut sit, suspensus
 erat, Eustathius vero annotat, si per ἀντιπράω
 batur ἀντιπράω, factum esse ἀντιπράω, syncope

penultima & sístole prima: si vero ἀόρτ, penultima brevis, fieri ex αἰρσ. Potest tamen etiam ἀόρτ ex αἰρσ derivari: ut ex αἰρσ primum sit perf. pass. ἀόρται, factum ex ἡρται, detracto poetice augmento, & ἑ ἑολίε (III. 7.) in verso: deinde plusquampl. ἀόρτ, aucta non prima, sed secunda, velut in ἑώρτ, ἑώρτ, ἑώρτ, 146. 38. ex ἀόρτ, sane verbalia sunt ἀόρτ & ἀόρτ & apud Hesychium. Ibidem v. 26. pro βῆμι repositi βῆμι, nam illud irregulare & inusitatum est, hoc vero & regulam sequitur, (93, 2) & usurpatur a poetis. est enim inde participium βῆμι apud Homerum, ut isai, ab ismi.

P. 183 v. 44. βῶσται pro βῶσται affert Etymologus ex Apollonio, πῶς, τῶς, βῶσται δὲ δὲ μῦθοι. quomodo tunc viuetis infortunati. Videndum tamen ne potius sit ex βῶσται significās pascetis seu pascemini.

P. 184 v. 15. quæ in τῶ desinunt, tum demum solent appetentiam actus significare, quum ante ei futuri characteristici habent, ο, ι vel ε: ut ὁρᾶσθαι facere cupio: ἰδεῖν videre cupio, ἰταρᾶσθαι liberari cupio. Quæ vero e presenti sunt, habent poeticam duntaxat τῶ, e penthesin, metri causa factam, ideoq; habent etiam eandem cum communibus significationē, eademq; tempora, excepto presenti & imperfecto. Hom. Od. 1. ἰχθὺν διπλάσι, infundat poculis. Il. α. Διὸς δ' ἐπὶ πλεῖστο βυλῆν, foenis persiciebatur voluntas. sic οἰνοβάρειω, νεκείω, πέτω, κρείω, nihil aliud significant quam οἰνοβάρειω, νεκείω, πέτω, κρείω. At καίοντες, & compos. καίοντες, nonnulli volunt esse desideratius, dum exponunt καίοντες: ἐχούτες, cubare cupientes: alii vero futuri esse temporis asserunt, extrito ο. si prior sententia placeat, καίοντες per syncopen factum videri potest ex καίοντες. Ibid. v. 20. κρείω pro κρείω non reperi, si reperiatur, e detracto κρείω factum est primum Ionica dialysi κρείω, atque inde poetica e-penthesi si κρείω, 182, 44. ut etiam κρείω 45 v. 336 Sed fortasse scribere voluit κ-

κρείω, quum apud Etymologum in κρείω legisset, ἰνεται & κρείω κρείω, αἰς βῶσται βῶσται. extat autem istud κρείω Il. α. μὴ κρείω & κρείω κρείω: subiunctiuo modo, tempore presenti, factum utidem ex κρείω, ut βῶσται & κρείω ex βῶσται & κρείω, Ionica primæ dialysi, deinde poetica e-penthesi. Ib. d. v. 24. pro ὕψις repositi ὕψις, nam ex κρείω, quod Etymologus agnoscit, fut. med. est ὕψις: e cuius Ionica dialysi nouum oritur thema ὕψις: sicut ex κρείω, ἐπὶ κρείω: ex κρείω, κρείω, κρείω. idem in aliis accidit permixtis, facta interdum syncope: ut βῶσται & κρείω, καίω καίω, δέω δέω, τίμω τίμω, faciunt sua tempora ex syncopatis & resolutis βῶσται, κρείω, δέω, τίμω, vel τίμω. sic etiam fut. μῶσται (ut testatur Etymologus in βῶσται) πετᾶσται & κρείω autem, quod v. 29. ex ἐχούσται factum tradit, maluit alii facili ex κρείω, ἑολίε postpositiua diphthongi sublata, & sequenti consonante duplicata: ut κρείω idem ἑολίε pro κρείω dicunt, & ὕψις pro ὕψις, κρείω pro κρείω. vide 210. 14. Atq; ita non erit opus verbo κρείω adsupplendos defectus verbi κρείω.

P. 85 v. 0. 7. ὁρᾶσθαι non iam aor. 2. est, quam præter. imperf. a ὁρᾶσθαι, quod Etymologus agnoscit pluribus in locis, & Theocr. usurpat Idyll. 1. ὁρᾶσθαι καὶ κρείω τῶν κρείω, quem amauerit cum primum nascitur. nec non Callim. hymno in Delum, Γείνο κρείω κρείω, & ἦτος ἐξιδὲ κρείω, nascere nascere puer, & propitium exi e sinu. Adituum quoq; κρείω agnoscit idem Etymol. exponens κρείω, genero, gigno.

P. 187 v. 7. post δὲ, inserta erant hac, & crasi ὅν, quæ sustuli, quod contractum ὅν nec apud lexicographos extet, nec cum regula quadret, 87. 21. ac quum vulg. lex. ex Aristoph. Pluto asserant, κρείω ὅν μὴ βῶσται εἶναι, sciendum est, in Florentina & Basiliensi editione non ὅν legi, sed εἶναι: quod verius esse iudico. nam ut optatius δέοι, non δέοι, sic coniunctiuo δέοι potius quàm εἶναι. Non minus suspensum est fut. δέοι, quod sequen-

stabilis: vel regulari forma ex ἔχρημα, tempore quidem eodem: sed forma passiva reperitur autem ἡ καὶ φυλακῆς μνηστῆ καὶ ἔχρημα καὶ ἐκείνου, custodia memores estote, & vigilate singuli. Ibid. v. 44. ἔχρημα vult Enstath. esse plusquamperfectum, ut scilicet ex ἐκείνου perf. med. sit ἐκείνου plusquamperf. ἐκείνου. certis dualis ἐκείνου, syncope ἐκείνου, & dialysi ἔχρημα.

Pag. 192. v. 3. κακορμήνους Etymologus format non solum à circumflexo themat. καρμήν, per synopen: sed etiam ex barytono καρμῶτος sine καρμήν armo, acuo, derivato à καρμῶ, ὡς γαλῆα: ut sit pro κακορμήνους, Attica ἔστιν ἡ εἰς θ, qualis est in verbalibus istis καλῶνός, ὀρθῶνός, & similibus. κακαρμῆναι tamen pro κακαρμῆναι, à καλῶ oritur, Doricam habere ἔστιν dicitur. Ibidem v. 4. ἀνῆα non est opus per synopen ex ἀνῆα deducere, quum habeat proprium thema καλῶ, à quo nō tantum est καλῶν, Hesychio Ἰσθῆναι, sed etiam καλῆσθαι, quodidem exp. πατάξαι pulsasse. Dicitur etiam ἀνῆα, à quo apud eundem est praesens ἀνῆα, κρετῆν, βοῶ: & aor. ἀνῆσθαι, πατάξαι, est ab eodem ap. Hom. imperf. com. ἐπὶ ἀνῆα pro ἐπὶ κρετῆν, applaudebant. Ibid. v. 10. ἀνῆα extat etiam apud Hesychium, & quidem suo loco, ante ἀνῆσθαι, expositum itidem ἀνῆα: vereor tamen ne scribendum sit ἀνῆα: itemq. v. 9. pro ἀνῆσθαι malim ἀνῆα: facta in his non synope, sed crasi τῆ καὶ νῆσθαι. ut enim βαδῶν, βοῶμαι, & similia, contracta sunt ex βοῶν & βοῶμαι, eodem Hesychio teste: sic ἀνῆσθαι, ἀνῆσθαι, & consimilia, ex ἀνῆσθαι & ἀνῆσθαι, atque ita Camerarius ex Herodoto affert, ἀνῆσθαι ἄμα τῇ ἡ ἐκ σπᾶνῶν, animum induxerat primo vere expeditionem facere: itidemq. à comp. ἀνῆσθαι, affert ἀνῆσθαι καὶ ἀνῆσθαι, quum intellexisset. Budaus vero propter ἰσμενῶν ex Polymnia, ἀνῆσθαι πᾶντα μιν ἀνῆσθαι, & ἔτι ἀνῆσθαι μιν ὅτι, quorum posterius esse dictum vult pro ἀνῆσθαι, fōnica videlicet more, qui cum Doris & vertutiz-

terdum in α, ut ἀνῆσθαι pro ἀνῆσθαι, sed breviori cōpendio cōtractum dices ex ἀνῆσθαι, quē admodum in superioribus etiam ὅς in α contracta sunt: ut sit plusquam passivum verbi ἀνῆσθαι, non imperf. verbi ἀνῆσθαι. Quod vero attinet ad accentum diuorsitatem, ferri uterq. potest. ἀνῆσθαι, si contractio facta sit ex ἀνῆσθαι, acuta & gravis in circumflexa cōiunctibus: ἀνῆσθαι autem, si è futuro contracto ἀνῆσθαι, simpliciter formetur perf. ἀνῆσθαι, pass. ἀνῆσθαι, & hinc tertia plusquamperf. ἀνῆσθαι, eodem modo quo ἵππος & ἵππος, λαός & λαός, supra 439, 14. Si quis tamen è synopato praesente ἀνῆσθαι derivare malit, non refragabor, praesertim quum id quoq. faciat Etymol. apud quem ex Anacr. habes ἀνῆσθαι ἀνῆσθαι, ex Herodoto sunt citatur ἀνῆσθαι ἀνῆσθαι, predicatus est sapientissimus, ἀνῆσθαι per synopen facta ex ἀνῆσθαι. Ibidem v. 12. ἀνῆσθαι regulariter duci potest ex ἀνῆσθαι, id autem ex ἀνῆσθαι: quia vocabula sunt poetica. Ibidem v. 26. ἀνῆσθαι: melius deduci videtur à ἀνῆσθαι quā à ἀνῆσθαι, quum infin. ἀνῆσθαι apud Hesych. (quod exp. fugere & eripere) satis euidenter exprimat characteristicam secunda coniugationis, & circumflexa, & in μ, ad hac ἀνῆσθαι, vel actiu. est synopatum, 107. 1. vel medium regulare, ut ἀνῆσθαι, ἀνῆσθαι, & similia, 88. 15. Ibidem v. 33. pro ἀνῆσθαι, quod Etymologus quoque in ἀνῆσθαι per synopen ex ἀνῆσθαι esse factum tradit, reperitur etiam ἀνῆσθαι, ut Il. 35. de Diomede & Ulyssē, ὡς ἀνῆσθαι Τροίας πᾶν ἀνῆσθαι, sic interemerūt Troianos cū impetu in illos reuersi. Idemq. Etymologus, quum ex Il. 9. citasset, ἀνῆσθαι ἀνῆσθαι, factis scribit vel ex ἀνῆσθαι, perfecto verbi ἀνῆσθαι, per synopen & remissionem accentus: vel ex praesenti ἀνῆσθαι, per synopen. Ibid. v. 40. verbo ἀνῆσθαι patrosinari videtur brevis characteristicā in infinitivis ἀνῆσθαι & ἀνῆσθαι, sed quum videam Hesychium ἀνῆσθαι interpretari per ἀνῆσθαι, ἀνῆσθαι, inueniam etiam ἀνῆσθαι simi-

litor

liser usurpatum pro αἰνῶ, dixisse: addu-
or ut credam aoristi characteristicam
u, verſam eſſe in characteriſticam preſen-
tis, a: ideoque malim thema διδῶμι, cum
id regulare ſit. (93.5.) & reduplicatio fiat
in eiſdem cognatio διδῶμι, ſicut enim
ex inuſitatis primitiuus πᾶς, αἶψα &
αἶψα, duo ſunt derivatorum genera, alte-
rum in ω, πᾶς, πᾶς, πᾶς; alterum
in μι, πᾶς, πᾶς, πᾶς, facta in v
triſque reduplicatione: ſic etiam ἀδῶς eſt
primum διδῶμι, deinde διδῶμι.

P. 193. v. 20. διδῶν vel per ſyncopen
ſit ex διδῶν, extrito n & x: vel eſt perf.
med. verbi δῶν. Ibid. verſ. 28. idem eſt
potius aor. 2. paſſ. ab eodem δῶν, ſic enim
Herodianus, κῶν, κῶν, ἐκῶν, παῶν, ἐπῶν,
ἐκῶν, ἐκῶν. At triſyllabum δῶν,
quod v. 15. ponit, legitur etiam apud Ety-
mologum in δῶν: ſcribit enim ibi, ex δῶν
per dialyſin fieri δῶν, atque inde pleona-
ſmo ἵδῶν. Nulla tamen huius diſſo-
luti δῶν proferuntur exempla, quā δῶν
ſape occurrit apud Homerum, vi Il. 6.
χῶν δῶν, at δῶν, δῶν, δῶν, & ſimi-
lia, referri poſſunt aequae ad δῶν atque ad
δῶν, nam quadam in ῶ, utramque reci-
piunt characteriſticam in futuro & tem-
poribus inde formatiſ, 46. 31. Ex δῶν
autem per ſyncopen ſit δῶν, quod idem
Etymologus agnoſcit, ac deducit inde non
modo aor. idem, ſed etiam verbale δῶν,
quod, ut mundaτοὶς ἀνδρῶν. Sed prater
hoc δῶν ponit & aliud thema, δῶν, ſic
enim ille in δῶν, ἵδῶν, δῶν, δῶν, δῶν, δῶν
ἀπ' ἵδῶν & δῶν: atque ab eodem de-
ducit aor. δῶν, diuiferunt, & fut. δῶν
& partientur: quum alii hac quoque for-
ment e δῶν ſeu δῶν, poetice hoc & ge-
minatum conſentes, 54. 20. Quod vero
attinet ad δῶν, v. 16. natum eſt illud ex
uerbi δῶν fut. 2. δῶν, per dialyſin, ut ſu-
pra quoque in pag. 184. docui e futuris no-
ua exiſtere theſmata.

P. 194. v. 19. ἵδῶν forſan ex ἵδῶν potius ſit
ἵδῶν, per dialyſin & ecluſin, ut ἵδῶν, ex ἵδῶν.

P. 195. v. 14. ex ἀνῶμα ἀπὸ, compo-
ſitum eſt ἀνῶμα ἀπὸ, apud Ho-
ſiodum Erg. Γῶμα, ἀνῶμα, ἀνῶμα, ἀνῶμα
ἀνῶμα. Alias ἀνῶμα eſt etiam ἀνῶμα
ſum, ab ἀνῶ, 144. 9. & 91. 35. unde par-
tiſcip. ἀνῶμα ἀνῶμα, apud Heſych. &
Suid. Ibidem v. 17. ἀνῶμα eſt etiam praef.
ind. ex med. praef. ἀνῶμα natum, 194. 42.
inde enim apud Hom. eſt ἀνῶμα & ἀνῶμα
ἀνῶμα apud Apollonium, ἵονice pro ἀνῶμα
ἀνῶμα, 331. 36. niſi forte hac velis eſſe aor.
2. ab ἀνῶ, per anadiplaſiſmum, 49. 22.
Ibid. v. 34. Euſtathius & Etymologus in
ἀνῶμα (Il. 6. & δῶν) ἵδῶν, factum
tradunt non ex compoſito ἀνῶμα, ut
vult Antefignanus, ſed e ſimplici ἀνῶμα,
ἵονice videlicet diplaſiſmo, & ſyncope
Æolica, quae de re vide annot. in p. 53.
v. 24. & 356. v. 20. Sed diſſentium in
expoſitione. Euſtathius enim actine in-
terpretatur ἀνῶμα, per ſuaſimam, flexi-
mus, nos ipſi, & reliquos Græcos: Ety-
mologus autem neutraliter, ἀνῶμα, credideramus.

Pag. 197. v. 45. in ἵδῶν, ſicut in ἵδῶν &
ἵδῶν, tenuatur prima propier ſequentem
aſſiratam: in ἵδῶν, ἵδῶν, & ſimilibus, quo-
niam ſecunda non eſt amplius aſſirata,
prima reſum: ſpirituſm quem in ſecunda
grammam depoſuerat, aſſerum videlicet,
Idem ſit in ἀνῶμα ἀνῶμα, ἀνῶμα ἀνῶμα, ἀνῶμα
ἀνῶμα: ſic ἀνῶμα ſit ἀνῶμα, ἀνῶμα ἀνῶμα,
ſi etiam ἀνῶμα ἀνῶμα ſit gen. ἀνῶμα. Ibidem
v. 50. ἀνῶμα ἀνῶμα: aſſerunt etiam vulg. lex.
pro retratti, quod ſignificatio dicitur potius
ἀνῶμα ἀνῶμα, ab ἀνῶμα refero. Ab ἵδῶν ſane
perrarum eſſe puto aor. 1. & aſſerunt &
paſſim.

P. 200. v. 18. ἵδῶν iſta, ἀνῶμα, βῆμα,
ἀνῶμα, leguntur apud Homerum uno co-
demque in loco, Od. 1: at indicatio eſſe
oſtendunt ſequentia verba ἵδῶν & ἀνῶμα.
ſic enim ibi, Εὐδίκας ἀνῶμα, ἀνῶμα
ἀνῶμα, ἀνῶμα. Πῶμα & ἀνῶμα, βῆμα, ἀνῶμα
ἀνῶμα ἀνῶμα. Τίχτες δ' ἐμπα μῆλα, ἀνῶμα
ἀνῶμα ἀνῶμα. Eodem modo (vi Euſt. 16.

statum) alibi dicit, ἡ μὲν παλαιὰ γὰρ ὡς αὐτὴ
 que Odyss. n. quedam exemplaria habet,
 ἡ δὲ αὐτὴ οἱ αἰεὶ κατὰ τὸν ἴσον βαρεῖα. Sicut
 autem (ut idem annotauit) haec verba
 Rheginorum dialecti, qui, secundū Ho-
 ratiū, tertias singulares barytonorū,
 & circumflexorum prima coniugatio-
 nis, modo indicatio finit in n. nam
 pro λέγεις, φέρεις, φιλῆς, d. cūnt λέγεις, φέρ-
 εις, φιλῆεις, vocatur, istud schema I-
 ὁκίον, propterea quod Ibycus poeta plu-
 rimum hac lingua delectatus fuit. Haec
 Eustathius. Sicut igitur ista veltanquam
 ē verbis in μί, vel εἰ vertitur. Eolice in n,
 (47. II.) & accedit paragoge οἱ, velut in
 subiunctiuis 3. 1. 4. sed in subiunctiuis
 diphthongum est, ut λέγεις, φέρεις: in su-
 perioribus autem monophthongum. Ibid.
 v. 38. nescio quomodo respuat ἴσος, quum
 id regulariter a ἴσος descendat, ut ἴσος a
 ἴσος (91. 33.) nec verbi ἴσος, quod in vulg.
 lex exponitur incito, sed eo moueo, vlla
 proferantur exempla, forsan eius statuen-
 di occasionem sumperunt ex aoristo ἴ-
 σασ, verum is est a ἴσας, quo Sophocles
 vtitur pro sedeo, teste Suidā: agnoscitque
 illud ἴσας etiam Hesychius, varias ei li-
 gnificationes tribuens, actiuas pariter &
 neutras perficere, turbare, f. stinare, cur-
 rere, salire, sedere. apud Homer. autem,
 II. Eustath. manuū, ἡ τὰ ἴσος ἴσας ἴ-
 σασ, relicta sede ubi sedebat: & II. ο. ἡ μὲν
 ἴσας ἴσας ἴσας, ἡ ἴσας, ἡ ἴσας, a quo
 Od. γ. est, ἴσας ἴσας ἴσας ἴσας.

Pag. 201. v. 29. in eundem significatione
 scribendum potius ἴσας, ut apud Hesych.
 est, expositum itidem ἴσας, ab ἴσος, nam
 ἴσας verius significat ἴσας, ab ἴσος
 colloco vel sedeo.

P. 202. v. 20. ἴσας & compos. αἰά-
 ἴσας, possunt etiam a ἴσας deduci per
 syncopen: ut idemq. in fin. ἴσας, & parti-
 cip. ἴσας.

P. 203. v. 25. non est opus fingere ἴσας:
 ἴσας enim ita est ab ἴσος, ut ἴσας a
 ἴσος, sic etiam ex ἴσας, futuro verbi ἴ-
 σασ, est compos. aor. ἴσας apud Ho-
 merum. Ibidem v. 38. imperf. ἴσας, et
 i. & aor. ἴσας, et, etiam in optatiui lo-
 quendi formis, verba manent, ut & fle-
 xio arguit, & structura: estq. in eius modi
 structuris absolutis ellipsis aduerbii ἴσας
 vel ἴσας, ὅστις, utinam. id quod satis apparet
 ex iis locis quibus praemitti aduerbia ista
 solent. Et Od. μ. αἰά ἴσας μῆναι ἴσας
 ἴσας, ὅ σὶ debuissem manere apud Phae-
 cas. II. γ. ἴσας αὐτὸν ὀλέσας, utinam de-
 buissem sic perisse. Aristoph. αἰά ἴσας ἡ
 ἴσας, ὅ σὶ, utinam pronu-
 ba debuisset male perisse. Sed interdum
 hic aduerbii omittitur, ut dixit Sophocl.
 ἴσας ὀλέσας, ὅ σὶ, ὅ σὶ deberem excedere
 ē vita. interdum omittitur etiam in fini-
 tiui: Demost. ἴσας ἡ ἴσας, ὅ σὶ, utinam
 ἴσας, postquam autem contigerunt ea quae
 utinam nunquam debuissent, f. contingere.
 Magis adverbialiter ponitur in hoc
 Callimachi loco apud Etymol. ἴσας μῆναι
 ἴσας, ὅ σὶ, utinam nefuissent quidē
 celeres naves, pro ἴσας. & in hoc Apollonii
 Argon. 3. ἴσας μῆναι μῆναι, utinam
 ἴσας, utinam neq. parentum tunc a-
 spexissem domum. nam ἴσας Eolice
 & poetice saepe pro ἴσας usurpatur. nisi
 malis, f. uaret me neq. parentum tunc
 aspexissem domum: ab ἴσας inno. Scri-
 buntur autem hac regulariter, per ο, vel
 ut aucta temporaliter: apud poetas vero
 saepe per ο, neglecto augmento.

πῶς, est compos. aor. ἴσας apud Ho-
 merum, & perf. med. ἴσας, apud Ho-
 merum. Ibidem v. 38. imperf. ἴσας, et
 i. & aor. ἴσας, et, etiam in optatiui lo-
 quendi formis, verba manent, ut & fle-
 xio arguit, & structura: estq. in eius modi
 structuris absolutis ellipsis aduerbii ἴσας
 vel ἴσας, ὅστις, utinam. id quod satis apparet
 ex iis locis quibus praemitti aduerbia ista
 solent. Et Od. μ. αἰά ἴσας μῆναι ἴσας
 ἴσας, ὅ σὶ debuissem manere apud Phae-
 cas. II. γ. ἴσας αὐτὸν ὀλέσας, utinam de-
 buissem sic perisse. Aristoph. αἰά ἴσας ἡ
 ἴσας, ὅ σὶ, utinam pronu-
 ba debuisset male perisse. Sed interdum
 hic aduerbii omittitur, ut dixit Sophocl.
 ἴσας ὀλέσας, ὅ σὶ, ὅ σὶ deberem excedere
 ē vita. interdum omittitur etiam in fini-
 tiui: Demost. ἴσας ἡ ἴσας, ὅ σὶ, utinam
 ἴσας, postquam autem contigerunt ea quae
 utinam nunquam debuissent, f. contingere.
 Magis adverbialiter ponitur in hoc
 Callimachi loco apud Etymol. ἴσας μῆναι
 ἴσας, ὅ σὶ, utinam nefuissent quidē
 celeres naves, pro ἴσας. & in hoc Apollonii
 Argon. 3. ἴσας μῆναι μῆναι, utinam
 ἴσας, utinam neq. parentum tunc a-
 spexissem domum. nam ἴσας Eolice
 & poetice saepe pro ἴσας usurpatur. nisi
 malis, f. uaret me neq. parentum tunc
 aspexissem domum: ab ἴσας inno. Scri-
 buntur autem hac regulariter, per ο, vel
 ut aucta temporaliter: apud poetas vero
 saepe per ο, neglecto augmento.

Pag. 206 v. 12. ἴσας malunt alii sine
 syncopen derivare a ἴσας: eius enim fut. ἴ-
 σας, aor. ἴσας, inuenitur sane ἴσας, ἴ-
 σας, & αἰσας, in quibusdam noui co-
 stituti codicibus, ut etiam ἴσας
 apud Polyanum. Ibid. 28. verbi αἰσας
 in vendendi significatione nulla profer-
 tur exempla. cam ob causam matrem fu-
 turum αἰσας cum temporibus inde for-
 matis referre ad ἴσας vel primitiuū
 eius αἰσας, quemadmodū enim αἰσας per
 syncopen facit ἴσας sic αἰσας αἰσας: ut
 Etymol.

Etymol. quoq; testatur in ὀπίσθω & ὀπίσσω. Vtut autem verbosissimo in vendendi significatione Homerus aliquoties: sed proprie significat in ulteriora loca transportatum videri, a πῆξ ultra: ut Od. ε. κἄν δὲ μὴ ὡς ὀπίσσωσι, illic ut me venderet.

P. 207. v. 9. παῖς est potius ex futuro secundo παῖς, quemadmodum supra in p. 184. ex Etymologo docui futura nōnunquam μετὰ γένεσιν εἰς αἰετὸς τας. Ibid. v. 25. quum αἰεῖς sit Æolicum potius quam Doricum, (47. 11.) malui αἰεῖς, ut apud Theocr. Id. α. τὸ δὲ τὰν εἰν ὕστερον αἰεῖς. Ib. 51. πῶ & πῶς Etymol. derivat à them. πῶ. scienim ille, Tertia coningationis est ut μωρὸς, δίδω. sic etiam πῶ: è quo si πῶς fiat, ἰπαῖς ἔσται, ut in ἰπῶς & ἰπῶς. Innuit igitur ex imp. πῶς fieri primum πῶ, deinde per paragonem πῶς, ut ἰπῶς & πῶς supra 90. 24. Idem annotat Æolicum esse hoc verbum, subiungens hoc exemplum, χαίρει πῶ, letare, & bibe. affert etiam comp. οὐ μὴ πῶς, compota.

P. 211. v. 24. σὺ δὲ quidem legitur, à σὺ πὸ σὺς, de quo paulo post dicitur in p. 214. v. 46. at σὺ δὲ per syncopen pro σὺ δὲ possum, nullibi inuenio. Ibid. v. 39. μωροῖς μαί & μωροῖς μαί habent quidem eandem significationem cum μωροῖς μαί, sed ab aliis orta sunt thematibus, à μωροῖς μαί, scilicet & μωροῖς, quorum utrumq; significat partior, dividio. pass. μωροῖς μαί significat etiam neutraliter, participem esse, ut in 16. epist. Bruti, ad Caurios, πόδες μωροῖς μαί, participes sunt metus, cum metu sunt coniuncta.

P. 212. v. 49. Etymol. quoq; ἀμπαξῶ ab ἀμπαξῶ derivat, quoniam homines implicentur τῷ ἀμπαξῶσι sine ἀμπαξῶσι. tamen non minus commode refertur ad ἀμπαξῶ, quod est oberrare sursum ac deorsum errare: videmq; simplex παῖς, quod Hesych, citat pro delicto, ad παῖς ἔσται.

P. 213. v. 5. perpetuum exilium verius ἀφ' οὗ διακρίνεται, nec αὖ tale quippiam in

compositione significat, sed retro vel sursum. Ibidem v. 8. αὐδῶν δὲ legitur apud Hesych. quoque nominatio casus: alias reperitur etiam αὐδῶν δὲ pro αὐδῶν δὲ, per colles seu iuga montium. Ibid. v. 26. καμύων quidem pro καμύων reperitur etiam in prosa: καμύων περὶ, ante apud Plut. in Apophthegm. Laconicis legitur non ut commune vocabulum, sed ut Laconicum, sicut etiam Hesych. tradit καμύων Lacones dicere pro καμύων. Ibid. 47. καχῶν Hesychio quoq; est κατὰ χῶν: fortasse tamen etiam pro καχῶν δὲ dicitur, quod est, malis gaudens, ut καμύων pro καχῶν, eodem teste.

P. 214. v. 13. nec κατὰ φῶς, nec κατὰ φῶς reperire potui. κατὰ φῶς autem & κατὰ φῶς, una cum thematibus suis κατὰ φῶς & κατὰ φῶς, simplicem habent derivationem, à nominibus κατὰ φῶς & κατὰ φῶς. ac κατὰ φῶς quidem est leui momento impelli vel efferri, ita scilicet ut κατὰ φῶς, aues leuissima: κατὰ φῶς autem, fumo macerari vel infestari. Ibid. v. 46. Eustathius quoque duplex agnoscit σῶς: consimiliter etiam Hesychius, ut enim σῶς exp. σῶς, servas: ita σῶς exponit πῶς curre, ὕμα, rue. itidemq; σῶς non modo σῶς servatur, sed etiam διώκεται agitatur, & neutraliter ὕμα vadit. Est autem σῶς imperat. contract. vel ex act. σῶς, vel ex pass. σῶς: σῶς verò indic. vel per crasin ex σῶς, vel per syncopen ex σῶς: ut apud eundem Hesychium κατὰ φῶς, de quibus supra. σῶς quoque imperat. est forma passiva, vel præf. perfecti, per apheresin augmenti, ut videtur Antesignano: vel præsentis, per crasin è σῶς, ut ὀδωσῶν & καυχῶν ex ὀδωσῶν & καυχῶν. 151. 23. At futurum σῶς ex σῶς deducere non est necesse, quum habeamus σῶς. nam ut σῶς sit ex σῶς: ita σῶς ex σῶς, assumto υ, ut tradit Eust. atq; inde est etiam Laconicum illud apud Xenophon. Μινδαρος ἀνέστω: Μινδαρος perit: cuius idem Eust. meminit. Reperitur etiam σῶς, & quidem

Μμμ

in utraque significatione. in priore, cuius servabant, apud Etymologum: in posteriore, apud eundem ex Apollonio, οὐδὲν σποδῶν, pro ὀρῶν. Ibid. v. 51. fut. οὐδὲν, cum aor. οὐδὲν, possumus etiam derivare a οὐδὲν, a quo apud Hesych. est οὐδὲν, expositum οὐδὲν βοηθῶ, servat, auxiliatur. estque istud οὐδὲν derivatū ab adiect. οὐδὲν, saluus: at οὐδὲν apud eundem Hesych. pro δῶν agitur, & οὐδὲν fugit, derivatum est a substantivo οὐδὲν, quod eidem Hesych. est ὀρῶν, πορῶν, impetus, motus: 91. 33.

P. 216, v. 18, perfecta & aor. verbi ὀρῶντο saepius sine & proferuntur in passiva diathesi. quomodo apud Xen. sunt πρῶτοι μὲν οὖν vulnerati: ἑπομένῳ, vulnerati sunt, apud Herodianum: πρῶτον, vulneratus sit, apud Hippocr. Sic etiam verbalia ὀρῶντο vulneris, ὀρῶντο vulneratus.

P. 218, v. 8, ἀλῶνται (inquit Varinus) apud nullum reperitur ἄλῶνται, sed tantum in epistola Philippi Macedonis. Ita Varinus: at mendose. scribendum enim ἀλῶνται, sic enim Phrynichus in Atticis ὁλοκαῖ, respuit ἀλῶνται. ac si quis dicat Lyfiam usum esse compositum καλῶνται, non vult firmam illi fidem tribui, cum Demosthenes ἡλαδῶνται, non καλῶνται. eodem modo Thomas, εἰσῆ (inquit) καλῶνται ἡεῖα ὀρῶνται. Vtitur tamē isto preterito etiam Synesius in epist. 31, πρὸς ἀλῶνται: & participio Philippus in epistola quadam apud Demosth. pro corona, ἵστανται φρεσὶς εἰς ἀλῶνται, scitote nos praesidia introduxisse. Ibid. v. 55, syncopata illa, πρὸς & ἵστανται, non video quare ratione possint defendi, quum in his characteristica thematis litera sit abominata. Apud Etymologum quidem inuenio scriptum ἵστανται, sed mendose, ut arguit non solum Homeri locus quem citat ex Il. α., sed ipsa eius formatio. Scribit enim & φῶνται, esse futurum φῶνται, prateritum πρὸς φῶνται, participium πρὸς φῶνται, abiecto & πρὸς φῶνται, femininum πρὸς φῶνται, sicque illum seri-

psisse, patet ex ipso Homeri loco quem citat, ὅς ἐστι ἵστανται. si enim ibi legeres velles ἵστανται, vitiose choreus esset pro spondeo vel dactylo. Monstrosiore sincope infra comminiscitur in tuendo οὐδὲν φῶνται, 398. 47.

P. 219, v. 27, ὀρῶνται quidem & ὀρῶνται reperuntur: de ὀρῶνται, vero dubito, ut etiam de ὀρῶνται, 216, 19. Verbalia sane ὀρῶνται: & πρὸς sine & proferuntur. Ibidem v. 34 ὀρῶνται, videtur potius esse pro ὀρῶνται, eoque vel praesenti, quod Hesych. exponit ὀρῶνται, vis, & ὀρῶνται indiges, cupis: vel praes. imperfecto. Vide 336 54: & 158, 25.

Ibid. v. 45 Suidas & Hesychius scribunt ὀρῶνται, circumflexa prima, & acuta ultima: quoniam (inquit Suid. non reperitur dictio quae duos habeat circumflexos. Etymologus ὀρῶνται, prima barytona, ultima circumflexa, apud Hesych. tamen & tertia est scriptura ὀρῶνται, penultima circumflexa, ultima barytona. Volunt autem hanc vocem alii (ut refert Etymologus) e duabus indeclinabilibus constare, ex ὀρῶνται & τὰ (ut dicitur ex dī & τὰ) pleonasmō. ὀρῶνται alii ex una indeclinabili, ὀρῶνται, & altera declinabili, Dorico videlicet vocativo nominis ὀρῶνται, quod est sodalis, secius, amicus. idem enim communiter vocativo facere ὀρῶνται, 129, 8: Dorice ὀρῶνται: (ut apud Pind. est ἀκαματῶντα pro ἀκαματῶντα, ab ἀκαματῶντα, teste Herodiano atq. Etymologo) cui si praemittas ὀρῶνται crasi, fieri secundum alios ὀρῶνται, secundum alios ὀρῶνται, 35 secundum alios ὀρῶνται, ut paulo ante docui, quibus si etiam craseos nota adiciatur, nimirum ante τ, (hac enim significat vocalem tenuatam, in hac sine contractione sine elisione oblitteratam esse) scripturae varietas augetur, ὀρῶνται, ὀρῶνται, ὀρῶνται, accentu nominis ὀρῶνται nunc retento sua sede, nunc tralato, nunc tralato simul & mutato. Utuntur vero hac voce non tantum in virilis sed etiam in muliebris sexus cōpellatione, & numero non singulari modo, verum etiam plurali, ut annotavit Suid. sic enim

enim Cratinus, ἀεὶ γ' ὅταν ἐθέλῃς, volētis ne ὁ ἀμικί? & Aristoph. ὅταν ἀπαλά-
χῃς ὅν ἀπ' ἐμῶν, discedite a me, ὁ ἀμικί.

P. 221. v. 8. aliter barytona definiuntur supra 41. 3. quæ scilicet nullæ accentum scriptum habent in ultima, sed gravem intellectum in illa, quæ verò & similibus ultima superscribitur gravis non per se, sed ex accidenti, ut docet versu 11.

P. 222. v. 10. restringenda est hac regula ad genitivos dissyllabos, ut paulo post, v. 24. item ad syncopatos, ut ἀπὸν, θυγάτηρ, & similes qui facti sunt ex ἀπὸν, θυγάτηρ, tertio ad contractos, cuiusque sint declinationis: ut ἀπὸν, θυγάτηρ, ex ἀπὸν & θυγάτηρ, quorum illud parissyllabum, hoc peritissyllabum est nomen.

P. 224. v. 25. barytonus genitivus πατρὸς non est ab oxytono nominativo πατήρ, vir, sed à circumflexo παῖς, lumen. nam & αὐ-
ρις, & παῖς, lumen, genitivos plur faciunt, paroxytonos, per contractionem ex inesitatis nomin. αὐρὶς & πατρίδα, ut Urbanus etiam post Erymol. annotavit. recte igitur apud Nonn. οὐδέ τις πατρίδα, versans cum hominibus, ab oxytono nom. πατήρ, vir. sic etiam λαῶν, κράτων, πατρίδα, δαδών, ut contracta ex λαῶν: κράτων, πατρίδα, δαδών & fortassis etiam πατρίδα ex πατρίδα. at πατρίδα & πατρίδα, ne videantur esse à parissyllabis nomin. πατρίδα & πατρίδα. Ibidem versu 30, nō quidem, & quum proprium est, & quum appellativum, longam in obliquis vertit in brevem eodemque modo femininum, nō pinguis. an verò etiam ἱέρως, (v. 49) non immerito dubitari potest. nam apud Eust. inde est genitivus ἱέρως, recentia longa, & pro Herculis filio, & pro fluvio: à quibus ἱέρως, populos, & regionem ἱέρως traxisse nomen annotat. S. militum apud Strabonem in iuxta ἱέρως, ἱέρως, ἱέρως, ἱέρως, item ἱέρως & ἱέρως: nec nō compos. ἱέρως: quæ extant etiam apud Stephanum cum femin. ἱέρως.

Pag. 227. v. 2. ἐν non pro ē dicitur, ut super. ores editiones habebant, sed pro ē.

nam ex Ionico eo sit primum ἄν per epenthesein, deinde ἐν per epenthesein & syncopē, ut ἐμῶν & οἷον, ἐμῶν & οἷον, ex Ion. ἐμῶν & οἷον. Il. 1. ὁ δ' ἐν οἷον ἀπὸν χεῖρ, à se depulsa manu. Ibid. v. 14. non memini me legere, quod si in ἀπὸν & ἀπὸν annexū velis, aliter præmonstrat Etymologus; ex α, quod est ὁμοῖα, retro, fieri primum ἀπ, inde ἀπ, pleonasmō ἄν v. Itaq, ἀπὸν nes contextum erit & duobus, sed & tribus, α, π, & ἄν nec encliticum. Eodem modo ἄν ex γι & ἄν, γινεσθαι & ἄν, cōnisse indicantur. Ibid. v. 14. inclinatur etiam in aliis, ut ἐμῶν non equidem. sic in ἐμῶν & ἄν: quæ due coniunctiones interdum, ἀπὸν & ἄν, τὰ νοηματα, disjungunt sensa: interdum ἰπυλῶν & ἀπὸν, interpretantur & declarant, teste Eust. & Suida. significant igitur modo Siue, modo Scilicet. Videlicet: prior ex α, π, & ἄν: posterior ex ἄν, γι & ἄν, composita. Ibid. 35. sed & spondæica paroxytona recipiunt enclitica dictionis accentum, ut ἀπὸν τῶ, aliis cuiusdam, apud Suidam.

P. 228. v. 5. malim δέω, ut v. 9. δέω. ut enim δέω, præterito tempore significat, Quum decretum sit vel esset: ita δέω, Quum oportuerit vel oportuisset, at δέω de futuro, Quum necesse futurum sit vel esset.

P. 231. v. 16. ἐπεὶ sapius indicatio innuitur. similiter etiam cetera particula cum finitis modis interdum construuntur.

P. 237. nu. 52. χεῖρ non legi: at χεῖρ passim & in metrica & in prosa oratione. at licet Pollux ὀπίω quoq, dici testetur, visitatus tamen est ὀπίω. itaq, in his usus magis quam analogia sequenda.

P. 238. num. 100. ὠχέως videtur potius à χεῖρ, derivandum quam immediate à χεῖρ, cuius genitivus visitatus est χεῖρ, non χεῖρ: ut ὠχέως sit is qui bonus & gratus est erga præstitū beneficium & contra ὠχέως, cui præstitum esse beneficium nihil est, cui frustra be-

nefactum est, accepti beneficii immemor,
ingratus. Vide 126 II.

P. 239, n. 10. δαίμων, verum δὲ τὸ δαί-
μωνι vel a tertia perf. passivi τὸ δαίμων, dem-
pto augmento, in os verso, & inserto α. 5
Sic pag. seq. num. 33. malim ἀχθος ex ἀχθ-
derinare, ut μήχθος ex μήχθω.

P. 240 num. 25. ἐλεφολόγος, rectius πα-
ρὰ τὴν ἐλεονά λῆγην, ut ματαολόγος, & simi-
lia, facta compositione ex nomine & ver-
bo. Ibidem num. 42. rectius in Aldina,
Hernagiana & Canteriana editione scri-
ptum αἰετὸς παῖται, ut etiam in veteri cod.
manuscripto. insolens enim est ista compo-
sicio, at praepositionis ellipsis apud poetas
non infrequens.

P. 244. v. αεολός, vulgata editione ha-
bent, αεολογίει δὲ θεοῦ πῶν, διὰ χερσὶν αεὶ
τὸ δαίμωνι, praefatur autem seruus, indi-
gnans adversus hominem.

P. 245. v. 4. ἵκανο pro re divina cita-
tur etiam in vulg. lex. Sed sine exemplo.
malim igitur dicere cum Eustathio, δι-
αμῶδον cum primitivo διαμῶδῳ, (quod
poetis est διαμῶδῳ, apud Hesych.) som-
positum ex Homericis διαμῶ, αἰδοῖς: ut,
quicquid admodum Vaticinari Latinis est
canere vatis in morem, sic Graeci διαμῶ-
δῳ dicatur ὁ ἀδων αἰς ἵκανς αἰδοῖς, qui ca-
nit ut vates divino instinctu verba fun-
dens, sic certe ἱαλτωδῳ, ex ἱαλτῆς & ὠδῳ,
dicitur qui voce simul & fidibus canit.
Ib. num. 62. participium ἀποκινεῖν re-
fert Antesignanus ad Chremylum: vide-
tur tamen potius de Pluto dictum, ita ut
Carion herum duplicis in simulet stultitia,
quod & cœcum sequatur, & mutum, qui
nec videat quidpiam, nec loquatur. nihil
enim adhuc loquutus fuerat Pluto: imo
post interrogatus, v. x minis ad confessio-
nem edendum potest adigi.

Pag. 246 num. 110. rectius fortasse sic
reposueris, ut 104. 148. 27. ἀλακίω, re-
lono, ct. Nam thematis λάκω nulla profe-
runtur exempla: λακίω autem & ληκίω re-
periri, docui supra in pag. 192.

P. 247. num. 8. Τζαζες quæq; δ' ὄρναι
f. ἔρναι: at Moschopolis & Proclus, δι-
όν, f. δία.

P. 248. num. 52. Eustathius affert et-
iam aliud etymon magis consentaneum,
nimirum τῷ δὲ τὸ αἶθρ, ab urendo & ful-
gendo, ignis in morem dicit enim atherem
esse summum purissimam, luce fulgentem
aërem.

P. 249. versu Τὴν κωρ. extat ista scri-
ptura etiam apud scholiastas: alioqui ma-
lim diuise, Τὴν κακοστάμηνος: ut κα non sit
anadiplosis poetica cum κακοστάμηνος sun-
genda, sed poetica coniunctio idem valens
quod αἰ. Paulo post, versu ἡδὴ, in aliis co-
dicibus est, ἀλλὰ πὶ πολλὰ, aliq; multa.

P. 251. num. 43. ex ἵλον & μένος dicere-
tur potius ἵλομηνος, ut λαμάνος, & ἱερμάνος,
& similia. verum igitur ἵλομηνος partici-
piū est, vel futuri temporis, per transposi-
tionem τὴν υ, pro ἵλομην, perdenda: vel aor.
2. poetico pleonasmō τὴν υ pro ἵλομην perdi-
ta, perniciofa: ut γαστήρ ἵλομην Od. p. &
φάρμακον ἵλομηνος, Od. κ. ab ἵλλω sine ἵλας
perdo.

P. 252. num. 77. scribendum potius ἐ-
κὴ, oxytonus, ut est in Indice. licet enim
nulla huius adverbii citentur exempla,
videtur tamen acueniendum, ut cognatum
ἐκαί, & (quod in vulg. lex. sine autore lo-
gitur) ἐκῆ: quæ iidem significant longe:
sed ad locum, vel in loco. Graeci gramma-
tici & lexicographi, ut ἐκαίροι, sic etiam
ἐκὴβόλος, ad ἐκαίον referunt, ἐκαίρον inter-
pretantes τὸ ἐκαίον ἔργον, qui eminens ar-
cet, siaculis: & ἐκὴβόλον, τὸ ἐκαίον βάλλον, qui
eminens iaculantem. ut in prioris compo-
sitione sis apocope, in posteriori verò & apo-
cope & trope.

P. 253. num. 100. χαίον Eustathio &
scholiasta Homericō est aoristum 2. α
χαίον, ut εὐρη & similia, 148. 27. ex-
ponunt enim ἀφελήον, iuenerit. Ibidem
nu. 5. κωμάειν malunt quiddam interpre-
tari Latino verbo, sed a Graecis petito,
Comissari: ut ἐκωμάειν quicquid in loco sit
comif-

comissatum seu (ut Antesign. reddit) pro-
catum adire aliquem, vel commissantium
more ad aliquem ire: alies significat etiam
proterne illudere, more eorum qui Como
& Baccho operantur.

P. 255. num. 40. αὐτοῦ non est pos-
sessum, sed compositum ex αὐτοῦ & ἔχον,
significans eum cui promissa est barba, ut
αὐτοῦ ἔχον (ex αὐτοῦ & ἔχον) cui promittenda
sunt labra. Ibid. num. 44. malim ὁ Do-
rice factum ē communi adverbio ὅ, ubi,
12. 45. ut pag. seq. num. 44. Romana e-
ditio sine i. habet ὅπερ, idem scilicet pro
ἔπερ, ubi. Eadem pag. 256. num. 81. ma-
lim coniuncte μαποδανω: quia scilicet ibi
non apostrophus duntaxat est, sed etiam
crasis, nempe η & α in α longum contra-
ctis: (est enim μαποδανω pro μη ποδανω,
non mortuus fucro) nec vel η per apostro-
pham solet abici, (6, 19) vel α in hac pre-
positione produci. absorberi autem η ab α
potest in crasi, veluti minus sonans à ma-
gis sonora, sicut in verbis, 77. 25. Ibidem
num. 87. τῆλε φίλον forsan aptius ex eo di-
ctum quod δαλὸς & τῆλε δὲ ποτὶ φίλον, indi-
cat amicū etiam longe absentem.

P. 156. num. 66. fœminino ἀῖα per-
peram statuerat masculinum ἀῖος, solent
enim Diores & Iones ex adiectiuis fœmi-
ninis in ἀῖα, quorum masculina desinunt
in ι, eximere posteriorem diphthongi vo-
calem, i, ideoque circumflexum vertere
in acutum. Sicigitur Homerus ὠκείας ἰεὺ
dicit, & βαθυὺν ὕλην, ē mascul. ὠκίς velox,
& βαθύ, profundus, alius. sic etiam Calli-
machus hymno in Dianam, πολέας δὲ ἐπι-
λέξας νόμους: multas allegerat nymphas,
pro πολέας, ē mascul. ino πολὺς iuxta regu-
lam, 119. 3. (at in prosa πολλὰς d. cunt, ex
Ionico & poetico πολλοί, 136. 8) sic etiam
Theognis, ὠκυπτερος ἄρ' ἔχων ἀρ' ἔχων, velocior
permixtus Harpyiis, pro ἄρ' ἔχων. & Hero-
dot. p. 68. τὴν ἐροῦσαν ἀέρονται μάλλον ὅφ' ἡ-
λεῶν, mares in maiori habent veneratio-
nis: quam fœminas, pro ἡλεῶν: at p. 125. 4
apud eundem Herod. ἡλίκ' ἵπποι προπα-

ροxytonas, quia masculinum ἡλίκ' est ba-
ryonum.

P. 258. num. 21. in Romana editione
& scholiis tria ista ὠ, sine accentu scripta
sunt, ὠς ἰδὲν, ὠς ἐμὸν, ὠς ἐβὰδ' αἰματ' ἐρο-
ται: ac primum quidem ὠ, significat post-
quam, simul ac: reliqua duo quam, quan-
tum, quantopere! quomodo ut apud Vir-
gil. eclog. 8. Ut vidi, ut perii, ut ne malus
abstulit error: recte. nam tum demum ὠς
volunt acui, cum ponitur pro sic: velut a-
pud Hom. sape, ὠς φάτο, sic ait: ὠς εἶπον, sic
fatus, & alibi, & ὠς, etiam sic: ὠς ὠς, ne sic
quidem, ne hac quidem ratione. Ibidem
num. 24. malim coniuncte χῶ, ut supra
quoque annotavi in paginam 157. 4. ubi
notandum, singulariter scribi χῶ pro καὶ ὁ,
eliso coniunctionis i, & α in α contractis:
pluraliter verò pro & ὁ scribi χῶ, subscri-
pto, ut χῶ συμπαῖς, χῶ συγγενής, χῶ συμπα-
ριστοί, quemadmodum ex Ori Milefio or-
thographia refert Etymol. sed traditis, in
plurali i. αὐτοῖς, & αἰσθητοῖς, ascribi, ad latius
scribi, more videlicet veteri, καὶ, non χῶ,
ut hodie subscribi solet. Porro ut discrimi-
nis causa χῶ scribitur singulari, & χῶ
plurali, sic fœminino singulari χα scriben-
dum videtur, at pluralis χαὲ vel χαί. In α-
προι tamen & ἀπραι, pro οἱ ἀπροι & αἱ ἀ-
ραι, nihil subscribitur.

Pag. 259. num. 29. malim itidem con-
iuncte ὠδωνις, quia Apollonius apud E-
tymologum tradit ἐκ τῶν πνεύμασι τῶν δα-
σειῶν ὀππρατεῖν, in spiritib. (hoc est, in duo-
rum spirituum concursu) asperum obui-
nere, ut ἐμὸς, ἀπαθον, pro ὁ ἐμὸς, ἀπαθον: in
quo posteriore ut tenuis ab aspero, ita
gravis ab acuto est oblisteratus. Eodem
tamen autore ὠ πῖλος διασωόμενον καὶ ψι-
λάμανον σωδὲν ἡλιπῖαι: id est, ὠ πῖλος per syn-
aliphen ex ὁ εἰπῶλος factum, retinet in illa
crasi asperum simul & tenuem spiritum.
Si itaque superiorem scripturam ὠδωνις
respicias, scribendum saltem ὠδωνις, acuto
post tenuem posito, non ante. Sed magis
mihi probatur prima scriptura: praesertim

quum idem infra in ω , nulla spiritus mentione facta, solum discat: ascribi, $\omega\pi\lambda\omicron\varsigma$. Ibid. num. 41. $\mu\upsilon\epsilon\upsilon\eta\delta\chi$ malim interpretari audictis.

P. 260. in prima odis inscriptione datinus $\kappa\iota\lambda\eta$ non est commodi, sed cause, idcoque Latine per ablativum reddendus, sic, Hieroni Syracusio celeste, s. victoriam adepto, hoc est, qui celeste victoriam fuerat adeptus. est autem $\kappa\iota\lambda\eta$ $\tau\eta\varsigma$ $\mu\upsilon\eta\mu\epsilon\pi\omega\varsigma$ & $\delta\epsilon\omicron\mu\iota\kappa\acute{\omicron}\varsigma$, $\delta\epsilon$ $\upsilon\pi\sigma\iota\mu\alpha$ $\lambda\epsilon\iota\sigma\mu\epsilon\upsilon\sigma$, inquis Etymologus: id est equus singularis, equus sellarius. Sic autem interpretandū esse istam inscriptionem, patet cum ex aliarum odarum inscriptionibus, ut 2 & 4, tunc verò innotentissime perspicitur ex titulo quinta, in qua celestis nomen aliis postponitur, sic, $\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\epsilon\upsilon\alpha\upsilon\mu\iota\delta\iota$, $\pi\theta\epsilon\iota\pi\tau\omega$, $\alpha\pi\lambda\epsilon\upsilon$, & $\kappa\iota\lambda\eta$, Eidem Psalmodi, quadrigis vehiculo mulari, & equo singulari, s. victoriam consecuto. Septima tamen oda sic, $\Delta\iota\alpha\gamma\omega\gamma\epsilon$ $\rho\omicron\delta\iota\omega$, $\pi\acute{\upsilon}\kappa\tau\upsilon$, Diagora Rhodio, pugili, & octava, $\Lambda\lambda\upsilon\mu\iota\delta\omicron\upsilon$ $\pi\alpha\lambda\alpha\epsilon\tau\eta$, Alcimedonti palaestrae. Ibid. v. 4. $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omicron\pi\omicron\varsigma$ $\epsilon\chi\omicron\chi\alpha$ $\pi\acute{\upsilon}\tau\upsilon$, rectius interpretaberis, eximie inter superbas diuitias, scil. praeclit aurum.

P. 261. num. 30. $\kappa\iota\upsilon\tau\epsilon\upsilon$ est potius à $\kappa\iota\upsilon\tau\omega$ vel $\kappa\iota\upsilon\tau\omega$: ab illo per syncopen, pro $\kappa\iota\upsilon\tau\epsilon\upsilon$: ab hoc vero regulariter, ut $\kappa\iota\upsilon\tau\omega$, de quo supra. Vide 126. 11.

P. 262. num. 44. varia est versus istius scriptura. nam prater eam quam secutus est Antesignanus, una sic habet, η $\delta\alpha\iota\mu\alpha$ & $\tau\omicron\mu\alpha$, profecto miracula multa; s. contingunt. altera sic, η $\delta\alpha\iota\mu\alpha$ $\tau\omicron$ $\tau\omicron\mu\alpha$, profecto miraculoso (i. miraculosa, scil. sunt) pleraque.

P. 264. nimis multa, nec minus incerta sunt speciales istae de spiritibus regulae: ideoq. exceptiones innumerae. Quamobrem & compendiosior & tutior est via, si generales, quas praecedente pagina tradidit, perpetuo tibi obuersentur, ac potissimum secunda, quam si spectes, specialibus paucis indigebis. exempli causa, in prima

classe non est opus secunda regula specialis, quia $\alpha\gamma\omega\varsigma$ cum suis derivatum est ab $\alpha\gamma\omega$, non opus est, s. 6. 7. 8. quia omnia quae regulis istis continentur, derivata sunt ab $\alpha\gamma\omega$, quod interdum mare, interdum sal est, non opus est nona, quia $\alpha\gamma\omega\varsigma$ descendit ab $\alpha\lambda\gamma\omega\mu\alpha$, 126. 6. sic non opus est ultima & penultima: quia $\alpha\lambda\gamma\omega\mu\omicron\varsigma$ & $\alpha\lambda\gamma\omega\mu\alpha$ per compositionem facta sunt ex $\alpha\lambda\gamma\omega\mu\alpha$, sicut $\alpha\lambda\gamma$, ab eodem derivatum simpliciter. Ex intermediis autem multa referri possunt ad generalem illam, qua traduntur a quum est $\alpha\delta\omicron\pi\sigma\iota\kappa\omega$, i. congregativum, aspirari, ut in $\alpha\mu\alpha\chi\alpha$ & aliis ab $\alpha\mu\alpha$ descendit. Viceversa exceptiones huius classis omnes pertinent ad alteram generalem, α $\epsilon\upsilon\pi\eta\lambda\kappa\omega$ $\psi\iota\lambda\upsilon\delta\chi$, id est, a quum privationis aut vacuitatis habet significationem, tenuari. Adhuc prima & latius & certius sic poterat statui, $\alpha\epsilon\pi\omega$ cū suis derivatis, siue simplicia illa sint, siue composita, solet aspirari. si enim sic tradita fuisset illa regula, non fuisset opus excipere: $\alpha\epsilon\pi\omega\mu\iota\omicron\varsigma$, $\alpha\epsilon\pi\omega\mu\omicron\varsigma$, $\alpha\epsilon\pi\omega\chi\alpha$ & $\alpha\epsilon\pi\omega\chi\omicron\varsigma$, (quippe quae aliunde sint orta, ex a privativo, & $\beta\epsilon\pi\omega\mu\iota\omicron\varsigma$, $\beta\epsilon\pi\omega\mu\omicron\varsigma$, ac $\beta\epsilon\pi\omega\chi\iota$ vel $\epsilon\pi\epsilon\chi\omega$) nec opus item fuisset in sequentibus hanc ipsam regulam cum nominis exceptionibus iterare. nam ut $\alpha\epsilon\pi\omega$, sic etiam $\alpha\epsilon\pi\omega\mu\iota\omicron\varsigma$, & comp. $\alpha\epsilon\pi\omega\chi\alpha$ $\pi\alpha\upsilon$ $\alpha\epsilon\pi\omega\pi\upsilon\upsilon$, (cum diminutivo $\alpha\epsilon\pi\omega\pi\upsilon\upsilon$) & similia, solent aspirari: Aolice tamen ex iis tenuantur quaedam, ut $\alpha\epsilon\chi\epsilon$, & $\alpha\epsilon\pi\omega\pi\upsilon\upsilon$ quum herba nomen est: interdum etiam alia. Atque haec generalius praefari libuit: deinceps specialia tractabuntur. $\alpha\lambda\gamma\alpha$ substantivum pro mari (nam adiectivum significat marina, vel vana, ex masc. $\alpha\lambda\gamma\omega$) suspectum est nonnullis: alias pro piscatione marina ponitur: (qua & $\alpha\lambda\epsilon\iota\alpha$, per syncopen ex $\alpha\lambda\gamma\iota\alpha$) item pro vase in quo sal vel teritur vel ponitur: nonnunquam pro congregatione & coetu: δ quibus significationibus duae priores pertinent ad η $\alpha\gamma\omega$, mare: tertia ad η $\alpha\lambda\gamma$: sal: postrema ad $\alpha\lambda\epsilon\iota\omega$ confertur, frequentos. Suspecta etiam paulo infra $\alpha\lambda\gamma\alpha\tau\omega$

ἀλιπάρων & ἀλιπάρων pro impinguis: veriora
sunt ἀλιπάρων (ex a privativo & λιπαρῶ
pinguifacio) & ἀλιπαρῶν, ex a priv. & λι-
παρῶς pinguis. Hesych. certe pro ἀλιπάρων,
quod apud Etym. est habet ἀλιπαρῶν, expo-
nens αἰχμητῶν, squalida. Inanis etiam
distinctio est de ἀλιάρῶς & ἀλιάρῶς, ac
falsa etiam posterioris ἀλιάρῶς expositio.
nam ἀλιάρῶς non est adiectivum signifi-
cans herbosus, sed est proprium nomen
urbis: ut apud Hom. initio Bæotia Οἱ πε-
Κορώναι & ποίνεον Ἀλιάρων, Οἱ πελάταιας
ἔχοντες, id est, quique Coroneam & herbosum
Haliartum, & qui Plataeam tenebant.
Quod autē aspiretur initio, ostendit non
solum origo, (nam ex eo traxisse nomen
videatur quod τῇ ἀλὶ ᾤδῃ), mari rigatur)
sed etiam & ex factum propter sequentē
aspiratam. nam ποίνεον Homerus ibi di-
xit pro ποίνεον (6.11.) herbosum. herbo-
sum autem Haliartum propterea, quod
paludes habet & lacus aquisque rigatur,
ut tradit Eust. Ibidem pro ἀλῆς Hesychi-
us, Etymologus & Suidas, habent ἀ-
λῆδες. Ibidem v. ultimo ἀλῆσαι legitur
apud Hesych. quoque sic expositum, & qui-
dam masculino genere οἱ ἀλῆες διχαζόμενοι.
sed non sine mendis suspitione. verius enim
fæminino significat iniusta, peccatrices:
ex masc. ἀλῆς: iniustus, peccator: hoc an-
tem per syncopen ex ἀλιπάρων, eodem He-
sychio teste.

P. 265. è media columna v. 3. sustuli
ἀλιπάρων per erro. scribendum enim ἀλῆπάρων,
ut præter Etymologi & Hesychii testimo-
nium docet ipsum etymon. nam ex ἀλῆ-
μας est ἀλῆτης, ut e synonymo πλάσσωμαι
πλάσθης, 126. II. inde ἀλῆπάρων, ut e πλάσθης
fit πλάσθάρων, apud Hesych. & Suidam.

Ibid. secunda sectionis colum. 1. mendo-
sum est ἀλῆπάρων, erroneo nate ex Hesychii
codice male distincto. sic enim legendum
ἀλῆες, ἀλῆες, πλάσθαι: ut paulo post sequi-
tur ἀλῆες, ἀλῆες, πλάσθαι. Sciendum tamen hac
apud Hesychium tenuari, ut supra quoque
memoravi. & apud eundem tenuari et-

iam ἀλῆπάρων: item ἀλῆσαι & ἀλῆτες, quibus
& primitivum ἀλῆς tenuatur a nonnullis,
& Eolice magis quā regulariter: cum
enim ab ἀλῆ aspirato themate descendant,
aspirari & ipsa debent iuxta regulam.
Discrimen vero quod inter ἀλῆς & ἀλῆ-
ς statuit, nescio quanti sit momenti. ἀλῆ-
ς sane, sine ἀλῆς, significat primum lu-
stro: deinde, peracta lustratione cado,
10 mactō: ut apud Etymol. χύτρα τί οἱ χυάω,
καὶ ἡνίστα ἔνπμα μήλα. Ibidem è 2. colum.
sustuli ἀλῆπάρων: quia diuise scribendum
ἀλῆ πάρων, sale aspergo. Paulo post pro
ἀλῆπάρων, malim ἀλῆπάρων, ut est apud Nonn. p.
15 46. & 176. ac significat illa vox non so-
lum trituratorem, sed etiam agricolam,
ut in posteriore Nonni loco, πατήρ δ' ἑμὸς
ἔστιν ἀλῆπάρων. Ibid. col. 3. pro ἀλῆπάρων.
(quod apud Galen. extat lib. 6. De simpl. med.
20 facult. apud Dioscor. est ἀλῆπάρων, itidemque
ammi apud Plinium, alicubi etiam am-
mimum.

P. 266. pro ἑλῆδερῶς malim ἑλῆδερῶς ut
ἑλῆδερῶς: composita enim hac ex ἑλῆ siue
25 ἑλῆς, calor solis, & ἑρῶ torreo, calefacio.
apud Hesych. verò est ἑλῆδερῶς, tenui spiri-
tu, & 4 diphthongo in secunda syllaba. Ib.
col. 2. ἀλῆμας est potius tortus, Hesychio
vero armilla, nimirum tortilis, torques.
30 Ibid. col. 3. pro ἑμῆς apud Hesych. est ἑμῆς.
Prosequenti verò ἑμῶς metuo ne scriben-
dum sit ἑμῶς, agmen emissum alicunde,
ab ἑμῆς mitto. Ibidem ex iis quæ hic aspi-
rantur, quedam apud alios tennantur, ut
35 ἑλῆδερῶς & ἑλῆδερῶς, cum suis derivatis sic
ἑλῆς & ἑλῆ apud Hesychium. ἑμῶς etiam,
cum derivato ἑμῶς, quod est ammiculus, a-
pud Homerum.

P. 267. col. 1. v. 3. οἶος quatio, verius
40 est οἶος: cuius simplex οἶος quatio monox,
apud Etymol. Ibid. v. 7. ἰνῆμα Suida est
ἰνῆμα, singularis vel solitaria. Pro ἰνῆ-
μας: autem, quod initio secunda colu-
mna legitur, vereor ne scribendum sit ἰνῆ-
μας, ut apud Arrian. οἱ ἐν πελάγεσσι ἀ-
νῆμας καὶ ἡνίστα, qui ex vultu ἡνίστα

rodianum scribens, qui dicitur praesens esse putaverit, cum sit futurum potius. Ib. num. 23. ad cuius poteris adicere αἰώ. ut enim φάω pro φῆμι, sic βαίω pro βῆμι usitatum est. at num. 24. ubi nam iuveni si pro ημι, non venit in mentem, si respexit ad αμφιουμ, ac pro αμφιμα, quare in lexicis vult αμφιουμαί, si videndum esset ημι. nam in αμφιμα non est ultima praepositio, sed prima verbi littera: ut Ba-
dum quod tradit αμφιμα, αμφιουμαί, esse dicitur ημι. legitur autem stud αμφι-
δου apud Pollucem lib. 7. ca. 12. inter has synonyma αμφιμαί, αμφιμαί, αμφιουμαί, moxque subiungitur et participium ημι-
μαί.

P. 324. v. 22. pro αἰώ malim αἰάω: ut id ex αἰω fiat per solum auadiplasi-
smum. αἰάω certe dixerat & origi-
nem habet & significationem. Ibidem
v. 47. δαίω & δαώ profecta sunt ex δαίω,
ut docui supra in pag. 193. δαίω vero
confingere ad formationem noviss. δαίω,
non est opus, ut ibidem Herodiani testi-
monio probavi. & sic Etymologus quoque
in δαίω & δαώ tradit δαίω πῖματον esse
αἰάω πῖματον. Ibid. v. 55. nescio cur
αἰάωμα inter parum usitata ponat. est
enim αἰάωμα poetis usitatissimum, ut
didici maius p. 68. Hom. Il. αἰάω πῖματον
χρησάμενος αἰάω. αἰάω, ne me ut plane igna-
num ac simidum terreat. Lucian. χρί-
σταλ δαδῖματος, huius videtur terrens.

P. 325. v. 20. verum est δαίω, quod
precedit v. 10. ut ostendi supra in p. 192.
Ibid. v. 23. parperam ē receptorum the-
matum numero citatur: χερσίων. nam
& regulare est (denotatum scilicet ē prae-
med. χερσίων, ut πῖμα ex πῖμα) &
usurpatum ab Aristos. atque Xenophi.
Contra in χερσίων, quod non minus est
usitatum, sublata est princeps primitivi
ἐπιπύ littera. nam inde factū est prae-
med. χερσίων, ab abm in talibus verbi reperi-
tis Aristotele (144.9.) & p. 100. siue in sermo.
Ibid. v. 35. nō opus est thematice in τω, quoniam

aor. ἔλθω, ἰδῶν, ἰδῶν & familia, habent
tantum syncopen τῷ v. Eodem modo fa-
cile possumus carere verbo ἵστω, quod po-
nitur columna sequentis versu 13. nam ἵ-
στω cum suo comitatu, ita sit αἰστω, ut
ἡλπῶ, ἡμῶν, ἡλπῶν, ἡλπῶν, & familia; αἰ-
thematibus in τω, αἰστω, αἰστω, αἰστω,
αἰστω, 148. 27. Etymol. sane doctissimi
agnoscit, exponēs ἡμῶν & πῶν τω & fa-
lio. De δαίω, quod sequitur, dictum est in
pag. 200. Similiter de χερσίων in p. 184.
Ibid. v. 42. καρπομαι & καρπὸν pene immo-
rito de usitatorum tabula submouentur,
ac praesertim καρπομαι.

P. 326. v. 19. αἰάω legitur apud Hom.
& Herodotum apud Plut. vultus αἰάω
μαί ab αἰάω. Nec αἰάωμα, quod est
usitatum quam αἰάωμα & αἰάωμα.
Ibid. v. 47. πῖμα poetis usitatissimum.
Ibid. v. 49. fortasse non opus est thematice
πῖμα, quoniam usitata sit πῖμα, sic αἰάωμα
seq. v. 4. non videtur necessarium ἰδῶν
πῖμα, quoniam exte. πῖμα. ex his enim sunt
verba ἐν τω, ut φέρω, πῖμα, & si-
milis, a primitivis in τω, φέρω, πῖμα.
Etym. sane πῖμα, πῖμα, πῖμα aor. ἐπῖμα
cum participio πῖμα, αἰάωμα deducit, 54.
28. & 55. 10. φέρω tamē pro φέρω sine
φέρω usitatum esse Bithyni, idem testi-
m. Etymologus. Ibid. col. 2. v. 1. αἰάω, &
col. praecedente πῖμα, sunt quidem usi-
tata themata, sed non eadem signif. qua
πῖμα. Ibid. v. 7. super hac αἰάω, docet
πῖμα, quoniam αἰάω per syncopen ē πῖμα de-
ducere liceat. Ibid. v. 21. non magis im-
digemus verbo πῖμα, quam supra (193.
& 324.) verbo δαίω. αἰάω δαίω, αἰάω,
δαίω, verum sunt aor. 1. passivi, & αἰάω sic
ἐπῖμα, ἰδῶν, ἰδῶν, & familia, a thematice
fine & Eolice πῖμα. vide 366. 31. Ibid. vers.
33. de αἰάω & αἰάω vide quae in pag. 214. an-
notavi. Ibidem v. 52. πῖμα videtur omitti
potuisse, quoniam praeter med. πῖμα sine o-
mnino impedimento posset ē παῖς φοῖμα,
ut ἐπῖμα αἰάω, ἰδῶν αἰάω, & simi-
lis. Vide 154. ibidem vers. 50. usitatum
quod dicitur

quidem est nō, sed fere apud poetas, & si-
gnis. diuersa. descendit tamē inde nō, ut
πiω ex πiα, φθiω ex φθiα, φθiω ex φθiα.

P. 327. πύχον & φύχον sine saltura po-
tuerunt praeferri, quum αορ. ἐπύχον, ἐφύχον, &
& similia, referre liceat ad πύχον & φύχον,
§§. 2. Ibidem vers. 11. ὠδισαυαί pro ὠδισ-
σάυα, polliceor, non est inusitatum sic e-
nim Xenoph. ὠδισαυαί ἔχαι, recipio & pol-
liceor me habiturum. Sic etiam χύω v-
sistatiff. in prosa pariter & carmine. Ibid.
χέω & χύω potuerunt & ipsa fortasse prae-
termitti. nam χύω, χύεις & similia, pos-
sunt deduci vel a χύω. (§§. 1. & 9.) vel ab
Eolico χύω, sublatā prepositiva, 180. I
23. itidemq. in χύωσος (unde apud Eusth.
est ἰσὸν τοῦ ἐκ χύωσος) Eolice fortassis ita
retractus est accentus, ut in φήωσος, κτι-
μωσος, & similibus. Ibid. & φύχον vsitatum
est & φύχαι, pro ficcare. 2

Pag. 328. v. 45. pro κύν, utile est, apud
Sophocl. invenies κύν πέλος, unde compos.

ΛΕΩΤ.

P. 329. v. 4. *pro acuto πᾶν, quod hic legitur, in vulg. lex. inuenies circumflex.* πᾶν, *quasi contractum ex πῆαν, quod tamen pugnat cum regula 87. 21. Sic ubi ergo πᾶν reperitur. oportet ut per synopen sit factum vel ex πῆαν nauigans, vel ex πᾶν existens, ut ἀειπόμενος, ex ἀειπόμενος. At ἐμπῆς, apud Hom. per apocopen ex ἐμπῆστος, teste Etymologo, Suida, Eustath. Ibidem v. 8. αἰδέσθαι citatur in vulg. lex. ex Homer. Odysf. cum isdem interpr. sed mendose. scribendum enim αἰδέσθαι: ut est Od. ἔνθ' αἰδέσθ' ἐπὶ καλῇ, intus cantans voce pulchra. at Od. Ἔριος δ' ἔνθ' ἄκρον αἰδέσθης ἐπὶ καλῇ, ab αἰδῷ, quod eiusdem est significatio- nis, & in prosa dissyllabum effertur αἰδῷ. Ibidem v. 21. κορυδαίνω Etymol. vel regu- lariter ortum vult ἐκρύδις acornus, ut sit, acornatur: vel per synopen κρύς ὡς γα- λέα, ut sit, in morem galeæ assurgis, pro κορυδαίνω: vel per metathesin & tropen ex eodem κρύς, pro κορυδαίνω. Ibidem v. 23.*

pro λέχεται, qui dextra: etiam apud Hesychium scribendum fortasse λέχ, ut pro λέχεται apud eundem Hesychium Suidas & alii habent λέχων: nisi poetica hic sit epenthesis. Ibid. vers. 4. ἀεικέλιος ci-
tatur idem Hesychius pro quo alibi ἀεικέλιοςται.
Sic v. 26. pro eiusdem Hesychii οἰέται,
sine diphthongo reperies alibi οἰέται: pro
ἡδύατος, alibi ἡδυατός, circumatur, man-
suescit. vers. 28. mendosum est ἐπίρριπται:
verum, ἐπίρριπται: idque non praesens, sed
praeteritum perfecti. ἀρίστω, ut ἐόρπταν) ἀ-
ρπύτω. vers. 39. ἄνθρωπος pro moratus, in-
cessans, alibi non reperio quam in vulg.
lexicis. videtur accipi etiam posse pro in-
fusus per colum, ab ἡδω colo, per colum,
transmitto, quod & circumstexeo ἡδω.
at πνιγνός, verius est, qui iucitur, qui per-
soluitur: percussus, seu qui percussus est,
ἡννομανός. vers. 48. ἡμειρόμανοι legistis etiam
apud Hesychium, iidemque οἰεῖσινται: al-
ibi veroper ἡμειρόμανοι & ἡμειρπονται. apud
eundem etiam est ἀεζωσάμεν, exposi-
turus πορθεύμεν: alibi vero ἀπρτοάμεν, ἀπρτο
vasto.

P. 331. v. n. non scribendum est πα-
τιῶδισι, quasi compositio sit ex πατὼ &
ᾠδῷ, ut innuit interpretatio, patulo ore
canentes: sed πατιῶδισι, ut Theocriti
(Idyll. 15.) & rextius habet & scholia: Do-
rice nimirum pro πατιῶσι, 3. 26. &
12. 53. Sunt qui malint πατιῶδισι, ut
poetica epeni hebi tū, factum sit ex πατι-
ζῖν, quod apud H. sych. extat. Suidas pro
eodem habet πατιζῖν, quod (ut Hesych.
sumit πατιῶσι) exp. ἡλατῶναι, at schol.
Theocriti πατισμῶν, loqui ore latius di-
dūcto. Ibid. v. 40. Etymol. ἐπαύρῃναι non
presentis esse tradit, sed aor. 2. idēq; ex-
ponit etiam ἀπαύρῃν. Hesych. quoque ut
ἐπαύρῃ, sic ἐπαύρῃν exponit: per aorist.
ἀπαύρῃ, 148. 27.

P. 332. v. 1. $\epsilon\pi\epsilon\upsilon\gamma\mu\alpha\upsilon\sigma$ legitur apud Hesiod. Erg. 2. ubi Moschopulus quoque per syncopen dictum unum pro $\epsilon\pi\epsilon\upsilon\gamma\mu\alpha\upsilon\sigma$. sed tunc scribendum potius $\epsilon\pi\epsilon\upsilon\gamma\mu\alpha\upsilon\sigma$, eliso tan-

ταυτο, ut in ἀρχαῖς, ἱμαῖος, & similibus. aliaquin eadem syncope factum videretur ex ἱπυῖος, a them. ἱπυῖος, quod. Hefychio est ἱπυῖος, inuestigo. Dorice esset pro ἱπυῖος, 12. 51. Ibid. 47. v. 2001 legitur apud Hefych. cum in eadem expositionibus: sed non sine mendis suspitione. Ibid. v. 54. puto diuise legendum κληρω. διομοθεῖσι. Ibid. uers. 55. πηλίκου, deducunt alii, a themate in ω.

Pag. 333. v. 1. oxytonas scribendum est: ἀρχων, sine coniungas, ut in Epigramm. conuinct legitur ἀρχ. ἑκτα: sine diuisas, ut II. diuise reperitur ἀρχ. παριστων. est enim temporis non presentis, sed aor. 2. ut ἀρχων, & similia. In Romana & Basil. edit. diuise scriptum ἀρχων καὶ δὲ. Od. p. ut paulo ante: ἑχι παριστων. uers. 2. rectius ω. ὡς παρ δὲν λέγει, diuise, & tempore nō presentis; sic aor. 2. ab ω. ὡς παρ δὲν. 36 f. 52. uers. 5. μωῶν ὄντι. est potius a μωῶν: nam inde apud Eurip. est: ὄντι μωῶν: ὄντι μωῶν, non dicitur esse in medio: & apud Plut. ὄντι μωῶν ὡς αὐτοῖς, παρὰ καὶ μετὰ αὐτοῖς adhuc in medio esse. uers. 15. ῥεττιμὰ ἄντα. 25. λῶντι & ἡμῶντι: nam ἡ ἡμῶντι ποιεῖται dicitur ὡς ἡ ἡμῶντι ἀντι. uers. 19. forsan μωῶν ἡμῶντι, grandibus uentis: uerbis, ex adiecti μωῶν ἡμῶντι. v. 20. forsan οὐ ἡμῶντι, miseris gementis, ab οὐ. 30. x. 6. miserabilis, & ἡμῶντι gemis. uers. 27. malum ἀφ' οὐ ὄντι, ex ἀπὸ. & ὡς ὄντι. Sic: tamen apud Suidam quorū ἀμφιματῶν. Regitur expositum ἀπὸ δὲ, ex uerbo: quum: ea signif. dicitur potius ἀμφιματῶν, (ex ἀπὸ ἀβ. de, & ἡμῶντι. quod uisitatū est ἡμῶντι. & diminutivum ἡμῶντι, uisitatū est q. uisitatū est detrahitur: ἀμφιματῶν ἀντι. (ex eodem ἡμῶντι, & ἀμφι circum) uisitatū est circumponere, uers. 28. Hefychia. 40. ὡς ἡμῶντι, quod exp. saturati, est forsasse potius a neutro περὶ ἡμῶντι, quod si quā si ceptum esse uers. ad ambitum labitur. nam περὶ ἡμῶντι ἄλτιντι est, ut apud Xen. περὶ ἡμῶντι οὐδὲν, circumdu- 4. ἡμῶντι labro ferico. itidemque περὶ ἡμῶντι, si

ne diphthongo, esset abunda posita, uel saturare illa, & ἡμῶντι labrum: hoc a. ἡμῶντι ἡμῶντι pabulum. v. 29. ἡμῶντι, ἡμῶντι, a themate. in ἀπὸ. ὡς ἡμῶντι: sic enim Diofcor. lib. 2. ὡς ἡμῶντι μωῶντι dixit. v. 38. ὡς ἡμῶντι uerum est a themate in, ὡς ἡμῶντι. in ω. significacionem haberet, a themate. v. 45. ὡς ἡμῶντι ὡς ἡμῶντι in ω. v. 48. in ἀπὸ. μωῶντι potius a themate, in ω. quā si 10. aliqua in re expandit. frequenter μωῶντι: unde perfect. ἀπὸ. μωῶντι, expandit, explicat. v. 50. ueretur ne diuise forsan dicitur si uel ὡς ἡμῶντι, probe pugnat: uel ὡς ἡμῶντι, probe & strenue pugnat.

P. 334. v. 7. ὡς ἡμῶντι uel ὡς ἡμῶντι: ut apud Theophr. est Decas, ὡς ἡμῶντι uel ὡς ἡμῶντι, ὡς ἡμῶντι. Pollux. lib. 6. c. 39. uel diuise ὡς ἡμῶντι. 20. μωῶντι: sed ὡς ἡμῶντι magis est poet. Suidam. Reperitur etiam ὡς ἡμῶντι, ἀπὸ. μωῶντι, nobis uentis: quae in ἀπὸ. μωῶντι, ἀπὸ. μωῶντι. Plutarch. v. 13. scribendum ὡς ἡμῶντι ex Hefychio, Etymologo, Suida, de rina μωῶντι. 25. ὡς ἡμῶντι. v. 23. ὡς ἡμῶντι, est apud Plut. πολλοῖς, ὡς ἡμῶντι, tempore presentis: dicitur etiam sine diphthongo ὡς ἡμῶντι: a barytono. ὡς ἡμῶντι. ὡς ἡμῶντι potest esse mod. fut. Atque etiam 30. ὡς ἡμῶντι, ut ὡς ἡμῶντι, ὡς ἡμῶντι, & similia, 149. 28. Sic uersu sequ. μωῶντι, ὡς ἡμῶντι, interdum potest esse fut. mod. a. μωῶντι. v. 35. ὡς ἡμῶντι, est a themate in, ὡς ἡμῶντι, arguunt ὡς ἡμῶντι & ὡς ἡμῶντι apud Aristot. & Theophr. Idem iudicasset de 35. ὡς ἡμῶντι, v. 29: uis apud Diofcor. lib. 2. de hedera inuenisset, ὡς ἡμῶντι, ὡς ἡμῶντι. uers. 48. scribendum ὡς ἡμῶντι a themate in ω, doctum. uers. 49. ὡς ἡμῶντι legimus. 40. v. 1. sed ἀπὸ. μωῶντι, v. 50. ὡς ἡμῶντι, signum cardis potius, nonam habet opinionem.

P. 335. v. 3. suspectum est ὡς ἡμῶντι. v. 8. pro uerbo apud Hefych. est ὡς ἡμῶντι, forsan e uerbali a non per aphere sin, exponitur enim ἀπὸ. 4. audit, audire caput, sciscitatur. uers. 16. scribendum ὡς ἡμῶντι. uers. 24. legitur ὡς ἡμῶντι.

καὶ ὁ δὲ αὐτὸς ἀπὸ Hesych. sed malim
φάλαγγος, à phalangio, non à phalange
facta derivatione. vers. 33. καὶ τὰ ἀπὸ
ἐνδεκάσι. ἀπὸ τῶν. vers. 45. ὅτι ἐστὶν
ἐπὶ δὲ καὶ αὐτοῖς, ut supra 309. 10. et vers. 5
44. scribebatur vel πηρὺ μῆνος, vel πεπρω-
μῆνος, à πηρὺ οὐ μῆτις: vel πηρὺ μῆτος, conāt,
ἀπὸ ἐγὼ μῆαι conor.

Pag. 336. v. 5. scribebatur ἀναρχοῖσι,
vel circumflecte ἀναρχοῖσι, ab ἀναρχοῖσι, ὡς 10
alium colorem indico. Ibidem ἐν δὲ
καὶ potest etiam futurum esse, per Ionicam
dialysin (56.7.) ab ἐν δὲ καὶ: sicut ἐν δὲ καὶ
ab ἐν δὲ καὶ, instruo, apparo. vers. 24. μετὰ
ne scribebatur fit αἰνῶν. Attice videlicet 15
pro αἰνῶν, ab αἰνῶν, 161.7. vers. 28. pro
ἐξ ὁρῶν, reperitur etiam ἐξ ὁρῶν, ὡς
ἐξ ὁρῶν, posterior est perfect. ἐξ ὁρῶν
μῆνος, apud Suid. Etymol. & Hesychium.
Similiter & καὶ ὁρῶν, apud Basil. &
καὶ ὁρῶν, apud Diog. Laert. ἀναρ-
χῶν, vers. 37. suspectum ἐν δὲ καὶ, ut sit
pro αἰνῶν, 218. 55. verius αἰνῶν, quod
precedit, & ἰμῶν, vers. 38. ἔπειτα &
ἔπειτα referenda sunt ad ἔπειτα, ὡς. Jones 25
nam ἐκ contrā ἔπειτα per dialysin faciunt.
ἔπειτα, atq. inde poeta per epensibin ἔπειτα,
182. 44. legitur autem contractum ἔπειτα
apud Hermog. in responsio quodam, ἀπο-
φῶν, ἔπειτα: & apud Pausaniam, ἔπειτα
ἔπειτα: at ἔπειτα apud Hesych. v.
42. rectius, ὡς ἐν δὲ καὶ, ἀπὸ ἐν δὲ καὶ, ὡς.
vers. 44. μῆτις verius est à themat. in ὡς,
ut dōni in pag. 333, v. 5. v. 48. λαίωμα, &
αἰδῶν, falsa sunt themata: vera sunt
λαίωμα & αἰδῶν. Doriceque & Jones
v. 10. verius est (12. 50.) non modo in pri-
ma, sed etiam in tertia coniugationis the-
matibus: ut apud Stobonem ex Eusebio, in
ἐξ ὁρῶν, ἀναρχῶν, pro ἀναρχῶν, ab ἀναρχῶν: &
ἐξ ὁρῶν, apud Herodot. p. 27. pro ἐξ ὁρῶν,
in quo afflictebat supplicio, à ἐξ ὁρῶν, sic a-
pud Hesych. legitur ἐξ ὁρῶν, pro ἐξ ὁρῶν, ab
ἐξ ὁρῶν & μῆτις, pro μῆτις, à μῆτις. 45
Apud Doric. verius est α, contractum.

ex α, vel α, vertitur in ω. ut enim Theo-
cr. Idyll. α, dicitur καὶ δὲ καὶ pro καὶ δὲ καὶ, videns,
sic in Archilochi epitaphio, ἔπειτα pro ἔ-
πειτα, ἀπὸ ἀπὸ. ἀπὸ ἀπὸ. ἀπὸ ἀπὸ.

P. 337. v. 17. καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ indicativum
est Dorice, ut Etymolog. tradit. particip.
fieri καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ Doricum esse pro καὶ τὰ ἐν
δὲ καὶ, poeta καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, dicitur ἔπειτα
simpliciter ἐν δὲ καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ. Od. 1. & τὰ ἐν
καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ. Ibid. v. 50. idem in καὶ τὰ ἐν
δὲ καὶ duplicato vide 423. 35. & 430. 44.

P. 339. vers. 20. in καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ & sequenti-
bus, non est pro reduplicacione, sed est
augmentum: nec enim presentis, sed pra-
teriti temporis sunt ista verba, formata
non simpliciter, sed per syncopen: ideoque
significationem habent non activam, sed
neutram. ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ igitur verius significat
praesse quam praeficere. & καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ non
est pro καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, quod significat constitui-
mus, sed pro καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, sine καὶ τὰ ἐν δὲ καὶ,
constitui sumus, constitimus. sic ἐπὶ τὰ ἐν
non est pro ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, praeficiunt, sed pro ἐπὶ
τὰ ἐν δὲ καὶ, praefecti sunt, vel instant, contrā
ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, 199. 25. eodem
modo τὰ ἐν δὲ καὶ significat astate: at τὰ ἐν
δὲ καὶ in iuxta vel prope: & τὰ ἐν δὲ καὶ, in
τὰ ἐν δὲ καὶ, statuat. nam ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ in presenti
imperfecto, futuro primo, & aoristo pri-
mo, significatione habet activam, sibi dē,
statuendi: at in imperfecto, plusquamper-
fecto, & aor. 2. neutram, standi: quod testi-
monio probare non est opus, quum ex em-
pla passim occurrant in carmine pariter
& prosa. Esse autem praeteriti temporis
haec ab α inchoata, testatur Eustathius
quoque, nam ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ per syncopen factum
tradit ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, & ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ
sic imperat ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, stat. at ἐπὶ τὰ ἐν
per pleonasmum ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, stat, ut καὶ δὲ καὶ
καὶ. In quibus manifestiora syncopes e-
runt vestigia, si referuntur potius ad ἐπὶ
καὶ quam ad ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ: veluti ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ
ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ, non ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ factum dicitur. Ety-
molog. vero duplicari syncopen indicat,
quum ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ ex ἐπὶ τὰ ἐν δὲ καὶ esse concisum do-

est verbale ἀπὸ τοῦ, ut ἱππῶν; ab ἱππο-
μα. vers. 56. u Dorice & Ionice pro u, non
est tantum in prima, sed etiam in tertia
coniugationis verbis, ut docui supra in p.
336. u. 48.

P. 346. u. 2. scribitur etiam ὑπερλόγη,
secunda breui. vers. 38. tenuatur etiam
ἐν ὑδρὶ supra, 338. 23. Ionice forsitan vel
Æolice, communiter enim aspiratur, ut
& primitivum ἔω. vers. 30. ἱππὶ agnoscit
Etymol. quoque: sed ita ut ἱππῶν discat et-
iam perfectum esse posse, ab ἱππῶ, poetice
videlicet sine augmento. vide supra 338.
16. 22. & infra, 349. 11. vers. 56. αἰ-
κῶν est pro: αἰκῶ, ab αἰκῶ. (180. 17. &
103. 9.) u ἱππῶν ab ἱππῶ 345. 40.
αἰκῶν autem non videtur posse consistere
nisi forte in secunda persona sit positum
pro αἰκῶ, & remitteretur.

P. 347. u. 14. ἱχθὺς verius est ἀχθῶν, 20
quemadmodum in paginā 19. u. 10. & 20
Herodiano attuli ἱχθῶν ἀπὸ αἰχῶν. ἱχθὺς enim
hanc significationem nō habet, & ἀχθῶν
est etiam aor. 1. ἱχθῶν apud Hesych. vers.
20 scribendum est non αἰχθῶν, ἀ αἰχθῶν,
quod non extat. Sed αἰχθῶν, ἀ αἰχθῶν, tun-
do, fodico, ita scilicet ut ἡ αἰχθῶν, solet fodi-
cari vel degenti: Aristoph. Nubib. 12.
πῆτ' ἱφλάμα καὶ αἰχθῶν, καὶ πῆτ' ἱφλάμα. u.
24. ἱχθῶν non est auctum in principio,
sed in medio: neque simplex est: hema. ἱχ-
θῶν, (quod hic & in indice fingit) sed
compositum, ὡς αἰχθῶν. sign. si quis exterge:
ita videlicet ut ἱχθῶν est ab αἰχθῶν. ver.
29. ὡς αἰχθῶν est a hema. in ἱχθῶ.

P. 348. u. 6. ὦμα legitur apud He-
sych. quoque: sed alphabetica series immut
scribendum ὦμα?, ab ὦμα. vers. 8. non
dubium est quia scribendum sit ὦμα, ut
testes erant; quod est pl. 1. quam perf. pass. 40
ab ὦμα. 86. 6. vers. 6. ὦμα non
est a compositio them. ὦμα, ut arbitra-
tur Antesignanus, sed a simplici ὦμα,
ut prius ostendimus in pag. 350. u. 26.
vers. 4. κατὰ, cum simplici ἐοικῶς, non 45
conueniunt eam catalogo quā ab ἱππῶ

choata augentur assumpto, 139. 16.

Pag. 350. u. 26. ἐν ὧν (ἐ quo compos-
sunt ἐπὶ νῦν & παρὲν νῦν) supra (348.
36.) ab ἐν ὧν, hic autem ab ἐν ὧν: supra
temporaliter autem vult, & in u. vers. hic
autem syllabice primum, inserto videli-
cet: deinde temporaliter, syllabico au-
gmento: in u. vers. Ἄντις, ita utrobique
pro composito themate accipit sed fallitur
10 utrobique. nam ἐν ὧν est a simplici them.
νῦν, ideo, ἀ fronte αὐτῶν, ut satis pa-
ter ex Il. 4. μένομεν νῦν ὧν ὧν, largam-
feruebant materiam. idemque etiam νῦν
dicitur, ut Od. 11. πῦρ ἐν νῦν, ignem pro-
15 bestruere ambo ἀ νῦν aceruo, cumulo, ἀ
quo apud Plutar. est πρὸς ἐν νῦν, rogam-
struxerunt: & apud Herodot. 227. ὧν
νῦν ὧν ὧν, materia coaceruata lucē
circundare. ἐ νῦν enim pleonasmō & u. sit
νῦν, exinde pleonasmō & u. νῦν.

Pag. 351. u. 17. παρὲν commodius ἀ
παρὲν deducitur, per syncopen, ut παρὲν
παρὲν, παρὲν ἀ παρὲν. vers. 18. su-
spectum est aor. παρὲν, quare scriben-
dum fortasse παρὲν, tempore presenti,
quod significat passim decantari & cele-
brari, vel cantu circumsonare.

P. 353. u. 5. apud Hesych. rectius uno
ἀπαλῆν, nimirum a verbo ἀπαλῆν,
30 quod exp. ἀμῆν, non curare, negligere:
Æolica nimirum forma: ut παλῆν, pro
παλῆν, ἀ παλῆν seu παλῆν. in ipso etiam
ἀπαλῆν & α. Æolice videntur ex μ & ε
facta. vers. 24. ἐπὶ παρὲν simplex potius
35 quam compositum est verbum. ut enim
ἐπὶ παρὲν ex ἐπὶ παρὲν per anadiplosin fe-
ri tradit Etymologus, sic ἐπὶ παρὲν ex ἐ-
παρὲν per eandem reduplicationem fa-
ctum esse probabili ratione dicemus: &
40 consimiliter διπὸ παρὲν ex διπὸ παρὲν: quā-
obrem etiam Homerus aorist. ἐπὶ παρὲν
posteriore coniungit, Il. 1. ὡς ποτὶ μάχῃ
διπὸ παρὲν, καὶ ὡς ἐπὶ: & Hesych. cum
scholiaste exponit eundem per aoristum δι-
πὸ παρὲν. Eustath. imperfectum esse vult ἐ-
45 παρὲν, ut παρὲν: ut quemadmodum ἐπὶ

marā circumflexa translatis, ut supra in pag. 184. annotavi. Quinimo sit ista reduplicatio in ipsis etiam compositis. affert enim idem Hesychius in *ἰνφν* (vel potius *ἰνφν*), de qua scriptura plenius docebunt nota in pag. 357. pro *ἰνφν* immiserunt, ab *ἰνφν*, sine inusitato *ἰνφν*, *ἰνφν*, immitto: anadiplosiāmo indubitato: qualis etiam est in Homericis illis *ἰνφν* & *ἰνφν*, ab *ἰνφν* & *ἰνφν*, & praesentis temp. participio *ἰνφν* & *ἰνφν*. De simpliciū anadiplosiāmo meminit ipse Antesign. 49. 21. vers. 21. *ἰνφν*, & similia, non sunt *ἰνφν* composita, quod significat trāho, sed *ἰνφν*. id autem formatum alibi ē tenuato *ἰνφν*, alibi ex aspirato *ἰνφν*, pleonastico *ἰνφν*, & aphareti *ἰνφν*, ita scilicet *ἰνφν* ex *ἰνφν*, atque ut *ἰνφν* & *ἰνφν* sunt a *ἰνφν* & *ἰνφν*, sine *ἰνφν* & *ἰνφν*: sic *ἰνφν* & *ἰνφν* a *ἰνφν* & *ἰνφν*, sine *ἰνφν* & *ἰνφν*. Sic versu 50. *ἰνφν* est *ἰνφν* vel *ἰνφν*, ut *ἰνφν* & *ἰνφν* vel *ἰνφν*. eodemque modo *ἰνφν*, *ἰνφν*, *ἰνφν* med. voce *ἰνφν*. *ἰνφν*, *ἰνφν*, ab *ἰνφν* vel *ἰνφν*. Ad nota *ἰνφν* apud Erymolog. non est a *ἰνφν*, (alioquin enim paroxytonas dicendum foret *ἰνφν*) sed sine augmento a *ἰνφν*, ut *ἰνφν*, *ἰνφν*, *ἰνφν*, a *ἰνφν*, *ἰνφν*, *ἰνφν*: de qua accentus dimeritate supra dictum est in pagin. 163. Est autem *ἰνφν* nihil aliud quam *ἰνφν*, atque adeo ē *ἰνφν* factum *ἰνφν*: *ἰνφν* ē, ut paulo ante dictum est in simplici. v. 40. *ἰνφν* verius est ab *ἰνφν*, per reduplicatorem poeticam. v. vers. 31. *ἰνφν* ab *ἰνφν*, *ἰνφν* ab *ἰνφν*: augmenti scilicet locorepetitis duabus initialibus praesentis, v. 48. *ἰνφν* vereor ne sit ē mendofo loco sumptum pro *ἰνφν*, a *ἰνφν* in cineres redigo, & cinerum more fodico. vers. 50. *ἰνφν* non minus est ab *ἰνφν* quam ab *ἰνφν*. Sic vers. 53. *ἰνφν* aequae est a *ἰνφν* atque a *ἰνφν*. An vero *ἰνφν* ut *ἰνφν* sit a *ἰνφν*. in

ἰνφν, mihi non constat. alias *ἰνφν* est praesentis temp. ab *ἰνφν* video.

P. 357. v. 26. rectius *ἰνφν*, ut *ἰνφν* immiserunt, *ἰνφν* demiserunt, *ἰνφν* prouiderunt, *ἰνφν*, ut *ἰνφν* *ἰνφν*, quod docet in *ἰνφν*, an vero ex isto *ἰνφν* factū sit *ἰνφν*, quod a *ἰνφν* exponitur *ἰνφν* fuerunt, & a *ἰνφν* dimiserunt, quare non immerito potest. 10 existimarim potius *ἰνφν* esse aor. 1. pro *ἰνφν*, ab inusitato *ἰνφν*, cuius simplex *ἰνφν*, quum retineat interdum in fut. aor. breuem characteristicam, augeat eam in aoristo assumptione *ἰνφν*, (139. 20.) retinere autem breuem characteristicam, satis patet ex Hesychianis *ἰνφν*, *ἰνφν*, remittit: & *ἰνφν*, *ἰνφν*, qui demisit seu laxauit. sunt enim illa (ut expositiones innuunt) posita pro *ἰνφν* & *ἰνφν*, *ἰνφν*, deducta non ab *ἰνφν* & *ἰνφν*, ut haec posteriora, sed ab *ἰνφν* & *ἰνφν*. Alias *ἰνφν* est etiam aorist. 1. verbi *ἰνφν*, pro quo usurpari solet *ἰνφν*, inter aspellandum praetereo, negligo. Est etiam aor. 1. verbi *ἰνφν* colloco iuxta, ut *ἰνφν* apud Homerum a *ἰνφν* depono. Denique est etiam aor. 1. verbi *ἰνφν* adeo vel praetereo, ut *ἰνφν* ascenderunt ab *ἰνφν* ascendo, 159. 37. 30 Sic infra, v. 48. participium *ἰνφν* acribus est thematicis. nam quandoque est aorist. 2. act. a verbo *ἰνφν*, ut hoc loco: quandoque praesentis act. a verbo *ἰνφν* adsum: (unde gen. plur. *ἰνφν* pro *ἰνφν* 35 *ἰνφν* praesentium, apud Eustath. ex Alceo) quandoque aor. 2. passiva verbo *ἰνφν*, ut *ἰνφν* & *ἰνφν* a *ἰνφν* & *ἰνφν*: atq. inde comp. *ἰνφν*, non ē *ἰνφν*, quod non exiat. 40 P. 358. v. 26. apud Suid. quoque pro paroxytonas legitur *ἰνφν* & *ἰνφν*, sed videntur eiusmodi aoristi esse nō tanquam ē verbis in *ἰνφν*, sed tanquam ē circumflexis: quamobrem eorundem etiam optatiua pro *ἰνφν* verborum in *ἰνφν*, habent *ἰνφν* verborum in *ἰνφν*. ut enim *ἰνφν* & compositio

ἀποροῖς, ἀρῶ, sic etiam dicitur ὁμοῖον, ἔσ
compositæ ἀποροῖς, ἀποροῖς, ab ὁμοῖον & ἔσ. ἔ-
statuturque id non Etymolog. duntaxat; in
ἀποροῖς sed ipse etiam usus. sic enim Ari-
stot. Ethic. 9. χρεῖα ἀποροῖς ἄν, pecunias
profunderent: & Demosth. in Mid. 8. ἡ
χρεῖα ἐχόντες, μὴ ἀποροῖς ἄν. De impe-
ratino autem ἀπορῶ sic tradit Etymologus:
(inquit) compositum cum monosyllaba
præpositione, circumflectitur, ut ἀποροῖς, 10
cum dissyllaba, grauat, ut ἀποροῖς, ἀπο-
ροῖς. v. 4.4. alii οὐκ ἀποροῖς scribunt ἀπο-
ροῖς: quæ scriptura cum aliis defenden-
dis potest; tum hoc Plutarchi De frat.
am. καὶ ἀποροῖς ἐστὶν ἡ ἀποροῖς ὁμοῖον 15
ἐστὶν ἡ ἀποροῖς, ὁμοῖον τὸ ἀποροῖς. at ἀποροῖς, hac si-
gnificatione sursum non solet.

P. 359. v. 2. ἀποροῖς, ἐστὶν ὁμοῖον & familia;
quam actiuam habent significationem,
non sunt aor. 2. sed i. ut apud Pausan. A. p. 20
ἀποροῖς, ὁμοῖον ἀποροῖς, Argini Orne-
atus ἐστὶν ὁμοῖον ἀποροῖς, & Luca
ultimo. ἀποροῖς, ἀποροῖς, ἐστὶν ὁμοῖον ἀποροῖς, mulie-
res quadam ob stupescerant nos. In secun-
do enim aor. 2. neutrale significationem, 25
habent, vel passiuam: ut apud Thuc. libr.
1. οἱ ἀποροῖς ἀποροῖς, ἀποροῖς, male fieri fue-
rant ab illo expressi: & Demosth. ἐστὶν ὁμοῖον
ἀποροῖς, ἀποροῖς, cesserunt bonis. nam in presenti,
imperfecto, futuro primo, & aor. 1. pri-
mo, actiuam significationem habet hoc
verbum cum suis compositis: in ceteris
vero neutrale vel passiuam, ut supra
quoque monui. Estque hoc in aliis etiam
nonnullis: ut ἐστὶν ὁμοῖον presenti, imperfecto, 35
futuro 1. & aor. 1. labefaciendi & subuer-
tendi significationem habet: at aor. 2. ἔ-
πετο, collabendi & corruendi. similiter ἐ-
λίσσω capio, & ἔλίσσω capiebam: at ἔλίσσω
& ἔλίσσω capius sum. sic βέω ferio, βέω 40
feriebam: at βέω moriar, & βέω mor-
uus sum, proprie (ut videtur) ē verbera-
tus. vers. 5. legendum vel καποῖς, & per
syncopen ē καποῖς, insurrexerant:
(de quo syncopatorum genere dictum est
supra in pag. 339) vel καποῖς, ut Atti

Apost. c. 18. καποῖς τὸ Παῦλον, insurre-
xerunt aduersus Paulum.

P. 361. v. 18. ἀποροῖς non est tenui ἔ-
πετο, sed aspirato ἔπετο, ē quo etiam ἀποροῖς,
dicitur, ἐστὶν ὁμοῖον, μὴ ἔπετο. ideo non opus est
ἀποροῖς, ad supplendos huius thematis
defectus aduocare.

P. 361. v. 38. rectius ἀποροῖς, ἀπο-
mine ἀποροῖς. nam integra participia
non solent cum a similibusque particulis
componi: & ἀποροῖς, ἐστὶν ὁμοῖον, ac consi-
milis, sunt poetica.

P. 363. v. 16. ἀποροῖς & ἀποροῖς, verius ἀ-
ποροῖς quam ἀποροῖς formari, docui supra
in pag. 193.

P. 364. v. 30. ὁμοῖον ἀποροῖς cum themate
sit ὁμοῖον ἀποροῖς, aperte mendosum est. v.
36. ἐστὶν ὁμοῖον legitur etiam apud Hes-
chium cum indicatino ἐστὶν, & actiuo ἔ-
πετο, venit: sed tenui spiritu. alias solet hu-
ius verbi initium esse: aspiratum: idg. in
presenti quidem productum, at in aor. 2.
medio correptum: indicatuum tamen i-
nunc nunc correptum, ut ἔπετο. π. ὁμοῖον ἀποροῖς
Ex nea ἔπετο: nunc productum, ut ἔπετο. π. ὁμοῖον ἀποροῖς
ἀποροῖς, ἐστὶν ὁμοῖον.

P. 365. v. 34. ἀποροῖς & ἀποροῖς sunt
etiam presentis temporis: at sicut ἀποροῖς
& ἀποροῖς, penultima diphthongo, ita sim-
plex ἔπετο, apud Hesychium legitur, aor-
isto itidem redditum ἔπετο, & ἀποροῖς spectat
uerimus, & ἀποροῖς didicerimus: alias
indicatue tantum ἔπετο (poetice interdum
ἔπετο), reliquis autem modis sublata præpo-
sitione idē videtur: idē viderim, idē videro,
idē conspiciat, eodemque modo in com-
positis, voce etiam media. vers. 35. ἀποροῖς,
ἀποροῖς, & similia, verius ἀποροῖς quam
ἀποροῖς deducuntur, ut supra docui in p.
326.

P. 366. v. 22. ἀποροῖς non est partici-
pium, sed nomen verbale, & quidem sub-
stantiuum, varias apud Hesych. signifi-
cationes habens, puppa cereæ globus, qua-
fillus: ideoque contra morem participio-
rum flectitur per ἔπετο: ut apud eundem
Hesych.

apud Thucyd. ὅτι μέισιν ἡγεμόνων, voce plurimum intensè vociferans, ita ut ab universo agmine posset exaudiri. Ex eodem præterito est nomen ἡγῶς, ita pronuntiatus ut audiri & intelligi possit: clarus: ut ἡγῶς λόγος apud Philonem: & comparat. ἡγεμόνων apud Etymolog. & Suid. Inque ἡγεῖα quidem ducitur vel è circumflexo ἡγῶ, vel è barytono ἡγῶ: thesauri tamen illa non sunt usitata, nec pro φῶς per antistæchon, nec pro ῥῶς per metathesin: multo minus ἡγῶ Atticum est. Ibidem συνίπει verius est imperf. actiuum quam perf. med. à συνίπω: 426. 38.

P. 370. v. 15. in perfecta scribi solet ἰορ-
 ρα, ut ἰορπα & ἰορρα: at in plura quam per-
 fecto ἰορρεν, ἰορπειν, ἰορπειν, aucta secunda,
 non prima, ut Etymol. & Et. s. tradunt.
 itaque videndum ne apud Hesych. pro
 ἰορρε, ἰορρασι, scribendum sit ἰορρε, ἰορρασι:
 praefertim quum accentus hoc ipsum ar-
 guat. nam Florentina Hesychii editio pa-
 roxytona habet ἰορρεν. vers. 19. ἀναδι-
 δραμῶν Hesychio est tertia singularis aor.
 2. a. tui. exponit enim ἀνὰ διδραμεν, & εἰς
 τὸ πῖστον διδραμῆς: poetico anadiplosiastico fa-
 ctum innuens ex ἀνιδραμῆ, ut ἐκκλάστον
 idem poeta dicitur pro ἐκκλάστον, 49. 21. ἰ-
 δραμῆ ποτα εἰς δρῆμα, ut ἰδραμῆ εἰς δρῆμα, 54. 28.
 34. v. 11. πορρῶν & ἰδραμῆ non est opus
 ex inusitato πῶν deducere, quum regula-
 riter ex ῥοπῶν formare possimus.
 55. 2. Sic πρῶν quoque & πῶν (v. 4. & 8)
 fieri possunt, docui supra in pag. 326.

Pag. 371. v. 30. *ἐπεισάγε in corripienti*
significatione non est *ab ἐπεισάγε*, quod si-
gnificat *euer. or. prosternor*, sed *ab ἐπεισ-*
μας, pleonasma τῷ εἰς, quem in composito
dicitur *ἐπεισάγε Eustathius*, agnoscit cum *Ery-*
mo log. & sic infra v. 49. tradit ipse An-
tephanus. vers. 38. *ἐπὶ τοῦ ἁγίου* quidem est
ab ἐπεισάγε, & *ἐπὶ τῷ ἁγίῳ* simpliciter apud He-
braeos. extant *ἐπὶ τῷ ἁγίῳ* & *ἐπὶ τῷ ἁγίῳ* : *ἐπὶ τῷ ἁγίῳ*
vero *ab ἐπεισάγε*, in *πνεῦμα*, *primitivum* *ἐπὶ*
proprie significat de consilio, delibere, apud

Aristophan. & alios. v. 40. ἔξῃ φανέσθαι
& ipsum à them. in πω, ἔξῃ πω, auctum
assumpto i. 139. 18. atque ut P salmo 104.
est, ἔξῃ φανήνῃ βασιλεύς, protulit (sem ex se
proserpere fecit) terra ranas: sic apud
Hesychi. ἀνέβη ἀσπένδου, & ἀνέβη ἀσπέν-
δου, nec non apud Theocriti πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ
ἰβάνου ἐκκινύμενος. vers. 41. καὶ πρὸς φανέ-
σθαι poeticum est, ut & simplex σπένδου apud
poetas dumtaxat reperitur: Apollon.
Arg. i. vers. 544. de armis, σπένδου δὲ ἰσ-
τῆος, fulgebant sub sole. in prosa vero ἀ-
σπένδου dicitur, nimirum ὅτι τὰ ἀσπεί-
οντα Aët. Apost. cap. 9. ὅτι σπένδου καὶ πρὸς
φάνου, circumfusus eum lux, seu lux tanquā
fulgurans eum circumdedit. ver. 44. verius
est ἡσπέρμαζον, cum simplex thema est ἡσπέρ-
μαζον, 46. 44. vers. 45. ὅτι φανέσθαι, cum participi-
ον πρὸς φανέσθαι apud Hesychium, sunt porius
ἀσπένδου, ut ὅτι φανέσθαι, & πρὸς φανέσθαι ἀσπέν-
δου. 149. 25.

Pl. 72. v. 1. apud Hesych. quoque le-
 gitur ἀνῆεν, expositū καὶ μετὰ τοὺς ἀνῆεν,
 sed forsā geminato vscribendum ἀνῆεν,
 25 v. e. *Æolica syncope sit* pro ἀνῆεν
 (213. 12.) ab ἀνῆεν, emengo vel super-
 nato. vers. 8. ἀνῆεν & ἀνῆεν, vidoque
 annotari ad pag. 313. vers. 13. ἀνῆεν
 ἀνῆεν significat adduxerant: ἀνῆεν
 ἀνῆεν prius onerant, est ἀνῆεν
 ἀνῆεν, cuius simplex ἀνῆεν est onero. v-
 trumque sibi augmento. vers. 15. ἐμπαρ-
 ζήμονος alii malunt ab ἐμπαρζήμονι, v-
 μαρζήμονι, ἀνῆεν, epenthesi, ῆεν. vers.
 30. v. vide ne scribendum sit ἀνῆεν, ab ἀνῆεν
 ἀνῆεν erumpo. vers. 22. ἀνῆεν, potest et-
 iam simpliciter deduci ἀνῆεν, prater eo;
 si vero i. subflectibz, est ἀνῆεν, quod per
 synæresin ἐπαρζήμονος factum est vscribitur
 40. que etiam παρζήμονος, per diphthongū pro-
 priam, subito diarexi. A priore ἀνῆεν legi-
 tur apud Sophocl. in *Aiace*, ῆεν, impulit:
 & in *Trachin.* ἀνῆεν, cito abis:
 sed ibi quidam codices a posteriore ἀνῆεν
 45 habet ἀνῆεν, si holiastes autem diphthong-
 ga soluta interpretatur ἀνῆεν. vers. 24.

ἀέεας in omnipotentis Dei significatio-
 ne apud Basilidem (ut testatur Hierony-
 mus) nomen verius esse videtur quā par-
 ticipium. Pro ἀέεα vero, quod He-
 sych. expon. ἦχος, sonitum dedit, crebrius
 legitur ἑέα, & sublati augmento βέε-
 α, ἀβέα, ut tradit Etymolog. vers. 29.
 paroxytonas δέ, quā scribitur quum est
 participium, significans quā recepit:
 quum vero substantivē ponitur pro ci-
 steria vel simili aqua conceptaculo, solet
 ἑέωσας, ut ἰαέωσας, & similia, discriminis
 scilicet gratia. vers. 30. μῦθες in agrese-
 rendi significatione, descendit ἀμῦθας,
 quo etiam verbale μῦθος, sicut ὠμῶς, ἀ-
 μῦθς: quum videlicet compressis labiis, so-
 nus quidam partim intus mugit, partim
 per nares exit, ingeminans matum sonū
 τῷ μ. καὶ. ut Etymologus, Aristophanis
 scholiastes, & alii tradunt. atque ex hac
 onomatopoeia videntur apud Latinos
 exa Mussare & Mutire. apud Home-
 rum vero inde compositum est ὄνμῦθς
 Il. 4. ὄνμῦθς ἐπὶ πύλαις, ἠδὲ πύλαις π. καὶ
 ἑ. ἦ. scilicet illa, vero, Minerva & Juno,
 ad verba ipsius intra sese murmurarunt,
 sese mussarunt: vel, clausis labris interius
 ingeminantes matum sonum τῷ μ, signifi-
 carunt illo murmure se dictis ipsius non
 acquiescere, se agre ferre. sed est ab eo-
 dem & futurum per a, ut apud Plutarchi:
 μῦσας τὸν λόγον, secum mussans inter re-
 putandum. Presenti vero Aristoph. u-
 titur in Theſmophor. τὶ μῦθς; πῦρτα π-
 ποῖνται χαλός, quid musas, mussandoque
 significaste agre ferre? quum omnia pro-
 be sint facta. Apud Arist. etiam del-
 phines μῦθςι & σῖνσι, mussant & gemunt.
 Ἀμῦθῖν καχάμς, apud Xenoph. est sūge-
 re arundines dulci succo refertas: quod
 etiam circumflexe μῦθῖν dicitur ac μῦθῖν,
 & quidem sapim. Ἀμῦθῶς significat
 mungo, unde compositum Epigramm. τῷ
 πῶ δὲ πομῶσιν, nates mungere. vers. 31. ἑ-
 φρῶς aque ἀφρῶς est atq. ἀφρῶς: legi-
 tur autem illud φρῶν apud Aristoph. &

Athenaeum. pro torrene seu frigore. vers.
 32. οἷματιν *falsum*, verum est οἷματιν, ex
 οἷμοι *factum*, ut αἷματιν ex αἷ. *Aristoph.* οἷ-
 ματιν λίγρον. sic vero etiam cetera *flecti*
 5 *vel sonitum exprimentia*, per τω *effernun-*
 tur, ολοῦτω, μῶτω, νύτω, βύτω, εἴτω, τρέτω, ἀ-
 εἴτω, κλάτω, τεύατω. *vers.* 34. εἰλωτος *quidem*
 etiam in *prafa* dicitur: apud *Homerum*
 vero & ceteros *poetas mutato in redupli-*
 10 *catione spiritus* ἐλέλιξε, ἐλέλιξε, ἐλελίξθη, ἐ-
 λελίξαμένος; non tantum ab εἰλωτος *vel re-*
duplicato ἐλελιωτος, sed etiam ab ἐλελίω:
 nam inde apud *Non.* est ἐλελίξεται αἶθρον
 νύτω. *Similis mutatio spiritus est etiam*
 15 *in ἀπαίρεσ* apud *Herodot.* pro ἥρεσ ab ἀί-
 ρεω: ubi *itidem* pro *augmento* est redupli-
 catio. *vers.* 35. ἑμαῖον alii malunt ἀε-
 μαῖον. *v.* 43. ἐκαταῖον ab ἐκαταῖον
 ubi *inueneris ignoro*: apud *Aristoph.* ve-
 20 *ro legitur*, ἀεκαῖον ἑκαταῖον μοι πολὺ, mul-
 tum mihi *merum cum sonitu* infunde: &
 apud *Enripid.* μῦθ' ἑκαταῖον δεικνύει σου
 κεῖθε; nam *pulchre tibi per guttur cum*
marmore descendit: in quibus *syncope*
 25 *est. factum est* ἐκαταῖον ex ἐκαταῖον, &
 δεικνύει ex δεικνύει, ut ἑδοξε & ἐνυξε
supra ex ἑδοκίμοι atque ἐνυχοί *formari à*
quibusdam, docui in pag. 313. Ita *ut the-*
masi vel barytonum ἐκαταῖον, *vel cir-*
 30 *cumflexum* ἐκαταῖον, à quo apud *Theocr.*
Idyll. 9. ἐκαταῖον κεῖθε, *conchie inso-*
nnit, *vel ad concham sibi donatam leto*
cacchinno risit. *vers.* 46. ἀμπαῖον apud
Hesych. est *forfan Dorico more* (207:27)
 35 *ab ἀμπαῖον.* est sane *mox* apud *eun-*
dem ἀμπαῖον & παῖον ἀμπαῖον, *se mutuis*
infidiis infistere. *vers.* 47. videtur ὀκα-
 βάει quomodo à them. in τω *deducendum*,
 nam βαβάει ap. *Hesych.* est *quangnam*
 40 *in balburiendi & garriendi significatio-*
ne. *Ibidem* ὀκαβάει est à them. in τω
 & τω: nam apud *Hesych.* & φλύει legitur
 & φλύει, illud *expositum* ἀναῖον *effernet*,
 hoc vero *ἐρρύει* *erullat.* *vers.* 48. ὀρεῖαι
 45 *pro cogere seu coagulare falsum est: nam*
ea significatiōe ὀρεῖαι dicitur à ῥέφω, ut

plex *ἡλιακός*, derivatum ab *ἥλιος*, fortitum est initialem naturam longam, 48. 31. est autem *ἡλιακός* in sole exicare vel enecare, ut solent qui tolluntur in crucem. simplex *ἡλιακός* legitur apud Aristot. pro a-
5
spricantur, sole se exponunt: alterum compos. *ἡλιακός* apud Athen. pro insolantes, soli exponentes.

Pag. 374. multis futuris & aoristis hic impura tribuuntur themata pro puris, 10
tale est *ἡλιακός* vers. 4. ut satis arguit in fin. simpl. id est sudare, apud Hippocr. & compos. adverb. *αὐτὸν* extra sudorem, apud Plat. Sic *μυῖον* v. 33. est à them. *μυῖον*, ut patet ex imperfecto *μυῖον* apud Homerum & Synesum, necnon è verbali *μυῖον* apud eundem Homerum, Thucyd. & alios. Similiter *κλάω* v. 32. à *κλάω*. (91. 26.) quoniam *κλάω* fit clangere: quod ipsum intelligendum est etiam de compos. *ἐπιμυῖον* v. 38. & *ὀσμυῖον* v. 42. verum autem thema esse *κλάω* cum aliunde patet, tum ex indicativo *κλάω* frangimus, apud Paulum 1. Cor. 10. item è participio pass. *κλάμενος* apud eundem Paulum, Theophrastum & Diosc. Tale videtur esse *καταμυῖον* v. 29. Sed & *ἡχάω* v. 8. & *ἡχάω* v. 22. huius esse generis docet particip. *ἡχάωντα* caligans, in Argon. Apollonii. Interim & a puris & ab impuris descendunt nonnulla, velut *ἡνιέω*. vers. 11. *ἡνιέω* v. 5. cum compos. *μεγαληνιέω* v. 41. An vero eiusdem generis sit *μεγαληνιέω* vers. 40. non satis constat purum sane thema Suidas agnoscit, asserens inde particip. *μεγαληνιέων*, & compos. *μεγαληνιέω*, *ὀσμυῖον* & *ὀσμυῖον*: quibus addit *μεγαληνιέω* apud Hesych. & Ionicum pers. *μεγαληνιέων* apud Aratum, à quo Ionicum itidem verbale *μεγαληνιέω* apud Dionysium & Nicandrum. Dubium est etiam *ἐκπύω* v. 7. quod in utriusque testamenti biblis legitur, agnosciturque etiam ab Hesychio & Suida. Videndum tamen ne sit a puro
4
themate, ut affine *ἐκπύω* in Ps. 25. nam

presens eius est *ἐκπύω*, non laborant, non fatigant se labore, Luca 10. & Matth. 6. At *ἐκπύω* & med. *ἐκπύω* (v. 51.) tum demum sunt à them. in *ἐκ*, quum habent actiuam significationem, incisandi, prae-
parandi, subigendi: at iurgare seu prurire desiderio, pure dicitur *ἐκπύω*. In quibusdam etiam penultima est viciosa, nam pro *ἐκπύω* v. 20. scribendum *ἐκπύω*, ab *ἐκπύω*, derivato ex adiect. *ἐκπύω*: vel digne *ἐκπύω*, quod simplex *ἐκπύω* breuem characteristicam retineat in futuro, ut ostendit Attic. perfect. *ἐκπύωκα* vomisti, & aor. comp. *ἐκπύωκα* vomisti, utrunque apud Lucianum, sic, *καταπύωκα* scribendum v. 41. à *καταπύω*, cuius simplex *ἐκπύω*, derivatum ex *ἐκπύω*, & ipsum breuem praesentis characteristicam in futuro auget temporaliter, 90. 42. Veruntamen hic *ἐκπύω* quadam, nam *ἐκπύω* v. 25. apud Suidam quidem, & Etymolog. scribitur per *ἐκ* à them. in *ἐκ*, (ut etiam cognatum *ἐκπύω* apud Hesych. & de compos. *ἐκπύω* apud Suidam) apud Hesych. vero per *ἐκ* à *ἐκπύω*, à them. in *ἐκ*. Sic & pro *ἐκπύω*, quod interpretatur obumbrare, vers. 23. reperitur *ἐκπύω*, ab *ἐκπύω*. a simplici vero *ἐκπύω* apud Theophrastum est: *ἐκπύω* v. 24. obtenebrat illuminat. In quibusdam alia latent vitia: quannunc ordine persequemur. v. 17. *καταπύω* legitur etiam apud Hesych. expositum *καταπύω*: sed nunc scio an restituendum eius loco sit *καταπύω*, per syncopen è *καταπύω*, colloca. vers. 24. rectius ex Hesychio & Suida leges *καταπύω*, à *καταπύω*, instantia mea terrorem intusio. vers. 26. verius *ἐκπύω*. *ἐκπύω* enim significat fulcrum, stab. limentum, saburrum v. 27. scribendum *ἐκπύω* ex Hesychio & Suida. nam in *ἐκπύω* apud Aristoph. est augmentum. vers. 46. *ἐκπύω* cum *ἐκ* comutatum Eustathius deducit à them. in *ἐκ*, *ἐκπύω*, *ἐκπύω* v. 48. *ἐκπύω* & *ἐκπύω* citant vulg. lex. ex Herodoti

lib. 1. pro expiare scelus, sed male: scribendum enim *αἰσχροῦ*, ab *αἰσχροῦ*, ut apud Platonem est *δυσχερὲς αἰσχροῦ*, sacrificiis expiare delictum: sed proprie mereri significat, 91. 4. 5. vers. 42. *αἰσχροῦ* esse unguentis se perungere: nam simplex *μύστω* significat unguentis delibueret, à *μύστω* unguentum, at *αἰσχροῦ* quod Suidas exp. *αἰσχροῦ* extendere, est a puro them. *αἰσχροῦ* unde apud Plat. *αἰσχροῦ* τὸν μύστω, circum recolligit sine retrahit, ut flamina fuso circumacta solent. Ibidem *δυσχερὲς* videtur è *δυσχερὲς* posse deduci, ut cognatum *ἐπισχερὲς* ab *ἐπισχερὲς* purum tamen *δυσχερὲς* agnoscit Eustathius quoque, derivatum inde tradens aor. 1. pass. *δυσχερὲς*. Ibidem quoque Etymologus annotat, ut è *δυσχερὲς* sit primum barytonus *δυσχερὲς*, deinde circumflexe *δυσχερὲς*: sic è *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* & *δυσχερὲς*, unde apud Homer. *δυσχερὲς* contendebant, pro *δυσχερὲς*, 337. 5. 4. Hesychius affert etiam *δυσχερὲς* pro *ἐπισχερὲς* contendere: ut quemadmodum *ἐπισχερὲς* dicitur & *δυσχερὲς*, sic *δυσχερὲς* & *δυσχερὲς*, 46. 42. Sic v. 50. *μύστω* & *μύστω* a puro them. est atque ab impuro in *δυσχερὲς*: praesertim cum puritantum meminerit Eustathius, ut paulo ante barytonam *δυσχερὲς* parit circumflexum *δυσχερὲς*, sic è *μύστω* nascitur *μύστω*, à quo particip. *μύστω* consultantibus, & pass. *μύστω* de consultate. Etymolog. quoque *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* (inquit) *δυσχερὲς*, à *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*. v. 54. pro Hesychiano *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* legendum formasse *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*, lusco & vestibulo ante circumducto.

P. 375. v. 8. *μύστω* sine *μύστω* in claudendi significatione, descendit à puro *μύστω*: nam *μύστω* valde est. ut supra docui in p. 372. v. 30. vers. 21. nec *αἰσχροῦ* nec *αἰσχροῦ* inuenio: sed *αἰσχροῦ* ab *αἰσχροῦ*, & sublata dieresi *αἰσχροῦ* ab *αἰσχροῦ*: de quibus in p. 372. v. 21. vers. 30. *πύστω* potest ab impuro *πύστω* in *δυσχερὲς* deduci: quum à puro apud Euripid. sit *πύστω*: & apud Plutarch. atque Antiph. particip. comp.

πύστω necnon *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* apud Herodot. pro *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*. at *δυσχερὲς* apud Aeschyl. Dorice pro *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*, 12. 37. quomodo Dorice si quis in *πύστω* quoque statueret, non refragabor: praesertim quum sic v. 30. sequatur *πύστω* pro communi *πύστω*. v. 32. fortasse scribendum *πύστω*, à *πύστω* vel *πύστω* Doricum est pro *πύστω*, ut *πύστω* pro *πύστω*, 12. 37. At v. 33. è participio *δυσχερὲς* collendum a penultimum, ac thema statuendum *δυσχερὲς*, ut apud Aristoph. Concion. *δυσχερὲς* & *πύστω*, altero brachio ad humerum usque nudato sine exerto. sic enim ibi & textus habet, & schol. & Suidas: nec alterum a ferre metrum posset.

P. 376. v. 5. in deligendi quidem significatione ab *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* posset à *δυσχερὲς* poetice, ut *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*: (in praesentem usitatus est *δυσχερὲς*, à quo participium *δυσχερὲς* legitur apud Dioscor.) at pro impertiti rectius dicitur *δυσχερὲς*, ab *δυσχερὲς*, de quo in pag. 193. v. 19. *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* potius est *δυσχερὲς*, commune *δυσχερὲς*, ut satis ostendunt *δυσχερὲς* & *δυσχερὲς*, qua inde manarunt ut *δυσχερὲς* & *δυσχερὲς*. qua de re plura supra in pag. 189. *δυσχερὲς* quoque dictum videtur ut *δυσχερὲς* *δυσχερὲς*: licet Hesych. passim interpretetur *δυσχερὲς*, adiuturum esse, alias *δυσχερὲς* particip. est femin. ab antiquo *δυσχερὲς*, è quo compos. *δυσχερὲς* apud Homer. v. 39. apud Hesychium, Etymol. & Suid. est *δυσχερὲς*, ab impuro *δυσχερὲς*, itaq. *δυσχερὲς* foret *δυσχερὲς*. Ionica etiam sunt *πύστω* v. 13. & *πύστω*, vers. 46. Item *πύστω* v. 13. *πύστω* v. 15. *πύστω* v. 37. *πύστω* v. 43. & compos. *δυσχερὲς* *δυσχερὲς* v. 30. Sic *πύστω* v. 45. & *δυσχερὲς* v. 46. communiter enim haec a praesentis retinent in fut. 1. & temporibus inde formatis. v. 44. *δυσχερὲς* est à them. in *δυσχερὲς*: at *δυσχερὲς* (v. 38) à *δυσχερὲς* pariter & *δυσχερὲς* potest deduci. etsi enim illud est usitatum, tamè à posteriore citatur ex *δυσχερὲς*.

οὐκ ἔστι

αυλόμενος; pro quo Theocr. Dorice (12. 47.) αὐλόμενος dicit.

P. 377. v. 2. verius est ἀόητος per ἦτα: nam coquos dictos volunt ἀόητας quasi πολῆτας, ut qui multos ὄχλους (i. ramos) ingerant foco: nec alphabetica tantum series hanc scripturam postulat apud Hesych. sed probat etiam simplex ὄχλος, quod idem exp. ἡγεμῖα, famulatus, cultus. vers. 6. in Indice scriptum παήτοιμα, cuius the-¹⁰μα natum est ἐκ παῖω. παήτοιμα esset cal-cabo. ἀ παῖω calco. vers. 9. καταπαρξίω fo-nicum magis est quam commune: malim igitur καταπαρξίω, ἀ cuius simplici apud Aristot. & Athen. est ἰν σῖν. ὡπαρξίω, & ¹⁵particip. ὡπαρξίω: πε apud Gregor. vers. 12. legitur apud Hesych. quoz ὡπείν non tan-tum pro videri, sed etiam pro frui: eiusq; verbale ὡπείν, etiam cum tertia signifi-catione. exponit enim non modo veditio,²⁰ emptio; & utilitas salus: verū etiam vi-tuperatio. alias in emendi quidem signi-ficatione per ω scribitur ὡπείν, ὡπείν, & similia: at per omicron in fruendi signifi-²⁵catione, in signif. vituperandi ὡπείν: de qui-bus etiam supra. vers. 13. μέλας verius est ἀ them. in ἄω. ut ostendit πελικάται apud Theophrast. Similiter ἀ them. in ἄω sunt ἡλκοαεφῖται. v. 34. ἡλκοῖται. v. 35. ἡλκοφῖται. v. 37. ἡλκοφῖται. v. 38. utram ³⁰que in presenti characteristicam (& α & ι) habent ἡλκοφῖται, v. 33. ἡλκοφῖται, v. 39. ἡλκοφῖται, v. 47. ἡλκοφῖται. v. 53. Hoc etiam observandum est, ἡλκοφῖται acti-uum descendere ἀ them. in ἄω: neutrum ³⁵vero, ἀ them. in ἄω: ut apud Synes. ἡλκοφῖται το κατάρμα, exsurdebat sceleratus. Iones tamen hoc quoque pro actiuo utun-tur, ut ὡπείν pro ὡπείν, per dialysin: atque inde videtur esse ἡλκοφῖται apud He-⁴⁰rodor. pro ἡλκοφῖται. In quibusdam pro ἡρεπῖται i. sic enim pro ἡλκοφῖται (v. 33.) Etymol. & Hesych. habent ἡλκοφῖται: & κατὰ λόγον v. 42. verius est κατὰ λόγον, ut ostendit κατὰ λόγον apud Plu-⁴⁵tarch. Similiter pro ἡλκοφῖται (quod v.

17. adducitur ex Hesychio) Eustath. ha-bet ἡλκοφῖται, ἀ ἡλκοφῖται, veluti κατὰ λόγον ingero in os: Etymologus autem & alii (ut Hesych. annotat) ἡλκοφῖται, ἀ ἡλκοφῖται, cuius simplex κατὰ λόγον legitur apud eundem Hesych. pro deglutit, come-dit. vers. 16. (revertar enim ad ordinem) scribendum κατὰ λόγον & κατὰ λόγον ex Suida: pro quo apud Herodot. est κατὰ λόγον. nam ut apud Suidam furiosus quidā ἰαυτὸν μαχαίρῃ κατὰ λόγον, sic Cleo-⁵⁰menes apud Herodotum 2. 26. τὸν γαστέρα κατὰ λόγον, ventrem discindit. vers. 14. pro ἡλκοφῖται alibi inuenies ἀ ἡλκοφῖται: ut & pro Hesychiano ἡλκοφῖται alibi reperitur ἡλκοφῖται. vers. 43. imo contra ex ὡπείν per epenib. sin factum ὡπείν, ut supra docui in p. 350. vers. 50. is qui elaboravit dicitur ὡπείν: & ἡλκοφῖται. at ἡλκοφῖται ⁵⁵esset qui plane despondit animum: nam ὡπείν est animum, abicere. Sic v. 52. verius est κατὰ λόγον: nisi forte comica scurrilitate ὡπείν dictum quis ve-lit quasi stercoreo (i. putido & inani) ti-more percelli. vers. 55. ἡλκοφῖται nulli-bi reperio. apud Hesych. vero in expōsi-tione verbi ἡλκοφῖται, pro ἡλκοφῖται scribendum ἡλκοφῖται. circumsonare, bombis circumdare.

Pag. 378. v. 4. complices sine coniurari ⁶⁰verius dicuntur συγχορηγοί: nam συ-γχορηγοί est continere, tueri. vers. 10 scri-bendum ἡλκοφῖται, per χ. Etymologus enim hoc verbum cum primitiuo suo κατὰ λόγον vult ἡλκοφῖται. Sed di-citur etiam κατὰ λόγον ἀ them. κατὰ λόγον, unde ⁶⁵impers. κατὰ λόγον apud Homer. & Hesiod. sine augmento. vers. 11. κατὰ λόγον fonicum est, commune κατὰ λόγον. Sic pro κατὰ λόγον, vers. 14. in communi sermone dicitur κατὰ λόγον, quod confirmat cognam κατὰ λόγον apud Suidam, & simplex κατὰ λόγον apud Thuc. Sed & κατὰ λόγον v. 19. & ἡλκοφῖται v. 22. presentis caracte-⁷⁰risticam habent α, non ι, ut arguit κατὰ λόγον apud Hesych. & ἡλκοφῖται apud

Poll. vers. 12. nec μῦθαι nec ἱμῖναι re-
pario in hac significatione. rectius igitur
ἱμῖναι deducas ab impuro them. μῦθ-
μαι, quo Hom. aliquoties utitur, ut Il. β.
ἀμῦνεν ἔργα, quas moliebatur res. v. 17.
monstruosum verbum est ἐφ' ὁδῶν ἱμῖναι: pro
quo scribendum vel ἐφ' ὁδῶν ἱμῖναι, ut in-
de sit ἐφ' ὁδῶν ἱμῖναι repetita narratio apud
Quintil. lib. 4. c. 2. vel est vitiosa compo-
sio indicatini ἐφ' ὁδῶν, & infinit. ἱμῖναι
narrasse. vers. 18. rectius apud Sui-
dam est μῦθον ἱμῖναι ἀπὸ τοῦ μῦθον ἱμῖναι.
v. 37. δὲ βίωσιν est etiam aorist. 2. verbi in
μῖ, et ἔγω γ', 183. v. 40. vers. 43. apud He-
sych. est δὲ ματαῖον αὐτῶν expositum in idem
ἐξ ὅτι παλαιά: nec non ἱμῖναι αὐτῶν, inani ser-
mone immorant. ματαῖον ὁ λόγος. alibi vero
sine α penultimo δὲ ματαῖον, ut apud He-
rodot. & Stobaeum, ἐπ' αὐτοῖς τὸ σκελὸς, ἀμ-
ματῶν, sublato crure, ventris emisit cre-
pitum, & in serie τὸ μῖ habet idem Hesych.
ματαῖον & ματῶν, nec non ματαῖον, ex-
ponens ματαῖον, ματῶν, stolidos ineptosq.
gestus edere. Sic v. 47. verius est ἱμῖναι
αὐτῶν & ποικιλιὰς αὐτῶν v. 56. illud ἀπὸ τοῦ
them. ἱμῖναι, hoc autem ab impuro in ἱμῖναι.

Pag. 379. v. 5. Hesych. affert ἱμῖναι pro
δαμῖναι, fonsere: Suidas autem particip.
ἱμῖναι pro δαμῖναι ex Herodoto quod &
Corinthius Ionica dialecto in hac signifi-
catione scribit esse familiare: alias ἱμῖναι
quo particip. ἱμῖναι factum est per contra-
ctionem, significat tergere, radere, com-
planare, tenuare, tangere, vide not. in v.
7. Participium δαμῖναι, quod sequitur,
citant vulg. lex. & Luciano: sed metuo,
ne mende se pro δαμῖναι, ἀπὸ τοῦ δαμῖναι. nam
δαμῖναι, sicubi reperitur, active potius
significat obstupescere, ut οἰσπῶναι δαμῖ-
ναι: & similia. vers. 7. κατὰ μῦθον, legitur
in Hippocrateo Galeni lexico, pro Inqui-
rendi gratia demittens. Simplex eius the-
μα πρότερον à ceteris lexicographis, ac
legitur apud Etymol. in μῦθον. nam ver-
bi μῖναι fut. esse dicit μοῖον: unde fieri
μῖναι, ut sit, qui in omnibus querit quod

carpat. Ab eodem est verbale μῖναι, ap-
ud Phurnium, ubi τὰ μῖναι, denomi-
nata tradit δὲ τὸ μῖναι, & ὅτι ζητοῦναι,
ab inquisitione seu indagatione: quasi ζή-
τοῦναι, quærentes, indagantes. Alias μῖναι le-
gitur in hac significatione, atque inde τὰ
μῖναι volunt dictas. & ut τὸ ποιεῖν sit &
ζῆναι, sic μῖναι & μῖναι: unde apud Epichar-
mum est, μῖναι τὰ μακάρι μῖναι, μῖναι τὰ σκληρὰ
ἐμῶν, ne quare mollia, ne forte consequaris
dura: est enim μῖναι ut μῖναι & ποιεῖν, 331.
23. 27. Apud Hesych. legitur etiam μῖ-
ναι, expositum ζῆναι querit, & πᾶσι τὰ
μακρινά: in idemque μῖναι apud Sui-
dam, quod verbum dicit esse Laconicum
pro ζῆναι querere, & πολλὰ μῖναι ἐμῶν
curiosius inquirere: per syncopen ex μῖναι
& μῖναι, ut λῶναι & λῶναι supra per syn-
copen & λῶναι, ut λῶναι deduci à quibus-
dam annotant. μῖναι vero apud eun-
dem Hesych. vel per syncopen & μῖναι μῖναι
vel per crasin & μῖναι μῖναι, factū dici potest.
Adhuc ut μῖναι & μῖναι, sic μῖναι & μῖναι
per crasin ortum videri potest: licet hoc
posterius tribuatur Dorico idiomati, ut
& μῖναι, 12. 45. 53. Hac de verbo μῖναι
libuit obiter annotare. à quibus conicere
licet, ut μῖναι sit ἀπὸ τοῦ μῖναι, sic paulo ante He-
sychianum ἱμῖναι & ἱμῖναι deduci posse: ac ut
μῖναι non tantum ex μῖναι contractum est,
sed etiam ex μῖναι, ita ἱμῖναι & ἱμῖναι pariter &
ἱμῖναι natū videri: nisi forte contra gram-
maticorum opinionem (4. 2. 4. 15.) ex poetico
ἱμῖναι formatum malis infinit. illum ἱμῖναι
v. 10. ἀπὸ τοῦ μῖναι, legitur apud Suidam
quoq. sic expositum: sed haud scio an men-
dose pro ἀπὸ τοῦ μῖναι, ut ἀπὸ τοῦ μῖναι χί-
σας eo in loco sit ollam panno circumligato
ita communire, ut os urinatorum cir-
cumposito ἱμῖναι vel deducendum est hoc
participiū ab impuro them. ἀπὸ τοῦ μῖναι cir-
cumtorreo, à τῷ μῖναι simplici est aor. 1. αὐτῶν
αὐτῶν apud Hesychium, & particip. pass.
μῖναι apud Antefigna. 389. 18. ex
Etymologo. Sic vers. 15. pro Hesychia-
no: ἱσχυρὰ ματαῖον αὐτῶν scribendum fortassis
ἱσχυρὰ.

τοῦ μυστικοῦ αὐτοῦ, de confectum & veluti in
oculis (ἢ τῇ ἰδέᾳ) introducere. vers. 29.
αὐτῶν αὖτε, si mendo caret, significat magna
virum contentione abduci vel reduci:
ἀπὸ τῆς αὐτῆς, hanc fide: utrunque vel à puro
thematē, vel ab impuro in ὑμῶν. vers. 33.
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ in noutra significatione verius
est aorist. 2. 217. 27. nam aor. 1. actiue so-
let usurpari: quomodo ἐκείνου in aorist. 1.
significat statuerunt, posuerunt: at in 2.
significat v. 38. ἐκείνου leguntur apud Ety-
mologum quidem: sed, ut conicere licet,
male, pro ἐκείνου, quod est infercire. nam
factum dicit ἡμῶν ἢ ἐκείνου, (sic enim
legendum opinor pro ἐκείνου). Ἐπὶ δὲ ἡ εἰς
β. vers. 57. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ significat circum-
navigare, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, 150. 2. pro deorti-
care vero legitur quidē ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ apud
Theophr. hist. plant. lib. 9. c. 5. sed eruditi
legendum censent ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, quum hac
significatione apud Dioscorid. extet ἀ-
πὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ autem duntaxat in fluen-
di sine abundandi significatione citentur à
quibusdam, pro ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

P. 380. v. 3. μυστικός, quod à Libanii
Declam. citatur pro inuidens, falsum est,
falsum etiam thema. nam inuidendi si-
gnif. μυστικός dicitur, cuius partic. aor. 1.
μυστικός apud Hesy. h. legitur. natus est er-
ror è vitiosa coniunctione vocū separan-
darum, ut in sequ. οἰνοπλεῦσεν τις, δοκεῖν ἡ-
λας, & similib. Sic enim habet Libanius,
ea declamatione qua fingit quamam di-
xerit Andromache in crepto Hectore)
οἷας μυστικός ὁ δαίμων εὐδαίμονος ἀπὸ τῆς
σῆς, hac sensu, ut Erasmus quoque recte ver-
tit, Quanta me felicitate, cuius gustum
modo dederat, fortuna spoliavit? à γινώ-
gustandum praebeo: ut apud Plutarch.
Numa, ἡλίκος ἔχουσιν ἡμῶν ἐλευθέρους, ser-
uis praebeo gustum honoris liberalis. Ibi-
dem non est dubium quin diuise scriben-
dum sit οἰνοπλεῦσεν τις, à verbo νοσηλεύω,
quod significat agris subseruio, agrotis ne-
cessaria officii presto. vers. 34. pro κωπή-
λας, legendum vel κωπήλας, tempore

presenti, vel κωπήλας, tempore
aorist. nam κωπήλας monstrum est.

P. 381. v. 5. apud Hesy. rectius diui-
se legitur ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, deglubere. vers.
44. ὡς ἐστὶν ut ὡς ἔστι, (172. 29.) au-
gmento in praepositionem translato: nam
regulariter ut ὡς ἔστι dicit Xenophon, sic
Hesiod. ὡς ἔστι & κατὰ τὴν ἑξῆς: compositioq;
κατὰ τὴν ἑξῆς utitur Callimachus hymno in
Apollinem, ἢ ἢ ἐν κατὰ τὴν ἑξῆς, quem tu in-
tereris. In ὡς ἔστι & ὡς ἔστι apud Suid.
diuersa est ratio: nam ὡς ἔστι derivatum
à nomine ὡς ἔστι, recte augetur initio, mo-
re verborum, è nominibus descendentiū,
ut docui supra in pag. 141. vers. 45. ἀμ-
φὶ χάρι, significares circumquaque, occidit:
at in deglubendi signif. dicitur ἀμφὶ χάρι,
ab ἀμφὶ χάρι: nec ἢ ὡς ἔστι, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ:
quae proprie sonant circumhicare, recte di-
ducto circumdare, atq; ita deglubere.

P. 382. v. 14. τί τῶν pro τί τῶν non vi-
deo quomodo possit excusari: nam primi-
tium eius est ἔστι, & cognatum τί τῶν:
quamobrem apud Hesy. quoque,
Suidam, Etymologum, & alios, non sine
scripta reperiuntur: at πᾶσι quā signifi-
cat tendere, nascitur è τῶν vel τῶν: quum
vero pro ulcisci ponitur, oritur à τῶν: à
quo etiam τῶν. v. 46. pro caldubio scri-
bendum ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, aor. 2. inusitatis them.
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, à quo particip. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, comple-
xus, & velut à natura circumfusus.

P. 384. v. 12. πᾶσι μὲν, versum, ver-
gent, non est à them. in φῶ, sed à them. in
πῶ, τῶν, verto. τῶν αὖτε significat
alo, & facit particip. πᾶσι μὲν, 412. 11.
v. 9. usitatus est κατὰ τὴν ἑξῆς, ut simplex
ἐστὶν ἑξῆς, 152. 25. v. 30. apud Varinum
est πᾶσι μὲν: sed cum τῶν ἢ τῶν: hanc de-
rivatum tradit, nō est dubium quin scri-
bendum sit πᾶσι μὲν, à them. non in
πῶ, sed in πῶ, πᾶσι μὲν, ut μετὰ τὴν ἑξῆς à
μᾶλλον, 64. 23. v. 52. in prosa rectius uno
scribetur ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, à ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
collustro: in carmine vero si occurrat πᾶ-
σι μὲν, potest ab eodē ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ de-

ductum censeri, & metri causa geminato,
ut in ἰμαξα, ἰμαξι, ἰμιν, & similibus. π-
εωωμωμω sane non reperio.

B. 385. v. 2. legendum vel κατὰ σπείον-
ται, aorist. 1. vel κατὰ σπείονται, aor. 2. v. 19.
rectius diphthongo scribitur: ἰπὺμα, ut
tradit Etymologicus et participium ἐστι-
ναι ἰπὺμα, suam habet rationem.
144. 14. vers. 36. pro diligenter, serio, re-
ctius ἰπὺμα dicitur, ut Hesych. h. habet
ab ἰπὺμα, ἰπὺμα, cuius actus. ἰπὺμα
urges, incito. vers. 40. ἀπὸ ἰπὺμα est ἄ-
them, in ἰπὺμα, ἰπὺμα, ut cuius aliunde sum
ex Hesychio patet, apud quem solum ἰπὺμα
fuit mentio. vers. 47. in indice scribitur παρ-
εστῆναι, ut ἰπὺμα dicitur ab ἰπὺμα. ferri
tamen et hac scriptura videtur posse, ut
κατὰ σπείον dicitur ἀκατὰ σπείον. in perfecto
sane, ex triplici priore et reperio ἰπὺμα, ἰπὺμα
apud Lucianum, atque inde verbale ἰπὺμα
ἰπὺμα: iidemque ἰπὺμα ἀπὸ ἰπὺμα, ἀπὸ
ἰπὺμα ab ἀπὸ ἰπὺμα.

P. 386. vers. 6. ἰπὺμα duplex habet the-
ma, et imperium ἰπὺμα, et πῦμα ἰπὺμα:
at βίβρα versu precedente triplex. nec
enim solum. ἀ βίβρα vel βίβρα deduci
potest, sed etiam ἀ βίβρα. proprie tamen
βίβρα est frendere, collidere dentes. vers.
23. particip. ἰπὺμα; quod apud Hesych.
Suid. legitur, non est opus per synopem de-
ducere ab ἰπὺμα, quod non extra, quum
regulare thema sit ἰπὺμα arceo, prohibeo:
et ἰπὺμα sit, cui prohibitum est spirare,
cui spiritus est interclusus, vel aquis scili-
cet vel laqueo. ἰπὺμα verò est cadere,
quassare, apud Hesych. et alios. v. 56. ma-
lim ἰπὺμα, sine augmento plusquam-
perfecti, ut v. sequ. ἀπὸ ἰπὺμα geminato
scilicet ἰπὺμα.

P. 387. v. 10. αἰπὺμα legitur in vulg. 40.
lonicia: cui simplex singit ἰπὺμα, ἰπὺμα.
ἰπὺμα, perperam. ἰπὺμα enim futurum
habet ἰπὺμα, 46. 26. vel potius ἰπὺμα
transiit in praesens, ut ἰπὺμα, ἰπὺμα, et
similia. pro αἰπὺμα, ergo legendum αἰ-
πὺμα, ab ἰπὺμα et παῖσσο αἰπὺμα: com-

muniter enim dicitur αἰπὺμα, ἰπὺμα
ut sit: αἰπὺμα refertur situm. simpliciter
ἰπὺμα et ἰπὺμα, 217. 18. vers. 14. in ἀπὺμα
ut si augmentum vel ab ἰπὺμα situm
erit deducendum ab ἰπὺμα, sed ab ἰπὺμα
sine αἰπὺμα, de quo supradixi in pag. 40. ἰπὺμα
notis, ab ἰπὺμα formandum ut per ἰπὺμα
initialis n. id est in ἰπὺμα situm situm
gum, incrementum ut ἰπὺμα situm situm
sed duntaxat decrementum.

Pag. 388. v. 17. ἰπὺμα, cur recte
dum sit non video, quum derivatum
ab ἰπὺμα, ut πῦμα, ἰπὺμα, ἰπὺμα, ἰπὺμα
que adeo ab eodem sunt ἰπὺμα. ἰπὺμα
et ἰπὺμα apud Dioscor. vers. 18. ἰπὺμα
et particip. situm. ἰπὺμα in appropin-
quandi significatione proferuntur ex ἰπὺμα
ripide: apud Hesych. vero pro ἰπὺμα
quod idem exponit. ἰπὺμα, ἰπὺμα
legendum esse ἰπὺμα, arguit et sermo
phibetica, et femininum ἰπὺμα, ἰπὺμα
subsequitur. Illa sunt ex imperio ἰπὺμα
ἰπὺμα ἰπὺμα et ἰπὺμα, per synopem ἰπὺμα
ἰπὺμα et ἰπὺμα, factis: hac autem ἰπὺμα
ἰπὺμα, ut ἰπὺμα, ἰπὺμα, per eandem syno-
pem: alias ἰπὺμα, ἰπὺμα, et similia
etiam ἀπὸ ἰπὺμα singo. cuius ambiguitas
vitanda gratia, siue o proferri situm ἰπὺμα
appropinquandi significationem habent.
A synopato compositio ἰπὺμα, ἰπὺμα legitur
imperf. ἰπὺμα, apud Homer. Od. 4. et
verbale ἰπὺμα, ad quem appropin-
quare licet, apud Aeschylum: equos com-
pos. ἰπὺμα, (Dorice pro ἀπὸ ἰπὺμα
11. 7. 22.) ad quem non licet accedere, in-
accessus apud Hesych. legitur etiam sim-
plex ἰπὺμα, expositum ἰπὺμα, alias
significat etiam situm, ἀπὸ ἰπὺμα. v. 28. ἰπὺμα
ἰπὺμα, non est ἀπὸ ἰπὺμα per elisionem ἰπὺμα
sed ἀπὸ ἰπὺμα per synopem ἰπὺμα, ut supra do-
cui in pag. 206. v. 48. αἰπὺμα, et (de-
positio augmento, vel etiam Dorice; si a
producatur) ἰπὺμα, ἰπὺμα. Et si huius ex ἰπὺμα
ἰπὺμα facta scribitur. communiter enim ex ἰπὺμα
ἰπὺμα fieri ἰπὺμα, reperitur duabus initiali-
bus praesentis αἰπὺμα, Ionice αἰπὺμα.

66. a. interposito η , $\epsilon\kappa\chi\iota\delta\epsilon\mu\iota$. quomodo
etiam in $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ reperitur in quibusdam
Homeri codicibus pra $\epsilon\lambda\lambda\alpha\delta\alpha\tau\iota$ sine $\epsilon\lambda\iota$ -
 $\lambda\alpha\tau\iota$, ab $\epsilon\lambda\iota\alpha$ η $\epsilon\lambda\iota\alpha\omega$: nec non $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\delta\alpha\delta$
pro $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\alpha\tau\omega$. sine $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\mu\iota\eta\tau\omega$, ϵ $\sigma\iota\mu\omega$,
presor η , inserta etiam a. 66. 10. vers. 51.
rectius scribi $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\mu\iota\eta\tau\omega$. tempore pra-
senti: per contradi $\kappa\tau\iota\sigma\iota\mu\epsilon\tau\omega$ ϵ $\mu\epsilon\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\alpha\delta\alpha\iota$,
cum interpretatio docet: cum confirmant
ea quae annotantur in pag. 374. vers. 51. 10
forsan sine χ legendum est $\epsilon\sigma\iota\mu\alpha\sigma\iota\mu\epsilon\tau\omega$. ϵ
simplici $\sigma\iota\mu\iota\omega$. vers. 55. rectius pro pro-
xynos & dialithmenos $\epsilon\kappa\tau\iota\mu\alpha\tau\omega$. dici-
tur enim $\epsilon\kappa\tau\iota\mu\alpha\tau\omega$, ut $\phi\lambda\iota\mu\iota\tau\omega$, & similia.
vel $\epsilon\phi\lambda\iota\tau\omega$ pro $\epsilon\phi\lambda\iota\mu\iota\tau\omega$, vel per syno-
pen pro $\epsilon\phi\lambda\iota\mu\alpha\tau\omega$, ut alibi (praesenti iudic-
antem) $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\mu\alpha\tau\omega$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\delta\epsilon\mu\iota$. ubi vero ϵ
conantur & disjungatur, docui supra:
in pag. 143.

B. 189. v. 6. & 29. verum thema est
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\delta\epsilon\mu\iota$ autem, quod ibi
dicitur profertur, non invenio. Sic v. 11. re-
perio quidam $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: at $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ non item.
Sed $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ est etiam a puro them. $\epsilon\mu\alpha$,
a quo iidem sunt aor. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\delta\epsilon\mu\iota$,
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, Ionica & poetica incrementi de-
tractione: at verbale $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ pro imbre seu
fluxu, est ab altero $\epsilon\mu\alpha$ fluo. vers. 8. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
verius est a $\epsilon\mu\alpha$ seu pass. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$.
utrumque enim neutraliter usurpatur nā
sicut Philo dicit: $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$.
sic Ch. ystomus cum Homero, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
sicut $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ deorsum ver-
gens. v. 9. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: purum habet the-
ma $\epsilon\mu\alpha$, ut supra etiam monui. vers. 54. 35
purum $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ agnoscit Etymologus, Suidas.
E. st. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ apud Hesych. legitur
tertium $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ ne, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ unde sic petiit.

Pag. 390. v. 1. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ coniuncte
scriptum legitur apud Etymologos: non
est tamen compositum ex $\epsilon\mu\alpha$ & $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ut innuit Antesignanus, dum sine
augmento posuit vult: pro $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
sed ex $\epsilon\mu\alpha$ & $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ut patet ex
hoc Il. p. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$. quo in
loco ut dirempta sunt $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ & $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$.

sic apud Eustachium & alios limise scri-
ptum $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: & apud Homerum
alibi, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: & Apollon. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$
v. 10. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ legitur etiam in vulg.
lex. pro manifesto, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: sed $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
apud Hesych. vero $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$: &
paula ante $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, quod est usita-
tissimum: $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ est a them. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, quod
significat ϵ conspectu tollo: deriv. ex ad-
iect. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, non apparens, ϵ conspectu sub-
latum. vers. 21. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ legitur etiam in
vulg. lex: sed proculdubio mendose pro
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ quod
sequitur, & $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ vers. 35. ve-
rius sunt a puris thematibus $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$,
(140. 29.) & $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$. verius etiam esse
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, quam $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$,
ex impuro, patet ex his quae in pag. 374.
annotantur. vers. 25. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ habet usi-
tatum them. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, (v. 18) & pu-
rum in $\epsilon\mu\alpha$, & impurum in $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ut docui
in pag. preced. vers. 44. ea significatione
diceretur potius $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, a $\epsilon\mu\alpha$,
 $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, in orbem curvo. vers. 53. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
nec etiam ab $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ut monui in p.
191.

Pag. 391. v. 43. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ mihi non li-
cuit invenire: nec video qua ratione pos-
sit defendi, quum elisionem $\epsilon\mu\alpha$ admittant
diffyllaba tantum, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$. 12. Non minus su-
spectum est quod v. 45. scribit, in aliis ei-
tam eandem vocem (nimirum $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$) esse
pro tertia singulari ac tertia plurali. et-
iam senio $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ occurrit alicubi
pro $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ut ipse iradit: tamen
illud Attico duntaxat more fieri censo,
ut de $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ monui 426. 22. apud A-
ristoph. sane in tertia singulari legitur de
Pluto, ($\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$) & $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$,
oculis inst. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ est, niti dufq, $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ puru-
lis, id est, oculi eius & pupilla visum reco-
perant.

Pag. 392. v. 8. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ & v. 19. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$:
efficitur tertia singularis, patet
ex his quae annotantur in pag. precedentem.
v. 22. $\epsilon\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota$ deperditur, nescio quomo-

to diceretur ἐκ τῆς ἀπο-
 πῆνδς ἀδεοῦ ποσὶ ἐκ τῆς ἀπο-
 obrem aliud thema querendum est infi-
 nitivo ἐκ τῆς ἀπο-
 quod perf. mutatur ab inusitato ἐκ τῆς
 πῆνδς, 181. 5. significant autem ista non ten-
 tare, periculum facere, sed prorsus despon-
 dere animum, animum plane abicere:
 interdum etiam penitus interdicare vel
 negare. vers. 29. ut hic ἀποδοκῆν, ita su-
 pra ἀποδοκῆναι, 335. 45. frequentius ta-
 men in his & cognatis est ἀποδοκῆν, quum ἀπο-
 δοκῆν & (ut apud Hesych. est) ἀποδοκῆν
 sit observare, insidias excipere. vers. 48.
 suspectum est σωατῆρ, apud Homerum
 est σωατῆρ, aorist. 2. medii, persone 3.
 dualis: Ἰλ. η. διήλοισι δὲ τὸ πῶ σωατῆρ πα-
 ρεφθῆναι, porro illi duo alter alteri occur-
 rebant apud sagittas: a barytono, σωατῆρ
 inquit Eustath. sed addit, non extra ana-
 logiā fuisse si dixisset διήλοισι σωατῆρ
 velut a circumflexo σωατῆρ ἵστα. Tunc
 autem eiusdem quidem numeri esset ac
 persona, sed temp. plusquamperf. passivi.
 at σωατῆρ est aorist. 2. act. a barytono
 σωατῆρ, vel circumflexo σωατῆρ, 88. 17.
 pro quo prosa σωωτῆρ αὐτῶν diceret, aor. 1.
 ut Etymologus quoque tradit pro poeticis
 σωωτῆρ & αὐτῶν in prosa dici σωωτῆρ
 & αὐτῶν. vers. 52. ναυηγῆν Ionicum esse
 censetur, ut etiam ναυηγῆν, ναυηγῆν & ναυ-
 γῆν, quum ναυαγῆν, ναυαγῆν, ναυαγῆν & ναυ-
 αγῆν legantur apud Demosth. Luc. Xen.
 & alios: dicit tamen Polybius, ἀποδοκῆν τῶ
 ναυηγῆν, non ναυαγῆν, & ipse in naufragii
 significatione. quum vero navis ductor
 ac rector significatur, communiter qui-
 dem ναυηγῆν dicitur, ut στρατηγῆν, Dorice
 vero ναυαγῆν: itidemque in derivatis.

Pag. 39. v. 21. ἐκ κεκῶνται & σωπῆ-
 σενται v. 24. ἐκ πρῆναι v. 29. rectius
 ἐκ πρῆναι v. 31. λελεχῆναι v. 41. πρῆ-
 ναι & λελεχῆναι v. 44. Ionice qui-
 dem habet thema in ω, communiter vero
 in α, συμπεπλημένους v. 47. utrunque ha-

bet: Nicandri enim scholiastes πρῆναι

(quod poetice factum est ἐκ πρῆναι, 337. 24.)
 exponit per πρῆναι, velut notius. atiamen
 Homerus quoque πρῆναι & πρῆναι ma-
 luit, quae supra recensentur 337. 14. &
 345. 47. vers. 27. rectius gemino v. scribi-
 tur σωπῆναι, quum a simplici v. non sit
 αὐτῶν sed v. αὐτῶν. significat autem v. αὐτῶν
 tam habitantur, (ut Antesignanus inter-
 pretatur) quam structi sunt, αὐτῶν
 aceruo, aggero. vers. 37. scribendum po-
 tius ὑπερπῆναι, ut paulo ante (v. 23.)
 δὲ ἐκ πρῆναι, & supra ἀπεπῆναι, 181. 50.
 quae Ionicae sunt, augmentique loco habet
 Atticam reduplicationem duarum prae-
 sentis initialium, 144. 9. communis eni-
 linguae in his pro πρῆναι ponit η, ἥναι
 pro Ionico δὲ αὐτῶν. ὑπερπῆναι, igitur e-
 rit pro communi ὑπερπῆναι, ab ὑπερπῆναι
 subripio, subtraho. ὑπερπῆναι autem non
 reperitur: & si vel maxime inveniretur,
 ὑπερπῆναι in eo non significaret sub, sed super, ul-
 tra, ut cum ex aliis patet, tum ex ὑπερπῆναι
 extollo super. Eodem versu, cum dicit
 precedentia augmento destitui, excipe ἐκ-
 πεπλημένους v. 29. & ἰσχυρῆναι
 vers. 30. quae habent augmentum suum.
 v. 38. λελεχῆναι sic format Etymologus:
 λελεχῆναι, quod est λελεχῆναι & λελεχῆναι, sit λελεχῆναι,
 cuius perf. λελεχῆναι, pass. λελεχῆναι, partici-
 cip. λελεχῆναι, et λελεχῆναι, λελεχῆναι. innuit
 tamen etiam simpliciter derivari posse a
 λελεχῆναι, quod ē λελεχῆναι sit derivatum. λελεχῆναι
 tem, quod praesenti & imperf. passivo v. sta-
 tum est poetis ē λελεχῆναι factum est, ut Eu-
 stath. γὰρ ἐκ πρῆναι & πρῆναι, πρῆναι & πρῆναι
 nasse tradit.

Pag. 396. v. 13. ἀπεπῆναι scriptu-
 ram habet vitiosam, veram esse ἀπεπῆναι
 ai patet ex iis quae annotavi in preced.
 pag. v. 37. vers. 15. ἀπῶναι imperf. cum
 quoque censei potest ab ἀπῶναι, ut Od.
 ληρῆναι, ἀπῶναι, ducebat quidem, sed
 non innuabatur inde: & Od. p. ἄπῶναι, ἀπῶναι
 ἀπῶναι, aluit quidem, sed sine fructu, alibi
 vero, (ut hoc etiam obiter moneam) in v.
 no eodemque versu, ἀπῶναι quidem innu-
 an-

di, ἀνατὴν αὐτὴν vituperandi significatione posuit, Il. 9. ἡ δὲ ἔστιν ἀνὰ τὴν δὲ, ὅτι μὲν, ἀνὰ τὴν μὲν ὑπὸ πικρῆς, ἀπὸ τῆς αἰνιτικῆς ἀδυνάτου ἐστὶν, (sen-
 è su a inueniute fructum percepit, sua ei inueniute profuit) quum me vituperauit & sustinuit, ubi Eustath. annotat, voluisse illum non modo, παρρησίᾳ, sed illa ipsa παρρησίᾳ differētiam istorum verborum ostendere. veteres enim in utilitatis significatione ὄντιν dixisse (ut etiam ὄντιναι Od. β.) in vituperio autem ἀνὰ, ambo ab eodem inusitato them. ὄντιν: posteros autem Homeri ἀνὰ & comp. ἀπὸ τῆς αἰνιτικῆς vserpasse pro ἀφ᾽ αὐτῆς. Ibid. ἐπιμαί, & ἐπιμαί, v. 18. non sunt recepta in communi sermone, sed ἐπιμαί, & ἐπιμαί, ὄντιν, nam ἐπιμαί, & ἐπιμαί, apud Herodotum Ionicam habent resolutionē ὄντιν in ἐπ, 337 56. Similiter ὄντιν, v. 30. & ὄντιν, v. 31. non sunt à them. in iω, quæ sicubi leguntur, Ionicā habent dialysin, sed. à them. in αῶ. vers. 16 in παρρησίᾳ nullum est augmentū: nam presentis quoque παρρησία dicitur, ut παρρησία, παρρησία, & similia, quæ Eustathius non ad ἀρρησίαν refert, quod non reperitur, sed ad ἀρρησίαν, in n verso, falsum ergo est ἀρρησίαν, quod statuit Antesignanus. suspectum est etiam quod hoc ipsum παρρησίᾳ ab eodem Antesign. & vulg. lex. redditur sollicitauit: quum sit potius sollicitauerant vel sollicitabant, hortabantur. v. 49. in cōsumendi significatione rectius dicitur ἀπλωδίον, absumpserat, ab ἀπλωδίον, 171. 19. ἀπλωδίον verius est efferauerat, ab ἀπλωδίον, quod Hesychio significat inhumanus, crudelis, ut primitium eius ἀπλῆς: ambo ex ἀπλῆς & ἀπλῆς: quomobrem etiam augmentū non cadit in prepositionem: ut supra docui in pag. 141. vers. 50. citatur etiam aspirate ἰω δὲ & ἰω δὲ, ex Herodoto: in prosa vero non notū dicitur, sed notū, & Attice ἡ δὲ, quorum iamē passiva duntaxat forma recepta est.

P. 397. v. 3. βέλωνται legitur etiam

in vulg. lex. sed perperam procul dubio pro βέλωνται, ut apud Aristot. ἐλάνται, inortum sem inflexum est, à βέλωνται, vulgus, ceterura sic inorte sunt, ut genua vocant. tibi vero cum pedibus extorsam tendant. vers. 7. ἐλάνται, factum, verum thema est ἐλάνται, ab ἐλάν. de ἐλάνται vero dictum est supra in paginam 269. vers. 9. dativ. ἐλάνται, apud Suid. presentis potius quam preteritis formam habet. vers. 10. ἐλάνται, enacnatus, & ἐλάνται, supra modum enacnatus, leguntur apud Pollucem libr. 4. cap. 25. una cum verbo ἐλάνται, enacnare, expurgare: ut hæc participia teris coniugationis esse satis liqueat. Apud Hesych. vero tempore presentis, coniugatione secūda legitur ἐλάνται, quod idem presentis exp. ἐλάνται, ab ἐλάνται: & ἐλάνται, apud Erotianum ex Hipp. pro ἐλάνται, modo simplex ināz citat idem Hesychius pro ināz vacuari, & particip. ἐλάνται, presentis. Sed & prima coniugatione apud Galenū in Lexico Hippocrateo reperies ināz, ināz, & pass. ināz, ināz. E quorum duobus posterioribus apud Hesych. est particip. ināz, vacuata, purgata: & verbalia ināz, atque ināz, vacuatio, purgatio, apud Hippocratem: & compos. ἐλάνται, nimia enacnatio apud Galenum, quum αἱ ἰνῆς (i. fibra venarū) nimium enacnantur. vers. 12. ἐλάνται, potest etiam presentis esse temporis, à ἐλάνται, quum apud Theophr. legamus ināz, ponare, i. tellurē, indeque sic verbale ināz, ponatus, renouatus. vers. 15. βέλωνται, potest etiam per Ionicam contractionem duci ē βέλωνται, ut ἐλάνται, ἐλάνται: de quo contractionis genere supra dixi in pag. 192. Ibid. verius est γυναικῶν, ἀγνῶν, senex: nisi malis (ut apud Hesych. est) γυναικῶν, exolutus viribus, ināz. Sic vers. sequ. verius est γυναικῶν, a γυνῶν, superbus, ferox. vers. 25. procul dubio scribendum παρρησίαν, a παρρησία:

cacus: alias πτωρμαίνω, significat etiam induratus, qui oscalluit, à πτωρ, callus, lapidosa durities. at πτωρμαίνω, esse pro a instructus. v. 26. pro πτωρμαίνω rectius apud Hesych. est πτωρμαίνω, sine exposi-
tione. nam πτωρμαίνω, quod apud eum sequitur, non exponit vocem precedentem, sed à sequentibus exponitur, ut satis patet à Suida, apud quem πτωρμαίνω cum iisdem interpretamentis legitur, nulla tamen πτωρμαίνω, facta mentione. πτωρ certe abigere est, summonere & concitare: πτωρμαίνω vero (derivatum à πτωρ, finis) finem ad repandum efficere, retundere: eodemque modo affertur compos. πτωρμαίνω, pro repandum.

P. 3. v. 8. v. 5. sine diphthongo scribendum εδωκεν, à δωκεν, ut εδωκεν, à δωκεν. Et sic apud Ciceronem est, Verr. 7. εδωκεν, inquit: hoc est, ut Sciculi loquuntur, supplicio affecti ac necati sunt. Sed annotat Lambinus, se in duobus libris manuscriptis reperisse εδωκεν, quod verius esse iudico, praesertim, quum id Etymologus & Suidas in hac significatione usurpatum fuisse probe idoneis exemplis, ut diximus, inter alia sit iustis affici poenis, vel poenis expens ex iniusto fieri iustum, ut expiari apud Latinos. sic enim Cic. dicit, tua scelera in nostros milites expiaverunt. v. 12. communiter αιδωμαι dicitur, (à quo participiū αιδωμαι v. 15.) Ionice αιδωμαι, ab αιδωμαι εμαρηνό αιδωμαι, ab αιδωμαι, quod non reperitur. v. 16. εδωκεν legitur etiam in vulg. lex. cum his expositionibus, sed è depravato magis depravatum, nimirum ex εδωκεν, quod apud Suidam legitur, sed male pro εδωκεν, ut non solum veteris codicis autoritas, sed ipsa etiam interpretatio arguit. exponit enim εδωκεν, elisus, εδωκεν corruptela velut extritus, ab εδωκεν extero. Si quis tamen εδωκεν omnino retinendum iudicet, significabit potius eum qui elisus est ut paries, vel cuius parietes sunt

elisi, à νῆος paries. De εδωκεν v. 17. valde dubito. In μαρτυρίας autem v. 23. insertio tamen proculdubio mendo facit: de cuiusmodi mendo vide quae annotatae in pag. 393. v. 20. v. 38. εδωκεν nescio ubi legeris. Eustathius & Etymologus nullam eius facinus mentionem. εδωκεν derivant εδωκεν, cuius perfectum εδωκεν, Attice εδωκεν, correpta praesentis initiali, quia huiusmodi reduplicaciones Attica à brevis solent incipere, ut etiam in Ionico αεικναι ab αεικναι, pleonasmū verò tamen in εδωκεν apud Hom. II. x. agnoscunt, idem grammatici, Etymologus & Eustathius v. 47. ad stabilendum participium εδωκεν non modo verbum male huc quadrans comminiscitur, sed potens etiam incompas adhibet. expositio tamen quae in vulg. lex. tribuitur huic voci, non participium esse, sed nomen arguit. quoniam ergo interpretantur compages adhaerentes, opinor esse scribendum εδωκεν, ut sic nomen substantivum ex adiectivo εδωκεν contextus, 292. 24. vers. 57. εδωκεν potest etiam ab impuro εδωκεν deduci: praesertim cum à puro themate sint αιδωκεν, δειλωκεν, & cetera quae non habent: αιδωκεν autem, αιδωκεν, & similia, potius ab impuro.

P. 399. v. 13. falsum thema est παλμα, verum παλμα, ut ostendunt act. imperfect. εἴπα, & subiunct. παρ. εἴπα (331. 3.) apud Homerum. at παλμα apud Hesych. & alios est renale scos seu conuale scos. vers. 18. κακμαίνω, è Demosthene citatur: sed quum apud eundem, & alibi passim, cum o legatur κακμαίνω, suspecta redditur in priore tamen omissio: imo κακμαίνω, sine o, videtur potius ad poeti cum κακω referendum esse, quod significat celebrare: ut, quemadmodum eius verbale κακω, sic etiam participiū κακμαίνω, sine o proferatur, quum ab alio κακω, quod est claudere, nascatur κακω & κακμαίνω. v. 23. κακω δειλωκεν legitur apud Hesychium quoque: forsan comica allusio-

ne ad $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$: ut deses pariter & adulterinus significetur isto vocabulo: nā $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\upsilon\alpha\iota$ iacere est, & $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\upsilon\alpha\iota$ adulterare. v. 24. $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$: inuenire non potui, nec ideo qua ratione possit consistere. forsan deprauatum est $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, quod Ionica augmenti neglectione sit $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon$ prius in eo. Sin retracto accentu scripsum occurrat $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, Dorico more (12. 51) factum est $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, prætenturum. eius thema est $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon$ seu $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\omega$. 196. 10. At $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ presentis esset temporis, Dorice it dem & poetice contra regulam (87. 21) contractum est $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, (ut $\kappa\alpha\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ apud Nonnum & $\kappa\alpha\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ descendens) cuius actiuum: thema est $\alpha\epsilon\upsilon\chi\epsilon\upsilon\omega$ offundo.

P. 400. v. 9. $\delta\iota\upsilon\mu$ quum diuulgandi significationem habet, non male refertur ad $\delta\iota\gamma\gamma\iota\upsilon\omega$: quum vero significat administrare, rectius a regulari $\delta\iota\epsilon\pi\omega$ formatur, ut ostendit non modo Homericū hemistichium, $\chi\alpha\iota\pi\epsilon\iota\mu\alpha\iota\delta\iota\epsilon\pi\omega\iota$, verum etiam istud Aristot., $\delta\iota\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau\delta\iota\epsilon\pi\omega\iota\delta\iota\omega\iota$: eiusq. simplex non est tenuatum $\epsilon\pi\omega$, sed aspiratum $\epsilon\pi\omega$, ut satis arguunt cognata $\epsilon\pi\iota\omega$ & $\mu\alpha\delta\iota\pi\omega$.

P. 401. v. 28. $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\alpha\iota\omega$ (vel potius $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\mu\iota$) regulare partic. perfecti pass. est $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, 108. 21 itaq. pro $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ violatur, non dubito quin scribendum sit $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota$. quoniam a $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ mai violo, per vim transuersum ago.

P. 402. v. 1. inperfecto quidem dicitur $\epsilon\upsilon\chi\alpha\pi\omega$, ut $\epsilon\upsilon\chi\alpha\pi\omega$ ab $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$, apud Erym. $\epsilon\upsilon\chi\alpha\pi\omega$ $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$. $\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\chi\alpha\tau\omega$ apud Apollonium plusquamperfecti temporis est, ab $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$ enascor, exorior, idque ex $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$ factum, non per crasin, ut Anestigonan placet, sed per syncopen, ut satis patet ex correptione $\tau\iota$ a. quod, si crasis esset, producendum foret. Rectius autem hac ex Ionico præterito $\chi\iota\upsilon\alpha$ quā (ut Etymolog vult, ē medio $\chi\iota\upsilon\alpha$ per syncopen formari, perfricium autem ex infinitiua $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega$, quum Hesy.

citas pro $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$, enatum senexortum esse. is enim non ex $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega$, sed ex $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$ formari potest. nam inde Dorica epenth. si sit $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$, 59. 5. syncope $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$, Ionica apocope $\epsilon\upsilon\chi\iota\upsilon\omega\mu\alpha\iota$, 59. 7. Similis syncope est in $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ 401. 26. v. 21. $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$ procul dubio corruptum est ex $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$, quod aliquanto post sequitur, v. 50. v. 29. $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ legitur etiam in Indice: sed v. 50. $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, cum augmento, in carmine quoque. vers. 32. $\delta\epsilon\iota\mu\alpha\iota$ cum $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ comitatur rectius ad $\delta\iota\delta\eta\mu\iota$ refertur, 108. 21. vers. 51. legitur etiam in vulg. lex. $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, animati: sed spectum. verius est $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, a $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ a. $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ mens, ut $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ a $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$.

P. 403. v. 18. nec compos. $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, nec simplex $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, apud ullum ē Græcis $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ inuenire potui, aut consentaneam eius tuendi rationem excogitare. quapropter vitiosa transpositione deprauatum opinor ē $\alpha\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, quod posuit versu precedente. vers. 19. $\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ dicitur etiam Ionice (12. 30.) pro $\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, a $\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ dimitto, remitto, omitto. vers. 23. $\kappa\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ Ionicum est, $\kappa\alpha\tau\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ commune. nam ē simpliciter $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ (quod Hesych. etiam agnoscit, exponens $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, proficiscebatur) per $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ sit $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, Ionica dialysi $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$. sunt autem hac, ut Anestigonanus, quoque notauit, non modo perfecti. medii, sed etiam imperfecti. vel aor. 2. actiui. prima perfecti medi legitur apud Herodot. pag. 10. $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, non ad erim tale certamen: prima aorist 2. act. apud Nonn. 184. $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, quia vobis hac percurri. i. dixi. vers. 52. rectius diuise scribitur $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$ in margina $\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, ut supra docui in pag. 133.

P. 404. v. 5; intollendi significatione verius dicitur $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$ ab Ionico $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$ pro communia $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$, sine $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$, subueho, in altum fero, item $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$, a $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ vero, a quo $\alpha\iota\alpha\delta\alpha\tau\iota\omega\alpha$ deducit, sicut $\epsilon\upsilon\delta\eta\lambda\epsilon\iota\omega$ peritur significat potius rursus immittito, vel sursum immittito.

P. 407.

P. 407. v. 5. χαλκικαυμῖνος, pro are u-
sto legiur etiam in vulg. lex. & quidem
e Galeno citatum. quam compositionem
inveniri videntur ἰνὸς αὐτῶν χαλκικαυμῖνος, χαλ-
κῖνος, & similia: praesertim quum apud
Lyfiam quoque legatur, ἐχ. v. 4. ὅς ἐστι
ἐκ. χαλκῖνος, manus lauit e sacro mailunio.
Quia tamen rara sunt istius modi com-
positiones, e nominibus & verbis integris,
vereor ne occasionem hac compositioni
dederit compendium scriptura non intel-
lectum nimirum o dextero cōsonantis hu-
mero impostum pro oc. ut enim passim in
veteribus libris occurrit καίματος, πῶς, & si-
milis, pro καίματος, πῶς: ita suspicor χαλκῖ-
καυμῖνος in veteri codice scriptum fuisse,
ab iis autem qui compendium istud ig-
norarunt, viciosa compositione versum
fuisse in χαλκικαυμῖνος. argui vero hanc
suspicionem, quod actui χαλκικαυμῖνος, aut
aliorum inde formatorum temporū nul-
la proferuntur exempla. Non minus
suspectum est θαλαμῖνος, versu 14. Apud
Homer. Od. 6. θαλαμῖνος, legitur, idque
propriū vatis nomen, per appositum, ὡς
τῶν δὲ θαλαμῖνων, inquit Eustath.

P. 408. v. 27. αἰμυμῖνος, quum si-
gnificat pronubam, non referendum est
ad defectivum thema αἰμυμῖνομαι, ut
vult Antesignanus, sed ad regulare αἰ-
μυμῖνομαι, cuius simplicis non Homerus tan-
tum est usus, sed etiam Lucianus & He-
rodiannus. ut enim ille dicit γάμον μᾶλλον
αἰμυμῖνος ambire, ita hic μῆτις τῶν ἀρχῶν
αἰμυμῖνος, v. 33. si μῆτις αἰμυμῖνος, quod
Etymologus quoque Δοκεῖν προεῖπε dicit
apud Pindarum, est tertia singularis. e-
penithen habet τῶν, pro μῆτις, nam Io-
nice est tertia pluralis, ut μῆτις αἰμυμῖνος pro
μῆτις αἰμυμῖνος, 178. 3. De μῆτις αἰμυμῖνος vero Eustath.
aliter quoque sentit. scribit enim illud fi-
ri velle αἰμυμῖνος, κατ' ἔκαστον τῶν, vel e μῆ-
τις αἰμυμῖνος, epenithen: si τῶν, ut χεῖρας αἰμυμῖνος aliquāto
post pro χεῖρας αἰμυμῖνος, simplicius dixisse Sopho-
clem, ἀρχῶν, ὅς ἐστι ὁ πῶς αἰμυμῖνος. E
autibus conicere licet, μῆτις αἰμυμῖνος & μῆτις αἰμυμῖνος,

cum resoluimus μῆτις αἰμυμῖνος, non
tam perfecti esse temporis, quam presen-
tis, a μῆτις καὶ αἰμυμῖνος, quae per Io-
nicam reduplicationem (165. 11.) facta
sint e ἰσάμας & Ionica μῆτις αἰμυμῖνος sine μῆτις
αἰμυμῖνος. Utiur autem illo μῆτις αἰμυμῖνος Homerus
Il. 4. ὡς μῆτις αἰμυμῖνος δρῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπο-
είποι. ut memori mente cursum notaret,
& veritatem diceret. Herodotus ut te-
statur Sicidas, in libro De Homero ac-
centu, prosperi sponemus legit μῆτις αἰμυμῖνος, ut
apud Aristoph. quoque in Plauto, ἡ τῶν
ἰσάμας αἰμυμῖνος μῆτις αἰμυμῖνος, me-
mor esset. idque regulare est plusquam-
perfectat. (83. 12.) a μῆτις αἰμυμῖνος sine μῆτις
αἰμυμῖνος, versu 44. fuerit οὐκ αἰμυμῖνος & temporis
bus inde promanantibus non video cur in
hac nuendi significatione querendum sit
anomalū thema αἰμυμῖνος, cum regulare vici-
viciatissimum sit in prosa pavior & car-
mine. nam ut Aristotelis, Alexandri, Po-
tybii & aliorum sileam testimonia, non
tantum Hesiodus dicit, νῦν αἰμυμῖνος ἔργα, sed
etiam Theophrastus νῦν αἰμυμῖνος ἔργα, & νῦν
non significat nūc, sed eo, nūc, neo, glo-
mero, acervo: in quibus significationibus
propemodum omnib. a praesentis in futuro
mutat in n: in nana tamen significatu
facit etiam νῦν αἰμυμῖνος, assumpto v ad e presen-
tis, 150. 2. unde verbalia νῦν αἰμυμῖνος, natatio,
νῦν αἰμυμῖνος, & νῦν αἰμυμῖνος, natatilis, νῦν αἰμυμῖνος
& similia, sed νῦν αἰμυμῖνος, νῦν αἰμυμῖνος, & cate-
ra, aequae ad νῦν referri possunt, atq; ad νῦν,
quum huius quoque futurum in fluendi
significato sit νῦν αἰμυμῖνος,

P. 410. v. 38. αἰμυμῖνος: ci cum sit n-
tes non est referendum ad αἰμυμῖνος, quod
longe diversum significat Hesychio, sed
ad regulare αἰμυμῖνος circumcludo. v. 52.
vel in Latina interpretatione scribendum
extinctus in, (nam αἰμυμῖνος sonat ex-
tingui in) vel in Graca voce pro ἀρεπο-
nendum ὅν.

Pag. 411. v. 47. διμῖνος scribendum αἰ-
μυμῖνος. est enim ibi οἱ per apocopen aut
syncopen pro οἱ αἰμυμῖνος seu οἱ αἰμυμῖνος cumque ista

phonem, αἰδώς γὰρ ἔστι ποῦν ἀφαιρέσις.
 itidemque in circumflexa coniugatione
 non modo γὰρ γὰρ, sed etiam γὰρ γὰρ.
 Sed videtur posteriora (qua scilicet ha-
 bent characteristicam) esse Ionica, ab Io-
 nico nomine τὸ γὰρ τὸ γὰρ, à quo etiam
 γὰρ γὰρ sonum.

Διδίχασι ut hic, ita pag. 186. v. 40. scri-
 pserat poetico anadiplasma factum è
 fuer. i. med. διδομαι. perperam. est enim
 fut. passivum quod vocat paulo post, for-
 matum regulariter a διω, ideoque a Xe-
 noph. pariter & Platonē usurpatum pro
 vincietur, ligabitur, (i. in vincula conii-
 cietur) ut Suid. quoque interpretatur per
 fut. i. pass. διδόναι, medium autem fuer.
 attine potius significat ligabo, ut etiam
 mor. i. ιδίω, ligat, apud Hom. πᾶσι δὲ
 ἰδύμενοι in ιδίω, πᾶσι δὲ ἰδύμενοι.

Διδίχασι & διδομαι derivat Eusta-
 thius quoque à διδναι itemque ἡπισαμ
 & αἰσάνα, à cognato ἀπισμ: sed nulla
 temporis facta mentione. διδομαι ve-
 ro non tam presentis esse temporis quam
 prateriti, & quidem perfecti, arguit ἡπι-
 σαμ, in quo augmentum apparet mani-
 festissime. Opinor igitur & ἡπισαμ &
 διδομαι esse perf. att. per syncopen facta
 ex ἡπισαμ & διδομαι, aequè ἀπὸ
 in dat. q. in μ, ex his enim primum Ionice
 correptum & extritum sunt ἡπισαμ &
 διδομαι, deinde per syncopen ἡπισαμ
 & διδομαι, sicut ἑξάμα 191. 32. & μέ-
 μα 393. 53. (ἡσαμ tamen & πείσαμ
 etiam presentis esse temporis arguunt o-
 ptativa ἡσαίτω & πείσαιτω) atque ita dicit
 Alexis apud Athenam, lib. 10. πάλαι δι-
 δίχαμα, olim cœnavimus: & Eubulus,
 ἰδίω διδομαι, nondū cœnavimus. Sic
 etiam ex infinit. διδναι, fit primum
 διδομαι, deinde per syncopen διδομαι.
 Antiphones apud eundem Athenam:
 eodem in loco, ὅπῃ διδομαι ἡμῶς, παρ-
 εσσι, adersi ansequam cœnaverimus. Al-
 ternum ἡπισαμ legitur ibidem; in hoc A-
 ntiophanis loco, ἡπισαμ & ἡπισαμ:

ἡπισαμ, succubimus prodeque prandi-
 mus. αἰσάνα vero & διδομαι, quæ ibi-
 dem leguntur, indubie sunt presentis tem-
 poris, itidemq. compos. διδομαι, in hoc
 Epicratis loco, διδομαι δὲ οἱ μοι, at π-
 δῶται temporis est ambiguus, vel presentis
 à πείδναι, vel prateriti à πείδναι, per systo-
 len & syncopen factum è πείδναι: quod
 idem de ἡπισαμ potest dici. Vide 199. 22.
 Similem habent syncopen διδομαι & δι-
 ν, 188. 23. In poeticiis autem istis διδομαι
 & ἡπισαμ (188. 16.) pro διδομαι & ἡ-
 πισαμ, à διδο & ἡπισ, prater syncopen, est
 etiam ἡπισαμ & ἡπισαμ.

Διδῶ: anomalus dici vale pro διδομαι. a-
 nomalia ergo vocat τὸ διδομαι, quod
 non peritio syllabe tantum & neutro ge-
 nere dicitur διδομαι αἰ, sed etiam parisyb-
 labe & masculine διδομαι υ. διδομαι tamen &
 ipsam anomalos è διδομαι factum, (126. 3)
 eliso primum μ ex διδομαι, deinde & n
 contractis in α.

Εκλυθῆναι à λυθῆναι deducere anomā-
 los, non est opus, quum regulare thema
 κλυθῆναι sit usitatissimum, apud ipsum et-
 iam Demosthenē, ut taceam Philonem,
 Lucianum, Plutarchum, & alios.

Εὐνὸν Ionice dictum vult pro εὐνῶν, ab
 εὐνῶν, videtur tamen potius εὐνῶν discē-
 dum quam εὐνῶν, sicut primitivum εὐ
 geri assumpto i, docet Clenardus 130. 20.
 apud Homerum sane legitur compos. κα-
 τὰ εὐνῶν, Il. 4. ἐπὶ δὲ πᾶσι νέκυν κατὰ εὐνῶν.
 sed quum id unico sit scriptum, malunt
 ei (etiā Græci grammatici) statuere the-
 ma εὐνῶν, idque tenuatum, ut εὐνῶν quoq.
 tenui spiritu insignitū legitur apud Hes-
 chium, eodemque modo supra in Ante-
 sign. 346. 38. & εὐνῶν, 338. 23. Verum
 sine augmento legitur etiam compositum
 ἀμφεὐνῶν ab ἀμφεὐνῶν: sicut enim Od.
 1. Homerus dicit, φῶτος μὲν γὰρ νύμφη
 ita Herodianus lib. 1. ἀμφεὐνῶν ἀλκυγῆς ἐν
 θηται.

Εἰσῶν, εἰ, à αἰσῶ rectius quam à αἰσῶ
 deduci, docui pag. 429. v. 43. Sed potest

eiam referri ad poeticum ἔασι, quod ex ἔπω factum est epenthesi τῷ σ, sicut ἔασιμα ex ἔπομα, ut pluribus exposui annotat. in p. 356. v. 21. atque ita & imperfect. erit, & aor. 2. Imperativum ἔασι vñs est Homer. Il. β. ἔασι πνῦ μοι μοδοσαι, dicite nunc mihi mīsa, ut Hesychius quoque cum scholiaste interpretatur ἔπασι, ἐξηγῶν, ἰ-περιπ.

Ευειμένος, εὐνῆχλω, ἐσκαλισμένος, εὐκρί-
ναι, εὐπλοῦν, εὐσελλο, & similia, coniuncte
nec scribi nec legi debent, nisi fiat dialysis
diphthongi, ut docui in pag. 143.

Σπῆς figurate factum vult ē σπῆσι, per
crasin nimirum duplicis in n, ut clarius
indicat p. 133. v. 33. Sed quum idem de
dativo plurali σπῆσι negent alii, contra-
ctum scilicet esse ē σπῆσιον, maluit Etymo-
logus aliam sequi rationem. ex σπῆσι (in-
quit) dativus pluralis est σπῆσι, ectasi σπῆ-
σι, & syncope σπῆσι. Ita ut in Ἑξαπλῆος
quoque Ἑξαπλῆι, & similibus casibus, n
non sit ex u contractum, sed Ionica vel
poetica ectasi factum ex i simplici, eomo-
do quo βασιλῆος, βασιλῆι, item πόλεος, πόλῆι,
& similes casus, fiunt ἐ βασιλῆος, βασιλῆι
πόλεος & πόλῆι. Nota vero etiam σπῆσι
per synopen ē σπῆσι factum, ut singulari
numero σπῆς ē σπῆσι, sic Eustathius p. 472.
de σπῆσι loquens, ἔξ αὐτῶ ἡ ὁμοία συσκαλοφθαί
τῷ σπῆσι. Rursum apud Etymolog. legitur
σπῆσι & σπῆσι. poetico pleonasmō τῷ i, pro
σπῆσι & σπῆσι, ἀ σπῆσι & σπῆσι. de quibus hoc
etiam annotat, hos duos genitivos ἀ nem-
tris in ος, solos apud poetam in us desinere.
semper enim integre (b. e. sine contractio-
ne) huiusmodi genitivos finire in ος, ut
σπῆσιος, τειχῆος : at quum in his ad i nomi-
nativi, accedat in genitivo etiam alter ῖ,
vitanda cacophonía causa factum fuisse
crasin, σπῆσι & σπῆσι, pro σπῆσιος & σπῆσιος : at-
que inde poetico pleonasmō τῷ i, σπῆσι &
σπῆσι.

Τμάχῃ, τμαγῆς, τμαγῆς, & similia, non
opus est ad τμαχῶ referre anomalos quum
regulariter a τμαχῶ deducere liceat, ἀ

quo compositum τμαχῶ legitur apud
Homer. Il. π. ubi dicit, ποταμοὶ ἡ καὶ τῶς πῆ ἀ-
ποτμήσει χαεὶ δαί. Sunt tamen qui τμαχῶ
malint quam τμαγῶ. Adhuc τμαχῶ
cum temporibus inde formatis, cum ver-
balibus etiam τμαχῶ, τμαγῶς, τμαγῆς, &
consimilibus, regulariter formari possunt
ἀ τμαχῶ, cuius participium pass. τμαχόμενος
legitur apud Suidā, pro eo qui recatatur.

fieri ante videtur hoc τμαχῶ, vel per me-
tathesin ē futuro τμαχῶ, vel per dialysin ex
eodem τμαχῶ aut τμαχῶ syncopato qua de re
vide annot. in pag. 184. v. 14.

χαεὶ δαί, rectius disijse χαὶ δαί, vel
χῆ ἀ δαί, ut pluribus te docebunt nota
in p. 157. Sic χαὶ μῆσι disijse rectius quam
coniuncte χαμαῖς, ut cum ibidem edoce-
beris, tum in pag. 258. num. 24.

DE INDICE hoc monendus es, non-
nullas in eo voces poni, qua ea pagina &
versa qui indicatur, non leguntur quidem
nominativim, eandē tamen cum iis quae ibi
exponuntur, habent formationem, exem-
pli causa. ἱππατῶν non legitur quidem
nominativim pag. 92. v. 37. eodem tamen
modo sit ἀ ἱππατομαί, quo ἡ ἱπποῦν, ἡ ἱπ-
ποῦν, ἀ ἱπποῦν, & similia, quae ibi recen-
sentur, ἀ thematibus in αομαί. Sic ἱπποῦν nō
reperitur quidem pag. 7. v. 23. eodem ta-
men modo sit ex ἱπποῦν, quo ἱπποῦν, ex
ἱπποῦν. Sed alteri numeri, qui his ipsis
verbis apponuntur, neque hac tibi eo loco
qui indicatur, exhibebunt, nec ulla his
similia. ἱππατῶν enim non pertinet ad p.
339. v. 2. quo te posteriores Indicis nume-
ri ablegant : sed ad p. 337. v. 54. & ad p.
346. v. 12. Nec ἱπποῦν ad p. 149. v. 10.
ut posteriores Indicis numeri falso mon-
strant : sed partim ad p. 67. v. 23. partim
ad p. 397. v. 54. Quorundam vero
numeri plano fallunt, quae nunc eo ordine
quo se mihi obtulerunt, subiiciam.

ἱππομαί, ἀ ἱππομαί, ἱππομαί pertinet ad p.
396. v. 50. non ad p. 398. v. 36.

ἡ ἱπποῦν, ἀ ἡ ἱπποῦν, ἀ, refert ad p. 346. v.
62. quum verius pertineat : ad p. 395. v. 1.

ἡφασα, ab ἀφάω, non pertinet ad p. 345. v. 10 sed ad p. 375. v. 25. Verum aequereferri potest ad impura ἀφάω & ἀφάω, quae leguntur apud Hesych.

ἰδισα non pertinet ad p. 132. v. 1. sed ad p. 374. v. 3. est ἰδισα, non ab impuro ἰδισα, sed puro ἰδισα, ut cognoscere et notis.

ἡα ab ἡάω, non pertinet ad p. 345. v. 46. sed ad p. 371. v. 48. & 40.

κατίπηνω figurate deductum ē κατέφω, pertinet non ad p. 354. v. 8. sed ad pag. 192. v. 24. & 356. 20. ubi vide notat.

καυφόντι, ἀκύνω, non pertinet ad pag. 341. v. 11. sed ad p. 384. v. 20.

ἀδύσα non quadrat ad pag. 345. v. 2. sed ad p. 374. v. 46. & 375. 17.

Hac obiter a me fuerunt deprehensa: tu, si plura inueneris, pari facilitate corrigere poteris, si methodum ab Antesignano in Thematis inuestigatione praescriptam sequeris. His addi possunt duo longe vitiosiora: nimirum μισοπαλῆς & μισοπαλῆς, quorum illud in superioribus editionibus deducebatur a μισοπαλῆς, & referebatur ad p. 168. v. 13. & 314. 1. duplici errore. primum enim noster istorum numerorum tibi exhibet quod promittit: deinde μισοπαλῆς non est simpliciter derivatione formatum a μισοπαλῆς, quod non extat, sed per compositionem ē μισος & παλῆς, cuius mentio fit pag. 168. v. 32. ideoque ego subactis numeris originem duntaxat indicandam censui. Sic μισοπαλῆς non est ē μισοπαλῆς derivationem, quod nusquam reperies, sed compositum ē μισος & παλῆς: & pagina numerus, quem superior editio indicabat, 421. 4. Antesignani fines excedit. Ita vis significat illic, has & similia non ab Antesignano in Indicem fuisse relata, sed ab inermis quoque homine sic temere inserta.

Hoc etiam notabis, in nonnullis paginis unum saepe & alterum versum vel additum fuisse vel detractum a compositoribus: ideoque numerum versus non scri-

perrespondere, si ergo in eiusmodi paginam incidis, percurrendi erunt versus proximi vel praecedentes, vel sequentes, exempli gratia, ἡα referitur ad p. 371. v. 51. legitur tamen pagina istius v. 48. Sic ἡα inuenies pagina 334. versum 55. (quem monstrat Index) sed 57. Interdum etiam postremis paginae versus tibi in sequentis initio querendi exempli causa, ἀποκαλῆσαι π. non inuenies p. 377. v. 56. sed p. 378. v. 2. Bona tamen horum quoque numerorum pars obiter a nobis fuit emendata.

Superest ut post thematum inuestigationem, de corandem INTERPRETATIONE aliquid dicam. Scito igitur eam multis in locis a me fuisse mutatam, in Clenardo pariter & Antesignano, praesertim ubi manifestus esset error: ut p. 37. v. 6. in superioribus editionibus κύνω est musca canina: ego in hac ex historicis Caniphem Africe fluminis restitui: & κύνω sine κύνω, quod errori ansam praebuit, non canina est musca, quam κύνω μύα Graeci nominant, sed culex, arborarii picis rostrum habens, coque dulces succos undique exungens. Sic 137. v. 11. ὁ δὲ μύα: & ὁ δὲ μύα in super. edit. est animus: in hac, thymus seu thymum. Similiter ἀεὶ κύνω in illis est sententiam muna in hac, sa. per sis, vel abundantior efficere: κύνω μύα in illis est munus: in hac, mutilatus: καλός. n. est mutilus. ὁ δὲ μύα in illis est fluctibus iactatus: in hac, scopis mundatus. καλός μύα (quod in Florentina Hesych. editione per omicron scribitur, ab incōtra εἰλο λαγαρομαί) illic est militans: hic, constrictus ὁ δὲ μύα: illic benivolus: hic, dispositus, affectus. ἰπὸν illic impetu referebatur: hic, interrogabant, ex Hesychio. ὁ δὲ μύα: illic omittentes, hic, apponentes. παρὶν illic dimissi qui praesto fuerunt: hic, omittentes, remittentes, admissentes. ἀεὶ κύνω in illis simul venerunt: hic, ante fuerunt, & ἀεὶ κύνω illic obtendere, deprimere: hic, superesse, superare. ὁ δὲ μύα: illic qui

præterit: hic, qui accessit. ἐπιζῶν illic in-
 scripsit, notans: hic inferbuit, increvit. ὀ-
 νίμην illic affectum: hic, comam aluit,
 comatus fuit. καπνόντων ἔ illic fabricame-
 runt: hic, demerferunt, in pontum seu ma-
 vo. ἀεζαχθῶν illic arripe: hic vallo
 cinge, ἀχεζῶν vallis. ἔξῃπλῶν illic amisi:
 hic, enanigani. ἀεζιφῶν, illic amplexus
 es: hic, progenerasti, vel antegenuisti, ἐπι-
 πνῶν illic enulsit: hic, astraxit. ἀεζαχθῶν
 illic perturbantes: hic, producta, deducta,
 seducta. σπαραχθεῖς illic laceratus: hic,
 collisus. κατρυμμένα illic cōdita: hic abso-
 luta. κατρυμμένα illic compedit: hic,
 comminuit, constabili. καδελκῶν illic
 vulneratus: hic, detractus. μαρμαρυγῶν
 illic refrigeratus, induratus, lapideus: hic,
 pollutus, cōaminatus, inquinatus. Quo-
 rum nonnullis (ut hoc etiam obiter mo-
 neamus) occasionem præbuit assimilis vo-
 cum sonus. dum enim ἀδρύμνος interpre-
 tatus est fluctibus iactatus, decepit illum
 σπάλινμνος. sic in ἀεζαχθῶν, omittentes de-
 cepit illum παρύντι. in παρύντι, qui præsto
 fuerunt, decepit eum παρύντι. in ἐπιζῶν
 inscripsit, decepit eum ἐπιζῶν, ἀβὸνζῶν
 in sculpo. in ἀεζιφῶν, amplexus es, respo-
 xit ad ἀεζιφῶν. nam ἀεζιφῶν est am-
 plecti, adhaerescere, ἔς velut adnatū esse.
 (quomodo etiam in ἀεζιφῶν affixus, 30
 fefellit eum ἀεζιφῶν: quum ἀεζιφῶν
 κῶ, sit ante natum) in ἀεζαχθῶν, pertur-
 bantes, vel potius perturbata, decepit eum
 παεζαχθῶν, ἀ ταρασσῶν in κατρυμμένα cō-
 dita, decepit eum κατρυμμένα ἀ κατρυμ-
 νῶν κατρυμμένα ἀ κατρυμνῶν. hac enim pro-
 prie significant condire in σπαραχθεῖς la-
 ceratus, fefellit eum σπαραχθεῖς. in καδελ-
 κῶν, vulneratus, decepit eum καδελκῶν
 exulceratus, eodemq; modo dum λαχῶν
 exposui militans, decepit illū Hesy-
 chianus codex, in quo perperam σπαρ-
 τῶν, scriptum est pro σπαρτῶν. Ali-
 cubi vero etiam contrariarum præpo-
 sitionum significationes fuerant com-
 mutatæ, sic enim σπαστῶν in illic editioni-

bis erat distat, quum significet contrari-
 um, constat. ἔξῃπλῶν, illic erat qui
 intulit: quum cōtra sit qui extulit. Dum
 verò ἀπὸντα verterant amisit, omiserant
 accusatum florem. nam ἀπὸντα est
 virorem seu florem amittere, deflorere.
 In quibusdam locis pro interpretatio-
 nibus minus propriis reposui magis
 proprias: ut quum in τεχῶν pro sepelire
 posui pilosum reddere. hac enim signi-
 ficatio ἔ propria magis est, ἔ magis
 usitata: velut in Hippia. τὴν τεχῶν
 ἐκπῶν ἔ τεχῶν, hoc præter sanitatē re-
 stituet etiam pilos. Sepeliendi tamen si-
 gnificationem huic verbo tribuit etiam
 Hesychius, respiciens fortasse ad veterem
 illam funerandi consuetudinem, quam
 Homerus indicat versu supra citato, Il.
 ἔ in sepultura Patrocli, ἀπὸντα πῶντα
 κατῶν, ἔ ἐπὶ τῶν τεχῶν, pilis totū
 defunctum conuestiebant, quos iniiciebāt
 ronsi. Veruntamen non omnibus in
 locis adhibitam à me linam noueris.
 sape enim suspectas interpretationes præ-
 termisistat, quod existimarem fieri
 potuisse ut in eo loco quem Antesignanus
 (aut vulgariorum Lexicorū consarcina-
 tores, quorum vestigiis insistere solet An-
 tesignanus) obuium habuit, vocabulum
 quod affert, tale habuerit significatio-
 nem, vel saltem habere visum sit. Nonnul-
 quam veriori expositioni substituenda
 non satis fuit spaciū. ne enim versuum ἔ
 paginarum initia crebrius mutarentur,
 35 tantus fere literarum numerus erat resti-
 tuendus, quantus fuerat sublatius. Sepo-
 data opera non suspecta modo, sed etiam
 aperte mendosa præteritis, præsertim in po-
 sterioribus tractatibus: idq; eam ob cau-
 sam, quod audissem quosdam hanc ope-
 ram meam calumniari, mea me pro alie-
 nis obtrudere dictitantes. Satis igitur fore
 iudicavi, si omissa interim exquisitiore
 40 interpretatione, lectorem hac de re mone-
 rem. Memneris ergo lector accuratius
 45 interpretationis genus non ubiq; obserua-

inm

inim fuisse. Ut enim à simplicibus exor-
diar, proprietat significationum non
semper est expressa. Talia ergo sunt spi-
rituales, superni, terreni: quum spirituales
proprie sit qui vertitur, & spiritus inter-
dum significet contrarium, se torquere &
huc illuc versare, ut apud Aristoph.
Nub. ἡ δεισιπάρης, & σπρίφ πλὴν νύχθ' ὅλλυς
quid agere fers, teque totam noctem huc il-
luc versas? σπρίφ & Attice pro σπρίφ, 61.
36. Sic φθονὸς non est simpliciter fran-
datus, sed per invidiam frustratus nam
φθονὸς dicitur is cui invidetur. Et σα-
φιδωὶς nō est simpliciter passus, sed solem
passus, in sole tostus, ut αἰσαφιδωί. In com-
positis hoc frequentissimum est. Sic enim
ἀμολύνομαι interpretatur deditionem fe-
cerunt, quum verius sit consenserunt, vel
saltem composuerunt, fœdus & pactum
inierunt cum. Talia sunt ἀπακίσταται,
securi, otiosi negligent: quum verius sit
ignaviter fugientes, interdum etiam pra-
malis deficientes, malis victi. ἀπαύσταται
deliberantes: quum verius sit haurientes
de: ἀφύται enim significat haurire. ἐξέρει-
ε μιν, luxatus, quum verius sit exoffatus.
ἐδρακλὸν μίσηται est, quum verius sit ex-
ortatus est. παρσίον αὐτοῦ ἀβρογὰς, & παρσίον
αὐτοῦ, αὐτοῦ αὐτοῦ: quum παρσίον ὅπου
verius sit legem cum lege componere, le-
gem legi contrariam ferre, legem legi ab-
rogare. ἀπαλὸν ὅπου se iradens, &
ἀπαλὸν qui praterit: quum verius si-
gnificet qui prior abit, & qui prior transi-
it. ἀπορρίοντες retrogradens: quum ve-
rius sit, nificet confluentes adversum, ut a-
pucl Helychium ὅπου σπρίφ coite adversum.
ὅπου σπρίφ ἀδνασσι, rediit in se: quum
verius sit conuersi vel cōuersum esse, ὅπου
bui: persecutus: quum verius sit qui impo-
sist. & ἀπαλὸν ὅπου, tunicis conuolutus,
ab aliis redditur circumcirca delibratus,
libro seu cortice circumcirca nudatus.
Sæpe præpositionum significationib.
permutatis diuersum verbis sensum
tribuit, interdum etiam contrarium.

Sic παρσιον ὅπου, interpr. per fidem vio-
latus, fiducia fœderis violatus: quum ve-
rius sit contra pactum & fœdus violatus.
σπρίφ ὅπου, ingressus: quum verius sit cō-
gressus, σπρίφ ὅπου etiam Suida. ἐξ ὅπου
ab eunte illatus: quum verius sit expōsus.
ἀπαλὸν ὅπου: quum verius sit appo-
nat, adiciat. ἀπὸ δὲ redemit: quum ve-
rius sit: vendidit. Sæpe numero præpo-
sitionis interpretationem negligit. Sic
enim ἀργαίον interpr. laborans, quum
sit ante laborans. ἀργαίον ἀμίσ-
εραν: quum verius sit insuper amiserunt,
perdiderunt præterea: quæ iam ante ami-
serant. ἀργαίον ὅπου: quum sit
prius incumbere, vel iam ante imposu-
esse, iam ante insitum esse, ἀργαίον He-
sychio. ὅπου σπρίφ voluit, quum sit po-
tius in fatalis staminis deductione attri-
buit vel imposuit. Frequenter propri-
am significationē minus propriis post-
ponit. ut ὅπου assensus est, insensum est
κατὰ ὅπου increpauit, castigauit, incepit:
ἀπὸ δὲ cessit, euēnit, circumstetit: ἀπὸ δὲ
πρὸς castramouentes, eiecit, surgentes. Sæ-
pe non contentus significationibus
propriis, magnam minus propriarum
turbam subiicit: ut quum κατὰ ὅπου
exponit non modo comprehensus, interco-
pius, sed etiam adactus, impressus, consti-
tutus, vestitus. Interdum in minus
propriarum turba proprias omittit: sic
enim κατὰ ὅπου interpr. regressus, percussus,
qui appulit, stans, commemoratus, veniens:
& κατὰ ὅπου digressus, qui demigrans, de-
functus, semotus, translati, rebelles: quum
proprie κατὰ ὅπου significet constans, vel pas-
sive constitutus: & κατὰ ὅπου qui stationem
mutant, vel passive translati sunt sua sta-
tione, stationem mutare coacti. Ad
hæc verbis eiusdem originis signifi-
cationes tribuit & diueras & minus
propriat: ut ἐγκαισιν ὅπου, interpr. ta-
ent nimis accurate ornatus: at ἐγκαισιν
ὅπου, arrogans, mollis: quum ἐγκαισιν
& ἐγκαισιν ὅπου significet idem, nimirum

Cœsyræ moribus imbuti, Cœsyræ imitari luxu. Interdum genera verborum confundit. Modo enim actiua passivæ interpretatur: ut *αἰσχρογῶν* circumvenienti sunt, quum verius sit circumveniente: *αἰσχρογῶν* concessum, quum potius sit quod concessit: *αἰσχρογῶν* contractum, quum verius sit qui resumpsit: *αἰσχρογῶν* deprehensus, quum verius sit qui deprehendit, seu comprehendit: *αἰσχρογῶν* proditus, & *αἰσχρογῶν* proditi, quum verius significat qui prodidit, & qui prodiderunt. quibus adde *αἰσχρογῶν* victum: nam & ipsum verius actiue significat eum qui reulit, vel neutraliter eum qui ad se rediit. Modo passiva vertit actiue: ut *αἰσχρογῶν* coluerunt: quum potius significet culti sunt: *αἰσχρογῶν* diffidi, quum potius sit, non est mihi creditum, non est habitum mihi fides: *αἰσχρογῶν* finem faciat, quum verius sit finitus esto, terminatus esto. Similiter actiuis neutram interdum significationē tribuit: ut quum *αἰσχρογῶν* interpr. conualuit, quod verius est pristina valetudini restituit, velut apud Suid. *αἰσχρογῶν* αἰσχρογῶν, sic *αἰσχρογῶν* vertit peritisse: at Hesych. *αἰσχρογῶν* corrupit. & *αἰσχρογῶν* interpr. reuerti, refert: quum verius sit sursum trudere, subuertere, repellere itidemq. *αἰσχρογῶν* eme itus, rube donatus, quum verius significet eum qui disiecit, traiecit vel reiecit. Et viceuersa neutris tribuit significationem actiuam. sic enim *αἰσχρογῶν* bap-
αἰσχρογῶν verbi pōdū seu gravitatem addere: quum potius sit esse graui pondere. Potissimum autem hoc facit in verbo *αἰσχρογῶν* simplici pariter & composito. quum enim id in presenti, præter. imperfecto, futuro primo, & aoristo primo, significationē habeat actiuam, in reliquis vero temporibus, præter. perfecto plusquamperfecto, & aoristo 2. neutram, interdum etiam passivam, ut supra quoque annotavi: discrimen istud non obseruat, sic igitur *αἰσχρογῶν* in aor. 2. interpretatur expulerunt, & *αἰσχρογῶν* alienarunt, ad stuporem usque per-

culerunt: quum actiuam istam significationem habeat: in aoristo primo, in secunda neutraliter significans surrexerunt, obstupuerunt: cuius rei exempla quadam exhibebunt tibi nota in pag. 399. v. l. sic *αἰσχρογῶν* interpr. præoccupauit, quum verius sit prior exsurrexisset sic etiam *αἰσχρογῶν* in eodem aoristo sec. vertit non solum astiterunt & in deditionē venerunt, sed etiam statuerunt: quum in hac posteriore signif. sit temporis aor. 1. & *αἰσχρογῶν* non modo surgens, sed etiam traducens, quum in posteriore significat. potius usurpetur *αἰσχρογῶν*, vel presentis temporis *αἰσχρογῶν*. & *αἰσχρογῶν* retrocedendo actiuam facientes, quum verius sit distantes, digressi. Non nego tamen actiua esse quæ genere mutata, vel absolute aut elliprice posita, transeant in neutra, sic enim *αἰσχρογῶν* quum proprie significat enoluerē, (simplex enim *αἰσχρογῶν* est voluere) ab *αἰσχρογῶν* tamen (Etymologo teste) usurpatur pro *αἰσχρογῶν* effugere, seu elabi, euadere, seu enoluerē. Itidemq. *αἰσχρογῶν* significat non modo imposuerit, sed etiam inuaserit, incubuerit: Antesignanus interpretatur etiam incidat. Econtra inuenies neutra in significatione pariter & structura actiua: ac præsertim aor. 1. sic enim Psalmo 137. & *αἰσχρογῶν* inueneris *αἰσχρογῶν* uiuificabis me, & *αἰσχρογῶν* apud Herodot. *αἰσχρογῶν* in *αἰσχρογῶν* inueneris, viros illos imposuit, & *αἰσχρογῶν* sen *αἰσχρογῶν* gradior, scando. itidemque apud Dioscor. & ceteros medicos passim *αἰσχρογῶν* & decōpos *αἰσχρογῶν* conferuefacito, fac ut simul ferueant seu bulliant. Imo neutra passiuorum quoque & significationem induunt & structuram, potissimum aor. 1. sic enim Thucyd. dicit *αἰσχρογῶν* in *αἰσχρογῶν* ab ipso sunt eiekti: & *αἰσχρογῶν* *αἰσχρογῶν* a Liguribus eiekti suis sedib. Sic etiā Plutarch. *αἰσχρογῶν* in *αἰσχρογῶν* tradidit (vel redacti) sunt in seruilitatem. Itidemq. *αἰσχρογῶν* & *αἰσχρογῶν* significanti cōstitutum est, & *αἰσχρογῶν* atque *αἰσχρογῶν* sive *αἰσχρογῶν* cau-

uos *Πατριάρχης* & *Πατριάρχης*, Ἀρχιεπίσκοπος & Ἀρχιεπίσκοπος, *Πατριάρχης* & *Πατριάρχης*. Idemque & in quibusdam appellatiuis nominibus videre est: vt in *πατριάρχης*, *πατριάρχης*, *ἐπίσκοπος* *ἐπίσκοπος*. At vero genitiui hōrū, *Μπατρί*, *Κοσμάς*, *Κηρύς*, *Θωμάς*, *Δανιήλ*, *Φωκάς*, atque his similium, non vtramque, sed in a tantum terminationem habent. *Paralip.* p. 110. & 111.

In p. 134. v. 11. Perperam ab hoc, sicut à Clenardo, atque aliis, hæc uentra, aut pleraque sūdrum, ita effesuntur quasi sola in vñ finit: quum tamen masculina quoque vsurpentur. nam *Ασπύ* quoque legi constat, nec non *ἐπίσκοπος*, & *κλήρος*, & *κλήρος*, & *μοχλός*, & *βάρβαρος*. Sed & in pluribus talem generis metaplasinum sibi permiserunt poëtæ: veluti quum *μυρὸς* pro *μυροί*, & *πυρὸς* pro *πυροί*, & *δύρην* pro *δύρην* dixerunt. *Paral.* 146.

In pag. 134. v. 29. Imo vero nullum esse vsum huius genitiui *ἐπίσκοπος* existimo: (quamuis à Clenardo etiam & aliis proferatur) sed tantum contractionem passū *ἐπίσκοπος* siue *ἐπίσκοπος*. nā hoc, sicut & cætera ex in, composita, controuersiam de ascensu habet. *Paralip.* 135.

In pag. 136. v. 32. Male ab vno eodemque nomenclatio hosce tres genitiuos (*ἀπὸς*, *ἀπὸς*, & *ἀπὸς*) deducit: quibus vnum atque alterum adicere potuit, *ἀπὸς*, per o, & *ἀπὸς*. quin etiam tertium *ἀπὸς*. (si quibusdam credimus). ex *ἀπὸς* per contractionem factum. atque adeo quartum *ἀπὸς*, si Antesignano fides est habenda. *Paralip.* p. 143. Et pag. seq. Genitiuo *ἀπὸς* (inquit) non memini me vllum scriptorem qui vteretur legere, multoque minus in vñ esse *ἀπὸς* crediderim. nec ab simile vero fuerit, perperam ex aliquo sumptum esse loco vbi adiectiuum esse nomen non animaduertetur. Hac ibi Stephanus. Ego vero hic quoque acquiescendum putabam in *Laassaris* sententia, donec cer-

rius aliquid cognoscerem: & *ἀπὸς* (inquit ille p. 131.) *ἀπὸς*, & *ἀπὸς* *ἀπὸς*, & *ἀπὸς* *ἀπὸς* *ἀπὸς*: & *ἀπὸς* *ἀπὸς*, *ἀπὸς*, & *ἀπὸς* *ἀπὸς*, & *ἀπὸς* *ἀπὸς*, & *ἀπὸς* *ἀπὸς*. quo modo & p. 168. tradit apud recentiores *Ιωνας* dicit *ἐπίσκοπος*, & apud recentiores *Ελίας* dicit *ἐπίσκοπος*, pro *ἐπίσκοπος* *ἐπίσκοπος*, a nominatione *ἐπίσκοπος*.

In pag. 240. numero 45. *καλὸς* dici putat: ex quo fieri *καλὸς*. Hoc certe est Græcæ linguæ fines propagare. *Prefationis* pag. 15.

In pag. 249. numero 69. Hoc in versu Hesiodi, *ὅπου δὲ τὸ πᾶν πᾶσι νομοῖται* & *ἀγορίων* π, *ὅπου*, quod *ἀγορίων* significat, putat declarare *tempus*. *Prefationis* pag. 16.

In pag. 249. numero 75. Poëtice autem licentiæ terminos dilatat, quum *καλοῖται* *καλοῖται* scribit, vt si quis *καλοῖται* *καλοῖται* scribat. nec animaduertit particulam poëticam *κα* pro *κα*, sciungendam esse, quum aliò feratur. *Prefationis* pag. 16.

In pag. 250. numero 16. hac annotat, *Διασημασμένη* (inquit *Antesignanus*) est à nomine *οὐδὲν* *σημασμένη*. Perinde videlicet ac si quis *ὕψος* *ὕψος* *ὕψος* inueniens, & *ὕψος* *ὕψος*, & *ὕψος* *ὕψος*, etiam *ὕψος* *ὕψος*, & *ὕψος* *ὕψος*, & *ὕψος* *ὕψος* dicit, atque ab his nominibus verba illa originem habere contenderet. *Prefationis* p. 15.

In pag. 324. v. 21. Verum liberne te, ex hac errorum sylua (mendosa ferminorum in enumeratione) egressum in aliam ducam, adeo magnam vt illam præ hac syluulâ sis appellaturus. Si hoc libet, eamus illam partem versus in qua de ratione inuestigandi thematia agitur. Magnus enim ibi est catalogus thematū, quæ quum ille vñtata esse dicat, sed parū, contra tamen, paucissimis exceptis, omnino sunt inusitata: adeo vt tu, quum tuo præceptori fidē adhibens ea vsurpabis, ridendum te iis qui vel minimum in Græcæ lingua sunt

exercitati, his propinaturus. Natus ibi
cum alia nobis proponit, tū vero ista.
ἀγάρ, αἰδέομαι, ἀμύρτω, ἀμύρτω, αἰαίω,
(obscure quam multa ē barytonis cir-
cumflexa faciat, sicut & in aliqua co-
rum quæ sequuntur parte) βάρω, βάρ-
ω, βλάω, γάμο, δαΐτω, δίδω, δαμῶ, ἱ-
θαίω, ἐλεύθω, seu ἱλθω, ἱλαμαι, ἐχθρεύω,
θαύω, θρίψω, θρίχω (utrunque per θ) καίω,
καίω, καλέω, κρύβω, κρύβω, λαίχω, λή-
ω, μαχέομαι, μέρω, πίνω. Cuius dialecti
sunt hæc verba? Antesignanice. Quid?
illa dialectus ex barytonis circumflexa
facit? facit certe, ut vides. Literam
interiicit? Itæ ut vides in θαύω & καίω,
pro θάω & καίω. Sed videbis in pluribus,
si ulterius pergās, nam itidem πίνω &
πίνω inuenies, pro πίνω & πίνω. Habe-
re vero eam & alia multa sibi peculia-
ria, cum ex his cognoscēs, cum ex reli-
quis quæ tibi apud eum videnda relin-
quo. Quid est lectorem decipere si
hoc non est: quæ nunquā apud Græcos
scriptores extent, ea in vſu, sed minus
frequenti, esse dicere. Nam contingit
certe plerumque, ut parum vſitata, pro
elegantioribus, tanquam raritate ea
commendante, habeantur. At non de-
cepit lectorem ille, nisi prius deceptus.
hæc enim aliquo in vſu esse putant.
Fateor: verum, grammaticos præfer-
tim, non ea quæ putant, sed ea quæ sci-
unt, scribere oportet. Alioqui hoc mo-
do scribere, nibilo magis fuerit gram-
maticas institutiones quam somnia

sua scribere. Ac eum quidem quæ tam
rudis sit Græcæ linguæ, nō dicere, Sci-
ebam hæc aliquo in vſu esse sed puta-
bam, mirum non est: sed eum, velle et-
iam suæ ignorantie doctorem aliis el-
se, hoc vero mirum est. Hæc Steph. præ-
fationis pag. 14. Ego vero de horum the-
matum nonnullis monui p. 497. & seq.
Cetera parū vſitata dici interpretabar,
pro rarissimi aut plane nullius vſus the-
mata, sicut apud Etymologum & alios
grammaticos multa multis in locis ponū-
tur, verba, etiam sine vlla vſus mentione,
quæ regularia quidem sunt, attamen in-
vſitata: ut quæ inter alia scribit, βίλι-
πος, & πῆ βίλιω, ἔδω & βίλιω & βίλιω, ἔτε-
ν, ἔληθα, & πῆ λήω & λαμῶ, αἰαίω, &
πῆ ἄληθα, & πῆ λήω & λαγῶ. non quod
illa verba vel frequenter vel infrequen-
ter vſurpari senseris, sed quod regulariter
inde tempora & alia derivata formari
iudicaris. quæ vero, & ubi quæque sint v-
ſitata, quotidiana lectione cognoscitur.
Modus tamen hic seruandus est, nec præ-
ter ea quæ a classicis grammaticis sunt re-
cepta, semere fingenda sunt nomina.
Hæc itaq; sunt quæ Stephanus nomi-
natim in Clemenarium & Antesignanum
annotauit. Quæ vero in ceteris etiam
grammaticis, veteribus simul & recen-
tioribus desiderat, plenus apud eum in
Paralipomenis edocere. Quod reli-
quum est, boni hæc omnia lector consule,
nosq; tuis commodis inuigilantes assidue
apud Deum precibus iuua. Vale.

Δόξα τῷ ὑψίστῳ.

INDEX

NOTIS EXPLICATIVVM

Digitized by Google

I N D E X

[illegible]

INDEX IN.

ἐνός: ας 495,6	ἰδομαι, ἰδω 432,	ἐρωτᾷς I. ἐρωτᾷς, ἐρωτᾷ 450,37	† ἐκτείνω προ ἐξάκτις 464,15,25
δυσλύν: ας. δος 44,27	16 IO	εἰσαχόχην A. εἰσᾶχην, εἰσᾶχην 481,31	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 471,25
δύοσι 533,44	29	εἰσαγοχόχτας, -χός 481,35	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 471,25
δωδ: κτάται, δικαίως 442	ἰδωσί, ἰδωσί 431,46,15	εἰσάγω I. εἰσάγω 459,1	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 471,25
38	ἰδωσί, ἰδωσί 465,24	εἰσάγω I. εἰσάγω 459,6,12,	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 471,25
δωμο d. 552,19	28	15	† ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 121,29
δωροδιν D. δωρίζω 415,27	ἰδωσί, ἰδωσί 465,27	εἰσάγω, εἰσάγω 481,30	* ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 528,39
E I. πρὸ α 506,43	-εις I. 465,23	* εἰσάγω 507,45	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 465,42
-ια I. 465,29	ἰδωσί, ἰδωσί 513,41	εἰσάγω 459,19	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 543,35,44
ἰδωσί, ἰδωσί 465,2	ἰδωσί, ἰδωσί 483 46:484,2,4	εἰσάγω 560,44	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 543,38
ἰδωσί, ἰδωσί 513,39	* ἰδωσί, ἰδωσί 538,16	εἰσάγω 464,5	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 527,30
ἰδωσί, ἰδωσί 563,3	ἰδωσί, ἰδωσί 498,5	εἰσάγω 484,14,20	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 543,39
ἰδωσί, ἰδωσί 562,32	† ἰδωσί, ἰδωσί 569,30	-ίω quando sic desiderati- 469,	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 563,46
ἰδωσί, ἰδωσί 542,2	-ειρω η, ἰδωσί, ἰδωσί 469,	21	* ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 519,6:528,16	ἰδωσί, ἰδωσί 519,12	-ειρω, ἰδωσί 469,26	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 474,18	ἰδωσί, ἰδωσί 514,33	ὅτι εἰς quomodo in compo- 515,4	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 545,36	ἰδωσί, ἰδωσί 514,30	sitione αἰς, αἰς, αἰς 455,4	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 466,32	ἰδωσί, ἰδωσί 546,28	ἰδωσί, ἰδωσί 486,33	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 466,13	ἰδωσί, ἰδωσί 514,18	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 467,19	ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 466,24	* ἰδωσί, ἰδωσί 494,29,36	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 516,40	† ἰδωσί, ἰδωσί 418,26:	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 531,40	ἰδωσί, ἰδωσί 419,4	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 515,44	ἰδωσί, ἰδωσί 419,2	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
* ἰδωσί, ἰδωσί 528,33	ἰδωσί, ἰδωσί 473,6	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 520,20,25	ἰδωσί, ἰδωσί 419,8	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 520,	ἰδωσί, ἰδωσί 492,	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
30:528,33	ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
* ἰδωσί, ἰδωσί 520,18	ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 463,2	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 560,43	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 467,12	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
† ἰδωσί, ἰδωσί 371,44	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 529,13	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 497,	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
36,44	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 471,30,38,43	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 472,45:473,4	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 469,31	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 467,27	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 467,14	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 475,15:497,	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
23	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 510,16	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
* ἰδωσί, ἰδωσί 543,18	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 551,18	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 503,42	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 543,	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
23	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
ἰδωσί, ἰδωσί 543,18	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41
† ἰδωσί, ἰδωσί 266,	† ἰδωσί, ἰδωσί 493,45	ὅτι εἰς quomodo in compo- 461,39:	ἐκταφ' ἐκτείνω, κτῆμι 520,41

تفہم

Digitized by Google

κλῆρις I. κλῆρις, κλῆρις 447,	εἰς 521,10	λίτω 521,20	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 514,5.
43	παραίτης d. απείζω 521,22	λῶντος d. λῶντος 424,31	545,27
* κληροδοκῶντος 501,8	πείζω 535,14	λῶντος απ. habes duplex 424,18	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 436,
* κληρῶ απ. cōmpt. gen. 420	κῶνος γεννῶντος signif. πη- 421,3	φύκωτος 500,3	13
16	τας 421,3	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 423,30
κλῆρις 498,12	† ευβητέω προ κυβ. τῶν 376,	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 538,35
κλῆρις, κλῆρις, κλῆρις 504,40	32	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 433,13
κλῆρις, κλῆρις 523,23	† κῶντος προ κῶντος 125,7	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 453,32
κλῆρις 526,9	κῶντος 418,37	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 547,40
κλῆρις, κλῆρις 526,8	† κῶντος προ τὸ κῶντος 418,	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 548,6
κλῆρις 556,22	26,33	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 548,11
κλῆρις 502,43	κῶντος 486,44	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 547,45
κλῆρις 528,5	κῶντος 458,25	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 479,28
κλῆρις, κλῆρις 494,23	* κῶντος, κῶντος 531,	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 472,41
* κῶντος, κῶντος 507,35	45	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 529,1
κῶντος 502,28	κῶντος, κῶντος 531,1	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 436,
κῶντος A. κῶντος 502,29	Δῶντος 446,24,34	λῶντος 500,1	II
κῶντος 458,39	Δῶντος 446,23,34	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 503,34
κῶντος 525,19	Δῶντος 446,5	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 503,34
κῶντος, κῶντος 524,1	Δῶντος 446,6	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 555,23
* κῶντος, κῶντος 420,	Δῶντος 415,18	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 555,35
18	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 555,25
κῶντος 498,12	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 501,
κῶντος 499,41	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	24
κῶντος 499,41	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	(9
κῶντος D. κῶντος 415,25	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	κῶντος, κῶντος 436,
κῶντος, κῶντος 417,14	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 501,21
κῶντος, κῶντος 537,10	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 563,37
κῶντος, κῶντος 537,10	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 511,22
κῶντος 537,10	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 560,35
κῶντος 436,45	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 511,23
κῶντος, κῶντος 417,15	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 546,24
κῶντος, κῶντος 436,44	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 511,13,20
κῶντος, κῶντος 483,27	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 52,43
κῶντος 437,7	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 511,19
κῶντος, κῶντος 469,14	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	* μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 529,12
κῶντος, κῶντος 431,11	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 529,12
κῶντος, κῶντος 439,37	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 433,3
κῶντος, κῶντος 426,32	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 523,14
κῶντος, κῶντος 464,20	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	* μετὰ π.ε. μετὰ π.ε. 571,19
κῶντος, κῶντος 464,26	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	III
† κῶντος 37,44	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	
κῶντος, κῶντος 464,28	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	
* κῶντος, κῶντος 511,11	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	
κῶντος, κῶντος 521,11	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	
κῶντος 521,11	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	
κῶντος 521,11	Δῶντος 415,19	λῶντος 500,1	

N O T A S . S Y L B V R G I I .

T 222

INDEX

πίσι ημιτοπιδωδ. πιδωδ. 475,9 πίσι ημιτοπιδωδ. πιδωδ. 475,9 πιτιπιδωδ. πιδωδ. 501,9 *πιδωδ. απρατιπιδ. 514, 41 πιδωδ. f. πιδωδ. 534,23 πιδωδ. 534,20 πιδωδ. 508,21:534,21 πιδωδ. f. πιδωδ. 534,23 πιδωδ. 479,44 πιδωδ. πιδωδ. 491 39 πιδωδ. πιδωδ. 491, 37 πιδωδ. 534,16,26 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 534,37 πιδωδ. 500,33 πιδωδ. πιδωδ. D. πιδωδ. ζωωδ. πιδωδ. 500, 38 πιδωδ. 500,35 *πιδωδ. 500,26 πιδωδ. πιδωδ. D. πιδωδ. ζωωδ. πιδωδ. 500. 29 πιδωδ. πιδωδ. quomodo πολύν. 456,15 πιδωδ. D. πιδωδ. 449,27 πιδωδ. πιδωδ. 498, 25 πιδωδ. 512,41 πιδωδ. 421,28 *πιδωδ. πιδωδ. 499,24 πιδωδ. I. πιδωδ. 424,9 †πιδωδ. πιδωδ. 24,8 Πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 437,18 Πιδωδ. f. Πιδωδ. 437,8 πιδωδ. D. πιδωδ. 454,2 πιδωδ. I. πιδωδ. 415,34 πιδωδ. D. πιδωδ. 415,13 πιδωδ. D. πιδωδ. 415,13 πιδωδ. I. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 487,36 πιδωδ. πιδωδ. 493,24 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 519,25 πιδωδ. 494,28,36 πιδωδ. 514,11 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 359,39 πιδωδ. f. πιδωδ. 416,35 πιδωδ. 521,43:526,5 πιδωδ. πιδωδ. 515,45 *πιδωδ. πιδωδ. 567,2	πιδωδ. πιδωδ. 537,4 πιδωδ. I. πιδωδ. πιδωδ. μυ 429,31 πιδωδ. πιδωδ. 505,39 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 478,43 *πιδωδ. πιδωδ. 478,40 πιδωδ. 423,15 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 423,9 πιδωδ. πιδωδ. 423,10 πιδωδ. πιδωδ. 522,37 πιδωδ. πιδωδ. 484,37 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 559,32 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 487,6 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. 336,23 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 559,33 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 539,39 2 *πιδωδ. πιδωδ. 503,5 πιδωδ. 561,10 πιδωδ. πιδωδ. 560,15 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 539,10 πιδωδ. 514,27 πιδωδ. 560,11 πιδωδ. πιδωδ. 562,6 πιδωδ. πιδωδ. 537,33 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 537,37 πιδωδ. πιδωδ. 460,45: 512,4 πιδωδ. πιδωδ. 557,8 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 525,34 πιδωδ. 459,21,26 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 526,20 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 547,27 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 513,5 πιδωδ. πιδωδ. 513,2 πιδωδ. 513,8 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 545,6 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 431,28 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 549,19 πιδωδ. πιδωδ. 557,30 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 511,11 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 481,32 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 518,28 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 560,12 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ πιδωδ.	πιδωδ. 538,14 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 505,40 πιδωδ. πιδωδ. 569,34 πιδωδ. πιδωδ. 467,7 πιδωδ. πιδωδ. 478,18 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 534,31 πιδωδ. πιδωδ. 522,13 πιδωδ. πιδωδ. 459,20,26 *πιδωδ. πιδωδ. 546,18 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 463,2 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 523,33 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 534,37 πιδωδ. πιδωδ. f. πιδωδ. μυ 534,30 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 134,32 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 526,3 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 526,43 *πιδωδ. πιδωδ. 545,4 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 525,35 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 456,28 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 457,30 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 457,42 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 457,8 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 457,38 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 452,42 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 487,9 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 512,40 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 496,28 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 498,34 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 477,40 *πιδωδ. πιδωδ. 516,14 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 24,8 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 571,1 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 479,14,18 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 479,14,19 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 515,5 *πιδωδ. πιδωδ. 544,30 πιδωδ. πιδωδ. 544,33 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 544,32 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 420,19	*πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 420,19 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 506,10 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 498,39 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 498,36 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 498,39 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 423,47 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 431,15 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 481,7 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 481,8 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 457,23 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 448,34,38 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 448,35 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 561,16 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 500,8 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 543,4 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 543,9 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 479,26 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 480,41:505,29 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 543,4 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 502,23 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 423,2 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 528,43 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 528,23 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 424,5 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 502,21 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 502,16 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 514,41 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 556,23 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 524,29 †πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 155,4 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 481,11 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 481,9 πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 418,28 *πιδωδ. πιδωδ. πιδωδ. μυ 420,19

N O T. S Y L L A B A R I I.

σὺ δὲ 280,27,30
 σὺν 480,35
 σὺν, σὺν 480,40
 σὺνται 480,18,32
 σὺν δ. σὺν 480,42
 † σὺν δ. σὺν, πρὸ σὺν δ. 23,
 49
 σὺν δ. σὺν 521,27
 σὺν δ. σὺν δ. 553,42
 * σὺν δ. σὺν 523,34
 σὺν δ. σὺν δ. 523,38
 σὺν δ. σὺν δ. 523,
 41
 σὺν δ. σὺν δ. 523,36
 σὺν δ. σὺν δ. 553,31
 σὺν δ. σὺν δ. 553,21,27
 σὺν δ. σὺν δ. 430,6
 σὺν δ. σὺν δ. 429,46
 σὺν δ. σὺν δ. 511,15
 σὺν δ. σὺν δ. 553,17
 σὺν δ. σὺν δ. 553,14
 σὺν δ. σὺν δ. 507,26
 * σὺν δ. σὺν δ. 511,40
 σὺν δ. σὺν δ. , σὺν δ. σὺν δ. 511,41
 * σὺν δ. σὺν δ. 507,25
 σὺν δ. σὺν δ. 430,3
 σὺν δ. σὺν δ. 423,35:431,2
 σὺν δ. σὺν δ. 436,5
 σὺν δ. σὺν δ. 559,14
 σὺν δ. σὺν δ. 435,43
 σὺν δ. σὺν δ. 456,10,13
 σὺν δ. σὺν δ. 516,45
 σὺν δ. σὺν δ. 417,
 20
 * σὺν δ. σὺν δ. 438,42
 σὺν δ. σὺν δ. 439,5
 σὺν δ. σὺν δ. 439,8
 σὺν δ. σὺν δ. 518,9
 * σὺν δ. σὺν δ. 420,
 17
 σὺν δ. σὺν δ. 559,10
 σὺν δ. σὺν δ. 559,4
 * σὺν δ. σὺν δ. 420,8
 σὺν δ. σὺν δ. 496,13
 * σὺν δ. σὺν δ. 495,46
 † σὺν δ. σὺν δ. 496,5
 σὺν δ. σὺν δ. 501,6
 σὺν δ. σὺν δ. 523,
 23

† σὺν δ. σὺν δ. 381,46
 σὺν δ. σὺν δ. 502,26
 σὺν δ. σὺν δ. 528:
 31
 σὺν δ. σὺν δ. 528,31
 σὺν δ. σὺν δ. 562,35
 σὺν δ. σὺν δ. 526,44
 σὺν δ. σὺν δ. 527,1
 σὺν δ. σὺν δ. 526,44
 σὺν δ. σὺν δ. 564,42
 σὺν δ. σὺν δ. 539,45
 † σὺν δ. σὺν δ. 572,
 6
 σὺν δ. σὺν δ. 479,23
 σὺν δ. σὺν δ. 428,28
 σὺν δ. σὺν δ. 421,34
 455,7
 † σὺν δ. σὺν δ. 484,5
 σὺν δ. σὺν δ. 424,5
 * σὺν δ. σὺν δ. 571,19
 σὺν δ. σὺν δ. 457,23
 σὺν δ. σὺν δ. 457,25
 σὺν δ. σὺν δ. 476,32
 σὺν δ. σὺν δ. 487,41
 σὺν δ. σὺν δ. 464,6
 σὺν δ. σὺν δ. 551,34
 σὺν δ. σὺν δ. 532,36
 σὺν δ. σὺν δ. 532,39
 σὺν δ. σὺν δ. 518,19
 σὺν δ. σὺν δ. 431,
 46
 σὺν δ. σὺν δ. 516,46
 * σὺν δ. σὺν δ. 426,43
 498,42
 σὺν δ. σὺν δ. 422,2
 * σὺν δ. σὺν δ. 569,42
 * σὺν δ. σὺν δ. 422,
 15:569,40
 σὺν δ. σὺν δ. 498,43
 * σὺν δ. σὺν δ. 532,21
 σὺν δ. σὺν δ. 430,25
 σὺν δ. σὺν δ. 430,
 25
 σὺν δ. σὺν δ. 472,41
 σὺν δ. σὺν δ. 532,33
 σὺν δ. σὺν δ. 456,22

* σὺν δ. σὺν δ. 544,16
 σὺν δ. σὺν δ. 522,9
 σὺν δ. σὺν δ. 523,37
 σὺν δ. σὺν δ. 374,
 2
 σὺν δ. σὺν δ. 433,34
 σὺν δ. σὺν δ. 433,29
 σὺν δ. σὺν δ. 549,10
 σὺν δ. σὺν δ. 548,45
 σὺν δ. σὺν δ. 433,16
 * σὺν δ. σὺν δ. 548,44
 σὺν δ. σὺν δ. 430,6
 σὺν δ. σὺν δ. 512,46
 σὺν δ. σὺν δ. 430,3
 σὺν δ. σὺν δ. 425,5
 σὺν δ. σὺν δ. 421,42
 σὺν δ. σὺν δ. 481,1
 σὺν δ. σὺν δ. 418,28
 σὺν δ. σὺν δ. 421,34
 σὺν δ. σὺν δ. 480,46
 * σὺν δ. σὺν δ. 484,5
 σὺν δ. σὺν δ. 424,5
 σὺν δ. σὺν δ. 571,19
 σὺν δ. σὺν δ. 457,23
 σὺν δ. σὺν δ. 457,25
 σὺν δ. σὺν δ. 476,32
 σὺν δ. σὺν δ. 487,41
 σὺν δ. σὺν δ. 464,6
 σὺν δ. σὺν δ. 551,34
 σὺν δ. σὺν δ. 532,36
 σὺν δ. σὺν δ. 532,39
 σὺν δ. σὺν δ. 518,19
 σὺν δ. σὺν δ. 431,
 46
 σὺν δ. σὺν δ. 516,46
 * σὺν δ. σὺν δ. 426,43
 498,42
 σὺν δ. σὺν δ. 422,2
 * σὺν δ. σὺν δ. 569,42
 * σὺν δ. σὺν δ. 422,
 15:569,40
 σὺν δ. σὺν δ. 498,43
 * σὺν δ. σὺν δ. 532,21
 σὺν δ. σὺν δ. 430,25
 σὺν δ. σὺν δ. 430,
 25
 σὺν δ. σὺν δ. 472,41
 σὺν δ. σὺν δ. 532,33
 σὺν δ. σὺν δ. 456,22

σὺν δ. σὺν δ. 103,4
 σὺν δ. σὺν δ. 781,
 26
 σὺν δ. σὺν δ. 528,42
 σὺν δ. σὺν δ. 494,26
 σὺν δ. σὺν δ. 487,24
 σὺν δ. σὺν δ. 502,8
 * σὺν δ. σὺν δ. 502,8
 * σὺν δ. σὺν δ. 500,9
 σὺν δ. σὺν δ. 532,29
 σὺν δ. σὺν δ. 500,18:563,27
 σὺν δ. σὺν δ. 499,1
 σὺν δ. σὺν δ. 532,26
 σὺν δ. σὺν δ. 423,35
 σὺν δ. σὺν δ. 475,9
 σὺν δ. σὺν δ. 553,44
 σὺν δ. σὺν δ. 554,6
 σὺν δ. σὺν δ. 554,8
 σὺν δ. σὺν δ. 433,40
 σὺν δ. σὺν δ. 458,2
 σὺν δ. σὺν δ. 458,6
 σὺν δ. σὺν δ. 91,42
 σὺν δ. σὺν δ. 441,17
 σὺν δ. σὺν δ. 443,1
 σὺν δ. σὺν δ. 52,5
 σὺν δ. σὺν δ. 567,42
 σὺν δ. σὺν δ. 440,24
 441,38
 σὺν δ. σὺν δ. 443,25
 σὺν δ. σὺν δ. 442,8
 σὺν δ. σὺν δ. 418,33
 σὺν δ. σὺν δ. 421,2
 σὺν δ. σὺν δ. 558,
 9
 σὺν δ. σὺν δ. 520,17
 σὺν δ. σὺν δ. 495,45
 σὺν δ. σὺν δ. 502,20
 σὺν δ. σὺν δ. 420,1
 σὺν δ. σὺν δ. 24,8
 σὺν δ. σὺν δ. 476,32
 σὺν δ. σὺν δ. 481,18
 σὺν δ. σὺν δ. 481,20
 σὺν δ. σὺν δ. 483,30
 σὺν δ. σὺν δ. 503,
 32
 * σὺν δ. σὺν δ. 503,32
 σὺν δ. σὺν δ. 476,34
 * σὺν δ. σὺν δ. 499,4
 σὺν δ. σὺν δ. 458,9
 σὺν δ. σὺν δ. 410,34
 σὺν δ. σὺν δ. 456,22

[illegible]

Digitized by Google

R E R V M E T V E R B O R V M I N D E X L A T I N V S.

- Activa neutraliter usurpata** 567, 17
Adiectiva masculina substantiue posita 422, 29, 46. **fœminina pro substantiuis** 419, 40: 421, 20. **neutra substantiue posita** 421, 23
Aduerbia datiuus nominũ 494, 15
Æolica barytona 415, 20: 433, 43
Anadiplosimus poeticus in quæ tempora cadat 510, 41: 511, 2: 517, 27
Aoristo 2. carent finita in *non dñm* 426, 38
Apostrophus in medio 456, 31. **sæpe negligitur** 457, 6, 16
Aristophanes *ἀριστοφάνης* 567, 9
Augmentum ab initio quæ capiunt 450, 46. **in medio quæ capiunt** 452, 13. **augmentũ varians** 453, 2. **duplicatum** 453, 8. **augmenti in quibusdam omiſſa causa** 450, 7. **augmenti loco apud poetæ est interdum repetitio duarũ præsentis initialium** 511, 38
Barytona 483, 4
Beta, b 566, 18
Bellus d. beuus 435, 30
Clenardo. insertæ expostiones Græc. vocab 565, 24
Communis lingua quæ 567, 13
Comparatiua in æmũ quomodo formentur 436, 4
Composita ab initio accentu & declinatione variant 440, 21: 441, 45
Compositiones insolentiores 547, 3, 8
Contracta quædam per genera & casus flecti simpliciter 438, 40: 439, 25: 440, 10
Dactyla & Dactyla Dares 437, 17
Defideratiua in æmũ 469, 21
Dialectorum ratio nõ satis explicata à grammat. 567, 18
Editionis huius ratio 555, 44
Futura Attica 431, 14 **futura poetica barytona circumflexis** 432, 9. **futurum transit in præsens** 470, 10, 16: 510, 46: 515, 13
Genus significatione mutatum. 420, 43
Gerundiorum formatio. 464, 1
Hærici Stephani Paralipomena grammatica 565, 41. **notæ in Glen. & Antesigna.** 566, 14
Ibyceum schema 477, 10
Indicis Antesignanici ratio 554, 19. **citata** 550, 40
Interpretationis in hoc opere quæ sit ratio 556, 15: 558, 22: 559, 1. **corruptelæ vnde** 557, 20: 563, 24
Mussare & Mutire d. ex Gr. *μύσσειν* 519, 22
Neutra actiue usurpata 562, 28. **neutra passiue usurpata** 562, 37
Obliqui è contractis simpliciter deflexi 439, 25: 440, 10
Participia composita 514, 10 **participiorũ temporum confusa** 563, 15
Positio duplex, ambigua & certa 432, 27
Præpositio finalẽ vocalem vbi amittit, & quomodo. 453, 36. **præpositiones in compositis vocales finales retinent apud poetas** 454, 46. **præpositionum significatio in interpretatione neglecta** 559, 44. 560, 9
Præter. med. sing. rarum 127, 6. **præter. medio carent finita in** *non dñm* 426, 38. **præter. media è circumflexis, vna syllaba** 566, 14
aduius inferiora 429, 37
Reduplicatio poetica in quæ tempora cedat 510, 41. 511, 2. **reduplicatio pro augmento** 511, 38. **spiritum mutat** 520, 9
Significationum proprietates non vsquequaq; hic expressa 559, 2: 560, 20, 31
Spirituũ fortior vter 488, 35. **spirituum regulæ speciales infinuæ & incertæ** 489, 39
Syracusanum idioma 509, 4
Tempora hic interdũ confusa 563, 9
Tenuis Ionice & æol. pro aspiratis 454, 5
Themata verborũ alia regularia, alia vſitata 574, 14. **themata Antesignanorum vſitata** 572, 41: 574, 9. **themata noua è futuris** 470, 10: 510, 46: 515, 13 **thematibus fingendis statuendus modus** 574, 24
Verba mutant in quibusdam temporibus significationem 513, 18, 34
Verborum genera hic confusa. 561, 2
*** Vita pro Beta.** 566, 16
Vllus d. vnus. 435, 29

F I N I S.

